

திருமூலர்

அருளிச் செய்த

திருமந்திரம்

(பத்தாம் திருமுறை)

(மூலமும் தெளிவுரையும்)

திரு-10
003

மூன்றாம் பாகம்

தெளிவுரை ஆசிரியர்
வித்துவான் M. நாராயணவேலுப்பிள்ளை
ஒய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர்.

வர்த்தமானன் பதிப்பகம்

ஏ.ஆர்.ஆர். காமப்ளெக்ஸ், 141, உஸ்மான் சாலை,

தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி: 8257995.

Koviloor Andavar Digital Library

முதல் பதிப்பு : 1995

இரண்டாம் பதிப்பு : 1998

மூன்றாம் பதிப்பு : 1999

உரிமை : பதிப்பகத்திற்கே

இருபத்து நான்கு தொகுதிகள்

விலை : ரூ. 2500.00

Laser by : LKM Computer Systems, Chennai - 17

Printed at : *Aruna Offset Chennai*, : ☎:6420221

உள்ளுறை

மூன்றாம் பாகம்

ஏழாம் தந்திரம்

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
1.	ஆறாதாரம்	10
2.	அண்ட லிங்கம்	13
3.	பிண்ட லிங்கம்	19
4.	சதாசிவ லிங்கம்	22
5.	ஆத்ம லிங்கம்	31
6.	ஞான லிங்கம்	35
7.	சிவ லிங்கம்	39
8.	சம்பிரதாயம்	41
9.	திருவருள் வைப்பு	47
10.	அருள் ஒளி	56
11.	சிவ பூசை	59
12.	சூரு பூசை	68
13.	மகேசுவர பூசை	72
14.	அடியார் பெருமை	76

Koviloor Andavar Digital Library

15. போசன விதி	82
16. பிட்சா விதி	83
17. முத்திரை பேதம்	88
18. பூரண குகை நெறிச் சமாதி	90
19. சமாதிக் கிரியை	93
20. விந்துற்பனம்	98
21. விந்துஜயம் - போக சரவோட்டம்	104
22. ஆதித்த நிலை - அண்டாதித்தன்	119
23. பிண்டாதித்தன்	123
24. மனவாதித்தன்	124
25. ஞானாதித்தன்	126
26. சிவாதித்தன்	129
27. பசு இலக்கணம் - பிராணன்	131
28. புருடன்	132
29. சீவன்	134
30. பசு	135
31. போதன்	136
32. ஐந்து இந்திரியம் அடக்கும் அருமை	139
33. ஐந்து இந்திரியம் அடக்கும் முறைமை	142
34. அசற் குரு நெறி	148
35. சற்குறி நெறி	150

Koviloor Andavar Digital Library

36. கூடா ஒழுக்கம்	157
37. கேடு கண்டிரங்கல்	164
38. இதோபதேசம்	171

எட்டாம் தந்திரம்

1. உலிற் பஞ்ச பேதம்	179
2. உடல் விடல்	186
3. அவத்தை பேதம் - சீழால் அவத்தை	187
4. மத்திய சாக்கிர அவத்தை	197
5. அத்துவாக்கள்	204
6. சுத்த நனவாதி பருவம்	205
7. கேவல சகல சுத்தம்	221
8. பராவத்தை	237
9. முக்குண நீர்க்குணம்	247
10. அண்டாதி பேதம்	247
11. பதினோராம் தானமும் அவத்தை எனக்காணல்	248
12. கலவு செலவு	250
13. நின்மல அவத்தை	251
14. அறிவுதயம்	271
15. ஆறந்தம்	278

Koviloor Andavar Digital Library

16.	பதிபசு பாசம் வேறின்மை	291
17.	அடிதலையறியும் திறங்கூறல்	300
18.	முக்குற்றம்	304
19.	முப்பதம்	305
20.	முப்பரம்	308
21.	பரலட்சணம்	311
22.	முத்துரியம்	317
23.	மும்முத்தி	320
24.	முச்சொரூபம்	322
25.	முக்கரணம்	325
26.	முச்சூனிய தொத்தத்தசி	326
27.	முப்பாழ்	329
28.	காரிய காரண உபாதி	332
29.	உபசாந்தம்	334
30.	புறங்கூறாமை	337
31.	அஷ்ட தள கமல முக்குண அவத்தை	343
32.	நவாவத்தை நவாபிமாணி	347
33.	சுத்தா சுத்தம்	351
34.	மோட்ச நிந்தை	356
35.	இலக்கணாத் திரயம்	359
36.	தத்துவமசி வாக்கியம்	360

Koviloor Andavar Digital Library

37. விசுவக் கிராசம்	368
38. வாய்மை	371
39. ஞானிச் செயல்	377
40. அவா அறுத்தல்	378
41. பத்தியுடைமை	382
42. முத்தியுடைமை	386
43. சோதனை	387

ஒன்பதாம் தந்திரம்

1. குருமட தரிசனம்	392
2. ஞான குரு தரிசனம்	395
3. பிரவை சமாதி	403
4. ஒளி	406
5. தூல பஞ்சாக்கரம்	412
6. சூக்கும பஞ்சாக்கரம்	417
7. அதி சூக்கும பஞ்சாக்கரம்	420
8.A திருக்கூத்து தரிசனம்	422
B. சிவானந்தக் தரிசனம்	423
C. சுந்தரக் கூத்து	429
D. பொற்பதிக் கூத்து	433
E. பொற்றில்லைக் கூத்து	439

Koviloor Andavar Digital Library

F. ஆற்புதக் கூத்து	439
9. ஆகாசப் பேறு	455
10. ஞானோதயம்	458
11. சத்திய ஞானானந்தம்	463
12. சொரூப உதயம்	467
13. ஊழ்	471
14. சிவதரிசனம்	474
15. சிவ சொரூப தரிசனம்	475
16. முத்தி பேதம் கரும நிர்வாணம்	478
17. சூனிய சம்பாஷணை	479
18. மோன சமாதி	508
19. வரையுரை மாட்சி	515
20. அணைந்தோர் தன்மை	516
21. தோத்திரம்	524
22. சர்வ வியாபி.	542

திருமுலரின்
திருமந்திரம்

முலமும் - தெளிவுரையும்
மூன்றாம் பாகம்

ஏழாம் தந்திரம் (காலோத்திர ஆகமம்)

1. ஆறு ஆதாரம்

1704 நாலும் இருமுன்றும் ஈரைந்தும் ஈராறும்
கோவிமேல் நின்ற குறிகள் பதினாறும்
மூலம்கண்டு ஆங்கே முடிந்து முதலிரண்டும்
காலங்கண் டான்அடி காணலும் ஆமே (1)

அக நிலைகள் ஆறும் வருமாறு: நான்கு இதழ்கள் உள்ள மூலமும் (மூலாதாரம்), ஆறு இதழ்கள் உள்ள கொப்பூழும் (சுவாதிட்டானம்), பத்து இதழ்கள் உள்ள மேல்வயிறும் (மணிபூரகம்), பன்னிரண்டு இதழ்கள் உள்ள நெஞ்சமும் (அனாகதம்), பதினாறு இதழ்கள் உள்ள மிடறும் (விசுத்தி), இரண்டு இதழ்கள் உள்ள புருவநடுவும் (ஆஞ்ஞை), ஆகிய ஆறு இடங்களும் ஆறு ஆதாரங்கள் எனப்படும். இந்நிலைக்களங்களின் நினைந்து வழிபடக் காலத்தைத் தோற்று வித்துத் தொழிற்படுத்தும் சிவபெருமானின் திருவடி காணலாகும்.

1705 ஈராறு நாதத்தில் ஈரெட்டாம் அந்தத்தின்
மேதாதி நாதாந்த மீதாம் பராசக்தி
போதா லயத்துஅ விகாரந் தனிற்போத
மேதாதி ஆதார மீதான உண்மையே (2)

ஓசைமெய்யாகிய நாத தத்துவத்தின்கண் பன்னிரு கலைகளோடு கூடியது சூரிய மண்டலம்; பதினாறு கலைகளோடு கூடியது திங்கள் மண்டிலம். நிலமுதல் நாதம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு மெய்களும் மேலாகப் பேராற்றலாகிய திருவருள் அம்மை வீற்றிருந்தருள்வன்.

இயற்கை உணர்வின் இருப்பிடமாகிய தனிமுதற் சிவன் அதற்குமேல் காணப்படுவன். இவற்றிற்கு எல்லாம் சார்பு நிலைக்களமாக வுள்ளதும் அச்சிவனேயாவன்.

1706 மேல்என்றும் கீழ்என்று இரண்டறக் காணுங்கால் தான்என்றும் நான்என்றும் தன்மைகள் ஓராரும் பார்எங்கும் ஆகிப் பரந்த பராபரம் கார் ஒன்று கற்பகம் ஆகிநின் றானே. (3)

மேல் கீழ் என்னும் பாகுபாடுகள் நீங்கி ஆராயுமிடத்துத் தான், யான், நீ என்னும் மூவிடப் பெயர்களும் அவன், அவள், அது என்னும் திணைபாற் பெயர்களும் கூடிப் பெயர்த்தன்மை ஆறாகும். நிலவுலகம் எங்கனும் பரந்து நிறைந்த முழுமுதற் தனிப்பொருளாம் சிவன் வேண்டாமை கொடுத்தலின் காரும், வேண்டக் கொடுத்தலின் கற்பகமும் ஆகி நின்றருள்கின்றனன். மேகத்தையும் கற்பகமரத்தையும் ஒப்பாகக் கொடுப்பவன் என்க: (கேட்காமல் கொடுப்பது - மேகம் கேட்டுக் கொடுப்பது - கற்பகம்)

1707 ஆதார சோதனை யால்நாடி சுத்திகள்
மேதாதி ஈரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட்டான் தான்கக மார்க்கமே(4)

ஆறு ஆதாரங்களையும் திருவருள் துணையால் கண்டு மேல்நோக்குதல் நாடிசுத்திகளாகும். சுத்தி - உண்மை ஒர்தல். மேதை முதல் ஏழ்முதற்பொருள்களும் பதினாறு கலைகளும் கலந்த கலப்பும், பரவெளிப்பரப்பும் அறிவு நிலையத்துள் காணப்படும் ஐம்புலன் அந்தக் காரணம் நான்கு ஆகியவை சுளுள் ஆய்தல் சீலநிலையைத் தூண்டுதல். இவை தோழமை நெறியாகும், ஏழ்முதற் பொருள்கள்; சாரம், செந்நீர், ஊன், கொழுப்பு, எலும்பு, மூளை, வெண்ணீர் என்பன. (செந்நீர் - இரத்தம்; வெண்ணீர் - சுக்கிலம்). சாதாரணம் - ஜீவ இயல்வு.

1708 மேதாதி யாலே விடாதுஓம் எனத்தூண்டி
ஆதார சோதனை அத்துவ சோதனை
தாதுஆர மாகவே தானெழுச் சாதித்தால்
ஆதாரஞ் செய்போக மாவது காயமே(5)

பதினாறு கலைப் பிராசாதத்தால் இடையறாது ஒமெனத்
தூண்டி ஆறு நிலைக்களங்களையும் ஆறு வழிகளையும்
சிவகுருவின் திருவருள் துணையால் செவ்வையுறத் திருத்
தினால் உடம்பின்கண் வழிபடுதற்கு இயைபு உண்டா கும்.
மூலாதாரம் முதல் வழிபாடு இயற்றினால் அங்ஙனம்
வழிபடுவார்க்கு வரும் நுகர்வு சிவநுகர்வேயாகும்.
(பிராசாதம் - ஒருவகை மந்திரம், ஆறுதத்துவாக்கள்
சோதனை (மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம்,
கலை) தாது ஆரமாக - மூலாதாரம் முதலாகக் கொண்டு.)

1709 ஆறந்த மும்சுடி யாரும் உடம்பினில்
சூறிய ஆதார மற்றும் குறிக்கொண்மின்
ஆறிய அக்கரம் ஐம்பதின் மேலே
ஊறிய ஆதாரத்து ஒரெழுத்து ஆமே(6)

சொல்லும் பொருளும் ஆகிய வழிகள் ஓராறு. அவை
முறையே எழுத்து மொழி மறை எனவும், உலகு கலன்
(தத்துவம்) கலை எனவும் கூறுவர். இவற்றான் இயங்குவது
உடம்பு. இதன்கண் மூலமுதல் ஆறு நிலைக்கலங்களிலும்
வழிபடும் முறைமைகளைக் குறிக்கொண்டு போற்றுமின்,
அமைந்துள்ள எழுத்துக்கள் ஐம்பதன் மேல் அமுதாறும்
மூலாதாரத்து எழுத்து ஒன்று உண்டு. அது பிரணவம்.
திருமூலர் காலத்தில் உயிர்எழுத்தும் மெய்யெழுத்தும்
ஐம்பதாகும்.

1710 ஆகும் உடம்பும் அழிகின்ற அவ்வுடல்
போகும் உடம்பும் பொருந்திய வாறுதான்
ஆகிய அக்கரம் ஐம்பது தத்துவம்
ஆகும் உடம்புக்கும் ஆறந்த மாமே

தோற்றும் பருவுடம்பு அழிகின்ற உலாகும். தோன்றா நுண்ணுடல் இதன் கண்ணின்று உயிருடன் ஏகும் உடம்பாகும். இவற்றுக்குரிய எழுத்துக்கள் ஐம்பதாகும். தத்துவமாகிய உடம்புக்கு வழிகள் ஆறும் உறுப்புக்களாகும்.

1711 ஆயு மலரின் அணிமலர் மேலது

ஆய இதமும் பதினாறும் அங்குள

தூய அறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்

மேய அறிவாய் வினைந்தது தானே (8)

மூலாதாரங்களின் வைத்து ஆராயுமலர்களின் மேலானது அழகிய பதினாறு இதழ்களையுடைய மிடற்றின் கண்மலராகும். அங்கு வழிபடும் தூய அறிவு சிவப்பேரின்பமாய்த் திகழும். அவ்வறிவு சிவ அறிவினுள் அடங்கிச் சிவ அறிவாய் விளங்கும். இதழ்பதினாறு விசுத்தி.

2. அண்டலிங்கம்

(உலக சிவம்)

(அண்டம் - உலகம், இலிங்கம் - குறி, அண்டலிங்கம் - உலகமே சிவனது அடையாளம்.)

1712 இலிங்கம் தாவது யாரும் அறியார்

இலிங்கம் தாவது எண்டிசை எல்லாம்

இலிங்கம் தாவது எண்ணெண் கலையும்

இலிங்கம் தாக எடுத்தது உலகே (1)

அம்மையப்பரின் அடையாளமாகிய சிவலிங்கமே எல்லாத் திசைகளிலும், எல்லாக் கலைகளும் எல்லா உலகுமாகும். இவ்வுண்மையினை நுண்ணுணர்வினரே அறிவர். ஏனையோர் அறியார். அம்மை ஆற்றலாகவும் அப்பன் பொருளாகவும் திகழ்வார். ஆதலால் எப்பொருளை எடுத்துக்

கொண்டாலும் ஆற்றலும் ஆற்றலின் நிலைக்களமுமாக ஒவ்வொன்றும் இரு திறப்படும். இது கதிரும் கதிரவனும் போன்ற நிலையாகும். எங்கும் நிறைந்து நீக்கமற நிற்கின்ற சிவனும் சத்தியும் எல்லாப்பொருளையும் இயைந்து இயக்குகின்றமையின் எல்லாம் சிவன் எனப்படும்.

1713 உலகில் எடுத்தது சத்தி முதலா
உலகில் எடுத்தது சத்தி வடிவமாய்
உலகில் எடுத்தது சத்தி குணமாய்
உலகம் எடுத்த சதாசிவன் தானே(2)

சதாசிவனாகிய முழுமுதல் தனைவிட்டு நீங்கா ஆணையாகிய சத்தியே வினைமுதற் காரணமாகக் கொண்டு உலகினைக் கருத்தளவானே படைத்தருள்கின்றனன். அதனால் சத்தியே உலகின் காரணம், உலகின் வடிவம், உலகின் குணம் என ஏற்றிக் கூறுவர்.

1714 போகமும் முத்தியும் புத்தியும் சித்தியும்
ஆகமும், ஆறாறு தத்துவத்து அப்பாலாம்
ஏகமும் நலகி இருக்கும் சதாசிவம்
ஆகம் அத்துவா ஆறும் சிவமே(3)

அன்பியல் வாழ்க்கையாகிய போகமும், அருளியல் வாழ்க்கையாகிய முத்தியும், முறையே அவற்றின் பயனாகிய சிற்றின்பமாகிய புத்தியும், பேரின்மாகிய சித்தியும், சித்திக்குரிய வழிவகை கூறும் திருமூலர் போன்ற செந்தமிழ் ஆகமமும், அவற்றின் கண் காணப்படும் அருஞ்சைவர் தத்துவம் முப்பத்தாறும், அதற்கு அப்பாலாகத் திகழும் ஒப்பில் ஒரு முதலாம் சதாசிவமும் ஆகமநூலிற் காணப்படும் அத்துவா ஆகிய வழிகள் ஆறும் சிவபெருமானேயாம். (அத்துவா - கதியடைக்கும்வழி, சதாசிவம் சிவத்தின் துத்த நிலை. இஃது அருவத்துக்கும் உருவத்துக்கும் உள்ள இடைநிலை.)

1715 ஏத்தினர் எண்ணிலி தேவர்எம் ஈசனை
வாழ்த்தினர் வாசப் பசுந்தென்றல் வள்ளலென்று
ஆர்த்தனர் அண்டங் கடந்துஅப் புறநின்று
காத்தனன் என்னும் சுருத்தறி யாரே (4)

எண்ணற்ற தேவர்கள் எம் சிவபெருமானை வழிபட்ட
னர். மணத்தினை ஏந்திவரும் தென்றலைப் போன்ற வள்ளல்
என்று வாழ்த்தினர். மகிழ்ச்சி பொங்க ஆரவாரித்தனர்.
ஆனால் அப்பெருமான் அண்டங்களைக் கடந்து நின்று
காக்கின்றான் என்ற உண்மையினை அறியார். இரண்டாம்
அடிக்கும் பஞ்ச பூதங்களையே தன்னுருவாகக் கொண்ட
சகுண பரசிவம் என்று பொருள் கொள்வாரும் உளர்.
நிர்க்குண சிவத்தைத் தேவர்கள் அறியார்.

1716 ஒண்குட ரோன்அயன் மால்பிர சாபதி
ஒண்குட ரான இரவியோடு இந்திரன்
கண்குட ராகிக் கலந்தெங்கும் தேவர்கள்
தண்குட ராய்எங்கும் தற்பரம் ஆமே (5)

ஒளிமிக்க சுடர் வடிவாகிய அக்கினியும் பிரமனும் திரு
மாலும் தேவகுருவும், ஒளி வடிவான சூரியனோடு இந்திர
னும் ஆகியவர்களிடம் கண்ணீர் ஒளி போலக் கலந்து நின்
றும், ஏனைய தேவர்களிடம் உணர்வைப் பெருக்கும் சந்திர
ஒளி போன்றும் எவ்விடத்தும் நீக்கமற நிறைந்து சிவம்
விளங்கும். சிவம் சிறந்த தேவர்களிடம் கண்ணொளி போன்
றும் ஏனைய தேவரிடம் உணர்வு போன்றும் உள்ளான்
என்பதாம்.

1717 தாபரத் துள்நின்று அருளவல் லான்சிவன்
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாரில்லை
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாளர்க்கும்
பூவகத்து உள்நின்ற பொற்கொடி யாகுமே (6)

அறிவில் பொருளாகிய மண் முதலியவற்றினின்றும் சிவபெருமான் தன்னை வழிபடுவோர்க்கு அருள்புரிபவன். அவன் முழுமுதற் கடவுளானவன். அத்தகைய மெய்ப் பொருளை வழிபடுவாரில்லை. அவ்வுண்மை யோர்ந்து வழிபடுவார்க்கு உச்சியின் மேற் காணப்படும் ஆயிரஇதழ்த்தாமரை யின்கண் வீற்றிருந்தருளும் திருவருள் அம்மையின் பேரருள் உண்டாம். தாபரம் - அசையாப் பொருள் (ஸ்தாவரம்), (மாபரம் - பெருமையுள்ள சிவம், பூவகம் - சகசிலமர்; பொற்கொடி - சிவசத்தி)

1718 தூவிய விமானமும் தூலமது ஆகுமால்

ஆய சதாசிவம் ஆகுநற் குக்கும்

ஆய பலிபீடம் பத்திர லிங்கமாம்

ஆய அரன்நிலை ஆய்ந்துகொள் வார்கட்கே (7)

மிக உயர்ந்துதாகிய சிவாலயத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வருக்கு, கருவறையின் மேலுள்ள விமானமே தூய லங்கமாகும். கருவறையின் உள்ளிருக்கும் சிவலிங்கம் நல்ல குக்கும் லிங்கமாகும். இலிங்கத்து முன்னுள்ள பலிபீடமும் நந்தியும் சிவலிங்கமென அழைக்கப்பெறும். (அரன் நிலை - ஆலயம், பத்திரம் - ஆனேறு; நந்தி; ரிஷபம்.)

1719 முத்துடன் மாணிக்கம் மொய்த்த பவளமும்

சொத்தும்அக் கொடி சிலைநீறு கோமளம்

அத்தன்தன் ஆகம் அன்னம் அரிசியாம்

உய்த்ததின் சாதனம் பூமண லிங்கமே (8)

முத்து, மாணிக்கம், பவளம், திருவுருச் செதுக்கிய மரக் கொம்பு, பளிங்கு முதலிய வெண்கற்கள், திருவெண்ணீறு, மரகதம் சிவபெருமானை முடி முதலாகக் கொண்டு செந்தமிழின்கண் வரையப்பெற்ற திருமந்திரம் போன்ற ஆகம் அருள் நூற்கள், திருவமுது அமுது முதலாகிய அரிசி

திருமுலர்

ஆகிய பத்தும் அழகிய தூய்மையாக்கும் மணமுள்ள
சிவலிங்க வழிபாட்டிற்கு உரிய இலிங்கம் அமைக்கும்
கருவித்துணைப் பொருள்களாகும். சாதனம் துணைப்
பொருள்.

1720 துன்றும் தயிர்நெய் பால்துய்ய மெழுகுடன்
கன்றிய செம்பு கனல்இர தம்சலம்
வன்திறல் செங்கல் வடிவுடை வில்வம்பொன்
தென்தியங்கு ஒன்றை தெளிசிவ லிங்கமே (9)

கட்டித் தயிர், நெய், பால், தூய்மையான பசும் சாணத்
துடன், விளக்கிய செம்பு, அக்கினி, பாதரசம், சங்கு, நன்றாக
வெந்த செங்கல், அழகான வில்வம், பொன் ஆகியவற்றுள்
அழகு விளங்கும் ஒன்றைச் சிவலிங்கமாகக் கொள்க. பால்,
சலம் ஆகியவற்றைக் கலசத்துள் பெய்து வழிபடலாகும்.
(சலம்-நீர், சலஞ்சலம் என்னும் சங்கு; இரதம் - இரசலிங்கம்
வில்வம் - வில்வப்பழம் அல்லது வில்வமரத்தால்
செய்யப்பட்ட இலிங்கம். ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி
பயனுண்டு)

1721 மறையவர் அர்ச்சனை வண்படி கந்தான்
இறையவர் அர்ச்சனை யேயபொன் னாகும்
குறைவிலா வசியர்க்குக் கோமள மாகும்
துறையுடைச் சூத்திரர் தொல்வாண லிங்கமே (10)

வளமான படிகலிங்கம் அந்தணர் பூசிக்கத்தக்கது.
பொன்னாலாகிய இலிங்கம் மன்னர் அருச்சிக்கத் தக்கது.
குறைவில்லாத வருவாயுடைய வைசியர்க்கு வழிபடத்தக்கது
மரசுதலிங்கமாகும். தொண்டு நெறியிலுள்ள வேளாண்
தொழிலுடையோர்க்கு வாண லிங்கமாகும்.

1722 அதுவுணர்ந் தோன்ஒரு தன்மையை நாடி
 எதுஉண ராவகை நின்றனன் ஈசன்
 புதுஉணர் வான புலனங்கள் எட்டும்
 இதுஉணர்ந்து என்னுடல் கோயில்கொண்
 டானே. (11)

முன்னே சொன்ன முறையில் சிவனை இலிங்கத் திரு
 மேனியில் உணர்ந்தோன் அவனது வியாபகத் தன்மையை
 அதனுள் நாடி, எவ்வகையாலும் உணரமுடியாது நின்ற
 ஈசன், உண்மை உறவால் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு,
 ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய எட்டிலும்
 வியாபகமாகக் கலந்திருத்தலை உணர்ந்தபோது என்
 உடம்பைக் கோயிலாகக் கொண்டு அருளினான். (புது
 உணர்வு - தற்போதம் கெட்டு உண்மை அறிவு மிகுதல்.)

1723 அகலிட மாய்அறி யாமல் அடங்கும்
 உகலிட மாய்நின்ற ஊனதன் உள்ளே
 பகலிட மாம்முனம் பாவ வினாசன்
 புகலிட மாய்நின்ற புண்ணியன் தானே (12)

முன்னம் ஈட்டிய பாவங்களைப் போக்குபவனும்
 அனைத்தும் ஒடுங்குவதற்கு இடமாய் நின்ற புண்ணிய
 னுமாகிய சிவமே அகன்ற பிரபஞ்சமாய் அவற்றுள் பிறர்
 அறியாமல் கலந்திருக்கும். அது நாடியவர்க்கு அழிகின்ற
 உடம்பினுள்ளே ஒளி செய்யும் பொருட்டு இடமாகக்
 கொண்டது. உகலிடம் - அழிதற்கு இடம்.

1724 போது புனைசூழல் பூமிய தாவது
 மாது புனைமுடி வானக மாவது
 நீதியுள் ஈசன் உடல்விசும் பாய்நிற்கும்
 ஆதியுற நின்றது அப்பரி சாமே (13)

திருமுலர்

ஆதார மாஸையை அணிந்திருக்கும் திருவடி பூமியாகும்.
ஒளிபொருந்திய கங்கையைச் சூடிய திருமுடி ஆகாயமாகும்.
இறைவன் யாவற்றுள்ளும் கலந்திருக்கும் முறையில் அவனது
உடல் ஆகாயமானது. இதுவே ஆதிபகவனாகிய சிவம் அண்
டத்தைத் திரு மேனியாகத் தரித்து நின்ற தன்மையாகும்.

1725 தரையுற்ற சத்தி தனிலிங்கம் விண்ணாம்

திரைபொரு நீரது மஞ்சன சாலை

வரைதவழ் மஞ்சநீர் வானுடு மாலை

கரையற்ற நந்திக் கலையும்திக் காமே

(14)

நிலமாகவுள்ள சத்தி பீடத்தின்மேல் விளங்கும் இலிங்கம்
(பாணம்) ஆகாயத்தை அளாவி நிற்பதாம். அலைமோது
கின்ற கடலே திருமஞ்சனசாலையாகும். மலையின்மேல்
விளங்கும் மேகமே திருமஞ்சன தீர்த்தம். வானத்தின் சிறு
ஒளியாகப் பிரகாசிக்கும் நட்சத்திரங்களே அண்டலிங்கத்
துக்குரிய மாஸையாகும். அளவிடுவதற்கு அரிய சிவத்துக்கு
ஆடை எட்டு திக்குகளும் ஆகும்.

3. பிண்டலிங்கம்

(உற் சிவம்)

(பிண்டம் - உம்பு; பிண்டலிங்கம் என்பது உம்பே
லிங்கம் என்றபடி)

1726 மானுடர் ஆக்கை வடிவு சிவலிங்கம்

மானுடர் ஆக்கை வடிவு சிதம்பரம்

மானுடர் ஆக்கைவடிவு சதாசிவம்

மானுடர் ஆக்கை வடிவு திருக்கூத்தே

(1)

மானிடர் உடம்பின் வடிவமே சிவலிங்கம். மானிடர்
உடலும் உடலைச் சூழவுள்ள பகுதியும் அறிவு ஆகாயம்.

மானிடர் உடல் சதாசிவரின் உருவத்திருமேனி. மானிடர் உடம்பிலுள்ள அசை வெல்லாம் கூத்தப் பெருமானின் நுனமேயாம். சிவ லிங்கமாவது உடம்பில் கால் முதல் அரை வரையில் பிரம பீடம். உடல் பகுதி சுத்தி பீடம். தலை பாணம் என்ற வகையில் உடம்பு சிவலிங்கம். தலைபாகம் சிதம்பரம். உடல்பாகம் சதாசிவம். கால்பாகம் திருக்கூத்து.

1727 உலந்திலர் பின்னும் உளரென நிற்பர்
நிலந்தரு நீர்தெளி யுனவை செய்யப்
புலந்தரு பூதங்கள் ஐந்தும் ஒன்றாக வலந்தரு
தேவரை வந்திசெய் யீரே. (2)

இறந்தவர் இறந்தே போனார் என்பதற்கு இடனின்றி வினைக்கு ஈடாக மீண்டும் பிறக்கின்றனர். அவர்கள் உடம்பு தோற்ற முறையில் நீரின்று நிலம் தோன்றும் என்பதாகக் குறிக்கவே ஐம்பூதச் சேர்க்கையால் ஆகியது என்பது விளங்கும். இப்பிறப்பினை வெல்வது சிவபெருமான் திரு வடி வணக்கத்தால் ஆகும். நிலந்தரு நீர் நிலம் உற்பத்திக்குக் காரணமான நீர்.

1728 கோயில்கொண் டன்றே குடிக்கொண்ட ஐவரும்
வாயில் கொண் டாங்கே வழிநின் றருளுவர்
தாயில்கொள் டாற்போல் தலைவன்என் உட்புக
வாயில் கொண்(டு) ஈசனும் ஆளவந் தானே (3)

உடல் வந்த போதே உடம்பினுள் குடிபுகுந்த ஐந்து பூத நாயகர்களும். அவரவர் தொழிற் படும் நுழைவாயிலில் நின்று உயிருக்கு வேண்டிய அறிவை வழங்கியருளுவர். தாய் மணையிற் புகுமாறு போல விருப்புடன் தலைவன் என் உள்ளத்தில் புகுதலும் அவ்வாயில்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டு சிவம் ஆண்டருளினான்.

	தெய்வம்	பூதம்	பொறி	புலன்
1.	பிரமன்	மண்	மூக்கு	மணம்
2.	விஷ்ணு	நீர்	நாக்கு	சுவை
3.	உருத்திரன்	தீ	கண்	ஒளி
4.	மகேசுரன்	காற்று	தோல்	ஊறு
5.	சதாசிவன்	ஆகாயம்	செவி	ஒசை

(‘கன்னற நினைந்து ஆ மனை புகுவது போன்று’ என்றும் மூன்றாம் அடிக்குப் பொருள் கொள்ளலாம்.)

1729 கோயில்கொண் டான் அடி கொல்லைப். பெருமறை வாயில் கொண் டான் அடி நாடிகள் பத்துள பூசைகொண் டான் புலன் ஐந்தும் பிறகிட்டு வாயில்கொண் டான் எங்கள் மாநந்தி தானே (4)

மக்கள் யாக்கையினைத் திருக்கோவிலாகக் கொண்டு எழுந்தருளினன் சிவன். மிகுதியான மறை நூல்களைத் தன்னை யடையும் வழி காட்டியாகக் கொண்டான். திருவடி சேர்வார் நாடிகள் பத்தினையும் தூய்மை செய்தல் வேண்டும். புலன் ஐந்தும் தம்பின் வரச் சிவனை வழிபடுதல் வேண்டும். அவ்வாறு வழிபடும்போது சிவன் நாடிகளையும் இடமாகக் கொண்டு அருள்புரிவான்.

4. சதாசிவ லிங்கம்

(உலக முதற் சிவம்)

1730 கூடிய பாதம் இரண்டும் படிமிசை
பாடிய கையிரண்டு எட்டுப் பரந்தெழும்
தேடு முகம்ஐந்து *செங்கையின் முவைந்து
நாடும் சதாசிவம் நல்லொளி முத்தே (1)

*செங்கண் என்றும் பாடம்.

திருவருளோடு கூடிய திருவடி இரண்டும் பூமியின்
மேலாக; புகழ்ந்து பாடப் பெற்ற பத்துக் கைகள் திக்குகள்
எல்லாம் பரந்து எழுவதாக. எங்கும் பார்க்கின்ற முகங்கள்
ஐந்தாக, சிவந்த கண்கள் பதினைந்தாக. நல்ல ஒளி
பொருந்திய முகத்தின் நிறத்துடன் கூடிய சதா சிவத்தைத்
தியானியுங்கள். ஐந்து முகங்களாவன: சத்தியோ சாதம்.
வாம தேவம் அகோரம். தத்புருடம். ஈசானம் என்பன.

1731 வேதா நெடுமால் உருத்திரன் மேலீசன்
மீதான ஐம்முகன் விந்துவும் நாதமும்
ஆதார சத்தியும் அந்தச் சிவனோடும்
சாதா ரணமாம் சதாசிவந் தானே. (2)

அயன், அரி, அரன், ஆண்டான், மேம்பட்ட ஐம்முகன்
விந்து நாதம் இவற்றை இயைந்து இயக்கும் திருவருள்
ஆற்றல். அத்திருவருள் ஆற்றலை மரமும் காழ்ப்பும் போல்
விட்டு நீங்காதிருக்கும் சிவன் ஆகிய அத்தனையும்
பொதுவாகச் சதாசிவன் எனப்படும். (மீதான ஐம்முகன்
மகேசனுக்கு மேற்பட்ட சதாசிவன்.)

1732 ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே கலைநிலை
 ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே கதிநெழ
 ஆகின்ற சத்தியின் உள்ளே அமர்ந்தபின்
 ஆகின்ற சத்தியுள் அத்திசை பத்தே (3)

சதாசிவமாகிய சத்தியினிடம் நிவிருத்தி. பிரதிட்டை, வித்தை சாந்தி. அதீதை ஆகிய கலைகள் இடம்பெறும். இவ்வைந்து கலைகள் இடமாகச் சிவ சூரியன் எழு, அதன்கிரணம் உள்ளும் வெளியும் சூழ அண்ட கோசம் நிறைந்து விளங்கும் ஒளியில். எட்டுத் திசைகளும் மேல் கீழ் என்ற இரண்டு திசைகளும் பொருந்தி ஒரே ஒளி மயமாக விளங்கும். (ஆகின்ற சத்தி - சதாசிவமே சிவத்துக்குச் சத்தி.)

1733 அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்தன ஆறங்கம்
 அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்தன நால்வேதம்
 அத்திசைக்குள்ளே அமர்ந்த சரியையோடு
 அத்திசைக் குள்ளே அமர்ந்த சமயமே. (4)

பத்துத் திசைகளோடு கூடிய அண்ட கோசத்தில் சிட்சை. சுற்பம். வியாகரணம். சந்தோபிசிதம். நிருத்தம். சோதிடம் ஆகிய ஆறு சாத்திர அறிவும், அமைந்துள்ளது. அங்கு இருக்கு யகர். சாமம். அதர்வணம் ஆகிய நான்கு வேதங்களின் அறிவும் உண்டு. அங்குப் பொருந்திய சரியை. கிரியை. யோகம். ஞானம் என்ற மார்க்கங்களோடு சமய அறிவும் அடங்கும்.

1734 சமயத்து எழுந்த அவத்தையீர் ஐந்துள
 சமயத்து எழுந்த இராசி ஈராறுள
 சமயத்து எழுந்த சரீரம்ஆ றெட்டுள
 சமயத்து எழுந்த சதாசிவந் தானே.

சித்தாந்த சைவத்தில் கூறப்படும் நிலைகள் பத்து. இவற்றுள் ஐந்து அவத்தைகள் மேல் நோக்கியும் ஐந்து அவத்தைகள் கீழ்நோக்கியும் உயிர் சென்று வருங்கால் நிகழ்வன. மேலும் உயிர்ப்புக் கலைகள் பன்னிரண்டுள்ளன. அயன், அரி, அரன், ஆண்டான் அருளோன், அன்னை. என்னும் திருமேனிகள் ஆறு. பூதம். ஐந்து. ஞாயிறு. திங்கள். ஆருயிர் மூன்று ஆகிய வடிவங்கள் எட்டு. இவை யனைத்தும் பூண்டருள்வோன் சதாசிவனேயாவன்.

1735 நடுவு கிழக்குத் தெற்கு உத் தரமேற்கு

நடுவு படிகநற் குங்கும வன்னம்

அடைவுள அஞ்சனம் செவ்வரத் தம்பால்

அடியேற்கு அருளிய முகம்இவை அஞ்சே. (1)

சதாசிவக் கடவுளுக்கு ஓதப்பெறும் திருமுகங்கள் ஐந்து. அந்த ஐந்து முகங்களும் முறையே உச்சி. கிழக்கு தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு என்னும்புலன்கள் ஐந்தும் நோக்கி விளங்குகின்றன. புலன்கள்-திசைகள். இந்த ஐந்து திருமுகங்களின் வண்ணங்கள் முறையே வருமாறு. உச்சிமுகம் பளிங்குநிறம். கிழக்கு முகம் குங்கும நிறம். தெற்கு முகம் நீலவருணம். வடக்குமுகம் செவ்வரத்த நிறமாகும். மேற்கு முகம் பால் நிறமாகும். இத்திருமுகங்கள் ஐந்தும் அடியேற்கு அருளுதற்பொருட்டுக் கொண்டனவாகும்.

1736 அஞ்ச முகமுள ஐம்மூன்று கண்ணுள

அஞ்சினொ டுஅஞ்ச சுரதலம் தானுள

அஞ்சுடன் அஞ்சா யுதமுள நம்பியென்

நெஞ்சு புகுந்து நிறைந்துநின் ரானே. (7)

ஐந்து திருமுகங்களும். பதினைந்து திருக்கண்களும் பத்துத் திருக்கைகளும். பத்துத் திருப்படைகளும் கொண்டு

திசுழ்கின்ற நம்பியாகிய சதாசிவக் கடவுள் அடியேன்
நெஞ்சுள் புகுந்து நிறைந்து நின்றருளினன்.

1737 சத்தி தராதலம் அண்டம் சதாசிவம்
சத்தி சிவமிக்க தாபர சங்கமம்
சத்தி உருவம் அருவம் சதாசிவம்
சத்தி சிவதத்துவ முப்பத் தானே. (8)

அருளோன் நிலமண்டிலம் சத்தியாகவும். வான் மண்டி-
லம் சதாசிவமாகவும் விளங்கி வீற்றிருந்து அருள்வான். சத்தி
சிவமாம் இருவரும் நிலத் திணை இயங்குதிணை ஆகிய
இரண்டன் கண்ணும் இயைந்து இயக்குவர். சத்தி உருவம்.
சதாசிவம் அருவருவம். நிலமுதல் சத்தி சிவம் ஈறாகத்
தத்துவம் முப்பத்தாறாகும். இந்த முப்பத்தாறு மெய்களும்
அருஞ் சைவர்களுக்கு உரிய பொருண்மையாகும். மெய்-
தத்துவம். தத்துவம் முப்பத்தாறு.

(ஆன்ம தத்துவம் 24. வித்தியாதத்துவம் 7. சிவதத்துவம் 5
ஆக முப்பத்தாறு.)

1738 தத்துவ மாவது அருவம் சராசரம்
தத்துவ மாவது உருவம் சுகோதயம்
தத்துவம் எல்லாம் சகலமு மாய் நிற்கும்
தத்துவம் ஆகும் சதாசிவம் தானே. (9)

சத்தி சிவ மெய்கள் உருவமும் உள்ளுறை அருவமும் ஆகத்
திசுழும். இயங்குதிணை நிலைத்திணை உலகங்கள் முற்றும்
விரிந்து விளங்கும். இன்பம் தோற்ற வுற்றாய் எழுவதும் சத்தி
சிவமாகும். எல்லா மெய்களும் சத்தி சிவம் இரண்டின்
கலப்பு இயக்கத்தால் இயங்குவன. தத்துவம் எல்லாம்
சதாசிவன் என்று அழைக்கப்படும்.

1739 கூறுமின் ஊறு சதாசிவன் எம்இறை
வேறோர் உரைசெய்து மிகைப்பொரு ளாய் நிற்கும்
ஏறுரை செய்தொழில் வானவர் தம்மொடு
மாறுசெய் வான் என் மனம்புகுந் தானே. (10)

உள்ளத்தே ஊறுகின்ற சதாசிவனாகிய எம்இறையை
ஏத்துங்கள். வேறு வகையாகக் கூறும் நூல்களால் அறியப்
படாது கடந்து விளங்குவான். தாம் மேலேறு வதற்காகப்
புகழ்தலைச் செய்யும் தேவரோடு மாறுபட்டு நிற்பான்.
அத்தகையவன் எளியேனாகிய என்மனத்தில் புகுந்து
விளங்கினான். 'கூறுமின் நூறு' எனக் கொண்டு 108
நாமங்களால் துதியுங்கள் எனவும் கூறலாம். (108க்கு நூறு
என்றும். 1008 க்கு ஆயிரம் என்றும் கூறுவது மரபு.)

1740 இருளார்ந்த கண்டமும் ஏந்து மழுவும்
சுருளார்ந்த செஞ்சடைச் சோதிப் பிறையும்
அருளார்ந்த சிந்தையெம் ஆதிப் பிராணைத்
தெருளார்ந்தென் உள்ளே தெளிந்திருந் தேனே. (11)

இருள் பொருந்திய கழுத்தும் வலக்கையில் ஏந்திய
மழுவும் சுருண்ட செஞ்சடைக் கண் ஒளி விடுகின்ற பிறைச்
சந்திரனும் அருள் பொழிகின்ற சிந்தையை யுடைய எம்
ஆதியாகிய சதாசிவமூர்த்தியைத் தெளிந்த என் உள்ளத்தில்
தெளிந்திருந்தேன்.

1741 சத்திதான் நிற்கின்ற ஐம்முகம் காற்றிடில்
உத்தமம் வாமம் உரையத்து இருந்திடும்
தத்துவம் பூருவம் தற்புரு டன்சிரம்
அத்தரு கோரம் மருடத்துந் சானனே (12)

சீவர்களுக்கு அருள் பொழிவதற்காகச் சத்தி விளங்கி
நிற்கும் ஐம்முகங்களைப் பற்றிச் சொல்லின் வடக்கு

நோக்கிய வாம தேவ முகம் உத்தம மானது. இஃது உரையின்றி மௌனமாக இருந்திடும். கிழக்கு நோக்கிய தற்புருட முகம் உடலிலுள்ள தத்துவங்களை இயக்குவது. சிரத்தைப் போன்றது தெற்கு நோக்கிய முகமாகிய அகோரம். சிரசின் முடியில் வட கீழ்த்திசை நோக்கி விளங்குவது ஈசானமுகமாம். ('தெற்கில் அகோரம் தென்கிழக்கு ஈசனே' எனவும் பாடம். வாமதேவம் - விளக்கம். சத்தியோசாதம்-தோன்றுவித்தல். தற்புருடம்-ஆட்சி. அகோரம் - நடுக்கம். ஈசானன்-இயக்கம்.)

1742 நாணுநல் ஈசானன் நடுவுச்சி தானாகும்
தாணுவின் தன்முகம் தற்புருட மாகும்
காணும் அகோரம் இருதயம் குய்யமாம்
மாணுற வாமம்ஆம் சத்திநற் பாதமே. (13)

நாண்போன்ற ஈசானத்தைச் சிரசின் நடுவில் நியதிக்க வேண்டும். தாணுவின் தற்புருடத்தை முகத்தில் நியதிக்க வேண்டும். காணுகின்ற அகோரத்தை இதயத்தில் நியதிக்க வேண்டும். மாட்சிமையுடைய வாமத்தைக் குறியில் நியதிக்க வேண்டும். சத்தியோ சாதத்தை நல்ல பாதங்களில் நியதிக்க வேண்டும். (நியதித்தல்-தொடுதல். சுட்டுதல்.)

1743 நெஞ்சு சிரம்சிகை நீள்கவ சம்கண்ணாம்
வஞ்சமில் விந்து வளர்நிறம் பச்சையாம்
செஞ்சுறு செஞ்சுடர் சேகரி மின்னாகும்
செஞ்சுடர் போலும் தெசாயுதம் தானே. (14)

இருதயம். சிரசு. சிகை. கவசம். நெத்திரம் ஆகியவை அங்கங்களாம். இவற்றைக் குறிக்கின்ற மந்திரங்கள் வஞ்சனை யில்லாமல் சீவர்களுக்கு அறிவு விளக்கம் தரும் சுத்த மாயையாகும். இவற்றின் நிறம் பச்சையாகும். உடம் பெல்லாம் ஒளிமயமானபோது செவ்வொளியில் சத்தி

மின்னோளி போன்று விளங்குவாள். சதாசிவரிடமுள்ள பத்து ஆயுதங்களும் உதய கால சூரியனை ஒத்துப் பிரகாசிக்கும்.

1744 எண்ணில் இதயம் இறைஞான சத்தியாம்
விண்ணிற் பரைசிரம் மிக்க சிகையாதி
வண்ணக் கவசம் வனப்புடை இச்சையாம்
பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே. (15)

ஆராயின் இதயமந்திரம் இறைவனுக்கு ஞான சத்தியாகும். சிரமந்திரம் ஆகாயத்தில் விளங்கும் பராசத்தியாகும். சிகாமந்திரம் ஆதி சத்தி. அழகுடைய கவசமந்திரம் பல நிறங்களுடைய இச்சாசத்தியாம். நேத்திரம் கிரியாசத்தியாம்.

1745 சத்திநாற் கோணம் சலமுற்று நின்றிடும்
சத்திஅறு கோண சயனத்தை உற்றிடும்
சத்தி வட்டம் சலமுற்று இருந்திடும்
சத்தி உருவாம் சதாசிவன் தானே. (16)

திருவருள் ஆற்றல் நாற்கோணமாகிய மூலத்தினிடத்து நீர்போல் இடையறாது இயக்கிக் கொண்டிருக்கும். அத்திருவருளே கொப்பூழின்கண் மால்போல் கிடந்து உற்றுழி இயக்கும். இந்நிலை அறு கோணமாகும். அத்திருவருளே நெற்றிப் புருவநடுவில் வட்ட நிலையத்தில் நின்று ஆணை செலுத்திக்கொண்டிருக்கும். இக்குறிப்புத்தோன்றவே செந்தமிழ் ஆன்றோர் தொன்று தொட்டு நெற்றிப் புருவ நடுவில் வட்டமாகப் பொட்டு இடுவதை மரபாகக் கொண்டுள்ளனர். திருவருள் ஆற்றலின் நடுவே சிவன் வடிவமாகும். சந்தனம். குங்குமம். சாந்து ஆகிய மூன்றா லிடும் பொட்டு முப்பண்பின் அடையாளமாகும். திரு நீற்றுப் பொட்டுச் சிவனார் என்குண அடையாளமாகும்.

1746 மான் நந்தி எத்தனை காலம் அழைக்கினும்
தான் நந்தி அஞ்சின் தனிச்சுட ராய்நிற்கும்
கால் நந்தி உந்தி கடந்து கமலத்தில்
மேல் நந்தி ஒன்பதின் மேவிநின் றானே (17)

மகத்துவம் மிக்க சதாசிவரை எவ்வளவு காலம் தொழு
தாலும் அவர் பஞ்சப் பிரமமாகவே விளங்குவர். அவர் மூல
வாயுவாக எழும்பி ஆதாரங்களைக் கடந்து ஊர்த்துவ
சகஸ்ர தளத்தின் மேல் சென்றபோது ஒன்பது நிலை
களிலும் பொருந்தி விளங்குவார்.

1747 ஒன்றிய வாறும் உலின் உன்கிடந்து
என்றும்எம் ஈசன் நடக்கும் இயல்பது
தென்தலைக்கு ஏறத் திருந்து சிவனடி
நின்று தொழுதேன்என் நெஞ்சத்தின் உள்ளே. (18)

சிவபெருமான் மேல் ஓதிய முறையான் உலகத்துடன்
பொருந்தி அவ்வுலகினை இயக்குகின்றனன். அதுபோல்
உலுடனும் உயிருடனும் பொருந்தி அவ்வுடல் உயிர் களை
இயைந்து இயக்குகின்றனன். இவை அவனது பேரருள் பெ-
ருமாண்பாகும். அத்தகைய சிவனடி நம்முடிமேல்
சூட்டப்பெறுதலால் அழகிய தலை எனப்படும் தென்
தலையாகும்.

1748 உணர்ந்தேன் உலகினில் ஒன்பொரு ளானைக்
கொணர்ந்தேன் குவலயம் கோயிலென் நெஞ்சம்
புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொய்யல்ல மெய்யே
பணிந்தேன் பகலவன் பாட்டும் ஒலியே (19)

உலகனைத்தும் ஒளிப் பொருளாய் விளங்கும்
பரசிவத்தை உணர்ந்தேன். அவனைச் சீவர்களாகிய நாம்
உய்யும் வண்ணம் பூமி தத்துவத்துக் கொண்டு வந்தேன். என்

மனமாகிய கோயிலில் புனிதனாகிய இறைவனைக்
 கூடினேன். அத் தூய்மையே உருவானவன் என்றும் நாதரு
 பமாய்க் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தான். சிவ
 சூரியனைப் பாட்டினால் நான் பணிய அவன் ஒளியினால்
 என்னுடன் ஒன்றியிருந்தான்.

1749 ஆங்கவை முன்றினும் ஆரழல் வீசித்
 தாங்கிடும் ஈரேழு தான்நடு வானதில்
 ஒங்கிய ஆதியும் அந்தமும் ஆமென
 ஈங்கிவை தம்முடல் இந்துவும் ஆமே. (20)

மூவகை உலகினும் சிவச்சுடர் வீசுகின்றது. அதன்மேல்
 ஈரேழ் உலகினும் அச்சிவன் நடுவணதாகிய அறிவுப்
 பெருவெளியாக நின்றருள்பவன். அவனே உல கிணைப்
 படைத்தலால் ஆதியாகவும் மீண்டும் தன்பால்
 ஒடுக்குதலால் அந்தமாகவும் விளங்குகின்றனன். மேலும்
 ஆருயிரின் உடம்பகத்துத் திருவருள் நிலையாம்
 திங்களுமாகும்.

1750 தன்மேனி தற்சிவ லிங்கமாய் நின்றிடும்
 தன்மேனி தானும் சதாசிவ மாய்நிற்கும்
 தன்மேனி தற்சிவன் தற்சிவா னந்தமாய்
 தன்மேனி தானாகும் தற்பரம் தானே. (21)

ஆருயிர்களின் உடம்புகள் சிவலிங்கமாகவே நின்றிடும்
 அதுபோல் அச்சிவலிங்கத்து உள்ளும் புறமுமாய் நிறைந்து
 நிற்கும் சதாசிவமுமாகும். உடம்பே தனி முதல்சிவன்.
 உடம்பே சிவன் திருவடிப் பேரின்பம். உடம்பே சிவமெய்
 யாகும். உடம்பே ஒப்பில் முழுமுதல். இத்திருமந்திரம்
 ஆருயிரின் இடையறாச் சிவன் நினைப்பால் அவ்வுடம்பு
 உள்ளம் உணர்வு. உணர்வில் உளதாம் இன்பம் எல்லாம்
 சிவனேயாகும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

1751 ஆரும் அறியார் அகாரம் அவனென்று
பாரும் உகாரம் பரந்திட்ட நாயகி
தாரம் இரண்டும் தரணி முழுதுமாய்
மாறி எழுந்திடும் ஓசைய தாமே (22)

மேதா கலையாகிய அகரத்தைச் சிவம் என்று யாரும்
அறியமாட்டார். அர்க்கிச கலையாகிய உகரத்தால் குறிக்கப்
படும் சக்தி எல்லாப் பொருளிடத்தும் கலந்து நிற்பதாம்.
இவ்விதமான சிவமும் சத்தியும் பொருந்தி உலகமாய் மாறி
இச் சிவசக்தி சிரசைத் தாண்டினபோது நாதஒலி
உண்டாகும் படி செய்தது.

1752 இலிங்கநற் பீடம் இசையும்ஓங் காரம்
இலிங்கநற் கண்டம் நிறையும் மகாரம்
இலிங்கத்துஉள் வட்டம் நிறையும் உகாரம்
இலிங்கம் அகாரம் நிறைவிந்து நாதமே (23)

சதாசிவ லிங்கத்துக்குரிய பீடம் அல்லது அடிப்பாகம்
ஓங்காரம். இலிங்கத்தின் நல்ல கண்டம் மகாரம்
இலிங்கத்தின் வட்டமாகிய பகுதி உகாரம். இலிங்கத்தின்
பாணம் அகாரமும் நிறைந்த விந்து நாதமும் ஆகும்.
சிவலிங்கத் திருமேணி அகர உகர மகர விந்து நாதமாகிய
பிரணவமாம்.

5. ஆத்மலிங்கம்

(உயிர்ச்சிவம்)

(ஆத்ம லிங்கமாவது, ஆன்மாவே இலிங்கமாதல்)

1753 அகார முதலா அனைத்துமாய் நிற்கும்
உகார முதலா உயிர்ப்பெய்து நிற்கும்
அகார உகாரம் இரண்டும் அறியில்
அகார உகாரம் இலிங்கம் தாமே (1)

அகரமாகிய சிவம் எல்லாவற்றிற்கும் முதலாய் எல்லாவற்றோடும் கலந்தும் இருக்கும். உகாரமாகிய சத்தி எல்லாவற்றிற்கும் முதலாய் அவை உயிர் பெற்று நிற்க உதவும். இவ்வாறு அகாரம் சிவம் என்றும் உகாரம் சத்தி என்றும் அறியின் அகார உகாரங்களே இலிங்க வடிவமாம் என்பது விளங்கும்.

1754 ஆதாரம் ஆதேயம் ஆகின்ற விந்துவும்

மேதாதி நாதமும் மீதே விரிந்தன

ஆதார விந்து ஆதிபீட நாமே

போதாஇ லிங்கப் புணர்ச்சிய தாமே (2)

அண்ட கோசத்தில் உருவமான சிருட்டிக்குக் காரணமாயும், அதனுள் நிலைத்ததாயும் உள்ள விந்துவும் மேதை முதலான சோடச கலைகளாகிய நாதமும் அடுக்கு அடுக்காய் விரிந்தன. ஆதாரமான விந்து உயர்ந்ததான நாதத்தை இடமாகக் கொண்டு நிலை பெற்றுள்ளது. இவ்வகையான உயர்ந்து செல்லுவதில் விந்து நாதங்களின் புணர்ச்சியுள்ளது.

1755 சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே தாபரம்

சத்தி சிவமாம் இலிங்கமே சங்கமம்

சத்தி சிவமாம் இலிங்கம் சதாசிவம்

சத்தி சிவமாகும் தாபரம் தானே (3)

திருக்கோவில்களில் நிலைபெற்ற இலிங்கம் தாபர இலிங்கம், (தாபரம் - ஸ்தாவரம் - அசையாப்பொருள்) அந்த இலிங்கம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும். அடியார் கூட்டம் சங்கமம் ஆகும்.

(சங்கமம் - அசையும் பொருள்) மெய்யடியார் திருக்கோலங்களும் சத்தி சிவமாகும். சத்தி சிவம்

இரண்டையும் இணைத்து ஒதுங்கால் சதாசிவம்
எனப்பெறும். தானே தனிமுதல் சத்திசிவம் இரண்டும்
இணைந்த சதாசிவம் என்ப.

1756 தானேர் எழுகின்ற சோதியைக் காணலாம்
வானேர் எழுகின்ற ஐம்பது அமர்ந்திடம்
பூரேர் எழுகின்ற பொற்கொடி தன்னுடன்
தானேர் எழுகின்ற அகாரமது ஆமே. (4)

மூலத்திடத்து என்றும் அழகோடு தானாக எழுந்து ஒளி
வீசுகின்ற சிவச்சுடரைக் காணலாம். தூய மாயையின்
கூறாக அம்மூலத்திடத்து எழுகின்ற ஐம்பது எழுத்துக்களின்
தொகையாகிய ஓங்காரமும் அம் மூலத்தேயாம். ஆயிரம்
இதழ்த் தாமரையின் நிலைக்களமாகிய உச்சித் துளைமேல்
சிவசத்தியிடன் சேர்ந்து விளங்குவது அகார முதல்வனாகிய
சிவபெருமானாகும்.

1757 விந்துவும் நாதமும் மேவும் இலிங்கமாம்
விந்துவ தேபீட நாதம் இலிங்கமாம்
அந்த இரண்டையும் ஆகார தெய்வமாய்
வந்த கருஐந்தும் செய்யும் அவைஐந்தே(5)

ஒளியும் ஒலியும் ஆகிய விந்து நாதங்கள் பொருந்தும்
சிவலிங்கம்; விந்து பீடமாகம்; நாதம் இலிங்கமாகும். இவ்
விரண்டையும் சார்புக் கடவுளாகக் கொண்டு அருளோன்,
ஆண்டான், அரன், அரி, அயன் என்னும் ஐம்பெரும் தெய்வ
நிலைகள் தோன்றின. இவ் ஐந்தினையும் ஐந் தொழிற்கு
வேண்டிய கருவென்ப, கரு காரணம், இவ் ஐவரின்
வாயிலாக ஐந்து தொழில்கள் நிகழ்கின்றன. அத்தொழில்
முறையே அருளல், மறைத்தல், துடைத்தல், காத்தல்,
படைத்தல் என்ப.

1758 சத்திநற் பீடம் தகுநல்ல ஆன்மா
சத்திநற் கண்டம் தகுவித்தை தானாகும்
சத்தநல் லிங்கம் தகும்சிவ தத்துவம்
சத்திநல் ஆன்மாச் சதாசிவம் தானே. (6)

சத்தி வடிவாகக் கொள்ளப்படும் சிவ லிங்கத்தினிடத்துப் பீடம் ஆவி நிலையாகும். கழுத்தினை ஒத்த பீடத்தின் குழி திருவடி உணர்வாகிய சிவ ஞானமாகும். மேல் தோன்றும் இலிங்கம் சிவ மெய்யாகும். எவற்றினுக்கும் உயிர்க்குயிராம் பேராவி பரமான்மா, சதாசிவமாகும்.

1759 மனம்புகுந்து என்னுயிர் மன்னிய வாழ்க்கை
மனம்புகுந்து இன்பம் பொழிகின்ற போது
நலம்புகுந்து என்னொடு நாதனை நாடும்
இனம்புகுந்து ஆதியும் மேற்கொண்டவாறே. (7)

ஆருயிர்களின் உள்ளத்தின்கண் சிவபெருமான் திரு வருளால் புகுந்து நிலைபெற்ற திருவடி வாழ்க்கையை அருளி னான். அதனால் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பொழிவ தாயிற்று. அந்த இன்ப நன்மையின் நாட்டத்துடன் ஆருயி ரையும் சிவனையும் அருளால் நாடுவர். அந்த நாட்டத்தின் பயனாக உடம்பாகிய வீட்டினுள் ஆதியாகிய சிவன் புகுந்து ஆண்டு கொண்டனன்.

1760 பராபரன் எந்தை பனிமதி சூடி
தராபரன் தன்னடி யார்மனக் கோயில்
சிராபரன் தேவர்கள் சென்னியின் மன்னும்
அராபரன் மன்னி மனத்துஉறைந் தானே. (8)

மேலானவற்றுக்கும் மேலானவனும் எம்தந்தை போல் வானும் குளிர்ந்த பிறையைச் சூடினவனும் உலகனைத் தையும் தாங்குபவனும் தம் அடியார் மனக்கோயிலின் உச்சியில் விளங்குபவனும் தேவர்கள் சித்தினுள் ஒளிமய மாக விளங்கும் குண்டலினியின் தலைவனுமாகிய அரன் என் மனத்துள் நீங்காது எழுந்தருளினான்.

1761 பிரான்அல்ல நாம்எனில் பேதை உலகம்
குரால்என்னும் என்மனம் கோயில்கொள் ஈசன்
அராநின்ற செஞ்சடை அங்கியும் நீரும்
பொராநின் நவர்செய்அப் புண்ணியன் தானே. (9)

பசுவின் தன்மையுடைய என்மனத்தைக் கோயிலாகக் கொண்ட ஈசனும் பாம்பு தங்கிய சடையும் அக்கினியும் நீரும் பொருந்தியவனும் செய்கின்ற புண்ணியம் அனைத்தும் ஆகியவனுமாகிய அவன் தலைவன் அல்ல நாமே தலைவன் என்று கூறுவது அறியாமையுடையோர் கூற்றாகும். (குரால் - பசு)

1762 அன்றுநின் நான்கிடந் தான்அவன் என்று
சென்றுநின்று எண்டிசை ஏத்துவர் தேவர்கள்
என்றுநின்று ஏத்துவன் எம்பெரு மான்தன்னை
ஓன்றியென் உள்ளத்தின் உள்ளிருந் தானே (10)

‘சிவன் அன்று அங்கு நின்றான், இங்குக் கிடந்தான்’ என்று எட்டுத் திசைகளிலும் திரிந்து போய்த் தேவர்கள் வணங்கு வார்கள். அவன் என் உயிர்க்கு உயிராய் என் உள்ளத்தில் பொருந்தி நின்றான். அத்தகைய எம்பெரு மாணை என்னைக்கும் வணங்கிக் கொண்டிருப்பேன்.

6. ஞான லிங்கம்

(உணர்வுச் சிவம்)

1763 உருவும் அருவும் உருவோடு அருவும்
மருவு பரசிவன் மன்பல் உயிர்க்கும்
குருவு மெனநிற்கும் கொள்கையன் ஆகும்
தருவென நல்கும் சதாசிவன் தானே. (1)

உருவும் அருவம் அருவுருவம் என்று மூன்று வகையான திருமேனி கொள்ளும் பரசிவன் நிலைபெற்ற பல உயிர்களுக்கும் குருவாக நிற்கும் தன்மையுடையவன் ஆகும். அவனே சதாசிவமாய்க் கற்பகமரம் போல வேண்டுவார்க்கு வேண்டியதை வழங்கி யருளுவான்.

1764 நாலான கீழது உருவம் நடுநிற்க
மேலான நான்கும் அருவம் மிகுநாப்பண்
நாலான ஒன்றும் அருவுரு நண்ணலால்
பாலாம் இவையாம் பரசிவன் தானே.(2)

சதாசிவக் கடவுள் ஒன்பது திருமேனிகளை உடையவன். உருவம் நான்கு; இவைகீழ்ப்படி என்ப, அருவம் நாலும் மேற்படி என்ப; நடுப்படி அருவுருவம் ஒன்று என்ப; இவையனைத்தும் பரமசிவன் அருளிற் கொள்ளும் நினைப்பு உருவமாகும்; இவைமுறையே அயன், அரி, அரன், ஆண்டான் எனவும் அருளோன் எனவும், ஒளி ஓசை அன்னை அத்தன் எனவும் கூறுப (அருளோன் - சதாசிவன்.)

1765 தேவர் பிராணைத் திசைமுக நாதனை
நால்வர் பிராணை நடுவுற்ற நந்தியை
ஏவர் பிரான் என்று இறைஞ்சுவார் அவ்வழி
யாவர் பிரானடி அண்ணலும் ஆமே(3)

தேவர்கள் அனைவர்க்கும் நாதனும் நான்கு திசைகளிலும் முகமுடைய தலைவனும் உருவமூர்த்திகள் நால்வரையும் செலுத்துபவனும், உருவுக்கும் அருவுக்கும் இடையேயுள்ள அருவுரு மூர்த்தியும் ஆகிய சதாசிவரை யார் பெருமான் என்று வணங்குகின்றாரோ அவ்விடத்திலே பிரானாகிய சதாசிவர் தோன்றுவார். அவ்வாறு அவரது திருவடியை அணுகுதலும் கூடும்.

1766 வேண்டிநின் றேதொழு தேன்வினை போயற
ஆண்டொரு திங்களும் நாளும் அளக்கின்ற
காண்டகை யானொடும் கன்னி உணரினும்
முண்டகை மாறினும் ஒன்றது வாமே(4)

ஆண்டு, மாதம், நாள் ஆகியவற்றைச் செய்கின்ற, சிவ சூரியனாகிய சதாசிவரோடு சத்தியை வழிபடினும்,

இருவரையும் வேறு வேறு உருவாக ஒருருவாகத் தியானிச்
கினும் பயன் ஒன்றேதான். ஆதலின் வினை நீங்கும்படி
இவ்வாறு தொழுதேன்.

1767 ஆதி பரந்தெய்வம் அண்டத்து நல்தெய்வம்
சோதி அடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
நீதியுள் மாதெய்வம் நின்மலர் எம்இறை
பாதியுள் மன்னும் பராசத்தி யாமே(5)

ஆதியான மேலான தெய்வமாகிய சதாசிவரே, அவரவர்
ஆகாய மண்டலத்தில் விளங்குபவர். அவர் சோதியாக
அடியார்கள் வணங்கும் பெருந் தெய்வமாகும். ஒவ்வொரு
வரின் அண்ட ஆகாயத்தில் நீதிவடிவாக விளங்கும் பெரு
மையுடைய தெய்வமாகும். அவர் யாவருடைய உடலையும்
இடமாகக் கொள்ளினும் நின்மலர். இத்தகைய எமது
இறையின் ஒரு பாதியில் பராசத்தி உள்ளாள்.

1768 சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே
சுத்த சிவபதம் தோயாத தூவொளி
அத்தன் திருவடிக்கு அப்பாலைக்கு அப்பாலாம்
ஒத்தவும் ஆம்சன் தானான உண்மையே. (6)

சத்திக்கு மேல் பராசத்தி விளங்கும் அண்ட கோசத்தி
லுள்ள வெளியில் தூய்மையான சிவபதம் உண்டு. இங்கு
ஏனைய தத்துவங்களில் தோய்வின்றி நிற்கின்ற வெளி
உள்ளது. அத்தன் திருவடி விளங்கும் இவ்வெளிக்கும்
அப்பாலுக்கு அப்பாலாயும் ஒத்ததாயும் இருக்கும் சிவத்தின்
உண்மையான நிலை.

1769 கொழுந்தினைக் காணில் குவலயம் தோன்றும்
எழுந்திடம் காணில் இருக்கலும் ஆகும்
பரந்திடம் காணில் பார்ப்பதி மேலே
திரண்டெழக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே. (7)

ஞானலிங்கமாகிய ஒளிமயமான சதாசிவரை அறியில்
உலகமெல்லாம் அங்குச் சூக்குமமாய் விளங்குவது தெரியும்.
"எழக்கூடிய வல்லமை இருக்குமாயின் என்றும் அழியாது
இவ்வுலகில் இருத்தலும் கைகூடும். தத்துவங்களை விட்ட
ஆன்மாவை உறுதியாகப் பற்றினால் சத்தி உருவில்
அமைந்த சிவம் சிந்தையுள் விளங்கும்.

1770 எந்தை பரமனும் என்னம்மை கூட்டமும்
முந்த உரைத்து முறைசொல்லின் ஞானமாம்
சந்தித்து இருந்த இடம்பெருங் கண்ணியை
உந்தியின் மேல்வைத்து உகந்துஇருந்தானே. (8)

எந்தையாகிய சிவபெருமானும் என் அம்மையாகிய
பெருமாட்டியும் மணியொளிபோலப் பிரிப்பின்றிக் கலந்து
கூடிய கூட்டமும் முற்படக் கூறி முறை இயம்பின் திருவடி
உணர்வாகிய சிவஞானமாகும். இருவரும் கூடியிருந்த
நிலைக்களம் கொப்பூழாகிய சுவாதிட்டான மாகும். அதற்கு
மேலெனப்படும் நெஞ்சமாகிய அநாகதத்தின்கண்
பெருங்கண்ணியை உடன் வைத்து மாறிலாத உவப்புடை
யவன் ஆனான். கூட்டம் - ஒரு பாகத்தமர்ந்த சேர்க்கை.

1771 சத்தி சிவன்விளை யாட்டாம் உயிராகி
ஒத்த இருமாயா கூட்டத்து இடையூட்டிச்
சுத்தம் தாகும் துரியம் பிறிவித்துச்
சித்தம் புருந்து சிவம்அகம் ஆக்குமே. (9)

சத்தி சிவத்துடன் விளங்கும் தகுதிக்கேற்ப உயிரின் நிலை
விளங்கச் செய்து. அதற்கேற்ப சுத்த மாயை அசுத்தமாயை
என்ற கூட்டத்தில் சேர்த்து. உயிர் பக்குவமானபோது சுத்த
மாயையில் விளங்கும்(துரியம்) ஒளி மண்டலத்தை
உணர்த்தி அதனைக் கடக்கும்படி செய்து. சிவனின் சித்தத்
தில் சிவம் தங்கிச் சிவனைச் சிவனுறையும் கோயிலாக்கும்.

1772 சத்தி சிவன்தன் விளையாட்டுத் தாரணி
 சத்தி சிவமுமாம் சிவன்சத் தியுமூகும்
 சத்தி சிவமன்றித் தாபரம் வேறில்லை
 சத்திதான் என்றும் சமைந்துரு வாருமே (10)

இப்பூமி சிவ சத்திகளின் விளையாட்டாகும். உருவ-
 முடைய சத்தி அறிவான சிவமாம். அறிவான சிவன்
 உருவான சத்தியுமாம். சத்தி சிவமன்றி உடலுடைய உயிர்
 கள் ஒன்றும் இல்லை. சத்தியே தேவைப்பட்ட விதம்
 சமைந்து எக்காலத்தும் உருவத்தைப் பெறும். சிவத்துக்கு
 உருவம் சத்தி என்பதாம்.

7. சிவலிங்கம்

(சிவகுரு)

1773 குரைக்கின்ற வாரிக் குவலய நீரும்
 பரக்கின்ற காற்றுப் பயில்கின்ற தீயும்
 நிரைக்கின்ற வாரிவை நீண்டகன் றானை
 வரைத்து வலம்செயு மாறுஅறி யேனே. (1)

ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகமும். நீரும்
 தீயும். காற்றும் (வெளியும்) வரிசையாக விளங்கும். விளக்கம்
 சிவனாவேயாம். இவை எல்லாமாய்ச் செறிந்த சிவனை நாம்
 ஒரு குறியில் வைத்து வழிபடுதல் வேண்டும். அங்ஙனம்
 வழிபடுவதும் அவன்தன் திருவருள் துணையாலேயாம்.
 இவ்வுண்மை அறியசில்லேனே.

1774 வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறுஇங்குஒன்று உண்டு
 நிரைத்து வருகங்கை நீர்மலர் ஏந்தி
 உரைத்துஅவன் நாமம் உணரவல் லார்க்குப்
 புரைத்துஎங்கும் போகான் புரிசடை யோனே. (2)

அச்சிவபெருமானை ஒரு குறியின் கண் வைத்து வழிபடும் வகை ஒன்று உண்டு. அது திரு ஐந்து எழுத்தால் ஆகும். செம்பொற்குடத்து நிரைத்துவைத்த தெண்ணீரும் மருமலரும் அங்கையில் ஏந்திப் புகழ்ந்து மொழியப்படும் 'நந்திநாமம் நமச்சிவாய' என்னும் செந்தமிழ்த் திருமறை ஒதித் திருவடியிலிட்டு வழிபடுதல் என்பதேயாம். இங்ஙனம் வழிபட்டு உணர்வின்கண் உணர வல்லார்க்குப் புரிசடையோனாகிய சிவபெருமான் அவரைவிட்டு நீங்கி எங்கும் போகான்.

1775 ஒன்றெனக் கண்டோம் ஈசன் ஒருவனை
நன்றென்று அடியிணை நான் அவனைத்தொழ
வென்றுஐம் புலமும் மிகக்கிடந்து இன்புற
அன்றுஎன்று அருள்செய்யும் ஆதிப் பிரானே. (3)

எம்முதல்வனாகிய சிவபெருமான் ஒருவனே உலகுக்கு முழுமுதல் என அருளால் உணர்ந்தோம். அவனை நன்னெறி நான்மையும் எய்தத் தொழுதலே நன்றென்று அவன் திருவடியிணையைப் புனலும் பூவும் கொண்டு போற்றி மறை புகன்று நனவிலும் கனவிலும் மனமுறத் தொழுதனம். அங்ஙனம் தொழுதமையால் ஐம்புலனும் மிகக் கிடந்து இன்புறும்படி அப்பொழுதே ஆதிப்பிரான் அருள் செய்தனன். புலன்கள் ஆண்டவன் திரு ஆணை வழியே நிகழ்வன.

1776 மலர்ந்த அயன்மால் உருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரும் ஐம்முகன் பரவிந்து நாதம்
நலந்தரும் சத்தி சிவன்வடி வாகிப்
பலந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே. (4)

மாலின் கொப்பூழில் தோன்றிய அயனும். அம் மாலாகிய அரியும். அரனும். ஆண்டானும் பயனருளும் அருளோனாகிய ஐம்முகனும். மேலாம் விந்து நாதங்களும் நன்மை

யருளும் சத்திசிவன் வடிவங்களும். நிறைந்த குறை விலா இன்பப் பயனுக்கு வாயிலாகிய பாடிப் பரவிப் பணியும் பணியாம். நல்தவத்தைத் தந்ந தருளும் நந்தி யெம்பெருமானே. சிவலிங்கமும் ஆவன்.

1777 மேவி எழுகின்ற செஞ்சுடர் ஊடுசென்று

ஆவி எழும்அள வன்றே உடலுற

மேவப் படுவதும் விட்டு நிகழ்வதும்

பாவித்து அடக்கிற் பரகதி தானே.

(5)

முலா தாரத்திலிருந்து நடுநாடி வழியாகச் செல்லுகின்ற செவ்வொளியோடு கூடி ஆவி எழுகின்ற அளவுவரை உடம்பிலுள்ள ஆதார கலைகளிலும் உடம்பை நீங்கிய நிராதார கலைகளிலும் பொருந்துவதும் நீங்குவதுமாக மனத்தை நிறுத்திப் பழகுவதில் மேலான சிவகதி விளையும்.

8. சம்பிரதாயம்

(பண்டை முறை)

1778 உடல்பொருள் ஆவி உதகத்தாற் கொண்டு

படர்வினை பற்றறப் பார்த்துக்கை வைத்து

நொடியின் அடிவைத்து நுண்ணுணர் வாக்கி

கடியப் பிறப்பறக் காட்டினன் நந்தியே.

(1)

முன்னிலையில் அமைந்த குரு உடல் பொருள் ஆவி முன்றையும் சீடன் நீரோடு தத்தம் செய்ய ஏற்றுக் கொண்டு, படர்ந்த வினையால் வரும் பற்றினை அறும்படி கண்ணினால் நோக்கி, சீடனது சிரசில் கைவைத்து, திருவடி ஞானத்தை விளக்கியருளி நுட்பமான உணர்வை எழுப்பி விரைவில் சுட்டினையுடைய பிறவியை அறுத்தருளினன். (உதகம் - நீர்.)

1779 உயிரும் சரீரமும் ஒண்பொரு ளான
வியவார் பரமும்பின் மேவும் பிராணன்
செயலார் சிவமும் சிற்சத்தி ஆதிக்கே
உயலார் குருபரன் உய்யக் கொண்டானே. (2)

உயிரும் உடம்பும் ஒளி பொருளான வியப்புப் பொருந்திய பரமும். பின்பொருந்தியுள்ள பிராணனும் இவற்றை இயக்குகின்ற சிவமும் சத்தி ஆகியவற்றை அறிந்து, உய்யும் வண்ணம் குருநாதன் ஆட்கொண்டருளினான். (சிவன் - காரண குரு குருபரன் - காரிய குரு)

1780 பச்சிம திக்கிலே வைத்தஆ சாரியன்
நிச்சலும் என்னை நினையென்ற அப்பொருள்
உச்சிக்கும் கீழுது உள்நாக்கு மேலது
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே. (3)

சிவகுருவானவர் வடக்கு நோக்கி அமர்வார். சிவ தீட்சை பெறுவோராகிய மாணவர் மெய்கண்டார் எனப்படுவார். அவர் சிவகுருவின் இடப்பாலாகிய மேற்குபக்கம் அமர்வார். மேற்குத் திக்குப் பச்சிமம் எனப்படும். அந்நிலையில் சிவகுருவானவர் நாடோறும் மாணவரை நினையும்படி ஆணை ஈந்தது 'சிவசிவ' என்னும் செந்தமிழ் மறையே. அச்சிவன் உறையுமிடம் உச்சிக்குக் கீழும் உள் நாக்குக்கு மேலும் ஆகும். அந்தச் சிவனை விட்டு நீங்காத சீவனுக்கும் கனவில் உயிர்ப்பு அடங்கலாகிய சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியும் தவநிலையும் அதுவேயாம். அந்நிலையில் பிறப்பு வழி உண்டாகிறது.

1781 பெட்டடித்து எங்கும் பிதற்றித் திரிவேனை
ஒட்டடித்து உள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின்
தட்டொக்க மாறினன் தன்னையும் என்னையும்
வட்டமது ஒத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே. (4)

விரும்பியவாறு அனுபவம் இன்றி வாய் ஞானம் பேசிக்
கொண்டிருந்த என்னை, என்னிடத்திலுள்ள குற்றங்களை
யெல்லாம் அகற்றி, பின்னர்க் குருநாதனாகிய தன்னையும்
சீடனாகிய என்னையும் துலாத்தட்டு நேராதல் போலச்
சமன் செய்தான். நாணய மாற்று நடந்து வியாபாரம்
சித்தித்தது.

1782 தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க்கு எல்லாம் தலைவன்
இருக்கின்ற தன்மையை ஏதும் உணரார்
பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத்து எல்லாம்
கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண்டேனே. (5)

உலகில் வாழ்கின்ற பல உயிர்களுக்கெல்லாம் தலைவனா
கிய சிவம். உடனாய் இருக்கின்ற இயல்பினை உலகவர்
சிறிதும் அறியார். சுத்த மாயையின் மாறுபாட்டைப்
போக்கி, எல்லாவற்றையும் கருவாகக் கொண்ட சிவத்தை
நான் கண்டு கொண்டேன்.

1783 கூடும் உடல்பொருள் ஆவி குறிக்கொண்டு
நாடி அடிவைத்து அருள்ஞான சத்தியால்
பாடல் உலினில் பற்றற நீக்கியே
கூடிய தானவ னாம்குளிக் கொண்டே (6)

வினைக்கு ஈடாக உடல் பொருளோடு கூடிய உயிரை
உய்விக்க வேண்டும் என்று எண்ணங் கொண்டு, தனது
ஞான சத்தியால் விந்து நாதங்களாகிய திருவடியை
விரும்பிப் பதிப்பித்துப் பெருமையில்லாத உடம்பின்
பற்றினை அறுத்து, சிவம் சீவனில் கலந்து மறைந்து அவனே
தானாய் நிற்கும்.

1784 கொண்டான் அடியேன் அடிமை குறிக்கொள்ளக்
கொண்டான் உயிர்பொருள் காயக் குழாத்தினைக்
கொண்டான் பலமுற்றும் தந்தவன் கோடலால்
கொண்டான் எனஒன்றும் கூறகி லானே. (7)

அடியேனைப் பக்குவம் வந்த போது அடிமையாக ஏற்றுக் கொள்ள எண்ணங் கொண்டான். எனது உயிர் பொருள் உடம்பின் கருவிக்கூட்டம் ஆகியவற்றை அவன தாக ஆக்கிக் கொண்டான். எல்லா வல்லமையையும் தந்தவனே எடுத்துக் கொண்டான். அவவாறு கொடுத்தவன் கொள்ளுதலால் என்னிடம் உள்ளவற்றை எடுத்துக் கொண்டான் என்று கூறுவதற்கில்லை. (காயக்குழாம் - தூல சூக்கும் காரண சரீரங்கள்.)

1785 குறிக்கின்ற தேசமும் தேகியும் கூடி

நெறிக்கும் பிராணன் நிலைபெற்ற சீவன்
பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற்றிய நேர்மை
பிறக்க அறியாதார் பேயுடன் ஒப்பரே.

(8)

குறியாகக் கொள்கின்ற உடம்பும் உடம்பை யுடைய சீவனும் கூடி, நெறிப்பட இயங்கும் பிராணன் நிலை பெற்ற சீவன், இயமன் நீக்குகின்ற உடம்பை எடுத்துக்கொண்ட தன்மையை, உடம்போடு கூடியிருக்கும்போதே அறிந்து பறிக்காதார் பேய்போல அலைபவர் ஆவர்.

1786 உணர்வுடை யார்கட்கு உலகமும் தோன்றும்

உணர்வுடை யார்கட்கு உறுதுயர் இல்லை
உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்தஅக் காலம்
உணர்வுடை யார்கண் உணர்ந்துகண் டாரே.

(9)

முன் மந்திரத்தில் கூறியவாறு தமது சீவனான ஒளியை உணரும் தன்மை உடையார்க்கு எல்லா சூக்கும் உலகங்களும் விளங்கும். அத்தகைய உணர்வுடையார் இவ்வுலகை அனுபவப் பொருளாகக் காணாமல் சாட்சியாகக் காண்பதால் எவ்வகையான துன்பமும் அவர்க்கு இல்லை. இங்ஙனம் உணர்வுடைய ஞானிகள் உலகை அறிந்தபோது அவர்கள் தம்மையும் தலைவனையும் உணர்ந்தவராவர்.

1787 காயப் பரப்பில் அலைந்து துரியத்துச்
சால விரிந்து குவிந்து சகலத்தில்
ஆயஅவ் ஆறாறு அடைந்து திரிந்தோர்க்குத்
தூய அருள்தந்த நந்திக்கு என் சொல்வதே (10)

உடல் பரப்பில் அலைந்து, துரிய நிலையில் ஒளி
மண்டலத்தில் மிகவிரிந்து சிவத்துடன் பொருந்திக் குவிந்து
சகல நிலையில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடன் பொருந்
தியிருந்த சீவருக்குதூய்மையான தனது அருள் சத்தியைப்
பதிப்பித்த நந்தியெம்பெருமானை என்ன சொல்லி வாழ்த்த
முடியும்.

1788 நானென நீயென வேறில்லை நண்ணுதல்
ஊனென ஊனுயிர் என்ன உடனின்றி
வானென வானவர் நின்று மனிதர்கள்
தேனென இன்பம் திளைக்கின்ற வாறே. (11)

நான் என்றும், நீ என்றும், நீ வந்து அடைதல் என்றும்
வேறு பிரித்து உணரக்கூடிய நிலை இல்லை. உடம்பும்
உடம்பிலுள்ள உயிரும் போல நாம் உடனாயிருக்க ஆகாயத்
தில் இறைவன் வேறாக இருப்பதாக எண்ணின் ஆகாய
மண்டலவாசிகள் வந்து பொருந்தி நின்று மனிதர்கள்
நுகர்கின்ற இன்பங்களைத் தேன்போலச் சுவைத்து அழுந்தி
யிருப்பார்கள்.

1789 அவனும் அவனும் அவனை அறியார்
அவனை அறியில் அறிவானும் இல்லை
அவனும் அவனும் அவனை அறியில்
அவனும் அவனும் அவனினவன் ஆமே. (12)

இறைவனைத் துவைத பாவனையில் வணங்கும் சரியை
கிரியை வழி நிற்போர் அவனை அறிய மாட்டார்.

காணப்படுபவனைக் காண்பவன் அறிந்தால் அது இரு பொருளாக இல்லாமை ஒரே பொருளாகக் காண்பவனும் காட்சியும் ஒன்றிவிடும். இவ்விதமாகச் சரியை வழி நிற் போரும் அந்நியமாக உணரில் காணப்படு பொருளான சிவமும் காண்பானும் ஒன்றாகச், சீவனார் சிவனாய் விடுவார்.

1790 நானிது தானென நின்றவன் நாடோறும்
ஊனிது தானுயிர் போலுணர் வானுளன்
வானிரு மாமுகில் போற்பொழி வானுளன்
நானிது அம்பர நாதனும் ஆமே. (13)

‘நான் இந்தச் சீவனே’ என்று உள்ளங் கொள்பவனாகிய சிவன், உலாகிய இதனைத் தான் எனவே எப்போதும் கருதும் உயிர்போல உளன். அவன் வானத்தில் பரவும் பெரிய மேகம் போலக் கருணையைப் பொழிபவனாக உள்ளான். அதனால் நான் ஆகாய நாயகனாக ஆயினேன்.

1791 பெருந்தன்மை தானென யானென வேறாய்
இருந்ததும் இல்லைஅது ஈசன் அறியும்
பொருந்தும் உல்குயிர் போல்உமை மெய்யே
திருந்தமுன் செய்கின்ற தேவர் பிரானே. (14)

பெருந்தன்மையுடைய தான் என்னும் சிவனும் யான் என்னும் சீவனும் வேறாக ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. அத்தன்மையை இறைவன் இயல்பாகவே அறிவான். உண்மையாகவே உயிர்களைத் திருத்த மடையச் செய்கின்ற சிவபெருமான் உம்மை உல்கு உயிர்போலப் பிரிப்பின்றிப் பொருந்தி யிருப்பான்.

9.திருவருள் வைப்பு

(திருவருள் வைப்பு - திருவடி பதிதல். திருவடியாவன: சூரிய சந்திர கலைகள்.)

1792 இருபத மாவது இரவும் பகலும்
உருவது ஆவது உயிரும் உடலும்
அருளது ஆவது அறமும் தவமும்
பொருவது உள்நின்ற போகமது ஆமே (1)

சீவர்கள் அறிய வேண்டிய நெறி சூரிய நெறி, சந்திரநெறி என இரண்டாம். இத்தகைய சூரிய கலை, சந்திர கலை விளங்கவே உயிருக்கு உருவமான உடல் அமைந்தது. அருள் என்ற தெய்வ சத்தியைப் பெற சந்திர நெறி பற்றியவர்க்கு அறமும், சூரிய நெறி பற்றியவர்க்குத் தவமும் அமைந்துள்ளன. இவ்விரு நெறியினும் மனத்தின் பண்பிற்கேற்பப் போகப் பொருள்கள் உடலுக்கு அமையும்.

1793 காண்டற்கு அரியன் கருத்திலன் நந்தியும்
தீண்டற்கும் சார்தற்கும் சேயனாத் தோன்றிடும்
வேண்டிக் கிடந்து விளக்கொளி யான்நெஞ்சம்
ஈண்டிக் கிடந்தங்கு இருளறும் ஆமே (2)

ஊனக் கண்ணால் காண்பதற்கு அருமையானவன். மனத் தால் பாவித்து அறியவும் அருமையானவன். குரு மண்டலத்தில் விளங்கும் நந்தியும் பரிசிப்பதற்கும் அணுகுவதற்கும் தூரத்தில் உள்ளவனாகத் தோன்றுவான். அவனையே வேண்டிக் கிடப்பார்க்கு அகநோக்கில் விளக்கொளி போலத் தோன்றுவான். அப்போது அவனையே செறிந்திருத்தலால் உள்ளத்திலிருந்த அஞ்ஞானம் நீங்குமாம்.

1794 குறிப்பினின் உள்ளே குவலயம் தோன்றும்
வெறுப்பிருள் நீங்கில் விகிர்தனும் நிற்கும்
செறிப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென நாடில்
அறிப்புறு காட்சி அமரரும் ஆமே. (3)

விளக்கொளி கண்டு நின்றபோது அகக்காட்சியில்
உலகிலுள்ள உயிர்ப்பொருள் எல்லாம் கருவாய்த் தோன்
றும். வெறுக்கத்தக்க ஆணவ இருள் நீங்கினால் உயிர்க்
குயிராய்க் கலந்திருக்கும் பரசிவன் உண்மையைக்
காணலாம். அவ்வாறு அவனிடம் செறிந்த சிந்தையை
ஆராயின், ஞானமே உருவான காட்சி உண்டாகித் தேவ
உருவம் சித்திக்கும்.

1795 தேர்ந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கள்
பேர்ந்தறி வான் எங்கள் பிஞ்ஞகன் எம்இறை
ஆர்ந்தறி வார்அறி வேதுணை யாமெனச்
சார்ந்தறி வான்பெருந் தன்மைவல் லானே. (4)

ஞானத்தின் திருவுருவைத் தெளிந்து அறியாமையால்
காலங்கள் வீணே கழிந்தன. எங்கள் சிவனாகிய தலைவன்
தன் சொருப நிலையினின்றும் பெயர்ந்து குருவாக வந்து
காட்டிக் காண்பான். அவ்வாறு உண்மை அறிவே துணை
யாகப் பொருந்தி உணர்வாரிடம் சார்ந்து விளங்கும்
பெருமை யுடையவன் சிவன்.

1796 தானே அறியும் வினைகள் அழிந்தபின்
நானே அறிகிலன் நந்தி அறியுங்கொல்
ஊனே உருகி உணர்வை உணர்ந்தபின்
தேனே யணையன்நம் தேவர் பிரானே. (5)

ஆருயிரின் இருள்சேர் இருவினையும் அருளால் அழிந்த
பின் அவ்வுயிர் தன்னைத் தானே திருவருள் துணையால்

அறியும். மல கன்ம மாயைகளை அவ்வுயிர் அறியாது. அவ்வாறு இருப்ப, நந்தியாகிய சிவபெருமான் அவற்றை அறிவது எங்ஙனம்? அவன் அறியான். அறியான் ஈண்டு அனுபவியான். உள்ளம் உருகித் தொழுது உணரப்படும் உணர்வாகிய சிவனை உணர்ந்தபின் தேனே அணைய சிவபெருமானின் திருவடி யின்பத்தை உயிர் துய்க்கும்.

1797 நான் அறிந்து அன்றே இருக்கின்றது ஈசனை
வான் அறிந் தார் அறி யாது மயங்கினர்
ஊன் அறிந்து உள்ளே உயிர்க்கின்ற ஒண்கூடர்
தான் அறி யான்பின்னை யார் அறி வாரே? (6)

உடல் தோன்றிய போதே ஒளியாய் உயிர்ப்பாய் உள்ள ஈசனை நான் அறிந்தே யிருந்தேன். ஆகாய மண்டல வாசிகள் இவ் வுண்மையை அறியாமல் மயங்கி இருந்தனர். தேகத்தின் உள்ளே உயிர்ப்பின் இயக்கத்தை நடத்துகின்ற ஒளிமிக்க கூடராக்கிய இறைவன் தான் அறியவில்லையெனில் பின்னை யாரே அறிந்து உபகாரம் செய்ய முடியும்?

1798 அருள்எங்கு மான அளவை அறியார்
அருளை நுகர் அமு தானதும் தேரார்
அருள்ஐங் சுருமத்து அதிசூகம் உன்னார்
அருள்எங்கும் கண்ணானது ஆர் அறி வாரே. (7)

அருளே எங்குமாய் உள்ளது என்ற தன்மையை உலகவர் அறியார். அருளை அறிவோர்க்கு அது அமுதம் போல இனிமையைத் தரும் என்பதனையும் சிந்தித்துத் தெளியார். சத்தியே மிக குக்குமாய்ச் சிருட்டியாதி ஐந்தொழிலுக்கும் ஏதுவானது என்பதனை எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. அருள்சத்தி கண்ணாயிருந்து அனைத்தையும் ஒருசேரக் காண்டலையும் உணரார்.

1799 அறிவில் அணுக அறிவது நல்கிப்
 பொறிவழி யாசை புகுத்திப் புணர்ந்திட்டு
 அறிவது ஆக்கி அடியருள் நல்கும்
 செறிவொடு நின்றார் சிவம் ஆயி னாரே. (8)

திருவடி உணர்வாகிய அறிவில் ஆருயிர்கள் பொருந்த
 அச்சிவன் அறிவுக்கு அறிவாய் நின்று அறிவினை அருளி
 னன். அந்நிலை எய்துதற்குரிய பயில்வு கைக்கொள்ளும்
 பொருட்டுப் பொறிவழி விருப்பினை உயிர்க்குப்
 புகுத்தினன். தானும் அவ்வுயிரினோடு புணர்ந்து நின்றான்.
 அவ்அருளின் வழித் திருவடி உணர்வு பெற்றுத் திருவருள்
 நிறைவில் நிலைத்து நின்றார் அச்சிவமாகவே இருப்பர்.

1800 அருளில் பிறந்திட்டு அருளில் வளர்ந்திட்டு
 அருளில் அழிந்துஇளைப் பாறி மறைந்திட்டு
 அருளான ஆனந்தத்து ஆரமுது ஊட்டி
 அருளால் என்நந்தி அகம்புகுந் தானே. (9)

அருட்சத்தியால் பிறந்து வளர்ந்து, அருளால் அழிந்து
 இளைப்பினை நீங்கி மறைந்துள்ள சீவனை ஒளிமயமான
 ஆனந்தம் பெறச் செய்து, பின்னர் தானே எழுந்தருளி எனது
 குரு மண்டலத்தை விளங்கச் செய்தான்.

1801 அருளால் அமுதப் பெருங்கடல் ஆட்டி
 அருளால் அடிபுணைந்து ஆர்வமும் தந்திட்டு
 அருளான ஆனந்தத்து ஆரமுது ஊட்டி
 அருளால் என்நந்தி அதும்புகுந் தானே. (10)

திருவடி மறவாச் சீரிய நினைவே அழியா அமிழ்தப்
 பெருங்கடலாகும். அக்கடலின்கண் திரு அருளால்
 ஆட்டுவித்து அத்திரு அருளாலேயே திருவடியினைச் சூட்டி,
 மறவாப் பேரன்பும் வழங்கி, அத்திருவருள் பேரன்பினையும்

உண்பித்து, அத் திருவருளாலேயே அச் சிவன் ஆருயிரின் அகம் புகுந்தான்.

1802 பாசத்தில் இட்டது அருள்அந்தப் பாசத்தின்
நேசத்தை விட்டது அருள்அந்த நேசத்தில்
கூசற்ற முத்தி அருள்அந்தக் கூட்டத்தின்
நேசத்துத் தோன்றா நிலையரு ளாமே (11)

என்னைப் பாசத்தில் பொருத்தி அனுபவிக்கச் செய்தது அருள். அந்தப் பாசத்தைப் பற்றாகக் கொண்ட என்னை அதிலிருந்து வேறுபடுத்தியது அருள். அந்தப் பாசத்தில் பற்று விட்டவுடன் நேயப்பொருளாகிய சிவத்துடன் பொருந்தும்படி செய்தது அருள். காண்பானும் காட்சிப் பொருளும் கூடிய கூட்டத்தில் காட்சிப் பொருளோடு பிரிப்பின்றி நிலைபெறச் செய்ததும் அருளாகும்.

1803 பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளாளன்
மறவா அருள் தந்த மாதவன் நந்தி
அறவாழி அந்தணன் ஆதிப் பராபரன்
உறவாகி வந்துஎன் உளம்புகுந் தானே. (12)

பிறவிக்குக் காரணமாகிய இருளைப் போக்கி, ஒளி யினைத் தந்த பெருங் கருணையாளனும், சிவனை இன் பத்தில் ஆழ்த்தி மறக்காத வண்ணம் சத்தியைப் பதிப்பித்து அருளிய பெரிய பிரானாகிய சிவனும், உதவுவதால் குறை யாத தன்மையுடைய கடல் போன்ற தண்ணளியாளனும் மேலான பொருள்களுக்கு எல்லாம் மேலானவனும் ஆகிய இறைவன், அவனை விரும்பியதால் உறவாக வந்து எனது உள்ளம் புகுந்தான்.

1804 அகம்புகுந் தான்அடி யேற்குஅரு ளாலே
அகம்புகுந் தும்தெரி யான்அருள் இல்லோர்க்கு
அகம்புகுந்து ஆனந்த மாக்கிச் சிவமாய்
அகம்புகுந் தான்நந்தி ஆனந்தி யாமே. (13)

சிவபெருமான் திருவருளால் அடியேன் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி அங்குப் புகுந்தனன். திருவருள் கைவரப் பெறாதார்க்கு அகம் புகுந்தும் அவரால் உணர்வதற்கு அரியன். உள்ளம் புகுந்து கண், எண்ணம், அறிவமைதி எல்லாம் சிவத் தொடர்பாக ஆக்குதலால் எல்லாம் சிவ இன்பமாகவே திகழும். சிவமாக்கி ஆருயிர்களை ஆளும் முறையால் ஆனந்தி என்னும் பெயர் சிவனுக்கு ஆயிற்று.

1805 ஆயும் அறிவோடு அறியாத மாமாயை
ஆய கரணம் படைக்கும் ஐம்பூதமும்
ஆய பலஇந் திரியம் அவற்றுடன்
ஆய அருள்ஐந்து மாம்அருட் செய்கையே. (14)

ஆராய்கின்ற அறிவு மயமான ஆன்மாவோடு அறியப் படாத மகா மாயையையும், மாயா காரியமாகிய அந்தக் கரணங்களையும் தோன்றும் ஐம்பூதங்களையும் ஆகின்ற இந்திரியக் கூட்டங்களையும், அவற்றோடு பராசக்தி, ஆதிசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி ஆகிய ஐந்து சக்திகளையும் பொருந்தியது இறைவனது திருவருட் செயலாம்.

1806 அருளே சகலமும் ஆய பவுதிகம்
அருளே சராசர மாய அமலமே
இருளே வெளியே யெனும்எங்கும் ஈசன்
அருளே சகலத்தன் அன்றிஇன் றாமே. (15)

அனைத்திற்கும் தாங்கும் நிலைக்களமாய்த் திருவருள் நின்றலின் பூத காரிய முதல் அனைத்தும் அருளேயாம். இயங்குதிணை நிலைத்திணை ஆகிய எல்லாவற்றின் வாழ்க்கைகளும் அருளாலேயே நிகழ்வனவாகும். இருளும் வெளியுமாகிய அறியாமையும் அறிவும் தொழிற்படத் துணை நற்பதும் அருளே. அவ் அருளே சிவபெருமானுக்குத் துணைவியாய்த் திருமேனியுமாய் நிற்கும். அதனால் அருள் உருவானவன் சிவன். அருள் அன்றிச் சிவன் இல்லை.

(பவுதிகம் பூதகாரியம். சகலத்தன் - மாயையாற் திருமேனி கொண்ட சிவபிரான்.)

1807 சிவமொடு சத்தி திகழ்நாதம் விந்து
தவமான ஐம்முகன் ஈசன் அரனும்
பவமுறும் மாலும் பதுமத்தோன் ஈரா
நவம்அவை யாகி நடிப்பவன் தானே. (16)

சிவமாகிய அறிவும், சத்தியாகிய ஆற்றலும், ஒலியும், ஒளியும், அருளோனும், ஆண்டானும், அரன், அரி, அயன் என்னும் மூவரும் ஆகிய ஒன்பதின்மரும் உலகுயிர் நிகழ்ச்சி யின்பொருட்டு வேண்டப்படுவர். அவ் ஒன்பது திருக் கோலங்களும் முழுமுதற்சிவன் ஒருவனே திருவருளாற் கொண்டு நடிப்பன்.

1808 அருட்கண்ணி லாதார்க்கு அரும்பொருள் தோன்றா
அருட்கண் உளோர்க்கு எதிர் தோன்றும் அரனே
இருட்கண்ணி னோர்க்கு அங்கு இரவியும்
தோன்றாத்
தெருட்கண்ணி னோர்க்கு எங்கும் சீரொளி
யாமே. (17)

திருவருட்கண் வாய்க்கப்பெறாதார்க்கு உண்மை அறிவு இன்ப உருவினனாகிய சிவபெருமான் தோன்றான். அரும் பொருள்-சிவன். அருட்கண் உள்ளோர்க்கு அரன் எதிர் தோன்றுவான். கண்கருடாகிய இருட்கண்ணினோர்க்கு யாவர்க்கும் வெளிச்சமாகிய ஞாயிறும் தோன்றாது. அஞ்ஞாயிறு குருடு நீங்கித் தெளிந்த கண்ணுடையார்க்குச் செவ்வையாகத் தோன்றும். அதுபோல் சிவனும் அருட்கண்ணினர்க்குத் தோன்றுவன்.

1809 தானே படைத்திடும் தானே அளித்திடும்
 தானே துடைத்திடும் தானே மறைத்திடும்
 தானே இவைசெய்து தான்முத்தி தந்திடும்
 தானே வியாபித் தலைவனும் ஆமே(18)

சிவத்தின் சத்தியே தனுசுரண புவன போகங்களைப்
 படைக்கும். சத்தியே படைத்தவற்றைக் காக்கும். அதுவே
 காத்தவற்றை அழிக்கும். அழித்தவற்றை ஓய்வு கொடுத்துக்
 கரந்திடும். அதுவே இவைகளுடன் முத்தியையும் அளிக்கும்.
 அத்தகைய அருளோடு கூடினவனே வியாபகப் பொருளுக்கு
 எல்லாம் மேலான தலைவனாக உள்ளான். சத்தியோடு
 கூடிய சிவனே ஐந்தொழிலைச் செய்து தலைவனாக
 உள்ளான்.

1810 தலையான நான்கும் தனதுஅரு வாகும்
 அலையா அருவுரு வாகும் சதாசிவம்
 நிலையான சீழ்நான்கு நீடுரு வாகும்
 தலையா இறைமுற்று மாய்அல்லது ஒன்றே. (19)

மேன்மையான சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து ஆகிய நான்கும்
 சிவத்துக்குரிய அருவ நிலையாகும். நீங்குதல் இல்லாத
 அருவுருவம் சதாசிவமாகும். நிலைபெறுவதற்கு உரியவான
 மகேசுவரம், அரன், அரி, பிரமன் ஆகிய நான்கும் நீடிய
 உருவ நிலைகளாம். அழியாத இவ் ஒன்பதுமாம் இவற்றைக்
 கடந்து நின்று இவற்றை இயக்குவதாயும் உள்ள பரசிவம்
 ஒன்றேயாம்.

1811 ஒன்றது வாலே உலப்பிலி தானாகி
 நின்றது தான்போல் உயிர்க்குயி ராய்நிலை
 துன்றி அவைஅல்ல வாகும் துணையென்ன
 நின்றது தான்விளை யாட்டென்னுள் நேயமே(20)

ஒப்பற்ற தன்மையால் கேடில்லாத சிவம் தானேயாய்
நின்றதுபோல, உயிர்க்கு உயிராக உயிர்களோடு பொருந்தி
அவற்றின் தன்மை யின்றாய் நிற்கும். ஆனால் என்னுள்
ளத்தே நேயப் பொருளாய் சிவம் துணையென்று கூறும்
வண்ணம் உடன்றின்று செலுத்தியதுதான் விளை
யாட்டாகும்.

1812 நேயத்தே நின்றிடும் நின்மலன் சத்தியோடு
ஆயக் குடிசையுள் நாதம் அடைந்திட்டுப்
போயக் கலைபல வாகப் புணர்ந்திட்டு
வீயத் தகாவிந்து வாக விளையுமே. (21)

அன்பினால் நிலைபெற்றுள்ள நின்மல சிவன் சித்தி
யோடு கூடி அதனைத் தொழிற்படுத்தவே சுத்தமாயை
யினின்றும் நாதம் தோன்றி, விரிந்து நிவிருத்தியாதி பஞ்ச
கலைகளாகக் கூடி அழிவில்லாத விந்துவாக விளையும்.

1813 விளையும் பரவிந்து தானே வியாபி
விளையும் தனிமையை மிக்கமா மாயை
கிளையொன்று தேவர் கிளர்மனு வேதம்
அளவொன் நிலாஅண்ட கோடிக ளாமே. (22)

அனைத்துமாய்ப் பரவிந்து வடிவில் நிலைத்திருக்கும்
சத்தியே எல்லாத் தத்துவங்களிலும் நிறைந்துள்ளான்.
அவனிடமிருந்தே அசுத்த மாயையும் மேலான சுத்த
மாயையும் விளையும். இவ்விரு வகையான மாயையில்
தேவக்கூட்டமும், விதந்து சொல்லப்பட்ட பிரணவமும்
அதன் பேதமான மந்திரங்களும் நான்கு வேதங்களும்
அளவற்ற அண்ட கோடிகளும் தோன்றும்.

பரவிந்துவிலிருந்து சொற்பிரபஞ்சம் பொருட்
பிரபஞ்சம் முதலியவை ஆகின்றன.

10. அருள் ஒளி

1814 அருளில் தலைநின்று அறிந்துஅழுந் தாதார்
அருளில் தலைநில்லார் ஐம்பாசம் நீங்கார்
அருளின் பெருமை அறியார் செறியார்
அருளில் பிறந்திட்டு அறிந்துஅறி வாரே. (1)

திருவருளே துணையென்றும் உணர்ந்து அதன்
வழிநின்று தன் செயல் அறாதவர் திருவருள் இயக்கத்தில்
பொருந்த மாட்டார். அவர் ஆணவம், கன்மம், மாயை,
மாயேயம், திரேதாயி ஆகிய ஐம்மலங்களையும் நீங்க
மாட்டார். அருளின் பெருமையை அறியாதவர் அதனுள்
அழுந்தமாட்டார். திருவருளால் தோன்றி அருளே
கண்ணாக அறிபவரே அறிந்தவராவர்.

1815 வாரா வழிதந்த மாநந்தி பேர்நந்தி
ஆரா அமுதளித்து ஆனந்தி பேர்நந்தி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான்பேர் ஒன்றினில்
ஆரா அருட்குடல் ஆடுகென் றானே. (2)

மீண்டும் பிறவிக்கு வாராத நெறியினை அருளிய குரு
நாதன் சிவனாவான். அந்நந்தியாகிய சிவபெருமான்
இன்பம் தெவிட்டாத அமுதத்தை நல்கினான். ஆயிரம் திரு
நாமங்களையுடைய பெருமானது பெயர் ஒன்றாகிய 'சிவ'
என்பதால் இன்பம் தெவிட்டாத திருவருட்குடலில்
தோய்ந்து ஆடுகின்றான். (ஆராஅமுது - சிவானந்தம்.
பேரொன்று - சிவ என்பது.)

1816 ஆடியும் பாடியும் அமுதும் அரற்றியும்
தேடியும் கண்டேன் சிவன்பெரும் தன்மையைக்
கூடிய வாரே குறியாக் குறிதந்தென்
ஊடுநின் றான்அவன் தன்னருள் உற்றே. (3)

ஆனந்தத்தினால் ஆடியும் பாடியும் கண்ணீர் மல்கியும் அலறியும், சிவனது பேரியல்பினைத் தேடிச் கண்டு கொண்டேன். கண்டு பொருந்திய போதே உருவமற்ற ஒளியை நல்கி அவன்தன் அருளால் என்னாடு மேல் கீழ் உள் என்ற பா-குபாடு அற்று விளங்கினான்.

1817 உற்ற பிறப்பும் உறுமலம் ஆனதும்
பற்றிய மாயாப் படலம் எனப்பண்ணி
அத்தனை நீயென்று அடிவைத்தான் பேர்நந்தி
கற்றன விட்டேன் கழல்பணிந் தேனே. (4)

ஆணவ மலத்தால் உண்டான பிறப்பும், பிறப்பால் உற்ற மாயா காரியங்களும், இடையே வந்து பற்றிய பொய்க் கூட்டம் என்று உணர்த்தி, நீ இவற்றை நீங்கினாய் என்று திருவடி ஞானம் தந்தருளினான் குருநாதன். அதனால் இதுகாறும் சுற்றவை விட்டேன். அவனருளால் கிட்டிய நாதத்தை நான் பணிந்து அதன் வழி நின்றேன். குருநாதன் அருளால் பாசஞானம் நீங்கிப் பதிஞானம் அமையும்.

1818 விளக்கினை யேற்றி வெளியை அறிமின்
விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே. (5)

ஞானவிளக்கை ஏற்றி, எல்லையில்லாப் பரம்பொருளை அறியுங்கள். பரம்பொருளின் திருமுன் மல மாயா கன்மங்களாலாகிய உடம்பின் துன்பம் நீங்கும். பேரொளியை வெளிப்படுத்தும் ஒளி உடையார்கள் சிவ ஒளியும் தன் ஒளியும் கலந்து விளங்குவார்கள்.

1819 ஒளியும் இருளும் ஒருகாலும் தீர
ஒளியு ளோர்க்குஅன்றோ ஒழியாது ஒளியும்
ஒளியிருள் கண்டகண் போலவே றாயுள
ஒளியிருள் நீங்க உயிர்சிவம் ஆமே. (6)

ஒளியும் இருளும் எந்தக் காலத்திலும் கெடஒளியில்
கலந்திருப்பவர்க்கு அல்லவா அருள் ஒளியும் நீங்காது!
புறக்கண் எதையும் இருளில் அறியாது ஒளியில்
அறிவதுபோல, புறக்கண்ணுக்கு வேறான அகக்கண்
விளங்கும் அண்டகோச அறிவில் இருள் அகன்று உயிர் ஒளி
பெறில் சிவமாம்.

1820 புறமே திரிந்தேனைப் பொற்கழல் சூட்டி
நிறமே புகுந்தென்னை நின்மலன் ஆக்கி
அறமே புகுந்தெனக்கு ஆரமுது ஈந்த
திறம்ஏதென்று எண்ணித் திகைத்திருந் தேனே. (7)

ஆணவத்தால் புறஉலகில் திரிந்து கொண்டிருந்த எனக்கு
உன்னுடைய பொன் ஒளியில் விளங்கும் நாதத்தை அளித்து,
எனது அண்டகோச ஒளியில் புகுந்து என்னை மலம்
அற்றவனாகச் செய்து, என்னுடைய அறவாழ்வில் புகுந்து
எனக்குக் கிட்டுதற்கு அரிய அமுதைக் கொடுத்த திறம் என்ன
என்று எண்ணி மயங்கியிருந்தேன். (பொற்கழல் - புத்தி
தத்துவத்தில் விளங்கும் நாதம்.)

1821 அருளது என்ற அகலிடம் ஒன்றும்
பொருளது என்ற புகலிடம் ஒன்றும்
மருளது நீங்க மனம்புகுந் தானைத்
தெருளுறும் பின்னைச் சிவசுதி தாமே. (8)

அருள் என்ற பரவெளி ஒன்றும், மெய்ப்பொருள் என்ற
புகுமிடம் ஒன்றும் வேறு என்ற மயக்கம் நீங்க, மனத்துள்
புகுந்த பேரொளியைச் சிவமெனத் தெளியுங்கள். பின்னர்ச்
சிவசுதி உண்டாகும். சிவசுத்தி உண்மை உணர்ந்தபோது
சிவசுதி உண்டாம்.

1822 கூறுமின் நீர்முன் பிறந்திங்கு இறந்தமை
வேறொரு தெய்வத்தின் மெய்ப்பொருள் நீக்கிடும்
பாறணி யும்உடல் வீழலிட்டு ஆருயிர்
தேறுஅணி வோம்இது செப்பவல் லீரே. (9)

சிவம் இவ்வுலகில் பிறந்து இறந்த கதை இருந்தால் சொல்லுங்கள். செத்துப் பிறக்கின்ற பிற தெய்வங்களை மெய்ப்பொருள் என்று கருதுவதை விட்டுவிடுங்கள். பருந்து வட்டமிடும் உடலை வீழ்ச்செய்து அருமையான உயிர் தெளிவடையச் செய்வோம். இவ்வுண்மையைப் பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

11. சிவ பூசை

1823 உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலன்ஐந்தும் காளா மணிவிளக்கே. (1)

உள்ளமாகிய மனமண்டலம் சிவன் உறையும் கருவறை யாகும். ஊனாலாகிய உடம்பு ஆன்மாவின் ஆற்றலைக் குறைத்து வைத்துள்ள இடமாகும். வள்ளலாகிய தலைவனைச் சென்று வழிபடுவதற்கு வாய் கோபுர வாசலாகும். நன்றாக அறிந்து தெளிவு பெற்றவர்க்குச் சீவனே சிவலிங்கம். இவ்வாறு அறிந்து வழிபடுவார்க்கு வஞ்சனையைச் செய்யும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் பெரிய ஒளிபொருந்திய விளக்காகும்.

1824 வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக்
காட்டவும் நாம்இலம் காலையும் மாஸையும்
ஊட்டவி யாவன உள்ளம் குளிர்விக்கும்
பாட்டவி காட்டுதும் பால்அவி யாமே. (2)

வேள்வியில் இடப்பட்ட நிவேதனத்தை ஏற்கின்ற விரிந்த கிரணத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு, நிவேதிக்கத் தக்க பொருள் நம்மிடம் இல்லை. காலையிலும் மாலையிலும் நிவேதிக்கும் பொருளாவன, மனத்தை மகிழ்ச் செய்யும் பாடலாகிய உணவாம். அதனை நிவேதிப்போம். அதுவே அவர்க்குப் பால் நிவேதனமாம்.

1825 பான்மொழி பாகன் பராபரன் தானாகும்
ஆன சதாசிவன் தன்னைஆ வாகித்து
மேன்முகம் ஈசான மாகவே கைக்கொண்டு
சீன்முகம் செய்யச் சிவனவன் ஆகுமே. (3)

பால்போன்ற இனிய மொழியையுடைய பராசத்தியின் பாகனர்கிய பராபரனாகும் ஐம்முகமான சதாசிவ மூர்த்தியைச் சிரசில் நிலைபெறுத்தி, உச்சி முகத்தை ஈசான முகமாகச் சுழுமுனையில் தியானித்து, சீலமான முகத்தைச் செய்ய சிவமாவர்.

1826 நினைவதும் வாய்மை மொழிவதும் அல்லால்
கனைகழல் ஈசனைக் காண அரிதாம்
கனைகழல் ஈசனைக் காண்குற வல்லார்
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரே. (4)

சிவத்தை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதும் சிவத்தைப் பற்றிப் பிறர்க்கு எடுத்துரைப்பதுமாகிய இருவழிகள் அல்லாமல் நாத சொரூபமான சிவத்தைக் கண்டு களிக்க வல்லவர் நீரினை முகமாகவுடைய சுவாதிட்டானத்தில் விளங்கும் மூலவாயுவை எழுப்பிச் சிவத்தைப் பரிசு யோகத்தால் அடையத் தக்கவராவர்.

1827 மஞ்சன் மாலை நிலாவிய வானவர்
நெஞ்சினுள் ஈசன் நிலைபெறு காரணம்
அஞ்சமு தாம்உப சாரம்எட்டு எட்டொடும்
அஞ்சலி யோடும் கலந்துஅர்ச்சித் தார்களுே. (5)

அபிஷேகத்திலும் அலங்காரத்திலும் விளங்கிய
தேவர்களது நெஞ்சத்தில் இறைவன் இடைவிடாது
வீற்றிருப்பதற்குக் காரணம், பஞ்ச கவ்வியமும் சோடச
உபசாரத்துடன் நமஸ்கார முத்திரையுடன் பக்தர்களோடு
கலந்து வழிபட்டமையாலாம்.

1828 புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண்டு அருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்இறை ஈசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே. (6)

சிவபூசையாகிய புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பொருந்தும்
நீரும் பூவும் உண்டு. அண்ணலாகிய சிவம் அவ்வித பூசனை
செய்வார்க்கு அருள் வழங்கி நிற்கும். கணக்கற்ற பாவிகள்
எமது தலைவனாகிய சிவத்தைப் பொருந்த அறியாமல்
வீணே கழிகின்றனர்.

1829 அத்தன் நவதீர்த்தம் ஆடும் பரிசுகேள்
ஒத்தமெய்கு ஞானத்து உயர்ந்தார் பதத்தைச்
சுத்தம் தாக விளக்கித் தெளிக்கவே
முத்தியாம் என்று நம்மூலன் மொழிந்ததே (7)

சிவனது ஒன்பது தீர்த்தத்திலும் ஆடித் திளைக்கும்
பரிசினைக் கேட்பாயாக. அவ்வாறு பொருந்தி உண்மை
ஞானம் பெற்று உயர்ந்தோர் திருவடியைத் தூய்மையாகக்
கழுவித் தெளித்துக் கொள்ள வீடு பேறு கிட்டும் என்று நம்
மூலன் மொழிந்ததாம்.

1830 மறப்புற்று இவ்வழி மன்னிநின் றாலும்
சிறப்பொடு பூநீர் திருந்தமுன் ஏந்தி
மறப்பின்றி யுன்னை வழிபடும் வண்ணம்
அறப்பெற வேண்டும் அமரர் பிரானே. (8)

தேவர் பெருமானே! அபுத்தி பூர்வமாக ஞானகளின் உறவு கிட்டினாலும், சிறப்பான பூவையும் நீரையும் நான் திருந்தும்படி வெளிப்படுத்தி, மறவாமல் உன்னை வழிபடுகின்ற தன்மையை, மிகுதியாகப் பெறுவதற்கு அருள்புரிவாயாக, சிவனை மறவாது வழிபட வேண்டும்.

1831 ஆரா தனையும் அமரர் குழாங்களும்
தீராக் கடலும் நிலத்தும தாய்நிற்கும்
பேரா யிரமும் பிரான்திரு நாமமும்
ஆரா வழியெங்கள் ஆதிப் பிரானே. (9)

ஆயிரம் திருநாமங்களையும் சிவனது சிறப்புத் திருநாமமாகிய சிவசிவ என்பவற்றையும் தியானிக்கும் வகையால் எம் ஆதிப்பிரான் விளங்குவான். அப்போது வழிபாடுகளும் தேவர் கூட்டமும், அலை ஓயாத கடலும் நீங்கள் வாழ்கின்ற நிலத்தில் உங்கள் ஏவல்வழி நிற்கும்.

1832 ஆன்ஐந்தும் ஆட்டி அமரர் கணம்தொழத்
தான்அந்த மில்லாத் தலைவன் அருளது
தேன்உந்து மாமலர் உள்ளே தெளிந்ததோர்
பார்ஐங் குணமும் படைத்துநின் றானே. (10)

அமரர் கூட்டங்கள் பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், மோர் என வரும் ஆன் ஐந்தும் சிவபெருமான் திருமுடிக்கு ஆட்டித் தொழுவர். அங்ஙனம் ஆட்டுவதும் என்றும் அழிவில்லாது நின்று நிலவும் சிவபெருமான் திருவருளே யாம். தேன் ஒழுகும் மலிரினுள் மணநிறைவு தெளிந்ததொரு பொருளாவதுபோல, சிவபெருமானும் ஐம்பூதப் பண்பாகவும் கலப்பால் விளங்குவன். பூதப்பண்புருமாறு நாற்றம், சுவை, ஒளி, ஒசை என்பன. (தேநீர், கோமயம் ஏற்புடையனவாகா.)

1833 உழைக்கொண்ட பூநீர் ஒருங்குடன் ஏந்தி
மழைக்கொண்ட மாமுகில் மேற்சென்று வானோர்
தழைக்கொண்ட பாசம் தயங்கிநின்று ஏத்தப்
பிழைப்பின்றி எம்பெரு மான் அரு ளாமே. (11)

நன்னிலத்தில் காணப்படும் பூவும் புனலும் கைக்
கொண்டு மழை மேகத்தின் மேற்கொண்டு பெருகிய
அன்புடன் கைதொழுது வணங்க, தவறுதல் இன்றிச்
சிவபெருமான் திருவருள் கைகூடும் என்க. (உழை - பூமி.
தழைக்கொண்ட - சுற்றியுள்ள. பிழைப்பின்றி - தவறாமல்.)

1834 வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு
உள்ளக் கடற்புக்கு வார்குமை பூக்கொண்டு
கள்ளக் கடல்விட்டுக் கைதொழ மாட்டாதார்
அள்ளக் கடலுள் அழுந்துகின் றாரே. (12)

திருச்சடையின்கண் கடல்போலும் வெள்ள நீரைத்
தாங்கும் நந்தியாகிய சிவபெருமான் திருவடிக்கு நிறைந்த
கடல்போலும் அன்புள்ள நெஞ்சத்துடன் பூ முதலியன
சுமந்துகொண்டு வந்து கடல் போலும் கள்ளங் கவடுகளை
அகற்றி வழிபடும் சிவப்புண்ணியப் பேறிலாதார் துன்பக்
கடலுள் அழுந்துவர்.

1835 கழிப்படுந் தண்கடற் கெளவை யுடைத்து
வழிப்படு வார்மலர் மொட்டுஅறி யார்கள்
பழிப்படு வார்பல ரும்வழி வீழ
வெளிப்படு வோர்உச்சி மேவிநின் றானே. (7)

உப்பங்கழியைச் சாரும் கடல் ஒலியினையும் அடக்கி
மீதெழும் திருமுறைத் திருப்பாட்டு முழக்கங்களோடு மெய்
யடியார்கள் மலர் கொண்டு வழிபடுவர். வழிபாட்டிற்குத்
தகுதியில்லாத மொட்டனைய பொருள்களை விலக்கி

விடுவர். அறியாமையினால் சிவனை மறந்து தீநெறிக்கண்
செல்லும் தீராப்பழி தீரும் வண்ணம் நல்லார் இணக்கத்
தால் வழிபடுவோரின் உச்சியின்மேல் பொருந்தி வெளிப்
பட்டு அருள்புரிவன்.

1836 பயனறிவு ஒன்றுண்டு பன்மலர் தூவிப்
பயனறி வார்க்குஅரன் தானே பயிலும்
நயனங்கள் மூன்றுடை யான்அடி சேர
வயனங்க ளால்என்றும் வந்துநின் றானே. (14)

பயன் தரக்கூடிய அறிவு ஒன்றும் உள்ளது. பயனை
அறிந்து பலகாலும் மலரைத் தூவி வழிபட்டவர்க்கு, சிவன்
தானே வரவினைச் சொல்லும். கண்கள் மூன்றுடைய
சிவனது திருவடியைச் சார்தலும், அதுவே வழியாக
எப்போதும் வெளிப்பட்டு நின்றான்.

1837 ஏத்துவர் மாமலர் தூவித் தொழுதுநின்று
ஆர்த்தெமது ஈசன் அருட்சே வடியென்றன்
மூர்த்தியை மூவா முதலுரு வாய்நின்ற
தீர்த்தனை யாரும் துதித்துஉண ராரே. (15)

இறைவனாகிய சிவபெருமான் திருவடியைப் பன்மலர்
தூவித் திருமுறை ஓதிப் பேரன்பின் பெரு முழுக்குடன்
வழிபடுவர். அத்தகைய இன்பத் திருவுருவினை, அழிதல்
இல்லாத வினைமுதற்காரணனை, ஆருயிர்களின் மலப்
பிணிப்பினின்று தீர்த்தருளி அவ்வுயிர்களை ஆட் கொள்
ளும் தூயோனை நன்னெறிப் புகாதார் யாரும் வழி
பட்டுணரார்.

1838 தேவர்க ளோடுஇசை வந்துமண் ணோடுறும்
பூவொடு நீர்சுமந்து ஏத்திப் புனிதனை
மூவரிற் பன்மை முதல்வனாய் நின்றருள்
நீர்மையை யாவர் நினைக்கவல் லாரே. (16)

தேவர்களோடு கலந்து, பிருதிவி தத்துவத்தில் பொருந்திய சுவாதிட்டான மலரிலிருந்து ஆகாய கங்கையாக மேல் எழும் உணர்வில் வெளிப்படும் பரிசுத்த மூர்த்தியை பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்ற மூவரோடு கலந்தும் வேறாயும் விளங்கும் முதல்வனும் ஆகிய சிவன் அருளும் முறையினை யார் அறிந்து எண்ண வல்லவர்கள்?

1839 உழைக்கவல் லோர்நடு நீர்மலர் ஏந்திப்
பிழைப்பின்றி ஈசன் பெருந்தவம் பேணி
இழைக்கொண்ட பாதத்து இனமலர் தூவி
மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே(17)

முதல்வனை நினைக்க வல்லோர் சுவாதிட்டான மலரிலிருந்து சுழுமுனை வழியாக மேல்நோக்கிப் பாயும் உணர்வாகிய நீரை ஏந்தி, தவறின்றி இறைவனது பெரிய தவத்தை விரும்பி, இரு கண் மலர்களைச் சேர்த்தலால் தோன்றும் திருவடியைப்பற்றி மழையைப் பொழியும் மேகம் போன்ற ஒளியில் பொருந்தி நில்லுங்கள்.

1840 வென்று விரைந்து விரைப்பணி என்றனர்
நின்று பொருந்த இறைபணி நேர்படத்
துன்று சலமலர் தூவித் தொழுதியில்
கொண்டிடும் நித்தலும் கூறிய அன்றே. (18)

ஐம்புலன்களையும் வென்று, நற்புல்கையும் நெய் யொளியும் காட்டும் சிவப்பணியினைச் செய்யும் தொண்டர்கள் நேர் நின்று அன்பார் மனம் பொருந்த இறைபணிகைகூட நிறைந்த பூவும் புனலும் தூவித் திருமுறை வழிப்போற்றித் தொடர் புகன்று தொடுமின். இவ்வாறே நாள்தோறும் வழிபாடு செய்வீராக. (விரைப்பணி - தூபப்பணி. இறைப்பணி - பூசை)

1841 சாத்தியும் வைத்தும் சயம்புஎன்று ஏத்தியும்
ஏத்தியும் நாளும் இறையை அறிகிலார்
ஆத்தி மலக்கிட்டு அகத்துஇழுக்கு அற்றக்கால்
மாத்திக்கே செல்லும் வழியது வாமே. (19)

ஆடை அணிகலன், வெண்ணீறு, சாந்து, பூ முதலியன சாத்தியும் திருவுறு முதலியன அமைத்து நிலை நாட்டியும், இயற்கைத் தனிப் பெருங்கடவுள் என்று ஏத்தியும், அங்ஙனமே நாளும் தொடர்ந்து தொழுதும் சிவனை அவன்ருளால் உணர்கிலர் பலர். ஆத்தியாகிய ஆசைகளை ஒழித்து அதன்வழியாக மல அழுக்கு அற்ற இடத்துப் பெரிய வீடுபேற்றிற்குச் செல்லும் வழியுண்டாகும். அதுவே சிவ வழிபாட்டுப் புண்ணியப் பேறென்க. (மாதிக்கு - பெரிய. விடுபேறு. ஆத்தி - ஆர்த்தி என்பதன் திரிபு.)

1842 ஆவிக் கமலத்தில் அப்புறத்து இன்புற

மேவித் திரியும் விரிசடை நந்தியைக்

கூவிக் கருதிக் கொடுபோய்ச் சிவத்திடைத்

தாவிக்கு மந்திரம் தாமறி யாரே.

(20)

ஆன்மாவின் கமலமாகிய சகஸ்ர தளத்தின் மேலாக இன்பம் உண்டாகுமாறு பொருந்திய, எங்கும் விளங்கும் விரிந்த ஒளிக்கிரணத்தையுடைய நந்தியை மந்திர சாதனை செய்து கொண்டு சிவம் விளங்கும் நாதாந்தத்தில் பொருந்தும் மந்திரம் உலகினர் அறியார்.

1843 காண் ஆகத் துள்ளே அழுந்திய மாணிக்கம்

காணும் அளவும் கருத்தறி வாரில்லை

பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோர்க்கு

மாணிக்க மாலை மனம்புகுந் தானே.

(21)

சாண் அளவு உடம்பினுள்ளே மறைந்து கிடந்த மாணிக் கத்தைக் காணும் அளவு அதன் உண்மை யியல்பை அறிவார் இல்லை. அதனைப் போற்றி வளர்த்து நினைய வல்லார்க்கு மாணிக்கச் சோதியாக மனத்தே புகுந்து விளங்குவான். எண் சாண் அளவு உடம்பு என்க.

1844 பெருந்தன்மை நந்தி பிணங்கிருள் நேமி
இருந்தன்மை யாலும் என் நெஞ்சுஇடங் கொள்ள
வருந்தன்மை யாளனை வானவர் தேவர்
தருந்தன்மை யாளனைத் தாங்கிநின் றாரே. (22)

பெருந்தன்மை யுடைய நந்தியும் மாறுபாட்டைச்
செய்யும் இருளைப் போக்கும் சக்கரப் படையை
உடையவனும் பேரருளால் என் மனத்தை இடமாகக்
கொண்டு எழுந் தருளியவனும் வேண்டுவார்க்கு
வேண்டியதை அருளும் தன்மை உடையவனும் ஆகிய
சிவனை, ஆகாய மண்டல வாசிகளாகிய தேவர்கள் தாங்கி
நின்றார்கள்.

1845 சமைய மலசுத்தி தன்செயல் அற்றிடும்
அமையும் விசேடமும் ஆனமந் திரசுத்தி
சமையநிர் வாணம் கலாசுத்தி யாகும்
அமைமன்று ஞானம் ஆனார்க்கு அபிடேசமே.(23)

சமைய தீட்சையால் மாயா மலத்தானாகிய சரீரசுத்தி
எய்தத் தன் செயல் அற்றிடும். விசேஷ தீட்சையால் மந்திர
சுத்தி உண்டாகும். சமையத்தில் சிறந்த நிர்வாண
தீட்சையால் கலா சுத்தியாகும். அமைதி பொருந்திய
சிவஞானம் உடையார்க்குச் செய்வது ஆச்சர்ய
ஆபிஷேகமாம்.

1846 ஊழிதோ றூழி உணர்ந்தவர்க்கு அல்லது
ஊழில் உயிரை உணரவும் தான்ஓட்டா
ஆழி அமரும் அரிஅயன் என்றுளோர்
ஊழி கடந்தும் ஓர்உச்சியு ளானே. (24)

ஊழிதோ றூழி பலவரினும் என்றும் ஒருபடித்தாய்
நின்று நிலவும் முழுமுதற் சிவனை, அவன் அருட்கண்ணால்
உணர்ந்தவர்க்கு அல்லாமல் பல ஊழி கண்டாலும் தம்
அறிவால் அச் சிவனைக் காண முடியாது. சக்கரப்

படையைத் தாங்கும் அரியும் அயனும் பல ஊழி முயன்றும் காண ஒண்ணாது நீங்கி மறைந்து நின்றனன். (ஒருவி - நீங்கி.)

12. குரு பூசை

(குரு மண்டல பூசை குரு பூசை எனக் கூறப்பட்டது. சதாசிவ லிங்க வழிபாட்டில் சதாசிவரை லிங்க வடிவில் கிரியை வழி பூசையை விளக்கினார். சிவ பூசை தலைப்பில் சதாசிவரை அருவமாக ஈசான முகத்தில் வழிபடுவதை விளக்கினார். இத்தலைப்பு ஒளி வடிவில் எங்கும் உள்ள சிவத்தை வழிபடும் முறை கூறுகின்றது. ஒன்பதாம் தந்திரம் அற்புதக் கூத்து இதன் தொடர்பாகும்.)

1847 ஆகின்ற நந்தி அடித்தா மரைபற்றிப்
போகின் றுபதேசம் பூசிக்கும் பூசையும்
ஆகின்ற ஆதாரம் ஆறாறு அதனின்மேல்
போகின்ற பொற்பையும் போற்றுவன் யானே. (1)

கலப்பால் எல்லாமாய் நிற்கும் திருவாணை நந்தியின் திருவடித் தாமரையினைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு, ஆருயிர் திருவடிப் பேற்றினை எய்துதற்கு உரிய அருமறை யாகிய உபதேசம் திருஐந்து எழுத்தாகும். அதனை அருளால் அருளிச் செய்பவன் சிவகுரு ஆவான். அவனைப் பூசிக்கும் பூசை குரு பூசையாகும். அப்பூசையினையும் அகத்தே ஆறுநிலைக் களங்களில் செய்யும் வழிபாட்டினையும், அருஞ்சைவர் மெய்யாகப் பெறப்படும் முப்பத்தாறு தத்து வங்களுக்குமேல் செல்லுகின்ற மாறா அழகினையுடைய விழுமிய முழுமுதற் சிவனையும் இடையறாது அடியேன் வழிபடுவேன்.

1848 கானுறு கோடி கடிசுமழ் சந்தனம்
வானுற மாமலர் இட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கி உணர்பவர்க்கு அல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரஒண் ணாதே. (2)

மண்ணும் விண்ணும் ஆகிய எங்கனும் நறுமணம் கமழும் சந்தனமும், அத்தகைய சிறந்த மணம் கமழும் நறுமலரும் கைக்கொண்டு நாளும் வழிபட்டாலும், தம்மை அடிமை என்று கொண்டு கொல்லாமலும் கொன்றதைத் தின்னாமலும் இருப்பதாகிய செந்நெறி யொழுகிச் சிவனை நினைப்பதாகிய சத்திநிபாதம் கிட்டாது. சத்தி - திருவருள்; நிபாதம் - நன்றாய்ப் பதிதல்; வீழ்ச்சி.

1849 மேவிய ஞானத்தின் மிக்கிடின் மெய்ப்பரன்
ஆவயின் ஞான நெறிநிற்றல் அர்ச்சனை
ஓவற உட்பூ சனைசெய்யில் உத்தமம்
சேவடி சேரல் செயலறல் தானே. (3)

பொருந்திய ஞானத்தில் சிறந்திருந்தால் மெய்ப்பொருள் காட்சியாம். அவ்வழி ஞானத்தில் பொருந்தி நின்றலே அர்ச்சனை. இடையறாது அகத்தே வழிபாடு செய்யின் அதுவே சிறந்த வழிபாடு ஆகும். அவ்வாறு திருவடி அடைதலே தன் செயலற்று இருத்தலாகும்.

1850 உச்சியும் காலையும் மாலையும் ஈசனை
நச்சமின் நச்சி நமவென்று நாமத்தை
விச்சமின் விச்சு விரிசுடர் மூன்றினும்
நச்சமின் பேர்நந்தி நாயகன் ஆகுமே. (4)

காலை, நண்பகல், மாலையாகிய மூன்று வேளைகளிலும் இறைவனை விரும்புங்கள். விரும்பி நமசிவாய என்ற அவனது திரு நாமமாகிய விதையினைத் தெளியுங்கள். அந்த விதை அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் ஆகிய மும் மண்டலத்திலும் விளைந்து பயிராவதை விரும்பி நில்லுங்கள். இவ்வாறு வளர்ந்ததே நந்தி என்ற பெயரையுடைய தலைவனாகும். (விச்சி - விதை)

1851 புண்ணிய மண்டலம் பூசைநா ராகுமாம்
பண்ணிய மேனியும் பத்துநா ராகுமாம்
எண்ணிலிக்கு ஐயம் இடில்கோடி யாகுமால்
பண்ணிடி ஞானிணண் பார்க்கில் விசேடமே. (5)

சிவத்தலங்களில் சிவபூசை செய்தல் நூறு மடங்கு உயர்ந்த தாகும். தவம் பண்ணுவார் சந்திரியில் சிவபூசை செய்தல் ஆயிர மடங்கு உயர்ந்ததாம். இனி எவற்றிலும் எண்ணமில்லாத சிவயோகிக்குப் பிச்சையிடில் கோடி மடங்கு உயர்ந்ததாகும். ஆனால் சிவஞானிக்கு உணவளித்து உண்ணுவதைப் பார்த்தால் அது மிகவும் விசேடமாகும்.

1852 இந்துவும் பானுவும் இலங்கும் தலத்திடை
வந்தித்த தெல்லாம் அசுரர்க்கு வாரியாம்
இந்துவும் பானுவும் இலங்காத் தலத்திடை
வந்தித்தல் நந்திக்கு மாபூசை யாமே. (6)

இடமூக்கு வலமூக்குகளில் உயிர்ப்பு நடக்குங்கால் சிவ வழிபாடு செய்யின் அதன் பயன் அசுரர்க்கு வாரியமாகிய பயனாகும். இவை இரண்டின் வழியின்றி நடுநாடிக்கண் உயிர்ப்பு அடங்கியுள்ள ஒருமையுடன் சிவ வழிபாடு செய்யின், அதன் பெரும் பயன் பூசை செய்யும் சிவபுண்ணியர்க்கேயாம். இப்பூசையே செப்பரும் பூசையாகும். (இந்து - இடகலை. பானு - பிங்கலை.)

1853 இந்துவும் பானுவும் என்றெழு கின்றதோர்
விந்துவும் நாதமும் ஆகிமீ தானத்தே
சிந்தனை சாக்கிரா தீதத்தே சென்றிட்டு
நந்தியைப் பூசிக்க நற்பூசை யாமே(7)

திங்களும் ஞாயிறும் அதன்வழித்தாம் விந்துவும் நாதமும் திகழ்கின்ற ஆறு நிலைக் களங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட மேலிடத்தே நாட்டத்தினை நிறுத்தி, நனவில் உயிர்ப்பு அடங்கினார் ஒத்து சிவனிறைவில் ஒடுங்கிச் சிவபெருமானை வழிபடும் சிவபூசையே திருவடி சேர்க்கும் நற்பூசையாகும். (சாக்கிராதீபம் - அறிதுயில். சாக்கிரமும் சொப்பனமும் அல்லாத நடுநிலைமை)

1854. மனபவ னங்களை மூலத்தான் மாற்றி
அனித உடல்பூத மாக்கி அகற்றிப்
புனிதன் அருள்தனில் புக்கிருந்து இன்பத்
தனியுறு பூசை சதாசிவற்கு ஆமே.

(8)

மனம் பிராணன் ஆகியவற்றை மூலவாயு மேல் செல்வ
தால் மாற்றி, அநித்தியமான உடலை அவற்றின் காரணமான
பூதங்களிலும், பூதங்களை அவற்றின் காரணமான தன்
மாத்திரையிலும் ஒடுக்கி, சிவனருளில் தோய்ந்திருந்து,
இன்ப நுகர்ச்சியோடு செய்யப் பெறும் தனிப்பூசையே
சதாசிவமூர்த்திக்கு உரியதாம்.

1855 பகலும் இரவும் பயில்கின்ற பூசை
இயல்புடை ஈசர்க்கு இணைமல ராகப்
பகலும் இரவும் பயிலாத பூசை
சகலமும் தான்கொள்வன் தாழ்சடை யோனே. (9)

சூரியகலை சந்திரகலை இயங்கும்போது செய்கின்ற
பூசையானது, இயல்பாகவுள்ள ஈசனுக்கு இணைந்த மலராக
மட்டும் அமைய, சூரிய சந்திர கலைகள் இயங்காமல்
அக்கினிகலையில் (சுழுமுனையில்) இயங்கும்போது
செய்யும் பூசையைத் தாழ்ந்த ஒளிக் கிரணங்களையுடைய
ஈசன் முழுவதும் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வான்.

1856 இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருந்து
பராக்குஅற ஆனந்தத் தேறல் பருகி
இராப்பகல் அற்ற இறையடி இன்பத்து
இராப்பகல் மாயை இரண்டுஇடத் தேனே. (10)

முன்னே கூறியவாறு இரவுபகல் என்ற பேதமற்று சாக்
கிராதீதத்தே நின்று, வேறு எண்ணமற்றுச் சிவானந்தத்
தேனைப் பருகி, இரவும் பகலும் இல்லாத திருவடி
யின்பத்தில் திளைத்து இரவும் பகலும் உள்ள அசுத்த மாயை
சுத்தமாயை இரண்டையும் அகற்றி நின்றேன்.

13. மகேசுவர பூசை

1857 படமாடக் கோயில் பகவற்குஒன்று ஈயில்
 நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்குஅங்கு ஆகா
 நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
 படமாடக் கோயில் பகவற்குஅது ஆமே. (1)

சித்திரம் போன்று அமைந்த மாடங்களையுடைய கோயிலில் உள்ள இறைவனுக்கு ஏதேனும் நைவேத்தியம் செய்தால் நடக்கின்ற மாடக்கோயிலாக விளங்கும் சிவனடியார்க்கு வந்து அமையா. ஆனால் நடமாடும் கோயிலாகவுள்ள சிவனடியார்க்கு ஏதேனும் கொடுத்தால் அது மாடக் கோயிலில் உள்ள இறைவனுக்குத் திருப்தி அளிப்பதாகும். அதாவது அடியார்க்குச் செய்யும் பூசை இறைவனுக்குச் செய்யும் பூசையாகும்.

1858 தண்டுஅறு சிந்தை தபோதனர் தாம்மகிழ்ந்து
 உண்டது மூன்று புவனமும் உண்டது
 கொண்டது மூன்று புவனமும் கொண்டதுஎன்று
 எண்திசை நந்தி எடுத்துரைத் தானே. (2)

தீமையில்லாத சிந்தையுடைய தவத்தினையுடைய செல்வர்கள் தாம் மகிழ்ச்சியோடு உண்டது மூன்று புவனங்களும் முழுமையும் உண்டதாகும். அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டது மூன்று புவனங்களும் ஏற்றுக் கொண்டதாம் என்று எட்டுத் திசைகளுக்கும் தலைவனாகிய நந்தி எடுத்துக் கூறினான். உண்டது உணவு, கொண்டது ஆடை என்றுள்ள வேறுபாட்டை அறிக.

1859 மாத்திரை ஒன்றினில் மன்னி அமர்ந்துறை
 ஆத்தனுக்கு ஈந்த அரும்பொரு ளானது
 மூர்த்திகள் மூவர்க்கும் மூவேழ் குரவர்க்கும்
 தீர்த்தம் தாம்அது தேர்ந்துகொள் வீரே. (3)

ஒரு மாத்திரையாகிய அகரத்தில் பொருந்தி உறைகின்ற யோகிக்குக் கொடுத்த அருமையான பொருள் மும்மூர்த்தி களுக்கும் மூவேழு தலைமுறையினர்க்கும் அர்ப்பணித்த தாகும். அதனைத் தெளிந்து கொள்வீராக.

1860 அகரம் ஆயிரம் அந்தணர்க்கு ஈயில்தன்
சிகரம் ஆயிரம் செய்து முடிக்கில்என்
பகரு ஞானி பகல்ஊண் பலத்துக்கு
நிகரிலை என்பது நிச்சயம் தானே. (4)

ஆயிரம் நகரம் அந்தணர்க்கு அளித்தால் ஆகும் பயன் என்ன? ஆயிரம் கோயில்கள் கட்டி முடித்தலால் என்ன பயன்? சொல்லப் பெறுகின்ற ஞானி ஒரு பகல் உண்ணும் உணவால் வினையும் பயனுக்கு ஒப்பாகாது என்பது உண்மை (அகரம்-ஊர்; பார்ப்பனச் சேரி.)

1861 ஆறிடும் வேள்வி அருமறை நூலவர்
கூறிடும் அந்தணர் கோடிபேர் உண்பதில்
நீறிடும் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெனில் ஓர்பிடி பேறது வாகுமே. (5)

ஆற்றுப் படுத்தும் வேள்வியினைச் செய்யும் அருமறை நூல்வல்லார் என்று கூறப்பெறும் அந்தணர் கோடிபேர் உண்பதில் திருநீற்றினை நிறையப் பூசும் தொண்டர் ஒருவருக்கு உணவு அளிக்கவேண்டும் என்று நினைவதில் உள்ள பயன் இல்லை. அவ்வாறு அந்தணர்க்கு அளிப்பது பேறு என்றால் அது ஒரு சிறு அளவு பேறாகும். வேள்வியினைப் புரியும் அந்தணர்க்கு அளிப்பதைவிட நீற்றினைப் பூசும் தொண்டர்க்கு அளிப்பது மேலானது.

1862 ஏறுடை யாய்இறை வாஎம்பி ரான்என்று
நீறிடு வார்அடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை அண்ணல் இவர்என்று
வேறுஅணி வார்க்கு வினையில்லை தானே. (6)

திருஐந்தெழுத்து ஒதித் திருநீறு அணியுங்கள் ஏறுடையாய் எனவும், இறைவா எனவும், எம்பிரான் எனவும் உள்ளன்பால் ஒதுவர். அவ்வாறு ஒதித் திருவெண்ணீறு அணியும் மெய்யடியார்கள் இயங்கும் தேவர்கள் ஆவர். அம் மெய்யடியார்களை ஒருவர் ஆறணி செஞ்சடை அண்ணலாகிய சிவபெருமான் இவர்களே என்று நினைதல் வேண்டும். அங்ஙனம் நினைந்து அம் மெய்யடியார்களைச் சிறப்பாக வழிபடுபவர்கட்கு முத்திற வினைகளும் மூளா என்க. முத்திரை வினைகளாவன: சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் என்பனவாம்.

1863 சீர்நந்தி கொண்டு திருமுக மாய்விட்ட
பேர்நந்தி என்னும் பிறங்கு சடையனை
நான்நொந்து நொந்து வருமளவுஞ் சொல்லப்
பேர்நந்தி என்னும் பிதற்குஒழி யேனே. (7)

சிறந்த ஒளிமண்டல நினைவைக் கொண்டு தன் சந்ததியில் இட்டுச் சென்ற பெரிய நந்தி என்று பேசப் பெறும் ஒளிக்கிரணங்கள் விளங்கும் சடாதாரியை நான் மிகவும் நைந்துருகித் தோன்றும் அளவு கூறுவதற்காக நந்தியாகிய சிவனது நாமத்தைத் திரும்பத் திரும்ப நினைத்துக் கொண்டிருப்பேன்.

1864 அழிதகவு இல்லா அரன்அடி யாரைத்
தொழுகை ஞாலத்துத் தூங்கிருள் நீங்கும்
பழுது படாவண்ணம் பண்பனை நாடித்
தொழுதெழ வையகத்து ஓர்இன்பம் ஆமே. (8)

அழியும் தன்மையில்லாத அருட்பண்புகளை மேற் கொண்டொழுகும் சிவனடியாரை இவ்வையத்துள்ள மெய்யடியார் கண்ணிற் காணும் சிவன் எனக் காதலால் தொழுவர். அதனால் அவர்கள்பால் பண்டே புல்லிய மலஇருள் நீங்கும். தொழாத நாள் இல்லையென்று சொல்லும்படி அம் மெய்யடியார்களைச் சிவன் எனவே நாடித் தொழுது எழ

ஒப்பில்லாத சிவப் பேரின்பம் பின்னை என்னாமல்
அப்பொழுதே உண்டாம்.

1865 பகவற்குள தாகிலும் பண்பில ராகிப்
புகுமத்த ராய்நின்று பூசனை செய்யும்
முகமத்தோடு ஒத்துநின்று ஊழிதோ றாழி
அகமத்த ராகிநின்று ஆய்ந்தொழிந் தாரே. (9)

அம்மைக்கு ஒருகூறு பகுத்து அளித்ததனால் அப்பனா
கிய சிவபெருமான் பகவன் என்று அழைக்கப்பட்டான்.
அவனை உணர்தற்கு வேண்டும் உலகியல் பண்புகள் ஏதும்
இலராகிலும் மெய்யடியார்கள் மாட்டுப் பூண்டுள்ள
அளவிறந்த அன்பாகிய மத்தராய் நின்று பூசனைக்கு
வேண்டிய முகமனாகிய சிறப்புடன் வழிபாடு செய்வர்.
அவ்வழிபாட்டின் பயனாய் ஊழி ஊழியாக நின்று
உள்ளத்தை அதற்கே ஈந்தவராய் வேறு ஆராய்வு ஏதுமின்றி
அடங்கி நிற்பர்.

1866 வித்தக மாகிய வேடத்தர் உண்டணன்
அத்தன் அயன்மால் அருந்திய வண்ணமாம்
சித்தம் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடில்
முத்தியாம் என்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே (10)

திருத்தமாகிய வேடத்தையுடைய மகேசுவரர் அருந்திய
உணவு, உருத்திரன் பிரமன் திருமால் ஆகிய மூவரும்
அருந்திய பெருமையுடையதாம். சித்தம் தெளிந்தவர்
மிச்சத்தை உண்டால் முத்தி உண்டாகும் என்று நம்மூலன்
மொழிந்த உண்மையாகும். இது திருமுலர் ஆணை
மொழியாகும்.

1867 தாழ்விலர் பின்னும் முயல்வர் அருந்தவம்
ஆழ்வினை ஆழ அவர்க்கே அறஞ்செய்யும்
ஆழ்வினை நீக்கி அருவினை தன்னொடும்
போழ்வினை தீர்க்கும்அப் பொன்னுலகு ஆமே(11)

சிவனடியார் வழிபாட்டின் அன்பில் ஒருசிறிதும் குறைபாடு இலராய், மேலும் மேலும் சிவத்தைப் பேணும் இறப்பில் தவத்தால் ஆழச்செய்யும் ஏறுவினை அகன்று ஒழிய மெய்யடியார் திருவடியினை வழிபட்டு மண்ணில் பிறந்தார் எய்த வேண்டிய பெரும்பயனை எய்துவார். மேலும் அந்த ஏறுவினை நீங்கினமை போன்று அருவினையாகிய எஞ்சவினையுடன் போழ்வினையாகிய ஏன்றவின்னையும் அருளால் தாக்காது நீக்குவர். அவர்கள் வாழும் இடமே சிவவுலகு ஆகும். (ஆழ்வினை - ஆகாமியம்; அருவினை சஞ்சிதம்; போழ்வினை - பிராப்தம்.)

14. அடியார் பெருமை

1868 திகைக்குரி யானொரு தேவனை நாடும்
வகைக்குரி யானொரு வாது இருக்கில்
பகைக்குரி யாரில்லைப் பார்மழை பெய்யும்
அகக்குறை கேடில்லை அவ்வுல குக்கே. (1)

திசைகளை உரிமையாகக் கொண்ட ஒரு பரம்பொருளை நாடுகின்ற தன்மையுடைய அடியார் நீங்காது இருப்பின் அந்நாட்டில் பகை செய்வதற்கு ஒருவரும் இல்லையாகும். அந்நாட்டில் பருவ மழை முறையாகப் பெய்யும். அந்நாட்டில் விளையும் பொருளின் விலை தரமாய் இருக்குமாம். அடியார் வாழும் நாடு வளமாக இருக்கும்.

1869 அவ்வுல சுத்தே பிறந்துஅவ் உடலோடும்
அவ்வுல சுத்தே அருந்தவம் நாடுவர்
அவ்வுல சுத்தே அரனடி கூடுவர்
அவ்வுல சுத்தே அருள்பெறு வாரே. (2)

மெய்யடியார்கள் சிவவுலகத்தே தோன்றுவர். அச்சிவ உலகத்துக்குரிய தூயவுடலுடன் இருப்பர். அவ்வுலகத் தின் கண் சிவனை வழிபடும் அருந்தவம் ஆற்றுவர். அச்

சிவவுலகத்தே நின்று இறையருள் நேர்ப்புடன் சிவன் திரு வடியைக் கூடுவர். அச் சிவவுலகத்திலேயே திருவருள் இன்பத்தினை எய்துவர். (அவ்வுலகம் - சிவவுலகம்).

1870 கொண்ட குறியும் குலவரை உச்சியும்
அண்டரும் அண்டத்து அமரரும் ஆதியும்
எண்டிசை யோரும்வந்து என்னைத் தலத்தினுள்
உண்டெனில் நாம்இனி உய்ந்தொழிந் தோமே (3)

நாம் மேற்கொண்ட ஒளிமண்டலத்தில் எட்டுக் குலமலைகளின் உச்சியும், கீழ் உலகிலுள்ள நாகர்களும் அண்டங்களில் வாழும் தேவர்களும் ஆதிப்பரம் பொருளும் எட்டுத் திசைகளிலுள்ள அனைவரும் வந்து என் கையகத்தில் உள்ளார்கள் என்றால் நாம் இனி உய்தி பெற்றோம்.

1871 அண்டங்கள் ஏழும் அகண்டமும் ஆவியும்
கொண்ட சராசரம் முற்றும் குணங்களும்
பண்டை மறையும் படைப்பளிப்பு ஆதியும்
கண்டசிவனும்என் கண்ணன்றி இல்லையே. (4)

ஏழு உலகங்களும் எல்லையற்ற ஆகாயமும் உயிர்களும் உலகிலுள்ள நிற்பன அசைவனவாகிய யாவும் அவற்றின் குண விசேடங்களும் பழமையான வேதங்களும், படைத்தல், காத்தல் முதலான தொழில்களும் அவை முறையாக நடக்கும்படி காணுகின்ற சிவனும் என்னிடம் அன்றி இல்லையாம்.

1872 பெண்ணல்ல ஆணல்ல பேடல்ல மூடத்துள்
உள்நின்ற சோதி ஒருவர்க்கு அறியொணாக்
கண்ணின்றிக் காணும் செவியின்றிக் கேட்டிரும்
அண்ணல் பெருமையை ஆய்ந்தது மூப்பே. (5)

பெண், ஆண், பேடு என்ற பாகுபாடு உடையது அல்ல. அண்ட கோசத்தால் மூடியிருக்கும்போது உள்நின்ற

சோதியை ஒருவராலும் அறிய இயலாது. அது கண் ஆகிய கருவியின்றிப் பார்க்கும். காதாகிய கருவியின்றிக் கேட்கும். சோதிக்குள் சோதியாய் விளங்கும் இறைவன் பெருமையை ஆராய்ந்து அறிந்ததே மூத்த ஞானமாம். (அன்பர்கள் - அகண்ட அறிவுடையவர்).

1873 இயங்கும் உலகினில் ஈசன் அடியார்
மயங்கா வழிசெல்வர் வானுலகு ஆள்வர்
புயங்கனும் எண்டிசை போதுபா தாள
மயங்காப் பகிரண்ட மாமுடி தானே. (6)

ஓவாது சுழலும் இவ்வுலகினில் சிவபெருமானின் திருவடியுணர்வு கைவரப் பெற்ற சிவனடியார்கள் செந்நெறியிற் செல்வர்; சிவ உலகை ஆள்வர். அச் சிவபெருமான் திருத்தோள்கள் புலம் எட்டிலும் நலம்புரிய எட்டாயின. போதாகிய அவன் திருவடித் தாமரை பாதாளம் ஏழினுக்கும் அப்பால் - திருமுடிவெளியில் நிகழும் புற அண்டங்களுக்கும் அப்பாலாம்.

1874 அகம்படி கின்றநம் ஐயனை ஒரும்
அகம்படி கண்டவர் அல்லலில் சேரார்
அகம்படி உட்புக்கு அறிகின்ற நெஞ்சம்
அகம்படி கண்டுஆம் அழிக்கலும் எட்டே (7)

உள்ளத்தில் விளங்கும் சிவனை எண்ணி மனம் அடங்கப் பெற்றவர் துன்பத்தில் தோயார். ஆதலின் அகங்காரம் அடங்கப் பெற்று உள்புகுந்து இறைவனை அறிகின்ற உள்ளம், தன் முனைப்பு அடங்கப் பெற்று புரி அட்டகமாகிய குக்கும் உடலை அழித்தலும் கூடும்.

1875 கழிவும் முதலும் காதல் துணையும்
அழிவும் தாய்நின்ற ஆதிப் பிராணைப்
பழியும் புகழும் படுபொருள் முற்றும்
ஒழியுமென் ஆவி உழவுகொண் டானே. (8)

சொல்லுக்கு அடங்காத பெருமையும் எல்லையில்லாத முதன்மையும், தன்னின் நீங்காத திருவருள் அம்மையாம் காதல்துணையும் பேரொடுக்கப் பெருமானுமாய் நின்ற காரணக் கடவுளை வழிபடுதலும் பொருள்சேர் புகழ் கூறுதலும் அவன் அருள் தொழில் ஐந்தின் பொருண்மை மொழிதலும் பணியாகக் கொண்ட அடியேன் உயிரை உழவு நிலமாகக் கொண்டு ஆண்டவன் இயக்குகின்றனன்.

1876 எந்தாயோடு என் அப்பன் ஏழ்ஏழ் பிறவியும்
அன்றே சிவனுக்கு எழுதிய ஆவணம்
ஒன்றாய் உலகம் படைத்தான் எழுதினான்
நின்றான் முகில்வண்ணன் நேர்எழுத் தாமே (9)

என் தாயோடு என் அப்பன் ஏழேழ் பிறப்பும் அநாதியே சிவனுக்கு அடிமை என்று எழுதிக் கொடுத்த அடிமை ஓலையை ஒன்றாக நின்று உலகம் அனைத்தையும் படைத்த முதல்வன் எழுதினான். மேகவண்ணனாகிய திருமால் சாட்சிக் கையெழுத்திட்டான். (நேரெழுத்து - சான் நெழுத்து. சுந்தரர் வரலாற்றை ஒப்பிட்டுக்கொள்க).

1877 துணிந்தார் அகம்படி துன்னி உறையும்
பணிந்தார் அகம்படி பால்பட்டு ஒழுகும்
அணிந்தார் அகம்படி ஆதிப் பிரானைக்
கணிந்தார் ஒருவர்க்கு கைவிடலாமே (10)

இறைவன் ஐயமின்றித் தன்னையே நம்முதல் என்று துணிந்து வழிபட்டவர் நெஞ்சில் பொருந்தி உறைவன். தன்னை வணங்குவார் உள்ளத்தில் பொருந்திய விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைப்பான். தன்னையே அணியாகக் கொண்ட வர் உள்ளத்தில் உறையும் அம் முதல்வனை எண்ணிக் கொண்டே இருப்பவர் இடையில் கைவிட முடியுமோ? முடியாது. (கணித்தல் - எண்ணுதல்)

1878 தலைமிசை வானவர் தாழ்சடை நந்தி
 மிலைமிசை வைத்தனன் மெய்ப்பணி செய்யப்
 புலைமிசை நீங்கிய பொன்னுலகு ஆளும்
 பலமிசை செய்யும் படர்சடை யோனே. (11)

தாழ்ந்த திருச்சடையை யுடைய நந்திஎம் பெருமான் தலை
 யால் வணங்கும் சிவவுலகத்தினர்க்குத் தன் திருவடியை
 அவர்தம் முடிமேல் சூட்டியருளினன். திருவடி யொன்றே
 அகந்தழ்வி மெய்ப்பணி செய்வார்க்கு மல கன்மம் நீங்கிய
 தூமையை உலகத்து இன்பப் பயன் அருள்வன். அவனே
 படர்சடைச் சிவபெருமான் ஆவன். (மிலைமிசை மிசை
 மிலை - தலையில் அணியும்படி)

1879 அறியாப் பருவத்து அரன்அடி யாரைக்
 குறியால் அறிந்தின்பம் கொண்டது அடிமை
 குறியார் சடைமுடி கட்டி நடப்பார்
 மறியார் புனல்முழ்க மாதவம் ஆமே. (12)

அறியாத காலத்தில் சிவனடியாரை வேடத்தால் அறிந்து,
 தொண்டு செய்து இன்பத்தைப் பெற்றது அடிமையின்
 தன்மையாம். வேடத்தை யுடைய அடியார் ஒளிக்கிரணங்
 களையுடைய சடை ஒளி நீங்காவண்ணம் கட்டிக் கொண்டி
 ருப்பர். அவ்வாறு தடுத்துக் கொண்டுள்ள அடியார் திருவடி
 உணர்வில் பொருந்துவது பெரிய தவமாகும்.

1880 அவன்பால் அணுகியே அன்புசெய் வார்கள்
 சிவன்பால் அணுகுதல் செய்யவும் வல்லன்
 அவன்பால் அணுகியே நாடும் அடியார்
 இவன்பால் பெருமை இலயமது ஆமே. (13)

மேல் ஓதிய சிவனடியாரை அடைந்து அவர்க்கு அன்பும்
 பணியும் இன்புறச் செய்வார் சிவபெருமான் திருவடியை
 நெருங்கவும் வல்லராவர். மேலும் அம் மெய்யடியாரைத்
 தொடர்ந்து நாடுபவர் சிறந்தோராவர். அவர்பால் முழுப்

திருமுலர்

பெருமையும் தங்கும் சிவனடியார் வாயிலாகவே தாயிலாச் சிவனை எய்தலாம். (அவன் - சிவனடியார். இலயமதாமே - அடங்குமே)

1881 முன்னிருந் தார்முழுது எண்கணத் தேவர்கள்
எண்ணிறந்து அன்பால் வருவர் இருநிலத்து
எண்ணிரு நாலு திசைஅந் தரம்ஒக்கப்
பன்னிரு காதம் பதஞ்செய்யும் பாரே. (14)

முன்னேயுள்ள பதினெண்கணத் தேவர்கள் முற்றும் எல் லையற்ற அன்பினால் இப்பெரிய பூமிக்கண் வருவார்கள். அவரது வரவால் பூமியினது எட்டுத்திசையும் ஆகாயம் போன்று மிளிர, பன்னிரண்டு காத எல்லை வரை உள்ளவர்க்கு நன்மை உண்டாகும்.

1882 சிவயோகி ஞானி செறிந்தஅத் தேசம்
அவயோகம் இன்றி அறிவோர்உண் டாகும்
நவயோகம் கைகூடும் நல்லியல் காணும்
பவ யோகம் இன்றிப் பரலோகம் ஆமே. (15)

சிவன் திருவடியை மறவா நினைவுடையோன் சிவ யோகியாவன். சிவன் நிறைவில் அழுந்தித் தற்செயல் அற்றுச் செய்வனவெல்லாம் சிவன் செயலாய்ப் புரிபவன் சிவஞானி யாவான். அத்தகையோர் வாழும் நாடு சிவநாடு ஆகும். அந் நாட்டில் மெய்யுணர்வு உடையோர் வாழ்வர். அங்குக் கேட்டைத் தரும் தீவினைகள் ஏதும் நிகழா. ஆண்டு அரு ளால் எய்தும் புதுமை உண்டாகும். மேலும் எவ்வகையான நன்மையும் பெருகும். ஆண்டு வாழ்வோர் மீண்டும் பிறவார். சிவவுலகம் உறுவர்.

1883 மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் படைத்தவன்
மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் கடந்தவன்
மேலுணர் வார்மிகு ஞாலத்து அமரர்கள்
மேலுணர் வார்சிவன் மெய்யடி யார்களே. (16)

சிவபெருமான் திருவாணையால் உயிர்கட்கு உலகு உடல்களைப் படைத்துக் கொடுத்தனன் அயன். அதுபோல் காத்தனன் அரியும். எனினும் அவர்கள் உணர்வெல்லாம் படைத்தல் காத்தலாகிய தொழில் மேல் என்று உணர்ந்து உவகையுற்று நிற்கும். அதனால் சிவனை உணரார். இந்நிலவுலகத்து வாழும் மெய்யடியார் விரும்பியுணர்வது சிவனையே. அதனால் அவர்கள் சிவனடியார்கள் என்று எவராலும் என்றும் வழத்தப் பெறுவர்.

15. போசன விதி

(ஊண் முறை)

1884 எட்டுத் திசையும் இறைவன் அடியவர்க்கு
கூட்ட அடிசில் அமுதென்று எதிர்கொள்வர்
ஒட்டி ஒருநிலம் ஆள்பவர் அந்நிலம்
விட்டுக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே. (1)

உலகில் எட்டுத் திசையிலும் இறைவன் அடியார்க்கு அளித்த உணவை அவர்கள் அமுதம் என்று விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வர். ஏனெனில், உடம்பாகிய ஒரு நிலத்தைப் பொருந்தி அதனைப் போற்றுபவர். அவ்வாறு அதனைப் போற்றாமல் பாழாய்க் கிடக்க விரும்ப மாட்டார். (விட்டுக் கிடக்கில் - நீங்கி இருந்தால்)

1885 அச்சிவன் உள்நின்ற அருளை அறிந்தவர்
உச்சியம் போதாக உள்ளமர் கோவிற்குப்
பிச்சை பிடித்துண்டு பேதம் அறநினைந்து
இச்சைவிட்டு ஏகாந்தத்து ஏறி இருப்பரே. (2)

அச்சிவன் உடம்பினுள் உயிர்க்கு உயிராக விளங்கும் அருளை உணர்ந்தவர் உச்சிப்போதில் உள்ளத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தலைவனுக்கு, பிச்சை ஏற்று உண்டு பேதமில்லா ஞானம் வரப்பெற்று, ஆசையை விட்டு, தனிமையாகச்

சகஸ்ரதளத்தில் பொருந்தி இருப்பர். அடியார் ஒருபோது பிச்சை ஏற்று உண்டு ஏகாந்தத்து இருப்பர்.

16. பிட்சா விதி

1886 விச்சுக் கலம்உண்டு வேலிச்செய் ஒன்றுண்டு

உச்சிக்கு முன்னே உழவு சமைந்தது

அச்சம்கெட்டு அச்செயல் அறுத்துண்ண

மாட்டாதார்

இச்சைக்குப் பிச்சை இரக்கின்ற வாறே.

(1)

விந்துவாகிய விதையைச் சேமிக்க உடம்பாகிய பாத்திரம் உண்டு. விதையினை விதைப்பதற்குரிய பாதுகாவலான சகஸ்ரதளமாகிய நிலம் ஒன்று உள்ளது. ஆஞ்ஞைச் சக்கரமாகிய உச்சிக்கு முன்பு தியானமாகிய உழவு அமைந்தது. அச்சமின்றி ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளமாகிய அந்நிலத்தில் பொருந்தி சமாதியாகிய பயணைப் பெற மாட்டாதார் விருப்பத்துக்காக வெளியே சென்று பிச்சை யேற்றுத் திரிகிறார்களே, என்ன பாவம்!

1887 பிச்சையது ஏற்றான் பிரமன் தலைதன்னில்

பிச்சையது ஏற்றான் பிரியா அறஞ்செய்யப்

பிச்சையது ஏற்றான் பிரமன் சிரங்காட்டிப்

பிச்சையது ஏற்றான் பிரமன் பரமாகவே.

(2)

சிவபெருமான் படைப்போனாகிய அயன் மண்டையோட்டை ஆருயிர்கட்குக் காட்டிப் பிச்சை ஏற்பான் ஆயினான். சிவன் தன்னைவிட்டு நீங்காச் சிவையின் வழி முப்பத்திரண்டு அறமும் இடைவிடாது செய்வித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அங்ஙனம் இருப்பவும் இரப்பதற்குக் காரணம் ஈவோரெல்லாம் அருளாளர் நிலையாகவும் இரப்போரெல்லாம் ஆண்டான் நிலையாகவும் கருதுதல் வேண்டும் என்னும் குறிப்பு. பிரமன் சிரங்காட்டி இரப்பது

பிரமணிலும் தான் உயர்ந்தோன் எனவும் உலப்பிலோன் எனவும் உலகத்துக்கு உணர்த்த என்க.

1888 பரந்துலகு ஏழும் படைத்த பிராணை
இரந்துணி என்பர்கள் எற்றுக்கு இரக்கும்
நிரந்தர மாக நிணையும் அடியார்
இரந்துண்டு தன்கழல் எட்டச்செய் தானே. (3)

நீக்கமற நிறைந்து உலகு ஏழையும் படைத்த இறைவனை உலகவர் இரந்து உண்பவன் என்று எள்ளி நகையாடுவர். அவன் எதற்காக இரக்கின்றான்? இடைவிடாது தன்னையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் அடியார்கள், அவர்கள் உண்ணும் ஊண் தன் திருவருளால் வழங்கப்படுவதென்னும் மெய்மை உணர்த்த உணர்கின்றனர்.

1889 வரஇருந் தான்வழி நின்றிடும் ஈசன்
தரஇருந் தான்தன்னை நல்லவர்க்கு இன்பம்
பொரஇருந் தான்புக லேபுக லாக
வரஇருந் தால்அறி யான்என்ப தாமே. (4)

இறைவன் தன்னை வந்து அடைவார் செய்யும் முயற்சியில் உடன்தின்று உதவுவான். நல்ல மெய்யடியார்க்குத் தன்னை இன்பவடிவில் தர இருந்தான். அடியார்களுக்கு அடைக்கலமாகப் பொருந்த இருந்தான். இவ்வாறெல்லாம் வரவை எதிர்நோக்கியிருந்தால் அறியாதவன் என்று கூறலாமோ?

1890 அங்கார் பசியும் அவாவும் வெகுளியும்
தங்கார் சிவனடி யார்சரீ ரத்திடைப்
பொங்கார் புவனத்தும் புண்ணிய லோகத்தும்
தங்கார் சிவனைத் தலைப்படு வாரே. (5)

சிறு தீயினை யொத்த பசி, அவா, வெகுளி முதலான குற்றப் பாடுகளில் சிவனடியார்கள் ஒரு சிறிதும் மனம்

பொருந்தார். உடம்பு உடைமை முதலியவற்றில் பற்றுக் கொண்டு அவற்றை இறைவன் உடைமையெனவும் தமக்கு அவனால் கொடுக்கப் பெற்ற இரவல் எனவும் கொள்ளவேண்டிய உண்மையை மறந்து தம்மை மதித்து மனம் பொங்கிச் செருக்குறார். துறக்க உலகம் சிவவுலகம் முதலிய எவ்வுலகத்தும் உள்ள நிலையிலா இன்பத்தையும் கொள்ளார்; உள்ளார்; சிவன் திருத்தாளே தலைப்படுவர்.

1891 மெய்யக ஞானம் மிகத்தெளிந் தார்களும்

கையதும் நீண்டார் கடைத்தலைக் கேசெல்வர்

ஐயம் புகாமல் இருந்த தவசியார்

வையகம் எல்லாம் வரஇருந் தாரே.

(6)

உள்ளுணர்வாய் உண்மையாய்த் திகழும் திருவடியுணர்வு கைவரப் பெற்ற தெளிவுடையார்கள் சிவஞானி எனப் படுவர். அவர்கள் திருவடி இயக்கத்தால் மனையறம் புரியும் மாண்புசேர் நல்லார் வாழ் மனைத்தலைச் சேர்வர். அங்ஙனம் சேர்தல் அவர் நல்வழியான் ஈட்டிய பொருளை நல்உளத்தோடு நல்லுரை நலின்று நன்றாற்றி நல்கும் தானத்தைப் பெற்றுப் பயனீதற் பொருட்டு ஆகும். இதுவே அவர் மனைத்தலை சென்று பிச்சை உண்பதாம். வேறுசில சிவஞானிகள் தாம் தங்குமிடத்தே தங்கியிருப்பர். முன்னோதிய முறைப்படியுள்ள மனையறத்தார் சிவஞானி தங்குமிடத்தே கொண்டுவந்து பணிந்து படைப்பர். அதனையும் ஏற்று அருள்புரிவர்.

17. முத்திரை பேதம்

(முத்திரை - கருவி கரண அறிவை மாற்றி முதல் நிலைக்குச் செல்வதற்குரிய உபாயம். பேதம் - வகை, சாம்பலி, கேசரி என்பன முத்திரை பேதமாம்.)

1892 நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திரை
பாலான மோன மொழியில் பதிவித்து
மேலான நந்தி திருவடி மீதுய்யக்
கோலா கலங்கெட்டுக் கூடுநன் முத்தியே. (1)

பதினொரு கருவிகளும் சீவபோத வழியினின்று
சிவபோத வழியில் மாறவே வந்த முத்திரை. அமுதாறும்
பிரணவத்தில் அழுந்துவித்து எல்லாவற்றிற்கும் மேலான
சிவனது திருவடியை அடைவிக்க ஆரவாரம் அடங்கி
மேலான முத்திப்பேறு உண்டாகும்.

(நாலேழு - உம்மைத் தொகை பதினொன்று: ஞானேந்
திரியம் 5, கன்மேந்திரியம் 5, மனம் 1. ஆகப்பதினொன்று.)

1893 துரியங்கள் மூன்று சொருகுஇட னாகி
அரிய உரைத்தாரம் அங்கே அடக்கி
மருவிய சாம்பவி கேசரி உண்மை
பெருகிய ஞானம் பிறழ்முத் திரையே. (2)

மூன்று வகையான துரியங்களும் அடங்கும் இடமாகி,
அருமையாகப் பேசுகின்ற நாவின் செயலை அடக்கி,
பொருந்திய சாம்பவியும் கேசரியும், உண்மையைப் பெருக்கி
ஞானம் விளங்கும் முத்திரைகளாம். (துரியம் - உறக்கநிலை.)

சாம்பவியாவது, கண்பார்வையை நாசித் துவாரங்களின்
பக்கமாய் மார்க்கம் வரை பார்த்துப் பழகுதல்.
கேசரியாவது, புருவ மத்தியில் தொடங்கி அகநோக்கில்
சிரசின் உச்சியை நோக்கிப் போதல்.

1894 சாம்பவி நந்தி தன்னருள் பார்வையாம்
ஆம்பவம் இல்லா அருட்பாணி முத்திரை
ஓம்பயில் ஓங்கிய உண்மைய கேசரி
நாம்பயில் நாதன்மெய்ஞ் ஞானமுத் திரையே. (3)

சாம்பலி யாவது குருநாதனது அருட்பார்வையை விளைவிப்பதாம். அது தொடர்ந்து வருகின்ற பிறப்பினை நீக்கி அருளமுதம் வழங்கும் முத்திரையாகும். பிரணவத் தியானத்தோடு பொருந்தியிருக்கின்ற கேசரியாவது சிவ யோகியாகிய நாம் பயிலக் கூடிய உண்மையான ஞான முத்திரையாகும். சாம்பலி, அருளை அளிப்பது, கேசரி, ஞானத்தை நல்குவது, அருள் பெற்ற பின் ஞானம் உண்டாகும்.

1895 தானத்தின் உள்ளே சதாசிவன் ஆயிடும்
 ஞானத்தின் உள்ளே நற்சிவம் ஆதலால்
 ஏனைச் சிவமாம் சொரூபம் மறைந்திட்ட
 மோனத்து முத்திரை முத்தாந்த முத்தியே. (4)

கண்டத்திடத்து அருளோனாகிய சதாசிவன் வீற்றிருந் தருள்வன். திருவடியுணர்வாகிய சிவஞானத்தினால் அகத் தினுள் உணர்வுக்கு உணர்வாய் நற்சிவன் தோன்றுவான். வாய்வாளாமையாகிய மோனத்தினுள் சிவமாம் உருவம் மறைந்திடும். இதுவே மோன முத்திரை. முடிந்த முடிபாகிய வீடு பேறும் இதுவே. (மோனத்து முத்திரை மவுனம்.)

1896 வாக்கு மனமும் இரண்டும் மவுனமாம்
 வாக்கு மவுனத்து வந்தாலும் மூங்கையாம்
 வாக்கு மனமும் மவுனமாம் சுத்தரே
 ஆக்கும்அச் சுத்தத்தை யார்அறி வார்களே. (5)

செயலும் தன்மையாகிய மௌனம் இருவகைப்படும்: ஒன்று வாய், மற்றொன்று மனம். இவ்விரண்டும் ஒருங்கு செயலாற்றினால் பயன் உண்டு. வாய்மட்டும் பேசாதிருந் தால் ஊமையே. இரண்டும் ஒன்றுப்பட்டால் அருளில் அழுந்திய தூய உயிராகும். திருவருள் உன் நின்று ஆக்கும் அத்தூய்மையின் உண்மையினை அறிவார் யார்? ஒருவரும் இலர் என்பதாம்.

1897 யோகத்தின் முத்திரை ஓர்அட்ட சித்தியாம்
ஏகத்த ஞானத்து முத்திரை எண்ணுங்கால்
ஆகத் தகும்வேத கேசரி சாம்பவி
யோகத்துக் கேசரி யோகமுத் திரையே. (6)

எண்பெரும் இருத்திகளாகிய சித்திகள் யோக முத்திரை
என்ப. ஒப்பில்லாத உண்மை உணர்வு அடையாளத்தை
ஆராயுமிடத்துத் திருநான் மறையின்கண் வகுக்கப் பெற்ற
முறையான் ஒழுகிக் கடவுளருளால் கைவரும் கேசரி,
சாம்பவி யோகத்துக் கேசரி முதலிய முத்திரைகள் அடங்கிய
'யோக முத்திரையாகும்.

(இருத்தி - சித்தி. ஏகத்த- ஒப்பற்ற)

1898 யோகிஎண் சித்தி அருளொலி வாதனை
போகி தன் புத்தி புருடார்த்த நன்னெறி
ஆகும்நன் சத்தியும் ஆதார சோதனை
ஏகமும் கண்டொன்றில் எய்திநின் றானே. (7)

அகத்தவமாகிய யோகத்தால் பெறும் எண்சித்தியுள்ள
வன் திருவருள் உயிர்ப்பாகிய அருள் மூச்சுடைய
வாதனாவன். யோக நிலையிலுள்ளார் புத்திக்குமேல்
உணரும் நன்னெறியின்கண் உளராகுவர். இவையே
உண்மையாகும். இதுவே மூலமுதல் ஆறுநிலைக்
களங்களிலும் நின்றருள்பவன் சிவன் என்று துணியும்
செம்மை கண்டு உடனாகக் கூடி எதிர்நிற்கும் பண்பாகும்.
எதிர் நிறுந் ஏற்றுக்கொள்ளுதல். (வாதனை - செம்பைப்
பொன்னாக்கும் செய்கை)

1899 துவாதச மார்க்கமென் சோடச மார்க்கமாம்
அவாஅறும் ஈர்ஐ வகைஅங்கம் ஆறும்
தவாஅறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை
நவாஅக மோடுஉன்னல் நற்குத்த சைவமே. (8)

யோகநெறியில் கூறப்பெறும் பன்னிரு கலைப்பிராசாத நெறியே பதினாறு கலைப் பிராசாத நெறியாகும். இதனால் ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்கள் ஆகியவை காமாதி அறுபகை வழிச் செல்லாமல் அவற்றின் விருப்பத்தைவிட்டு நிற்கும். இதுவே கேடற்ற வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மையாம். இறைவனைத் துணையாக மனத்துடன் சிந்தித்தல் நல்ல சுத்த சைவமாகும்.

1900 மோனத்து முத்திரை முத்தர்க்கு முத்திரை
ஞானத்து முத்திரை நாதர்க்கு முத்திரை
தேனிக்கும் முத்திரை சித்தாந்த முத்திரை
கானிக்கும் முத்திரை கண்ட சமயமே. (9)

மேல் ஓதிய மோனமுத்திரை நல்லுயிராகிய முத்தர்க்கு உரியது. நாதராகிய சிவ குருவினர்க்கு உரியது ஞான முத்திரை. செம்பொருள் துணிவாம் சித்தாந்தச் செந்நெறியாளர் முத்திரை ஆன்கரை முத்திரையாகும். (ஆன் சுரை முத்திரை - தேனுமுத்திரை. பசுமமுத்திரை.)

1901 தூநெறி கண்ட சுவடு நடுளமும்
பூநெறி கண்டுஅது பொன்னக மாய்நிற்கும்
மேல்நெறி கண்டது வெண்மதி மேதினி
நீல்நெறி கண்டுள நின்மலன் ஆமே. (10)

தூய நெறியாகக் காணப்பெறும் உச்சித் துணைவழி மேல் திகழும் ஆயிரம் இதழ்த் தாமரை அருள் வழியாகும். அருளால் அந்நெறி அழுந்திக் காண்பவரின் உள்ளமும் உடலும் பொன் வண்ணமாய்த் திகழும். மேல் நெறியாகக் காணப்படுவது திங்கள் மண்டிலமாகும். மேற்செல்லும் உயிர்ப்பு வழி கண்டவர் உள்ளம் மலம் அகன்று நலம் உற்று நிலைநின்ற தூய்மையாகும். (சுவடு பிரமரந்திரம். பூநெறி - உச்சித் தாமரை. நீநெறி பிராணவாயு மேற்செல்லும் நெறி.)

18. பூரணக் குகை நெறிச் சமாதி.

(பூரணம் முடிவு . குகை - இடம். முடிவின் பின் எய்தும் பயன்.)

1902 வளர்பிறை யில்தேவர் தம்பாலின் முன்னி
உளரொளி பானுவின் உள்ளே ஓடுங்கித்
தளர்வில் பிதிர்பதம் தங்கிச் சசியுள்
உளதுறும் யோகி உடல்விட்டால் தானே. (1)

யோகி வளர்பிறையில் உடை விட்டு நீங்கினால்
திங்கள் மண்டிலத்தே சென்று தங்குவன். செல்லும் வழியில்
துறக்க உலகத்தும் ஞாயிற்று உலகத்தும் பிதிர் உலகத்தும்
தங்கித் தங்கிச் செல்லன். (பிதிர் பதம் - உடை விட்டு உயிர்
பிதிர்ந்து நிற்கும் பதம்.)

1903 தான்இவை ஒக்கும் சமாதிகை கூடாது
போன வியோகி புகலிடம் போந்துபின்
ஆனவை தீர நிரந்தர மாயோகம்
ஆனவை சேர்வார் அருளின் சார் வாகியே. (2)

மேல் ஓதியவாறு சமாதி கை கூடாமல் உடை
விட்டுப்போன யோகி நிலையான சிவனடிப் புகலிடம்
புகாமல் மீண்டும் பிறக்க நேரின் நற்சார்பில் வந்து பிறந்து
வினை நீங்கி, அருளின் சார்வாகி நிலையான புகலிடம்
புகும் மாயோகி ஆவன். (புகலிடம் போந்து கன்மத்துக்கு
ஈடாகப் பதவி யடைந்து.)

1904 தான்இவ் வகையே புவியோர் நெறிதங்கி
ஆன சிவயோகத்து ஆமாறுஆம் அவ்விந்து
தானதில் அந்தச் சிவயோகி ஆகுமுன்
ஊனத்தோர் சித்திவந்து ஓர்காயம் ஆகுமே. (3)

அங்ஙனம் புவியில் பிறந்த யோகி ஏனை உலகோர் போன்று உண்டு உடுத்து உழைத்து சிவயோகி செல்லும் தூமாயையின்கண் முன்போல் சிவயோகி ஆவதன்முன் இவ்வுடலின்கண் சித்தி கைவரப் பெற்றுத் திகழ்வன். அதற்கு நிலைக் களமாகிய இவ்வுடலே தாய் உடலாகும். புவியோர் நெறி - கன்ம மார்க்கம்.

1905 சிவயோகி ஞானி சிதைந்துடல் விட்டால் தவலோகம் சேர்ந்துபின் தான்வந்து கூடிச் சிவயோக ஞானத்தால் சேர்ந்தவர் நிற்பர் புவலோகம் போற்றும்நற் புண்ணியத்தோரே. (4)

சிவயோகியாகிய ஞானியர் உடல் சிதைந்து நீங்கினால் சிவவுலகம் சென்று பின் நிலவுலகம் வந்து, பிறந்து நிறைந்த சிவயோக ஞானத்தால் திருவடி சேர்ந்து நிலை யின்பம் பெற்று நீடுவாழ்வார். புவ உலகம் முதலிய அனைத்துலகும் சிவயோக ஞானியரைப் போற்றும். அதனால் போற்று நர்க்குப் புண்ணியப் பேறும் உண்டாகும். (புவலோகம் - ஒளிமண்ட லம். சொர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் இடைப்பட்ட உலகம்.)

1906 ஊனமில் ஞானிநல் யோகி உடல்விட்டால் தானற மோனச் சமாதியுள் தங்கியே தானவன் ஆகும் பரகாயம் சாராதே ஊனமில் முத்தராய் மீளார் உணர்வுற்றே. (5)

குற்றமற்ற திருவடி உணர்வு பெற்ற ஞானியாதற் பொருட்டுச் சிவயோகியராகிச் செறிவுநெறி நின்றவர் உடல் விட்டால் தான்என்னும் உயிர்த்தன்மை நீங்க உரையற்ற, உலக உணர்வு அற்ற உணர்த்தும் உணர்வுடன் நிறைவுற்ற (மோன சமாதி) அருளில் தங்கித் தானவன் ஆகுவார்; வேறோர் உடற்கண் புகுதார்; பழுதற்ற நல்லு யிராவார். இயற்கையும் முற்றுமாம் இன்ப உணர்வு எய்தி என்றும் மீளாது இன்புறுவர். (முத்தர் - நல்லுயிர்; ஞானியர்.)

1907 செத்தார் பெறும் பயன் ஆவது ஏதெனில்
செத்துநீர் சேர்வது சித்தினைக்கூடியுல்
செத்தார் இருந்தார் செகத்தில் திரிமலம்
செத்தார் சிவமாகி யேசித்தர் தாமே.

(6)

உலகியலை மறந்தவர் செத்தார் எனப்படுவர்.
அவர்பெறும் பயன் யாதென்று கேட்டால் ஆணவமலம்
கெட்டுப் பேணுபணி தொட்டு அருள் தன்மை வாய்ந்து
சிவனடியைச் சேர்வது, அச்சிவனடி கூடிய பின்னும் அன்
னார் நிலவுலகத்தில் இருத்தலும் கூடும். அங்ஙனம் இருந்தார்
மும்மலமற்ற செம்மலாயிருப்பர். அவர்கள் செம்
பொருளாகிய சிவமாகவே விளங்குவர். அவர்களே சித்தர்
என்று அழைக்கப்படுவோர் ஆவர்.

1908 உன்னக் கருவிட்டு உரவோன் அரண்அருள்
பன்னப் பரமே அருட்குலம் பாலிப்பன்
என்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞானி
தன்இச்சைக்கு ஈசன் உருச்செய்யும் தானே.

(7)

பிரணவ யோகத்திலிருந்து பிரணவத்துக்குரிய சர்வ
வல்லமையுள்ள சித்தின் அருளைப் பலகாலும் சிந்திக்க
பரசிவமே அச்சிவ ஞானிக்குச் சத்தியின் கூட்டத்தை அருளு
வான். அங்ஙனம் பெற்ற அருளை எத்தகைய பக்குவமுள்ள
சீடர்க்கும் வேண்டி அளிக்கும் ஞானி, தன் விருப்பத்துக்கு
ஏற்பச் சீடனை ஈசன் உருவாக அமைத்தருளுவான்.

1909 எங்கும் சிவமாய் அருளாம் இதயத்துத்
தங்கும் சிவஞானிக்கு எங்குமாம் தற்பரம்
அங்காங்கு எனநின்று சகமுண்ட வான்தோய்தல்
இங்கே இறந்துஎங்கு மாய்நிற்கும் ஈசனே.

(8)

நீக்கமற நிறைந்து எங்குமாய் விளங்கும் சிவத்தின் அருள்
நடுவுள் பொருந்தியிருக்கும் சிவஞானிக்கு எங்கும் சிவம்

தோன்றும். அங்கு அங்கேயுள்ள நிலம் முதலிய பூதங்களை விழுங்கி அவற்றுள் கலந்திருக்கும் ஆகாயம் போல ஈசன் உருப்பெற்ற ஞானி உடல் பிரக்ஞைவிட்டு எல்லாவற்றிலும் கலந்திருப்பார். ஈசன் உருப்பெற்ற ஞானி எங்குமாய் எல்லாவற்றையும் அறிவார்.

19. சமாதிக் கிரியை.

(சமாதிக்கிரியை - ஞானி உடலை விட்டபின் செய்ய வேண்டிய சடங்கு)

1910 அந்தமில் ஞானிதன் ஆகம் தீயினில்
வெந்திடின நாடெலாம் வெப்புத் தீயினில்
நொந்து நாய்நரி நுகரின் நுண்செரு
வந்துநாய் நரிக்கு உண வாகும் வையகமே (1)

அழிவில்லாத சிவஞானியின் உடல் தீயில் வெந்து கெடுமானால் நாட்டு மக்கள் எல்லாம் சுர நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்துவர். கவனிப்பாரின்றி அழுகி நாய் நரி உண்ணுமாயின் நுட்பமான உட்பகை மூண்டு நாட்டு மக்கள் அழிந்து நாய் நரிக்கு உணவு ஆவர்.

(ஞானியின் உடல் சமாதி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதாம்)

1911 எண்ணிலா ஞானி உடல்எரி தாவிடில்
அண்ணல்தம் கோயில் அழல்இட்டது ஆங்கு
ஒக்கும்
மண்ணில் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமாம்
எண்ணரு மன்னர் இழப்பார் அரசே. (2)

அளவிடுதற்கரிய திருவடியுணர்வு கைவரப்பெற்ற சிவஞானியரின் திருவுடல் எரியில் இடப்படின அது சிவ பெருமான் திருக்கோயிலின் கண் தீயிட்டதை ஒக்கும். அப்பெரும் பாவத்தால் மண்ணினில் மழை விழாது. அதனால் நீங்கா வற்கடமாம் பெரும் பஞ்சமும் உண்டாகும். அளவிலா மன்னரும் தத்தம் அரசினையும் இழப்பார்.

1912 புண்ணிய மாம்அவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி அனல்கோக்கில் நாட்டில் அழிவாகும்
மண்ணில் அழியில் அலங்கார பங்கமாம்
மண்ணுலகு எல்லாம் மயங்கும் அனல்மண்டியே.

(3)

சிவஞானியின் திருமேனியைப் புதைத்துத் திருக்கோவில்
அமைப்பது பெரும் சிவபுண்ணியமாகும். அப்படிச் செய்
யாமல் தீயின்கண் இட்டால் நாட்டுக்குப் பெரும் அழிவு
உண்டாகும். மேலும் அத்திருமேனி ஓம்புவாரற்று மண்
ணில் கிடந்து அழியின், நாட்டின் அழகு எல்லாம் பாழ்
பட்டு நாடும் வீழ்ச்சியுறும். தணியா வெப்பும் தீயும் பிணி
யும் பிறவும் மண்ணுலகம் எங்குமாகிப் பெருந்துன்பம்
உண்டாகும்.

1913 அந்தமில் ஞானி அருளை அடைந்தக்கால்
அந்த உல்தான் குகைசெய்து இருத்திடில்
சுந்தர மன்னரும் தொல்புவி உள்ளோரும்
அந்தமில் இன்ப அருள்பெறு வாரே.

(4)

அளவிடப் படாத சிவஞானி திருவடிப்பேறாம் அருளை
அடைந்தக்கால் அவர்தம் திருவுடலை நிலவறையாகிய குகை
செய்து அவற்றின் கண் அமைத்தல் வேண்டும். அங்ஙனம்
அமைத்தக்கால் அறிவாற்றல்களால் மிக்க அழகு பெற்ற
வேந்தரும் நிலவுலகத்தில் வலமும் நலமும் குலமும் சேர்மாந்
தரும் முடிவிலாப் படியிலா வடிவுடை ஆரஞ் இன்பம்
பெற்று வாழ்வார். (நிலவறை - சமாதி. குகை)

1914 நவமிகு சாணாலே நல்லாழம் செய்து
குவைமிகு குழைஞ் சாணாகக் கோட்டித்
தவமிகு குகைமுக் கோணமுச் சாணாக்கிப்
பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே.

(5)

நிலவறைப் படுக்கும் குகையின் அளவு வருமாறு: ஆழம்
ஒன்பது சாண். அகலமாகிய சுற்றளவு ஐந்து சாண். மூன்று
சாண் அகலத்தில் முக்கோணம். இத்தகைய முறைப்படி
அமைக்கும் குகை தாமரை இருக்கையாகிய பதுமாசன

மாகும். சிவஞானியின் உடலைப் பதுமாசனமாக இருத்துக
என்பதாம்.

1915 தன்மனை சாலை குளங்கரை ஆற்றிடை
நன்மலர்ச் சோலை நகரின்நற் பூமி
உன்னரும் கானம் உயர்ந்த மலைச்சாரல்
இந்நிலம் தான்குடைக்கு எய்தும் இடங்களே. (6)

சமாதி செய்விப்போன் வீட்டின் பக்கம், நடைச் சாலை
யின் பக்கம், குளக்கரை, ஆற்றின் நடுப்படுகை, பூந்
தோட்டம், நகரில் நல்ல பூமி, நினைத்தற்கு அருமையான
காடு, உயர்ந்த மலைச்சாரல் ஆகிய இந்நிலம்தான் குடைக்கு
உரிய இடங்களாகும்.

1916 நற்குடை நால்வட்டம் பஞ்சாங்க பாதமாய்
நிற்கின்ற பாதம் நவபாதம் நேர்விழப்
பொற்பமா ஓசமும் மூன்றுக்கு மூன்றுஅணி
நிற்பவர் தாம் செய்யும் நேர்மைய தாமே. (7)

நல்ல குடை நாற்புறமும் காலடியால் ஐந்தடி அகலமும்,
நிற்கின்ற உயரம் ஒன்பது அடி நேராக அமைய, அழகமைந்த
குடையின் குறுக்களவு மூன்றுக்கு மூன்றாக, அணுக்கமாக
உள்ளோர் செய்யும் முறையாகும். (ஓசம் - கோயில் அல்லது
குடை. பஞ்சாங்க பாதமாய் - ஐந்து அங்கங்கள் நிலத்தில்
பதியும்படி வணங்குவதற்கு இடமுள்ளதாய்)

1917 பஞ்ச லோகங்கள் நவமணி பாரித்து
விஞ்சப் படுத்துஅதன் மேல்ஆ சனம்இட்டு
முஞ்சிப் படுத்துவெண் ணீறுஇட்ட தன்மேலே
பொன்செய் நற்கண்ணம் பொதியலும் ஆமே. (8)

ஐவகை உலோகங்களையும் ஒன்பது வகை மணிகளையும்
குடையில் பரப்பி மிகுதியாகப் போட்டு அதன்மேல்
ஆசனத்தை அமைத்து, தருப்பையைப் பரப்பி திரு வெண்

ணீற்றை நிறையப் போட்டு அதன்மேல் பொற்
சுண்ணப்பொடியைப் போடுதலுமாம்.

(முஞ்சி - தருப்பை. பொற்சுண்ணம் - மஞ்சள் முதலிய
பொருளைச் சேர்த்து இடித்த பொடி.)

1918 நன்குகை நால்வட்டம் படுத்து அதன் மேல்சாரக்
கள்ளவிழ தாமம் களபம்கத் தூரியும்
தெள்ளிய சாந்து புழுகுபன் னீர்சேர்த்து
ஒள்ளிய தூபம் உவந்திடு வீரே. (9)

குகைநடுவில் நால்வட்டம் அமைத்து, அதன்மேல் தேன்
நிறைந்த மலர்மாலைகள், சந்தனக் கலவை, சுத்துாரி முதலிய
மணக்கூட்டுக்கள், சாந்து, புனுகு, பன்னீர் சேர்த்துத்
தக்கவாறு பொதிதல் வேண்டும். பின் சிறந்த நறும்புகையும்
விரும்பி மகிழ்ந்து இடுவீர்களாக. (நன்குகை - குகை நடுவில்)

1919 ஓதிடும் வெண்ணீற்றால் உத்தூளம் குப்பாயம்
மீதினில் இட்டுஆ சனத்தினின் மேல் வைத்துப்
போதறு சுண்ணமும் நறும் பொலிவித்து
மீதில் இருத்தி விரித்திடு வீரே. (10)

சொல்லப் பெறுகின்ற திருவெண்ணீற்றுப் பூச்சாகிய
சட்டையை மேலே இட்டு, ஞானியின் உடலை ஆசனத்தின்
மேல் அமர்த்தி மலர், அறுகம்புல், வாசணப்பொடி, திரு
வெண்ணீறு ஆகியவை அணிவித்து குகையின் மீது வைத்து
நாற்புறமும் மண்ணை விரித்து சமன் செய்வீராக.
(குப்பாயம் - சட்டை உத்தூளம் - பூச்சு)

1920 விரித்தபின் நாற்சாரும் மேவுதல் செய்து
பொரித்த கறிபோ எனகம்இள நீரும்
குருத்தலம் வைத்துஓர் குழைமுகம் பார்வை
தரித்தபின் மேல்வட்டம் சாத்திடு வீரே. (11)

மேல் ஓதியபடி அமைத்தபின் சாருமணை பொருந்த வைத்து, அதன்மேல் பாவாடை விரித்து, இலை அமைத்துப் பொன்போல் பொரித்த கறிவகைகளும் போனகமாகிய திருவமுதும் இளநீரும் சிவகுருவின் முன்னிலையில் படையுங்கள். அத்திருவுருமுன் குழைமுகப் பார்வை தரித்தலாகிய நைவேத்தியம் கண்டபின் மேற்கட்டியமைத்து வேண்டுவ செய்வீராக. (போனகம் - சோறு. மேல்வட்டம் - மேல்நிலை)

1921 மீது சொரிந்திடும் வெண்ணீறும் சுண்ணமும் போது பலகொண்டு தர்ப்பைப்புல் வில்வமும் பாத உதகத்தான் மஞ்சனம் செய்துபார் மீதுமுன் றுக்குமுன்று அணிநிலம் செய்யுமே. (12)

திருவெண்ணீற்றையும் வாசனைப் பொடியையும் மேலே சொரியும் தருப்பைப் புல் வில்வம் மலர் கொண்டு பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம் கொடுத்து நிலத்தின்மேல் மூன்றுக்கு மூன்று அடி மேடை செய்யுங்கள். அலங்காரம் செய்தபின் உபசாரம் செய்ய வேண்டும்.

1922 ஆதன மீதில் அரசு சிவலிங்கம் போதும் இரண்டினில் ஒன்றைத் தாபித்து மேதகு சந்நிதி மேவுத் தரம்பூர்வம் காதலில் சோடசம் காண்உப சாரமே. (13)

மேடை மீதினில் அரசங்கன்று அல்லது சிவலிங்கம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றைத் தருவித்து சமாதியின் மேன்மை யான சந்நிதி வடக்கு நோக்கி யேனும் கிழக்கு நோக்கி யேனும் அமைய, அன்போடு பதினாறு வகை உபசாரம் செய்க.

சிறப்பு பதினாறாவன: 1. திருமஞ்சனம். 2. நறுமலர். 3. மணக்கூட்டு. 4. நறும்புகை. 5. உறுஞ்சுடர். 6. குளிர்தீர். 7. திருவமுது. 8. தூசு. 9. அடைக்காய். 10. கண்ணாடி. 11. குடை. 12. கவரி. 13. ஆலவட்டம். 14. விசிறி. 15. ஆடல். 16. வாத்தியம் என்பன.

(ஆதனம் - சமாதிக் குகையின் மேல் உள்ள வேதிகை)

20. விந்துற்பனம்

(விந்து உற்பனம் - விந்துவின் தோற்றம். இப்பகுதியில் அண்டத்துக்குக் காரணமான விந்துவும், பிண்டத்துக்குக் காரணமான விந்துவும் கூறப்பெறும்)

1923 உதயத்தில் விந்துவில் ஓங்குகுண் டலியும்

உதயக் குடிலில் வயிந்தவம் ஒன்பான்

விதியில் பிரமாதி சுள்மிகு சத்தி

கதியில் சுரணம் கலைவை கரியே.

(1)

விந்து என்று சொல்லப்படும் தூமாயை தோற்றத்தில் சிறந்த குண்டலியும். பெருவெளியில் மாயாகாரியமான வைந்தவம் ஒன்பதும், அவற்றின் முறையால் அயன் முதலிய ஒன்பதின்மரும் திருவருள் முறையாகக் கரணங்கள், கலைகள், வைகரி முதலிய ஓசைகள் ஆகிய எல்லா ஆக்கப்பாடுகளும் தோன்றும். (ஆக்கப்பாடு - காரியம். குடிலில் - பரமாகாயத்தில். வயிந்தவம் ஒன்பான் - விந்து மாயாகாரியம் ஒன்பது. கதியில் - முறையாக)

1924 செய்திடும் விந்துபே தத்திறன் ஐ ஐந்தும்

செய்திடும் நாதபேதத்திற னால்ஆறும்

செய்திடும் மற்றவை ஈர்இரண் டில்திறம்

செய்திடும் ஆறுஆறு சேர்தத் துவங்களே.

(2)

விந்துவின் காரியத்தால் பிரமன். விஷ்ணு . உருத்திரர். மகேஸ்வரர். சதாசிவராகிய ஐவரும் ஐந்து கொத்தாக உடலிற் பொருந்தித் தொழிற்படுவர். நாதபேத காரணத்தால் அது ஆறு வகையாகப் பிரியும். இவ்விதம் அமைவதால் உருவமூர்த்திகளான பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரர் மகேஸ்வரர் ஆகிய நால்வர்பால் மற்ற தத்துவங்கள் பொருந்தும். இவற்றின் விரிவே உடலைப் பற்றியும் உயிரைப் பற்றியு முள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களாம்.

1925 வந்திடு பேத மெலாம்பர விந்துமேல்
தந்திடு மாமாயை வாசேசி தற்பரை
உந்து குடிஸையோடு ஏழுறு குண்டலி
விந்துவில் இந்நான்கும் மேவா விளங்குமே. (3)

பரவிந்துவில் தோன்றும் மாமாயை மேலோதிய இருபத்
தைந்து சிவவடிவங்களையும் தந்திடும். மேலும் வாசேசி
தற்பரை. செலுத்தும் குடிஸை இன்புறுத்தும்; குண்டலி
என்னும் விந்துவில் பொருந்தித் தோன்றும். (ஏழுறு -
இன்பம் பொருந்திய. மேவா - மேவி)

1926 விளங்கு நிவர்த்தாதி மேலக ராதி
வளங்கொள் உகாரம் மகாரத் துள்விந்து
களங்கமில் நாதாந்தம் கண்ணினுள் நண்ணி
உளங்கொள் மனாதியுள் அந்தமும் ஆமே. (4)

விளங்குகின்ற நிவிருத்தியாதி கனல் அகாராதி கலையில்
பொருந்தும். வளமை மிக்க உகாரம் மகாரத்துள் அடங்கும்.
விந்து குற்றமில்லாத நாத முடிவை எய்தி அந்தக் கரணமாகிய
மனமாதி யவற்றுள் அந்தம் அடையும்.

1927 அந்தமும் ஆதியும் ஆகிப் பராபரன்
வந்த வியாபி எனலாய அந்நெறி
கந்தம தாகிய காரண காரியம்
தந்துஐங் சுருமமும் தான்செய்யும் வீயமே. (5)

காரண காரியமாகிய முதல் விளைவுகளுக்கு எண்ணத்
துணையாய் நிற்கும் முழுமுதற் சிவன் பராபரன் எனப்
படுவன். அவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும்
வியாபியாவன். அந்நிலையில் மணஞ்சேர் காரண காரிய
முதல்வராய்த் திருத்தொழில் ஐந்தினையும் இடையறாது
புரிவன். இலையே அவன்தன் அளவில் பெருமையாம்.
(வீயம் - வியம் - பெருமை)

1928 வீயம தாகிய விந்துவின் சத்தியால்

ஆய அகண்டமும் அண்டமும் பாரிப்பக்

காயணம் பூதமும் காரிய மாயையில்

ஆயிட விந்து அகம்புறம் ஆகுமே

(6)

பெருமை உடைத்தாகிய விந்துவின் ஆற்றலால் அகண்டமும் அண்டமும் ஆகிய அனைத்து ஆக்கப்பாடுகளும் உண்டாவன. ஆகாயம் முதலிய ஐம்பூதம் உள்ளிட்ட முப்பத்தொரு மெய்களும் தூமாயை யாகிய விந்துவின் காரியம் போன்ற படங்குடில் ஆனாற்போலும் வளர்ச்சியன்று. பால் தயிரானாற் போன்ற திரிபு. இதனைத் தூவாமாயை என்பர். இவை தூமாயையின் கீழ்ப் பகுதியாகும். இவ்விந்து முப்பத்தாறு மெய்களுக்கும் அகம்புறம் என்ப. விந்து எனினும் காரண மாயை எனினும் ஒன்றே. (விந்து-வித்து-காரணம். அகண்டம் - எல்லையற்றது. அண்டம் எல்லையுடையது. இவ்விரு நிலைகளிலும் விந்து மண்டலம் உள்ளது)

1929 புறம்அகம் எங்கும் புகுந்துஒளிர் விந்து

நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதம் செம்மை

உறமகிழ் சத்தி சிவபாதம் ஆயுள்

திறனொடு வீடுஅளிக் கும்செயல் கொண்டே (7)

மேல் ஓதியவாறு விந்து புறம் அகம் எங்கும் விரவி ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விந்துவின் நிறம் வெண்மை நாதத்தின் நிறம் செம்மை. அறிவு ஆற்றல்களால் ஆருயிர்களை மகிழ்விக்க மகிழும் சத்தி சிவம் இரண்டிற்கும் முறையே விந்து நாதம் பதிந்த நிலைக்களமாகும். (பதிவு - நிலைப்பு. பதிவு பாதம் என்றாயிற்று. உயிர்க்கு உயிராய் உணர்விற்கு உணர்வாய் உள்நின்று பேறு அருளும் அருளிப்பாடு கொண்டே இவை யனைத்தும் நிகழ்கின்றன)

1930 கொண்டஇவ் விந்து பரமம்போல் கோதற
நின்ற படம்கட மாய்நிலை நின்றலின்
கண்டக லாதியின் காரண காரியத்து
அண்டம் அனைத்துமாய் மாமாயை ஆகுமே (8)

உடலுக்கு வெளியே யுள்ள ஒளி நிலையே குற்றமில்லா
ஆடையும் குடும் உருக்கொண்டு நின்றல் போல்
நிலைபெற்ற பஞ்ச கலைகள் ஆதிய காரணத்தினின்று
காரியமாகிய பிரபஞ்சம் அனைத்துமாய் விரிந்து மாமாயை
யாகும். நூல் காரணம்; ஆடை காரியம்; மண் காரணம்;
குடம் காரியம். அதுபோல கலைகள் முதலியவை காரணம்.
(பிரபஞ்சம் - காரியம்)

1931 அதுவித்தி லேநின்றுஅங்கு அண்ணிக்கும் நந்தி
இதுவித்தி லேஉள வாற்றை உணரார்
மதுவித்தி லேமலர் அன்னம தாகிப்
பொதுவித்திலே நின்ற புண்ணியன் தானே. (9)

அகண்டத்தில் வித்தாக விளங்கித் தோன்றும் சிவமே
பிண்டத்தில் விந்துவாக உள்ள முறைமையை மக்கள்
உணரார். இன்பம் பொருந்திய சுவாதிட்டான மலரில்
அன்ன ரூபமாக உள்ளவனே பரமாகாயத்தில் விளங்கும்
புண்ணியனாகிய சிவனாகும்.

தாமரைமீது மகிழ்ந்து அமரும் அன்னத்தைப் போன்று
போகம் ஈன்ற புண்ணியனாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்து
அருளுகின்றனன். அது போன்று பொன்னம் பலத்தின்
கண்ணும் நின்று அருள்கின்றனன்.

1932 வித்தினில் அன்றி முளையில்லை அம்முளை
வித்தினில் அன்றி வெளிப்படு மாறில்லை
வித்தும் முளையும் உடனன்றி வேறில்லை
அத்தன்மை யாரும் அரன்நெறி காணுமே (10)

வித்தில் அன்றி வேறிடத்தில் முளையில்லை. அதனால் அம்முளை வித்தில் இருந்தல்லாமல் வேறிடத்திலிருந்து தோன்றுதல் இல்லை. வித்தும் முளையும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று இல்லாமையால் இரண்டையும் ஒரு பொருளாகக் கருத வேண்டும். அது போன்றே விந்துவும் சிவமும் ஆகும்.

1933 அருந்திய அன்னம் அவைமூன்று கூறாம்
பொருந்தும் உடல்மனம் போம்மலம் என்னத்
திருந்தும் உடல்மன மாம் கூறு சேர்ந்திட்டு
இருந்தன முன்னாள் இரதமது ஆகுமே. (11)

உண்ட உணவுகள் உயிர் பொருந்துவதற்குரிய உடல், மனம், கழியும் மலம் என்று மூன்று பகுதியாகும். திருந்தும் உடலும் மனமும் ஆகிய இருபகுதிகளும் சேர்ந்து முன்னால் உண்ட உணவின் சாரத்தால் அமைந்து இருந்தன. உணவின் தன்மைக்கேற்ப உடலோடு உள்ளமும் அமைகிறது. சாத்துவிக உணவு நல்ல உடலுறுதியும், மன அமைதியும் தந்து யோகம் பயில உதவும்.

1934 இரதம் முதலான ஏழ்தாது மூன்றில்
உரிய தினத்தில் ஒருபுல் பனிபோல்
அரிய துளிவிந்து வாகும்ஏழ் மூன்றின்
மருவிய விந்து வளரும்கா யத்திலே. (12)

இரதமாகிய சாரம் முதலாகச் சொல்லப்படும் ஏழ் முதற் பொருள்களால் ஆக்கப்பட்டது இவ்வுடல். தாதுமுதற் பொருள். அவ்ஏழும் வருமாறு: சாரம், செந்நீர், ஊன், கொழுப்பு, என்பு, முளை, வெண்ணீர் என்பன. இவற்றுள் சாரம், செந்நீர், வெண்ணீர் ஆகிய மூன்றும் ஒரு நாள் ஒருபுற் பனிபோல் திரளும். இத்திரட்சியே விந்து எனப்படும். இவ்விந்து ஏழு முன்றாகிய இருபத்தொரு நாள்வரை உடம்பில் வளரும்.

1935 காயத்தி லேழுன்று நாளில் கலந்திட்டுக்
காயத்துள் தன்மனம் ஆகும் கலாவிந்து
நேயத்தே நின்றோர்க்கு நீங்கா விடாமையின்
மாயத்தே செல்வோர் மனத்தோடு அழியுமே. (13)

அதன்பின் மூன்று நாள் காறும் பரந்து கலந்து முன்
உடல் விந்துவாக இருந்த அது மனவிந்துவாக மாறும்.
அதனைக் கலையாகிய அறிவு விந்துவாக அமைத்துச் சிவன்
திருவடியுணர்வாய் நீங்காது நின்றோர்க்கு அவ்விந்துவும்
நீங்கா. பற்று அறாமையின் உலக மயக்கில் ஈடு படுவோர்க்கு
அவ்விந்து மனத்துடன் அழியும். இதனையே கனவிற் கழிதல்
என்ப.

(நேயத்தை நாடிச் செல்வார்க்கு விந்து செயமும்
மாயத்தை நாடிச் செல்வார்க்கு விந்து நீக்கமும் உண்டாகும்.)

1936 அழிகின்ற விந்து அளவை அறியார்
கழிகின்ற தன்னையுட் காக்கலும் தேரார்
அழிகின்ற காயத்து அழிந்துஅயர் உற்றோர்
அழிகின்ற தன்மை அறிந்தொழி யாரே. (14)

அழிகின்ற விந்துவின் அளவை அறியமாட்டார். இறந்து
அழிகின்ற தன்னை உள்ளே காத்துக் கொள்ளுதலையும்
தெளியமாட்டார். அழிகின்ற உடலில் அழிந்து சோர்
வற்றோர் அழிகின்ற தன்மையை அறிந்தும் விந்து
நீக்கத்தினின்றும் ஒழியார்.

விந்து கழிவதால் வாழ்நாளும் உடலும் பாழாகும்.
ஏனெனில் பன்மடங்கு இரத்தமே மாறி ஒரு துளி வீரியம்
ஆகிறது.

21. விந்து ஜயம் - போக சரவோட்டம்.

(விந்துஜயம் - விந்துவைக் காத்தலால் உண்டாகும் செயம். போக சரவோட்டம் - போக காலத்தில் அமையும் பிராண இயக்கம்.)

1937 பார்க்கின்ற மாதரைப் பாராது அகன்றுபோய்
ஓர்க்கின்ற உள்ளம் உருக அழல்முட்டிப்
பார்க்கின்ற கண்ணாசை பாழ்பட மூலத்தே
சேர்க்கின்ற யோகி சிவயோகி தானே. (1)

நம்மை விரும்பிப் பார்க்கும் பெண்களை நாம் பாராமல் அகன்று சென்று, ஆராய்கின்ற மனம் உருக மூலக் கனலை எழுப்பி, கண்ணின் வழியாகச் சென்று பார்க்கும் விருப்பம் பாழாக, மூலமாகிய புருவ நடுவில் கண்ணைச் சேர்க்கின்ற யோகியே சிவயோகியாம். பார்க்கின்ற மாதரைப் பாராதிருத்தல், மனம் உருக மூலக்கனலை எழுப்புதல். ஊர்த்துவ சிருஷ்டியால் புருவ நடுவை நோக்கியிருத்தல் ஆகிய மூன்றும் காமத்தை வெல்வதற்குரிய சாதனங்களாம்.

1938 தானே அருளால் சிவயோகம் தங்காது
தானேஅக் காமாதி தங்குவோ னும்உட்கும்
தானே அதிகாரம் தங்கில் சடங்கெடும்
ஊனே அவற்றுள் உயிர்ஓம்பா மாயுமே. (2)

காம மிகுதியில் பொருந்தினால் திருவருளால் வரத் தக்க சிவ யோகம் பொருந்தாது. அக்காமம் முதலியவற்றுள் பொருந்துவோனும் மனவலி இழந்து அஞ்சுவான். இனி உடம்பும் தன் இயல்பு கெடும். உடம்பில் உள்ள தாதுக்கள் உயிரைப் பாதுகாக்காமல் அழியும்.

1939 மாயாள் வசத்தே சென்றிவர் வேண்டில்
ஓயா இருபக்கத்து உள்வளர் பக்கத்துள்
ஏயாஎண் நாள்இன்ப மேல்பனி மூன்றிரண்டு
ஆயா அபரத்துள் ஆதிநாள் ஆறாமே. (3)

மாதர் வசப்பட்டுச் சென்று இவர் கூட விரும்பினால் தொடர்ந்து மாறி மாறி வருகின்ற பூர்வம் அபரம் என்ற இருபக்கத்தில் பூர்வம் என்ற வளர்பக்கத்தில் பொருந்தாத முதல் எட்டு நாட்கள் கூடிய இன்பமானது துன்பமாம். பூர்வ பக்கத்தில் பின் ஆறு நாள்களும் கூடுவதற்கு ஆகுமாம். (பூர்வபக்கம் - வளர்பிறை. அபரபக்கம் தேய்பிறை)

1940 ஆறுஐந்து பன்னொன்றும் அன்றிச் சகமார்க்கம் வேறுஅன்பு வேண்டுவோர் பூவரில் பின்னம்தோடு ஏறும் இருபத் தொருநாள் இடைத்தோங்கும் ஆறின் மிகுந்தோங்கும் அக்காலம் செய்யவே. (4)

யோகநெறி நிற்போர் வளர்பிறைப் பக்கத்தில் முன் ஆறு நாட்களும் தேய்பிறைப் பக்கத்தில் பின் ஐந்து நாட்களும் ஆக பதினொரு நாட்களையும் நீக்கி ஏனைய நாட்களில் கூடலாம். இவரின் வேறாய சரியை கிரியை நெறி நிற்போர் மாதர் பூப்பு எய்திய பின்னை, கருப்பாசயத்தில் உள்ள இதழ் வளர்ந்து கொண்டேவரும் இடைப்பட்ட இருபத்தொரு நாட்களில், பூப்புத் தொடங்கிய ஆறு நாட்களுக்குப் பின்னுள்ள அக்காலத்தில் கூடலாம்.

(தோங்கும் - தொடங்கும்)

1941 செய்யும் அளவில் திருநான் முகூர்த்தமே எய்யும் கலைகாலம் இந்து பருதிகால் நையுமிடத்து ஓடி நன்கா நூல்நெறி செய்க வலம் இடம் தீர்ந்து விடுக்கவே. (5)

மங்கை நல்லாரை மருவுதற்குப் பொருந்திய நற்பொழுது இரவுப் பொழுதேயாகும். அவ் இரவுப்பொழுதிலும் எட்டு முழுத்தம் வாய்ப்புடைத்தென்ப. விந்துவைக் கருப்பையில் தங்கவிடும் காலம் ஞாயிறு திங்களைத் தன்னுள் அடக்கு வதான வலப்பால் முக்கில் உயிர்ப்புச் செல்லுங்காலம். நல்ல காம நூலின் முறைப்படி மருவுதல் செய்க. ஒருகால்

இடப்பால் முக்கில் உயிர்ப்புச் செல்லின் அதனை மாற்றி
வலப்பால் விடுக்க. (இருநாள் முகூர்த்தம் - இரவு காலம்)

1942 விடுங்காண் முனைந்துஇந் திரியங்க னைப்போல்
நடுங்காது இருப்பானும் ஐஐந்தும் நண்ணப்
படுங்காதல் மாதின்பால் பற்றற விட்டுக்
கடுங்காற் கரணம் கருத்துறக் கொண்டே (6)

பேரன்பாகிய காதல் மங்கையினிடத்து மகப்பேறு
ஒன்றே கருதிச் சிற்றின்பப் பற்றுக்களை அறவே விட்டு
விரைந்து ஓடும் உயிர்ப்பினை அமைதிப் படுத்திக்
கரணங்களைத் திருத்திய கருத்துட் கொண்டு மன
எழுச்சியுடன் நடுக்கமின்றிப் பொறி புலன் பத்தும் ஒத்துப்
பொருந்தக் கருப்பையில் விந்துவிடும் முறைமையே விழுமிது
என்க.

1943 கொண்ட குணனே நலமேநற் கோமளம்
பண்டை உருவே பகர்வாய் பவளமே
மிண்டு தனமே மிடைய விடும் போதில்
கண்ட கரணம் உட் செல்லக்கண் டேவிடே (7)

சிறப்பெனக் கொண்ட நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு
என்னும் பெண்மைக் குணம் நான்கும் இயற்கை அன்பு
செயற்கை அன்புகளால் ஏற்படும் நன்மையும் மருவும்
பருவமாகிய இளமையும் (பேரிளம்பெண்)மணந்த ஞான்
றுள்ள கட்டுக் குலையா வடிவமும் மும்மையும் பயக்கும்
செம்மை வாயாகிய பவழமும் மலை நேர் பொலியும்
முலையும் வாய்ந்து திகழாநின்ற மங்கை நல்லாரை மருவிப்
புணர அன்புள்ளத்தை இன்புறச் செலுத்தும்போது கலவி
முறைகளை நன்கு கருதிச் செலுத்துவாயாக.

1944 விட்டபின் சுரப்பஉற் பத்தி விதியிலே
தொட்டுறுங் காலங்கள் தோன்றக் கருதிய
கட்டிய வாழ்நாள் சாம்நாள் குணம் கீழ்மைசீர்ப்
பட்ட நெறியிதுஎன்று எண்ணியும் பார்க்கவே. (8)

மேல் ஓதியவாறு கூடிக் கருப் பதித்தபின் கருப்பத்தோற்ற
முறையானே பின் அம் மகவுக்கு வரக்கூடிய காலக்
கணக்குகளை நன்கு உன்னி வாழ் நாள் நிலைமையும் சாநாள்
நிலைமையும் சிறந்த குணனும் சிறவாக் குணனும் கீழ்மைக்
குணனும் முதலிய எல்லாவற்றையும் தாங்கள் கூடிய
கூட்டத்தாலும் ஓடிய உயிர்ப்பினாலும் உய்த்துணர்ந்து
நோக்குதல் வேண்டும்.

1945 பார்த்திட்டு வையத்துப் பரப்பற்று உருப்பெற்று
வார்ச்செற்ற கொங்கை மடந்தையை நீக்கியே
சேர்த்துற்று இருதிங்கள் சேராது அகலினும்
மூப்புற்றே பின்னாளில் ஆம்எல்லாம் உள்ளவே(9)

முற்கூறியவண்ணம் பார்த்து, உலகத் தொடர்பின்றிக்
கருப்பையில் பெற்று, கச்சினை வருத்தும் தனங்கனையு
டைய பெண்ணினின்றும் நீக்கியே, உலகில் சேர்க்கப்
பெற்று அச்சிக் இரண்டு மாதங்கள்கூட வாழாமல்
நீங்கினும், மூப்படைந்து பின்னாளில் நீங்கினும் எல்லாம்
எண்ணுதற்கு ஆகும்.

1946 வித்திடு வோர்க்குஅன்றி மேலோர் விளைவில்லை
வித்திடு வோர்க்குஅன்றி மிக்கோர் அறிவில்லை
வித்தினில் வித்தை விதற உணர்வரேல்
மத்தில் இருந்ததோர் மாங்கனி யாமே. (10)

வித்தினை விதைப்பவர்க்கு அல்லாது விதையாதவர்க்குப்
பயன்இல்லை.

வித்தின் (விந்துவின்) பயணை அறிந்து ஒளி செய்வார்க்கு
அல்லாது அறிவும் இல்லை. விந்துவே ஒளியாக மாறுகிறது
என்று சலனமின்றி உணர்வாராயின் தயிரில் இருந்த
வெண்ணெய் போல உயிரில் இருந்த சிவக்கனியாகும்.
(மத்து - தயிர்.)

1947 கருத்தினில் அக்கரம் ஆயுவும் யாவும்
கருத்துளன் ஈசன் கருஉயிரோடும்
கருத்தது வித்தாய்க் காரண காரியம்
கருத்துறு மாறுஇவை கற்பனை தானே. (11)

கருத்தினில் பிரமலிபி. ஆயுள் முதலிய யாவும் ஈசன்
கருவில் பதியும் உயிரோடு கருத்தில் அமைத்துத் தானும்
உள்ளான். அவ்வாறு கருத்தில் உள்ளதே வித்தாகப்
புறத்திலே உள்ளதைக் காரண காரியமாகக் கருத்தில்
கொள்வது கற்பனையாகும். கரு பதியுங் காலத்தில்
மேல்வினைவு எல்லாம் அமைந்துள்ளன.

1948 ஒழியாத விந்து வுடன்நிற்க நிற்கும்
அழியாப் பிராணன் அதிபலஞ் சத்தி
ஒழியாத புத்தி தபஞ்செப மோனம்
அழியாத சித்தியுண் டாம்விந்து வற்றிலே. (12)

என்றும் நீங்காத உள்ளத்தின் ஒளிமண்டலம் உடலுடன்
சார்ந்து நிற்க, நிற்கின்ற அழியாப் பிராணனும் அளவில்
ஆற்றலும் குறைவற்ற புத்தி விலாசமும் தவமும் செபமும்
பிரணவ சித்தியும் அழியாத எண்வகைச் சித்திகளும்
தூலவிந்து வற்றில் அடையத்தக்கனவாம்.

1949 வற்ற அனலைக் கொளுவி மறித்தேற்றித்
துற்ற சுழியனல் சொருகிச் சுடருற்று
முற்று மதியத்து அமுதை முறைமுறை
செற்றுண் பவரே சிவயோகி யாரே. (13)

தூலவிந்து வற்றிப் போகும்படி மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலினியாகிய நெருப்பைப் பெருக்கி, விந்து கீழ் நோக்காதவாறு தடுத்து மேலே ஏற்றுவதால் அமையும் (பிரமரந்திர) ஞானாக்கினியில் பொருந்தி அங்குள்ள ஒளியை அடைந்து பூரண சந்திர மண்டல அமுதைப் பல தடவை பெருக்கி உண்பவரே சிவயோகியாவர். (சுற்றிகழி - ஆஞ்ஞை)

1950 யோகியும் ஞானியும் உத்தம சித்தனும்
யோகியும் ஞான புரந்தரன் ஆவோனும்
மோகம் உறினும் முறைஅமிர்து உண்போனும்
ஆகிய விந்து அழியாத அண்ணலே. (14)

பண்டைப் பயிற்சி கொண்ட வுளத்தால் வேட்கை உற்றாலும் விந்துவினை வெளிவிடாது உள்ளடக்கி நுகர்ந்து இன்புறும் நன்மையரும் உளர். அவர்கள் வருமாறு: யோகியும் ஞானியும் தலையாய சித்தனும் தலையாய யோகியும் தலையாய ஞான முதல்வனும் ஆவர். இவ் ஐவர்களும் எஞ்ஞான்றும் விந்துவினை மைந்துடன் காக்கும் தலைமையர் ஆவர்.

1951 அண்ணல் உடலாகி அவ்வனல் விந்துவும்
மண்ணிடை மாய்க்கும் பிராணனாம் விந்துவும்
கண்ணும் கனலிடைக் கூட்டிக் கலந்தெரித்து
உண்ணில் அமிர்தாகி யோகிக்கு அறிவாமே. (15)

அகத்தவ யோகியர்க்கு ஏனையார்க்கு உயிர்க்குயிராய்த் திகழும் அண்ணலாகிய சிவபெருமான் உடலாயத் திகழ்வன். அங்ஙனம் திகழ்வதால் விந்து மாயையாகிய அனற் பிழம்பும் மண்ணிடை வீணாக் கழிப்பின் மாயச் செய்யும் உயிர் விந்துவாகிய அனற்பிழம்பும் கருதப்படும் மூலக் கனலுடன் கூடிக் கலந்து, ஒப்பில் பேரொளிப் பிழம்பாய்ச் சுடர்விட்டு, அகத்து அமிர்தாகி யோகிக்குத் தாவில் அறிவாகும் என்ப. கண்ணுங்கனல் மூலாக்கினி.

1952 அறியாது அழிகின்ற ஆதலால் நாளும்
பொறியால் அழிந்து புலம்புகின் றார்கள்
அறிவாய் நனவில் அதீதம் புரியச்
செறிவாய் இருந்து சேரவே வாயுமே. (16)

மக்கள் விந்துவின் அருமையும் பெருமையும் அறியாது
கெடுகின்றமையின் என்றும் இந்திரியங்கள் வசப்பட்டு
மனம் அழிந்து உடலழிந்து வருந்துகின்றார்கள். ஞானமே
சொருபமாய் நனவில் துரியாதீதத்தில் சிவத்தோடு செறிந்து
பொருந்த கீழுள்ள வீரியம் ஊர்த்துவ முகம் கொண்டு
ஒளியாகித் தூலவிந்து அழிந்துவிடும்.

1953 மாதரை மாய வரும் கூற்றம் என்றுன்னக்
காதலது ஆகிய காமம் கழிந்திடும்
காதலும் இல்லை சதகோடி ஆண்டினும்
சோதியின் உள்ளே துரிசறும் காலமே. (17)

பெண்களைக் கொல்லும் எமன் என்று நினைக்க,
காதலால் விளைவதாகிய காமம் நீங்கும். காமக் கழிவு
இல்லாமையால் இறப்பும் இல்லை. நூறு கோடி ஆண்டுகள்
சிவச் சோதியில் கலந்து ஆணவக் குற்றம் நீங்கும்
காலமாகும். காமக் கழிவின்றேல் நூறு கோடி ஆண்டுகள்
வாழலாம்.

1954 காலம் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன்
காலம் கடந்தழிந் தாண்விந்து செற்றவன்
காலங் களின்விந்து செற்றுற்ற காரிகை
காலின்கண் வந்த கலப்பறி யாரே. (18)

விந்துவை (வீரியத்தை) வென்றவன் காலத்தை
வென்றவன். விந்துவை அழித்தவன் காலத்தால் வெல்லப்
பட்டு அழிந்தவனாவான். விந்துவை வென்று விளங்கும்
காலங்களில் குண்டலினியாகிய சத்தி மூலவாயுவில்
பொருந்தி மேலெழும் இன்பத்தை அறியமாட்டார்.

1955 கலக்கு நாள் முன்னாள் தன்னிடைக்காதல்
நலத்தக வேண்டில் அந் நாரி யுதரக்
கலத்தின் மலத்தைத்தண் சீதத்தைப் பித்தை
விலக்கு வனசெய்து மேலணை வீரே. (19)

காலத்தால் கருத்தொத்த இருவரும் மருவி வாழ விரும்
பினால் கூடுவதற்குத் தகுதியெனக் கருதும் நாளின் முதல்
நாளில் காதற் பெரும் பயனும் நன்றாதற் பொருட்டுக்
காதலியின் மலக்குடலில் தங்கும் மலத்தை அகற்றி, வாத
பித்தம் ஐ என்னும் மூன்றினையும் இருக்க வேண்டிய
முறையில் இருக்கச் செய்து நன் முறையாகக் கூடி
இன்புறுவீராக. (ஐ - சுபம்.)

1956 மேலா நிலத்தெழு விந்துவும் நாதமும்
கோலால் நடத்திக் குறிவழி யேசென்று
பாலாம் அமிர்துண்டு பற்றறப் பற்றினால்
மாலா னதுமான மாளும் அவ்விந்துவே. (20)

மூலம் முதலாகச் சொல்லப்படும் ஆறு நிலைகளுக்கும்
அப்பாலுள்ள தூவெளி மேனிலம் எனப்படும். அங்கு
விந்துவும் நாதமும் தோன்றும். அவற்றை நடுநாடி வழியாக
நடத்தி அகத்தவ ஆசான் கூறி அருளியபடி செய்து
அவ்விந்துப் பாலாகிய அமிழ்த்தத்தினைப் பருகுவரையின்
அவர் பற்றறப் பற்றினாராவர். அவர்க்குப் பிறப்பிற்கு
ஏதுவாம் மருள் முற்றும் மாயும். அவ்விந்துவும் அடங்கும்.
(மாலானது - போகமானது. மாளும் - கட்டுப்படும்)

1957 விந்து விளைவும் விளைவின் பயன்முற்றும்
அந்த அழிவும் அடக்கத்தில் ஆக்கமும்
நந்திய நாசமும் நாதத்தால் பேதமும்
தந்துணர் வோர்க்குச் சயமாகும் விந்துவே. (21)

தூலவீரியம் விளையும் முறையும், அவ்வீரியம் முதிர்ந்து நிற்பதனால் எய்தும் பயன் முழுதும் அறியாதார் அடையும் அழிவும், அறிந்தவர் விந்துவை அடக்கி ஆள்வதால் அடையும் சிறப்பும், அதனால் பெருகிய நாதமும் அதன் வகையும் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அறிவோர்க்கு விந்து செயம் ஆகும்.

1958 விந்துளன் வீசத்தை மேவிய மூலத்து
நந்திய அங்கிய னாலே நயந்தெரிந்து
அந்தமில் பானு அதிகண்ட மேலேற்றிச்
சந்திரன் சார்புறத் தண்ணமு தாமே

(22)

விந்து என்று சொல்லப் படுகின்ற உயிர்வாழ் வித்தினைப் பொருந்திய மூலத்திடத்து விளங்கும் மூல அனலால் செம்மையுறச் செய்து, கொப்பூழ் முதல் நெஞ்சம் வரையுள்ள ஞாயிற்று மண்டிலத்துக்கு வலப்பால் நாடிவழியாக ஏற்றி, அதன்மேல் நெஞ்சமுதல் நெற்றி வரையுள்ள திங்கள் மண்டிலத்துக்கு இடப்பால் நாடி வழியாக ஏற்றி, அத்திங்கள் மண்டிலச் சார்புறத் தண்மையும் வெண்மையுமிக்க வண்மை அமுதமாகும். (வீசம் - வித்து)

1959 அமுதச் சசிவிந்து வாம்விந்து மாள
அமுதப் புனலோடி அங்கியின் மாள
அமுதச் சிவபோகம் ஆதலால் சித்தி
அமுதப் பிலாவனம் ஆங்குறும் யோகிக்கே

(23)

அமுதமாகிய சந்திர மண்டலத்துள்ள விந்துவில் (ஒளியில்) உடற்கண் தோன்றிய விந்து (வீரியம்) கலந்து கெட உம்பு முழுதும் அமுதப் புனல் பரவி சிவாக்கினியில் இலயிக்க அமுத மயமான சிவபோகம் விளையும் ஆதலால், சிவயோகிக்கு அமுதப் பெருக்கமாகிய சித்தி பொருந்தும். (பிலாவனம் - முழுக்காட்டுதல். திளைத்தல்)

1960 யோகம் அவ் விந்து ஒழியா வகையுணர்ந்து
ஆகம் இரண்டும் கலந்தாலும் ஆங்குறாப்
போகம் சிவபோகம் போகிநற் போகமா
மோகங் கெடமுயங் கார்மூடர் மாதர்க்கே, (24)

யோக நெறியால் விந்து அழியாதவாறு புணர்ந்து,
ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரு உடலும் கலந்தாலும் விந்து
நழுவிப் பெண்ணிடத்துப் போகாமல் அமையும் போகமே
சிவபோகமாம். இவ்வாறு நல்ல முறையில் போகத்தில்
மாதர் ஆசையைத் தீர்க்க மாட்டார்கள் மூடர்கள். என்னே
அறியாமை.

1961 மாதர் இடத்தே செலுத்தினும் அவ்விந்து
காதலி னால்விடார் யோகம் கலந்தவர்
மாதர் உயிராசை கைக்கொண்டே வாடுவர்
காதலர் போன்றங்ஙன் காதலாம் சாற்றிலே. (25)

யோக நெறியில் நிற்பவர் மாதரோடு புணர்ந்தாலும்
அவ்விந்துவைக் காதலினால் விடமாட்டார். மாதர்களோ
யோகியர்களை உயிர்போலக் கருதி ஆசை கொண்டு
வருந்துவார்கள். சொல்லப்புகின் நெடுநாள் பழகிய
காதலரைப்போல அப்பொழுதே உயிர்க் காதல் கொள்வர்.

1962 சாற்றிய விந்து சயமாகும் சத்தியால்
ஏற்றிய மூலத் தழலை எழமூட்டி
நாற்றிசை ஓடா நடுநாடி நாதத்தோடு
ஆற்றி அமுதம் அருந்தவிந் தாமே. (26)

முன்னே கூறிய சத்தியால் விந்து செயம் உண்டாகும்.
தூண்டிய மூலாதாரத்திலுள்ள கனலை மேலேறச் செய்து,
நாற்புறமும் சிதறிப் போகாவண்ணம் வீணாத்தண்டோடு
சப்த உணர்ச்சியில் ஒன்றச் செய்து அமுதம் உண்ண ஒளி
மண்டலம் ஆகும்.

1963 விந்துவும் நாதமும் மேலக் கனல்மூல
வந்த அனல் மயிர்க் கால்தோறும் மன்னிடச்
சிந்தனை மாறச் சிவம்அக மாசுவே
விந்துவும் மாளும்மெய்க் காயத்தில் வித்திலே. (27)

சிரசின் மேலே விந்துவும் நாதமும் (ஒளியும் ஒலியும்)
உயர்ந்து பொருந்த, வந்த மூலக் கனலின் வெப்பம்
மயிர்க்கால் தோறும் நிறைய. நம் சிந்தனை ஆன்ம
போகத்தை விட்டுச் சிவோகம் பாவனையில் நிலைப் பெற,
உண்மையான உடம்பில் விந்து (வீரியம்) வற்றிவிடும்.
(சிவ+அகம்=சிவோகம் - சிவன் நான்)

1964 வித்துக்குற் றுண்பான் விளைவுஅறி யாதவன்
வித்துக்குற் றுண்ணாமல் வித்துச் சுட்டு உண்பான்
வித்துகுற் றுண்பானில் வேறலன் ஈற்றவன்
வித்துக்குற் றுண்ணாமல் வித்துவித்தான் அன்றே.
(28)

விதையைக் குத்தி அரிசியாக்கி உண்பவன் விதையா
லாகிய பயனை அறியமாட்டான். விதையைக் குத்தி
உண்ணாமல் விதையை வறுத்து உண்பவன் விதையைக்
குத்தி உண்பாணைப் போலவே தவிர வேறல்லாதவன். இவ்
விரண்டும் அல்லாத மூன்றாமவன் விதையைக் குத்தி
உண்ணாமல் விதையை விதைத்து விதையின் பயனைப்
பெருக்கிக் கொண்டவன் ஆவன்.

1965 அன்னத்தில் விந்து அடங்கும் படிகண்டு
மன்னப் பிராணனாம் விந்து மறித்திட்டு
மின்னொத்த விந்துநா தாந்தத்து விட்டிட
வன்னத் திருவிந்து மாயும்கா யத்திலே. (29)

உண்ணும் நல்லுணவால் ஏற்படும் விந்து தன் உடம்பு அகத்தே யோகப் பயிற்சியால் அடங்கும் வகையினைக் கண்டு, உயிர் நெடுநாள் நிலைபெறுமாறு அவ் விந்து வினைக் கீழ் நோக்கவொட்டாது மேலேற்றி மின்னல் போலத் தோன்றி மாயும் இவ்வுடம்பு அகத்து விந்து நாதம் இரண்டினையும் ஒன்று கலந்து உடம்பகத்து ஆக்க ஆழ்கிணையுடைய காரண காரியமாகிய இருவகை விந்துவும் உடம்பின்கண் கட்டுப்படும்.

1966 அன்னம் பிராணன்என் றார்க்கும் இருவிந்து தன்னை அறிந்துண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச் சொன்ன மாம்உருத் தோன்றும்எண் சித்தியாம் அன்னவர் எல்லாம் அழிவற நின்றதே (30)

உண்ணும் நல்லுணவால் ஏற்படும் விந்து தன் உடம்பகத்தே யோகப் பயிற்சியால் அடங்கும் வகையினைக் கண்டு உயிர் நெடுநாள் நிலைபெறுமாறு அவ்விந்துவினைக் கீழ்நோக்க ஒட்டாமல் மேலேற்றி மின்னல் போலத் தோன்றி மாயும் இவ்வுடம்பு அகத்து விந்து நாதம் இரண்டினையும் ஒன்று கலந்து உடம்பகத்து ஆக்க, அழ்கிணையுடைய காரண காரியமாகிய இருவகை விந்துவும் உடம்பின்கண் கட்டுப்படும்.

1967 நின்ற சிகாரம் நினைக்கும் பிராணனாய் ஒன்றும் மகாரம் ஒருமூன்றோடு ஒன்றவை சென்று பராசத்தி விந்து சயந்தன்னை ஒன்ற உரைக்க உபதேசம் தானே. (31)

பஞ்சாக்கரத்தில் முதன்மையாக உள்ள சிகாரம் இரு கண்களில் அக்கினித் தன்மையோடு பிரகாசிக்கும் கலையாக, பிரணவத்திலுள்ள மகாரம் தொண்டையைக் கடந்து வெளியான போது அ உ ம மூன்றும் ஒன்றாக, அவை

பராசத்தி நிலையமாகிய புருவ நடுவில் சென்று பொருந்துவதால் அமையும் விந்து செயத்திணைப் பொருந்துமாறு உரைப்பதே உபதேசமாகும்.

1968 தானே உபதேசம் தானல்லாது ஒன்றில்லை
வானே உயர்விந்து வந்த பதினான்கு
மானேர் அடங்க அதன்பின்பு புத்தியும்
தானே சிவகதி தன்மையும் ஆமே. (32)

சிவகுரு அருளிச் செய்யும் 'சிவய நம' என்னும் தமிழ்மறை தானே உபதேசமாகும். சிவபெருமான் தன் கலப்பில்லாத ஒரு பொருளும் இல்லை. தூமாயை யினின்றும் வெளிவந்த கலைகள் பதினான்கு என்ப. மானாகிய மனம் 'சிவசிவ' என வழத்தும் நினைவால் செவ்வை யுற்றடங்க அதன்பின் இறுப்பாகிய புத்தியும் அடங்க ஆருயிர் சிவத்து அடங்க அதுவே சிவகதியாகும்.

1969 விந்துவும் நாதமும் விளைய விளைந்தது
வந்தஇப் பல்லுயிர் மன்னுயி ருக்கெலாம்
அந்தமும் ஆதியும் ஆம்மந் திரங்கனும்
விந்து அடங்க விளையும் சிவோகமே. (33)

விந்து நாதம் என்னும் இரண்டும் கட்டற்று விளைய விளைந்தது உயர்திணை. வினைக்கீடாக ஆணையால் தோன்றிய இயங்குதிணையாகிய பல உயிர்கட்கு உள்ளும் ஆற்றிவு நிரம்பப் பெற்றது உயர்திணை. மன்னுயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தமும் ஆதியுமாகிய அருந்தமிழ் மந்திரம் இரண்டு. அவை முறையே 'சிவசிவ' 'நமசிவய' என்ப. இம்மந்திரவலியால் விந்துவைக் கட்டுப்படுத்தியவருக்குச் சிவோகமே விளையும். (சிவோகம் - சிவன் திருவடிக்கீழ் உறைந்து பேரின்பம் நுகர்தல்)

1970 வறுக்கின்ற வாறும் மனத்துலா வெற்றி
நிறுக்கின்ற வாறும் அந் நீள்வரை ஓட்டிப்
பொறிக்கின்ற வாறும் அப் பொல்லா வினையை
அறுக்கின்ற நாள்வரும் அத்திப் பழமே. (34)

விந்துவை மீண்டும் முளையாதவாறு வறுக்கும் முறைமையும் எங்கும் உலாவும் மனத்தைத் தடுத்து நிறுத்தலால் அமையும் வெற்றியைத் தரும் முறையும் அதனை உயர்ந்து செல்லுகின்ற சுகஸ்ரதளத்தில் கொண்டு செலுத்திப் பக்குவம் செய்கின்ற முறைமையும் அக்கொடிய வினைகளைப் போக்கும் நாளில் வரும். (அத்திப்பழம் - உடல்.)

1971 விந்துவும் நாதமும் மேவியுடன் கூடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடில்
சுந்தர வானத்து அமுதம்வந்து ஊறிடும்
அங்குஉதி மந்திரம் ஆகுதி யாகுமே. (35)

விந்துவும் நாதமும் அருளால் பொருந்தி யுடன் கூடித் திங்களுடன் தலைப்படுமாயின் ஆயிரஇதழ்த் தாமரைப் பரவெளியினின்று ஊற்றெழும் அமிழ்தம் வந்து வெள்ளம் போன்று இடையறாது பெருகும். அவ்விடத்துத் திரு ஐந்தெழுத்து மந்திரமே ஆகுதியாகும். (அங்குதி மந்திரம் - அப்போது உண்டாகும் உறுதிப்பாடு.)

1972 மனத்தொடு சத்து மனஞ்செவி யென்ன
இனத்தெழு வார்கள் இசைந்தன நாடி
மனத்தில் எழுகின்ற வாக்கு வசனம்
கனத்த இரதம் அக் காமத்தை நாடினே. (36)

இணைவிழைச்சாகிய காமத்தை விரும்பினால் மனத் தொடு பொருந்திய நிலையான எண்ணமும் மனம் கூடி உணரும் ஓசையும் என்று சொல்லப்படுகின்ற இக்

கூட்டத்தால் எழுந்து சொல்லுகின்ற சொல் கனத்த இரத
மாகிய பயன் இல்லதாகும். இணைவிழைச்சு (ஆண் பெண்
போக விருப்பம்).

1973 சத்தமும் சத்த மனமும் மனக்கருத்து
ஒத்துஅறி கின்ற இடமும் அறிகிலர்
மெய்த்துஅறி கின்ற இடம் அறி வாளர்க்கு
அத்தன் இருப்பிடம் அவ்விடம் தானே. (37)

கண் நாக்கு மூக்குச் செவி மெய் என்னும் அறிதற் கருவி
ஐந்தும் ஈண்டுச் சத்தமென்னும் சொல்லாற் பெறப்படும்.
அவ் ஒசையை வெளிப்படுத்தத் துணைபுரியும் மனமும் அம்
மனக்கருத்து ஒத்து அறிகின்ற புலன்களும் எவ்வாறு
ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து யார் இயக்க இயங்குகின்றன
என்னும் இயற்கை மெய்ம்மையினை அறியார். உண்மைச்
சிவன் அருளால் இவை இயங்குகின்றன என்று அறிய
வல்லார்க்கு அவ்வறிவாகவே அத்தனாகிய சிவபெருமான்
வீற்றிருந்தருள்வன். அதுவே அவனது தூய இருக்கையாகும்.

1974 உரம்அடி மேதினி உந்தியில் அப்பாம்
விரவிய தன்முலை மேவிய கீழ்அங்கி
கருமலை மீமிசை கைக்கீழிற் காலாம்
விரவிய கந்தரம் மேல்வெளி யாமே. (38)

உடலைத் தாங்கும் உறுதியான பாதம் நிலம் ஆகும்.
பாதத்திலிருந்து கொப்பூழ் வரை நீராகும். கொப்பூழில்
இருந்து மார்புவரை தீயாகும். மார்பிலிருந்து தோள்வரை
காற்றாகும். கழுத்துக்கு மேல் வான வெளியாகும். இம்
முறையாக உடம்பின்கண் ஐம்பெரும் பூதநிலை நிற்பன
காண்க.

22. ஆதித்த நிலை - அண்டாதித்தன்

(ஆதித்தன் - சூரியன். அண்டாதித்தன் - அண்டத்தில் விளங்கும் சூரியன். சூரியன் அண்டத்தில் விளங்கும் நிலையைக் கூறுவது.)

1975 செஞ்சுட ரோன்முத லாகிய தேவர்கள்
மஞ்சடை மேரு வலம்வரு காரணம்
எஞ்சுடர் ஈசன் இறைவன் இணையடி
தஞ்சுட ராக வணங்கும் தவமே

(1)

சூரியன் முதலான ஒளி உருவுடைய தேவர்கள் வெண் மேகம் சூழ்ந்த மேரு மலையை வலம் வருவதற்குரிய காரணம், ஒளி வடிவான எமது ஈசனாகிய இறைவனது இரு திருவடிகளின் ஒளி தம் ஒளியாக வேண்டும் என்பதே கிரி வலம் வந்து வணங்குவதே அவர் செய்யும் தவமாம்.

1976 பகலவன் மாலவன் பல்லுயிர்க்கு எல்லாம்
புகலவ னாய்நின்ற புண்ணிய நாதன்
இகலற ஏழுல கும்உற வோங்கும்
பகலவன் பல்லுயிர்க்கு ஆதியும் ஆமே

(2)

சூரியனே திருமால் ஆவன். உயிர்கள் அனைத்துக்கும் நிலைக்களனாக விளங்கும் புண்ணிய நாதனாகிய சிவனும் ஆவன். பகைமை நீங்கி ஏழுலகங்களும் தழைத்து ஓங்கச் செய்யும் சூரியனே எல்லா உயிர்களுக்கும் முதற் பொருளும் ஆவன்.

1977 ஆதித்தன் அன்பினோடு ஆயிர நாமமும்
சோதியின் உள்ளே சுடரொளி யாய்நிற்கும்
வேதியர் வேண்டினும் விண்ணவர் சொல்லினும்
ஆதியில் அன்பு பழுக்கின்ற வாறே

(3)

ஆதித்தனாகிய சிவஞாயிறைச் சோதியாகிய உலக ஞாயிறு ஆயிரம் திருப்பெயர்களை வாயாரப் புகன்று

வழிபட, அஞ்ஞாயிற்றினுள் அளவில் கூடரொளியாய்
அவன் விளங்குவன். அச்சிவன் திருப்பெயரை மறையவரா
யினும் வானவராயினும் காதலால் ஓதுவராயின் சிவனருள்
அன்பு செழித்துப் பழுக்கின்றவாறாகும். சிவன் திருப்பெயர்
'நமசிவய' என்ப.

(ஆதித்தன் - சிவசூரியன்; சோதி - அண்டச் சூரியன்.
ஆதியில் சிவபிரானிடத்தில்.)

1978 தானே உலகுக்குத் தத்துவ னாய்நிற்கும்
தானே உலகுக்குத் தையலு மாய்நிற்கும்
தானே உலகுக்குச் சம்புவு மாய்நிற்கும்
தானே உலகுக்குத் தண்கட ராகுமே (4)

மேலோதிய சிவபெருமானே உலகினுக்கு என்றும் ஒரு
படித்தாய் நிற்கும் மெய்ப்பொருளாவன். அவனே உலகியல்
நடத்தற் பொருட்டுத் தையலாகிய திருவருளாயும், அவனே
ஆருயிர்க்கு இடையறா இன்பருளச் சம்புவாய் நிற்பன்.
அவனே தண் கடராகிய திருவருட் பேரொளியாய் நிற்பன்.
(தத்துவமாய் - மெய்ப்பொருளாய். தையல், சம்பு - சத்தி,
சிவம், நேர்மின் ஆற்றல் எதிர்மின் ஆற்றல். தண்கடர் -
அருள் ஒளி.)

1979 வலையமுகக் கோணம் வட்டம் அறுகோணம்
துலையிரு வட்டம் துய்ய விதம்எட்டில்
அலையுற்ற வட்டத்தில் ஈர்எட்டு இதழாம்
மலையுற்று உதித்தனன் ஆதித்தன் ஆமே (5)

வலையம், முக்கோணம், வட்டம், அறுகோணம், துலை,
இருவட்டம் ஆகிய அறுவகை அடையாளங்களால்
மூலமுதல் ஆறிடங்களுள் அவற்றின் துய்ய தன்மையை
ஆராயின், சுழன்று கொண்டிருக்கும் வட்டத்தில் பதினாறு
இதழ்த் தாமரை காணப்பெறும். அதன்கண் நெஞ்சத்திடத்து

செவ்விதாக ஞாயிறு தோன்றும். இது விசத்தியில் சூரியன் உதிக்கும் முறை கூறிற்று.

1980 ஆதித்தன் உள்ளி லானமுக் கோணத்தில்
சோதித்து இலங்கும்நற் சூரியன் நாலாம்
கேத முறுங்கேணி சூரியன் எட்டில்
சோதிதன் நீட்டில் சோடசம் தானே (6)

மேல்ஓதியவாறு ஞாயிற்றுக்குரிய நிலைக்களனாகிய முக்கோணத்தில் யாவற்றையும் விளக்கித் திகழ்கின்றவன் பகலவன். பகலவன் என்றாலும் சூரியன் என்றாலும் ஒன்றே. அவனது நாலாங்கால் குற்றந்தரும் கேணி போன்றாகும். பகலவனுக்கு உரியன எட்டிதழ்த் தாமரை, பதினாறு இதழ்த் தாமரை என்ப. குற்றந்தரும் கேணி என்பது திங்களின் நாலாங்கால் இறக்கும் தன்மையான் நேருவது. (சோடசம் - பதினாறு.)

1981 ஆதித்த னோடே அவனி இருண்டது
பேதித்த நாலும் பிதற்றிக் கழிந்தது
சோதிக்குள் நின்று துடியிடை செய்கின்ற
வேதப் பொருளை விளங்குகி லீரே (7)

சூரியனோடு உலக அறிவு கெட்டது. உலக அறிவைப் பற்றிய சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரியாகிய வாக்குகள் பிதற்றி ஓய்ந்தன. இவ்வண்ணம் அண்ட கோசத்தில்பராசக்தி நிலை பெற்று உணர்த்து கின்ற வேதம் கூறும் அனுபவப் பொருளை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்கள்.

1982 பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்வழி
யாருக்கும் காணஒண் ணாத அரும்பொருள்
நீருக்கும் தீக்கும் நடுவே உதிப்பவன்
ஆருக்கும் எட்டாத ஆதித்தன் தானே (8)

சுவாதிட்டானத்துக்குக் கீழுள்ள மூலாதாரத்தினின்றும் மேல் வருவது சூரியன் வரும் வழியாகும். அது யோகியர் அல்லாத பிறரால் காணமுடியாத அருமையான பொருளாகும். அவ்வாறு யாராலும் காணமுடியாத சூரியன் நீருக்குரிய மணி பூரசுத்துக்கும் தீயினுக்குரிய அநாகதத்துக்கும் இடையில் உதிப்பவன் ஆவான்.

1983 மண்ணை இடந்து அதின் கீழொடும்
விண்ணை இடந்து வெளிசெய்து நின்றிடும்
கண்ணை இடந்து களிதந்த ஆனந்தம்
எண்ணும் கிழமைக்கு இசைந்து நின்றானே (9)

முன்னர்க் கூறியவாறு அச்சூரியன் மண்ணீரலில் இருந்து சுவாதிட்டானம் வந்து அங்கு அதைப் பிளந்து மூலாதாரம் சென்று அங்கிருந்து ஆகாயக் கூறான ஆஞ்ஞெயில் பிளந்து உடலுக்கு வெளியே சோதியாய் நின்றிடும். இருகண் பார்வையும் கொண்ட ஆஞ்ஞெயில் களிப்பூட்டுகின்ற ஆனந்தத்தால் நாம் தியானிக்கும் உரிமைக்கு உடனாய் நின்றனன். பூகோள அறிவின்படி பூமி தன்னைத்தானே சுற்றிக் கொள்வதால் இரவு பகல் தோன்றுவதும் சூரியனைப்பூமி சுற்றி வருவதால் ஓர் ஆண்டு ஆவதும் நாம் படிக்கிறோம். (அவ்வாறு பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.)

1984 பாரை இடந்து பசுலோன் வரும்வழி
யாரும் அறியார் அருங்கடை நூலவர்
தீரன் இருந்த திருமலை சூழ்என்பர்
ஊரை உணர்ந்தார் உணர்ந்திருந் தாரே. (10)

உலகம் ஞாயிற்றைச் சுற்றி வருகின்றது. ஆனால் ஞாயிறு உலகைச் சுற்றி வருவதாகக் கூறுவோர் உண்மை உணராத வராவர். அவ்வுண்மையினை நுண்ணுணர்வினரே உணர்வர். தாழ்ந்த நிலையினர் பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட நூலையே உயர்ந்த நூலாகக் கருதிச் சிலர் ஞாயிறு

திருமலையினைச் சுற்றி வருகிற தென்பர். உயர்ந்தோர் உச்சித் துளைவாயிலாக ஞாயிற்றைக் காணும் முறையிற் காண்பர். ஞாயிற்றைப் பகலவன் எனவும் பகலோன் எனவும் கூறுவர். (திரன் - சிவபெருமான். ஊரை - ஈசன் இருக்கும் புருவமத்தி ; உச்சித் தாமரை)

23. பிண்டாதித்தன்

(பிண்டாதித்தன் - உடம்பில் விளங்கும் ஆதித்தன்.)

1985 நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும்
கன்றாய நந்திக் கருத்துள் இருந்தனன்
கொன்று மலங்கள் குழல்வழி ஓடி
வென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே (1)

நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் ஆகிய செயல்களைச் செய்யும் போது இளம் யானை வடிவினனாகிய பிரணவக் கடவுள் என்னுடைய கருத்தில் எப்போதும் இருந்தனன். அதனால் மலங்களைச் செற்று வீணாத்தண்டில் உணர்வு கீழ் நோக்காமல் மேல் நோக்கி எழ, வெல்லுதலைச் செய்கின்ற விரிந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் வெளிப்படுவன்.

1986 ஆதித்தன் ஓடி அடங்கும் இடங்கண்டு
சாதிக்க வல்லவர் தம்மை யுணர்ந்தவர்
பேதித்து உலகம் பிதற்றும் பிதற்றெல்லாம் ஆதித்த
னோடே அடங்குகின் றாரே (2)

சூரியன் மேலெழுந்து சென்று அடங்கும் இடமாகிய ஈசான திக்கைக் கண்டு, அங்கிருந்து மேற்சென்று ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஒளியில் நிற்க வல்லவரே தம்மை உணர்ந்தவராவர். இவ்வுண்மையை உணராது பிதற்றும் உலகவர் எல்லாம், கீழுள்ள சூரியனை மேலெழச் செய்ய வகை அறியாது மாய்ந்து ஒழிபவரே யாவர்.

1987 உருவிப் புறப்பட்டு உலகை வலம்வந்து
 சொருகிக் கிடக்கும் துறையறி வார்இல்லை
 சொருகிக் கிடக்கும் துறையறி வாளர்க்கு
 உருகிக் கிடக்கும்என் உள்ளன்பு தானே (3)

சூரியன் மூலாதாரத்திலிருந்து உருவிக்கொண்டு புறப்
 பட்டு உலகமாகிய உடலை வலம் வந்து, சொருகிக் கிடக்கும்
 இடமாகிய ஈசான திக்கை அறிவார் யாரும் இல்லை.
 அங்ஙனம் அறிகின்ற அறிவுடையோர்க்கு என் உள்ளத்
 திலுள்ள அன்பு அவர்பால் உருகி எழும்.

24. மன ஆதித்தன்.

(மன ஆதித்தன் - மன மண்டலத்தில் விளங்கும் சூரியன்.)

1988 எறிகதிர் ஞாயிறு மின்பனி சோரும்
 எறிகதிர் சோமன் எதிர்நின்று எறிப்ப
 விரிகதிர் உள்ளே இயங்கும்என் ஆவி
 ஒருகதிர் ஆகில் உலாஅது ஆமே (1)

வெப்பக் கதிரை வீசும் ஞாயிறும் துட்பக்கதிரை வீசும்
 திங்களும் மேல் கீழாய் நேரொக்கத் தோன்றும் காலம் உவா
 எனப்படும். உவா - முழு நிலா. அங்ஙனம் விரிந்து எறிக்கும்
 கதிரினுள் ஆருயிர் இயங்கும். (அமாவாசைக்கும் உவா
 என்று பெயர்.)

1989 சந்திரன் சூரியன் தான்வரின் பூசனை
 முந்திய பானுவில் இந்துவந்து ஏய்முறை
 அந்த இரண்டும் உபய நிலத்தில்
 சிந்தை தெளிந்தார் சிவமாயி னரே (2)

சந்திரகலை என்று சொல்லப்பெறும் இடகலையும் சூரிய
 கலையென்று சொல்லப்பெறும் வலப்பால் கலையும்

முறையாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பின் நற்றவமாம். சிவ பூசைக்கு உற்ற அமைவாம் என்க. சூரிய கலையின்கண் சந்திரகலை பொருந்தி நிகழுங்காலம் பூசனைப் பொழுதாம் என்க. அக்கனல் நடு நாடி வழியாகச் செல்லுங்கால் சிந்தை தெளிவுண்டாகும். இவரே 'சித்தம் சிவமாக்கப்' பெற்ற திருவினர். இவரே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பார்.

1990 ஆகும் கலையோடு அருக்கன் அனல்மதி
ஆகும் கலையிடை நான்கு என லாம் என்பர்
ஆகும் அருக்கன் அனல்மதி யோடு ஒன்ற
ஆகும் அப் பூரணை யாம் என்று அறியுமே (3)

பிங்கலை யாகிய வலப்பால் உயிர்ப்பு எனப்படும் ஞாயிறும் அனலாகிய தீயும், திங்களாகிய இடப்பால் உயிர்ப்பும் கலையெனப்படும் நடுநாடியும் ஆகிய நான்கும் கலை என்று அழைக்கப்படும். அருக்கனாகிய வலப்பால் உயிர்ப்பும், மூலத்தீயும், திங்களாகிய இடப்பால் உயிர்ப்பும் நடு நாடிக்கண் கூடிப் பொருந்த மேலோதிய நிறைநிலா ஆகும் என்று அறிக. அகத்தே காணும் நிறைநிலா என்பது திங்கள் அமிழ்தத் தீஞ்சுவை வெண்ணிலா என்க. இதற்கு இடம் நெற்றிப் புருவம் என்க.

1991 ஈர் அண்டத்து அப்பால் இயங்கிய அவ்வொளி
ஓர் அண்டத் தார்க்கும் உணரா உணர்வது
பேர் அண்டத்து ஊடே பிறங்கொளி யாய்நின்றது
ஆர் அண்டத் தக்கார் அறியத்தக் காரே (4)

அனல் மண்டலத்தையும் சூரிய மண்டலத்தையும் கடந்து விளங்கிய சந்திர மண்டல ஒளி ஓர் அண்டம் என்ற அனல் மண்டலத்தில் காம உணர்வோடு வாழும் மக்கள் ஒருவருக் கும் புலப்படாததாகும். சிரசுக்கும் மேல் விளங்கும் பிரமாண் டத்தில் உயர்ந்து செல்லும் ஒளியாய் நின்றவர் யாவர்? அந் நிலையை அடைந்த அவரே அவ்வொளியை அறியத்தக்கவர் ஆவர்.

1992 ஒன்பதின் மேவி உலகம் வலம்வரும்
 ஒன்பதும் ஈசன் இயல்அறி வார்இல்லை
 முன்புஅதின் மேவி முதல்வன் அருளிலார்
 இன்பம் இலார்இருள் சூழநின் றாரே (5)

மனமண்டலத்துள் சூரியன் பிருதிவியாதி ஒன்பது
 நிலைகளிலும் பொருந்தி உடம்பாகிய உலகத்தை வலம்
 வரும். இவ்வகையான ஒன்பது தத்துவங்களும் ஈசனது சத்தி
 நிலையாகும் என்பதை அறிபவர் இல்லை. முன்னர்
 இவ்வகையான ஒன்பதிலும் ஆன்மா பொருந்தி உள்ள
 தாயினும் சிவத்தின் அருள் இல்லாதவர் இன்பம் இல்லாத
 வராய் இருள் சூழ்ந்த அண்ட ஆகாயத்தைப் பெற்றுள்ளனர்.
 (ஒன்பது - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன்,
 சந்திரன், அக்கினி, தாரகை)

25. ஞானாதித்தன்

(ஞானாதித்தன் - ஞானசூரியன்)

1993 விந்து அபரம் பரம்இரண் டாய்விரிந்து
 அந்த அபரம் பரநாத மாகியே
 வந்தன தம்மில் பரங்கலை யாதிவைத்து
 உந்தும் அருணோ தயமென்ன உள்ளத்தே (1)

விந்து ஒன்றே தூலமாகிய அபரம் என்றும் சூக்குமமாகிய
 பரம் என்றும் இரண்டாக விரிந்து, அந்தத் தூலவிந்துவே
 மேல் நோக்கியபோது பரநாதமாகி மேலான நிவிருத்தியாதி
 பஞ்ச கலைகளில் வந்து ஞான சூரியனின் அருணோதயம்
 என்று சொல்லுமாறு உள்ளத்தில் மேலெழுந்து தோன்றும்.
 விந்துவே தூலமாகிய அபரநிலையில் வீரியம் என்றும்
 சூக்கும மாகிய பரநிலையில் ஒளி என்றும் ஆகிறது.
 (அருணோதயம் - சூரியனது தோற்றம்)

1994 உள்ள அருணோ தயத்தெழும் ஓசைதான்
தெள்ளும் பரநாதத் தின்செயல் என்பதால்
வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதிவாக்கு
உள்ளன ஐங்கலைக்கு ஒன்றாம் உதயமே (2)

உள்ளமாகிய மன மண்டலத்தில் அருணோதயம்
போன்று எழுகின்ற ஓசையே தெளிந்த பரநாதத்தின் செயலா
தலின் வள்ளலாகிய சிவனருளால் வைகரியாதி வாக்குகள்
பரவிந்துவோடு கூடிப் பஞ்ச கலைகளிலிருந்து தோன்றும்
உள்ளத்து எழுகின்ற நாதமே அருணோதயமாகும்.

1995 தேவர் பிரான்திசை பத்துஉத யஞ்செய்யும்
மூவர் பிரான்என முன்னொரு காலத்து
நால்வர் பிரான்நடு வாயுரை யாநிற்கும்
மேவு பிரான்என்பர் விண்ணவர் தாமே (3)

தேவ தேவனாகிய சிவன் சுற்றியுள்ள எண்திசைகளிலும்
மேல் கீழ் என்ற இரண்டு பக்கங்களிலுமாகப் பத்துத் திசை
களிலும் வெளிப்படுவான். பழமையான காலத்தில் இவனை
மூவர் பிரான் என்றும் பிற்காலத்தில் வந்தவர் பிரமன்,
விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுவரன் என்ற நால்வர்க்கும் நடு
நாயகமாய் உள்ளவன் என்றும் உரைத்தனர். ஆனால்
வானோர்கள் இவனையே தங்கள் தலைவன் என்று கூறுவர்.
(மூவர் பிரான் என்றது வேதகாலத்திலும், நால்வர் பிரான்
என்றது ஆகம காலத்திலும் ஆம்.)

1996 பொய்யிலன் மெய்யன் புவனா பதிஎந்தை
மையிருள் நீக்கும் மதிஅங்கி ஞாயிறு
செய்யிருள் நீக்கும் திருவுடை நந்திஎன்
கையிருள் நீங்கக் கலந்தெழுந் தானே (4)

புவனங்கள் அனைத்துக்கும் தலைவனும் எந்தையுமாகிய
சிவம் சுற்பனைப்பொருள் அல்ல. உண்மையில் உள்ள
வனேதான். மைபோன்ற இருளை நீக்குகின்ற சந்திரன்

அக்கினி சூரியன் ஆகியவை அண்டகோசத்தில் கீழ்
முகமாகச் செயல்பட்டபோது உண்டான இருளை
நீக்குகின்ற ஞானச் செல்வனாகிய சதாசிவன் என்னுடைய
வீணாத் தண்டின் இருளை அகற்றக் கீழிருந்து மேல்வரை
கலந்திருந்தான்.

1997 தனிச்சுடர் எற்றித் தயங்கிருள் நீங்க
அனித்திடும் மேலை அருங்கனி ஊறல்
கனிச்சுட ராய்நின்ற கயிலையில் ஈசன்
நனிச்சுடர் மேல்கொண்ட வண்ணமும் ஆமே (5)

ஒப்பற்ற சிவ ஒளியானது நிறைந்த அண்டகோசஇருளை
நீங்கச் செய்து, பெறுதற்கரிய கனியினின்றும் ஊறுவதாகிய
தேன்போலும் இனிய அமுதம் சுரக்கச் செய்யும். கனிந்த
சுடர் போன்று நின்ற கயிலாயபதி நிறைந்த சுடர்போல் என்
சிரசின் மேல் விளங்கும் தன்மையுமாவான். (அனித்திடும்
என்பது எதுகை நோக்கி அனித்திடும் என்றாயிற்று.)

1998 நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி
போரறி யாது புவனங்கள் போய்வரும்
தேரறி யாத திசையொளி யாயிடும்
ஆரறி வாரிது நாயக மாமே (6)

அனுபவ ஞான வடிவாக ஆன்மாவினிடம் நிரம்பியுள்ள
பேரொளியாகிய பிழம்பு (சிவம்) தங்கு தடையின்றி
எல்லாப் புவனங்களிலும் வியாபித்து நிற்கும். சூரிய ஒளி
படராத இடத்திலும் இவ்வொளி படர்ந்து நிற்கும். இதுவே
அனைத்துக்கும் தலையானது என்பதை யார் அறிவார்.

1999 மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழும் ஆதித்தன்
கண்டிடத் துள்ளே சுதிரொளி ஆயிடும்
சென்றிடத்து எட்டுத் திசையெங்கும் போய்வரும்
நின்றிடத் தேநிலை நேரறி வார்க்கே (7)

மண்தலமாகிய நிலவுலகத்துள்ளே விளங்கித் தோன்றும் ஒளியுடையது ஞாயிறு. இதுவே மூலத்திடத்து விளங்கும் ஞாயிறு வாகும். அதுவே மிடற்றினிடம் என்று சொல்லப்படும் விசுத்தியின் கண் கதிர்காலும் ஒளியாய்த் திகழும். அவ்வொளி எல்லாத் திசைகளிலும் உலாவி விளங்கும். திருவருளால் நின்ற இடத்திலே நின்று திருவடி உணர்வால் எல்லாம் காண்பார்க்கு இவ் உண்மை எளிதிற் புலனாம்.

2000 நாபிக்கண் நாசிநயன நடுவினும்
தூபியோடு ஐந்தும் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவர்கள் ஈசன் திருமால் பிரமனும்
மூவரு மாக உணர்ந்திருந் தாரே (8)

ஆருயிர் உறையும் சீரிய உலகத்துக் கொப்பூழ், கண், நாசி, புருவ நடு, உச்சித்துளை என்று சொல்லப்படும் ஐந்திடத்தும் உயிருக்கு உயிராய் அறிவுக்கு அறிவாய் ஒளி கொடுத்தருளும் சிவ பெருமானைத் தூமாயையின்கண் வீற்றிருக்கும் அரன், அரி, அயன் என்று சொல்லப்படும் மூவருமாக மெய்யுணர்ந்தோர் உணர்ந்திருந்தார் என்க. (தூபி - உச்சித்துளை.)

26. சிவாதித்தன்

(சிவாதித்தன் - சிவசூரியன்)

2001 அன்றிய பாச இருளும்அஞ் ஞானமும்
சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிர காசத்தால்
ஒன்றும் இருசுட ராம்அரு ணோதயம்
துன்றிருள் நீங்குதல் போலத் தொலைந்ததே (1)

சிவ ஒளிக்கு மாறுபட்ட பாச இருளும் அதனால் விளையும் அஞ்ஞானமும், சிவம் பிரகாசித்தபோது நீங்கி அதனுள் ஒடுங்கும். பெரிய சூரியன் எழுச்சிக்கு முன்னுள்ள

அருணோதயத்தால் நெருங்கிய இருள் விலகுதல் போலத் தொலைந்தது; சிவசூரியன்முன் அஞ்ஞானத்தின் ஆற்றல் குன்றியது.

2002 கடம்கடம் தோறும் கதிரவன் தோன்றில்
அடங்கிட மூடில் அவற்றில் அடங்கான்
விடங்கொண்ட கண்டனும் மேவிய காயத்து
அடங்கிட நின்றதும் அப்பரி சாமே (2)

நீருள்ள குடங்கள் தோறும் சூரியன் தோன்றினாலும் அவன் அக்குடத்துள் அடங்குமாறு மூடி வைத்தாலும் அவற்றில் அடங்கமாட்டான். அத்தன்மைபோல, நீல கண்டப் பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளிய உயிரில் அடங்கி யிருந்தும் அத்தன்மையதாகும். சிவசூரியன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது.

2003 தானே விரிசுடர் மூன்றும்ஒன் றாய்நிற்கும்
தானே அயன்மால் எனநின்று தாபிக்கும்
தானே உலுயிர் வேறன்றி நின்றுளன்
தானே வெளியொளி தானிருட் டாமே (3)

சிவமாகிய தானே விரிந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய மூன்றும் இயைந்த ஓர் ஒளியாக விளங்கும். தானே பிரமன், விஷ்ணு என்று நின்று முதல் வனாம் தன்மையை நிரூபிக்கும். தானே அறிவற்ற உலில் அறிவுடைய உயிரிலும் பிறப்பின்றிக் கலந்துள்ளான். தானே ஆகாயமாயும் அதன் ஒளியாயும் இருப்பதோடு இருளாயும் உள்ளான்.

2004 தெய்வச் சுடர்அங்கி ஞாயிறும் திங்களும்
வையம் புனல்அனல் மாருதம் வானகம்
சைவப் பெரும்பதி தாங்கிய பல்லுயிர்
ஐவர்க்கு இடம்இடை ஆறங்கம் ஆமே (4)

தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஒளியுடன் கூடிய சிவாக் கினியும், சூரியனும், சந்திரனும், பூமியும், நீரும், நெருப்பும், காற்றும், விண்ணும் ஆகிய எட்டும், சிவன் உறையும் திருமேனிகளாம். இத்திருமேனிகளைத் தாங்கியிருக்கின்ற பல உயிர்களும் சத்தியோ சாதர் முதலிய ஐவர்க்கும் செறிவு டைய இருதயம் முதலிய ஆறு அங்கங்களுக்கும் இடமாகும்.

(ஐவர் (பஞ்சப்பிரமம்) - சத்தியோ சாதர், வாமதேவர், அகோரர், தற்புருடர், ஈசானர் ஆகிய ஐவர்; ஆறு அங்கங்களாவன: இருதயம், சிரசு, சிகை, கவசம், நேத்திரம், அஸ்திரம்.)

27. பசு இலக்கணம்

(பிராணன்)

(பசு என்றால் கட்டப்பட்டது என்பது பொருள்)

2005 உன்னும் அளவில் உணரும் ஒருவனைப்

பன்னு மறைகள் பயிலும் பரமனை

என்னுள் இருக்கும் இளையா விளக்கினை

அன்ன மயமென்று அறிந்துகொண் டேனே (1)

(தியானித்த அளவில் உணரப்படுகின்ற ஏக நாயகனை, பன்னிப் பன்னிப் பேசும் வேதங்கள் இடைவிடாது சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பரம் பொருளை, என் உள் ளத்து விளங்கும் தூண்டா விளக்கானவனை அம்ச ரூபன் என்று அறிந்து கொண்டேன்.)

2006 அன்னம் இரண்டுள ஆற்றம் கரையினில்

துன்னி இரண்டும் துணைப்பிரி யாது அன்னம்

துன்னிலை அன்னம் தனியொன்றது என்றக்கால்

பின்ன மட அன்னம் பேறனு கா தே (2)

சீவ வாழ்வில் இரண்டு அன்னங்கள் உள்ளன. இரண்டும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரியாதனவாம். அவற்றுள் தன்னிலையில் நிற்கும் சிவமாகிய அன்னம் தனக்கு வேறாயது என்று எண்ணினால் வேறுபட்ட அறியாமையோடு கூடிய சீவனாகிய அன்னத்துக்கு என்றும் சிவப்பேறு கிட்டாதாகும்.

(ஆற்றங்கரை - உலகவாழ்வு, அன்னம் இரண்டு. சிவன், சீவன். பேறணுகாது - தான்வேறு என்று எண்ணிக் கொண்டு இருக்கும் அளவும் முத்தி அடையாது.)

28. புருடன்

2007 வைகரி யாதியும் மாயா மலாதியும்
பொய்கரி யான புருடாதி பேதமும்
மெய்கரி ஞானம் கிரியா விசேடத்துச்
செய்கரி ஈசன் அனாதியே செய்ததே (1)

வைகரி, மத்திமை, பைசந்தி, சூக்குமை ஆகிய வாக்குகளும், மாயை முதலான மலங்களும், பொய்யான போகங்களை நுகர்விக்கும் புருடன் முதலான வித்தியா தத்துவமும், பிறப்பை ஒழிக்கும் ஞானமும் ஆகிய இவற்றைச் சாட்சியாயுள்ள ஈசன் ஆன்மாக்கள் செயற்பட்டு, உய்தி பெறும் பொருட்டு அனாதியே அமைத்தருளியதாம்.

2008 அணுவில் அணுவினை ஆதிப் பிராணை
அணுவில் அணுவினை ஆயிரங் கூறிட்டு
அணுவில் அணுவை அணுகவல் லார்க்கு
அணுவில் அணுவை அணுகலும் ஆமே (2)

அணுவுக்கும் அணுவாயுள்ளதை ஆயிரம் கூறு செய்து அவ் ஆயிரத்தில் ஒரு கூற்றினை நெருங்க வல்லார்க்கு அணுவுக்கு அணுவானவனும் ஆதிப் பிரானும், மிகச் சூக்குமம் ஆனவனும் ஆகிய பரம்பொருளை அடையலும் ஆகும்.

(அணு - ஆன்மா; நுண்மை, ஆயிரம் கூறிடலாவது நுணுகி ஆராய்தல். ஆன்மாவில் விளங்கும் சிவத்தை நுணுகி ஆராய்வார்க்கு நெருங்குதலும் கூடும்.)

2009 படர்கொண்ட ஆலதின் வித்தது போலச்
கடர்கொண்டு அணுவினைத் தூவழி செய்ய
இடர்கொண்ட பாச இருளற ஓட்டி
நடர் கொண்ட நல்வழி நாடலும் ஆமே (3)

விழுது ஊன்றி விரிவாய்ப் படர்ந்திருக்கும் ஆலமரத்தின் தன்மை முற்றும் அதன் வித்தின்கண் அடங்கியிருப்பது போல், திருவருள் ஒளியினைக் கொண்டு அணுவாகிய ஆருயிர் உய்யச் செந்நெறியைத் தன் திருவுள்ளத்தில் அமைத் தனன் சிவன். அத்திருவருளின் துணையால் அந் நன்னெறி யிற் சென்று எந்நாளும் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் பாச இருளை முற்றாக ஓட்டுதல் வேண்டும். ஓட்டி அகத்தும் புறத்தும் ஐந்தொழிற்கூத்து இயற்றியருளும் திருவடிசேர் திருநெறியை நாடுவது நாடற்கரிய பெரு நன்மையாகும். (நடர் - அம்பலக் கூத்தர்.)

2010 அணுவுள் அவனும் அவனுள் அணுவும்
கணுஅற நின்ற கலப்பது உணரார்
இணையிலி ஈசன் அவன்எங்கும் ஆகித்
தணிவற நின்றான் சராசரம் தானே (4)

மிகவும் நுண்மையாகிய அணுவாம் உயிரினுள் சிவபெருமானும், அச்சிவபெருமான் இடமாக ஆருயிரும் வேறு அறக் கலந்து நிற்கும் கலப்புச் சொல்லொணாது என்க. ஆயினும் திருவருட் கண்ணால் அஃது உணர்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் உணராதார் செந்நெறிக்குச் சேயராவர். சிவபெருமான் ஒப்பில்லாதவன். அவன் எங்கும் எல்லையின்றிக் கலந்து நிற்கின்றான். அம்முறையால் அவனே இயங்கு திணையும் நிலைத்திணையும் ஆகிய

எல்லாப் பொருள்களும் என்று நல்லாரால் சொல்லப் படுகின்றனன். (கணு - பேதம், தணிவு எல்லை)

29. சீவன்

2011 மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடில்
கோவின் மயிர்ஒன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிரம் ஆயினால்
ஆவியின் கூறுநா நாயிரத்து ஒன்றே (1)

உடலின்கண் பொருந்திய சீவனது வடிவத்தை அள
விட்டுச் சொன்னால் பசுவின் மயிர் ஒன்றை நூறாகப்
பிளந்து அதிலுள்ள ஒன்றை ஆயிரம் கூறாக்கினால் உயிரின்
வடிவம் பசவினது உரோமத்தை ஓர் இலட்சம் கூறிட்டதற்கு
ஒப்பு ஆகும்.

2012 ஏனோர் பெருமையன் ஆயினும் எம்மிறை
ஊனே சிறுமையின் உட்கலந்து அங்குளன்
வானோர் அறியும் அளவல்லன் மாதேவன்
தானே அறியும் தவத்தின் அளவே (2)

எம் இறைவன் ஏனைய தேவர்களைவிடப் பெருமை
உடையவன் ஆயினும் தனது எளிவந்த கருணையால் உடம்
பினுள் உயிராகக் கலந்தும் விளங்குவான். தேவர்களால்
அளவிட்டு அறியமுடியாத தேவதேவன் ஆயினும் ஆன்மா
தான் செய்யும் தவத்தின் அளவாகத் தானே அறியும்.

2013 உண்டு தெளிவன் உரைக்க வியோகமே
கொண்டு பயிலும் குணமில்லை யாயினும்
பண்டு பயிலும் பயில்சீவ னார்பின்னைக்
கண்டு சிவனுருக் கொள்வர் கருத்துளே (3)

யோகத்தைப் பயின்று தெளிந்த குரு உபதேசம் செய்ய
யோகத்தில் பொருந்திப் பயில்வதற்குள்ள நற்பண்புகள்

இல்லாதவராயினும், பழைய வாசனையால் பயின்ற சிவன் பின்னை அனுபவத்தைத் தம்முள்ளே பெற்றுச் சிவருபம் பெறுவர். குரு உபதேசத்தால் பழைய வாசனை தூண்டப் பெற்று இப்பிறவியில் யோகசித்தி உண்டாகும்.

2014 மாயா உபாதி வசத்தாகும் சேதனத்து

ஆய குருஅரு ளாலே அதில்தூண்ட

ஓயும் உபாதியோடு ஒன்றின்ஒன் றாதுஉயிர்

ஆய துரியம் புகுந்தறி வாகவே.

(4)

உயிர் மாயையின் காரியமாகிய துன்பங்களில் தோய்ந்தும் தானும் அதன் வசமாகும். ஞானமே வடிவாக விளங்கும் குருவின் அருளால் சேதனத்தில் தூண்ட மாயா உபாதிகள் ஒன்றினும் பொருந்தாது உயிரின் செயல் ஒடுங்கும். பயிற்சி வசத்தால் துரிய நிலையில் புகுந்த ஞானமே வடிவாக விளங்கும்.

மாயா உபாதி - மாயா காரியமான தனு கரண புவன போகங்களால் உண்டாகும் துன்பம். குருவருள் - சிவோகம் பாவனை செய்து சிவப்பேறு எய்திய ஞானாசாரியன் திருவருள்; குரு அரு ளால் மாயா உபாதிகள் நீங்கி ஞானம் உண்டாகும்.

30. பசு

(பசு - கூட்டப்பட்ட உயிர்)

2015 கற்ற பசுக்கள் சுதறித் திரியினும்

கொற்ற பசுக்கள் குறிகட்டி மேயினும்

முற்ற பசுக்கள் ஒருகுடம் பால்போலும்

மற்றைப் பசுக்கள் வறள்பசு தானே

(1)

வேத ஆகமங்களை நிரம்பக் கற்ற உயிர்கள் பொருள் அனுபவம் இன்றிப் புலம்பிக் கொண்டு திரிந்தாலும், அரச செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ள உயிர்கள் தமக்குரிய விருது

கட்டிக்கொண்டு தெரிந்தவர் போலத் திரிந்தாலும், முதிர்ந்த அனுபவம் உடையவரது ஒரு சிறிது ஞானமே உலகத்துக்குப் பயன் தரும். மற்றையோரது வாய்வேதாந்தம் வறட்டுப் பசுபோல் உலகுக்குப் பயன்படாது. (பசுக்கள் - வினையினால் கட்டுண்ட உயிர்கள். கொற்றம் - அரசு. குறி - அரசு மரியாதைக்கு உரிய அடையாளம். பால் - ஞானம். வாய் வேதாந்தம் பேசுவோர் உலகுக்குப் பயன்படார்.)

2016 கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென்
எல்லைக் கடப்பித்து இறைவன் அடிசுட்டி
வல்லசெய்து ஆற்ற மதித்தபின் அல்லது
கொல்லை செய் நெஞ்சம் குறிப்பறி யாதே (2)

ஐம்புலக் காட்டினுள் தம்புலம் அறியாது மேயும் பசுக்களாகிய ஆருயிர்களை வருமாறு செய்வதென்றி வேறென் செய்வது? திருவருள் உடனாய் நின்று உடல், கலன் உலகு ஊண் முதலியவற்றின்கண் வைத்துள்ள பற்றின் எல்லை யினைக் கடப்பித்துத் திருவடியிற்கூட்டி இன்புறுவிக்கும் அச்செயலே நல்லதாகிய வல்ல அருஞ்செயல் செய்வதாகும். அத்திருவருள் அவ்வாறு செய்தருளத் திருவுள்ளங் கொண்ட பின்புதான் பண்படா வினை நிலமாகிய ஐம்புலக் கொல்லையினை இவ்வாறு செய்யும் திருக்குறிப்பினை ஆருயிர்கள் உணர்தல்கூடும். அதற்குமுன் ஏதும் அறியா இயல்பினவாகும்.

31. போதன்

(போதன் - அறிஞன், சிவஞானத்தை அனுபவத்தில்
கண்டவன்.)

2017 சீவன் எனச்சிவன் என்னவே நிலை
சீவ னார்சிவ னாரை அறிகிலர்
சீவ னார்சிவ னாரை அறிந்தபின்
சீவ னார்சிவ னாயிட்டு இருப்பரே (1)

சீவன் எனவும் சிவனெனவும் இரு பொருளாக இருக்க வில்லை. சீவனார் சீவத் தன்மையில் உள்ளவரையில் சிவனை அறிய முடியாது. சீவனார் சிவத்தன்மை மாறி அகண்ட ஞானம் பெற்ற பிறகு சீவன் என்ற பெயரைப் பெறாது சிவம் என்ற பேரைப் பெற்று விளங்கும்.

2018 குணவிளக் காகிய கூத்தப் பிரானும்
மனவிளக் காகிய மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
பணவிளக் காகிய பல்தலை நாகம்
கணவிளக் காகிய கண்காணி யாகுமே (2)

அறிவொளியாய் விளங்கும் நடராசப் பெருமானும் மனத்தை விளக்காகக் கொண்டு வாழ்கின்ற உயிர்களுக்கு எல்லாம் பல்தலை நாகத்தின் படத்தில் உள்ள நாகரத்தினம் போல் உயிர்க்கூட்டங்களுக்கு விளக்கம் தரும் மேற்பார்வை யாளர் ஆகும். பணம் - படம். படத்திலுள்ள நாகரத்தினம் பாம்புக்குப் பக்குவம் வந்தபோது ஒளியைத் தரும். அது போன்று கூத்தப் பெருமான் பக்குவம் வந்தபோது ஒளியை நல்குவான். (கணம் - கூட்டம்.)

2019 அறிவாய் அறியாமை நீங்கி யவனே
பொறிவாய் ஒழிந்தெங்கும் தானான போதன்
அறிவாய் அவற்றினுள் தானாய் அறிவன்
செறிவாகி நின்றஅச் சீவனும் ஆகுமே (3)

சிவத்தை (அகண்ட அறிவை) விடயமாகக் கொண்டு தம் அறியாமை நீங்கினவனே பஞ்சேந்திரியங்களால் கூட்டியறியும் அறிவை விடுத்து எங்கெங்கும் உள்ளவற்றை அங்கு அங்கு இருந்து காணும் அறிவைப் பெற்றவன் ஆவான். அவனே அறிவுருவாய் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அறிவாய் நின்று அறிவன்; அறிவில் பொருந்தி நின்ற அச்சீவனும் ஆவான்.

2020 ஆறாறின் தன்மை அறியாது இருந்தேனுக்கு
 ஆறாறின் தன்மை அறிவித்தான் பேர்நந்தி
 ஆறாறின் தன்மை அருளால் அறிந்த பின்
 ஆறாறுக்கு அப்புறம் ஆகிநின் றானே (4)

அருஞ்சைவர் தத்துவம் முப்பத்தாறும் இன்னின்ன
 என்னும் மெய்ம்மை அறியாதிருந்த அடியேனுக்கு மிகவும்
 சிறந்த நந்தி யெம்பெருமான் திருவருளால் அறிவிற்கு அறி
 வாய் நின்று அறிவித்தருளினன். அம்முப்பத்தாறின் தன்மை
 களைத் திருவருளால் அறிந்தபின் அம்முப்பத்தாறு
 மெய்களுக்கும் அப்பால் நின்றருள்பவன் சிவபெருமான்
 ஆவன் என்னும் மெய்ம்மை புலப்பட்டது என்க.

2021 சிவமா கியஅருள் நின்றுஅறிந்து ஓரார்
 அவமாம் மலம்ஐந்தும் ஆவது அறியார்
 தவமான செய்து தலைப்பறி கின்றார்
 நவமான தத்துவம் நாடகி லாரே. (5)

சிவத்தோடு பிரிப்பின்றி விளங்கும் திருவருளில் நின்ற
 றிந்து தெளியமாட்டார் கேட்டினைச் செய்யும் ஐம் மலங்
 களும் எவ்விதம் தம்மிடம் பொருந்துகின்றன என்ப தையும்
 அறியமாட்டார். உம்பை வருத்தித் தவங்கள் பல செய்து
 தங்கள் அறிவைப் பாழாக்குகின்றனர். தோழமை நெறியில்
 விளங்கும் சிவத்தை ஆராயமாட்டார். என்னே அறியாமை!
 சிவத்தின் அருளைத் தோழமை நெறி நின்று நாட வேண்டும்.

2022 நாடோறும் ஈசன் நடத்தும் தொழில்உள்ளார்
 நாடோறும் ஈசன் நயந்தூட்டல் நாடிடார்
 நாடோறும் ஈசன்நல் லோர்க்கருள் நல்கலால்
 நாடோறும் நாடார்கள் நாள்வினை யாளரே (6)

நாளும் வினை செய்வோர் நாள்தோறும் இறைவன்
 உயிர்களாகிய நமக்குச் செய்யும் அருட்செயல்களை எண்
 ணார். நம் வினைக்கேற்ப இன்ப துன்பங்களை நளினமாக

அவன் ஊட்டுவதையும் அறியார். இறைவன் நல்லவர் களுக்கே நாள்தோறும் அருள் வழங்குதலால் வினை செய்பவர்கள் நாள்தோறும் இதை எண்ண மாட்டார்கள். இறைவன் செய்யும் உபகாரத்தை நல்லறிஞர் உணர்வர்.

32. ஐந்து இந்திரியம் அடக்கும் அருமை

2023 ஆக மதத்தன ஐந்து களிறுள
ஆக மதத்தறி யோடுஅணை கின்றில
பாகனும் எய்த்துஅவை தாமும் இளைத்தபின்
யோகு திருந்துதல் ஒன்றுஅறி யோமே (1)

மிக்க மதம் பொருந்திய ஐந்து இந்திரியங்களாகிய யானைகள் உள்ளன. அவை உடலில் களிப்பினை நல்கும் சந்திர மண்டலமாகிய சுட்டுத்தறியில் அணைந்து பொருந்து வதில்லை. இவற்றை அடக்க முயலும் ஆன்மாவாகிய பாகனும் இளைத்து ஐம்பொறிகளின் வல்லமையும் குறைந்தபிறகு யோக நெறியால் திருந்துதல் என்பதை நான் அறியவில்லை. (களிறு - இந்திரியங்கள். இந்திரியங்கள் செம்மையாய் இருக்கும்போதே யோகம் செய்தல் வேண்டும். இளைத்தபின் யோகம் சித்தியாது.)

2024 கருத்தின்நன் னூல்கற்று கால்கொத்திப் பாகன்
திருத்தலும் பாய்மாத் திகைத்தன்றிப் பாயா
எருத்துற ஏறி இருக்கிலும் ஆங்கே
வருத்தினும் அம்மா வழிநட வாதே (2)

கருத்துடைய நல்ல நூல்களைப் பலகாலும் சுற்று ணர்ந்து பிராணனது இயக்கத்தை ஆன்மாவாகிய பாகன் மாற்றித் திருத்தலும், வேகமாகப் பாய்கின்ற இந்திரியங் களாகிய குதிரைகள் திகைத்து நிற்குமே தவிர ஏவியவுடன் பாய்ந்து செல்ல மாட்டா. பிடரியின்கண் நன்கு ஏறியிருந்து மிகவும் தூண்டி நடத்தினாலும் அக் குதிரைகள் முன்னே சென்றவழிச் செல்லமாட்டா. யோகப் பயிற்சியின்றி ஐம்

புலன்களை அடக்குவது முடியாததொன்று யானையும்
வருத்தம் உறாமல் வழிக்கு வருவதில்லை.

2025 புலம்ஐந்து புள்ஐந்து புள்சென்று மேயும்
நிலம்ஐந்து நீர்ஐந்து நீர்மையும் ஐந்து
குலம் ஒன்று கோல்கொண்டு மேய்ப்பான் ஒருவன்
உலம்வந்து போம்வழி ஒன்பது தானே (3)

ஐம்பூதங்களாகிய இடங்கள் ஐந்து. ஞானேந்திரியங்
களாகிய பறவைகள் ஐந்து. அவை சென்று பற்றும் தன்
மாத்திரைகளாகிய புலன்கள் ஐந்து. கன்மேந்திரியங்கள்
ஐந்து. அவற்றின் செயல்களாகிய வசனாதிகளும் ஐந்து.
மாயையாகிய குலம் ஒன்று, அறிவாகிய கோலைக் கொண்டு
அவற்றைச் செலுத்துகின்ற ஆன்மாவாகிய மேய்ப்பான்
ஒருவன் உண்டு. அவன் வருந்திப் போகும்வழி உடம்பினுள்
ஒன்பதாகும்.

(கன் மேந்திரியங்கள் இயங்கும் தன்மையவாதலின் 'நீர்'
என்றார். கோல் - அறிவு. ஒன்பது - நவத்துவாரம். வசனாதி
ஐந்து. வசனம் (வாக்கு), கமனம் (பாதம்), தானம் (பாணி),
விசர்க்கம் (பாயுரு), ஆனந்தம் (உபஸ்தம்))

2026 அஞ்சுள சிங்கம் அடவியல் வாழ்வன
அஞ்சம்போய் மேய்ந்துதம் அஞ்சுகு மேபுகும்
அஞ்சின் உகிரும் எயிரும் அறுத்திட்டால்
எஞ்சாது இறைவனை எய்தலும் ஆமே (4)

உடம்பாகிய காட்டில் இந்திரியங்களாகிய சிங்கங்கள்
ஐந்துள்ளன. அவ் ஐந்தும் புறம் சென்று புறப்பொரு
ளைப்பற்றி அகம் வந்து சேரும் விஷயங்களைப் பற்றி நிற்கும்
மனத்தையும் விஷயங்களில் ஈடுபடும் கருவிகளையும்
செல்லவொட்டாது அடக்கி நிறுத்தி விட்டால் தவறாது
இறைவனை அடைதலும் ஆகும். மனம் பொறிவழி
செல்லாது தடுத்துவிட்டால் இறைவனை அடையலாம்.

சிங்கம் இந்திரியம், உகிர் - நகம் (செல்லுதல்) எயிறு - பல் (பற்றுதல்).

2027 ஐவர் அமைச்சருள் தொண்ணூற்று அறுவர்கள்
ஐவரும் மைந்தரும் ஆளக் கருதுவர்
ஐவரும் ஐந்து சினத்தொடே நின்றிடில்
ஐவர்க்கு சிறைஇறுத்து ஆற்றகி லோமே (5)

ஐந்து இந்திரியங்களாகிய அமைச்சரும் அவர்கட்கு
அடங்கித் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களாகிய ஏவலாள
ரும் உள்ளனர். அந்த அமைச்சர் ஐவரும் அவர்வழி வந்த
தத்துவக் கூட்டமாகிய பிள்ளைகளும் நம்மை ஆளக்
கருதுவார்கள். அந்த ஐவரும் ஐவகையான தாபத்தோடே
செயல்புடன் நம்மால் அந்த ஐவருக்கும் கையுறை
கொடுத்துச் சமாளிக்க முடியாது.

2028 சொல்லகில் லேன்குடர்ச் சோதியை நாடொறும்
சொல்லகில் லேன்திரு மங்கையும் அங்குள்
வெல்லகில் லேன்புலன் ஐந்துடன் தன்னையும்
கொல்லநின் றோடும் குதிரைஓத் தேனே (6)

தினந்தோறும் சுயம் சோதியாகப் பிரகாசிக்கும்
சிவத்தைத் தோத்திரிக்கும் வன்மையுடையேன் அல்லேன்.
திருவருள் அம்மையும் அங்கிருப்பதைச் சொல்ல வல்லேன்
அல்லேன். இந்திரியங்களையும் அவற்றின் வயப்பட்டு
அலையும் மனத்தையும் வெல்லும் ஆற்றல் உடையேன்
அல்லேன். கொல்லுவதற்குக் கொண்டு செல்லும்
குதிரைமேல் ஏறியவனை ஒத்தேன்.

2029 எண்ணிலி இல்லி அடைத்துஅவ் இருட்டறை
எண்ணிலி இல்லியோடு ஏகில் பிழைதரும்
எண்ணிலி இல்லியோடு ஏகாமை காக்குமேல்
எண்ணிலி இல்லதோர் இன்பமது ஆமே (7)

இவ்வுடல் அளவிட முடியாத தொளைகளை உடையதாகும். மனமானது கணக்கற்ற தொளைகளையுடைய உடல் இன்பத்தைத் தேடி ஓடுமாயின் குற்றம் விளையும். உயிரானது மனவழிச் சென்று கணக்கற்ற தொளைகளையுடைய உடல் இன்பத்தை நாடாமல் இருக்குமாயின் எண்ணமற்ற உள்ளத்தில் ஓர் இன்பம் உண்டாகி நிற்கும்.

(மனம் பொறிவழி நாடாமல் இருக்குமாயின் எண்ணமிலா இன்பம் எய்தலாம்.)

2030 விதியின் பெருவலி வேஸைகூழ் வையம்
துதியின் பெருவலி தொல்வான் உலகம்
மதியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை
நிதியின் பெருவலி நீர்வலி தானே (8)

கடலால் சூழப்பட்ட பூமியில் உள்ள மக்களுக்கு அவரவர் புண்ணிய பாவத்துக்கு ஏற்ப வாழ்க்கை அமையும். சிவத்தைத் துதித்துப் பெருமையான வல்லமை பெற்றவர்க்குப் பழமையான வானுலகம் அமையும். சந்திரமண்டல வல்லமைக்கு ஏற்ப மானிடர் வாழ்க்கை உள்ளது. அட்டமா சித்திகளை அடைவதே அழகான நிதியின் பெருவலியாகும்.

33. ஐந்து இந்திரியம் அடக்கும் முறைமை.

2031 சூட்டம் ஒருமுழம் உள்ளது அரைமுழம்
வட்டம் அமைந்ததோர் வாவியுள் வாழ்வன
பட்டன மீன்பல பரவன் வலைகொணர்ந்து
இட்டனன் யாம்இனி ஏதம்இ லோமே (1)

சந்திரமண்டலமாகிய குளம் ஒரு முழம் அகலமும் அரைமுழம் (ஒரு சாண்) ஆழமும் உள்ளது. வட்ட வடிவமாக அமைந்த அக்குளத்தில் விஷய வாசனைகளாகிய மீன்கள் வாழ்கின்றன. சிவபெருமானாகிய வலைஞன் வலையைக்

கொண்டு வீசினான். அவ்வலையில் மீன்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டன. யாம் இனிப் பிறவித்துன்பம் நீங்கினோம். (பரதவன் - பரவன் என இடைக் குறைந்தது. இங்குக் குளம் என்றது சிரசின் பகுதியாகும்.)

2032 கிடக்கும் உடலில் கிளர்நீந் திரியம்
அடக்க லுறும்அவன் தானே அமரன்
விடக்கிரண்டு இன்புற மேவுறு சிந்தை
நடக்கின் நடக்கும் நடக்கும் அளவே

(2)

அறிவற்றுக் கிடக்கும் உடலில் கிளர்ந்து எழுகின்ற இந்திரியங்களை அடக்க வல்லவனே அமரன் ஆவான். உடம்பின்கண் அருந்துதல் பொருந்துதல் ஆகிய இரண்டு இன்பங்களிலும் மனம் பொருந்தி நிற்கும் அளவும் உடம்பில் சுவாச இயக்கம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். இரண்டு இன்பமாவன: உணவை அருந்துவதிலும், பெண்ணைப் பொருந்துவதிலும் உண்டாகும் இன்பம். இவ்விரண்டும் விருப்பம் உள்ளவரை பிராண செயம் உண்டாகாது. விடக்கு - உடல். நடக்கும் அளவு - பிராணவாயு இயங்கும்வரை.

2033 அஞ்சும் அடக்குஅடக்கு என்பர் அறிவிலார்
அஞ்சும் அடக்கும் அமரரும் அங்கிலை
அஞ்சும் அடக்கிய அசேதன மாமன்றிட்டு
அஞ்சும் அடக்கா அறிவுஅறிந் தேனே

(3)

இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் அடக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்வார்கள் அறிவில்லாதவர்கள். அவ்வாறு ஐந்தையும் அடக்கிய தேவர்களும் இல்லை. ஐந்தையும் அடக்கிவிட்டால் அறிவற்ற சடப்பொருளாகும் என்று கருதி ஐந்தையும் அடக்காமல் இயங்கச் செய்கிற உபாயத்தை உணர்ந்து கொண்டேன்.

(புலனடக்கம் என்பது அவற்றைத் தீய வழியிற் செலுத்தாமல் தூய வழியில் செலுத்துதல் ஆகும்.)

2034 முழக்கி எழுவன மும்மத வேழம்
 அடக்க அறிவென்னும் கோட்டையை வைத்தேன்
 பிழைத்தன ஓடிப் பெருங்கேடு மண்டிக்
 கொழுத்தன வேழம் குலைக்கின்ற வாரே (4)

இந்திரியங்களாகிய மும்மத யானைகள் பிளிறிக் கொண்டு எழுகின்றன. அவற்றை அடக்க அறிவாகிய கோட்டையை வைத்தேன். ஆனால் அவை அக் கோட்டையினின்றும் தப்பியோடி வெளியே கேடு தரும் புலன்களில் மண்டி உடம்பாகிய கரும்பை அழித்துத் திமிர் கொண்டு அலைகின்றன.

2035 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அகலிடம் ஆவது
 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருந்தவம் ஆவது
 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அரன்பதம் ஆவது
 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருளுடை யாரே (5)

பிரணவமாகிய ஐந்தில் ஒடுங்கினால் நாதாந்தமாகிய அகலிடம் அமையும். இதுவே மேலான தவமாகும். இதுவே சிவபதமுமாகும். இதில் ஒடுங்கி நின்றவாரே அருளுடையார் திரு ஐந்தெழுத்தை ஒதினால் இவை யாவும் சித்தியாகும் என்பதாம்.

2036 பெருக்கப் பிதற்றிலென் பேய்த்தேர் நினைந்தென்
 விரித்த பொருட்கெல்லாம் வித்தாவது உள்ளம்
 பெருக்கிற் பெருக்கம் சுருக்கிற் சுருக்கம்
 அருத்தமும் அத்தனை ஆராய்ந்துகொள்
 வார்க்கே (6)

நிரம்பப் பேசி என்ன பயன்? கானல் நீரைப் போன்று தோன்றி மறையும் உலகை நினைந்து என்ன பயன்?

பரவலாக விரிந்துள்ள பொருளுக்கெல்லாம் வித்தாக உள்ளம் இருக்கிறது. உலகப் பொருளை மிருதியும் நினைக்கில் உலகைப் பற்றிய சிந்தனை மிருதியும் பெருகிவிடும். அவற்றை நினையாது சிவத்தை நினைவில் உலகப் பொருள் அங்குச் சுருங்கிவிடும். இதனை ஆராய்ந்து தெளிவார்க்கு இவ்வளவுதான் உண்மைப் பொருளாகும்.

2037 இளைக்கின்ற வாறுஅறிந்து இன்னுயிர் வைத்த
கிளைக்குஒன்றும் ஈசனைக் கேடில் புகழோன்
தளைக்கொன்ற நாகம்அஞ் சாடல் ஒடுக்கத்
துளைக்கொண்டது அவ்வழி தூங்கும்

படைத்தே (7)

பாசவழி நீங்கிப் பெருமை பெற்ற சீவன் பொறிவழிச் சென்று கெடுகின்றமையை அறிந்து, இனிய உயிர்கட்காக அடியார் கூட்டத்தை வைத்து அவரோடு பொருந்தியிருக்கும் ஈசனிடம் பாசத்தினின்றும் விடுபட்ட மனத்தினது ஐவகைச் சேட்டைகளையும் ஒடுக்கி நிற்க, ஐம்பொறியாகிய தொளை வழிச் சென்றது பிரமரந்திரமாகிய தொளையில் இன் பத்தைப் பெற்று ஓய்ந்திருக்கும்.

2038 பாய்ந்தன பூதங்கள் ஐந்தும் படரொளி
சார்ந்திடும் ஞானத் தறியினில் பூட்டிட்டு
வாய்ந்துகொள் ஆனந்தம் என்னும் அருள் செய்யில்
வேய்ந்துகொள் மேலை விதியது தானே (8)

ஐம்பூதங்களின் தூலத் தன்மை மாறிச் சூக்குமமான ஐவகை ஒளிகளாய், சார்ந்து விளங்கும் ஊர்த்துவ சகஸ்ர தளமாகிய தறியினில் சுட்டப்பெறும் பேற்றை அடைவாயாக. ஆனந்த சக்தி உன்னிடம் பதியில் இதுவே முடிவானது என்று சிரசின்மேல் சூடிக் கொள்வாயாக. இதுவே மிகப் பழமையான நெறியாகும்.

2039 நடக்கின்ற நந்தியை நாபோறும் உன்னில்
படர்க்கின்ற சிந்தையைப் பைய ஒடுக்கிக்
குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவழி நோக்கில்
வடக்கொடு தெற்கு மனக்கோயி லாமே (9)

எல்லா உயிர் வகையிலும் பொருந்தி இயக்குகின்ற
சிவத்தை நாள்தோறும் தியானிப்பதால், எல்லாப் பொருளி
டத்தும் சென்று பற்றும் மனத்தை மிகவும் மெதுவாக ஒடுக்கி,
ஊர்த்துவ சகஸ்ர தளத்தைக் குறியாகக் கொண்டு அதன்
வழியே மனம் பதிவுண்டால் சிரசிலுள்ள இடப்பாக மாகிய
வடக்கும் வலப்பாகமாகிய தெற்கும் வளர்ந்து மனக்
கோயிலாக அமையும்.

வடபெருங்கல்லும் தென்பெருங்கடலும் நடங்கொள்
இடமாகக் கொண்டருளும் சிவபெருமான் திரு ஐந்தெழுத்து
எண்ணுபவர் சிந்தையே திருக்கோவிலாகக் கொண்டருள்
வன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

2040 சென்றன நாழிகை நாள்கள் சிலபல
நின்றது நீள்பொருள் நீர்மேல் எழுத்துஒத்து
வென்று புலன்கள் விரைந்து விடுமின்கள்
குன்று விழுவதில் தாங்கலும் ஆமே (10)

முன்னே கூறிய சாதனையில் சில நாழிகைகள் சில
நாட்கள், பின் பல நாட்கள் சென்றன. அதனால் உலகப்
பொருள் எல்லாம் நீர் மேல் எழுத்துப்போல் அழிவனவாகத்
தோன்றின. இவ்வகையே புலன்களின்மேல் செல்லும்
விருப்பத்தினை விரைந்து விடுங்கள். பின் மலை போன்ற
துன்பம் வந்தாலும் தாங்க முடியும்.

2041 போற்றிசைத் துப்புனி தன்திரு மேனியைப்
போற்றிசெய் மீட்டே புலன்ஐந்தும் புத்தியால்
நாற்றிசைக் கும்பின்னை யாருக்கும் நாதனை
ஊற்றுகை உள்ளத்து ஒருங்கலும் ஆமே (11)

தூயோனாகிய சிவபெருமான் திருமேனியைப் போற்றி இசைத்துத் தொழுங்கள். சிவன் நினைவாகிய சிறந்த அறிவினால் புலன்களைப் புன்னெறியதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம் நன்னெறி ஒழுகச் செய்யும் பெருநிலம் வாய்க்கும். அந்நலத்தால் நாற்றிசைக்கும் முன்னையும் பின்னையுமாக விளங்கும் அனைத்து உயிர்க்கும் முழு முதல்வன் சிவன். அவனே நாதனாகவும் விளங்குவன். அச்சிவபெருமானைக் கண்டு தொழுக. அதனால் அவன் திருவடிக்கண் ஒடுங்குதலும் நிலைபெறும் என்க.

2042 தரிக்கின்ற நெஞ்சம் சகளத்தின் உள்ளே
அரிக்கின்ற ஐவரை யாரும் உணரார்
சிரிக்கின்ற வாறு சிலபல பேசில்
வரிக்கொண்ட மைகூழ் வரையது வாமே (12)

உடம்பினுள் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் உள்ளத்தினால் உடம்பை அரித்துத் தின்னுகின்ற ஐம்பொறிகளாகிய கள்வரை யாரும் உணரவில்லை. நகைக்கின்றவாறு உலக விஷயங்களில் சில பலவற்றைப் பேசிக் கொண்டிருப்பின், உயர்ந்துள்ள அண்டகோசம் கரிய இருளால் சூழப்பட்ட எல்லையாகவேதான் இருக்கும்.

(சிவபெருமான் கொண்டருளும் அருள் திருமேனியைச் சகளம் என்பர். சகளம் - நிலைக்களம்.)

2043 கைவிட லாவதுஒன்று இல்லை கருத்தினுள்
எய்தி அவனை இசையினால் ஏத்துமின்
ஐவ ருடைய அவாவினில் தோன்றிய
பொய்வ ருடுஐய புலன்களும் ஐந்தே (13)

ஐம்பொறிகளை அடக்கி விட்டால் விடவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. அகத்தினுள் பொருந்தி யிருக்கும் பரம்பொருளை இயல்பான முறையில் தொழுங்கள். இல்லை யேல் ஐம்பொறிகளின் விருப்பத்தில் விளைந்த பொய்

யினையே பொருந்தும் புலன்கள் ஐந்து புறத்தே கவர உள்ளன.

(இறைவனை அகத்தே எண்ணியிருந்தால் புறத்தேயுள்ள ஐம்புல ஆசைகள் தோன்றா.)

34. அசற்குரு நெறி

(அசற்குரு - சன்மார்க்கம் அறியா குரு)

2044 உணர்வுஒன்று இலாமுடன் உண்மைஓ ராதோன்
கணுவின்றி வேதா கமநெறி காணான்
பணிஒன்று இலாதோன் பரநிந்தை செய்வோன்
அணுவின் குணத்தோன் அசற்குரு வாமே (1)

சிவ உணர்வு இல்லா மூடனும், உண்மைப் பொருளை ஆராயாதவனும், சிக்கலின்றி வேத ஆகமங்கள் உணர்த்தும் நெறியினைக் காணாதவனும், அடக்கமில்லாதவனும், பிறரை நிந்திப்போனும், ஆன்மபோதம் உடையவனும் ஆகிய இவர் அசற்குரு ஆவார். (கணு - முடிச்சு; வேதாகமங்களின் மறைபொருள். அணுவின் குணம் - சீவபோதம், இவ் அறுவகையினரும் சன்மார்க்கம் உபதேசிக்கும் நெறியில்லாதவர் ஆவார்.)

2045 மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும்
பந்தமும் வீடும் தரிசித்துப் பார்ப்பவர்
சிந்தனை செய்யாத் தெளிவியாது ஊண்பொருட்டு
அந்தகர் ஆவோர் அசற்குரு வாமே (2)

மந்திரம் தந்திரம் மாட்சிமையுடைய யோகம் ஞான முடன் பாசம் முத்தி ஆகியவற்றைக் கண்டு உணர்ந்திருப்பாரை மனத்தினால் நினைத்தும் உண்மை ஞானம் பெறச் செய்யாமல் வயிற்றுப்பாட்டுக்குக் குருடராய்த் திரியும் குருமார்கள் அசற்குரு ஆவார்.

2046 ஆமாறு அறியாதோன் மூடன் அதிமூடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்டு
ஆமாறு அசத்துஅறி விப்போன் அறிவிலோன்
கோமான் அலன்அசத் தாகும் குரவனே (3)

பேரின்பத்தை அடைதற்குரிய உபாயத்தை அறியாதவ
னும், அறிவில்லாதவனும் அறிவில்லாத செயலைச் செய்பவ
னும் காமம் முதலிய ஆறு பகைகளை நீங்கப் பெறாத கீழ்
மகனும், பாவிக்குக்கு மெய்யை உணர்த்தாது பொய்யை
உணர்த்துபவனும் ஆகிய அறிவற்றவன் சிறந்த குரு ஆக
மாட்டான். அவன் அசற்குருவேயாகும். (மூடன் - நன்மை
தீமைகளை அறியாதவன். அதிமூடன் - நன்மை தீமைகளை
அறிந்தும் தீமை செய்பவன்.)

2047 கற்பாய கற்பங்கள் நீக்காமற் கற்பித்தால்
தற்பாவங் குன்றும் தனக்கே பகையாகும்
நற்பால் அரசுக்கும் நாட்டுக்கும் கேடென்றே
முற்பாலே நந்தி மொழிந்துவைத் தானே (4)

உலக வாழ்வு பற்றிய எண்ணங்களை நீக்காமல் மந்திர
உபதேசம் செய்தால் சிவபாகம் சிறந்து வெளிப்படாமல்
சுருங்கி நிற்கும். சிவத் தியானமும் உலக போகமும் ஒன்றுக்
கென்று முரணானதுபற்றித் தீமையும் விளையும். இத்
தகைய குருமார்கள் வாழும் நாட்டுக்கும் அரசனுக்கும் தீங்கு
வரும் என்று முன்னமே சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்து
அருளினான். உலக யோசகத்தில் திளைப்பவர் நல்ல குரு
ஆகார்.

2048 குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லும் குருடர்
முரணும் பழங்குழி வீழ்வர்கள் முன்பின்
குருடனும் வீழ்வர்கள் முன்பின் அறவே
குருடரும் வீழ்வார் குருடரோடு ஆகியே (5)

கண்ணில்லாதவர்க்குக் கோலைக் கொடுத்து வழி காட்டிச் செல்லும் கண்ணில்லாதவர், வழிக்கு மாறுபட்ட பழைய குழியிலே முன்னே விழுவார்கள். அதற்குப் பின்பு அவரைப் பின்பற்றி வந்த குருடரும் அந்தக் குழியிலே விழுவார்கள். அதுபோல ஞானத்தை உணராத சீடரும் அசற் குருவோடு சேர்ந்து முன்பின் இல்லாமல் ஒருசேர அஞ் ஞானத்தில் விழுவார்கள்.

(சிவஞானம் போதிக்கும் குரு அகக் கண் உடையவராய்க் காமத்தை வென்றவராய் இருக்க வேண்டும்.)

35. சற்குரு நெறி

(சற்குரு - சத்தை உணர்த்தும் குரு)

2049 தாள்தந்து அளிக்கும் தலைவனே சற்குரு
தாள்தந்து தன்னை அறியத் தரவல்லோன்
தாள்தந்து தத்துவா தீதத்துச் சார்சீவன்
தாள்தந்து பாசம் தணிக்கும் அவன்சத்தே (1)

சிவகுருவாக எழுந்தருளிவந்து தலையளிபுரியும் சிவனும் அதற்கு வழித்துணையாக நிற்கும் குலகுருவும் கருத்தில் ஒருவரே யாவர். சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் தந்தருள்பவனே மெய்க் குரவன். மெய்க் குரவன் எனினும் சற்குரு எனினும் ஒன்றே. திருவடிகளைத் தந்தருளித் தன்னையும் உண்மையாக அறிவிப்பவன் மெய்க்குரு தானே அருளித் துவாதீதமாகிய அப்பால் நிலைக்கண் ஆருயிரைச் சாரச் செய்பவன் குரு திருவடிகளைத் தந்தபின் பாசம் துடைத் தருள்வன். அவன் என்றுமுள்ள மெய்ப் பொருளாவன். (சத்து - மெய்ப்பொருள்.)

2050 தவிரவைத் தான்வினை தன்னடி யார்கோள்
தவிரவைத் தான்சிரத் தோடுதன் பாதம்
தவிரவைத் தான்நமன் தூதுவர் கூட்டம்
தவிரவைத் தான்பிற வித்துயர் தானே. (2)

சிவகுருவாக எழுந்தருளிய சிவன் ஆருயிர்கட்கு அளித்தருளும் அருளிப்பாடுகள் பலவாம். அவை வருமாறு: தன்னடியார்களின் வினைகளை நீங்க அருளினன். தன்னடியார்கட்குக் கோள்கள் துன்புறுத்தாமல் அவர் ஏவும் தொழிலை இயற்ற அருளினன். நமனின் தூதுவர் கூட்டம் நணுகாது விலக வைத்தனன். பிறவிப் பெருந்துயர் நீங்க வைத்தனன்.

2051 கறுத்த இரும்பே கனகமது ஆனால்
மறித்துஇரும் பாகா வசையது போலக்
குறித்தஅப் போதே குருவருள் பெற்றான்
மறித்துப் பிறவியில் வந்தனு காளை (3)

கருமை நிறம் வாய்ந்த இரும்பு வேதிப்பான் தொழிலால் செம்பொன் ஆகும். அங்ஙனம் செம்பொன் ஆனபின் மீண்டும் இரும்பாகாது. அவ்வகை போன்று செவ்வி வாய்ந்த பொழுது சிவகுரு எழுந்தருள்வன். குறித்த அப்பொழுதே குருவருள் கிடும். அக்குருவருள் பெற்றவன் மீண்டும் பிறவிப் பெருங்கடலில் வந்து பொருந்தான்.

2052 பாசத்தை நீக்கிப் பரனோடு தன்னையும்
நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவோர்
ஆசற்ற சற்குரு வாவோர் அறிவற்றுப்
பூசற்கு இரங்குவோர் போதக் குருவன்றே (4)

திருவருளால் சிவ பெருமானுடன் தன்னையும் அன்பினால் ஆராய்ந்து அருளால் பாசத்தை நீங்கியவரும், ஏனை யார்க்கும் அவ் அருளாலேயே மலமற நீக்குபவரும் மெய்க்குரவராவர். அங்ஙனமன்றி நல்லறிவு சிறிதும் இல்லாது மாயப் போர்க்கு மனம் இரங்குவோர் கோழையாகும் புல்லியராவர். அவர் ஒரு ஞானமும் மெய்யுணர்வுக் குரவராகார். (பூசற்கு - கலகத்திற்கு)

2053 நேயத்தே நிற்கும் நிமலன் மலமற்ற
நேயத்தை நல்கவல் லோன்நித்தன் சுத்தனே
ஆயத்த வர்தத் துவம்உணர்ந் தாங்குஅற்ற
நேயர்க்கு அளிப்பவன் நீடும் குரவனே (5)

இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கிய முழுமுதற் சிவன் அன்பரது அன்பு அகத் தாமரையில் அருளால் பிணைந்து நிற்பன். குற்றமற்ற தன்னை மெய் அன்பர்கட்குச் சுற்றமாகக் கொடுத்தருளும் துணைவன் என்றும் அழியா நிலைமையன்; இயற்கைத் தூய்மையன்; சிவமெய்யடியார் கூட்டத்துத் திரு அருளால் கூடி மெய்யுணர்வு கைவரப் பெற்றவர் தத்துவம் உணர்ந்தோராவர். அவரே மலப் பசை அற்றவரும் ஆவர். அத்தகையோர் பேரன்பினர். அவர்க்குத் திருவடிப்பேறு அளிப்பவனே நிலைபெற்ற மெய்க் குரவன் ஆவான்.

2054 பரிசன வேதி பரிசித்தது எல்லாம்

வரிசை தரும்பொன் வகையாகு மாபோல்

குருபரி சித்த குவலயம் எல்லாம்

திரிமலம் தீர்ந்து சிவகதி யாமே

(6)

பொன்னாக்கும் மருந்து பரிசனவேதி எனப்படும். இதனைப் பொன்னாக்குவது எனப் புகலினும் பொருந்தும். பண்டையோர் இதனைக் குளிகை என்றனர். அக்குளிகை உலகியற் பொருள்களில் இயைபுடைய பொருள்கள் எல்லாவற்றினும் பட்ட அளவானே அவை முற்றும் பொன்னாகிவிடும். அதுபோல் மெய்க் குரவனாகிய சிவகுரு தொட்ட இடமெல்லாம் மும்மலம் அகன்று, ஆருயிர்க் கிழவர் செம்மலர் நோன்றாள் சேர்ந்து சிவகதி எய்திச் சிவனாகிச் சிவனடிச் கீழ் இருப்பர்.

2055 தானே எனநின்ற சற்குரு சந்திதி

தானே எனநின்ற தன்மை வெளிப்படில்

தானே தனைப்பெற வேண்டும் சதுர்பெற

ஊனே எனநினைந்து ஓர்ந்துகொள் உன்னிலே(7)

சிவமே தானாக எழுந்தருளிய சற்குருவின் திருமுன்பு ஆன்மாவின் தன் உண்மை தோன்றுமாயின், ஆன்மாவே

சிவத்தைப் பெருமைபெற அறிவதாகும். அவ் அறிவே உன் உடம்பினுள் இருக்கும் சிவம் என்று தேர்ந்து கொள்வாயாக.

2056 வரும்வழி போம்வழி மாயா வழியைக்
கருவழி கண்டவர் காணா வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்தி பேசும் வழியைக்
குருவழியே சென்று கூடலும் ஆமே

(8)

வினைக்கீடாக வரும் வழியாம் பிறப்பும், போம் வழியாம் இறப்பும் எஞ்ஞான்றும் மாறா, மறையா, அழியா வழியாக நிற்கும். இவ்வழியினைப் பிறக்கும் கருவழி கண்டவர் காண்பர். இவ்வழியினைக் காணாதவர் அருளால் காணும் வழி பெரு வழி. அவ்வழி நந்தி முதல்வராய் நவின்று நாட்டியருளப் பட்ட நல்வழியாகும். அதுவே நன்னெறி; திருநெறி. அதனைச் சிவகுருவின் திருவருள் வழியே சென்று பொருள் பெறப் பெறுவதாகும்.

2057 குருளன் பவனே வேதாக மங்கூறும்
பரஇன்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்து
ஒருசிந்தை யின்றி உயிர்பாசம் நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலும் ஆமே

(9)

சிவகுரு என்று அழைக்கப்படுபவன் செந்தமிழ் மறை முறையாம் வேதாகமம் சிறந்து எடுத்து ஓதும் பேரின்ப வடிவினன். அவ்வடிவு உடையவனாகிச் செவ்வி உயிரினுக்குச் சிவயோகம் சேர்ப்பித்து அருள்வன். அவ்வுயிர் திருவடியுணர்வு கைவந்தமையால் வேறோர் எண்ணமும் எண்ணுவதில்லை. அவ்வுயிரை அந் நிலையான் உயரச் செய்து பாசப் பசை அகற்றித் திருவடி நிழற்கீழ் வருவித்துப் பேற்றின்கண் நிலைப்பிப்பவன் சிவகுரு ஆவான்.

2058 சத்தும் அசத்தும் சதசத்தும் தான்காட்டிச்
சித்தும் அசித்தும் சிவபரத் தேசேர்த்துச்
சுத்தம் அசுத்தம் அறச்சுக மானசொல்
அத்தன் அருட்குரு வாம்அவன் கூறிலே

(10)

சத்தாகிய சிவமும் அசத்தாகிய மாயையும், சத்தோடு கூடிச் சத்தாகவும், அசத்தோடுகூடி அசத்தாகவும் உள்ள ஆன்மாவும் ஆகிய முப்பொருள்களின் இயல்புகளை உணர்த்திச் சித்தாகிய ஆன்மாவையும் அசித்தாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் சிவத்தோடு சேர்த்து சுத்த மாயையும் அசுத்த மாயையும் நீங்க இன்ப வடிவான பிரணவ உபதேசம் செய்யும் தலைவனே அருட்குரு என்று சொல்லப் பெறுவான்.

(சத்து - அழியாதது; அசத்து - அழிவுடையது. சதசத்து - ஆன்மா அழியாததாயினும் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் இருப்பது. சித்து அறிவு. அசித்து - அறியாமை)

2059 உற்றிடும் ஐம்மலம் பாச உணர்வினால்
பற்றறு நாதன் அடியில் பணிதலால்
சுற்றிய பேதம் துரியம்மூன் நால்வாட்டித்
தற்பரம் மேவுவோர் சாதகர் ஆமே (11)

உயிர்களுடைய பாச உணர்வினால் ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி ஆகிய ஐம்மலங்களும் பொருந்தும். சிவபெருமானது திருவடியைப் பணிவதால் அவா நீங்கும். சிவப்பறை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆன்மாவைச் சுற்றியுள்ள பேத ஞானத்தைச் சீவதுரியம், சிவதுரியம், பரதுரியம் ஆகிய மூன்றினாலும் கெடுத்து, தற்பரம் என்ற மேலான சிவத்தைச் சார்வோர் சாதகராவர்.

2060 எல்லாம் இறைவன் இறைவி யுடன்இன்பம்
வல்லார் புலனும் வருங்கால் உயிர்தோன்றிச்
சொல்லா மலம்ஐந்து அடங்கியிட்டு ஓங்கியே
செல்லாச் சிவகதி சேர்தல்வினை யாட்டே (12)

எல்லா உயிர்களும் இன்பம் நுகர்தற்குரிய வலிமை மிக்க புலன் உணர்வோடு பொருந்த, வருங்காலத்து இறைவன் இறைவியோடு உள்ளத்தில் தோன்றவே சொல்லாமலே

ஐம்மலச் சேட்டைகளும் அடங்கி உயிர் சிறந்து மீண்டு வாராநெறி அடைவித்தல் இறைவனுக்கு விளையாட்டாகும். முதல் இரண்டு அடிகளைப் பொருள் இயைபுக்கேற்பக் கொண்டு கூட்டுக.

2061 ஈனப் பிறவியில் இட்டது மீட்டுட்டித்
தானத்துள் இட்டுத் தனையூட்டித் தாழ்த்தலும்
ஞானத்தின் மீட்டலும் நாட்டலும் வீடுற்று
மோனத்துள் வைத்தலும் முத்தன்தன்
செய்கையே (13)

இழிந்த பிறவியில் செலுத்தி, பின்பு அதனின்றும் மீட்டு வினைப் போகங்களை அருத்தி, பத முத்தியை அடையப் பண்ணி, பதவிகளின் போகங்களை அருந்தச் செய்து உயிர் களைப் பிறவிக்கடலில் ஆழ்த்துதலும், பின் சிவஞானத்தில் மீளச் செய்தலும் அதிலேயே நிலைபெறுத்தலும், வீட்டினைப் பொருந்தி மௌனம் என்ற பேசாப் பெருவாழ்வு அளித்தலும் ஆகியவை முத்தியை அளிக்கும் சிவனது செயலாம்.

2062 அத்தன் அருளின் விளையாட் டிடம்சடம்
சித்தொடு அசித்துஅறத் தெளிவித்த சீவனைச்
சுத்தனும் ஆக்கித் துடைத்து மலத்தினைச்
சத்துடன் ஐங்குரு மத்திடும் தன்மையே (14)

சிவபெருமான் செய்தருளும் திருஐந்தொழிலின் திரு விளையாட்டிடம் ஆருயிர்களின் உடம்பாகும். அறிவுடையன இவை அறிவில்லன இவை, என ஆருயிர்கட்கு அறிவித்து அவ் அறிவினால் தெளிவிக்கப்பட்ட செவ்வி உயிரை மலம் நீக்கி அருளுகின்றனன். உண்மைப் பொருளாகிய தன் வண்ணம் ஆக்குகின்றனன். இவையே திரு ஐந்தெழுத்தின் சிறப்பால் பெறப்படும் பேரின்பப் பேற்றினுக்கு வாயிலாகிய திரு ஐந்தொழிலாகும்.

2063 ஈசத்து வங்கடந்து இல்லையென்று அப்புறம்
 பாசத்து னேயென்றும் பாவியும் அண்ணலை
 நேசத்து னேநின்ற நின்மலன் எம்மிறை
 தேசத்தை எல்லாம் தெளியவைத் தானே (15)

ஈசுவரத் தன்மையைப் பெறுவதற்குமேல் பேறு இல்லை
 யென்று, அப்புறமாகி நின்ற சதாசிவ மூர்த்தியைப் பாசத்
 தில் உள்ளபோதே பற்றி நில்லுங்கள். பாசத்தின்கண் அவன்
 அன்போடு பொருந்தி யிருப்பினும் அதில் ஓட்டாத நின்
 மலன் ஆவன். அவன் தங்கியிருந்த பாச மயமான புவனங்
 களை ஒளிமயமாகச் செய்தான். (ஈசத்துவம் - தலைமைத்
 தன்மை)

2064 மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டலம்
 ஆணிப்பொன் நின்றங்கு அமுதம் விளைந்தது
 பேணிக்கொண்டு உண்டார் பிறப்பற்று இருந்தார்
 ஊனுக்கு இருந்தார் உணராத மாக்களே (16)

சிவந்த மாணிக்க மாலையைப் போல ஒளிவிட்டு எழு
 கின்ற புருவ நடுவாகிய மண்டலத்தில், மாற்றுயர்ந்த பொன்
 போன்ற சிவம் பொருந்தி நின்று பேரின்பமாகிய அமுதினை
 விளையச் செய்தது. இதனைத் தெரிந்து விந்து செயத்தால்
 அமுதத்தைப் பெருகச் செய்து கொள்வரே பிறப்பற்ற
 நெறியை அறிந்து வாழ்பவர். இதனை உணராத விலங்
 களைய ஏனையோர் சோற்றுக்குக் கேடாய் வாழ்பவர்
 ஆவர்.

2065 அசத்தொடு சத்தும் அசச்சத்து நீங்க
 இசைத்திடு பாசப்பற்று ஈங்குஅறு மாறே
 அசைத்துஇரு மாயை அணுத்தானும் ஆங்கே
 இசைத்தானும் ஒன்றறி விப்போன் இறையே (17)

மலத்தொடு கூடிய ஆன்மா சீவத்தன்மை நீங்கவும்,
 கூட்டப்பட்ட பாசப்பற்றுகள் அற்று ஒழியவும், சுத்த மாயை

அசுத்த மாயை ஆகிய இரு மாயைகளையும் நெகிழ்வித்து அணுவாகிய ஆன்மாவை அங்கே கூட்டியவனும், பிரணவ உபதேசம் செய்பவனும் இறைவன் ஆவான்.

2066 ஏறு நெறியே மலத்தை எரித்தலால்
ஈறில் உரையால் இருளை அறுத்தலான்
மாறில் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக
கூறு பரனே குருவாம் இயம்பிலே

(18)

மூலாதாரத்திலிருந்து சிரசை நோக்கி ஏறும் பாதையில் உயிரைப் பிணிக்கும் மலத்தன்மையைச் சுட்டு எரித்து மேலே செலுத்தலாலும் முடிவற்ற நாத முழக்கத்தால் இருளை அறுத்தலாலும், பசுவின் இயல்பான பாசத்தன்மை கெடும்படி வாட்டுதலாலும், வீட்டுலகை அடையுமாறு உபதேசிக்கும் பரசிவமே குருவாம். மலம் - பாசம், இருள் - பாசத்தால் உண்டான இருள் (அறியாமை) வீடு புக இரண்டும் தடையாம். பரமசிவமாகிய குரு பாசத்தையும் இருளையும் போக்கி ஒளியாகிய வீட்டினை நல்குவான்.

36. கூடா ஒழுக்கம்

(கூடா ஒழுக்கம் - வஞ்சகச் செயல்.)

2067 கண்காணி இல்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார்
கண்காணி இல்லா இடமில்லை காணுங்கால்
கண்காணி யாகக் கலந்தெங்கும் நின்றாணைக்
கண்காணி கண்டார் களஒழிந் தாரே

(1)

உலகவர் தாங்கள் செய்யும் நன்மை தீமைகளை மேற் பார்க்கும் அதிகாரி இல்லையென்று பலவிதமான வஞ்சகச் செயல்களைச் செய்வார். எல்லாரையும் மேற்பார்வை செய்யும் இறைவனாகிய கண்காணி இல்லாத இடமே யில்லை. உலகவர் இயற்றும் காரியங்களை மேற்பார்வை செய்து எங்கும் நிறைந்து விளங்குகின்ற இறைவனைக்

கண்ணை இடமாகக் கொண்டு கண்டவர்கள் தாம் செய்யும்
வஞ்சகத் தொழிலினின்றும் நீங்குவார்.

2068 செய்தான் அறியும் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்தான் மிகவும் புலம்பும் மனிதர்கள்
மெய்தான் உரைக்கில்விண் ணோர்தொழச்
செய்வன்
மைதாழ்ந்து இலங்கும் மிடறுடை யோனே (2)

கருமை நிறம் பொருந்தி விளங்கும் நீலகண்டப் பெரு
மான் செழுமையான கடல் சூழ்ந்த உலகில் பொய்யான
வற்றையே பேசித்திரியும் மனிதர்கள் உண்மையானவற்றைப்
பேசுவார்களாயின் தேவரும் தொழும் தகுதி வழங்குவான்,
இவ்வுலகினைப் படைத்த அவன் பொய்யையும் மெய்
யையும் அறிவான்.

2069 பத்திவிற் றுண்டு பகலைக் கழிவிடும்
மத்தகர்க்கு அன்றோ மறுபிறப்பு உள்ளது
வித்துக்குற் றுண்டு விளைபுலம் பாழ்செய்யும்
பித்தர்கட்கு என்றும் பிறப்பில்லை தானே. (3)

திருவேடம் பூண்டு பக்தியுடையார் போன்று ஏனை
யோர்க்கு அந்நெறிமுறைகளைப் போதித்து விலைபெற்று
வாழும் வஞ்சகர் வீணாள் கழிப்பவர் ஆவார். அவரே பெரு
மயக்கம் கொண்ட மத்தரும் ஆவார். அவருக்கே மறு
பிறப்பும் உண்டு. பிறப்புக்கு அடிப்படையான எஞ்சு
வினையை நெற்குத்தி உண்பது போல் சிவ குருவின் திருக்
கடைக்கண் நோக்கால் எரிசேர் வித்தெனச் செய்தவர்
பிறப்புகளைப் புலமாம் கருப்பையைப் பாழ் செய்தவராவார்.
அவரே சிவப் பித்தராவார். சிவப் பித்தராவார் திருவடியு
ணர்வு கைவந்தோர், அப் பித்தர்கட்கே எஞ்ஞான்றும்
பிறப்பில்லை என்க.

2070 வடக்கு வடக்கென்பர் வைத்ததுஒன்று இல்லை
நடக்க உறுவரே ஞானமி லாதார்
வடக்கில் அடங்கிய வையகம் எல்லாம்
அகத்தில் அடங்கும் அறிவுடை யோர்க்கே (4)

முன்னர்க் கூறிய பௌராணிகர் வடக்கே யுள்ள மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகியவை பெருமை யுடையன என்பர். வடக்கே உள்ளது ஒன்றும் இல்லை. எனினும் அறிவில்லா தோர் பிறரை யெல்லாம் அங்குச் செல்லும்படி தூண்டுவர். வடக்கில் அடங்கிய தலம் எல்லாம் ஞானியின் உள்ளத் திலேயே அடங்கியுள்ளன. திருநாவுக்கரசரும் காரைக் காலம்மையாரும் வடக்கு நோக்கிச் சென்று பின்பு தெற்கில் வந்துதான் முத்தி பெற்றனர்.

2071 காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து ளேஎங்கும் தேடித் திரிவர்கள்
காயத்துள் நின்ற கருத்தறி யாரே

(5)

உயிரை உடலோடு சேர்த்து வைப்பவனும் உடலையே தான் வாழும் நாடாகக் கொண்டவனும் உடலுக்குள் இருந்து வெளிப்படும் குரு மண்டலத் தலைவனும் ஆகிய இறைவனைத் தேசம் எங்கும் தேடிப் புறத்தே அலைவார்கள். அவன் அவரவர் உடலில் பொருந்தி நிற்கும் உண்மையை உணரவில்லையே! (என்னே அறியாமை)

2072 கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழும்
கண்காணி யாகக் கருத்துள் இருந்திடும்
கண்காணி யாகக் கலந்து வழிசெய்யும்
கண்காணி யாகிய காதலன் தானே

(6)

ஆருயிர்களின் உணர்வுக் கருத்தாம் கண்ணைச் சிறந்த இருப்பிடமாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் மெய்க் காதலனாம் சிவபெருமான் நேரே காணும்படியாக நானெறி ஒழுக்கத்தில் கையகத்தே வந்து தோன்றியருள்வன். அது போன்றே கருத்தினுள்ளும் இருந்திடுவன். அது போன்றே உன்கலந்து செந்நெறிச் செலுத்தித் திருவடிப் பெரும் பேற்றினுக்கு நீங்காது வழிகாட்டி யருள்வன்.

2073 கன்னி ஒருசிறை கற்றோர் ஒருசிறை
மன்னிய மாதவம் செய்வோர் ஒருசிறை
தன்னியல்பு உன்னி உணர்ந்தோர் ஒருசிறை
என்னிது ஈசன் இயல்புஅறி யாரே. (7)

காமத்துக்குக் காரணமான கன்னியர் வலையில் வீழ்
வோர் ஒரு வகையில் சிறைப்பட்டவர். வேதங்களை
ஒதுபவர் ஒருவகையில் சிறைப்பட்டவர்; உடை வருத்தித்
தவம் செய்பவர் ஒரு வகையில் சிறைப்பட்டவர்; தத்துவ
விசாரணையால் அனுபவமின்றித் தன்னையும் தலைவணை
யும் உணர முற்படுவோர் ஒரு வகையில் சிறைப்பட்டவர்
ஆவர். இவ்வகையாக உள்ள நால்வரும் ஈசன் இயல்பு
அறியாதவராயினர்.

2074 காணாத கண்ணில் படலமே கண்ணொளி
காணாத வர்கட்கும் காணாதது அவ்வொளி
காணாத வர்கட்கும் கண்ணாம் பெருங்கண்ணைக்
காணாது கண்டார் களவொழிந் தாரே (8)

ஒன்றையும் காணமாட்டாத படலத்தால் மறைப்புண்ட
கண்ணுக்கு இருட்டே அதன் ஒளி. சிவ ஒளி எங்கும்
வியாபித்திருந்தாலும் அவ்வொளி சாதாரண மக்களால்
காணப்படாததாகவே உள்ளது. காணாதவர்கட்கு அகக்
கண்ணாய் இருந்து காட்டும் பெரிய கண்ணொளியாகும்
கடவுளை ஊனக் கண்ணால் காணாமல் ஞானக் கண்ணால்
கண்டவர் தாம் புரியும் களவு ஒழுக்கத்தினின்றும் உய்ந்து
ஒழிந்தார்.

2075 பித்தன் மருந்தால் தெளிந்து பிரகிருதி
உய்த்தொன்று மாபோல் விழியும்தன் கண்ணொளி
அத்தன்மை யாதல்போல் நந்தி அருள்தரச்
சித்தம் தெளிந்தேன் செயல் ஒழிந்தேனே (9)

பித்தனுக்கு அந்நோயால் ஏற்பட்ட பிரகிருதியாகிய கிறுக்குத் தன்மை, தீர்ப்பான் தரும் தக்க மருந்தால் நீங்கப் பெறும். நீங்கவே நல்ல நிலைமையைப் போய் பொருந் துவன். அதுபோல் கண்ணொளியும் படலம் நீங்கக் காணும் இயற்கைத் தன்மை எய்தும். அந்நிலைபோல் நந்திக் கடவுள் ஆருயிர் கட்டு இருட் சார்பாம் மருள் நீங்கத் திருவருள் தந்தருள்வன். தரச் செவ்வி உயிர்களின் சித்தத் தெளிவினை எய்தும். அம்முறையில் அவனருளால் தெளிவெய்தினேன். தெளிவு எய்தவே செயல் ஒழிந்தேன் என்க. (பிரகிருதி - பித்த சுபாவம்.)

2076 பிரான்மய மாகப் பெயர்ந்தன எட்டும்
பராமயம் என்றெண்ணிப் பள்ளி யுணரார்
சுராமயம் முன்னிய சூழ்வினை யாளர்
நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே (10)

நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய எட்டும் சிவத்தினது உறுப்புகளாகும். இவை அவனது சக்திகள் ஆகும் என்பதை எண்ணி அஞ்ஞான மாகிய தூக்கத்தினின்றும் விழித்தலைச் செய்யார். கள் முதலியவற்றின் மயமாக ஆக எண்ணிய தீவினையாளர் இன்ப மயமான இறைவனது நினைப்பை ஒழிந்தாரானார்.

2077 ஒன்றுஇரண் டாகிநின்று ஒன்றிஒன்
றாயினோர்க்கு
ஒன்றும் இரண்டும் ஒருகாலும் கூடிடா
ஒன்றுஇரண்டு என்றே உரைதரு வோர்க்கெலாம்
ஒன்றுஇரண் டாய்நிற்கும் ஒன்றோடுஒன்
றானதே (11)

கலப்பினால் ஒன்றாய் பொருள் இயல்பால் சீவனும் சிவனும் என்று இரண்டாயும் நின்று சீவத்தன்மை கெட்டுச் சிவமாயினோர்க்கு, ஒன்று இரண்டு என்னும் பேத ஞானம் ஒருபோதும் வராது. அவ்வாறின்றி ஒன்று இரண்டு என்னும்

பேத ஞானம் உடையவர் எல்லோருக்கும் அந்நியமாயுள்ளது (பிரிப்பின்றி உள்ளது) ஒன்று என்றும் இரண்டு என்றும் வேறு பிரித்து எண்ணும் நிலையில் வேறாகவே நிற்கும்.

2078 உயிரது நின்றால் உணர்வுஎங்கு நிற்கும்
அயர்அறி வில்லையால் ஆருடல் வீழும்
உயிரும் உணலும் ஒருங்கிக் கிடக்கும்
பயிரும் கிடந்துள்ளப் பாங்குஅறி யாரே (12)

உயிர்ப்பும் உயிர் ஆகாவாம். உயிர்ப்பு ஆகிய உயிர் நின்றால் அவ்வுடற்கண் உணர்வு எல்லா இடத்திலும் நிகழ்தல் வேண்டும். நினைப்பும் மறப்பும் உண்டாகா. உடலும் கீழ்விழாது. ஆகையால் உயிர்ப்பும் உடலும் ஒன்றுமையுற்று வாழும் வாழ்வு சிவபெருமானின் திருவுள்ளப் பாங்காகும். அவ்வுண்மையினைப் பலர் அறியார்.

2079 உயிரது வேறாய் உணர்வுஎங்கும் ஆகும்
உயிரை அறியில் உணர்வுஅறி வாகும்
உயிர்அன்று உடலை விழுங்கும் உணர்வை
அயரும் பெரும்பொருள் ஆங்கறி யாரே (13)

திருவருளால் உயிர் உடலின் வேறு என்னும் உண்மை ஏற்படின் உணர்வு சுட்டும் சிற்றும் கடந்து முற்றாய் எங்கும் ஆகும். அதுபோல் உயிரின் உண்மையை அவ்வருளால் அறியில் அவ் உணர்வே மெய்யுணர்வு ஆகும். உடலை நீங்கச் செய்வது உயிரன்று. அவ் உண்மையை அறிவிக்காமல் மறைத்து வைத்திருப்பதும் பெரும் பொருளே. இவ் உண்மைகள் அவன் அருளால் அன்றி உணரவாரா. (சுட்டும் - சுட்டுணர்வும். சிற்றும் - சிற்றுணர்வும். முற்றாய் முற்றுணர்வாய். அயரும் - மறைக்கச் செய்யும்.)

2080 உலகாணி ஒண்குடர் உத்தம் சித்தன்
நிலவாணி ஐந்தினுள் நேருற நிற்கும்
சிலவாணி யாகிய தேவர் பிராணைத்
தலைவாணி செய்வது தன்னை அறிவதே (14)

உலகம் நிலைபெறுவதற்குரிய அச்சாணி போன்றவனும் ஒளி பொருந்திய மேலான அறிவு சொருபமானவனும் ஆகிய இறைவன் நிலம் முதலாகிய ஐம்பூதங்களின் தன்மையாய் அவற்றுள் உள்ளும் புறம்புமாகக் காணப்படுவான். சிலவாக்கு ரூபமான சக்தியுடன் பொருந்திய தேவர்களுக்குத் தலை வணை, தலையில் வாக்கு ரூபமாக அறிவதே தன்னை அறியும் செயலாகும்.

2081 தான் அந்த மாமன நின்ற தனிச்சுடர்
ஊன் அந்த மாய் உல காய் நின்ற ஒண்சுடர்
தேன் அந்த மாய் நின்ற சிற்றின்பம் நீ ஒழி
கோன் அந்தம் இல்லாக் குணத்தரு ளாமே (15)

உலகப் பொருள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒடுங்கும் இடமாக வுள்ள ஒப்பில்லா சுயம்சோதியும், உடல் உலகு எல்லாமாய் நின்ற ஒளி பொருந்திய சுடரும் ஆகிய தலைவனது எல்லையற்ற கருணையால் விளையும் பேறு உனக்கு உண்டாகும். விருப்பத்தையும் பின் முடிவில் சோர்வினையும் நல்கும் சிற்றின்பத்தை நீ விடுவாயாக.

2082 உன்முத லாகிய ஊன் உயிர் உண்டெனும்
கல்முதல் ஈசன் கருத்தறி வார் இல்லை
நல்முதல் ஏறிய நாமம் அறநின்றால்
தன்முதல் ஆகிய தத்துவம் ஆமே (16)

உனக்கு முதல்வனாய் உடம்பில் உயிர் நிலைபெறச் செய்த ஒளி மண்டலத்தில் விளங்கும் இறைவனது கருத்தை அறிவார் இல்லை. நல்ல முதல்வனாகிய சிவம் மிகுத் தோன்றத் தனக்கெனப் பெயரின்றி அவனோடு ஒன்றி நின்றால் தன் முதலாகிய சிவத்தினது இயல்பு ஆகும். (கல்முதல் - கயிலை) எனினும் ஆம்.

2083 இந்தியம் அந்தக் கரணம் இவை உயிர்
வந்தன சூக்க உடலன்று மானது
தந்திடும் ஐவிதத் தால்தற் புருடனும்
முந்துளம் மன்னும் ஆறாறு முடிவிலே (17)

இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும் வந்தனவாகிய சூக்கும் உடலும் உயிர் ஆகா. இவை மகத் தத்துவத்தினின்றும் தோன்றியவை. புருஷனும், கலைகாலம், நியதி வித்தை, அராகம் ஆகிய ஐந்தின் கூட்டத்தால் பொருந்தும். அனாதியாக உள்ள ஆன்மாவானது முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் முடிவில் நிலை பெற்றிருக்கும்.

(இந்தியம் - இந்திரியம், ஐவிதம் - கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை, சமாதி என்பாரும் உளர்.)

37 கேடு கண்டு இரங்கல்

(கேடு கண்டு இரங்கல் - அழிவு கண்டு வருந்துதல்)

2084 வித்துப் பொதிவார் விரைவிட்டு நாற்றுவார்
அற்றதம் வாணாள் அறிகிலாப் பாவிகள்
உற்ற வினைத்துயர் ஒன்றும் அறிகிலார்
முற்றொளி தீயின் முனிகின்ற வாரே (1)

ஒவ்வொரு கணமும் தம் வாழ்நாள் கழிகின்றதை அறியாத பாவிகள் வினையாகிய வித்தைச் சேமிப்பார். வினைப் போகத்தை அறுவடை செய்ய உடம்பாகிய நாற்றங்காலில் அவ்விதையை முளைக்கச் செய்வார். தமக்குற்ற வினைப் போகத்தால் வரும் துன்பத்தைச் சிறிதும் உணரமாட்டார். அவர் கொழுந்து விட்டு எரிகின்ற தீயில் கெடுகின்றது போலாகும்.

2085 போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும்
வாதுசெய் தென்னோ மனிதர் பெறுவது
நீதியு ளேநின்று நின்மலன் தாள்பணிந்து
ஆதியை அன்பில் அறியகில் லார்களே (2)

வாழ்நாள் திடீரென்று முடிவதைப் பார்த்தும், மக்கள் சாதனையின்றி வாயினால் பேசி வாதிட்டு என்ன பயனைப்

பெறுவது? நேர்மையுள் இருந்து அகண்டமாகிய மலமற்ற சிவத்தினது திருவடியை வணங்கி, அனைத்துக்கும் முதலாகிய அவன்பால் அன்பாய்ப் பொருந்தும் நெறியை அறியும் ஆற்றல் இல்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

2086 கடன்கொண்டு நெற்குத்துக் கையரை
உம்பினை ஓம்பி உயிராத் திரிவார்
தடன்கொண்ட சாரல் தழல்முரு டேறி
இடன்கொண்டு உடலார் கிடக்கின்ற வாறே (3)

அறியா மக்கள் கடன் வாங்கியேனும் நெல்லைப் பெற்றுக் குத்தி உண்டு, கயவராகிய பொறிகளைத் திருப்தி செய்து உம்பை வளர்த்து, அவ்வுடம்பே உயிரென மதித்துத் திரிவர். விசாலமான மலைச்சரிவில் நெருப்புப் பொருந்திய முருட்டுக் கட்டையில் ஏறி இவ்வுடல் கிடக்கும் என்பதை அறியார். அறிவில்லாதவர் இறைவனை நினைந்து போற்றாமல் உடலை நினைந்து போற்றிக் கெடுகிறார்கள்.

2087 விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து
புரந்தகல் லால்நிழல் புண்ணியன் சொன்ன
பரந்தன்னை ஓராப் பழிமொழி யாளர்
உரந்தன்மை யாக ஒருங்கிநின் றார்களே (4)

அக்காலத்தில் சனகாதி நால்வர்க்குக் கயிலாயப் பதியில் இருந்து, பாதுகாத்த கல்லாலின் புடை அமர்ந்த அறக்கடவுளான குருநாதன் விரைந்து உபதேசித்து அருளிய சிவத்தை உணராமல், பழி மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் தமது சீவபோதமே இயல்பாகக் கொண்டு ஒருப்பட்டு நின்றனர். சிவகுரு உபதேசித்த வழி நில்லாமல் தம் அறிவுவழி நின்று உலகவர் கெடுகின்றனர்.

2088 நின்ற புகழும் நிறைதவத்து உண்மையும்
என்றுளம் ஈசன் அடியவர்க் கேநல்கும்
அன்றி உலகம் அதுஇது தேவு என்று
குன்றுகை யாலே குறைப்பட்ட வாறே (5)

நிலையான புகழையும் நிறைந்த தவத்தின் பயனையும் எப்போதும் எமது இறைவன் அடியவர்க்கு அருளுவான். அஃதறிந்தும் உலகவர் முதற்கடவுள் அது என்றும் இது என்றும் பேசி நிலைகெடுதலால் குறைபட்டனர். தேவு - சிறுதெய்வம். சிறு தெய்வம் பெரும் பயனை அளிக்காது என்க. சிவம் விரும்பிய தெல்லாம் அளிக்கும் என்பதை உலகவர் அறியவில்லை.

2089 இன்பத்து னேபிறந்து இன்பத்து னேவளர்ந்து
இன்பத்து னேநினைக் கின்றது இதுமறந்து
துன்பத்து னேசிலர் சோறொடு கூறையென்று
துன்பத்து னேநின்று தூங்குகின் றார்களே (6)

பிறவாப் பெருநெறி எய்துதற்குச் சிவபெருமான் மக்கட்பிறப்பை வகுத்தருளினான். அவ்வுயர்ந்த பிறப்பை எய்த ஆருயிர்கள் மீட்டும் அப்பிறப்பு இறப்பில் புகாமல் அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனாராதல் வேண்டும். அதுவே இறவாத இன்பப் பிறப்பாகும். இன்பப் பிறப் பென்பது சிவனடி மறவா அன்புத் திருவுள்ளத்துடன் இருப்பது. அத்தகையாரே தொண்டராம் குணமிக்கவராவர்.

2090 பெறுதற்கு அரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற்கு அரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற்கு அரிய பிராணிகள் எல்லாம்
பெறுதற்கு அரியதோர் பேறுஇழந் தாரே (7)

பெறுவதற்கு அருமையான மானுடப் பிறவியை இறை யருளால் பெற்றிருந்தும், பெறுவதற்கு அருமையான சிவத் தினது திருவடியைப் போற்றாதவராயினார். பெறுவதற்கு அருமையான பிறவியைப் பெற்ற மாக்கள் எல்லாம் பெறுவதற்கு அருமையான இன்பப் பேற்றினை இழந்தனர்.

2091 ஆர்வ மனமும் அளவில் இளமையும்
ஈரமும் நல்லஎன்று இன்புறு காலத்துத்
தீர வருவதோர் காமத் தொழில்நின்று
மாதவன் இன்பம் மறந்தொழிந் தார்களே (8)

வேட்கையுடைய மனமும் அளவில்லாத இளமையும் அன்பும் ஆகிய இவை நல்லனவாகவுள்ள இன்பமான காலத்தில் மாற்றம் தருவதொரு உடலுறவு (பரியங்கயோகம்) கொண்டு நிலைபெற்று மாதவனாகிய சிவத்தை நினைந்து இன்பம் பெறாமல் உலகவர் கெடுகின்றனர்.

2092 இப்பரி சேஇள ஞாயிறு போலுரு
அப்பரிசு அங்கியின் உள்ளுறை அம்மானை
இப்பரி சேகம லத்துறை ஈசனை
மெய்ப்பரி சேவினை வாதுஇருந் தோமே (9)

முன் மந்திரத்தில் கூறிய முறையில் இளஞ்சூரியன் போன்ற உருவம் அமையும். அவ்விதம் அக்கினி மண்டலத் துள் அமர்ந்த தலைவனும் இம் முறையில் சுவாதிட்டான மூலாதாரங்களில் பொருந்தி யிருக்கும் ஈசனும் ஆகிய இறைவனது உண்மைத் தன்மையை இதுவரை விசாரியாமல் இருந்தோம். என்னே அறியாமை.

2093 கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லார்அவன் செய்த பரிசறிந்து
ஆடவல் லார்அவர் பேறெது வாமே (10)

குரு காட்டிய இலட்சியத்தில் நிலைபெற்றுச் சிவனைக் கூட மாட்டார். சிவத்தை நாடி அடைய மாட்டாதவர். புத்தகங்களில் கண்ட நயத்தைப் பேசித்திரிவர். இறைவன் செய்த உபகாரங்களை எண்ணி அவன் புகழைப் பாட மாட்டார்கள். வீணாகக் களியாட்டம் ஆடவல்லவராகிய இவர்கள் அடையும் பயன் எதுவாகும்?

2094 நெஞ்சு நிறைந்தங்கு இருந்த நெடுஞ்சுடர்
நம்செம் பிரான்என்று நாதனை நாடொறும்
துஞ்சம் அளவும் தொழுமின் தொழாவிடில்
அஞ்சஅற்று விட்டதோர் ஆனையும் ஆமே. (11)

மனத்தில் நிறைந்து உயர்ந்து எழுகின்ற சோதியை நம்முடைய செம்பொருளாகிய சிவன் என்று நம் நாதனை நான்தோறும் உறங்கும் வரைக்கும் துதியுங்கள். அங்ஙனம் துதிக்காவிடில் நமது ஐந்து இந்திரியங்களும் சுட்டினை அறுத்துக் கொண்டு திரியும் யானை போலாகும்.

2095 மிருக மனிதர் மிக்கோர் பறவை

ஒருவர்செய்து அன்புவைத்து உன்னாதது இல்லை
பருகுவர் ஓடுவர் பார்ப்பயன் கொள்வர்
திருமருவு மாதவம் சேர்ந்து உணர்ந் தோரே (12)

விலங்கு, மனிதர், தேவர், பறவை ஒப்பற்ற இறைவன்பால் அன்பு பூண்டு நினையாதது இல்லை. ஞானத்தோடு பொருந்திய மாதவம் செய்த ஞானியர் எண்ணுதலோடு அமையாமல் சிவ அமுதத்தை உண்டு திளைப்பர்; மகிழ்ச்சியால் ஓடுவர். பூமியில் பிறந்ததனால் ஆகிய பயனைப் பெறுவர், மானுடர் அஃறிணையிற் பிறப்பினும் முற் பயிற்சியால் பிறப்புக்கு ஏற்றவாறு வழிபடுவர்.

2096 நீதியி லோர்பெற்ற பொன்போல் இறைவனைச்

சோதியி லாரும் தொடர்ந்து அறி வாரில்லை

ஆதி பயனென்று அமரர் பிரான்என்ற

நாதியே வைத்தது நாடுகின் றேனே (13)

நேர்மை யில்லாதவர் தமக்குக் கிடைத்த பொன்னைப் போற்றாமை போன்று சம்பிரதாய முறையில் இறைவனைச் சோதியாக அறிந்து போற்றுவாரில்லை. ஆனால் நான் அவனை நாம் பெறும் முதற் பயன் என்றும் தேவர்களுக்கும் மேலான தேவன் என்றும் அநாதி காலந்தொடங்கி மனத் துள் வைத்து அவனையே விரும்புகின்றேன். (நாதி - அநாதி என்பதின் முதற்குறை)

2097 இரும் தேன் மலர் அளைந்து இன்புற வண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கின்ற பெற்றிமை ஓரார்
வருந்தேன் நுகராது வாய்ப்பு தேவை
அருந்தேனை யாரும் அறியகி லாரே (14)

மிக்க தேன் பொருந்திய மலரினைப் பொருந்தி மகிழ்வதற்
காக, வண்டுகள் மிகுதியாகத் தேனைச் சேகரிக்கும் தன்
மையை மக்கள் உணரார். சுற்றி வரும் வண்டு நுகராமல்
வாயில் வலிய வந்து சொட்டும் தேனும் யாவராலும் பெறு
வதற்கு அருமையான தேனும் போல்பவராகிய இறைவனை
ஒருவரும் உணர மாட்டார். (தேன் - வண்டு. அருந்தேனை
அருந்துகின்ற என்னை - இது நம் நாயனார் தம்
நிலைமொழிந் தருளும் இடங்களுள் ஒன்று என்றும்
பொருள் கொள்ளலாம்.)

2098 கருத்தறி யாது கழிந்தன காலம்
அருத்தியுள் ளான் அம ராபதி நாதன்
ஒருத்தன் உள் ளான் உல கத்துயிர்க்கு எல்லாம்
வருத்திநில் லாது வழக்குகின் றாரே (15)

இறைவனை அறியும் கருத்து இல்லாமல் இத்தனை கால
மும் வீணே கழிந்தன. தேவர்க்குத் தலைவனாகிய அவன்
அன்பினுள் உள்ளான். அவன் ஒருவனே உலகத்து உயிர்கள்
அத்தனைக்கும் உயிர்க்குயிராய் உள்ளவன். அங்ஙனமிருந்
தும் அறிவில்லாதவர் அவனைத் தங்கள் அனுபவத்தில்
வருவித்துக் கொள்ளாமல் தவறி விடுகின்றார்கள்.

2099 குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமும் சார்வாய்
விதித்தன நாள்களும் வீழ்ந்து கழிந்த
விதிர்த்திருந்து என்செய்தீர் ஆறுதிர் ஆகில்
கொதிக்கின்ற கூழில் துடுப்பிட லாமே (16)

வினைக்கு ஈடாக வரையறுக்கப்பட்ட நாள்களும் கழிந்தன. ஆகுல நீரராய்ப் பயனில மொழிந்தும் நயநில புரிந்தும் பொழுது போக்கி என் செய்தீர். கூற்றம் குதித் தோடிப் போய் ஆற்றல் வாய்ந்த சிவத்தைப் பேணுதலாகிய நற்றவம் புரிகின்றிலீர். என் செய்வீர். ஆறுதலாகிய சுகனமர்ந்த அன்பினராய் ஆறுவகை செற்று ஐம்புலனும் அடக்கி ஞானப்புகலினை எய்துவோர் ஆருயிர் கொக்கி கின்ற கூழ்ஒத்துக் காணப்படும் சிவபெருமான் திருவடியன்பில் துடுப்பு இடுதல் ஒத்து அணைந்து இன்புறும். (கொதிக்கின்ற கூழ்-சிவச்சோதி, துடுப்பிடல் - ஆன்மா ஒருமை அடைதல்.)

2100 கரைஅருகு ஆறாக் கழனி விளைந்த
திரைஅரு காமுன்னம் சேர்ந்தின்பம் எய்தும்
வரைஅருகு ஊறிய மாதவ நோக்கின்
நரைஉரு வாச்செல்லும் நாள்கில வாமே (17)

தில்லைச் சிற்றம்பல நாதனை அணைய முயல்வார் மனம் அடங்கிய எல்லையாகிய கரையின்கண் திருவடிப் பேரின்பக் கழனியாகிய சிவப்பேறு ஆற்றுப் பெருவெள்ளம் போன்று விளைந்து திகழ்கின்றது. நல்லோர் திரைப் பருவமாகிய முதுமை எய்துவதன் முன் திருவருளால் இரண்டறக் கூடிக் கலந்து இன்புறுதற்கும் பொருந்தும் பெருந்தவம் புரிவாராயினர். அதனால் உணர்வுள்ளது எல்லை யில்லாப் பேரின்பம் ஊறிப் பெருகுவதாயிற்று. இந் நன்னெறிக்கண் வாராத சில்லோர் நரைமுதிர் யாக்கையினராய்ச் சாநாள் எய்தி வருந்துகின்றனர். அத்தகைய நாள் நற்றவத்தோர்க்கு இல் லென்ப (திரை - தோல் சுருக்கம்.)

2101 வரவுஅறி வாணை மயங்கிருள் ஞாலத்து
இரவுஅறி வாணை எழுஞ்சுடர்ச் சோதியை
அரவுஅறி வார்முன் ஒருதெய்வம் என்று
விரவுஅறி யாமலே மேல்வைத்த வாறே (18)

உயிர் அணைத்தும் உடலோடு கூடித் தோன்றும் ஆதி
 சிருட்டியை அறிபவனும் அறியாமையை யுடைய அவ்
 வுலகத்தில் அதன் தன்மையை அறிபவனும் தானே எழுந்து
 விளங்கும் சோதியும் ஆகிய இறைவனைக் குண்டலினி
 யோகம் பயில்வோர் முன் விளங்கும் ஒரு தெய்வம் என்று
 அதனை அடைய வகை அறியாமலே அந்த இருளாகிய
 பிரபஞ்சத்தின் மேல் ஆசை வைத்து மக்கள் கெடுகின்றனர்.

38. இதோபதேசம்

(இதோபதேசம் - உயிருக்கு உறுதி பயக்கும் நன்மொழி.)

2102 மறந்தொழி மண்மிசை மன்னாப் பிறவி
 இறந்தொழி காலத்தும் ஈசனை உள்கும்
 பறந்துஅல மந்து படுதுயர் தீர்ப்பான்
 சிறந்த சிவநெறி சிந்தைசெய் யீரே

(1)

இறைவனை மறந் தொழிகின்ற இவ்வுலகில் நிலையற்ற
 உடம்பு இறக்கும் காலத்தும் இறைவனை எண்ணுங்கள்.
 வாழும்போது அலைந்து நிலை கலங்கிப்படும் துன்பங்
 களை எல்லாம் தீர்ப்பதற்காக மேன்மையான சிவ நெறியை
 எண்ணத்தில் கொண்டு நாடுவீராக. முதல் அடிக்கு மன்னா
 உலகமாகிய இம் மண்ணின் மீதுள்ள நிலையுறல் இல்லாத
 பிறவியை மறந் தொழியுங்கள் என்றும் பொருள்
 கொள்ளலாம்.

2103 செல்லும் அளவு செலுத்துமின் சிந்தையை
 வல்ல பரிசால் உரைமின்கள் வாய்மையை
 இல்லை யெனினும் பெரிதுளன் எம்மிறை
 நல்ல அரநெறி நாடுமின் நீரே

(2)

முடிந்த அளவு சித்தத்தைச் சிவன்பால் வையுங்கள்.
 முடிந்த தன்மையால் உண்மைப் பொருளான சிவத்தையும்
 ஆத்மனையும் எடுத்துக் கூறுங்கள். இறைவன் ஒருவன்
 இல்லை என்று சிலர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் எம்

இறைவன் என்றும் உள்ளான். ஆதலால் சிவநெறியே தேடிப் பெறுங்கள். (வாய்மை - நித்திய பொருள். அவை ஆத்தமனும் சிவனும் ஆம். பெரிதுளன் - நீக்கமற நிறைந்துள்ளவன்.)

2104 ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
 நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
 சென்றே புகுங்கதி இல்லைநும் சித்தத்து
 நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே (3)

குலமும் ஒன்றே; தெய்வமும் ஒன்றுதான். நல்லனவற்றையே எண்ணுங்கள். உமக்கு நமன் இல்லை, நீங்கள் வெட்கப்படாமல் சென்று அடையும் நெறியும் பிறிதில்லை. உங்கள் மனத்து இறை எண்ணம் நின்று நிலை பெற நீங்கள் நினைந்து உய்யுங்கள். திருமூலர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் சைவ சமயமும் சிவ வழிபாடும் நிலை பெற்றிருந்தன என யூகிக்க முடிகிறது.

2105 போற்றிசெய் அந்தண் கயிலைப் பொருப்பனை
 நாற்றிசைக் கும்நடு வாய்நின்ற நம்பனைக்
 காற்றிசைக் கும்கமழ் ஆக்கையைக் கைக்கொண்டு
 கூற்றதைத் தான்தன்னைக் கூறிநின்று
 உய்ம்மினே (4)

அழகிய செந்தண்மை வாய்ந்த திரு வெள்ளி மலைக்கண் வாழும் சிவபெருமானை, நெஞ்சமே போற்றி செய்வாயாக. நான்கு திசைகளுக்கும் நடுவிடமாகக் காணப்படும் தில்லைக் கண் மன்னிய பொன்னம்பலனாம் நம்பனை உயிர்ப்பி னால் நடத்தப்படும் ஒன்பது தொளை சேர் இவ்வுடம் பினைக் கைக்கொண்டு கூற்றை உதைத்துத் தன் திருவடியைக் கொடுத்தருளும் ஏற்றூர்தி நீற்றுமேனியும் கொண்டு பெண்பாகமும் உடைய எம்மானை இடையறாது ஏத்தி ஐந்தெழுத்து ஒதி உய்யுங்கள்.

2106 இக்காயம் நீக்கி இனியொரு காயத்தில்
புக்கும் பிறவாமல் போய்வழி நாடுமின்
எக்காலத்து இவ்வுடல் வந்துஎமக்கு ஆனதென்று
அக்காலம் உன்ன அருள்பெற லாமே (5)

இவ்வுடலை நீத்து, இனி ஓர் உடலில் புகுந்து பிறவாத
வண்ணம் உய்ந்து போகும் நெறியை விரும்புங்கள். எப்
போது இவ்வுடல் நமக்கு வந்தது என்று அக்காலத்தை
எண்ணி ஆராய்ந்தால் இறைவனது அருளைப் பெறலாம்.
சிவனை நாடினால் மலநீக்கம் பெற்றுப் பிறவி அறுதல்
உண்டாகும்.

2107 போகின்ற வாரே புகுகின்ற அப்பொருள்
ஆகின்ற போதும் அரன் அறி வான் உள்ளன்
சாகின்ற போதும் தலைவனை நாடுமின்
ஆகின்ற அப்பொருள் அக்கரை ஆகுமே (6)

சீவர்களின் விருப்பம் செல்லுகின்ற முறையில் உடனா
கின்ற பொருளாகிய சிவன் பக்குவமாகின்ற காலத்தும்
அறிந்து இன்பம் செய்பவனாகவும் உள்ளான். ஆதலால்
இறக்கின்ற காலத்தும் அத் தலைவனையே நினையுங்கள்.
அப்பொழுது அப் பரம்பொருள் பிறவிக் கடலை நீந்தி
அக்கரை சேர உதவும்.

2108 பறக்கின்ற ஒன்று பயனுற வேண்டின்
இறக்கின்ற காலத்தும் ஈசனை உள்கும்
சிறப்பொடு சேரும் சிவகதி பின்னைப்
பிறப்பொன்றும் இலாமையும் பேருல காமே (7)

உடம்பை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுகின்ற இச்சீவன்,
இதனுள் வாழ்ந்த பயனைப் பெற வேண்டின் இறக்கும்
போதாவது ஈசனை எண்ணுங்கள். அதனால் சிறப்பொடு
சிவநெறியும் தானே வந்து அடையும். பிறகு பிறப்பில்லாப்

பேருலகம் கூடலாம். இறக்கின்ற காலத்திலாவது ஈசனை நினைக்க வேண்டும் என்று இப்பகுதியில் மூன்று தடவை வந்துள்ளது கண்டு, இதன் இன்றியமையாமை உணர்க.

2109 கூடியும் நின்றும் தொழுதுஎம் இறைவனைப்
பாடியுளே நின்றும் பாதம் பணிமின்கள்
ஆடியு ளேநின்றும் அறிவுசெய் வார்கட்கு
நீடிய ஈற்றுப் பசுவது ஆமே (8)

அடியார் கூட்டத்தோடு நின்றும் தனித்து நின்றும் தொழுது, எமது இறைவனை உடலாகிய பாசறையுள் நின்றும் அவனது திருவடியைப் பணியுங்கள். கண்ணாடி போன்ற முகத்தின் முன்னுள்ள ஒளியில் நிலைபெற்று அறிவினால் தொழ்பவர்க்கு, கன்றையுடைய பசு பாலைச் சொரிவது போலச் சிவ ஒளி சீவன்பால் பெருகி நிற்கும்.

2110 விடுகின்ற சீவனார் மேல்எழும் போது
நடுநின்று நாடுமின் நாதன்தன் பாதம்
கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோன்
இடுகின்றான் உம்மை இமையவ ரோடே (9)

ஆவி நீங்கி ஆருயிர் மேலோங்கிப் போகும்போது 'சிவயநம்' என்று நாடுங்கள். அதுவே சிவபெருமானின் திருவடிகளை நாடுவதாகும். நாடுவது - சிந்திப்பது. அப்படி நாடுவதால் அத்திருவடிச் சிறப்பால் நும் வினைகள் கெடுகின்றன. அழிவில்லாத புகழையுடைய அழகனாகிய சிவ பெருமான் உம்மை இமையவர் நடுவுள் இருக்குமாறு அருள்புரிகின்றான். (இமையவர் - மெய்யடியார்.)

2111 ஏறுடை யாய்இறை வாளம்பி ரான்என்று
நீறிடு வார்அடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை அண்ணல் திருவடி
வேறுஅணி வார்க்கு வினையில்லை தானே (10)

திரு ஐந்தெழுத்து ஒதித் திருநீறு அணியுங்கால் ஏறுடையாய் எனவும், இறைவா எனவும், எம்பிரான் எனவும் உள்ளன்பால் ஒதுவர். அவ்வாறு ஒதித் திருவெண்ணீறணியும் மெய்யடியார்களை ஒருவர் ஆறணி செஞ்சடை அண்ணலாகிய சிவபெருமான் இவர்களே என்று நினைதல் வேண்டும். அங்ஙனம் நினைந்து அம் மெய்யடியார்களைச் சிறப்பாக வழிபடும் அவர்க்கு முத்திற வினைகளும் மூலா என்க. முத்திற வினைகளாவன: சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் என்பன.

2112 இன்புறு வீர்அறிந் தேளம் இறைவனை
அன்புறு வீர்தவம் செய்யும்மெய்ஞ் ஞானத்துப்
பண்புறு வீர்பிற வித்தொழி லேநின்று
துன்புறு பாசத்து உழைத்துஒழிந் தீரே (11)

பிறவித் தொழிலிலேயே நின்று பிறப்புத் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் பாசப் பற்றாகிய ஆக்கைக்கே இத்தனை காலமும் உழைத்து இளைத்துக் களைத் தொழிந்தவர்களே கேண்மின், எம் இறைவனாகிய முழுமுதற் சிவபெருமானை அவனருளால் அறிந்தே இன்புறுங்கள். அவன் திருவடிக் கண்ணே இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிக் காதல் செய்யுங்கள். சிவத்தைப் பேணுதலாகிய தவத்தைப் புரியுங்கள். அதற்குரிய திருவடி யுணர்வுப் பண்புகளைப் பெறுவீராவீர்.

2113 மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவம் ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தாளும் ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி ஒன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாம்வண்ணம் வேண்டினின்
றோர்க்கே (12)

அனைத்துயிரும் படிப்படியாகச் செவ்வி பெற்று மேற்கொள்ளத் தக்க அழிவில் மெய்த்தவம் ஒன்றுண்டு. அத்தவமே சிவத்தைப் பேணும் தவமாகும். இத்தவமே சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்னும் நன்னெறி நான்மையாக நவிலப்படும். இப்பெருந்தவ வாயிலாக எய்தற்கரிய திருத்தாளும் ஒன்றுண்டு. அத் திருவடியைத் தலைப்படும்

அறிவினுள் அறிவாம் மெய்ந்நெறியும் ஒன்று உண்டு.
இவற்றை மேற்கொள்ளும் வண்ணம் விழைந்து நிற்பார்
சிவக்கிழமையர் ஆவர். அந்நல்லார்க்கு எல்லாம் எளி
தாகவும் இனிதாகவும் கைகூடும்.

2114 சார்ந்தவர்க்கு இன்பம் கொடுக்கும் தழல்வண்ணன்
பேர்ந்தவர்க்கு இன்னாப் பிறவி கொடுத்திடும்
கூர்ந்தவர்க்கு அங்கே குரைகழல் காட்டிடும்
சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே (13)

திருவருள் துணையால் திருவடி யுணர்வால் சேர்ந்
தவர்க்கு ஆர்ந்த இன்பம் கொடுத்தருளம் செம் மேனி
எம்மான் சிவபெருமான். நன்னெறி சென்று நாடாமல்
நீங்கியவர் பேர்ந்தவராவர். அவர்க்குத் துன்பப் பிறவியைக்
கொடுத்தருள்வன். நன்னெறி நான்மையில் அறிவில் அறிவு
என்று சொல்லப்படும் மேல்நெறி சென்றவர் கூர்ந்தவர்
ஆவர். அத்தகையோர்க்கே திருவடிகளைக் காட்டி
அருள்வன். அவ் அருள்வழிச் சென்று சார்ந்தவர் தேவராகிய
சிவபெருமானை உணர்ந்தவர் ஆவர்.

2115 முத்தியை ஞானத்தை முத்தமிழ் ஓசையை
எத்தனை காலமும் ஏத்துவர் ஈசனை
நெய்த்தலைப் பால்போல் நிமலனும் அங்குளன்
அத்தகு சோதி அதுவிரும் பாரே (14)

வீடு பேறாகவும், அதன் வாயிலாகிய ஞானமாகவும்
ஞானத்துக்குத் துணை செய்யும் முத்தமிழ் ஓசையாகவும்
உள்ள ஈசனை, எத்துணைக் காலமும் பலர் புறத்தில் பணி
வர். ஆனால் பாலில் கலந்திருக்கும் நெய் போல் நின்மல
சிவனும் அவருடன் மறைந்திருப்பான். அத் தன்மையான
சோதிப் பிழம்பாகிய அவனை அகத்தே கண்டு வழிபட
அறியார்.

2116 நியமத்த னாகிய நின்மலன் வைத்த
உகம்எத் தனையென்று ஒருவரும் தேறார்
பவமத்தி லேவந்து பாய்கின்றது அல்லால்
சிவமத்தை ஒன்றும் தெளியகில் லாரே (15)

தனுசுரண புவன போகங்களை உயிர்களுக்கு நியமிக்கின்றவனாகிய நின்மல சிவன் அமைத்தருளிய காலம் எவ்வளவு என்று ஒருவரும் உணரமாட்டார். பிறப்பிலே வந்து படுவதைத் தவிர, சிவமாகிய பரம்பொருளின் பெருமையை உணராது கெடுகின்றார்.

2117 இங்கித்தை வாழ்வும் எனைத்தோர் அகிதமும்
துஞ்சொத்த காலத்துத் தூய்மணி வண்ணனை
விஞ்சத்து உறையும் விகிர்தா எனநின்னை
நஞ்சுஅற் றவர்க்குஅன்றி நாடஒண் ணாதே (16)

இங்குள்ள வாழ்வும் எவ்வளவு துன்பமும் ஆயினும், மரணம் வந்த காலத்தில் தூய செம்மணி போலும் பெருமானை விஞ்ஞானத்து உறையும் விகிர்தனே என்று நெந்து உருகிப் பற்றற்ற வர்க்கன்றி நின்னை அடைய முடியாது. (அகிதம் - துன்பம்.)

2118 பஞ்சமும் ஆம்புவி சற்குரு பால்முன்னி
வஞ்சகர் ஆனவர் வைகில் அவர்தம்மை
அஞ்சவன் நாதன் அருநர கத்துஇடும்
செஞ்சநிற் போரைத் தெரிசிக்கச் சித்தியே (17)

சன்மார்க்க குருவை நாடி வஞ்சகமுடையோர் அடைவராயின் உலகில் பஞ்சம் உண்டாகும். அவர்களைக் கண்டு இறைவனே அஞ்சுவான். கொடுமையான நரகத்தில் அவர்களை வைப்பன். வஞ்சகமின்றிச் செம்மையான ஒழுக்கத்து நிற்போரைக் காண்பதே எல்லாச் சித்திகளையும் அளிக்கும்.

2119 சிவனை வழிபட்டார் எண்ணிலாத் தேவர்
அவனை வழிபட்டங்கு ஆமாறுஒன் றில்லை
அவனை வழிபட்டங்கு ஆமாறு காட்டும்
குருவை வழிபடிந் கூடலும் ஆமே (18)

அளவற்ற தேவர்கள் சிவனைக் கிரியை நெறிநின்று வழிபட்டனர். அவ்வாறு அவனை வழிபட்டு ஆகும் பயன் ஒன்றும் இல்லை. அவனை வழிபடும் நெறியான ஞான நெறியினை உபதேசிக்கும் சற்குருவை வழிபட்டால் சிவனைப் பெறலாம். சற்குரு வழிபாடு சிவகதி அடைவிக்கும்.

2120 நாரும் சுரரும் பசுபாசம் நண்ணிக்
சுருமங்க ளாலே கழிதலில் சுண்டு
குருள் பவன்ஞானி கோதிலன் ஆனால்
பரமன்டரல் அன்றிப் பகர்ஒன்றும் இன்றே (19)

மக்களும் தேவரும் ஆகிய பசு வர்க்கம் பாசத்தைப் பொருந்தி வினைகளைச் செய்து அழிவதைப் பார்த்து குருவாகிய ஞானி பாசம் நீங்கினவனாய் இருப்பான் ஆகில், நீ பரத்தோடு கூடிப் பரமாவாய் என்று உபதேசிப்பதன்றிச் சீடனுக்குச் சொல்லக் கூடியது ஒன்றும் இல்லை. தத்துவமவசி மகாவாக்கியமே பாச நீக்கத்துக்குரிய உபதேச மொழியாகும்.

2121 ஆட்கொண் டவர்தனி நாயகன் அன்புற
மேற்கொண் டவர்வினை போயற நாடொறும்
நீர்க்கின்ற செஞ்சடை நீளன் உருவத்தின்
மேற்கொண்ட வாறுஅலை வீவித்து ளானே (20)

குருவாக எழுந்தருளி வந்து ஆட்கொண்டவர் ஒப்பற்ற சிவன். அவன்பால் அன்பு கொண்ட சீடரது வினைகள் நாள்தோறும் தேய்ந்து ஒழிய, நீரையுடைய நீண்ட செஞ்சடையை யுடைய இறைவன், உருவம் கொண்டு எழுந்தருளிவந்து ஆட்கொண்ட முறையே வருத்தி வினையைக் கெடுமாறு செய்தான். சிவமே குருவாக எழுந்தருளிவந்து வினை கெடுமாறு அருளுவான்.

ஏழாம் தந்திரம் முற்றிற்று.

எட்டாம் தந்திரம்

(சுப்பிராமேம்)

1. உடலிற் பஞ்ச பேதம்

(உடலில் ஐவகை பேதமாவன: அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்பன.)

2122 காயப்பை ஒன்று சரக்குப் பலவுள
மாயப்பை ஒன்றுண்டு மற்றுமோர் பையுண்டு
காயப்பைக்கு உள்நின்ற கள்வன் புறப்பட்டால்
மாயப்பை மண்ணா மயங்கிய வாறே (1)

உடலாகிய அன்னமய கோசம் ஒன்று உண்டு. பல வினைகளாகிய சரக்கை யுடைய பிராணமய கோசம் என்று ஒன்று உண்டு. இவை அல்லாத வேறொரு மனோமய கோசம் ஒன்று உண்டு அறிவு விளங்கும் மனோமய கோசம் உடலைவிட்டு நீங்கினால் மாயப் பை ஆகிய இரு உடலும் மண்ணோடு மண்ணாய்க் கலந்துவிடும்.

2123 அத்தன் அமைத்த உடல்குரு கூறினில்
சுத்தம் தாகிய குக்குமம் சொல்லுங்கால்
சத்த பரிச ரூப ரசகந்தம்
புத்திமான் ஆங்காரம் புரியட்ட காயமே (2)

சிவபெருமான் அமைந்தருளிய தூலம் குக்குமம் என இரு கூறாகிய உடலில் சுத்தமாகிய குக்கும உடலைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம், புத்தி மனம் அகங்காரம் என்னும் எட்டும் புரியட்ட சரீரமாகும்.

2124 எட்டினில் ஐந்தாகும் இந்திரி யங்களும்
 கூட்டிய மூன்று கரணமும் ஆயிடும்
 ஒட்டிய பாசம் உணர்வுஅது வாகவே
 கூட்டி அவிழந்திடும் கண்ணுதல் காணுமே (3)

முன்மந்திரத்தில் கூறிய எட்டினில் சப்தம் முதலிய தன்
 மாத்திரைகளிலிருந்து ஐந்து இந்திரியங்களும் ஆகும். அவற்
 றோடு பொருந்திய புத்திய முதலிய மூன்றும் உட்கருவி
 களாம். இவற்றோடு சேர்த்த பாசத்தை உணர்வு மயமாக
 இருந்து சிவபெருமான் தூல உடலில் கூட்டியும் பிரித்தும்
 அருளுவான்.

2125 இரதம் உதிரம் இறைச்சிதோல் மேதை
 மருவிய அத்தி வழுப்பொடு மச்சை
 பரவிய சுக்கிலம் பாழாம் உபாதி
 உருவ மலால்உடல் ஒன்றென லாமே (4)

உண்ட உணவின் சாரம் இரத்தம் மாமிசம், தோல், நரம்பு,
 பொருந்திய எலும்பு கொழுப்பொடு மூளை, பரந்துள்ள
 இந்திரியம் ஆகியவற்றாலாகிய பாழாம் காரியமான உருவ
 மாகிய மயக்கம் தரும் உடலை ஒரு பொருள் என்று கூற
 முடியுமோ? முடியாது. (அத்தி - அஸ்தி எலும்பு. உபாதி -
 காரியம்.)

2126 ஆரே அறிவார் அடியின் பெருமையை
 யாரே அறிவார் அங்கவர் நின்றது
 யாரே அறிவார் அறுபத்தெட்டு ஆக்கையை
 யாரே அறிவார் அடிக்காவல் ஆனதே (5)

சிவபெருமானுடைய திருவடிப் பெருமையை யார்
 அறிவார்? உடலை இடமாகக் கொண்டு அவர் எழுந்தருளி
 யிருப்பதை யார் அறிவார்? அறுபது பொதுத் தத்துவங்
 களோடும் எட்டுச் சிறப்புத் தத்துவங்களும் விளங்கும்

இருவகை உடலையும் யார் அறிவார்? அவர் மூலாதாரச் சக்கரத்திலிருந்து காப்பதை யார் அறியவல்லார்?

2127 எண்சாண் அளவால் எடுத்த உம்புக்குள்
கண்கால் உடலில் கரக்கின்ற கைகளில்
புண்கால் அறுபத்தெட்டு ஆக்கை புணர்க்கின்ற
நண்பால் உம்புதன் னால்உம் பாமே (6)

எட்டுச் சாண் அளவாக எடுத்த உம்பினுள் அமைந்த
கண் கால் முதலிய உறுப்புக்களை அவ் வுடம்பில் மறைக்
கின்ற ஒழுங்கில் நினைவழியாக அறுபத்தெட்டு உருவான
ஆகாயக் கூற்றை ஒன்று சேர்க்கின்ற நுப்பினால் தூல
உம்பும் அதைத் தாங்கிய குக்கும் உம்பும் ஆம்.

2128 உம்புக்கும் நாலுக்கும் உயிராகிய சீவன்
ஒடுங்கும் பரனோடு ஒழியாப் பிரமம்
கூடந்தொறும் நின்ற கணக்கது காட்டி
அடங்கியே அற்றது ஆரறி வாரே (7)

தூல உம்புக்கும் தூலமல்லாத பிராணமய மனோமய
விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய மாகிய நாலு உம்புக்கும் உயி
ராக விளங்குவது சீவனாகும். அச் சீவன் பரத்தோடு நீங்கு
தலற்ற பிரமத்தில் (சிவத்தில்) ஒடுங்கும். அப்பிரமம் உடல்
உயிரில் கலந்து வியாபித்திருப்பதைப் போன்று சீவன்
ஐங்கோசங்களிலும் அடங்கியிருந்து தொழிற்படுவதையும்
இவற்றை விட்டு நீங்கும் முறைமையையும் யார் அறிவார்?

2129 ஆறுஅந்த மாகி நடுவுடன் கூடினால்
தேறிய மூவாறும் சிக்கென்று இருந்திடும்
கூறுங் கலைகள் பதினெட்டும் கூடியே
ஊறும் உம்பை உயிருடம்பு எண்ணுமே (8)

வழிகள் ஆறுமுடிபினை உடையன. அவை எழுத்து,
சொல், மறை, தத்துவமாகிய மெய்கள் (உடல்) உலகம்,

கலைகள் என்று சொல்லப்படும். முற்கூறிய மூன்றும் சொல்லுலகு என்றும், பிற்கூறிய மூன்றும் பொருள் உலகு என்றும் கூறப்படும். இவ்வழிகளின் நடுவாய்த் திகழும் மெய்ப்பொருள் சிவபெருமான். அச்சிவத்துடன் கூடினால் பதினெட்டும் கூடினார் வழி யொழுகும். (கூடுதல் - இடையறாது திரு ஐந்தெழுத்தை எண்ணுதல்.)

2130 மெய்யினில் தூல மிகுந்த முகத்தையும்
பொய்யினில் குக்கம் பொருந்தும் உடலையும்
கையினில் துல்லியம் காட்டும் உடலையும்
ஐயன் அடிக்குள் அடங்கும் உடம்பே (9)

புறம் தோன்றும்படி பொருந்தியுள்ள பருமை மிக்க பருவுடலையும், அகத்தே ஊன்றி உன்னும்படி அமைந்த நுண்ணுடலையும் உழைப்புக்கு விளக்கும் தரும் முதல் உடலையும் தருதற்குக் காரணமாயுள்ள மா மாயையைச் சிவபிரான் ஒடுக்குவன். அம் மாமாயை உடம்பு சிவ பெருமான் திருவடிக்கீழ் ஒடுங்கும் (முதலுடம்பு - காரண உடம்பு; உடம்பு - மாமாயை; முகத்தையும் - பொருத்தத்தையும்; மெய் - தூலசரீரம்; பொய் - குக்கும சரீரம்.)

2131 காயும் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல் போல்
சேய இடம்அண்மை செல்லவும் வல்லது
காயத் துகிர்போர்வை ஒன்றுவிட்டு
ஆங்குஒன்றிட்டு
ஏயும் அவரென்ன ஏய்ந்திடும் காயமே (10)

பகைவரைக் காயும் தன்மை வாய்ந்த பாய்மாவாகிய குதிரை அண்மை இடத்தில் மட்டும் அல்லாமல் மிகவும் தொலைவான இடத்துக்கும் மிகுந்த விரைவில் செல்லும் வன்மையுடையதாகும். அது போல் ஆருயிரும் தன்னை மூடியிருக்கும் துகிலால் ஆகிய போர்வையைப் போன்றுள்ள உடம்பை விணைக்கீடாக ஒன்று விட்டு ஒன்றைப் பற்றிப் பிறக்கும். துகிற் போர்வை பழுதுற்றால் அதனை நீக்கி

விட்டு மற்றொரு போர்வையினை எடுத்துக் கொள்ளுதல் ஈண்டு ஒப்பாகும். இது உயிர் பல அண்டங்களில் பல பிறவிகளை வெகுவிரைவாக எடுக்கும் என்றது.

2132 நாகம் உடல்உரி போலும்நல் அண்டச
மாக நானாவில் கனாமறந் தல்லது
போகலும் ஆகும் அரன்அரு ளாலே சென்று
ஏகம் இடம்சென்று இருபயன் உண்ணுமே (11)

நாகப்பாம்பு தோலை உரித்துவிட்டுச் செல்லுதல் போலவும், முட்டையிலுள்ள குஞ்சு முட்டையைவிட்டு வெளிவருவது போலவும் கனாவில் கண்டவற்றை நனாவில் விளங்காது மறந்து விடுதல் போலவும் உடலைவிட்டு உயிர் போகும். சிவனது ஆணையால் உடலை விட்டுப் பிரிந்துபோய் அதன் தகுதிக்கேற்ப நல்வினை தீவினைகளைச் சொர்க்க நரகங்களைப் பொருந்தி உண்ணும். (அண்டசம் - முட்டையில் தோன்றுவன அல்லது உடம்பு அல்லாதது)

2133 உண்டு நரக சுவர்க்கத்தில் உள்ளன
கண்டு விடும்சுக்கம் காரண மாச்செலப்
பண்டு தொடரப் பரகாய யோகிபோல்
பிண்டம் எடுக்கும் பிறப்புஇறப்பு எய்தியே (12)

இத்தேசப் பயணை அனுபவித்து உடலை விட்டவர் சூக்கும் சரீரத்தில் பொருந்தி நரக சொர்க்கப் பலனை அனுபவிப்பர். பழமையான வினை தொடர சூக்கும் சரீரத்தைப் பற்றி வந்து பர ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் திறமை பொருந்திய யோகி மீண்டும் தன் உடலில் வந்து புகுவது போல் உடம்பை எடுத்துப் பிறந்தும் இறந்தும் பிறவிச் சக்கரத்தில் அலைக்கப் படுவர்.

2134 தான்அவ னாகிய தற்பரம் தாங்கினோன்
ஆனவை மாற்றிப் பரமத்து அடைந்திடும்
ஏனை உயிர்வினைக்கு எய்தும் இடம்சென்றும்
வானும் நிலனும் புகுந்தும் வருந்துமே (13)

அவனே தானாகிய அந்நெறி நின்று தத்பதப் பொருளைத் தன்னில் கண்டவன் பிறவிக்கு வரும் இயல்பான குண தர்மத்தை மாற்றிப் பரமம் என்ற மேலான நிலை அடைவன். இவ்விதம் செய்யாத மற்றைய உயிர்கள் அவரவர் வினைப் போகங்களுக்குரிய பத நிலைகளைப் பெற்றுச் சொர்க்கம் நரகம் அடைந்தும் மீண்டும் நிலவுலகில் வந்தும் வருந்தும்.

2135 ஞானிக்குக் காயம் சிவமே தனுவாகும்
 ஞானிக்குக் காயம் உடம்பே அதுவாகும்
 மேல்நிற்கும் யோகிக்கும் விந்துவும் நாதமும்
 மோனிக்குக் காயம்முப் பாழ்கெட்ட முத்தியே (14)

சிவத்தையே நினைந்திருப்பதால் ஞானியின் உடம்பு சிவதனுவாகும். தேவ தர்மத்தை மறந்திருத்தலால் ஞானிக்குரிய உடம்பு சிவத்தினுடையதாகும். சிரசின் மேல் சிந்தித்திருக்கும் யோகிக்கு விந்துவும் நாதமும் உடம்பாகும். மோனம் என்ற பிரணவ யோகத்தை முடித்தவர் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மூன்றுமான உடம்பு கெட்டு சிவசாயுச்சியம் பெறுவர்.

இந்நான்கும் முறையே அகவிடத்தார் ஆசாரத்தை அகலுதலும், தன்னை மறத்தலும், தன்நாமம் கெடுதலும், தலைவன் தாள் தலைப்படுதலும் ஆகிய திருநெறி நான்மைத் திருவாகும். இக்குறிப்பு 'மூன்னம் அவனுடைய நாமங்கேட்டாள்' என்னும் அப்பர் தேவாரத்துள் காண்க.

2136 விஞ்ஞானத் தோர்க்குஆ ணவமே மிகுதனு
 எஞ்ஞானத் தோர்க்குத் தனுமாயை தானேஎன்ப
 அஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கன்மம் தனுவாகும்
 மெஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதனு மேவுமே (15)

தெளிந்த அறிவினையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவம் ஒன்றே உடம்பாகும். அறிவினைப் பெறும் தகுதியுடைய பிரளயகலர்க்கு மாயையே உடம்பாகும்.

அஞ்ஞானத்தோடு பொருந்திய சகலர்க்குக் கன்மத்தால்
விளைந்த போக போக்கியப் பொருளே உடலாகும்.
உண்மையான சிவஞானிக்கு அகண்ட சிவமே உடம்பாக
அமையும். ஞானிகளே ஆணவமாத்ரி மலங்கள் நீங்கப்
பெற்றுச் சிவதனுவைப் பெறுவர்.

2137 மலமென்று உடம்பை மதியாத ஊமர்
தலமென்று வேறு தரித்தமை கண்மர்
நலமென்று இதனையே நாடி இருக்கில்
பலமுள்ள காயத்தில் பற்றும்இவ் அண்டத்தே (16)

இவ்வுடம்பு மலத்தால் ஆயது என்று உணர்ந்து இதனை
ஒதுக்காத அறிவிலிகள் இதுவே சிறந்த இடம் என்று
எண்ணிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றீர்கள்.
இவ்வுடம்பே நன்மை பயப்பது என்று கருதியிருப்பீர்
களாயின் உங்களுக்கு மேலும் மேலும் இப்பூலகில் பிறவி
வந்து கொண்டிருக்கும். பூத உடலை விட்டு நிற்பதே ஞான
நெறியாகும்.

2138 நல்ல வசனத்து வாக்கு மனாதிகள்
மெல்ல விளையாடும் விமலன் அகத்திலே
அல்ல செவிசத்த மாத்ரி மனத்தையும்
மெல்ல தரித்தார் முகத்தார் பசித்தே (17)

நல்ல வசனத்தைப் பேசும் வாக்கும் நல்லதையே
நினைத்துச் சிந்தித்துத் தெளியும் மனம் முதலியனவும்
உடையவரது உள்ளத்தில் மலமில்லாத சிவன் மெல்ல
விளங்கி அருளுவான். அவ்வாறு அல்லாதவற்றைக் கேட்கும்
செவியும் பேசும் வாக்கு முதலியனவும் நினைக்கும் மனமும்
மெல்லப் பெறுபவர் சிவம்பிரகாசியாது வாட்டமுறும்
முகத்தை உடையோராவர். சிவத்தை நினைந்து பேசியிருப்
பவர் இன்பமும், உலகத்தை நினைந்து பேசியிருப்பவர்
துன்பமும் பெறுவர்.

2. உடல் விடல்

(உடல் விடலாவது உடல் நினைவு விடல்)

- 2139 பண்ணாக்கும் காமம் பயிலும் வசனமும்
விண்ணாம் பிராணன் விளங்கிய சத்தமும்
புண்ணாம் உடலில் பொருந்தும் மனத்தையும்
அண்ணாந்து பார்க்க அழியும் உடம்பே (1)

இன்பம் தரும் காமத்தை உண்டாக்குகின்ற பேச்சும்,
ஆகாயக் கூற்றில் செல்லும் பிராணனும், அங்கே
உண்டாகும் ஓசையும், ஊன் பொதிந்த உடம்பில்
பொருந்துகின்ற மனத்தையும், சிரசின் மேல் நிலை பெறச்
செய்ய, உடம்பின் பிரக்ஞையும் மறந்துவிடும்.

- 2140 அழிகின்ற ஓர் உடம்பு ஆகும் செவிகண்
கழிகின்ற காலவ் விரதங்கள் தானம்
மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி
ஒழிகின்ற ஊனுக்கு உறுதுணை இல்லையே (2)

உடம்பை விட்டு ஆருயிர் நீங்கும் காலத்தில் செவி கண்
முதலிய உறுப்புகள் செயலற்று அழியும். அக்காலத்துப்
புரியும் நோன்பினாலும் தானங்களினாலும் எவ்வகையான
துணையும் அவ்வுடலுக்கோ உயிருக்கோ வருவதில்லை.
எனவே சிவபெருமானே உறுதுணையாவான்.

- 2141 இலையாம் இடையில் எழுகின்ற காமம்
முலைவாய நெஞ்சத்து மூழ்கும் உளத்துத்
தலையாய மின்னுடல் தாங்கித் திரியும்
சிலையாய சித்தம் சிவமுன் இடைக்கே (3)

இல்லையென்று சொல்லும்படியான மிகவும் நுணுகிய
இடையையுடைய அழகமைந்த பெண்பால் கொண்ட
அளப்பரும் காமத்தால் நெஞ்சம் உலைவுற்று மூழ்கித்

துன்புறும். இவ்வுண்மை உணர்ந்து ஒழுகுவார் நெஞ்சத் திண்மையர் ஆவர். அவர்கள் உள்ளத்தில் தம் உடம்பு மின்னல் போன்று நிலையாது அகலும் என் உணர்ந்து தம்முடலைச் சுமை யெனத் தாங்கித்திரிவர். அவர்களுடைய கல் ஒத்த உறுதி யான சித்தம் சிவபிரானிடத்தே அழுந்தி நிற்கும் அதனால் அவர்கள் பேரின்பம் உறுவர்.

3. அவத்தை பேதம் - கீழால் அவத்தை

(அவத்தை பேதம் - சீவன் உடம்பில் வாழும்போது அடைகின்ற நிலை வேறுபாடு. இவை சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என ஐந்தாகும். சாக்கிரத்திலிருந்து கீழ்நோக்கித் துரியாதீதத்துக்குச் செல்லுதல் கீழால் அவத்தை (நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்பு, அடங்கல்)

2142 ஐஐந்து மத்திமை யானது சாக்கிரம்
சைகண்ட பன்னான்கில் கண்டம் கனாஎன்பர்
பொய்கண் டிலாத புருடன்இத யம்சுமுனை
மெய்கண் டவன்உந்தி ஆகும் துரியமே (1)

இருபத்தைந்து கருவிகளுடன் சீவன் புருவ நடுவில் உள்ள போது விழிப்பு நிலையாகும். பழகிய பதிநான்கு கருவிகளுடன் சீவன் சுழுத்தில் தங்கும்போது கனாநிலையை அடையும் என்பர். அழிவில்லாத புருன் இதயத்தைப் பற்றி யுள்ளபோது உறக்கமாகும். அழியாதவனாகிய ஆன்மா உந்தியில் பொருந்தும்போது துரியமாகும்.

2143 முப்பதோடு ஆறின் முதல்நனா ஐந்தாகச்
செப்புஅதில் நான்காய்த் திகழ்ந்திரண்டு ஒன்றாகி
அப்பதி யாகும் நியதி முதலாகச்
செப்பும் சிவம்ஈறாய்த் தேர்ந்துகொள் ளீரே (2)

சாக்கிரத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடன் சிவ தத்துவம் ஐந்துமாக அடுத்துச்சொல்லப் பெறுகின்ற கனவு நிலையில் மகேசுவரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் ஆகிய நான்கும், விளங்குகின்ற துரியத்தில் சத்தி சிவம் ஆகிய இரண்டும், துரியாதீதத்தில் சிவம் ஒன்றுமாக அச்சிவம் முதலாகத் தொழிற்படும். இவ்வாறு சுத்தவித்தை முதலாகச் சிவம் ஈறாகத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

2144 இந்தியம் ஈரைந்து ஈரைந்து மாத்திரை
மந்திர மாய்நின்ற மாருதம் ஈரைந்தும் அந்தக்
கரணம் ஒருநான்கும் ஆன்மாவும்
பந்தஅச் சாக்கரப் பாலது ஆகுமே (3)

ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் பத்தும் அவற்றின் விஷயங்களான சத்தாதி வசனாதி பத்தும் மறை பொருளாக உள்ள வாயுக்கள் பத்தும் மனம் முதலிய உட்கரணங்கள் நான்கும் இவற்றோடு கூடிய ஆன்மாவும் ஆக 35 ம் பந்தத்தைச் செய்கின்ற சாக்கிர அவத்தையின் கண்ண வாகும். பாடபேதம் : (அச்சக்கரம் - சரீரம்.)

2145 பாரது பொன்மை பசுமை உடையது
நீரது வெண்மை செம்மை நெருப்பது
காரது மாருதம் கறுப்பை உடையது
வானகம் தூமம் மறைந்துநின் றாரே (4)

மண்ணின் நிறம் பசும்பொன் நிறமாகும். நீர் வெண்ணிறமானது. நெருப்பு செந்நிறமானது, மேகம் போன்ற காற்று கருமை நிறமானது. ஆகாயம் புகை நிறமானது. இவ்வகையான நிறங்களில் ஐம்பூதங்களும் மறைந்து நிற்கும். முதல் மூன்று வெளிப்படத் தோன்றுவன. காற்று தொழிலால் புலனாவது. வானம் உயத்துணர்வல் புலனாவது. அதனால் வானத்தை மறைந்து நின்றார் என ஒதினார்.

2146 பூதங்கள் ஐந்தும் பொறியவை ஐந்துளும்
ஏதம் படஞ்செய்து இருந்து புறநிலை
ஓதும் மலம்குணம் ஆகும்ஆ தாரமோடு
ஆதி அவத்தைக் கருவிதொண் ணூற்றாரே (5)

பூதம் ஐந்தும், பொறிஐந்தும் குற்றம் எய்துமாறு இருந்த புறநிலைக் கருவிகள் என்ப. இவற்றால் நிகழும் குணம் செயல்கள் மலம் காரணமாகும். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிந்த கருவிகள் அறுபது. ஆக்கருவிகள் தொண்ணூற்றாறு என்ப, இவை ஜாக்கிர அவத்தைக்குரிய கருவிகள் 96 ஆகும். (தத்துவம் 36 தாத்துவிகம் 60 ஆக 96)

2147 இடவகை சொல்லில் இருபத்தஞ்சு ஆனை
படுபர சேனையும் பாய்பரி ஐந்தும்
உடையவன் மத்திமை உள்ளுறும் நால்வர்
அடைய நெடுங்கடை ஐந்தொடு நான்கே (6)

ஆருயிர்கள் ஐம்பாடு எய்தும் இட வகைகள் ஐந்தென்ப அவை: நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்பு, அடங்கல் என்ப. இவற்றுள் உயிர்ப்படங்கல் ஒழித்து, ஒழிந்த நான்கினும் உள்ள கருவிகளை உருவகமாக ஒதியருளுகின்றார். இருபத்தைந்து கருவிகள் யாணையை ஒக்கும். பேசல், நடத்தல், கொடுத்தல், கழித்தல், இன்புறலின் கருவிகள் விரைந்து செல்லும் காலாட்களாகும். ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்பவற்றை மேற்கொள்ளும் கருவிகள் ஐந்தும் மிக விரைந்து செல்லும் குதிரைகளாகும். மிடற்றோசை உள்ளிட்ட ஓசைகள் நான்கும் அமைச்சரை ஒக்கும். இந் நான்கும் மடங்குதலே அப்பால் நிலையாகும். (ஓசைநான்கு நுண்மை, நினைவு, மிடறு, செவி என்ப.)

2148 உடம்பும் உடம்பும் உடம்பைத் தழுவி
உடம்பிடை நின்ற உயிரை அறியார்
உடம்பொடு உயிரிடை நட்புஅறி யாதார்
மடம்புகு நாய்போல் மயங்குகின் றாரே (7)

பிராணமய கோசமும் மனோமய கோசமும் அன்னமய கோசத்தைத் தழுவி நின்ற உடம்பில் உள்ள உயிரின் இயல்பை அறியார். உடம்புக்கும் பிராணனுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறியாதவர் மடத்தில் புகுந்த நாய் அலைவது போல மயங்குகின்றார்கள். (சைவர் மடத்தில தனக்கு வேண்டிய இறைச்சி எலும்பு முதலியன இல்லாமையால் நாய் மயங்குவது இங்கு உவமையாக வந்துள்ளது.)

2149 இருக்கின்ற வாறுஒன்று அறிகிலர் ஏழைகள்
மருக்கும் அசபையை மாற்றி முகந்து
கருக்கொண்டு காமாரி சார முகந்தேர்ந்து
உருக்கொண்டு தொக்க உடல்ஒழி யாதே (8)

உண்மை யறிவில்லாத கோழையர் உடம்பகத்துத் தங்கி யிருக்கும் தம் தன்மையை உணரமாட்டார். இவ்வுடம்பையே சிவநினைவால் திரு வெண்ணீறு, சிவமணி பூணலால் சிவனடியாராகிய நடமாடும் திருக்கோயில்களைச் சிவன் எனவே தேறி வழிபடலால் மாற்றிச் சிவ உலாக அமைத்துக் கொள்ளலாம். அங்ஙனம் அமைத்துக் கொண் டால் பிறப்பு இறப்புகளை அறுக்கும் பெருமறை 'சி' கரமா கும். இதனைப் பேசாமறை என்பர். இப்பேசாமறையே 'அசபை' என ஒதப் பெற்றது. இதனால் இறப்பு - பிறப்பு களை ஒழிக்கலாம்.

2150 ஒளித்திட் டிருக்கும் ஒருபதி னாலை
அளித்தனன் என்னுள்ளே ஆரியன் வந்து
அளிக்கும் கலைகளி னால்அறு பத்து
ஒளித்திட்டு வைத்தான் ஒடுங்கிய சித்தே (9)

ஆருயிர் தோறும் ஒளிந்திருக்கும் ஒருபதி என்று ஒதப்பெற்றனன். அவன் ஆருளிய பொருளும் நெறியும் நந்நான்கு என்ப அவை முறையே அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனவும் சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு எனவும் கூறப்படும். இவற்றை அளித்தருளினன் என் உள்ளத்தின்

உள்ளே ஆரியன் என்னும் ஆசானாய் எழுந்தருளினன். அத்தகைய சிவ குருவானவர் உள்ளிருந்து உணர்த்தும் கலைகள் அறுபத்து நான்கு அக்கலைகளின் வாயிலாக எண்ணத்தின் கருவியாகிய சித்தம் சிவம் திருவடியையன்றி வேறொன்றும் எண்ணாமல் ஒடுங்குமாறு செய்தருளினன். திருவடிப் புகலில் அடங்கி யிருக்குமாறும் அருள் புரிந்தனன். பதினாலு என்பதைப் பிராசாத கலைகள் என்றும் கொள்ளலாம்.

2151 மண்ணினில் ஒன்று மலர்நீரும் மருங்காகும்
பொன்னினில் அங்கி புகழ்வளி ஆகாயம்
மன்னும் மனோபுத்தி ஆங்காரம் ஓர்ஒன்றாய்
உன்னின் முடிந்தது ஒருபூத சயமே (10)

மண்ணும், அதனில் பொருந்தி விரிந்து இருக்கும் நீரும் பொன்போற் காணப்படும் தீயும், புகழ் மிக்கதாகிய வளியும், புகழ்மிக்கதாகிய வானமும், நிலைபெற்றுள்ள மனம், இறுப்பு, எழுச்சி ஆகிய எட்டும் அவ் அவற்றின் தன்மையுடன் ஓர் ஒன்றாய் நினைத்து உண்மை ஓர்ந்தால் பூதவெற்றி நிறைவுற்ற தென்க.

2152 முன்னிக்கு ஒரு மகன் மூர்த்திக்கு இருவர்
வன்னிக்கு மூவர் வதுவைக்கு நால்வர்
கன்னிக்குப் பிள்ளைகள் ஐவர்மு னாள்இல்லை
கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தானே. (11)

முதல்பூதமான ஆகாயத்துக்கு ஓசை என்ற ஒரு மகன். அதனின்றும் உருக்கொண்ட காற்றுக்கு ஓசையும் ஊறுமான இருமக்கள். காற்றினின்றும் வந்த தீயினுக்கு ஓசை, பரிசம், உருவம் என்ற மூன்று பிள்ளைகள். பிறகான நீருக்கு ஓசை, பரிசம், உருவம், சுவை என்ற நான்கு பிள்ளைகள், கன்னியாகிய பூமாதேவிக்கு ஓசை பரிசம் உருவம், சுவை, நாற்றம் என்ற ஐவர் மக்களாகும். இவ்விதமான பிள்ளைகள் சிவத்துடன் சமவாயமான சிற் சித்தியிடம் முதலில் இல்லை. அவளே சிருஷ்டியைக் கருதியபோது ஐந்து பிரிவாகப் பிரிந்து அவைகளின் வேறாயும் அவைகளின் ஊடேயும் நின்றனள்.

- 2153 கண்டன ஐந்தும் கலந்தனதான் ஐந்தும்சென்று
 உண்டன நான்கும் ஒருங்கே உணர்ந்தபின்
 பண்டைய தாகிப் பரந்து வியாக்கிரத்து
 அண்டமும் தானாய் அமர்ந்துநின் றானே (12)

‘கண்டகனவு ஐந்தும்’ எனவும் பாடம்

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்
 களால் பெற்ற காட்சி ஐந்தும், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு,
 உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களால் பெற்ற அனுபவம்
 ஐந்தும், மனம் முதலிய அந்தக் காரணங்களால் நுகர்ந்தவை
 நான்கும் ஒருசேரக் கண்டபின் பழமையானதாகிய மேலான
 சாக்கிரநிலையில் பிரபஞ்சமும் தானாய் விளங்கும்படி
 நின்றான்.

- 2154 நின்றவன் நிற்கப் பதினாலில் பத்துநீத்து
 ஒன்றிய அந்தக் கரணங்கள் நான்குடன்
 மன்று கலந்த மனைவாழ்க்கை வாதனை
 கன்றிய கண்டத்தில் கண்டான் கனவதே (13)

மேலோதியவாறு நின்றார் நிற்க அங்ஙனம் நில்லாதார்
 அனைவரும் இருவகைப் பொறிபத்தும் கலன் நான்குமாகிய
 பதினான்கில் பொறி பத்தையும் விட்டுப் பொருந்திய
 எண்ணம், மனம், எழுச்சி இறுப்பு என்னும் அகப்புறக் கலன்
 நான்குடன் புறத்து மனை வாழ்க்கையின்கண் பயின்று
 வந்துள்ள பசைத் தொடர்பால் கழுத்தில் கனவு கண்டனர்.

- 2155 தானம் இழந்து தனிபுக்கு இதயத்து
 மானம் அழிந்து மதிசெட்டு மாலாகி
 ஆன விரிவுஅறி யாஅவ் வியத்தத்தில்
 மேனி அழிந்து சுழுத்தியது ஆமே (14)

கனவின் நிலைக்களமாகிய கழுத்தை விட்டுக் கீழிறங்கி
 நெஞ்சத்தில் தனியே புகுந்து உலகியல் பெருமையும் அறிவும்
 அழிந்து உயிர் நிற்கும். அங்கு அவ்வுயிர்க்கு மயக்கம்
 ஒன்றுமே உடன் நிற்கும். அங்கு அமைதி, ஆட்சி, அழுந்தல்

என்னும் மூன்று குணங்களும் (சத்துவம், இராஜசம், தாமதம்) வெளிப்படாமல் அடங்குநிலை அவ்வியத்தம். இதுவே உறக்க நிலையாகும். (உறக்கம் - சுழுத்தி, அவ்வியத்தம் - மூலப்பகுதி)

2156 சுழுமுனையைச் சேர்ந்துள மூன்றுடன் காட்சி
செழுமிய சித்தம் பிராணன்தன் காட்சி
ஒழுக்கக் கமலத்தின் உள்ளே யிருந்து
விழுமப் பொருளுடன் மேவிநின் றானே. (15)

உறக்க நிலைக் களமாகிய நெஞ்சத்தின் கண் எண்ணமும் உயிர்ப்பும் ஆளும் ஆகிய மூன்று கருவிகளும் தொழிற் படும். பேருறக்க நிலைக் களமாகிய கொப்பூழின்கண் உயிர்ப் பும ஆளும் ஆகிய இரண்டு கருவிகள் தொழிற்படும். உயிர்ப்பு அடங்குதலாகிய குலத்திடத்து ஆள் மட்டும் தொழிற்படும். இங்கு ஆருயிர் ஆள் என்னும் கருவியுடன் கூடி மூலப்பகுதி என்னும் திரிபு உணர்ச்சிப் பண்பை நுகர்ந்து கொண்டிருக்கும். இவ்வுண்மை அவ்வுயிர் விழித்தெழுந்தபின் இன்புறத் துயின்றேன் என மொழி வதால் உணரலாம். அவ்வியத்தமாகிய மூலப்பகுதி மாறு பாட்டுணர்வைச் செய்யும்.

2157 தானத்து எழுந்து தருக்கு துரியத்தின்
வானத்து எழுந்துபோய் வையம் பிறகிட்டுக்
கானத்து எழுந்த சுருத்தின் தலையிலே
ஊனத்து அவித்தைவிட்டு ஊமனநின் றானே (16)

பேருறக்கமாகிய துரியத்தின்கண் ஆருயிர் எழுந்து தருக்குறும். உள்ளமானது எழுந்து உலகம் பின்னிடும் படியாக வேகமாகச் செல்லும். சென்று ஓசையுடன் மூலத் திடத்து ஊமனாகிய ஆருயிர் குறைவுடைத்தாகிய அறியாமைப் பண்பைச் செய்யும் மூலப்பகுதியின் செயலையும் விட்டு அம்மூலப்பகுதியுடன் மட்டும் தனித்து நிற்கும். (ஆருயிர் - உயிர்ப்பு; பிராணவாயு. ஊமன் - ஆன்மா.)

2158 ஊமை எழுத்தொடு பேசும் எழுத்துறில்
ஆமை அகத்தினில் அஞ்சும் அடங்கிடும்
ஓமயம் உற்றுஅது உள்ளொளி பெற்றது
நாமயம் அற்றது நாம்அறி யோமே

(17)

பேச இயலாத எழுத்தாகிய மகாரத்தோடு பேசும் எழுத்
துக்களாகிய அகார உகாரங்கள் பொருந்தில் ஆமைக்குள்
அதன் உறுப்புக்கள் அடங்குவன போல் ஐந்து, இந்திரியங்
களும் செயல்படாமல் அடங்கிவிடும். அப்போது ஆன்மா
பிரணவத்தில் பொருந்தி ஒளிபெற்று விளங்கும். அப்போது
அகங்காரம் கெட்டதை நாம் அறியமாட்டோம்.

(ஓம் - அ+உ+ம் தூலப்பிரணவம்.

ம் - மெய்யெழுத்து (ஊமை எழுத்து) உயிரைச் சார்ந்து
அன்றி ஒலியாது. அகர உகரங்கள் பேசும் எழுத்துக்கள்.

அ - ஆற்றல் - சக்தி உ- அறிவு - சிவம். ஊமை எழுத்து - (ம்)
மலம்.)

2159 துரியம் இருப்பதும் சாக்கிரத்து உள்ளே
நரிகள் பதினாலு நஞ்சுண்டு செத்தன
பரிய புரவியும் பாறிப் பறந்தது
துரியம் இறந்திடம் சொல்லஒண் ணாதே

(18)

பேருறக்கமாகிய துரியம் இருப்பது நனவாகிய சாக்கிரத்
துள்ளேயாம். நரிகள் என்று சொல்லப்படும் அறிதற் கருவி
ஐந்தும், செய்தற்கருவி ஐந்தும் அகக் கலன்கள் நான்கும்
கூடிப் பதினான்கு என்ப. இக்கருவிகள் பதினான்கும்
ஆருயிர் புறத்துப் பரவாமையான் நுகர்ச்சியின்றி நஞ்
சுண்டது ஒத்து அடங்கின. அப்பொறிகள் புலன் கெள்ளும்
புலன்கள் பத்தும் குதிரையை ஒத்துத் தொடர்பின்றிப்
பறந்தது. உயிர்ப்பு அடங்கலாகிய துரியாதீதத்து நிகழும்
நிலையில் இனிய நிலையினை இன்ன தன்மைத்தென்று
சொல்ல ஒண்ணாதென்க.

2160 மாறா மலம் ஐந்தால் மன்னும் அவத்தையில்
வேறாய மாயா தங்கர ணாதிக்குஇங்கு
ஈறாகா தேஎவ் வுயிரும் பிறந்துஇறந்து
ஆறாத வல்வினை யால்அடி யுண்ணுமே (19)

திருவடிப் பேறு எய்தும் அளவும் விட்டு நீங்காமல் ஓட்டி
நிற்கும் மலம் ஐந்தும் மாறாமலம் எனப்பட்டன. இவை ஆரு
யிர்களின் ஐம்பாட்டினும் உன் நிற்கும். இவை நீங்கா
மையால் மாயா காரியமாகிய உடல் கலன் முதலியவற்றை
இன்னும் வேறாகப் பெறுதல் வேண்டும். ஆகையால் உம்
பின் ஈறு எய்துவதற் கில்லை. அதனால் எத்தகைய உயிரும்
பிறந்து இறந்து ஆறாத வல் வினையால் அடியுண்டு
துன்புறும்.

2161 உண்ணும்தன் ஊடாடாது ஊட்டிடு மாயையும்
அண்ணல் அருள்பெற்ற முத்தியது ஆவது
நண்ணல் இலாஉயிர் ஞானத்தி னால்பிறந்து
எண்ணுறு ஞானத்தின் நேர்முத்தி எய்துமே (20)

நுகர்விக்கப் படவேண்டிய மாயாகாரியங்கள் திருவருள்
எய்தும் வரையில் ஊட்டாமல் கழியா. சிவபெருமான் திரு
வருள் பெறுவது வீடு பேறாகும். மாயையை நண்ணுதல்
இல்லாத உயிர்கள் பிறப்பு எய்தினும் அப்பிறப்பு திருவடி
யுணர்வாகிய சிவஞானப் பிறப்பாகும். அப்பிறப்பின்கண்
எண்ணத்தக்க திருவடி யுணர்வால் நேர்முத்தியாகிய மீளா
ஆளாம் திருவடிப் பேறு எய்தும்.

2162 அதிமூட நித்திரை ஆணவம் நந்த
அதனால் உணர்வோன் அருங்கன்மம் முன்னி
திதமான கேவலம் இத்திறம் சென்று
பிரமாகா ஐஅவத் தைப்படு வானே (21)

ஆருயிர்க்கு ஆணவம் மிகுதலால் அதி மூடமாகிய
உறக்கம் உண்டாகும். அதனால் அவ்வுயிர் இரு வினைக்கு
ஈடான கன்மங்களையே நினைக்கும். நினைத்து நிலையான
கீழ் ஐம்பாடு என்று சொல்லப்படும் கீழால் அவத்தையை

எய்தும். இம்முறையாகச் சென்று சிறப்புநிலை இல்லாத ஐம்பாட்டினையும் எய்தும்.

2163 ஆசான்முன் னேதுயில் மாண வகரைத்
தேசாய தண்டால் எழுப்பும் செயல்போல்
நேசாய ஈசனும் நீடுஆண வத்தரை
ஏசாத மாயாள்தன் னாலே எழுப்புமே (22)

ஆசிரியர் முன்னே பாடம் கற்பிக்கும் போது உறங்கும் மாணவரை ஒளியுடைய பிரம்பால் ஆசிரியர் தட்டி எழுப்புவது போல, நேயப் பெருளான சிவபெருமானும் அநாதியாகவே ஆணவ மலத் தொடக்கு உடையோரைச் சுத்த மாயையால் ஒளியை உண்டாக்கி எழுப்பி அருளுவன்.

2164 மஞ்சொடு மந்தா கினிசுட மாம்என
விஞ்சுஅறி வில்லோன் விளம்பும் மிகுமதி
எஞ்சலில் ஒன்றெனு மாறுஎன இவ்வுடல்
அஞ்சனும் மன்னன்அன் ரேபோம் அளவே (23)

மேகத்தோடு பொருந்திய ஆகாய சுங்கை குடத்திலுள்ள நீரேயாம் என்பது அறிவில்லாதவன் மிக்க அறிவுடையோன் போலக் கூறும் கூற்று. அவ்வாறு குறை வில்லாத பிரமமும் ஆன்மாவும் ஒன்று என்பதற்கு மாறாக இவ்வுடலுக்கு நாயகனாகிய ஆன்மா பக்குவப்பட்டு நீங்கும் வரை ஐந்து அவத்தைக்கு உட்பட்டுக் கொண்டே யிருக்கும்.

2165 படியுடை மன்னவன் பாய்பரி ஏறி
வடிவுடை மாமநகர் தான்வரும் போது
அடியுடை ஐவரும் அங்குஉறை வோரும்
துடியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே (24)

உடம்பைத் தனதாகக் கொண்டு ஆளும் ஆருயிர் இடையறாது ஓடிக் கொண்டே யிருக்கும் இயல்பு வாய்ந்த மனமாகிய குதிரை மீது ஏறி அழகு மிக்கதாகிய அகநகரின்சண்

வலம் வருகின்றது. அப்பொழுது அறிதற் கருவியாகிய செவி முதலிய ஐந்தும் செய்தற்கருவி முதலிய பிறகருவிகளும் புடைபெயராது உறங்கிக்கிடக்கும். அவைகளின் பற்றுக் கோட்டுக்கு இடனாகத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் இயல்பு வாய்ந்த நெஞ்சம் துடியில்லம். அந்நெஞ்சத்தைப் பற்றி உறங்குகின்றனர். (துடியில்லம் - இதயத்தானம்.)

2166 நேரா மலத்தை நீடுஐந்து அவத்தையின்
நேரான வாறுஉன்னி நீடு நனவினில்
நேரா மலம்ஐந்தும் நேரே தரிசித்து
நேராம் பரத்துடன் நிற்பது நித்தமே. (25)

புறக்கண்ணுக்குப் புலப்படாத மலத்தை சுத்த அவத்தையில் புலப்படும் வண்ணம் மலக் குற்றத்துக்குரிய காரணத்தை நினைந்து நின்மல சாக்கிரத்தில் கண்ணுக்குப் புலப்படாதிருந்த ஐம் மலங்களையும் அகக்காட்சியில் கண்டு, தம் முகத்துக்கு முன்னாக விளங்கும் சிவத்துடன் பிரியாது நிற்பதே அழியாத நிலையாகும்.

4. மத்திய சாக்கிர அவத்தை

(அஃதாவது 'மத்தியமாகிய புருவ நடுவில் சீவன் சாக்கிரம் ஆதிய ஐந்து அவத்தைப் படும். அவை சாக்கிரத்தில் சாக்கிரம், சாக்கிரத்தில் சொப்பனம், சாக்கிரத்தில் சுழுத்தி, சாக்கிரத்தில் துரியம், சாக்கிரத்தில் துரியாதிதம் என்பன. இவை விழிப்பிலுள் நிலைவேறு பாடேயாம்.)

2167 சாக்கிர சாக்கிரம் தன்னில் திரோதாயி
சாக்கிர சொப்பனம் தன்னிடை மாமாயை
சாக்கிரம் தன்னில் அழுத்திதற் காமியம்
சாக்கிரம் தன்னில் துரியத்து மாயையே (1)

நனவின் நனவு என்று சொல்லப்படும் நிலையில் திரோதாயி தொழிற்படுத்தும் திரோதாயி நடப்பாற்றல். இதுவே மறைப்பாற்றல். நனவினிடத்து நிகழும் கனவில் தூமாயைத் தொடர்பினராவர். நனவின் உறக்கத்துக்குக் கன்மத் தொடர்பினராவர். நனவின் பேருறக்கத்துக்குத் தூவாமாயைத் தொழிலினராவர்.

2168 மாயை எழுப்பும் கலாதியை மற்றதின்
நேய இராகாதி ஏய்ந்த துரியத்துத்
தோயும் சுழுமுனை கனாநனா வும்துன்னி
ஆயினன் அந்தச் சகலத்து உளானே (2)

தூவா மாயையானது உயிர்ப்பு அடங்கலாகிய துரியா தித நிலையில் உழைப்புக் கருவியாகிய கலாதியுடன் அடங்கிநிற்கும். பேருறக்கத்தின்கண் விழைவுக் கருவியாகிய அராதும் முனைக்கும். உறக்கமாகிய சுழுமுனையின்கண் உணர்வுக் கருவியாகிய வித்தை முனைத்துக்கூடும். கனவு நிலையில் உழைப்பு முனைத்துக்கூடி உடல் மெய்யாகிய மூலப்பகுதிக் கருவிகள் இருபத்தைந்துடன் தொழிற்படும். நனவு நிலையுடன் எல்லாக் கருவிகளுமாகிய முப்பத்தைந்து கருவிகளுடன் தொழிற்படும்.

2169 மேவிய அந்தகண் விழிகண் குருடனாம்
ஆவயின் முன்அடிக் காணு மதுகண்டு
மேவும் தடிகொண்டு செல்லும் வழிபெற
மூவயின் ஆன்மா முயலும் சுருமமே (3)

பிறவியிலேயே குருடனும் இடையில் குருடானவனும் ஆகிய இருவரும் நடந்து செல்லும் போது முன்னே சென்ற நடைபாதையை அறிந்து பொருந்திய தடியைக் கொண்டு பாதையை அறிந்து நடப்பர். அவ்வாறே மூன்று வகையான உயிர் வருக்கங்களும் செயலில் பொருந்தும்.

2170 மத்திமம் ஒத்த சிலந்தி வலயத்துள்
ஒத்துஅங் கிருந்து உயிருண்ணு மாறுபோல்
அத்தனும் ஐம்பொறி ஆடகத்துள் நின்று
சத்த முதலுந்தும் தான்உண்ணு மாறே (4)

சிலந்தியானது அதுகட்டிய வலையின் நடுவுள் பொருந்தி யிருந்து அங்கு அணுகி வரும் உயிரினங்களைப் பிடித்துத் தின்னுவது போல் சிவபெருமானும் ஐம்பொறி அறிவுகளும் வந்துபொருந்தும் மூளைப் பகுதியில் உடனிருந்து சத்த முதலாகிய புலன்கள் ஐந்தையும் நுகர்கின்றான். சிவன் மூளையில் ஆன்மாவுடன் இருந்து சத்த முதலிய புலன்களை நுகர்கின்றான்.

2171 வைச்சன வச்ச வகையிரு பத்தஞ்சம்
உச்சம் உடன்அணை வான்ஒரு வன்உளன்
பிச்சன் பெரியன் பிறப்பிலி என்றென்று
நச்சி அவனருள் நான்உய்ந்த வாறே (5)

வைக்கவேண்டியவாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்களைச் சாக்கிர நிலையில் வைத்து அவற்றையே உபாயமாகக் கொண்டு பொருந்தி எங்குமுள்ள சிவன் வியாபித்துள்ளான். பித்தன் என்றும் பெரியன் என்றும் பிறப்பில்லாதவன் என்றும் எப்போதும் விரும்பிப் போற்றி அவனருள் பெற்று நான் உய்தி பெற்றேன்.

2172 நாலா றுடன்புருடன் நல்தத் துவமுடன்
வேறான ஐ ஐந்து மெய்ப்புரு டன்பரன்
கூறா வியோமம் பரமனைக் கொண்டனன்
வேறான நாலேழு வேதாந்த தத்துவமே. (6)

ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்குடன் புருடன் என்ற தத்துவத்துக்கு வேறாகவுள்ள இருபத்து ஐந்துடன் ஆன்மா பிரமம் சொல்லமுடியாத ஆகாயம் ஆகியவற்றை மேலான

தத்துவங்களாகப் பிரமவாதிகள் கொண்டனர். இவ்வாறு வேறான இருபத்தெட்டும் வேதாந்தத்துக்குரிய தத்துவங்களாம்(வேறான ஐந்து. பூதங்கள் 5, இந்திரியங்கள் 10, தொழில்கள் 10, ஆன்மா-1, பிரமம்-1, பரமாகாயம்-1 ஆக 28. சைவ தத்துவம் 36.)

2173 ஏலங்கொண்டு ஆங்கே இடையொடு பிங்கலை
கோலங்கொண்டு ஆங்கே குணத்துடன் புக்கு
மூலங்கொண்டு ஆங்கே முறுக்கிமுகக் கோணிலும்
காலங்கொண் டான் அடி காணலும் ஆமே (7)

ஆன்மா பொருத்தமாக உடம்பினுள் இடை பிங்கலை நாடிகளில் முறையாகப் பொருந்தி அங்குச் சத்துவ குணத்துடன் புகுந்து மூலாதாரம் முதலாக அங்கு மும்முடிச்சு களையும் கடந்து காலாதீதப் பொருளான சிவனது திருவடியைக் காணலாகும்.

2174 நாடிகள் பத்தும் நலந்திகழ் வாயுவும்
ஓடிய காலில் ஒடுங்கி யிருந்திடும்
கூடிய காமம் குளிக்கும் இரதமும்
நாடிய நல்ல மனமும் உடலிலே (8)

பத்து நாடிகளும் நன்மையைத் தருகின்ற பிராணன் முதலிய வாயுக்களும் மூலாதாரம் முதலாக மேலாகச் செல்லும் சுழுமுனையில் ஒடுங்கி இருந்திடும். காமக் கலவியில் பெறும் ஆனந்த இரசமும் நன்மையை நாடிய மனமும் இவ்வுடலில் ஆம்.

2175 ஆவன ஆக அழிவ அழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவன்
ஏவன செய்யும் இலங்கிழை யோனே (9)

ஆவன ஆகும். அழிவன அழியும், கழிவன கழியும், வருவன வரும். ஆகையால் காக்கின்ற இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அனுபவத்தைக் கொடுத்துச் சாட்சியாகக் கண்டிருப்பவன். ஆதலால் தக்கவாறு செய்யும் கருணையாளன் ஆவான்.

2176 பத்தொடு பத்துமோர் மூன்றும் பகுதியும்
உய்த்த துரியமும் உள்ளுணர் காலமும்
மெய்த்த வியோமமும் மேனலத் துரியமும்
தத்துவ நாலேழ் எனஉன்னத் தக்கதே (10)

பத்து இந்திரியங்களோடு அவற்றின் தொழில்கள் பத்தும் நான்கு அந்தக் காரணங்களும், இவை பொருந்திய சிவனும் சிரசில் மோதும், பிராணனும் உண்மையான ஆகாயமும் மேல்முகத்தில் விளங்கும் பிரமமும் வேதாந்த தத்துவங்கள் இருபத்தொட்டு என்று எண்ணத்தக்கன வாகும்.

2177 விளங்கிடு முந்நூற்று முப்பதோடு ஒருபான்
தளங்கொள் இரட்டிய தாறு நடந்தால்
வணங்கிடும் ஐம்மலம் வாயு எழுந்து
விளங்கிடும் அவ்வழி தத்துவம் நின்றே (11)

விளக்கம் மிக்க முன்னூறுடன் முப்பதோடு பத்தாகிய முன்னூற்றைச் சேர்த்து அறு நூற்றை வலிமையுடைய ஆறை இரட்டிய முப்பத்தாறுடன் பெருக்க வரும் 21600 சுவாசம் நடந்தால் ஆணவமாதிரி ஐம்மலங்களும் வணங்கி நீங்கும், மூலவாயு மேல் எழுந்து விளங்கும் போது தத்துவங்களும் அங்கங்கே நின்றுவிடும்.

2178 நாலொரு கோடியே நாற்பத்தெண் ணாயிரம்
மேலுமேர் ஐந்நூறு வேறாய் அடங்கிடும்
பாலவை தொண்ணூறோடு ஆறுள் படும்அவை
கோலிய ஐ ஐந்துள் ஆகும் குறிக்கிலே (12)

தத்துவங்களை வெவ்வேறாகப் பிரித்துக் கணக்கிட்டால், அவை நான்கு கோடியே நாற்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐந்நூறு என்று சிறப்பாக அடங்கும். அவற்றைப் பகுத்துத் தொகுக்கின் தொண்ணூற்றாறுள் படும். அவைகளை மேலும் சுருக்கில் இருபத்தைந்துள் அடங்கும்.

2179 ஆகின்ற தொண்ணூறோடு ஆறும் பொதுஎன்பர்
ஆகின்ற ஆறாறு அருஞ்சைவர் தத்துவம்
ஆகின்ற நாலேழ் வேதாந்தி வயிணவர்க்கு
ஆகின்ற நாலாறுஐ ஐந்துமாயா வாதிக்கோ.(13)

மாயையின் காரியமாகிற தத்துவங்கள் பொதுவகையால் தொண்ணூற்றாறு ஆகும். அருமையான சைவர் கொண்டுள்ளது முப்பத்தாறு தத்துவங்களாகும். இருபத்தெட்டு தத்துவங்கள் வேதாந்த சமயத்துக்கு உள்ளன. வைணவர் களுக்கு உள்ள தத்துவம் இருபத்து நான்காகும். மாயா வாதிக்ஞரிய தத்துவம் இருபத்தைந்தாம்.

2180 தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில்
வித்தக னாகி விளங்கி யிருக்கலாம்
பொய்த்தவ மாம்அவை போயிடும் அவ்வழி
தத்துவம் ஆவது அகார எழுத்தே (14)

தத்துவங்களைத் தம்வழி அடங்கி நிற்கும்படி செய்யின், மிகவும் சமர்த்தனாக விளக்கம் பெற்றிருக்கலாம். பிராண செயமடையாது ஏனைய பொய்யான நெறி அகன்றுவிடும். அதை உணர்த்தும் நெறி அகார எழுத்தறிவாகும்.

2181 அறிவொன் நிலாதன ஐஏழும் ஒன்றும்
அறிகின்ற என்னை அறியாது இருந்தேன்
அறிகின்றாய் நீஎன்று அருள்செய்தார் நந்தி
அறிகின்ற நானென்று அறிந்து கொண்டேனே.(15)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆன்மா பொருந்தாத போது அறிவில்லாதவை ஆகும். அவ்வாறு இருந்தும் அவற்றை அறிகின்ற என்னை நான் அறியாமல் இருந்தேன். என் குருநாதன் நீ அறியும் ஆற்றலுடையாய் என்று அருள்செய்தான். அதனால் நான் அறிகின்றவன் என்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

2182 சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனில்ஐந்தும்
ஆக்கும் மலாவத்தை ஐந்து நனவாதி
போக்கி இவற்றொடும் பொய்யான ஆறாறு
நீக்கி நெறிநின்றுஒன்று ஆகியே நிற்குமே (16)

சாக்கிரத்தில், சாக்கிரம் முதலான அவத்தையில் சிவதத்துவம் ஐந்தும் பொருந்தும். அவைகளை மலத்தைக் காரணமாகவுடைய இந்த நனவு முதலிய ஐந்து அவத்தைகளினால் போக்கி, இவற்றொடும் பொய்யான முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அகற்றி ஆன்மா பிரணவ நெறிநின்று சிவத்தோடு பொருந்தி நிற்கும்.

2183 ஆணவ மாதி மலம்ஐந்து அவரோனுக்கு
ஆணவ மாதிநான் காம்மாற்கு அரனுக்கு
ஆணவ மாதிமூன்று ஈசர்க்கு இரண்டென்ப
ஆணவம் ஒன்றே சதாசிவற்கு ஆவதே (17)

பிரமனுக்கு ஆணவம், கன்மம், மாயை மாயேயம், திரோதாயி ஆகிய ஐம்மலங்களும் உள்ளன. திருமாலுக்கு ஆணவம் கன்மம் மாயை திரோதாயி ஆகிய நான்கு மலங்கள் உள்ளன. உருத்திரனுக்கு ஆணவம் கன்மம் திரோதாயி ஆகிய மூன்று மலங்கள் உள்ளன. மகேசுவரர்க்கு ஆணவமும் திரோதாயியும் உள்ளன. சதாசிவனுக்கு ஆணவம் மட்டும் உரியது.

5. அத்துவாக்கள்

(அத்துவா - வழி, அத்துவாக்கள் மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என ஆறாம். இவற்றுள் மந்திரம் பதம், வன்னம் சொற்பிரபஞ்சம் எனவும், புவனம் தத்துவம் கலை பொருட் பிரபஞ்சம் எனவும் பெயர் பெறும். இவை வினையை ஈட்டுவதற்கும் வினையை நுகர்வதற்கும் உரிய வழிகளாம்.)

2184 தத்துவம் ஆறாறு தன்மனு ஏழ்கோடி
மெய்த்தகு வன்னம்ஐம் பாண்ஒன்று மேதினி
ஒத்துஇரு நூற்றுஇரு பாண்நான்குஎண் பாண்ஒன்று
வைத்த பதம்கலை ஓர்ஐந்தும் வந்தவே (1)

தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு, மந்திரங்கள் ஏழ்வகையான முடிவுகளை உடையன. உண்மையில் வழங்கும் எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தொன்றாகும். புவனங்கள் இருநூற்று இருபத்து நான்கு பதங்கள் எனப்படுபவை என்பத்தொன்று. கலைகள் ஐந்து, இவை சிருஷ்டியில் வந்தவை. ஆறு அத்துவாக்களின் வகையும் தொகையும் கூறியவாறு.

2185 நாடிய மண்டிலம் மூன்றும் நலந்தொரிந்து
ஓடும் அவரோடு உள்இரு பத்துஐஞ்சும்
கூடுவர் கூடிக் குறிவழி யேசென்று
தேடிய பின்னர்த் திகைத்திருந் தார்களே (2)

உலகத்தே நாடப்படும் மண்டிலங்கள் மூன்று சிவகுருவின் அருளால் அவற்றின் நன்மைகளை அறிந்து நிற்பாருடன் கலந்து நடப்பது இருபத்தைந்து மெய்களாகும். அவற்றுடனும் சிவகுருவின் அருமறையாம் உபதேச மொழியுடனும் சென்று காண்பார்க்குக் கருவிகள் ஒன்றும் தோன்றா. அதனால் திகைப்புற்றிருந்தாரை யொப்பர்.

2186 சாக்கிர சாக்கிர மாதீத் தலையாக்கி
ஆக்கிய தூலம் அளவாக்கி அதீதத்துத்
தாக்கிய அன்பான தாண்டவம் சார்ந்துஅது
தேக்கும் சிவமாதல் ஐந்தும் சிவாயவே (3)

நனவின் நனவினை முதற்கொண்டு பருவுடற்கண் உள்ள
உச்சித் தொளையாகிய வெளிவரை நின்று அப்பால் அருள்
வெளியின்கண் அருளப் பெறும் திருக்கூத்தினைக் கண்டு
வழிபட்டு அதன்மேல் தூவா மெய்க்கண் காணப் பெறும்
சிவமெய் ஐந்தும் உணர்வுறுவர். அத்தகையார்க்கு எல்லாம்
சிவ வண்ணமாய்க் காணப்பெறும்.

6. சுத்த நனவாதி பருவம்

(அஃதாவது சகலநிலையில் சுத்தசாக்கிர முதலிய ஐந்து
நிலைகள்.)

2187 நானவாதி தூலமே சூக்கப் பகுதி
அனதான ஐஐந்தும் விந்துவின் சத்தி
தனதாம் உயிர்விந்து தான்நின்று போந்து
கனவா நனவில் கலந்ததுஇவ் வாறே (1)

நனவு முதலாகச் சொல்லப்படும் பருமைப் பகுதியே
நுண்மையாம் பகுதியும், அத்தன்மையவாகிய இருபத்தைந்து
மெய்களும் தூமாயை என்று சொல்லப்பெறும் மாமாயை
யினின்றும் போந்தன வாகும். அவற்றுடன் கலந்து
தொழிற்படும் ஆருயிரின்நிலை தூநிலை யாகும். அந்நிலை
நனவிற் கனவு போன்று காணப் பெறும். (விந்துவின் -
மகாமாயையின்.)

2188 நனவில் அதீதம் பிறந்தார் கிடந்தார்
நனவில் துரியம் நிகழ்ந்தார் தவழ்ந்தார்
நனவில் சுழுத்தி நடந்தார் வளர்ந்தார்
நனவில் கனவுநூட நன்செய்தி யானதே (2)

சாக்கிரத்தில் (விழிப்பு நிலையில்) துரியாதீதம் அடைந்தவர் குழந்தையைப் போலக் கிடப்பர். சாக்கிரத்தில் துரியநிலை அடைந்தவர் தவழும் குழந்தையைப் போல் சிறிது அறிவுள்ளவராவர். சாக்கிரத்தில் உடலை உறங்கச் செய்பவர் வளர்ந்த பிராயம் பெற்றவராவர். சாக்கிரத்தில் சொப்பன நிலையில் உள்ளவர் ஓடுதல் போன்ற செயலைச் செய்பவராவர்.

2189 செறியுங் கிரியை சிவதத் துவமாம்
பிறிவில் சுசுயோகம் பேரருள் கல்வி
குறிதல் திருமேனி குணம்பல வாகும்
அறிவில் சராசரம் அண்டத் தளவே (3)

சாக்கிரத்தில் துரியாதீதம் சென்றவரிடத்துக் கிரியை சிறந்து விளங்குவதால் சிவ தத்துவம் உணரப்படுவதாக உள்ளது. அப்படிப் பட்டவர்களிடம் பிரிப்பின்றிச் செறிந்திருக்கும் சுசுருபமான யோகம் சிவத்தின் பேரருளாலேயாம். அவரிடம் சிறந்த கல்வியும் நல்ல திருமேனியும் நற்குணங்களும் காணப்பெறும். அவர்களுடைய அறிவில் அண்ட கோசத்தில் அசைவனவும் அசையாதனவும் விளங்கும்.

2190 ஆதி பரஞ்சிவம் சத்தி சதாசிவம்
ஏதம்இல் ஈசன்நல் வித்தியா தத்துவம்
போதம் கலைகாலம் நியதிமா மாயை
நீதிஈ றாக நிறுத்தினன் என்னே (4)

ஆதியாகிய பரசிவம் சிவம்சத்தி சதாசிவம் குற்றமில்லாத மகேசன் சுத்தவித்தை ஆகிய தத்துவமும், வித்தை கலை காலம் நியதி மாயை ஆகிய தத்துவமும் முறையையும் முடிவும் உடையனவாக அமைந்துள்ளான் என்று அறியா வாயாக. சுத்தவித்தை சிவதத்துவத்திலும் வித்தை வித்தியா தத்துவத்திலும் உள்ளன எனக்கொள்க.

2191 தேச திகழ்சிவம் சத்தி சதாசிவம்
 ஈசன் அனல்வித்தை இராகம் கலைகாலம்
 மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை
 ஆசில் புருடாதி ஆன்மாஈ றாறே (5)

ஒளிமிக்கசிவம் சத்தி சதாசிவம் மகேசன் சுத்தவித்தை
 இராகம் கலை காலம் குற்றமற்ற வித்தை நியதிமாயை
 குற்றமில்லாத புருடன் முதலாக ஆன்மதத்துவங்கள் ஈறாகத்
 தத்துவம் 36 ஆகும்.

(சிவதத்துவங்கள் ஐந்தும், வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும்
 கூறப்பட்டுள்ளன எனவும் கொள்ளலாம்.)

2192 ஆணவம் மர்யையும் கன்மமும் ஆம்மலம்
 காணும் முளைக்குத் தவிடுஉமி ஆன்மாவும்
 தானுவை ஒவ்வாமல் தண்டுலமாய் நிற்கும்
 பேணுவாய் மற்றுறின் பாசம் பிரித்தே (6)

ஆணவம் உமியை ஒக்கும். மாயை தவிட்டை ஒக்கும்.
 கன்மம் முளையை ஒக்கும். ஆருயிர் அரிசியை ஒக்கும். உயிர்
 கலப்புத்தன்மையால் சிவனுடன் புணர்ப்பாய்ப் பிரிவின்றி
 நிற்பினும் அரிசியை ஒக்குமே யன்றிச் சிவனை ஒவ்வாது.
 திருவருளால் உன்னுடைய பாசங்களை விட்டுவிலகிச்
 சிறப்பருளும் சிவபெருமான் திருவடிப் பெருமையினைப்
 போற்றுவாயாக. (தண்டுலம் - அரிசி.)

2193 பசுக்கள் பலவண்ணம் பாலொரு வண்ணம்
 பசுக்களை மேய்க்கின்ற ஆயன் ஒருவண்ணம்
 பசுக்களை மேய்க்கின்ற ஆயன்கோல் போடில்
 பசுக்கள் தலைவனைப் பற்றி விடாவே. (7)

பசுக்கள் பல நிறமுடையவையாயினும் அவைகளின்
 பால் ஒரே வெண்மை நிறமுடையதுதான். அப்பசுக்கள் பல
 வாயினும் மேய்ப்பான் ஒருவன்தான். அப்பசுக்களை மேய்ப்

பவன் மேய்ப்பதை நிறுத்தினால் பசுக்கள் மேய்ப்பாணைச் சூழ்ந்து கொண்டு அகலாது நின்றுவிடும். (பசுக்கள் - ஆன்மாக்கள். பால், தன்மை, ஆயன் - பசுபதி; சிவம்.)

2194 உடல்இந் தியம்மனம் ஒண்புத்தி சித்தம்
அடலொன்று அகந்தை அறியாமை மன்னிக்
கெடும்அவ் வுயிர்மயல் மேலும் கிளைத்தால்
அடைவது தான்ஏழ் நரகத்து ளாயே(8)

உடலில் உள்ள கன்மேந்திரியங்கள், ஞானேந்திரியங்கள் மனம் ஒளிமிக்க புத்தி சித்தம் வலிமை மிக்க அகங்காரம் ஆகிய அந்தக் காரணங்கள் அறியாமையைப் பொருந்திக் கெடும். அத்தகைய உயிரினது மயக்கம் மேலும் பெருகினால் அவ்வுயிர் ஏழு நரகத்திலும் சென்று துயர் உறும். ஆன்மா அறியாமையோடு பொருந்தினால் உய்தி இல்லை.

2195 தன்தெரி யாத அதீதம்தற்கு ஆணவம்
சொல்தெரி கின்ற துரியம்சொல் காமியம்
பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறும் காதலாம்
மற்றது உண்டிக் கனவுநன வாதலே (9)

மூலாதாரத்தைப் புருடன் பொருந்திக் கிடப்பது தன்னை அறியாத துரியாதீத நிலையாகும். உந்தியைப் புருடன் அடையும் போது பிரணவம் விளங்கும் அசுரக் கலையை விரும்பிப் பொருந்தி நிற்பான். இதயத்தில் புருடன் சுழுத்தியை அடையும்போது சொல்லப்பெற்ற காமிய வாசனையுடன் உள்ளான். மற்று அவ்வாசனையே அனுபவமாகக் கனவு நனவு நிலைகளில் ஆகும்.

2196 நனவில் கனவுஇல்லை ஐந்து நனவில்
கனவிலாச் சூக்குமம் காணும் சுழுத்தி
தனலுண் பகுதியே தற்கூட்டும் மாயை
நனவில் துரியம் அதீதம் தலைவந்தே (10)

நனவிற் கனவில்லை யாதலின் அந்நனவின்கண்
ஐம்பொறியும் செம்மையாகத் தொழிற்படும். நனவின் கண்
கனவு நிகழாத உறக்கம் சுழுத்தி எனப்படும். அதில் மனம் முத
லிய நுண்பொறிகள் தொழிற்படும். தன்னைச் சார்ந்துள்ள
மாயை என்னும் மூலப் பகுதியின் நுகர்வே பேருறக்க
நிலையாகும். நனவில் அப்பால் நிலை தன்னை வேறென
உணரும்நிலை பொருந்தியதாகும். (அதீதம் - அப்பால்.)

2197 ஆறாறில் ஐஐந்து அகல நனாநனா
ஆறாம் அவைவிட ஆகும் நனாக்கனா
வேறான ஐந்தும் விடவே நனாவினில்
ஈறாம் சுழுத்தி இதில்மாயை தானே (11)

மூப்பத்தாறு தத்துவங்களில் உடலின் சார்பான ஆன்ம
தத்துவமும் புருடனும் ஆகிய இருபத்தைந்து தத்துவங் களும்
நீங்கினால் சத்த சாக்கிரம் பொருந்தும். மேலுள்ள வித்தியா
தத்துவத்தில் உள்ள ஆறும் முன்னுள்ள இருபத் தைந்தும்
ஆகமுப்பத் தொன்றும் நீங்கினால் நனவில் கனவு
பொருந்தும். இவைகளின் மேலுள்ள வேறான சிவ தத்துவம்
ஐந்தும் கழன்ற போது சுழுத்தி அமையும். இந்நிலையில்
எஞ்சியுள்ளது சுத்தமாயை ஒன்றேயாகும்.

2198 மாயையில் வந்த புருடன் துரியத்தில்
ஆய முறைவிட்டு அதுவும்தான் அன்றாகிச்
சேயதே வலவிந் துடன் செல்லச் சென்றக்கால்
ஆய தனுவின் பயனில்லை யாமே (12)

பேருறக்க நிலையாகிய துரியத்தில் ஆளுன் மட்டும்
ஆருயிர் நிற்கும், அதற்கும் அப்பால் அந் நிலையையும்
கடந்து அப்பால் நிலையாகிய புலம்பின்கண் மாயையுடன்
செல்லும். அவ்வாறு நிற்கும் நிலையில் மாயாகாரிய உடம்பு
இருந்தும் வினை நிகழ்ச்சி இன்மையால் ஏதும் பயன்
இல்லை. ஈண்டு கூறப்படும் 'ஆள்' பொதுமை - நிலையென்க.

(புருடன் - ஆன்மா. கேவலவிந்து - கேவல அவத்தையில் மாயையோடு)

2199 அதீதத் துரியத்து அறிவனாம் ஆன்மா
அதீதத் துரியம் அதனால் புரிந்தால்
அதீதத்து எழுந்து அறிவாகிய மாணன்
முதிய அனலில் துரியத்து முற்றுமே (13)

அப்பால் நிலைப் பேருறக்கத்தின்கண் ஆருயிர் கருவிகளுடன் கூடாமல் தன்னளவாய் அறிவாய் நிற்கும். அந்நிலையிலேயே திருவருள் துணையால் உறுதியாக நின்றால் அப்பால் நிலையில் கிளர்ந்தெழுந்த அறிவாகிய ஆருயிர் முதிய அனல் என்று சொல்லப்படும் சிவ பெருமானாகிய பேரறிவுச் சுடரில் புணர்ந்து நிலையுறும். (அதீதத் துரியம் - அப்பால் நிலைபேருறக்கம். இயமானன் - ஆன்மா. முதிய அனல் - பழமையான சிவாக்கினி.)

2200 ஐஐந்து பத்துடன் ஆனது சாக்கிரம்
சைகண்ட ஐஐந்தில் கண்டம் கனாஎன்பர்
பொய்கண்ட மூவர் புருடன் சுமுனையின்
மெய்கண் டவன்உந்தி மேவல் இருவரே. (14)

சாக்கிரத்தில் தொழிற்படும் கருவிகள் முப்பத்தைந்து. கண்டத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்களோடு தொழிற்படும் நிலையைக் கனா என்பர். பொய்யான உடலை இடமாகக் கொண்ட புருடனோடு பிராணன் சித்தம் ஆகிய மூன்றும் சுழுத்தியிலாகும். உடலை அறிந்த புருடனோடு பிராணன் ஆக இரண்டும் உந்தியிலாதல் துரியம்.

2201 புரியட் டசுமே பொருந்தல் நனவு
புரியட் டசுந்தன்னில் மூன்று கனவு
புரியட் டசுத்தில் இரண்டு சுழுத்தி
புரியட் டசுத்தொன்று புக்கல் துரியமே (15)

சாக்கிரத்தில் புருனுடன் பொருந்துவன பஞ்ச தன் மாத்திரைகளும் மனம் புத்தி அகங்காரங்களும் சேர்ந்து எட்டாகும். சொப்பனத்தில் புருனுடன் பொருந்துவன மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய மூன்றாகும். சுழுத்தியில் புருனுடன் புத்தியும் அகங்காரமும் கூடித் தொழிற்படும். துரியத்தில் புருனுடன் அகங்காரம் ஒன்று மட்டும் பொருந்தித் தொழிற்படும். முன் மந்திரத்தில் தூல தேசத்தில் கீழாலவத்தையை விளக்கியவர் இங்குச் சூக்கும தேசத்தில் அமையும் கீழால் அவத்தையை விளக்குகின்றார். (புரியட்டகம் - சூக்குச தேசம்.)

2202 நனவில் நனவு புலனில் வழக்கம்
 நனவிற் கனவு நினைத்தல் மறத்தல்
 நனவிற் சுழுத்திஉள் நாடல் இலாமை
 நனவில் துரியம் அதீதத்து நந்தியே (16)

சாக்கிரத்தில் நனவு நிலையில் புலன் அறிவு சிறப்பாக விளங்கும். புலன்களோடு தொடர்பு இன்றி அவற்றின் வாதனைகளுடன் கூடியிருப்பது சாக்கிரத்தில் கனவு நிலையாகும். அவ் வாசனைகளையும் மறந்து நிற்கும் போது சாக்கி சுழுத்தி அமையும். ஒன்றையும் பற்றிய நாட்டம் இல்லாமை சாக்கிரத்தில் துரியம். சாக்கிரத்தில் அதீதத்து சிவானுபவம் ஒன்றேயாம். (நினைத்தல் - கனவு, மறத்தல் - உறக்கம், நாடல் - பேருறக்கம், நாடல் இலாமை - உயிர்ப்பு அடங்கல், புலனில் வழக்கம் - ஐம்புலன் ஒடுக்கம்.)

2203 கனவில் நனவுபோல் காண்டல் நனவாம்
 கனவினில் கண்டு மறத்தல் கனவாம்
 கனவில் சுழுத்தியும் காணாமை காணல்
 அனுமாதி செய்தலில் ஆன துரியமே (17)

கனவின்கண் நனவுபோல் காண்பது கனவின் நனவு. கனவிற் கனவு கண்டு மறத்தலாகும். கனவின் உறக்கம் காணாமையாகும். கனவின் பேருறக்கம் அனுமாதியாகக்

காண்டல். அனுமாதி உத்தேசம், உத்தேசம் என்பது பொருள் உண்மை மட்டும் கோடல், அஃதாவது எழுவாய்க் காட்சியினை ஒத்தல், உயிர்ப்பு அடங்கலின்கண் அவ் உத்தேசக் செயலும் இன்றி நின்றல்.

2204 சுழுத்தி நனவுஒன்றும் தோன்றாமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவுஅதன் உண்மை சுழுத்தியில்
சுழுத்தி அறிவுஅறி வாலே அழிகை
சுழுத்தித் துரியமாம் சொல்லறும் பாழே (18)

சுழுத்தி என்று சொல்லப்படுவது உறக்கத்தின் கண் நனவு ஒன்றும் தோன்றாமை. உறக்கத்தில் கனவு ஆருயிரின்கண் தன் உண்மை மட்டும் தோன்றுதல். உறக்கத்தில் உறக்கம் - சுட்டுணர்வும் சிற்றுணர்வும் அழிவெய்தல். அந்நிலை முற்றுணர்வால் ஏற்படுவதாகும். முற்றுணர்வு - சிவஞானம். உறக்கத்தில் பேருறக்கம் சொற் கழிவாகிய பாழ் நிலையாகும். சொற்கழிவு - சொல்லுக்கு அடங்காதது.

2205 துரிய நனவாம் இதமுணர் போதம்
துரியக் கனவாம் அகமுணர் போதம்
துரியச் சுழுத்தி வியோமம் துரியம்
துரியம் பரமெனத் கோன்றிடும் தானே (19)

(துரியத்தில் நனவு என்பது இதத்தைத் தரும் சில உணர்வில் நிற்பது.)

துரியத்தில் கனவு என்பது சிரசுக்கு மேல் சிவனை அண்ட ஆகாயத்தில் அறிவதாகும். துரியத்தில் சுழுத்தி என்பது சிரசுக்கு மேலுள்ள நிராதார ஆகாயத்தில் பொருந்துவதாகும். துரியத்தில் துரியம் என்பது எல்லாத் தத்துவங்களையும் கடந்த போது தன்னைப் பரமாக அறிவதாகும்.

2206 அறிவுஅறி கின்ற அறிவு நனவாம்
 அறிவுஅறி யாமை அடையக் கனவாம்
 அறிவுஅறி அவ்அறி யாமை சுழுத்தி
 அறிவுஅறி வாகும் ஆன துரியமே (20)

சிற்றறிவு திருவருளால் முற்றறிவின்கண் ஒடுங்கி நின்று
 அவ் அறிவினை அறிதல் அறிவின்கண் நனவாகும். அறிவிற
 கனவு அவ் அறிவை அறிகின்றோம் என்னும் எண்ணமும்
 தோன்றாமல் அவ் அறிவின்கண் ஒடுங்குதல். அறிவுறக்கம்
 தன்னறிவு அவ் அறிவிற்பின் செல்லுதலால் அவ் அறி
 வேயாய்த் தன்னை மறத்தலாகும். அறிவுப் பேருறக்கம்
 பரமாகிய சிவன் தோன்றுதலாகும்.

2207 தான் எங்கும் ஆயவன் ஐம்மலம் தான்விட்டு
 ஞானம் தனதுரு வாகி நயந்தபின்
 தான்எங்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டு
 மேல்நந்தச் சூக்கம் அவைவண்ணம் மேலிட்டே (21)

பர ஆகாயம் போல் தான் எங்கும் பொருந்தும் நிலையை
 அடைந்தவன் ஐம் மலங்களினின்றும் விடுபட்டு ஞானமே
 தனது உருவாகச் சிவத்தை விரும்பி அடைந்தவன் தான்
 எங்குமாய் நிற்கும் தன்மையும் விட்டு மேலாக விளங்கும்
 சூக்கம் நிலையான பிரணவ தேகத்தை அடைவான்.
 (வன்னம் - எழுத்து)

2208 ஐஐந்தும் ஆறும்ஓர் ஐந்தும் நனாவினில்
 எய்யும் நனவு கனவு சுழுத்தியாம்
 மெய்யும்பின் சூக்கமும் மெய்ப்பகுதி மாயை
 ஐயமும் தான்அவன் அத்தூரி யத்தனே (22)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களுள் இருபத்தைந்து நீங்கிய
 போது சாக்கிரமும், ஆறு நீங்கிய போது சொப்
 பனமும்,ஐந்து நீங்கிய போது சுழுத்தியும் முடிவுறும்.
 இவையே நனவில் நனவு கனவு சுழுத்தியாகும். பின்னர்த்

தூலமும் குக்குமும் சுத்த மாயையில் ஆம். அத்தூரிய நிலையில் தத்துவங்கட்குத் தலைமை தாங்குபவனாய்த் தான் அவனாய் நிற்பன். (எய்த்தல் - இளைத்தல். இதுவரை கூறியதை இங்குத் தொதுத்துக்கூறியவாறு.)

2209 ஈதென்று அறிந்திலன் இத்தனை காலமும்
ஈதென்று அறிந்தபின் ஏதும் அறிந்திலேன்
ஈதென்று அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
ஈதென்று அறியும் இயல்புடை யோனே (23)

இவ் வுண்மையை நான் இவ்வளவு காலமும் அறிய வில்லை. இவ்வுண்மையை அறிந்தபின் வேறு அறியத்தக்க பொருள் ஒன்றும் இல்லை. அகண்ட வடிவான சிவமே முதல் என்றும் அஃது அறிவுக்கும் அறிவுரு என்றும் அறிந்தபின் இது தான் நாம் அடையும் பேறு என்று உணர்ந்த தன்மையன் ஆயினேன். சுத்த அவத்தையைத் தவிர அடைய வேண்டிய பேறு வேறொன்றும் இல்லை.

2210 உயிர்க்குஉயி ராகி உருவாய் அருவாய்
அயல்புணர் வாகி அறிவாய்ச் செறிவாய்
நயப்புறு சத்தியும் நாதன் உலகாதி
இயற்பின்றி எல்லாம் இருண்மூட மாமே (24)

சிவம் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் உயிராகவும் உருவமாகவும், அருவமாகவும், அயலாகவும் அயலில் இருந்து புணரும் பொருளாகவும், அறிவாகவும் எங்கும் நிறைந்த பொருளாகவும், விரும்பப்படுகின்ற சத்தியாகவும், நாதனாகவும், உலகம், உடல், சுருவி ஆகியவற்றை இயக்காது ஒழியின் அவை அனைத்தும் அஞ்ஞானத்தால் அறிவு பெறாது போகும்.

2211 சத்தி இராசத்தில் தான்நல் உயிராகி
ஒத்துறி பாச மலம்ஐந்தோடு ஆறாறு
தத்துவ பேதம் சமைத்துக் சுருவியும்
வைத்தனை ஈசன் மலம்அறு மாறே (25)

ஈசன் அநாதியே ஆன்மாக்களைப் பற்றிய மலம் நீங்கும் வண்ணம் ஆன்மாக்களின் மேல் வைத்த கருணையால் சத்தியோடு பொருந்தி அவளுக்கு உயிராகி நின்று, அநாதியே பொருந்திப் பாசத்தை விளைவிக்கும் ஐம்மலக் கூட்டத்தையும் முப்பத்தாறு தத்துவ பேதங்களையும் படைத்து அவற்றை நுகர்தற்குரிய உட்கருவியும் உயிரோடு கூட வைத்தனன்.

2212 சாக்கிரா தீதத்தில் ஆணவம் தன்னுண்மை
சாக்கிரா தீதம் துரியத்தில் தானுற்
சாக்கிரா தீதத்தில் ஆணவம் தான்விடாச்
சாக்கிரா தீதம் பரன்உண்மை தங்குமே (26)

சாக்கிரா தீத நிலையில் ஆணவ மலமும் தன்னுண்மை என்ற ஆன்மாவும் உள்ளன. சாக்கிரா தீதத்துப் பொருந்திய ஒளியில் ஆன்மா பொருந்த சாக்கிரா தீதத்தில் பொருந்திய ஆணவம் நீங்கல் பெற்றுத் திருவருளைப் பொருந்தி நின்றால் பரத்தின் உண்மை இவர்களிடம் தங்கி நிலை பெறும். (சாக்கிரா தீதம் - அப்பால் நனவு.)

2213 மலக்கலப் பாலே மறைந்தது சத்தி
மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞானம்
மலக்கலப் பாலே மறைந்தனன் தானு
மலக்கலப்பு அற்றால் மதியொளி யாமே (27)

அநாதியே ஆன்மாவோடு மலம் கலந்திருப்பதால் சிவ தத்துவம் விளங்கும் மகாமாயை (சுத்தவித்தை) மறைந்து உள்ளனள். மலக்கலப்பால் தெளிவான ஞானம் விளங்க வில்லை. மலக்கலப்பால் சிவனும் மறைந்திருந்தான். ஆன்மாவினிடம் பொருந்திய மலக் குற்றம் அசுன்றால் சுத்த வித்தை விளங்கும் மதிமண்டலம் ஒளிபெற்று விளங்கும். (ஆருயிர்- ஆன்மா, பேருயிர் - பரமான்மா.)

2214 திகைக்கின்ற சிந்தையுள் சிங்கங்கள் மூன்று
நகைக்கின்ற நெஞ்சுள் நரிக்குட்டி நான்கு
வகைக்கின்ற நெஞ்சினுள் ஆனைக்கன்று ஐந்து
பகைக்கின்ற நெஞ்சுக்குப் பாலிரண் டாமே (28)

நன்மை தீமைகளைப் பிரித்தறியாத சிந்தையில் காமம் வெகுளி மயக்கம் ஆகிய சிங்கங்கள் மூன்று உள்ளன. விஷயங்களை மகிழ்ச்சியுடன் சென்று பற்றி வஞ்சகமாய் அவைகளை அடையும் முயற்சியில் ஈடுபடுத்தும் அந்தக் கரணங்களாகிய நரிக்குட்டிகள் நான்கு உள்ளன. வெளிப் பொருட்களை நுகரும் விஷயத்தில் வகை செய்து அனுபவிக்க முயலும் இந்திரியங்களாகிய ஆனைக் கன்றுகள் ஐந்து உள்ளன. புறத்தேயும் அகத்தேயும் செலுத்துகின்ற இரு தன்மைகள் நெஞ்சுக்கு உள்ளன.

2215 கதறு பதினெட்டுக் கண்களும் போகச்
சிதறி எழுந்திடுஞ் சிந்தையை நீரும்
விதறு படாமுன்னம் மெய்வழி நின்றால்
அதிர வருவதோர் ஆனையும் ஆமே (29)

தச வாயுக்களும் புரியட்டகமும் பொருந்திய உடல் புற உலகில் அவாவிச் செல்ல, சிதறுண்டு எழுகின்ற மனத்தை நீங்கள் அவ்வாறு கேடுற்று உடல் அழியும் முன்னம் இறை வனை அடையும் உண்மை நெறியைப் பற்றி நின்றால் மேலே கண்ட பதினெட்டும் அதிர்ச்சியடைய, ஒப்பற்ற ஆன்மாவின் தலைவனாகிய சிவன் வெளிப்பட்டருளுவான். (ஆனை - ஆன் + ஐ = ஆன்மாவின் தலைவன்; சிவன்.)

2216 நனவகத் தேயொரு நாலைந்தும் வீடக்
கனவகத் தேஉள் கரணங்க ளோடு
முனவகத் தேநின்று உதறியுட் புக்கு
நினைவகத்து இன்றிச் சுழுத்திநின் றானே (30)

நனவில் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களாகிய பத்தும் அவற்றின் விடயங்களாகிய பத்தும் நீங்க, கனவில் புகுந்து அந்தக் கரணங்களோடு முன் மூளையிலிருந்து சிந்திப்பதையும் மறந்து உள்ளமாகிய மன மண்டலத்தில் நிலை பெற்றால் நினைவும் இல்லாமல் ஆன்மா நின்மல சுழுத்தியில் பொருந்தும்.

2217 நின்றவன் ஆசான் நிகழ்துரி யத்தனாய்

ஒன்றி உலகின் நியமாதிகள் உற்றுச்

சென்று துரியாதீ தத்தே சிலகாலம்

நின்று பரனாய் நின்மல னாமே

(31)

இவ்வாறு நிற்கும் உயிர் ஆசான் திருவருளால் நனவில் பேருறக்கத்தனாய் உலகத்துடன் பொருந்திச் செய்ய வேண்டும். கடமைகளைச் செவ்வையாகச் செய்து நின்றால் அப்பால் நனவிற செல்வது வாய்க்கும். அதன்கண் சில நாள் உறைத்து நிற்பல் வேண்டும். இயல்பாகிய பாசங்களின் நீங்கிய சிவபெருமானின் திருவடிப் பேற்றால் மலம் நீங்கித் தூய்மை எய்தும். இதுவே ஆருயிர் பரனாய் நின் மலனாம் நிலைமை எய்துவது என்க.

2218 ஆனஅவ் ஈசன் அதீதத்தில் வித்தையாத்

தான் உலகு உண்டு சதாசிவ மாசத்தி

மேனிகள் ஐந்தும்போய் விட்டுச் சிவமாகி

மோனம் அடைந்தொளி மூலத் னாமே

(32)

தூயோனாக விளங்கிய அவ் ஆருயிர்க் கிழவன் ஈசன் என்று அழைக்கப் பெறுவன். அவ் உயிர் அப்பால் நிலையில் திருவடி யுணர்வாய்த் திகழும். சிவ உலக நுகர்வுகளை நுகரும், அருளோன் முதலாக அயன் ஈறாகச் சொல்லப்படும் தூமாயை அருள்விளக்க வடிவங்களை எய்தும். திருவருளால் அவ் வடிவங்களை அகன்று தூய சிவனாகி ஞான வரம்பாம் மோனம் எய்திப் பேரறிவுப் பேரொளிப் பெருமுதல்வனாக விளங்குவான்.

219 மண்டலம் மூன்றினுள் மாயநன் நாடனைக்
கண்டுகொண்டு உள்ளே சுருதிக் கழிகின்ற
விண்டவர் தாமரை மேலொன்றும் கீழாக
அண்டமும் தானாய் அகத்தினுள் ஆமே (33)

உடம்பினுள் மும் மண்டலங்களில் மாயத்தைப் புரியும்
பெருமானைத் தரிசித்துக் கொண்டு உள்ளே நினைந்து
நீங்கி, மலர்ந்து விளங்குகின் ற சகஸ்ர தளத்தைக் கடந்து
மேற் சென்ற போது அண்டம் யாவும் தானாகவே
அகத்தினுள் விளங்கும்.

2220 போதறி யாது புலம்பின புள்ளினம்
மாதுஅறி யாவகை நின்று மயங்கின
வேதுஅறி யாவணம் நின்றனன் எம்இறை
சூதறி வாருச்சி சூடிநின் றாரே. (34)

புள்ளினங்கள் என்று சொல்லப்படும் ஆருயிர்கள்
செவ்வியாகிய போது அறியாமல் புலம்பின. திருவருள்
ஆற்றலாம் மாதனை யறியாமல் நின்று மயங்கின. வேறு
பிரித்துக் காண முடியாத நிலைமையாய் வேறறப் புணர்ந்து
நின்றனன் சிவன். அவன் திருவடி யுணர்வால் இச்சூழ்ச்சி
உண்மையை உணர்வோர் அப்பெருமானின் திருவடியைச்
சூடிப் பேரின்பம் உற்றுத் திகழ்வாராயினர்.

2221 சுருத்தறிந்து ஒன்பது கண்டமும் ஆங்கே
பொருத்தறிந் தேன்புவ னாபதி நாடித்
திருத்தறிந் தேன்மிகு தேவர் . பிராணை
பருத்தறிந் தேன்மனம் மன்னிநின் றேனே (35)

முன்மந்திரத்தில் கண்ட சிவம் விளங்கும் நுட்பத்தை
அறிந்து ஆறு ஆதாரங்களையும் சோம சூரிய அக்கினி
யாகிய மும் மண்டலங்களையும் சேர்த்து ஒன்பது பிரிவு
களையும் உடலுள் பொருத்துதலை அறிந்தேன். புவனங்கள்

அணைத்துக்கும் தலைவனான பரம்பொருளை நாடி ஒன்பது மண்டலங்களையும் திருத்தி அமைத்தேன். தேவாதி தேவனாகிய சிவனை அகத்தில் வருவிக்க அறிந்தேன். அவன் என் மனத்தையே பொருந்தி நிலையாக நின்றுவிட்டான்.

2222 ஆன விளக்கொளி தூண்டும் அவன் என்னத் தான விளக்கொளி யாம்மூல சாதனத்து ஆன விதிமூலத் தானத்தில் அவ்விளக்கு ஏனை மதிமண்ட லம்கொண்டு எரியுமே (36)

உலகத்திலான விளக்கை எண்ணெய்த் திரியிட்டுத் தூண்டுகின்றவனது செயல்போல மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி மண்டல ஒளி மூல சாதனையினால் ஆகும். அவ் வாறு தூண்டப்பட்ட மூலாதாரத்திலுள்ள அவ்வொளி, ஏனைய சூரிய சந்திர மண்டலங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு பிரகாசமாய் விளங்கும்.

2223 உள்நாடும் ஐவர்க்கு மண்டை ஒதுங்கிய விண்நாட நின்ற வெளியை வினவுறில் அண்ணாந்து பார்த்துஐவர் கூடிய சந்தியில் கண்நாடி காணும் கருத்ததுஎன் றானே (37)

உள் நாட்டமுடைய ஐம்பொறிகளை உடையார்க்கு மண்டைக்கு மேலாக விளங்கும் ஊர்த்துவ சகஸ்ர தளத்தில் ஆகாய மண்டலத்தை ஆராயப்புகின் மேல் நோக்கிய அகத்தில் ஐம்பொறிகளும் கூடிய சந்தியில் அது கண்ணால் சிந்தையில் நாடிக் காணும் தன்மையது என்றான்.

2224 அறியாத வற்றை அறிவான் அறிவான் அறிவான் ' அறியாதான் தன்னறிவு ஆகான் அறியா தவத்தை அறிவானைக் கூட்டி அறியாது அறிவானை யார் அறி வாறே (38)

தன்னறிவால் கூட்டி உணரப்படாததாய் தூமாயை முதலியவற்றைத் திருவருட் கண்ணால் காண்பவனே தெளிந்த அறிவுடையவன் ஆவன். அவற்றைத் தன் அறிவால் அறியலுறுவான் அறியாதவன் ஆவன். அறிவான் ஆகான் என ஓதினார். அறிவு விளங்காமல் புலம்புற்றிருந்த ஆரு யிரை மாயா காரியங்களைக் கூட்டி ஐம்பாடுகளில் செலுத்தி மறைந்து நின்று அறிவித்து வரும் அவ் அருளுடையானை அவன் திருவருள் துணையின்றி எவர்தாம் அறிவர். இப்பாடு கீழ்ப்பாடு என்பர். (பாடு - அவத்தை, தன்னறிவு - ஆன்ம ஞானம்)

2225 துரிய தரிசனம் சொற்றோம் வியோமம்

அரியன தூடணம் அந்நன வாதி

பெரியன கால பரம்பின் துரியம்

அரிய அதீதம் அதீதத்த தாமே

(39)

துரியம் எனப்படும் புரிவுக்காட்சி பேரறிவுப் பெரு வெளியைக் காண்பதெனக் கூறினோம். வியோமம் - அறிவு வெளி, சொல்லப்படும் நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்பு அடங்கல் முதலியன, தடையெனக் கழித்து நன்னடைக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய தொன்று. புரிவு - சுத்தம். காலங்கடந்த எங்கும் பரம்பிய பெரியனவாகிய புரிவு அருமை சேர் அப்பாலதாகும். (அதீதம் - அப்பால்)

2226 மாயையிற் சேதனன் மன்னும் பகுதியோன்

மாயையின் மற்றது நீவுதல் மாயையாம்,

கேவல மாகும் சகலமா யோனியுள்

தோயும் மனிதர் துரியத்துள் சீவனே

(40)

அசுத்த மாயையில் அறிவுடைய ஆன்மா அதன் பகுதி களில் (31 தத்துவ அறிவில்) நிலை கொண்டுபொருந்தும். சுத்த மாயையில் ஆன்மா சிவ தத்துவத்தை அறிவதில் பொருந்தும் இவ்வுண்மையை அறியாத சகலர் கேவல அவத்தையை அடைந்து பல யோனிகளில் புக்கு உழல்வர்.

சுத்த அவத்தை (சுத்த மாயை)யில் பொருந்தியுள்ளவர் நின் மல துரியத்தைக் கண்ட சிவனாவர். நின்மல சாக்கிர நிலையை அடைந்தவருக்குப் பிறவி இல்லை.

7. கேவல சகல சுத்தம்

(புலம்பு புணர்வு புரிவு)

(கேவலமாவது, சுருவி கரணங்களோடு கூடாமல் நிற்கும் நிலை. சகலமாவது சுருவி கரணங்களோடு கூடி நிற்கும் நிலை, சுத்தமாவது சுருவி கரணங்களை விட்டுத் தூயனாய் நிற்கும் நிலை.)

2227 தன்னை அறிசுத்தன் தற்கேவ லன்தானும்
பின்னம் உறநின்ற பேத சகலனும்
மன்னிய சத்தசத் துச்சத சத்துடன்
துன்னுவர் தத்தம் தொழில்கள வாகவே. (1)

தன் உண்மையை அறிந்த சுத்தனும், தான் ஒன்றையும் அறியாமல் கிடக்கும் கேவலனும், இவர்களுக்கு வேறான பல வகைப்பட்ட பரிபாகமுள்ள சகலவனும், முறையே சத்தையும், அசத்தையும், சதசத்தையும் உடனாக, தத்தம் அறியும் திறனுக்கு ஏற்பப் பொருந்தி நிற்பர். சத்து - சிவன்; அசத்து - மாயை; சதசத்து ஆன்மா. ஆன்மா சத்தோடு கூடிச் சத்தாயும், அசத்தோடு கூடி அசத்தாயும் நின்றலின் சத சத்தாம். ஆன்மா பக்குவத்துக்கு ஏற்ப, இம்முன்று நிலைகளிலும் பொருந்தி நிற்கும்.

2228 தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்பானும்
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்
தானே தான்செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானும்
தானே தனக்குத் தலைவனும் ஆமே. (2)

தனக்குப் பகைவனும் நண்பனும் தானே ஆவான். அங்ஙனமே தனக்குரிய மறுமைப்பயனும் இம்மைப் பயனும்

தன்னாலே ஆகும். தான் செய்த புண்ணிய பாவச் செயல்களின் பயனை அனுபவிப்பவனும் தானே யாவான். தனக்குத் தலைவனும் தானே ஆவான். ஆன்மாக்கள் செய்யும் வினைக் கேற்ப அனுபவமும் பயனும் உண்டாம்.

2229 ஆமுயிர் கேவலம் மாமாயை யின்நடந்து
ஆம்உயிர் மாயை எறிப்ப அறிவுற்று
காமியம் மாமேய மும்சல வாநிற்பத்
தாம்உறு பாசம் சகலத்தது ஆமே (3)

கேவல நிலையில் கிடக்கின்ற உயிர் சுத்த மாயையில் பொருந்தி, பிறகு பக்குவமாகின்ற உயிர் மாயையின் தொடர்பால் விளக்கம் பெற, அறிவுற்று, பண்டைய வினைப் பயன்களும் அவைகளை அடைவதற்குரிய மாயேயமாகிய தனுக்ரண புவன போகங்களும் பெற்று, தாம் அடைந்த பாசத்தால் சகல நிலையை அடையும்.

2230 சகல அவத்தையில் சார்ந்தோர் சகலர்
புகலும் மலம்மூ வகையும் புணர்ந்தோர்
நிகரில் மலரோன்மால் நீடுபல் தேவர்கள்
நிகழ்நரர் சீடம் அந்தமும் ஆமே (4)

சகல நிலையில் கருவிகளோடு கூடி வந்தவர் சகலர் ஆவார். அவர்கள் ஆகமங்களில் சொல்லப்பெறும் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மூன்று வகையான மலங்களுடன் பொருந்தியவர்கள். ஒப்பில்லாத பிரமன் திருமால் பலவாகவுள்ள தேவர்கள் இவ்வுலகில் வாழ்கின்ற மக்கள் புழு ஈறாகச் சகலராவர். பிரமன்முதல் புழு ஈறாகப் பிறப்பு இறப்பில் பட்டவராதலின் சகலராவர்.

2231 தாவிய மாயையில் தங்கும் பிரளயம்
மேவிய மற்றது உடம்பாய்மிக் குள்ளன
ஓவல் இலக்கணர் ஒன்றிய சீகண்டர்
ஆவயின் நூற்றெட்டு உருத்திர ராமே (5)

அசுத்த மாயையில் தங்கியிருக்கும் பிரளயாகலர் பொருந்திய அந்த அசுத்த மாயையே உடம்பாக மற்றைய மாயையங்களை விட்ட தன்மையுடைய வராவர். அவர்கள் சிவத்தோடு பொருந்திய சீகண்டரும் நூற்றெட்டு உருத்திரர்களும் ஆவார்கள்.

2232 ஆகின்ற கேவலத்து ஆணவத்து ஆனவர்

ஆகின்ற வித்தேச ராம்அனந் தாதியர்

ஆகின்ற எண்மர் எழுகோடி மந்திரர்

ஆகின்ற ஈசர் அநேகரும் ஆமே

(6)

பொருந்திய கேவல நிலையில் ஆணவமலம் ஒன்று மட்டும் உடைய விஞ்ஞானகலர். அவ்வாறு ஆகின்ற அனந் தாதியராகிய வித்தியேசரர் எண்மரும் சப்த கோடி மகா மந்திரர்களும் மந்திரேசர்கள் பலரும் ஆவர்.

2233 ஆம்அவ ரில்சிவ னார்அருள் பெற்றுளோர்

போம்மலந் தன்னால் புகழ்விந்து நாதம்விட்டு

ஓம்மய மாகி ஒடுங்கலின் நின்மலம்

தோம் அறும் சுத்த அவத்தைத் தொழிலே

(7)

முற்கூறிய விஞ்ஞானகலரில் மிகப் பக்குவம் பெற்றுச் சிவத்தினது அருளுக்குப் பாத்திரமானவர் வலி யொடுங்கிப் போகும் ஆணவ காரியமாகிய விந்து நாதங்களைக் கடந்து பிரணவ சொரூபமாகிச் சிவத்தின் ஒடுங்குதலால் மலக் குற்றமில்லாச் சுத்த நிலையை அடைவர்.

2234 ஓரினும் மூவகை நால்வகை யும்உள்

தேரில் இவைகே வலம்மாயை சேர்இச்சை

சார்இய லாயவை தாமே தணப்பவை

வாரிவைத்து ஈசன் மலம்அறுத் தானே

(8)

ஆராயின் ஞான சொரூப நிலையில் ஆன்மாக்கள் மூன்று வகையாகவும் நான்கு வகையாகவும் உள்ளன. ஆராயும்

போது இவை மாயையோடு பொருந்தி இச்சையைச் சாரு
கின்ற தன்மையால் ஆனவை. எனினும் பக்குவம் அடைந்த
போது இச்சை முதலியவை எல்லாம் தாமே நீங்குவனவாம்.
அந்நிலையில் இறைவன் அருளைக் கூட்டி மலத்தைப்
போக்கி அருளினான். விஞ்ஞானகலர்க்கு ஞானநிலையில்
அருளைக் கூட்டி இறைவன் அருளுவான்.

2235 பொய்யான போதாந்தம் ஆறாறும் விட்டகன்று
எய்யாமை நீங்கவே எய்தவன் தானாகி
மெய்யாம் சராசர மாய்வெளி தன்னுட்புக்கு
எய்தாமல் எய்தும்சுத் தாவத்தை என்பதே (9)

நிலையற்ற மண்முதல் நாதம் ஈறாகவுள்ள முப்பத்தாறு
தத்துவங்களின் அறிவையும் விட்டுநீங்கி, அவற்றுள் பற்றுச்
சிறிதுமின்றி நீங்கவே எய்தப் பெறுகின்ற பொருளாகிய
சிவமே தானாகி நித்தியமாய் சரம் அசரமான எங்குமாய்ப்
பரவெளியுள்ளும் கலந்து சென்று அடையாமலே தானே
வந்து எய்தும் நிலையே சுத்தாவத்தை எனப் பெறுவது.
தத்துவங்களை விட்டுப் பரவெளியில் கலந்திருக்கும் நிலை
சுத்தமாகும்.

2236 அனாதி பசுவியாத்தி யாகும் இவனை
அனாதியில் வந்த மலம்ஐந்தால் ஆட்டி
அனாதியில் கேவலம் அச்சுக் கலத்திட்டு
அனாதி பிறப்பறச் சுத்தத்துள் ஆகுமே (10)

அனாதியாகவே பசுத்துவத்தில் கட்டுப்பட்டிருக்கும்
ஆன்மாவை அனாதியிலேயுள்ள ஐம்மலங்களில் உழலச்
செய்து, அனாதியில் இருந்த கேவல நிலையினின்றும்
நீங்கிச் சகலநிலையில் பொருத்துவித்து, அனாதியாகப்
பற்றி வருகின்ற பிறவி நீங்க அவ்வான்மா சுத்தாவத்தையைப்
பொருந் தினவன் ஆவான். அனாதி மிகப் பழமை வியாத்தி
- அகண்டமான பொருளில் அடங்கி யிருத்தல்.

2237 அந்தரம் சுத்தாவத் தைகே வலத்தாறு
தந்தோர்தம் சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பரத்
தீன்பால் துரியத் திடையே அறிவுறத்
தன்பால் தனையறி தத்துவந் தானே (11)

பரவெளியை ஞானம் பற்றிச் சென்று அடைந்தவர்தமது
சுத்த கேவல நிலையில் கடந்த தற்பல சிவத்தினிடம் சுத்த
துரியத்தே தமது அறிவு பொருந்த ஆன்மாவாகிய தன்னி
டம் சிவமாகிய பொருளை உணரும் உண்மையன் ஆவான்.

2238 ஐ ஐந்து ஒடுங்கும் ஆன்மாவில் ஆன்மாவும்
மெய்கண்டு சுத்த அவத்தையில் வீடாகும்
துய்யஅவ் வித்தை முதன்முன்றும் தொல்சத்தி
ஐயன் சிவன்சத்தி யாம்தோற்றம் அவ்வாறே (12)

பிருதிவி முதல் புருடன் ஈறாக இருபத்தைந்து தத்துவங்
களும் ஆன்மாவில் ஒடுங்கும். ஆன்மாவும் சுத்தநிலை எய்தித்
தன் உண்மையை உணர்ந்து வீட்டினை அடையும். சிவ
தத்துவத்திலுள்ள சுத்தவித்தை மகேசுரம் சாதாக்கியம் ஆகிய
மூன்றும் பழமையான சத்தியிலும் ஐயனாகிய சிவத்திலும்
ஒடுங்கும். சிருஷ்டிக் கிரமத்தில் சிவனிடமிருந்து சத்தியும்
ஏனையவும் அவ்வாறே தோன்றும்.

2239 ஐஐந்தும் ஆன்மாவில் ஆறோடு அடங்கிடும்
மெய்கண்ட மேல்முன்றும் மேவுமெய் யோசுத்தில்
சைகண்ட சத்தி சிவபாகத் தேகாண
எய்யும் படியடங்கும் நாலேழ் எய்தியே (13)

சுத்தவத்தையில் ஆன்மதத்துவம் 24, புருடன் 1,
வித்தியதத்துவம் 6, ஆக 31 தத்துவங்களும் ஆன்மாவிடம்
அடங்கி நிற்கும். உண்மையில் கண்டத்தில் விளங்கும் சுத்த
வித்தையும் புருவநடுவில் விளங்கும் மகேசுரமும் சிரசுவரை
விளங்கும் சதாசிவரும் ஆகிய மூன்றும் உண்மையான

யோகத்தில் சுழுமுனைக்கு மேல் விளங்கும். சத்திசிவ
பாகமாய்க் காணும்படி இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும்
அடங்கும் முறையில் அடங்கும்.

2240 அணவத் தார்ஒன்று அறியாத கேவலர்
பேணிய மாயைப் பிரளயா கலராகும்
காணும் உருவினர் காணாமை காண்பவே
பூணும் சகலர்முப் பாசமும் புக்கோரே (14)

ஆணவ மலம் ஒன்றுமே உடையோராய் மாயை இன்
மங்களை அறியாதவர் விஞ்ஞான கேவலர் ஆவார். ஆணவத்
துடன் மாயையைப் பொருந்தினவர் பிரளயாகலர் ஆவர்.
காணுகின்ற உருவமுடையவராய் அக நோக்கம் பெறாமல்
புற நோக்கம் உடையோராய் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய
மூன்றும் பொருந்தியவர் சகலர் ஆவார்.

2241 ஆணவம் ஆகும் விஞ்ஞான கலருக்குப்
பேணிய மாயை பிரளயா கலருக்கே
ஆணவ மாயையும் கன்மம் மூன்றுமே
காணும் சகலர்க்குக் காட்டும் மலங்களே. (15)

விஞ்ஞானகலரிடை உள்ள குற்றம் ஆணவ மலமாகும்.
மாயையைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்பது பிரளயாகலரின்
குற்றமாகும். ஆணவம் மாயை கன்மம் ஆகிய மூன்றையும்
பற்றிக்கொண்டு நிற்பது சகலரின் மலக்குற்றமாகும்.

2242 கேவலம் தன்னில் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர்
கேவலம் தன்னில் கிளர்விந்து சத்தியால்
பூவயின் கேவலத்து அச்சு லத்தையும்
மேவிய மந்திர மாமாயை மெய்ம்மையே (16)

ஒருமலக் கட்டுடையார் தனி நிலையில் விளங்கிய விஞ்
ஞான கலராவர். அந் நிலையில் தூண்டித் தொழிற்படுத்து
வது அன்னை என்று சொல்லப்படும் விந்து சத்தியாகும்.

அந்நிலையில் அவ்வுயிர் உடல்முதலியவற்றையும் எய்தும்.
அவ்வுடல் மாமாயையில் தோன்றும் மந்திர உடலாகும்.
மெய்ம்மை - உடலின் தன்மை, கேவலம் - ஞானசொருபம்,
ஞான நிலையில் விஞ்ஞானகலர் பராசத்தியைப் பொருந்தி
நிற்பர்.

2243 மாயையில் மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து
மாயையும் தோன்றா வகைநிற்க ஆணவ
மாய சகலத்துக் காமிய மாமாயை
ஏயமன் நூற்றெட்டு உருத்திரர் என்பவே. (17)

இருமலக் கட்டினராகிய பிரளயாகலர் மாட்டு ஆண
வமே மேலிட்டு நிற்பதால் ஏனைக் கன்மம் மாயைகள்
உள்ளடங்கி நிற்கும். அதனால் அவை தோன்றாவகை நிற்க
என ஒதினர். அவர் தமக்கு உடம்பும் தூமாயையினால்
அமைந்ததாகும். எனவே அவர் இயற்றுங் கன்மங்களும்
இருள்சேர் இருவினையும் கடந்த இறைபணியாகும். ஈண்டு
உறைவோரும் இம் மெய்யினரும் நூற்றெட்டு உருத்திரர்
என்ப.

2244 மும்மலம் கூடி முயங்கி மயங்குவோர்
அம்மெய்ச் சகலத்தர் தேவர் சுரர்நரர்
மெய்ம்மையில் வேதா விரிமிகு கீடாந்தத்து
அம்முறை யோனிபுக்கு ஆர்க்கும் சகலரே (18)

மூன்று மலங்களோடு கூடி அவற்றில் மயங்கி நிற்பவர்
அவ் வுண்மையான சகல ஆன்மாக்கள் ஆவர். அவர்கள்
தேவர் வானவர் மானுடர் மெய்மையில்லாத பிரமன்
விரிந்து மிகுந்து கிடக்கும் புழு ஈறாக அம் முறையில் பிறிவிக்
குழியில் பட்டுக் கட்டுப்படும் சகலராவர். (மெய்ம்மையில்
வேதா - பரம்பொருளின் முடியைக் காணாமல் கண்டதாகப்
பொய்யுரைத்த பிரமன். தேவர் முதல் புழு ஈறாக
மும்மலமுடைய சகலர் பிறவிக்குழியில் பட்டுழல்வர்.)

2245 சுத்த அவத்தையில் தோய்ந்தவர் மும்மலச்
சத்துஅசத்து ஓடத் தனித்தனி பாசமும்
மத்த இருள்சிவ னான கதிராலே
தொத்தற விட்டிடச் சுத்தஆ வார்சுளே (19)

சுத்தாவத்தையில் பொருந்திய சகலவர்க்க ஆன்மாக்கள்,
மும்மலங்களில் நித்தமாகிய ஆணவமும், அறித்தமாகிய
மாயை கன்மங்களும் நீங்க இவைகளில் தனித்தனியாக நிலை
பெற்ற ஆசையும், மயக்கம் பொருந்திய இருளும் சிவ
சூரியனின் ஒளியால் தொடர்பற நீங்கிடச் சுத்தர் ஆவார்
கள். சுத்த நிலையை அடைந்த ஆன்மாக்கள் சிவசூரியன்
ஒளியால் மும்மல இருளை நீக்குவர்.

2246 தற்கே வலம்முத்தி தானே தனிமையாம்
பிற்பால் சகலம் கலாதிப் பிறிவதாம்
சொற்பால் புரிசுத்த கேவலம் சாக்கிரம்
தற்பால் புரிவது தற்சுத்தம் ஆமே (20)

தூய நிலையில் தான் தனித்து நிற்கும் வீடாகிய பற்றறுதி
ஆருயிர் தனித்து நிற்பதாகும். இந்நிலையைத் தூய புலம்பு
என்னலாம். தூயபுலம்பு - சுத்த கேவலம். தூய புணர்ப்பு
உழைப்பு முதலாகச் சொல்லப்படும் தூவா மாயை
யினின்று விலகுவதாம். தூயபுரிவாவது சொல்லப்படும்
தூயபுலம்பும் புணர்ப்பும் தன்னுணர்வுக்கும் தோன்றாது
ஒழிவது. இதுவே தன் தூய்மையாகும். உழைப்பு தலைமெய்
சுத்தாவத்தையில் மூன்று நிலையும் அவற்றின் பயனும்
கூறியவாறு.

2247 அறிவின்றி முத்தன் அராகாதி சேரான்
குறியொன்றி லாநித்தன் கூடான் கலாதி
செறியும் செயலிலான் தினங்கற்ற வல்லோன்
கிறியன் மலவியாபி கேவலம் தானே (21)

கேவல நிலையிலுள்ள ஆன்மா அறிவின்றியும், உடல் இல்லாதவனாகவும் அராகாதி குணங்களோடு பொருந்தாத னனாகவும், கொள்கை ஒன்றும் இல்லாதவனாகவும் என்றும் உள்ளவனாகவும் கலை முதலிய அசுத்த மாயையைக் கூடாதவனாகவும் தத்துவங்களோடு பொருந்திச் செயல் செய்யாதவனாகவும் போகம் நுகர அறியாதவனாகவும் இருந்தும் இல்லாதவன்; ஆணவ மலத்தால் வியாபிக்கப் பட்டவனாகவும் உள்ளான். (நித்தன் - தோற்றக் கேடுகள் இல்லாதவன்.)

2248 விந்துவும் மாயையும் மேவும் கிரியையும்
சந்தத ஞான பரையும் தனுச்சத்தி
விந்துவின் மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர்
வந்த சகலசுத் தான்மாக்கள் வையத்தே (22)

ஓளிமண்டலமும் அதனை மறைக்கும் மாயையும் அதனை வெளிப்படுத்தும் கிரியையும் அதனால் விளையும் ஞானமும் உடம்பின் சக்திக் கேற்ப அமையும். விந்துமண்டல ஓளியில் உண்மை ஞானத்தைப் பொருந்தும் பிரளயாகலர் உலகில் பிறவிக்கு வந்த சுத்தான்மாக்கள் ஆவர். பிரளயாகலராக இருந்தவர் பிறவிக்கு வந்து அடையும் பேற்றினைக் கூறியவாறு.

2249 கேவல மாதியின் பேதம் கிளக்குறில்
கேவல மூன்றும் கிளரும் சகலத்துள்
ஆவயின் மூன்று மதிசுத்த முடவே
ஓவலில் லாஒன்பான் ஒற்றுணர் வோர்கட்கே (23)

கேவலம் முதலிய நிலைகளின் வேறுபாட்டைச் சொல்லு மிடத்து, கேவல கேவலம், கேவல சகலம், கேவல சுத்தம் என மூன்றும் கிளர்ச்சியுடைய சகலத்தில் சகல கேவலம், சகல சகலம், சகல சுத்தம் என அவ்விடத்து மூன்றும், மேலான சுத்தத்தில் சுத்த கேவலம், சுத்த சகலம், சுத்த சுத்தம் என

மூன்றுடன் நிலைகளைப் பொருந்தி ஆராய்பவர்க்கு
நீங்காத ஒன்பது வகையாகும்.

2250 கேவலத்தில் கேவலம் அதீதா தீதம்
கேவலத் தில்சக லங்கள் வயிந்தவம்
கேவத் திறசுத்தம் கேடில்விஞ் ஞாகலர்க்கு
ஆவயின் நாதன் அருண்மூர்த்தி தானே (24)

கேவலத்தில் கேவலம் எனப்படும் தூயபுலம்பு அப்
பாலைக்கு அப்பாலாம். அப்புலம்பிற் புணர்வு தூமாயை
நிலைக்களம். அப்புலம்பிற் பிரிவு குற்றமற்ற பேரு
ணர்வாகிய விஞ்ஞானம். இந்நிலை ஒரு மலத்தராகிய விஞ்
ஞானகலர் நிலை என்ப. அவ்விடத்து அவ்வுயிர் நாதனாகிய
சிவபெருமான் விளங்கும் சீர்த்தவ உடம்பாகும். வயிந்தவம் -
சுத்தமாயை தூயபுலம்பு சுத்த கேவலம்.

2251 சகலத்தில் கேவலம் சாக்கிரா தீதம்
சகல சகலமே சாக்கிர சாக்கிரம்
சகலத்திற் சுத்தமே தற்பரா வத்தை
சகலத்தில் இம்மூன்று தன்மையும் ஆமே (25)

புணர்விற் புலம்பு கனவின் அப்பாலாகும். புணர்விற்
புணர்வு நனவிற் கனவாகும். புணர்விற்புரிவு ஆருயிர்
அருளுடன் கூடிநிற்கும் நிலை. தூய புணர்வின்சுண்
இம்மூன்று நிலையும் காண்க. பராவத்தை - அருள்நிலை.

2252 சுத்தத்தில் சுத்தமே தொல்சிவ மாகுதல்
சுத்தத்தில் கேவலம் தொல்லுப சாந்தமாம்
சுத்த சகலம் தூரிய விலாசமாம்
சுத்தத்தில் இம்மூன்றும் சொல்லலும் ஆமே (26)

தூய புரிவில் புரிவு ஆருயிர் தொன்மையும் முன்மையும்
நன்மையும், உண்மையும், அறிவும், இன்பமும் ஒருங்கமைந்த
தென்னாடுடைய சிவன் திருவுரு எய்தல். புரிவிற் புலம்பு

திருமுலர்
தற்பணியறுதலாகிய தவ ஒடுக்கம். புரிவிற் புணர்வு
இன்பினில்மூழ்கும் இனிய உறைவிடமாம் துரிய விலாசம்.
(தூயதுரியம் - இன்பநிலையம்.)

2253 சாக்கிர சாக்கிரம் தன்னில் கனவொடுஞ்
சாக்கிரம் தன்னில் சுழுத்தி துரியமே
சாக்கிரா தீதம் தனிற்ககா னந்தமே
ஆக்கு மறையாதி ஐம்மல பாசமே (27)

நனவில் நனவு, நனவில் கனவு, நனவில் உறக்கம் நனவில்
பேருறக்கம், நனவின் உயிர்ப்பு அடங்கல், ஆகிய ஐந்தும்
துன்பில் இன்பாய் மன்னும் ஆணவம் கன்மம், மாயை,
மாயை ஆக்கம், நடப்பாற்றல் ஆகிய ஐம்மலப் பிணிப்பும்
மறையாது அகலும்.

2254 சாக்கிரா தீதத்தில் தானறும் ஆணவம்
சாக்கிரா தீதம் பிராவத்தை தங்காது
ஆக்கு பரோபாதி யாஉப சாந்தத்தை
நோக்கும் மலங்குணம் நோக்குதல் ஆகுமே (28)

முற்கூறியவாறு சாக்கிரா தீதத்தில் சிவத்தோடு பொருந்
துதலால் ஆன்மாவின் ஆணவ மலக்குற்றம் அகலும்.
சாக்கிராதீதம் நாதாந்த மாகையால் நாததத்துவம் தங்காது
போகும். பரோபாதியினால் உபசாந்தமாகிய நிறைந்த
அமைதி கிட்டும். நாததத்துவத்தைப் பற்றி நிற்கும் ஆன்மா
மலங்களையும் அவற்றால் விளையும் குணங்களையும்
நோக்குமோ? நோக்காது.

2255 பெத்தமும் முத்தியும் பேணும் துரியமும்
சுத்த அதீதமும் தோன்றாமல் தானுணும்
அத்தன் அருள்ளன்று அருளால் அறிந்தபின்
சித்தமும் இல்லை செயல்இல்லை தானே (29)

கட்டும் வீடும் நல்லோரால் பேணப்படும் துரியமாகிய
ஒடுக்கமும், தூய்மையாகிய அப்பால் நிலையும் திரு
வருளால் ஒருசிறிதும் தோன்றாவாகும். தான் நுகர்ந்து
கொண்டிருப்பது அத்தன் - சிவபெருமானின் திருவடி
யின்பம் என்று அருளால் அறிவன். அறிந்தபின் எண்ண
மாகிய சித்தத்தின் இயக்கம் இல்லை. அஃது இல்லையாகவே
வேறு எச்செயலும் இல்லை.

2256 எய்திய பெத்தமும் முத்தமும் என்பன
எய்தும் அரன் அரு ளேவினை யாட்டோடு
எய்திடு உயிர்சுத்தத் திடுநெறி என்னவே
எய்தும் உயிர்இறை பால்அறி வாமே (30)

உயிர்கள் அடையும் பெத்தமும் முத்தியும் சிவனது
அருளால் அமையும். அச்சிவனது அருள் விளையாட்டோடு
பொருந்தும் உயிர் இது சுத்தநிலைக்குச் செலுத்தும்
நெறியாகும் என்று அடையும். அவ்வாறு அடையும் உயிர்
இறைவனிடம் அறிவாய்த்திகழும்.

2257 ஐம்மலத் தாரும் மதித்த சகலத்தர்
ஐம்மலத் தாரும் அருவினைப் பாசத்தார்
ஐம்மலத் தார்சுவர்க் கந்நெறி யாள்பவர்
ஐம்மலத் தார்அர னார்க்குஅறி வோரே (31)

ஐம்மலமுடைய சீவர்கள் தம்மைத் தாமே மதித்த சகலத்
தர் ஆவர். அவர்கள் ஐம்மலப் பாசத்தால் கட்டுண்டவராகிக்
கொடிய வினைகளைத் துய்க்க வேண்டியவராக உள்ளார்.
இவர்கள் வீட்டுலகை விரும்பாமல் சொர்க்க நெறியை
விரும்பிப் பெறுவர். இவர்கள் அரனாரை அறியா
திருப்பினும் அரனார் இவர்களை அறிந்தே யுள்ளார்.

2258 கருவில் அதீதம் கலப்பிக்கும் மாயை
அரிய துரியம் அதிலுண்ணும் ஆசையும்
உரிய சுமுனை முதல்எட்டும் சூக்கத்து
அரிய கனாத்தூலம் அந்நன வாமே (32)

கேவலத்து அதீதத்தில் ஆன்மாக்களைப் பிறவிக்குச் செலுத்தச் சிவசத்தி மாயையைக் கலக்கச் செய்யும். பின்னர் துரிய நிலையில் அவ்ஆன்மாவுக்கு விருப்பவாசனைகளை உண்ணும் ஆசை உண்டாம். அவ்ஆன்மாவின் விருப்புக் கேற்ப பிரமரந்திரமும் அதைச் சூழவுள்ள எட்டு நிலைகளும் சூக்குமாக அமையும். பின்னர் குணம் என்ற மனோமய கோசம் இணைக்கப்பட்ட போது நனவு நிலையாகும்.

2259 ஆணவம் ஆகும் ஆதீதம்மேல் மாயையும்
பூணும் துரியம் சுழுத்திபொய்க் காமியம்
பேணும் கனவும் மாமாயை திரோதாயி
காணும் நனவில் மலக்கலப்பு ஆகுமே (33)

உயிர்ப்பு அடங்குதல் அல்லது அதீதம் என்று சொல்லப் படும் அப்பால் நிலைக்கண் ஆணவமட்டும் ஆருயிர்களைப் பிணித்து நிற்கும். பேருறக்கத்தின் கண் தூவாமாயை புணர்ந்து நிற்கும். உறக்கத்தின் கண் காமியம் என்னும் இரு வினைகள் கூடி நிற்கும். கனவின்கண் தூமாயை கூடிநிற்கும். நனவின்கண் நடப்பாற்றலாகிய திருரோதாயி யுடன் ஐம்மலமும் பிணிப்புற்றிருக்கும்.

2260 அரன்முத லாக அறிவோன் அதீதத்தன்
அரன்முத லாமாயை தங்கிச் சுமுனை
சுருமம் உணர்ந்து மாமாயைக் கைகொண்டோர்
அருளும் அறைவார் சகலத்துற் றாரே (34)

அரன் முதலாக அறிவோனாகிய ஆருயர் அப்பால் நிலைக்கண் தங்கும். அரன் முதலாகக் கொள்ளும் மாயை பேருறக்கமாகும். உறக்கத்தில் சுருமமாகும். கனவில் மாமாயையாகும் நனவில் மறைப்பொருளாகிய நடப்பாற்றல் மேலோங்கும். இந்நிலையே புணர்ப்பு நிலையாகும். (புணர்ப்பு - சகலம்.)

2261 உருவுற்றுப் போகமே போக்கியம் துற்று
மருவுற்றுப் பூதம் னாதியான் மன்னி
வரும்அச் செயல்பற்றிச் சத்தாதி வைகிக்
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணும் சகலத்தே (35)

மாயாகாரியமான தேசத்தைப் பொருந்தி, எடுத்த
தேசத்துக்கு ஏற்றவாறு போக போக்கியங்களை நுகர்ந்து
பூதங்களைச் சார்ந்து மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்களைப்
பொருந்தி வருகின்ற கன்மங்களை அடைந்து சத்தம்
முதலாகிய தன்மாத்திரைகளில் தங்கி, கருவை அடைந்த
சீவன் சகலாவத்தையில் தோன்றும்.

2262 இருவினை ஒத்திட இன்னருள் சத்தி
மருவிட ஞானத்தில் ஆதனம் மன்னிக்
குருவினைக் கொண்டருள் சத்திமுன் கூட்டிப்
பெருமலம் நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே (36)

ஞானமும் கிரியையும் ஒத்து விளங்கும் போது இன்பம்
வினைக்கும் சிற்சித்தி பொருந்தி ஞான சொரூபமான
சுத்தாவத்தை பொருந்தவே அதுசமயம் தக்க குருவினால்
உணர்த்தும்படி செய்து திருவருட்சத்தி பொருந்தி மூலமலம்
நீங்கி மீட்டும் பிறவியை அடையாமல் இருப்பதே சுத்தநிலை
யாகும்.

2263 ஆறாறும் ஆறதின் ஐ ஐந்து அவத்தையோடு
ஈறாம் அதீதத் துரியத்து இவன்எய்தப்
பேறான ஐவரும் போம்பிர காசத்து
நீறார் பரம்சிவம் ஆதேய மாகுமே (37)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் வழியாக இருபத்தைந்து
நிலைகளையும் அவற்றின் ஈறாகிய நின்மல துரியாதீதத்தை
இச்சீவன் அடைய, சுத்த தத்துவத்துக்குரிய சுத்தவித்தை
மகேசுரம், சதாசிவம் விந்துநாதம் ஆகியஐந்தும் நீங்கும்.

பிரகாசத்தையுடைய சீவன் பரமாகிச் சிவத்தினிடம் உள்ளதாகும்.

2264 தன்னை அறியாது உடலைமுன் தான்என்றான்
தன்னைமுன் கண்டான் துரியம் தனைக்கண்டான்
உன்னும் துரியமும் ஈசனோடு ஒன்றாக்கால்
பின்னையும் வந்து பிறந்திடும் தானே (38)

உடம்பின் வேறாக ஆன்மாவாகிய தான்ஒருவன் உளன் என்பதை அறியாமல் தன் உடலையே தான் என்று மயங்கி யிருந்தான். நிராதாரத்தில் உணர்வு சென்ற போதுதான் ஓர் ஒளிவடிவினன் என்பதை அறிந்தான். இவ்வுடலைத் தாங்கி நிற்பது ஒளிஎன்று கண்டான். அவ்வாறுள்ள ஒளி உடல் சித்துடன் ஒன்றாகாவிடில் மீளவும் வந்து வினைக் கீடாக அவ் ஆன்மா பிறப்பான்.

2265 சாக்கிரந் தன்னில் அதீதம் தலைப்படில்
ஆக்கிய அந்த வயிந்தவம் ஆனந்தம்
நோக்கும் பிறப்புஅறும் நோன்முத்தி சித்தியாம்
வாக்கும் மனமும் மருவல்செய் யாவே (39)

நின்மல சாக்கிராதீதம் கூடுமானால் அதைத்தோற்று வித்த சுத்த தத்துவம் ஆனந்தத்தை வினைக்கும். எதிர்நோக்கி யுள்ள பிறப்பு ஆறும், பெருமை பொருந்திய முத்தி கிட்டும் அந்த அதீத நிலையில் சூக்குமான வாக்கும் மனமும் பொருந்தா. சாக்கிரத்தில் அதீதம் தலைப்பட்டவரிடத்து வாக்கும் மனமும் இல்லை.

2266 அப்பும் அனலும் அகலத்து ளேவரும்
அப்பும் அனலும் அகலத்து ளேவாரா
அப்பும் அனலும் அகலத்துள் ஏதெனில்
அப்பும் அனலும் கலந்ததுஅவ் வாறே (40)

நீரின் குணமாகிய தண்மையும் நெருப்பின் குணமாகிய ஒளியும் அகண்ட ஆகாயத்துள்ளே விளங்கும். ஆனால் அவற்றின் நெகிழ்ச்சியும் சுடுதல் தண்மையும் அங்கு இரா. விரிந்த ஆகாயத்தில் நீரும் நெருப்பும் ஏது என்று வினவினால் அப்புத் தண்மையும் அனலின் தண்மையும் கலந்து அவ்வாறாகும்.

2267 அறுநான்கு அசுத்தம் அதிசுத்தா சுத்தம்
உறும்ஏழு மாயை உடன்றந்தே சுத்தம்
பெறுமாறு இவைமூன்றும் கண்டத்தால் பேதித்து
உறும்மாயை மாமாயை ஆன்மாவி னோடே (41)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களில் ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநான்கும் அசுத்தம். மிசிர மாயையோடு கூடிய வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் சுத்தாசுத்தம். உடனாகிய சிவ தத்துவங்கள் ஐந்தும் சுத்தமாகும். இம்மூன்றையும் ஆன்மா அடையும் வண்ணம் மூன்று கண்டங்களாகப் பிரிந்து பிரகிருதிமாயை அசுத்தமாயை சுத்தமாயை ஆன்மாவினிடம் பொருந்தும்.

2268 மாயைகைத் தாயாக மாமாயை ஈன்றிட
ஆய பரசிவன் தந்தையாய் நிற்கவே
ஏயும் உயிர்க்கே வலசுகலத்து எய்தி
ஆய்தரு சுத்தமும் தான்வந்து அடையுமே (42)

அசுத்த மாயை செவிலித் தாயாகவும், சுத்தமாயை தாயாகவும் ஆக, இவைபொருந்தும் வகையில் பரசிவன் தந்தையாக அமைய ஆன்மா கேவல சகல நிலைகளை அடைந்து, ஆராய்ந்து தெளிவு பெற்ற போது சுத்த மாயையைப் பொருந்திச் சுத்தாவத்தையை அடையும். மாயை தாயாகவும் சிவன் தந்தையாகவும் அமைந்து ஆன்மாக்களைக் கேவல சகலங்களில் பொருத்திச் சுத்தநிலையை அடைவிக்கும்.

8. பராவத்தை

(பர + அவத்தை = பராவத்தை, இது பரை அல்லது சத்தியோடு கூடியுள்ள நிலை, இங்குப் பரைநிலையில் ஆன்ம அனுபவம் கூறப் பெறும்.)

2269 அஞ்சம் கடந்த அனாதி பரந்தெய்வம்

நெஞ்சம் தாய நிமலன் பிறப்பிலி

விஞ்சம் உடலுயிர் வேறு படுத்திட

வஞ்சத் திருந்த வசையறிந் தேனே.

(1)

சிவ தத்துவமாகிய ஐந்தையும் கடந்த நிலையிலுள்ள அனாதியான பரனே தெய்வமாகும். இதுவே எல்லோரது மன மண்டலத்தில் பொருந்தியதாய் மலமற்றதாய் பிறப்பில்லாததாய் உள்ளது. இஃது அசண்ட பொருளான படியால் உடலினுள் இருந்த உயிரை வேறுபடுத்துவதற்காக மறைந்திருந்த உண்மையை நான் அறிந்தேன்.

2270 சத்தி பராபரம் சாந்தி தனிலான

சத்தி பரானந்தம் தன்னில் சுடர்விந்து

சத்திய மாயை தனுச்சத்தி ஐந்துடன்

சத்தி பெறுமுயிர் தான்அங்கத்து ஆறுமே.

(2)

பராசத்தியே சுத்தமாயை, அசுத்தமாயையில் விரவித் தன்னிலை கொடாத சாந்தி கலையில் உள்ளது. மேலான ஆனந்த நிலையில் அச்சத்தி ஒளிமயமாய் உள்ளது. அச்சத்தியே அசுத்தமாயையில் பொருந்தி உடம்பின் சத்திகளாகிய ஐந்துடன் சீவன் உடம்பால் பெறும் பயனுக்குக் காரணமாயும் உள்ளது. பராசத்தி சீவனுக்குச் செய்யும் உபகாரம் கூறியவாறு.

2271 ஆறாறுக்கு அப்பால் அறிவார் அறிபவர்

ஆறாறுக்கு அப்பால் அருளார் பெறுபவர்

ஆறாறுக்கு அப்பால் அறிவாம் அவர்கட்கே

ஆறாறுக்கு அப்பால் அரன்இனி தாமே.

(3)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து அறிவோரே அறிபவர் ஆவார். அக்கடந்த நிலையில் அவர் சத்தியின் அருளைப் பெறுபவர் ஆவார். அதனால் அவர்களுக்கு அங்கே எல்லா அறிவும் உண்டாகும். அப்போது அவர் சிவனோடு இனிதாய்ப் பொருந்தி யிருப்பார். தத்துவங்களைக் கடந்து சிவ சத்தியோடு பொருந்தியிருப்பவர் எல்லா அறிவும் உடையவர் ஆவார்.

2272 அஞ்சொடு நான்கும் கடந்து அக மேபுக்குப்
பஞ்சணி காலத்துப் பள்ளி துயில்கின்ற
விஞ்சையர் வேந்தனும் மெல்லிய லாளொடு
நஞ்சுற நாடி நயம்செய்யு மாறே.

(4)

ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் நான்கு அந்தக்கரணங்களும் தத்தம் செயல் மடங்கி உள்ளத்தில் (மன மண்டலத்தில்) அடங்க ஐந்து இந்திரியங்களையும் அணிகலமாகக் கொண்டு உறக்கத்தை அடைகின்ற அறிவுமயமான ஆன்மா சிற்சத்தியோடு நீல ஓளியில் மனம் தொழிற்படாமல் நிற்பதில் இன்பத்தைத் துய்க்கும். (விஞ்சையர் வேந்தன் அறிவுடைய ஆன்மா. சத்தியின் நிறம் நீலம்.)

2273 உரிய நனாத்தூரி யத்தில் இவளாம்
அரிய தூரிய நனவாதி மூன்றில்
பரிய பரதூரி யத்தில் பரனாம்
திரிய வரும் தூரி யத்தில் சிவமே.

(5)

தூரியம் என்று சொல்லப்படும் அப்பால் நனவில் ஆருயிர் தனித்து நிற்கும். அதனால் இவளாம் என்றருளி னார். அப்பால் நனவு - தூரிய சாக்கிரம். அத்தகைய அருமைவாய்ந்த அப்பால் நனவு, அப்பாற் கனவு, அப்பால் உறக்கம் என்ற மூன்றினுள் பெருமை மிக்க அப்பாலுக்கு அப்பாலாம் பரதூரியத்தில் பரன் என்று சொல்லப்படும் திருவருளுடன் கூடி உறைபவனாம். இவற்றிற் கெல்லாம்

மேம்பட்ட மாறுபாடு இல்லாத அப்பால் நிலைக்கண் தூய சிவனேயாவன். (இவனாம் - இந்த ஆன்மாவாம்.)

2274 பரமாம் அதீதமே பற்றறப் பற்றப்
பரமாம் அதீதம் பயிலப் பயிலப்
பரமாம் அதீதம் பயிலாத் தபோதனர்
பரமாகார் பாசமும் பற்றொன்றுஅ றாதே (6)

நின்மல சாக்கிரா தீத்தில் சிவன் தத்துவங்களை விட்டுப் பரமாகும். இவ்வகையான அதீதத்தில் பலகால் பழகப் பழகப் பரம் பொருந்தும். இவ்விதம் நிஷ்டை பொருந்தி அதீதத்தை அடையாதவர் பரமாக மாட்டார். அவரை விட்டுப் பாசமும் அதனாலாய் பற்றும் நீங்கா.

2275 ஆயும்பொய்ம் மாயை அகம்புற மாய்நிற்கும்
வாயு மனமும் கடந்துஅம் மயக்கறின
தூய அறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
வேயும் பொருளாய் விளைந்தது தானே. (7)

ஆராய்ச்சியால் அறியப்பட்டபோது மாயை உடலின் உள்ளும் உடலின் புறம்புமாய்ப் பொருந்தி யிருக்கும். நின்மல தூரியாதீதத்தில் வாயுவும் மனமும் கடந்த நிலையில் மயக்கம் நீங்கினபோது தூய்மையான அறிவு சிவானந்தமாய் மேல்நிறைந்து மாயையை மூடும் பொருளாக அமைந்தது தானே.

2276 தூரியப் பரியில் இருந்தஅச் சீவனைப்
பெரிய வியாக்கிரத் துள்ளே புகவிட்டு
நரிகளை ஓடத் துரத்திய நாதர்க்கு
உரிய வினைகள்நின்று ஓலமிட் டன்றே. (8)

தூரிய மாகிய குதிரைமேல் இருந்த சீவனை மென்மையான பராவத்தையில் புகச் செய்து, இந்திரியங்களாகிய நரிகளை விரட்டிய நாதத்தைத் தரிசனம் செய்த அனு

பூதிமாண்களுக்கு உரியனவாகிய வினைகள் பந்திக்க
மாட்டாமையால் நின்று ஒலமிட்டன.

2277 நின்றஇச் சாக்கிர நீள்துரி யத்தினின்
மன்றனும் அங்கே மணம்செய்ய நின்றிடும்
மன்றன் மணம்செய்ய மாயை மறைந்திடும்
அன்றே இவனும் அவன்வடி வாமே (9)

முற்கூறியவாறு நின்ற சாக்கிரத்தில் அதீதம் புரியும்
போது பரந்த ஆகாய பூத நாயகனான சபேசனும் சீவனு
டன் கலந்து நிற்பான். சபேசன் சீவனுடன் பொருந்தி விளங்
கும்போது மாயையாகிய இருள் விலகிவிடும். அப்போதே
சீவனும் சிவன் போல் அகண்ட வடிவை அடைவான்.

2278 விரிந்திடில் சாக்கிரம் மேவும் விளக்காய்
இருந்த இடத்திடை ஈடான மாயை
பொருந்தும் துரியம் புரியில்தா னாகும்
தெரிந்த துரியத்துத் தீதுஅக லாதே (10)

பொறிபுலன் கலன்முதலிய உறுப்புக்கள் விரிந்த இடத்து
நனவினைப் பொருந்தும். மாயை விளக்குப் போன்று
இருந்த இடத்தில் வலிமையோடு நிற்கும். நனவில் அப்பால்
நிலைக்கு முன் நிலை வாய்க்குமிடத்து அருளால் ஆருயிர்
தாமரையிலை நீர்போல் ஓடாது நிற்கும். இக்கருவிகள்
எல்லாம் நனவின்கண் ஏற்படும் பேருறக்க நிலையில் விட்டு
அகலாமல் ஒட்டிச் செயலற்று இருக்கும்.

2279 உன்னை அறியாது உடலைமுன் நான்என்றாய்
உன்னை அறிந்து துரியத்து உறநின்றாய்
தன்னை அறிந்தும் பிறவி தணவாதால்
அன்ன வியாத்தன் அமலன் என்று அறிதியே. (11)

ஆன்ம ஒளியை அறியாமல் நீ தேகாத்ம புத்தியோடு முன்
இருந்தாய். பின் ஆத்ம ஒளியை அறிந்து துரியத்தில்

நின்றாய். தன்னுடைய இயல்பை அறிந்தும் சிவ வியாபகத்தில் பொருந்தவில்லை யென்றால் பிறவி நீங்காது. அவ்வாறு சிவத்தின் வியாபகத்தில் அடங்கி விடுதலே மலமற்ற நிலையாகும்.

2280 கருவரம்பு ஆசிய காயம் துரியம்

இருவரும் கண்டிர் பிறப்புஇறப்பு உற்றார்

குருவரம் பெற்றவர் கூடிய பின்னை

இருவரும் இன்றிஒன் றாகிநின் றாரே.

(12)

கருவின் எல்லைக்கு உட்பட்டது துரியத்திலுள்ள சூக்கும் வித்தியா தேகம். பிறப்புக்குரிய காரணம் அகற்றப் படாதவரைச் சூக்குமமும் தூலமும் பொருந்திச் சீவர்கள் பிறவியில் பட்டுழல்வர். குருவின் சகாயத்தால் சிவத்துடன் பொருந்தும் அருளைக் கூடினவர் சூக்கும வித்தியா தேகத்தையும் தூல தேகத்தையும் விட்டுச் சிவ தத்துவத்தில் சிவத்தோடு ஒன்றாவர். இருவர் - தூல உடல், சூக்கும உடல்.

2281 அணுவின் துரியத்தில் ஆன நனவும்

அணுஅசை வின்கண் ஆன கனவும்

அணுஅசை வில்பரா தீதம் சுழுத்தி

பணியில் பரதுரி யம்பர மாமே.

(13)

ஆருயிராகிய அணுவின் பேருறக்க நிலையாம்துரியத்தில் உண்டாகும் நனவும் ஆருயிரின் புடை பெயர்ச்சியில் உண்டாகும் கனவும், அப்புடை பெயர்ச்சியில் உண்டாகும் கனவும், அப்புடை பெயர்ச்சியின்கண் தன்னை இழப்பதாகிய உறக்கமும் பொருந்திய இடத்து அப்பால் நிலை எய்தும், எய்தவே சிவனுடன் ஒன்றாம் சிறப்பு எய்தும். இதுவே பரம் என ஓதப்பெற்றது. (அணு - ஆன்மா. பணியில் - பொருந்தினால்.)

2282 பரதுரி யத்து நனவும் பரந்து

விரிசகம் உண்ட கனவும்மெய்ச் சாந்தி

உருவுறு கின்ற சுழுத்தியும் ஓவத்

தெரியும் சிவதுரி யத்தனு மாமே.

(14)

மேற் பேருறக்கமாகிய பரதுரிய நனவு எங்கும் பரந்து விரிந்த உலக நுகர்வுகளை உண்டல். அது போல் கனவுப் பயனும் நுண்ணுகர்வு உண்மையாதலின் பர துரியக் கனவு மெய்ம்மை அமைதியாகும். கருவி கரண முதலிய உருவு மட்டும் அசைவின்றி இருக்கும் உறக்க நிலையும் நீங்க, ஆண்டு அருளாற் புலனாகும் ஒன்று. அதுவே சிவதுரிய நிலையாகும், அந்நிலை எய்தியவன் சிவ துரியத்தன் ஆவன்.

2283 பரமா நனவின்பின் பால்சக முண்ட

திரமார் கனவும் சிறந்த சுழுத்தி

உரமாம் உபசாந்தம் உற்றல் துறவே

தரனாம் சிவதுரி யத்தனும் ஆமே.

(15)

மேல் நனவு என்று சொல்லப்படும் பரமா நனவின் அடுத்த நிலை மெய்ம்மையும் உறுதியும் உடைய மேற்கன வின் உலக நுகர்வுகளை உண்ணும். சிறந்த உறக்க நிலை நல்லுறுதி யாகும். பேருறக்க மேல் நிலை அமைதி நிறைதல். அதன் மேல்நிலை துறவாகும். இந்நிலை சிவ துரிய நிலை யாகும். இந்நிலை எய்தினான் சிவதுரியத்தன் ஆவன். (தரனாம் - கைகூடப் பெற்றவன்.)

2284 சீவன் துரியம் முதலாகச் சீரான

ஆவ சிவன்துரி யாந்தம் அவத்தைபத்தும்

ஓவும் பராநந்தி உண்மைக்குள் வைகியே

மேவிய நாலேழ் விடுவித்துநின் றானே.

(16)

சீவன் துரியம் முதலாக பெருமை பெற்ற சிவதுரியம் ஈறாகப் பத்து நிலைகளும் நீங்கும். மேலான சிவத்தின் நிறைவில் அடங்கியிருந்து அந்தக்கரணம் நான்கையும் பொருந்திய வித்தியா தத்துவம் ஏழையும் விட்டு நின்றான்.

2285 பரம்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்தில்

பரம்பரன் மேலாம் பரநன வாக

விரிந்த கனாவிட்டு மேவும் சுழுமுனை

உரந்தரும் மாநந்தி யாம்உண்மை தானே.

(17)

பரம் சிவன் இரண்டற்கு மேல் பரமம். அப்பரத்திற்கு மேல் பரம்பரன். பரந்நவு விரிந்த பரக்கனவு இவ்விரண்டும் ஆருயிர்களின் பிறப்புத் துன்பத்தை அகற்றும். அதற் மேல் பேரறிவுப் பெருமானாகிய பர நந்தியின் உண்மை நிலையினை எய்துவன்.

2286 சார்வாம் பரம்சிவம் சத்தி பரநாதம்
மேலாய விந்து சதாசிவம் மிக்கோங்கிப்
பாலாய்ப் பிரமன் அரிஅம ராபதி
தேவாம் உருத்திரன் ஈசனாம் காணிலே. (18)

ஆராயின், உயிர்கட்குப் பற்றுக் கோடாக அருவநிலைகளான பரம், சிவம், சத்தி, பரநாதம், பரவிந்து, சதாசிவமும், இப்பால் உருவமூர்த்திகளான பிரமன், விஷ்ணு, தேவர்தலைவனான உருத்திரன் மகேசனும் ஆக பதினமர் உளர். பரம் - சத்தி சிவன் பிரிப்பின்றி உள்ள நிலை. முன் மந்திரத்தின் விரிவு இங்குக் கூறியவாறு.

2287 கலப்புஅறி யார்கடல் சூழ்உல கேழும்
உலப்புஅறி யார்உ லோடுஉயிர் தன்னை
அலப்புஅறிந்து இங்குஅர சாளகி லாதார்
குறிப்பது கோலம் அடலது ஆமே. (19)

முன் மந்திரத்தில் கண்ட திருமேனிகள் உயிர்களோடு ஒன்றியிருந்து இயக்குவதை உலகினர் அறியமாட்டார். கடலால் சூழப்பட்ட ஏழ் உலகங்களும் அழிந்து போவதையும் இவர்கள் அறியமாட்டார்கள். உடலோடு உயிர் பொருந்தியிருக்கும் தன்மையை அறிந்து இங்கு மேன்மை அடையமாட்டாதார். மேலே கண்ட திருமேனிகளைத் தியானிப்பது வலியுடைமை ஆகுமோ? ஆகாது. (ஆமே - ஏகாரம் எதிர்மறை)

2288 பின்னை அறியும் பெருந்தவத்து உண்மைசெய்
தன்னை அறியில் தயாபரன் எம்இறை
முன்னை அறிவு முடிகின்ற காலமும்
என்னை அறியலுற்று இன்புற்ற வாறே. (20)

குரு உபதேசத்தின் பின் விளங்கும் பெரிய தவத்தின் பயனாகிய வரவிந்து மண்டலத்தை உணரில் கருணா மூர்த்தியான எமது தலைவன் பழமையான சுட்டறிவு நீங்குகின்ற காலத்தில் என்னுடைய அகண்ட வியாபகத்தை உணரும்படி செய்து, அதனால் நான் இன்பம் பெற்று உய்ந்தவாறு என்னே!

2289 பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணம்
தன்னை மறைத்தது தன்கர ணங்களாம்
தன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே. (21)

பொன்னால் செய்யப்பெற்ற நகையைக் காணும்போது பொன்னைப் பற்றிய காட்சியில்லை. பொன்னின் இயல்பைப் பார்க்கும் போது பொன்னால் செய்யப்பெற்ற நகையின் காட்சி பொன்னில் மறைந்தது. அதுபோல அந்தக் கரணங்கள் பகிர்முகமாக வியாபகம் பெற்றிருந்த போது ஆன்மாவின் காட்சியில்லை. ஆன்மாவின் இயல்பை உணர்ந்தபோது அந்தக்கரணங்களின் வியாபகம் ஆன்மாவில் ஒடுங்கியது.

2290 மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதல் பூதமே. (22)

மரத்தால் செய்யப் பெற்ற யானைப் பதுமையைப் பார்க்கும்போது மரத்தைப் பற்றிய காட்சி இல்லை. வர்ணங்களை அகற்றிப் புறநிலையை மாற்றிப் பார்க்கும்போது யானையின் காட்சி மரத்தில் மறைந்தது. அது போலப் பார்த்தால் விளக்கம் பெற்ற பார் முதலிய பூதங்களைப் பார்க்கும்போது பரமானது காட்சிக்கு ஆவதில்லை. குருவருளால் பார்க்கும்போது பரமே காட்சியளித்துப் பார்முதல் பூதங்கள் பரத்தில் மறைந்தன.

2291 ஆறாறு ஆகன்று நமவிட்டு அறிவாகி
வேறான தானே யகாரமாய் மிக்கோங்கி
ஈறார் பரையின் இருளற்ற தற்பரன்
பேறார் சிவாய அடங்கும்பின் முத்தியே. (23)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கடந்து, பஞ்சாட்சரத்தில் நம என்ற எழுத்துக்களைவிட்டு, பேரறிவாகி, தத்துவங்களுக்கு வேறாய் ஆன்மா யகாரமாய் விளங்கியபோது பரையின் இறுதியிலுள்ள ஒளியான தற்பரனாகிய சிவத்தில் பேறு நிறைந்த சிவாய என சிவசத்தியோடு அடங்கி நின்றலே முத்தியாகும்.

2292 துரியத்தில் ஓரைந்தும் சொல்அக ராதி
விரியப் பரையில் மிகும்நாதம் அந்தம்
புரியப் பரையில் பராவத்தா போதம்
திரிய பரமம் துரியம் தெரியவே. (24)

பராவத்தையில் சாக்கிரம் முதலான ஐந்தும் கீழ்க்காணுமாறு ஆகும். பரையில் சொற் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமான நாதம் தோன்றும்; சொப்பனத்தில் நாதம் ஒடுங்க பரையில் நின்மல சுழுத்தியாகிய உறக்கம் அமையும்; நின்மல சுழுத்தியில் அழுந்தாமல் மேல் விளங்கவே மேலான சிவதுரியம் பொருந்தும்.

2293 ஐந்தும் சகலத்து அருளால் புரிவற்றுப்
பந்திடும் சுத்த அவத்தைப் பதைப்பினில்
நந்தி பராவத்தை நாடச் சுடர்முனம்
அந்தி இருள்போலும் ஐம்மலம் மாறுமே. (25)

பராவத்தை ஐந்தும் சகல நிலையில் சீவர்களுக்கு அருளால் பந்தம் நீங்கச் செய்து, சுத்தாவத்தையில் பொருந்தும்படி செய்யும். இந்நிலையில் பொருந்தும் பிரமந்திரத் துடிப்பினால் மனம் பதியச் சிவத்தை அடை

வதற்குரிய பராவத்தையில் விருப்பம் உண்டாக, மாலைக் காலத்தில் நீல ஒளியின்முன் இருள் நீங்குவது போலச் சிரசின் முன்னுள்ள ஒளியில் ஐம்மலங்களும் நீங்கும்.

நந்தி - கதிர். பரை ஒளியில் மனம் பதிவுண்டபோது சிவதரிசனம் உண்டாகி மலம் நீங்கும்.

2294 ஐ ஐந்து மட்டுப் பகுதியும் மாயையும்
பொய்கண்ட மாமாயை தானும் புருடன்கண்டு
எய்யும் படியாய் எவற்றுமாய் அன்றாகி
உய்யும் பராவத்தை உள்ளுதல் சுத்தமே (26)

அசுத்த மாயையில் உள்ள புருடனுடன் கூடிய ஆன்ம தத்துவங்கள் இருபத்தைந்தும் பொய்யாகுமாறு சுத்த மாயையில் தேகத்துக்குரிய ஆத்மன் கண்டு எல்லாப் பொருளும் அடையும்படியாய் அவைகளையாய் அவற்றினின்றும் விலகியிருக்கவும் உய்தியைத் தருகின்ற பராவத்தையையே எண்ணிக் கொண்டிருத்தல் சுத்த நிலையாகும்.

2295 நின்றான் அருளும் பரமும்முன் நேயமும்
ஒன்றாய் மருவும் உருவும் உபாதியும்
சென்றான் எனைவிடுத்து ஆங்குச்செல் லாமையும்
நன்றான ஞானத்தின் நாதப் பிரானே. (27)

பண்டைய நற்றவத்தால் ஞானத்தில் விளங்கும் நாதனான சிவபெருமான் தான் ஆன்மாக்கள்மாட்டுச் செய்யும் அருளும் பரமும் அவர்கள் தன்மீது செலுத்தும் அன்புமாக நின்றான். ஆன்மாக்களோடு பிரிப்பின்றிக் கலந்து உருவத்தில் பொருந்தியிருந்தும் ஆன்மாக்களின் சாக்கிரம் முதலிய உபாதிகளில் பொருந்தாமல் இருந்தான். என்னைத் தூலகுக்கும் உடல்களின் பிடிப்பிலிருந்து விடுவித்தும் என்னை விட்டு அகலாதவனாகவும் உள்ளான்.

9. முக்குண நிர்க்குணம்

(முக்குணம் : - சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம்.
நிர்க்குணம் குணமற்ற தன்மை)

2296 சாத்திகம் எய்தும் நனவெனச் சாற்றுங்கால்
வாய்ந்த இராசதம் மன்னும் கனவென்ப
ஓய்த்திடும் தாமதம் உற்ற சுழுத்தியாம்
மாய்த்திடும் நிற்குணம் மாசில் துரியமே. (1)

அவத்தைகளில் பொருந்திய உயிர்க்கு நனவினில்
சாத்துவ குணம் அமையும்; கனவு என்பது அதற்குரிய
இராசதகுணம் பொருந்துதலாம். கருவிகரணங்களையும்
செயற் படாது ஓய வைத்திடுதல் தாமத குணம் பொருந்திய
சுழுத்தியாகும். இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணங்களையும்
செயற்படாமல் அழித்திடும் நிலையே குற்றமற்ற துரிய
மாகும்.

(உயிர் அவத்தைகளில் பொருந்தியிருக்கும்போதுள்ள
குணங்களைக் கூறியவாறு.)

10. அண்டாதி பேதம்

(அண்டாதி பேதம் :- அண்டத்தின் வகை)

(மனிதனுடைய உடல் தொம்பைக்கூடு போன்ற ஒளி
மண்டலத்தில் சூழப் பெற்றுள்ளது. பக்குவம் பெற்றபோது
குஞ்ச முட்டையை உடைத்து வெளிச் செல்வதுபோல
அண்டகோசம் என்ற பிரணவத்துள்ளாக வளர்ந்து
பக்குவம் பெற்றபோது, மனிதன் பிரணவத்தைக் கடந்து
வெளிச் செல்கிறான். அத்தகைய அண்டம் இங்கு விளக்கப்
பெறுகிறது. இவ் அண்டகோசத்துக்கு வெளியே உள்ளது
பகிரண்டம்.)

2297 பெறுபகி ரண்டம் பேதித்த அண்டம்
எறிகுடல் ஏழின் மணல்அள வாகப்
பொறியொளி பொன்னணி யென்ன விளங்கிச்
செறியும்அண் டாசனத் தேவர் பிரானே. (1)

அண்டத்தை ஆசனமாகக் கொண்டு அதன்மேல் வீற்றிருக்கும் தேவாதி தேவனான சிவன், விரும்பிப் பெறும் பேரண்டத்தில் வெவ்வேறாகவுள்ள அண்ட கோசங்களில் திரை எறிகின்ற கடல் ஏழினும் உள்ள மணலின் அத்துணை அளவாக ஒளிக்கிரணங்களில் பொன் அணியில் பொன் செறிந்து பிரகாசிப்பது போல் பிரகாசிப்பான். (பொன் - சிவன்.)

2298 ஆனந்த தத்துவம் அண்டா சலத்தின்மேல்
மேனிறுந் தாக வியாத்தம்முப் பத்தாறாய்த்
தான்அந்த மில்லாத தத்துவம் ஆனவை
ஈனமி லாஅண்டத்து எண்மடங்கு ஆமே. (2)

அண்ட கோசத்துக்குரிய ஆத்மன் அண்டத்தை ஆசனமாகக் கொண்டு ஆனந்தமாகத் தத்துவங் கடந்துள்ளான். ஆத்மனுக்கு உபகரிக்கும் நிமித்தம் சத்தியானவன் ஐந்தாக அண்டத்தினுள்ளே முப்பத்தாறு தத்துவங்களாய் அண்டத்தின் புறத்தில் சத்தி முடிவற்ற தத்துவங்களாகவும் அனந்த சத்தியாகவும் அண்டத்தின் எண்மடங்கு அளவுடையதாகவும் விளங்குகின்றது.

மேனி ஐந்தாவன: சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புடம், ஈசானம் என்பன.

11. பதினோராம் தானமும் அவத்தை யெனக் காணல்

(பதினோராம் தானமாவது துவாதச கலையில் பதினோராவது கலையாகிய சமணை கலையாவன அகர முதல் உன்மணை ஈறாகப் பன்னிரண்டாகும். ஒவ்வொரு கலைக்கும் ஓர் இடம் உண்டு. சமணைக்குரிய இடம் சிரசின்

மேலாகும். இங்கு அவத்தை ஆன்மா பொருந்தி யிருத்தல் அல்லது நிலை என்க.

2299 அஞ்சில் அமுதும்ஓர் ஏழின்கண் ஆனந்தம்
முஞ்சில்ஓங் காரம்ஓர் ஒன்பான் பதினொன்றில்
வஞ்சக மேநின்று வைத்திடில் காயமாம்
கிஞ்சகச் செவ்வாய்க் கிளிமொழி கேளே. (1)

ஐந்தாவது கலையாகிய அர்த்த சந்திரனுக்குரிய இடமாகிய புருவநடு விழிப்படையின் அமுதமயமான சந்திர ஓளி பெருகும். சிரசினுள் ஏழாவது கலையாகிய நிரோதினி கலையை உணர்ந்தபோது ஆனந்தம் உண்டாகும். விந்து செயம் பெறுதலே பிரணவமாகும். ஒன்பதாவது கலையான சத்தியானது வஞ்சகத்தைச் செய்யின் பதினொராவது கலையாகிய உன் மனையை விளங்க ஒட்டாமல் ஆன்மாவைத் தேகேந்திரியங்களின் வழிச் செலுத்தும். மூலாதாரச் சக்கரத்திலுள்ள குண்டலினி சத்தியே கேட்டு அருள் புரிவாயாக.

முஞ்சில் - தருப்பை. அழிவில்லாத எண்ணுமாம். முன்முருங்கின் பூவிதழ் போன்ற செவ்விய இதழையுடைய பெண் பிள்ளையே கேட்பாயாக எண்ணுமாம். (மகடுஉ முன்னிலை.)

2300 புருட னுடனே பொருந்திய சித்தம்
அருவமொ டாறும் அதீதத் துரியம்
விரியும் சுழுத்தியின் மிக்குள்ள எட்டும்
அரிய பதினொன்று மாம்அவ் அவத்தையே. (2)

மன மண்டலத்தில் புருத்துவத்துடன் அருவமான சிவ தத்துவம் ஐந்துமாக ஆறும் விளங்கும் நிலையே ஆன் மாவுக்குத் துரியாதீதமாகும். சுழுத்தி நிலையில் புரியட்கு சரீரம் விரிந்து விளங்கும். சாக்கிர சொப்பன நிலைகளில் அருமையான வித்தியா தத்துவம் எழும் அந்தக்கரணம்

நான்கும் தொழிற்படும். சித்தம் - மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய மூன்றும் அடங்கிய மன மண்டலம்.

2301 காட்டும் பதினொன்றும் கைகலந் தால் உடல்
நாட்டி அழுத்திடிந் நந்திஅல் லால் இல்லை
ஆட்டம்செய் யாத அதுவிதி யேநினை
ஈட்டு மதுதிடம் எண்ணலும் ஆமே. (3)

முற்கூறிய பதினொரு தத்துவங்களும் உறவாகில் உடல் அமையும். இவைகளைச் செயல்படாமல் அழுத்திடிந் விளங்குவது சிவமேயாகும். வீணாக அந்தக்கரணங்களின் வழிச் சென்று அலையாமல் நிற்பதே முறை என்று நீ உணர்வாயாக. (பின் சிவத்தின் வழி நின்றலே உறுதி பயக்கும் என்று எண்ணுதல் நன்மையாகும்.)

12. கலவு செலவு

(கலவு - கலத்தல். செலவு - பிரிதல். கருவிகளோடு கலத்தலும் அவற்றோடு பிரிதலும் இங்குக் கூறப்படும்.)

2302 கேவலம் தன்னில் கலவச் சகலத்தின்
மேவும் செலவு விடவரு நீக்கத்துப்
பாவும் தனைக்காண்டல் மூன்றும் படர்வற்ற
தீதறு சாக்கிரா தீதத்தில் சுத்தமே. (1)

கேவல அவத்தையில் விளங்கிய ஆன்மா கருவி கரணங் களோடு கலக்க அது சகல அவத்தையைப் பொருந்தும். கருவி கரணங்களை விட்டபோது அச்சகலம் பிரிதலை அடையும். இவ்விரண்டையும் விட்டு ஆன்மா தனது அகண்ட சொரூபத்தைப் பெறுதல் ஆகிய மூன்றாவதும் படருதல் இல்லாத தீமை நீங்கும். சாக்கிர அதீதத்தில் ஆன்மா பொருந்தி இருத்தலே சுத்தநிலையாம். ஆன்மா கருவி கரணங்களை விட்டு நீங்கி, அதீதத்தில் பொருந்தி யிருத்தலே சுத்தநிலையாகும்.

(கேவல் + அவத்தை = கேவலாவத்தை - வடமொழி தீர்க்க சந்தி.)

2303 வெல்லும் அளவில் விடுமின் வெகுளியைச்
செல்லும் அளவும் செலுத்துமின் சிந்தையை
அல்லும் பகலும் அருளுடன் தூங்கினால்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. (2)

முக்குற்றங்களில் ஒன்றாகிய சினத்தை முடிந்த அளவு அடக்கியிருங்கள். மனத்தை இயன்ற மட்டும் இறை நினைவில் நிறுத்துங்கள். இரவும் பகலும் சிவ நினைவில் சிவ ஒளி பெற்றுத் துரிய சமாதி பொருந்தில் கல்போன்ற உறுதியான பாச இருள் அகன்று பரமாகாய மண்டல ஒளியில் அமர்வீர்.

(பரமாகாயம் - பரம் + ஆகாயம்.)

13. நின்மல அவத்தை

(நின்மல அவத்தை - மலம் தன் வலி ஒடுங்கிய நிலை. ஆன்மா சிவத்தைச் சார்ந்து, தன்னையும் மறந்து, வியாபகமாக இருக்கும் நிலை நின்மல அவத்தையாம்.)

2304 ஊமைக் கிணற்றகத் துள்ளே உறைவதோர்
ஆமையின் உள்ளே அழுவைகள் ஐந்துள
வாய்மையின் உள்ளே வழுவாது ஒடுங்குமேல்
ஆமையின் மேலும்ஓர் ஆயிரத்து ஆண்டே (1)

ஆகாயமாகிய வாயில்லாக் கிணற்றுள்ளே உறையும் பிரணவ உபாசகரிடம் உறைப்புடன் தங்கும் நின்மல சாக்கிரம் முதலிய நிலைகள் ஐந்து உண்டு. அந்நிலையில் ஆன்ம ஒளியினுள்ளே நழுவாமல் அறிவு ஒடுங்குமேல் அவர் பிரணவ தேகத்துடன் மேலும் ஓர் ஆயிரம் ஆண்டு உயிர் வாழ்வார்.

- 2305 காலங்கி நீர்பூக் கலந்தஆ காயம்
மாலங்கி ஈசன் பிரமன் சதாசிவன்
மேலஞ்சும் ஓடி விரவவல் லார்கட்குக்
காலனும் இல்லை கருத்தில்லை தானே. (2)

காற்றும் தீயும் நீரும் பூமியும் எல்லாவற்றிலும் கலந்து விளங்கும் ஆகாயமும் என்ற ஐந்தையும் மகேசனும் உருத் திரனும் திருமாலும் பிரமனும் உருவச் சதாசிவரும் முறையே இயக்கும் அதிபராவர். இவர்களை விட்டு இவர்களுக்கு மேல் உள்ள அருவச் சதாசிவம், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் ஆகிய ஐந்தையும் பொருந்தும் ஆற்றல் உடையார்க்கு எமனும் இல்லை. உலகம் பற்றிய சங்கற்பமின்றித் திருவடிச் சார்பில் பொருந்தி நிற்பார். பூதங்களை இயக்கும் அதிபர்களின் பெயர் (வரிசைக் கிரமம்) மாறியுள்ளது.

- 2306 ஆன்மாவே மைந்தன் ஆயினன் என்பது
தான்மா மறையறை தன்மை அறிகிலர்
ஆன்மாவே மைந்தன் அரனுக்கு இவன் என்றால்
ஆன்மாவும் இல்லையால் ஐஐந்தும் இல்லையே. (3)

ஆன்மாவே சிவகுமாரன் ஆயினான் என்று பெரிய வேதமானது கூறும் உண்மையினை உலகினர் அறிய வில்லை. ஆனால் ஆன்மாவே சிவகுமாரன் நின்மல அவத்தையில் ஆன்மா என ஒன்று இல்லாமையால் சிவனுக்கு இவன் மைந்தன் என்று கூறுதலாம். அந்நிலையில் இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் இல்லையாம். சிவகுமாரன் என்று கூறுவது தந்தைக்குள்ள தன்மையை மகன் பெறுவதால் ஆம்.

- 2307 உதயம் அழுங்கல் ஒடுங்கல்தும் மூன்றின்
கதிசாக் கிரங்கன வாதி சுழுத்தி
பதிதரு சேதனன் பற்றாம் துரியத்து
அதிசுப னாய்அனந் தான்அந்தி யாகுமே. (4)

ஒளி உதயமாதல், உலக சிந்தனையற்று அதனுள் அழுந்ததல், இந்திரியங்கள் ஓய்ந்து அடங்குதல் ஆகிய இம்மூன்றும் முறையே நின்மல சாக்கிரம் நின்மல சொப்பனம் நின்மல சுழுத்தியில் ஆகும். இவை பதிந்த சித்துப் பொருளாகிய ஆன்மா தனக்குப் பற்றுக்கோடாக விளங்கும் துரிய நிலையில் மிகுந்த மங்கல வடிவினனாய் அழியாத பேறு எய்துவான். (நந்தான் - கெடான் எனினுமாம். சேதனன் - ஆன்மா. அனந்த ஆனந்தம் - முடிவிலா ஆனந்தம்.)

2308 எல்லாம்தன் னுட்புக யாவுளும் தானாகி
நல்லாம் துரியம் புரிந்தக்கால் நல்லுயிர்
பொல்லாத ஆறாறுள் போகாது போதமாய்ச்
செல்லாச் சிவகதி சென்றுளய்தும் அன்றே. (5)

மாயேயமாகிய எல்லாத் தத்துவங்களும் சீவ ஒளியில் அடங்க, தத்துவங்களில் உள்ளும் புறம்புமாகிய சீவஒளி தானாய் அது நன்மையைத் தரும் துரிய நிலை புரிந்தால் சுத்தான்மாவாகும். அப்போது அதுத்மையைத் தரும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடன் கூடாது தனித்துவிடும். ஆன்மா ஞானமே வடிவாய்ச் சென்று அடைவதற்கு அருமையான சிவகதியைச் சென்றடையும்.

2309 காய்ந்த இரும்பு கனலை அகன்றாலும்
வாய்ந்த கனலென வாதனை நின்றாற்போல்
ஏய்ந்த கரணம் இறந்த துரியத்துத்
தோய்ந்த கருமத் துரிசுக அக லாதே. (6)

தீயினில் காய்ந்த இரும்பு தீயினை விட்டு அகன்றாலும் பொருந்திய தீயினது தன்மை இரும்பில் இருப்பது போல் பொருந்திய கரணங்கள் நீங்கி நிற்கும் நின்மல துரியத்தில் முன்னர் அவை நடத்திய கிரியா வாசனை ஆன்மாவை விட்டு அகலாது நிற்கும். நின்மல துரியத்திலும் அன்மா வினிடம் கிரியா வாசனை எஞ்சி நிற்கும்.

2310 ஆன மறையாதி யாம்உரு நந்திவந்து
ஏனை அருள்செய் தெரிநனா அவத்தையில்
ஆன வகையை விடும்அடைத் தாய்விட
ஆன மலாதீதம் அப்பரந் தானே. (7)

ஞானத்தைக் கொடுப்பதான மறையாதியான நாதம்
வெளிப்பட்டு வந்து ஏனையவற்றைப் புலப்படுத்துகின்ற
நனவு நிலையில் இவ் வகையான நாதத்தைக் கடந்து மேற்
செல்லுங்கள். அவ்வாறு நாதத்தைக் கடந்து நாதாந்த
நிலையில் பொருந்தியபோது உண்டான மலமற்ற தன்
மையே ஆன்மாபரமாகும் என்பதாம். ஆன்மா நாதாந்தம்
பொருந்தியபோது பரமாந் தன்மை எய்தும்.

2311 சுத்த அதீதம் சகலத்தில் தோய்வுறில்
அத்தன் அருள்நீங்கா ஆங்கணில் தானாகச்
சித்த சுகத்தைத் தீண்டாச் சமாதிசெய்து
அத்தனோடு ஒன்றற்கு அருள்முத லாமே. (8)

முகூறியவாறு நாதவெளிப்பாடு பெற்றுச் சகலநிலை
யில் நின்மல துரியாதீதத்தில் பொருந்தினால் அவரை
விட்டு, சித்தினது அருட்சத்தி நீங்காது. அந்த நாதத்தையே
தியானப் பொருளாகக் கொண்டு, மனம் விரும்பும் உலக
போகத்தின் வழிச் செல்லாமல் நாதாந்தம் சென்று சமாதி
உற்று, சிவத்தோடு பொருந்துவதற்குத் திருவருட் சத்தியே
அவர்கட்கு முதற் காரணமாகும். (ஆங்கணில் -
அவ்விடத்தில்)

2312 வேறுசெய் தான்இரு பாதியின் மெய்த்தொகை
வேறுசெய் தான்என்னை எங்கணும் விட்டுய்த்தான்
வேறுசெய் யாஅருள் கேவலத் தேவிட்டு
வேறுசெய் யாஅத்தன் மேவிநின் றானே. (9)

மாதொரு பாகனாய் இருக்கும் தன்மையால் உலக
உயிர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக இரு கூறு செய்தான்.

அர்த்தநாரியாய் ஒன்றாய் இருக்கும்போது அவனே
என்னை உலகக் கவர்ச்சியினின்றும் மீட்டு அகண்ட சொரு
பமாக்கி எங்கும் செல்லும் ஆற்றலை அளித்தான். மேலும்
அவன் என்னைவிட்டு நீங்காத அருட் கேவலத்தில்
பொருந்தி என்னைவிட்டு நீங்காத தந்தையாய்
உடனிருந்தான்.

2313 கறங்குஓலை கொள்ளிவட் டம்கட லில்திரை
நிறஞ்சேர் ததிமத்தின் மலத்தே நின்றங்கு
அறங்காண் சுவர்க்க நரகம் புவிசேர்ந்து
கிரங்கா உயிர்அரு ளால்இவை நீங்குமே. (10)

காற்றாடியின் ஓலையும் கொள்ளிக்கட்டையின் வட்ட
மும் கடலின் அலையும் அழகு நிறைந்த தயிரின் மத்தும்
போல உயிர்மலத்தினால் சுழன்று, அவ்விடத்துத் தத்தம்
புண்ணிய பாவத்துக்கு ஏற்பப் பொருந்தும் சொர்க்கம்
நரகம் சேர்ந்து பூமியைக் கடந்து வருந்தி, உயிர் இறைவன்
அருளை அடைந்தால் பிறப்பு இறப்பு நீங்கும். இறைவனது
அருளைப் பெற்றால் உயிர்க்கூட்டம் பிறவிக்கு வாரா.

2314 தானே சிவமான தன்மை தலைப்பட
ஆன மலமும்அப் பாச பேதமும்
ஆன குணமும் பரான்மா உபாதியும்
பானுவின் முன்மதி போல்பட ராவே. (11)

திருவருட் பேற்றால் ஆருயிர் தானே சிவமாந்தன்மை
எய்தும். எய்தத் தொன்மையான மலமும் அம்மலத்தைப்
போக்க அருளால் சேர்க்கப்பட்ட பாச வேறுபாடு
சுளுமாகிய ஐம் மலங்களும் நீங்கும். அதனால் ஏற்படும்
குணங்களாகிய தீமைகளும் அகலும். உயிர்த்தன்மைத்
தடையாகிய பரான்மா உபாதியும் நீங்கும். இவை முற்றும்
உடன் ஒருங்கு அகல்வதற்கு ஒப்பு ஞாயிற்றின்முன் திங்கள்
நீங்குவதாகும். நீங்குதல் என்பது அடங்குதல்.

2315 நெருப்புண்டு நீருண்டு வாயுவும் உண்டங்கு
அருக்கனும் சோமனும் அங்கே அமரும்
திருத்தக்க மாலும் திசைமுகன் தானும்
உருத்திர சோதியும் உள்ளத்து ளாரே. (12)

உலகமும் உடலும் ஒப்பெனக் கூறும் உண்மையான்
உடலகத்தும் நிலமுண்டு; நீருண்டு; நெருப்புண்டு; காற்
றுண்டு; வெளியுண்டு; ஞாயிறுண்டு. அவற்றை இயக்கும்
தெய்வங்களாகிய அயன், அரி அரன், ஆண்டான், அரு
ளோன் என்பாரும் உளர். ஐம்பூத நிலையை முறையே மூலம்,
மேல் வயிறு, நெஞ்சம், கழுத்து, உச்சித்துளை என்ப.
ஞாயிற்று மண்டிலத்தை அடிப்பகுதியிலும் திங்கள்
மண்டிலத்தைப் புருவ நடுவிலும் கூறுப.

2316 ஆனைகள் ஐந்தும் அடங்கி அறிவென்னும்
ஞானத் திரியைக் கொளுவி அதனுட்புக்கு
ஊனை இருளற நோக்கும் ஒருவற்கு
வானகம் ஏற வழிஎளி தாமே. (13)

ஐம்பொறிகளாகிய யானைகளை அடக்கி, அறிவாகிய
ஞானத்திரியைத் தூண்டி, காணும் சீவ ஒளியில் புகுந்து,
ஊனாலாகிய உம்பைச் சோதி வடிவாகக் காண்பவர்க்கு
சிவலோகம் ஏற வழி மிக எளிதாகும். சீவ ஒளியில்
நிலைபெற்று உடலைச் சோதி மயமாகக் காண்பவர்
முத்திநிலை எய்துவர்.

2317 ஆடிய காலில் அசைக்கின்ற வாயுவும்
தாடித் தெழுந்த தமருக ஓசையும்
பாடி எழுகின்ற வேதாக மங்களும்
நாடியின் உள்ளாக நான்கண்ட வாரே. (14)

சந்திர கலையில் இயக்கம் பெறுகின்ற பிராணனும் அது
மேல் செல்லுவதால் உண்டாக்கின்ற சிறுபறை முழக்கமும்

ஒலிக்கின்ற வேதாகமங்களின் மூலமான இனிய நாதமும் எனது இடை நாடியில் சகஸ்ர தளத்தில் நான் கண்டு கொண்டேன். (ஆடியகால் - தூக்கிய இடத் திருவடி சந்திரகலை சந்திரன் மனத்துக்கு அதிபர். தமருகம் - உடுக்கை. அசைக்கின்ற வாயு - சிலம்பொலி. தாடித்து - மிகுத்து (தடித்து))

2318 முன்னை அறிவினில் செய்த முதுதவம்
பின்னை அறிவினைப் பெற்றால் அறியலாம்
தன்னை அறிவது அறிவாம்அஃ தன்றிப்
பின்னை அறிவது பேயறி வாருமே. (15)

முந்திய பிறவிகளில் ஞானத்தினால் சாதகம் செய்த நற்றவம் காரணமாக, இப்போது எடுத்த பிறவியில் அவ்வறிவு பிரகாச முற்று விளங்கில், தனது இயல்பான அகண்ட வடிவத்தை அறியலாகும். இவ்வாறு தன்னை அறிதலே அறிவாகும். அஃது அல்லாமல் பிற அறிவினைப் பெற்றால் பேய் போலச் சொர்க்க நரசங்களில் அலைந்து பிறப்பு எடுக்க வேண்டியதாகும்.

2319 செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மாகும்
செயலற் றிருப்பார் சிவயோகம் தேடார்
செயலற் றிருப்பார் செகத்தோடுங் கூடார்
செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாமே. (16)

திருவருளால் செயலற்றிருப்பதைச் சமாதி அல்லது நிட்டை என்பர். செயலற்றிருக்கச் சிவ இன்பம் ஆகும். செயலற்றிருப்போர் சிவயோகம் தேடார். அவர்கள் உலக நிலையிலா வாழ்வுடனும் கூடார். செயலற்றிருக்கும் திருவினர்க்கே சிவபெருமானின் பேரின்பச் செய்தி உண்டாகும். செயலறல் அகப்புறச் செயலறலாகும். ஆனால் ஆண்டான் அடியின்ப நுகர்வுச் செயலுண்டு. அது நிற்கும் நிட்டை

2320 தான் அவ னாகும் சமாதிகை கூடினால்
 ஆன மலம் அறும் அப்பசுத் தன்மைபோம்
 ஈனமில் காயம் இருக்கும் இருநிலத்து
 ஊனங்கள் எட்டும் ஒழித்தொன்று வோர்கட்கே

(17)

திருவருளால் ஆருயிர்கட்குத் தான் அவனாம் சமாதிகைகூடினால் ஐவகையான மலம் அறும். சிற்றுணர்வு என்னும் பசுத்தன்மை அகலும், புலால் நுகர்தல், கொலை, சுளவு, சுள், காமம், பொய் கூறல், சிவனை மறத்தல், சிவனடியாரை மறத்தல் என்னும் எண் பெருங்குற்றமும் ஒழிந்து சிவபெருமான் திருவடியை ஒன்று வோர்க்குக் குற்றமற்ற அவர்தம் நல்லுடல் சிவ வுலகத்தில் இருக்கும்.

2321 தொலையா அரனடி தோன்றும்அம் சத்தி
 தொலையா இருளொளி தோற்ற அணுவும்
 தொலையாத் தொழின்ஞானம் தொன்மையில்

நண்ணித்

தொலையாத பெத்தம்முத் திக்கிடை தோயுமே. (18)

ஆருயிர்கட்குச் செவ்வி வாய்த்ததும் திருவருள் வீழ்ச்சியாகிய சத்திநிபாதம் எய்தும். எய்தவே, என்றும் பொன்றாச் சிவபெருமானின் திருவடி தோன்றும். ஒடுங்கு தலாவது கெடுதல் எய்தாத மலமாகிய இருளும், சிற்றுணர்வாகிய உயிர்த்தன்மையும் தோன்றுதலாம். அணுவாகிய ஆரு யிர்க்குக் கேடில்லாத தொன்மையிலேயே உள்ள நன்னெறி நான்மையின் தொழிலும் அறிவும் உண்டு. அதனால் சுட்டு வீடென்று சொல்லப்படும் இருநிலையும் தோன்றும். அதற்கிடையில் ஆருயிர் அருளில் தோயும். (பெத்தம் - பந்த பாசங்களில் நிற்கும் நிலை. சத்திநிபாதம் - பக்குவம் பெற்ற ஆன்மாக்களிடம் திருவருள் பற்றுதல்.)

2322 தோன்றிய பெத்தமும் முத்தியும் சூழ்சத்தி
மான்றும் தெருண்டும் உயிர் பெறும் மற்றவை
தான்தரு ஞானம்தன் சத்திக்குச் சாதனாம்
ஊன்றலில் லாஉள் ளொளிக்குஒளி யாமே (19)

திருவருட் சத்தியால் ஆருயிர்க்குத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட
கட்டும் வீடும் தோன்றும். அவற்றை அவ்வுயிர் மருண்டும்
தெருண்டும் உணரும். பின் சிவபெருமான் அருள்கின்ற
திருவடியுணர்வால் அவ்வுயிர் சத்திக்குச் சாதனன் ஆகும்.
அஃதாவது, அவ்வுயிர் அருள்வழி ஒழுகுவது ஊன்றி நின்று
நிலைப்பதல்லாத உள்ளொளிக்குள் ஒளியாய் சிவ ஒளி
தோன்றும். (மான்று - மயங்கி. தெருண்டு - தெளிந்து.)

2323 அறிகின்றி லாதன ஐமும் ஒன்றும்
அறிகின்ற என்னை அறியா திருந்தேன்
அறிகின்றாய் நீயென்று அருள்செய்தான் நந்தி
அறிகின்ற நானென்று அறிந்துகொண் டேனே (20)

தாமே அறியும் தன்மையில்லாத முப்பத்தாறு மெய்களும்
ஆருயிரால் அறிகின்றன. அவ் வன்மையினையும் அறிகின்ற
என்னையும் அறியாதிருந்தேன். சிவபெருமான் அறியும்
தன்மை உனக்குள்ள தென்று அருளால் அறிவித்தான். அத
னால் நான் அறிகின்றேன் என்று அறிந்து கொண்டேன்.
இதன்கண் நம் மூலர் தம் முன்னிலையினை ஒதியருள்
கின்றார்.

2324 தான்அவ னாகிய ஞானத் தலைவனை
வானவ ராதியை மாமணிச் சோதியை
ஈனமில் ஞானத்து இன்னருள் சத்தியை
ஊனமி லாத்தன்னை ஊனிடைக் கண்டதே (21)

மேல் ஒதியவாறு விளக்க விளங்கும் அறிவுள்ளது
உயிரென உணர்ந்தோன் இரும்பைப் பொன்னாக்கும்

இயைபுபோல், தன்னை அவனாக்கும் ஞானத்தலைவன் சிவன் என்பன். சிவ வுலக வாழ்வினர்க்கு முதல்வனும் அவனே. அளவிடப்படாத மாமணியாகிய செம்மணிச் சோதியை மாசிலா மெய்யுணர்வை நல்கும் இனிய வனப்பு மிகும் நல்லருள் ஆற்றலும் அவனே. ஒரு ஞான்றும் முழு முதல் தன்மையில் ஏதும் குறை பாடில்லாத சிவபெருமானை இவ் வுடம்பகத்தே அவன் காட்டக் கண்டு கொண்டேன் என்க.

2325 ஒளியும் இருளும் பரையும் பரையுள்
அளியது எனலாகும் ஆன்மாவை யன்றி
அளியும் அருளும் தெருளும் கடந்து
தெளிய அருளே சிவானந்த மாமே.

(22)

சிற்றறிவாகிய ஒளியும் ஆணவமாகிய இருளும் இவற்றை விளக்கும் நடப்பாற்றலாகிய பரையும் அத்திருவருளால் தலையளிக்கத் தக்க ஆருயிரும் அருளால் உணரலாகும். அதன் மேலும் தலையளிப்பையும் அதனைப் புரியும் அருளையும், அவ்வருளால் எய்தும் தெருளையும் கடந்து திருவடியைத் தெளியத் துணை புரியும் வனப் பாற்றலாகிய திருவருளே சிவப் பேரின்பமாகும்.

2326 ஆனந்த மாகும் அரனருட் சத்தியில்
தான் அந்த மாம்உயிர் தானே சமாதிகெய்து
ஊன்அந்த மாய்உணர் வாய்உள் உணர்வுறில்
கோன்அந்தம் வாய்க்கும் மகாவா கியமாமே.

(23)

சிவத்தினது அருட் சத்தில் ஆன்மா தன் வயமற்று அழுந்தில் ஆனந்தத்தை அடையும். உடலைக் கடந்து சமாதிகெய்து உணர்வு மயமாய் உள் உணர்வில்கலந்து அகண்டமாய் நிற்கும் அறிவைப் பெற்றால் உடலின் தலைவனான ஆன்மாவின் சுட்டறிவு முடிவுறும். இது மகாவாக்கியப் பொருளாகும்.

2327 அறிவிக்க வேண்டாம் அறிவற்று அயர்வோர்க்கும்
அறிவிக்க வேண்டாம் அறிவிற் செறிவோர்க்கும்
அறிவுற்று அறியாமை எய்திநிற் போர்க்கே
அறிவிக்கத் தம்அறி வார்அறி வோரே. (24)

ஆன்ம ஞானமற்றுத் தாமதகுணம் பொருந்தியவர்களுக்கு
ஞானோபதேசம் செய்ய வேண்டாம். பூர்வ சென்மம்
காரணமாக இயல்பாகவே ஞானம் பெற்றவர்க்கும் அறிவிக்க
வேண்டாம். ஆன்ம ஞானத்தைக் கல்வியினால் அறிந்தும்
அனுபவம் கூடாமல் அறியாமையில் உள்ளவர்க்கே அவர்
கள் அனுபவம் பெற்றுத் தம்முடைய எதார்த்த சொரூபத்தை
அறிவார்.

2328 சத்தும் அசத்தும் சதசத்தும் தான்கூடிச்
சித்தும் அசித்தும் சிவசித்த தாய்நிற்கும்
சுத்தம் அசுத்தம் தொடங்காத துரியத்துச்
சுத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் றவர்களே. (25)

சத்து அசத்து சதசத்து என்னும் பொருட்களில் தான்
எனப்படுகிற ஆன்மா மற்றைய பொருட்களோடு கூடி,
அறிவுப் பொருளாகவும் அறிவற்ற பொருளாகவும் பேர
றிவுப் பொருளாகவும் நிற்கும். சுத்த மாயையும் அசுத்த
மாயையும் தொடராத துரிய நிலையில், சாக்கிரம் சொப்
பனம் சுழுத்தி ஆகிய மூன்று நிலைகளையும் பிரணவத்
தையும் கடந்து மலங்களின் நீங்கிய சுத்தமுடையதாகும்.

2329 தானே அறியான் அறிவிலோன் தானல்லன்
தானே அறிவான் அறிவு சதசத்தென்று
ஆனால் இரண்டும் அரனரு ளாய்நிற்கத்
தானே அறிந்து சிவத்துடன் தங்குமே. (26)

ஆன்மா தானாகவே தனது உண்மைச் சொரூபத்தை
அறியமாட்டான். ஆனால் அறிவில்லாதவனும் அல்லன்.

தன்னுடைய அறிவு அறிவும் அறியாமையும் உடையது என்று சொருபத்தை அறிந்தபின் அறிவான். ஆனால் இவ்விரு தன்மைகளும் அருட் சத்திப் பதிவால் உண்டாக, ஆன்மா தன்னையும் அறிந்து தலைவனான சிவத்துடன் பொருந்திப் பேரின்பம் அடையும்.

2330 தத்துவ ஞானம் தலைப்பட் டவர்கட்கே
தத்துவ ஞானம் தலைப்பட லாய்நிற்கும்
தத்துவ ஞானத்துத் தான்அவ னாகவே
தத்துவ ஞானானந் தந்தான் தொடங்குமே (27)

முப்பத்தாறு மெய்களின் உண்மை உணரும் உணர்வு தலைப்பட்டவர்கட்கே திருவடியுணர்வாகிய அழியாத் தத்துவ ஞானம் கைகூடும். அத் திருவடியுணர்வு கைவந்தால் சிவனருளால் சிவனாவன். சிவனாகவே திருவடிக்கீழ் அமர்ந்து திருவடியின்பம் துய்ப்பன்.

தத்துவ ஞான ஆனந்தம் தான் தொடங்குமே - எனப் பிரித்துக்கொள்க.

2331 தன்னை அறிந்து சிவனுடன் தானாக
மன்னும் மலம்குணம் மாளும் பிறப்பறும்
பின்அது சன்முத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி
நன்னது ஞானத்து முத்திரை நண்ணுமே (28)

திருவருளால் ஒருவன் தன் உண்மை நிலையினை அறிந்து, அச் சிவபெருமான் திருவடிக்கீழ்த் தங்கி நிலைப்பன். தங்கவே மலம் முதலியவற்றின் பிணிப்பு மறைப்பு துய்ப்பு முதலிய பண்புகள் அறும். அறவே பிறப்பும் அறும். அற்ற பின் கைகூடுவது உண்மைத் திருவடிப் பேறாகும். அப் பேற்றால் நன்னெறிப் பேரொளி நண்ணும். நண்ணவே என்றும் நன்மை பயப்பதாகிய திருவடி உணர்வுப் பொறி பெற்ற திருவினராவர். (பொறி - முத்திரை)

2332 ஞானம்தன் மேனி கிரியை நடுஅங்கம்
தானுறும் இச்சை உயிராகத் தற்பரன்
மேனிகொண்டு ஐங்குரு மத்துவித் தாதலால்
மோனிகள் ஞானத்து முத்திரைபெற் றார்களே.(29)

சிவத்தின் திருமேனி ஞானமாகும் கிரியையில் அவன் நடு அங்கமாகவுள்ள இதயத்தில் உறைபவனாக வுள்ளான். உயிரின் இச்சையில் தனது இச்சையைப் பொருத்தி அந்த மேலான சிவம் உயிர்களிடம் ஒளியில் பொருந்தி, சிருஷ்டி யாதி ஐந்தொழில்களுக்கும் காரணமாக உள்ளதால் பிரணவ யோகிகள் அவன் அறிவுடன் பொருந்தித் தங்களது இச்சை கிரியைகளை விட்டு ஞான முத்திரையைப் பெற்றார்கள்.

2333 உயிர்க்குஅறி உண்மை உயிர்இச்சை மானம்
உயிர்க்குக் கிரியை உயிர்மாயை சூக்கம்
உயிர்க்குஇவை ஊட்டுவோன் ஊட்டும் அவனே
உயிர்ச்செயல் அன்றிஅவ் வுள்ளத்து ளானே. (30)

உயிர்க்குரிய அறிவு சத்தியப் பொருளது. உயிர்க்குரிய அபிமானம் அதன் இச்சையாகும். உயிரின் செயல் உயிரோடு பிணிக்கப்பட்ட மாயையின் அளவாகும். இவை அனைத்தும் பரவிந்துவில் சூக்கும் மாய் உள்ளன. இவை களை உயிரோடு புணர்த்தியவன் எல்லாவற்றையும் புணர்த் தும் சிவமேயாகும். ஆதலால் உயிர்கள் செயல் அவற்றின் செயலாகாது; உள்ளத்திலுள்ள சிவத்தின் செயலாகும்.

2334 தொழில்இச்சை ஞானங்கள் தொல்சிவசீவர்
கழிவற்ற மாமாயை மாயையின் ஆகும்
பழிவற்ற காரண காரியம் பாழ்விட்டு
அழிவற்ற சாந்தாதீ தன்சிவ னாமே. (31)

பழமையாகச் சிவமாந் தன்மை எய்திய சீவரது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நீங்காத சுத்தாசுத்த மாயா காரியங் களினால் நிகழ்வனவாகும். அச் சீவன் பழியில்லாத காரண

காரிய தத்துவங்கள் பாழ்பட நிலைபேறான சாந்திய
தீதகலையில் விளங்குபனான சிவனாவன். சாந்தியதீத கலை
வியாபகம். மற்ற கலைகள் அதனுள் வியாப்பியம்.

2335 இல்லதும் உள்ளதும் யாவையும் தானாகி
இல்லதம் உள்ளது மாய்அன்றாம் அண்ணலைச்
சொல்வது சொல்லிடித் தூராகி தூரமென்று
ஒல்லை உணர்ந்தால் உயிர்க்குயி ராகுமே. (32)

நிலையில்லாக் காரியப் பொருளான மாயா வடிவங்களி
லும் நிலயான கரணமான பரவிந்துவிலும் எல்லாவற்றிலும்
கலந்து சிவன் தானாகி, பொருள் தன்மையால் இல்லதும்
உள்ளதுமாய அப்பொருள்களின் வேறாயும் உள்ள
சிவனை, வாக்குக்கு அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் உள்ளவன்
என்று விரைவில் சிவஞானத்தால் உணரின் அவன்
உயிர்க்குயிராய் விளங்குவான்.

2336 உயிரிச்சை யூட்டி உழிதரும் சத்தி
உயிரிச்சை வாட்டி ஒழித்திடும் ஞானம்
உயிரிச்சை யூட்டி யுடனுறலாலே
உயிரிச்சை வாட்டி உயர்பதஞ் சேருமே. (33)

உயிர்களிடம் விருப்பத்தை உண்டாக்கி மாயையை இட
மாகப் பொருந்தும்படி செய்யும் சத்தி, ஞானமான போது
உயிரின் இச்சைகளை அழித்து நிற்கும். உயிர் களுக்கு
இறைவன்பால் அன்பு உண்டாகச் செய்து உடனாய்
இருத்தலால் உயிரானது உலக இச்சைகளை அழித்து
மேலான சிவபதம் சேரும்.

2337 சேரும் சிவமானார் ஐம்மலம் தீர்ந்தவர்
ஓர்ஒன்றி லார்ஐம் மலஇருள் உற்றவர்
பாரின்கண் விண்நர கம்புகும் பான்மையர்
ஆருங்கண் போரார் அவையருள் என்றே. (34)

உயிரின் இச்சையை வாட்டிச் சிவமாம் பேறு பெற்றவர் உயிர்க்குற்றமாகிய ஐம்மலங்களையும் - அகற்றினவராவர். அவ்விதம் சிவத்துடன் ஒன்றுதல் இல்லாதவர் உயிர்க்குற்றமாகிய ஐம்மலக் குற்றங்களையும் பொருந்தி இருளுடையவராக இருப்பர். இத்தகையோர் பூமியிலும் சொர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் உழல்பவராக இருப்பர். இங்ஙனம் பிறந்து உழல்வது சிவ சக்தியினால் என்பதை யாரும் உணர்வதில்லை. சிவமாந்தன்மை எய்தியவர் சிவசக்தியினால் தன் உண்மை உணர்வர்.

2338 எய்தினர் செய்யும் இருமாயா சக்தியின்
எய்தினர் செய்யும் இருஞான சக்தியின்
எய்தினர் செய்யும் இருஞால சக்தியின்
எய்தினர் செய்யும் இறையருள் தானே. (35)

ஆருயிர்கள் தூமாயை தூவாமாயை என்னும் இருமாயைகளிலும் அருளால் பொருந்திச் செய்பவன செய்யும். அது போல் பெரிய ஞான சக்தியைப் பொருந்தி அறிவு விளங்கப்பெறும் பெரிய நிலவுலக முதலாம் மூலப்பகுதியினைப் பொருந்தித் துய்ப்பன துய்க்கும். இவை யனைத்தும் திருவருளால் நிகழ்வனவாகும். (இரு மாயா சக்தி - சுத்தமாயை, அசுத்த மாயை. ஞாலசக்தி - பிரகிருதி மாயை. தூமாயை - சுத்தமாயை. தூவாமாயை - அசுத்தமாயை.)

2339 திருந்தினர் விட்டார் திருவில் நரகம்
திருந்தினர் விட்டார் திருவார் சுவர்க்கம்
திருந்தினர் விட்டார் செறிமலர் கூட்டம்
திருந்தினர் விட்டார் சிவமாய் அவமே. (36)

திருவடி யுணர்வால் திருத்த முற்றவர் இன்பமில்லாத துன்பம் நிறைந்த இருளுலகம் புகார். திருவடியுணர்வு - மெய்யுணர்வு, சிவஞானம். அத்தகைய உணர்வுடையார் நிலையிலா இன்பம் எய்தும் துறக்க உலகத்தையும் கான்ற சோறென ஒதுக்கித் தள்ளினர். அவர்கள் ஐம்மலக்

கூட்டத்தையும் அறவே விட்டனர். மேலும் சிவமாய்த்
 திகழ்ந்தனர். அதனால் அவமாய பிறப்பினை விட்டனர்.
 இவர்களே தங்கருமம் செய்யும் தவத் தோராவார். ஏனையோர்
 சிறப்பில்லாத பிறப்பு வினை செய்யும் அவத்தராவார்.

2340 அவமும் சிவமும் அறியார் அறியார்
 அவமும் சிவமும் அறிவார் அறிவார்
 அவமும் சிவமும் அருளால் அறிந்தால்
 அவமும் சிவமும் அவனரு ளாமே. (37)

நல்லறிவு இல்லாதவர் எது பயனற்றது எது பயன்
 உள்ளது என்பதை அறியமாட்டார். நல்லறிவு உள்ளவர்
 பயனற்றதையும் பயனுள்ளதையும் பிரித்து உணர்வர்.
 அவ்வாறு பிரித்து, அறிவினால் தெளிந்தால் சீவர்களுக்கு
 அமைத்த கேடும் நன்மையும் அவன் அருளால் ஆம் என்று
 உணர்வர். சீவர்களுக்கு நன்மையும் தீமையும் அமைப்பது
 அருளேயாகும்.

2341 அருளான சத்தி அனல்வெம்மை போலப்
 பொருள்அவ னாகத்தான் போதம் புணரும்
 இருள்ஒளி யாய்மீண்டு மும்மல மாகும்
 திருவருள் ஆனந்தி செம்பொருள் ஆமே. (38)

அருள் என்ற சிவசத்தி நெருப்பும் அதனை விட்டு நீங்காத
 வெப்பமும் போல அவன் பொருளாகத்தான் ஞானமாய்ப்
 பொருந்தும். ஆன்மாவினிடம் சிவசத்தி இருளாகவும்
 ஒளியாகவும் பிரிந்து பின் மும் மலங்களாக விரியும்.
 சிவானந்தத்தை விளைக்கும் சத்தியே சிவமாகும்.

2342 ஆதித்தன் தோன்ற வரும்பது மாதிகள்
 பேதித்த தவ்வினை யாற்செயல் சேதிப்ப
 ஆதித்தன் தன்கதி ரால்அவை சேட்டிப்பப்
 பேதித்துப் பேதியா வாறுஅருட் பேதமே. (39)

சூரியன் உதிக்க வளரும் தாமரை முதலிய மலர்கள் பக்குவ மாறுபாட்டுக்கு ஏற்ப அவ்வவற்றின் தன்மை மாறுபட்டு, சூரியனது ஒளிக் கிரணங்களால் அம் மலர்கள் தொழிற்பட மலர்ந்தும் மலர்ச்சி புலப்படாதவாறுபோல, சத்தியில் அருட்பதிவால் உண்டாகும் மாறுபாடும் ஆகும். சூரியனது கிரணத்தால் மலர் விரிவது போலச் சத்தியின் பதிவால் சீவர்கள் மெத்தென ஒளிபெறுவர்.

2343 பேதம் அபேதம் பிறழ்பேதா பேதமும்
 போதம் புணர்போதம் போதமும் நாதமும்
 நாத முடன்நாத நாதாதி நாதமும்
 அதன் அருளின் அருள்இச்சை யாமே. (40)

காணப்படும் உலகை வேற்றுமையாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வேற்றுமையும் ஒற்றுமையாகக் காண்கின்ற தன்மையும் இயற்கை அறிவும் கல்வி கேள்விகளினால் ஆய அறிவும் ஞானமும் நாதமும் நாதத்தைத் தொடர்ந்து அதிநாதம் என்ற நாதாந்த நிலைபெறுதலும் ஆன்மாவுக்கு அருளில் அமைந்த இச்சா சத்தியின் கருணையாகும். (ஆதன் - ஆன்மா.) அதிநாதம், மகாநாதம், நாதாந்தம் என்பன ஒரு பொருளானவே.

2344 மேவிய பொய்க்கரி யாட்டும் வினையெனப்
 பாவிய பூதம்கொண்டு ஆட்டிப் படைப்பாதி
 பூவியல் கூட்டத்தால் போதம் புரிந்தருள்
 ஆவியை நாட்டும் அரன்அரு ளாமே. (41)

பொய்யான யானைப் பதுமையை மனிதன் பொருந்தி ஆட்டும் செயல்போல், பரந்த பூதங்களைக் கொண்டு ஆடச் செய்து படைத்தல் முதலான தொழில்களால் பூமி சொர்க்கம் நரகம் முதலியவைகளுடன் கூடச் செய்து ஞானம் வரப்பண்ணுதல் உயிரை நிலைபெறச் செய்யும் சிவனுட்க் சத்தியின் செயலாகும்.

2345 ஆறாறு அகன்று தனையறிந் தானவன்
 ஈறாகி யாவினும் இயலாவும் தனில்எய்த
 வேறாய் வெளிபுக்கு வீடுற்றான் அம்மருள்
 தேறாத் தெளிவுற்றுத் தீண்டச் சிவமாமே (42)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விட்டுத் தன்
 உண்மையை அறிந்த ஆன்மாவானவன், எல்லா உயிர்களிடமும்
 செல்ல வல்லவனாயும் எல்லா உயிர்களையும்
 தன்னிடம் காண்பவனாயும் அவைகளின் வேறாயும்
 பரவெளியில் புகுந்து வீட்டை அடைவான். முன்னர் இருந்த
 மயக்கம் தேறித் தெளிவுற்று அருள்சத்தி பதியச் சிவமாவான்.

2346 தீண்டற்குரிய அரிய திருவடி நேயத்தை
 மீண்டுற்று அருளால் விதிவழியே சென்று
 தூண்டிச் சிவஞான மாவினைத் தானேறித்
 தூண்டிச் சிவனுடன் சாரலும் ஆமே (43)

தற்போதத்தினால் அடைவதற்கு அருமையான திருவடிப்
 பேற்றை முற்பிறவியின் தொடர்பாக இப்பிறவியில் அருள்
 கூட்ட அறிந்து, அந்நெறியில் சென்று மூலாதாரத்திலிருந்து
 மேலேறும் வாசியாகிய குதிரையில் ஏறி, ஆதாரங்களைக்
 கடந்து நிராதாரம் சென்று சிவனுடன் சார்தல் அமையும்.

2347 சார்ந்தவர் சாரணர் சித்தர் சமாதியர்
 சார்ந்தவர் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ சாத்தியர்
 சார்ந்தவர் நேயந் தலைப்பட்ட ஆனந்தர்
 சார்ந்தவர் சத்த அருள்தன்மை யாரே. (44)

சிவத்தைச் சார்ந்தவர் சாரணர்களும் சித்தர்களும் சமாதி
 பொருந்தினவர்களும் ஆவார்கள். உண்மைச் சிவஞானத்தை
 உணர்ந்தவரும் சார்ந்தவர் ஆவார். சிவத்தின்பால் அன்பு
 கொண்டு சிவானந்தத்தை அனுபவிப்பவரும் சார்ந்தவராம்.
 நாதமாகிய அருளில் விளங்குபவரும் சார்ந்தவராக இருப்பர்.

(சாரணர் - எங்கும் செல்லும் ஆற்றலுடன் உயிருக்கு உதவுபவர்.)

2348 தான்என்று அவன்என்று இரண்டென்பர் தத்துவம்
தான் என்று அவன்என்று இரண்டற்ற

தன்மையைத்
தான்என்று இரண்டுஉன்னார் கேவலத் தானவர்
தான்இன்றித் தானாகத் தத்துவ சுத்தமே (45)

ஆன்மாவாகிய தான்என்றும் சிவமாகிய அவன் என்றும்
ஆக உண்மையைப் பொருள் இரண்டு என்று கூறுவர் சகலர்.
தான்என்று அவன் என்று இல்லாமல் ஒன்றான தன்மையை,
அருட் கேவலத்தில் இருப்போர் தன்னைச் சிவத்துக்கு
வேறான பொருள் என்று எண்ணமாட்டார். அவ்வாறு
ஆன்மா தற்போதம் கெட்டுச் சிவமே யாகத் தத்துவ
சுத்தமாகும்.

2349 தன்னினில் தன்னை அறியும் தலைமகன்
தன்னினில் தன் ஐ அறியத் தலைப்படும்
தன்னினில் தன்னைச் சார்சிலன் ஆகில்
தன்னினில் தன்னையும் சார்தற்கு அரியவே. (46)

தன்னிடத்தே தன் உண்மையை அறியும் தத்துவசுத்தி
பெற்ற ஆன்மா தன் உண்மையில் தனது தலைவனாகிய
சிவத்தை அறிய அது வளர்ந்து தோன்றும். அவ்வாறு
தன்னிடத்தே தன் உண்மையை அறிந்து பொருந்தானாகில்
தன்னிடத்தே தனது தலைவனையும் அடைவதற்கு
அருமையாகும். தலைப்படுதல் - வளர்தல்.

2350 அறியகி லேன்என்று அரற்றாதே நீயும்
நெறிவழி யேசென்ற நேர்ப்பட்ட பின்னை
இருசுட ராகி இயற்றவல் லானும்
ஒருசுட ராவந்துஎன் உள்ளத்துள் ஆமே. (47)

மேல் ஒதியவாறு திருவருளால் யான் அறியகில்லேன் என்று நீயும் கவன்று அரற்றுதல் செய்ய வேண்டா. நன்னெறி நான்மை வழியே சென்றால் திருவருளால் சிவன் உனக்கும் நேர்படுவன். அவன் பின்பு அடியேனுக்கும் ஆருயிர் பேருயிர் என்ற இருகடராய் இயைந்து இயக்கும் உண்மையினையும் புலப்படுத்துவன். அத்தகைய வல்லானாகிய சிவன் அடியேனை அவன் திருவடிக்கீழ் அடக்கி அடியேன் உள்ளத்து உள்ளாவான். (ஆருயிர் - ஆன்மா. பேருயிர் பரமான்மா; சிவன். இருகடர் - சிவன், சீவன். ஒரு கடர் - சிவன்.)

2351 மண்ணன்று தான்பல நற்கலன் ஆயிடும்
உள்ளிற்ற யோனிகட்கு எல்லாம் ஒருவனே
கண்ணன்று தான்பல காணும் தனைக்காணா
அண்ணலும் அவ்வண்ணம் ஆகிநின் றானே. (48)

மண் என்ற ஒரு பொருள் பாணை சட்டி முதலிய பல பாண்டங்களாக ஆகிறது. அது போல இறைவன் ஒருவனே சகல சீவ வார்க்கங்களிலும் ஆகியுள்ளான். கண் ஒரு பொருளாக இருந்து உலகிடைப் பல பொருள்களைக் கண்டும் அதனை அவை காணா. அதுபோல உயிர்களின் தலை வனான இறைவனும் தான் எல்லாவற்றையும் அறிந்தும் தான் அவற்றால் அறியப்படாதவனாய் உள்ளான்.

2352 ஓம்புகின் றான்உலகு ஏழையும் உள்ளின்று
கூம்புகின் றார்குணத் தின்னொடும் கூறுவர்
தேம்புகின் றார்சிவன் சிந்தைசெய் யாதவர்
கூம்பகில் லார்வந்து கொள்ளலும் ஆமே. (49)

சிவபெருமான் உயிர்க்கு உயிராய், உலகுக்கும் உயிராய் உள்ளின்று, உலகு ஏழினையும் ஒம்பியருள்கின்றனன். அச்சிவ பெருமான் திருவடிக்கண் ஒருங்கிய மனத்தார் கூம்புகின்றா ராவர். அத்தகையாரை மெய்யடியார் எட்டு வான் குணத்து எம்மான் எனக் கூறுவர். சிவபெருமானின்

திருவடிகளை நினையாதவர் தேம்புகின்றார் ஆவர். உள்ளத் தளர்ச்சி யில்லாதவர் இடையறாது நினைந்து சிவன் திருவடியைக் கொள்ளத் தளரார்.

2353 குறிஅறி யார்கள் குறிகாண மாட்டார்
குறிஅறி யார்கடம் கூடல் பெரிது
குறிஅறி யாவகை கூடுமின் கூடி
அறிவறி யாஇருந்து அன்னமும் ஆமே. (50)

உயிர்க்கு உயிராய் இருக்கும் சிவத்தைத் தன் உண்மை என்ற பரவிந்து மண்டலம் வெளிப்படாதபோது அறிய மாட்டார். இவ்விதம் தன் உண்மை அறியாதவர் உடம் போடு கூடிப் பல பிறப்பு எடுப்பர். சிவம் வேறு தாம் வேறு என்று எண்ணாமல் சிவத்துடன் அத்துவிதமாய் (பிரிப்பின்றி) நில்லுங்கள். அங்ஙனம் கூடிச் சுட்டியறிதல் இன்றி அதுவேயாக இருந்து ஹம்சம் ஆகுங்கள். ஹம்சம் - நான் அவன். சிவனோடு அத்துவித பாவனையில் இருந்தால் ஹம்சம் ஆகலாம்.

2354 ஊனோ உயிரோ உறுகின்றது ஏதுஇன்பம்
வானோர் தலைவி மயக்கத்து உறநிற்கத்
தானோ பெரிதுஅறி வோம்என்னும் மானுடர்
தானே பிறப்போடு இறப்பறி யாரே. (51)

சிவானந்தத்தைப் பெறுவது உடலா உயிரா இவற்றுள் எது? ஆகாய ரூபினியாகிய சத்தியோடு பொருந்தி இவை ஒன்றும் அறியாது இருப்ப, தாம் மிகவும் அறிகின்றோம் என்று கூறும் மக்கள் மேலும் மேலும் வரும் பிறப்பு இறப்பில் பொருந்தி அவை நீக்க அறியமாட்டார்.

14. அறிவுதயம்

(அஃதாவது ஆன்மாவுக்குச் சுட்டறிவு இன்றி எல்லாவற்றையும் அறியும் அறிவு உள்ளது என்று அறிவது)

2355 தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே. (1)

ஆன்மாவாகிய தன்னை அறிவுரு என்று அறிந்தால் கருவி
கரணங்களோடு பொருந்தி மயங்க வேண்டிய கேடு வராது,
தான் அறிவுரு என்பதை அறியாமல் ஆன்மா தனது
அஞ்ஞானத்தால் கருவி கரணங்களோடு பொருந்திய
பிறவியில் பட்டு உழல்கிறது. கருவி கரணமின்றித் தானே
எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல ஒளிவடிவு என்ற அறிவை
ஞான சாதனத்தால் அறிந்தபின் தன்னை உலகோர்
வணங்கும்படியான சிவ சொரூபமாகத்தான் இருந்தான்.

2356 அங்கே அடற்பெரும் தேவரெல் லாம்தொழச்
சிங்கா தனத்தே சிவன்இருந் தானென்று
சங்குஆர் வளையும் சிலம்பும் சரேலெனப்
பொங்குஆர் குழலியும் போற்றிஎன் றானே. (2)

முன் மந்திரத்துக் கூறியவாறு அறிவுபெற்ற ஆன்மா அவ்
விடத்து வலிமையும் பெருமையும் மிக்க பிரமன் அரி முத
லான தேவர்கள் எல்லாம் வணங்க அரியாசனத்தில் சிவ
பெருமானே வீற்றிருக்கிறான் என்று மதித்து சங்கினா
லாகிய வளையலும் கால் சிலம்பும் ஓசையை எழுப்ப மிகுந்த
கூந்தலையுடைய பராசத்தியும் போற்றி என்று கூறினான்.

2357 அறிவு வடிவென்று அறியாத என்னை
அறிவு வடிவென்று அருள்செய்தான் நந்தி
அறிவு வடிவென்று அருளால் உணர்ந்தே
அறிவு வடிவென்று அறிந்திருந் தேனே. (3)

எவற்றையும் கருவி யில்லாது அறியும் ஆற்றல் உண்டு
என்பதை அறியாதிருந்த என்னை, என்னுடைய இயல்பான

சொருபம் அறிவு தவிர வேறில்லை என்ற அவன் கருணையால் உணர்த்தினான். நான் அறிவு சொருபன் என்று அவனது சத்தியால் உணர்த்தப்பட்டு உணர்ந்தபோது நான் அறிவு வடிவென்று அறிந்து கருவி கரணங்களை விட்டு அறிவாகவே இருந்தேன்.

2358 அறிவுக்கு அழிவில்லை ஆக்கமும் இல்லை
அறிவுக்கு அறிவல்லது ஆதாரம் இல்லை
அறிவே அறிவை அறிகின்றது என்றிட்டு
அறைகின் றனமறை ஈறுகள் தாமே (4)

ஆகாய மண்டலத்தில் மிகச் சூக்குமமாக உள்ளமையின் அறிவு எவ்விதமான தூல மாறுதலாலும் பாதிக்கப்படுவது இல்லை. அதனால் அதற்கு விருத்தியும் இல்லை.

ஆன்மாவாகிய அறிவுப் பொருளுக்குப் பேரறிவான சிவத்தையன்றி வேறு ஆதாரம் இல்லை. ஆதலால் அறிவுருவான ஆன்மா பேரறிவான சிவத்தை அறிய முற்படுகிறது என்று வேத முடிவான உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. ஆன்மா நித்தியப் பொருளாதலின் அதற்கு அழிவும் ஆக்கமும் இல்லை. பரனும் பரையும் அதற்கு ஆதாரம்.

2359 ஆயு மலரின் அணிமலர் தன்மேலே
பாய இதழ்கள் பதினாறும் அங்குள
தூய அறிவு சிவானந்த மாகியே
போய அறிவாய்ப் புணர்ந்திருந் தானே. (5)

ஆராயப் பெற்ற ஆதார கமலங்களில் சிறந்த அனாகத சக்கரத்தின் மேல், பரவிய விசுத்திச் சக்கரத்தில் பதினாறு இதழ்கள் கண்டத்தில் உள்ளன. தூய்மையான ஆன்மா அறிவு சிவானந்தம் பொருந்தி, விசுத்திச் சக்கரத்தைக் கடந்து பேரறிவாய் அதனோடு கலந்து விளங்கும். ஆன்மா சிவத்தை அறியும் முறை கூறியவாறு.

2360 மன்னிநின் றாரிடை வந்தருள் மாயத்து
 முன்னிநின் றாமை மொழிந்தேன் முதல்வனும்
 பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்திரு மேனியைப்
 பின்னிநின் றேன்றி பெரியையென் றானே. (6)

சிவ சிந்தனையில் இடைவிடாது நிற்பவரிடத்து வந்து
 சுத்தமாயா காரியமான நாத தத்துவத்தில் வெளிப்படு
 பவனை நினைந்தேன். அம்முதல்வனும் பொன்னினியில்
 திகழ்ந்து விளங்கினான். ஒப்பற்ற புகழிணையுடைய
 பொன்னார் மேனியனைப் பிணைந்து நின்றேன். அவனும்,
 "நீ பெரியவன்" என்று அருள் கூர்ந்தான்.

2361 அறிவுஅறி வாக அறிந்துஅன்பு செய்மின்
 அறிவுஅறி வாக் அறியும்இவ் வண்ணம்
 அறிவுஅறி வாக அணிமாதி சித்தி
 அறிவுஅறி வாக அறிந்தனன் நந்தியே. (7)

ஆன்ம அறிவு பேரறிவின் வழியாயது என்று உணர்ந்து
 அதனிடம் அன்பு செலுத்துங்கள். அப்போது அகண்டா
 காரம் வேரறிவுப் பொருளாய சிவமும் உங்கள் அறிவில்
 பொருந்துவான். உங்கள் அறிவு அவன் அறிவாக அமையின்
 அணிமாதி சித்திகள் தாமே பொருந்தும். அப்போது சிவன்
 உங்களது அறிவைத் தன்னறிவாகத் திருவுள்ளத்தில்
 கொண்டனன் என்பது விளங்கும்.

2362 அறிவுஅறி வென்றுஅங்கு அரற்றும் உலகம்
 அறிவுஅறி யாமை யாரும் அறியார்
 அறிவுஅறி யாமை கடந்துஅறி வானால்
 அறிவுஅறி யாமை அழகிய வாறே. (8)

உலகோர் திருவருள் நாட்டமின்றி அறிவு அறிவென்று
 அரற்றுவர். எது அறிவு எது அறியாமை என மெய்ம்
 மையைப் பகுத்து உணரார். திருவருளால் உணரும் உயிர்
 அறிவு அறியாமை என்னும் இரண்டினையும் அருளால்

கடந்து முற்றறிவு பெற்றுச் சிவமாம் பெருவாழ்வு எய்தும்.
அங்ஙனம் எய்தினால் அவ் அறிவு அறியாமை கடந்து
சிவமாம் பெருவாழ்வு எய்திய அமைதற்கரிய திருவாம்
பேரழகு புலனாம் என்க.

2363 அறிவுஅறி யாமையை நீவி யவனே
பொறிவாய் ஒழிந்துஎங்கும் தானான போது
அறிவாய் அவற்றினுள் தானாய் அறிவின்
செறிவாகி நின்றவன் சிவனும் ஆமே (9)

அறிவையும் அறியாமையையும் நீங்கியவனே ஞானேந்
திரியங்களைக் கடந்து அகண்டத்தில் ஒன்றானேபோது
அவ்வறிவாய் அவ் அறிவினுள் அடங்கியவனாய் சிவ
அறிவில் தான் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவன் சிவனேயாவன்.
அறிவு அறியாமை நீங்கியவனே பேரறிவில் நீக்கமற
நிறைந்து நிற்பன்.

2364 அறிவுடை யார்நெஞ்சு அகலிடம் ஆவது
அறிவுடை யார்நெஞ்சு அருந்தவம் ஆவது
அறிவுடை யார்நெஞ்சொடு ஆகிப் பிரானும்
அறிவுடை யார்நெஞ்சத்து அங்குநின் றானே. (10)

திருவருளால் நல்லறிவுடையார் நெஞ்சம் அருள் வெளி
யாகும். அந்த நெஞ்சமே சிவ புண்ணிய அருந்தவ நிலைக் கள
மாகும். அவ் அறிவுடையார் நெஞ்சத்து மும்மை
யுலகத்துக்கும் அம்மையாகிய திருவருள் எனப்படும் ஆதி
எழுந்தருள்வாள். பகவனாகிய சிவபெருமானும் அந்நல்லார்
நெஞ்சத்தின்கண் தங்கியருள் கின்றனன். மும்மை உலகம் -
அவன், அவள், அது என்னும் உலகம்.

2365 மாயனும் ஆகி மலரோன் இறையுமாய்க்
காயநன் னாட்டுக் கருமுதல் ஆனவன்
சேயன் அணியன் தித்திக்கும் தீங்கரும்
பாய்அமு தாகிநின்று அண்ணிக்கின் றானே. (11)

திருமால், பிரமன், உருத்திரன் என மூன்று உருவாய் உடல் உற்பத்திக்குக் காரணமான சிவபெருமான், தூரத்தில் உள்ளவனாகவும் சமீபத்தில் உள்ளவனாகவும் சுவையுள்ள கரும்பானவனாகவும் அமுதமாகவும் ஆகி நின்று இனித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். மும்மூர்த்திகளாக உள்ள இறைவன் ஞானிகளுக்குக் கரும்பாய் அமுதமாய் இருந்து இன்பம் நல்குகின்றான்.

2366 என்னை அறிந்திலேன் இத்தனை காலமும்
என்னை அறிந்தபின் ஏதும் அறிந்திலேன்
என்னை அறிந்திட்டு இருத்தலும் கைவிடாது
என்னையிட்டு என்னை உசாவுகின் றானே. (12)

நான் பாச நிலையில் பந்தித்து இருந்தபோது என்னுடைய உண்மைச் சொரூபம் ஒளி (அறிவு) என்பதை அறியா திருந்தேன். நான் ஒளி (அறிவு) வடிவினன் என்று அறிந்த பின் என்னை முன் பந்தித்திருந்த தத்துவங்களை (இருளை) நான் அறியவில்லை. அவ்விதம் நான் எனது உண்மைச் சொரூபத்தை அறிந்திருத்தலும் என்னுடைய முதல்வன் என்னுடன் இருந்தே எனது நிலையைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறான்.

2367 மாய விளக்கது நின்று மறைந்திடும்
தூய விளக்கது நின்று சுடர்விடும்
காய விளக்கது நின்று கனன்றிடும்
சேய விளக்கினைத் தேடுகின் றேனை. (12)

பெத்த நிலையில் உள்ளோர்க்கு ஆத்ம சொரூபம் தேசத் தோடு பொருந்தி யிருந்தும் விளங்காதவாறு மறைந்திருக்கும். ஞான நிலையில் உள்ளோர்க்கு ஆத்ம சொரூபம் விளங்கி ஒளிபெற்று நிற்கும். அது தேசத்தில் இருந்து சூட்டினை நல்கிக் கொண்டிருக்கும். அத்தகைய, செம்மையான சோதி யாகிய விளக்கினைத் தேடுகின்றேன்.

2368 தேடுகின் நேந்திசை எட்டோடு இரண்டையும்
நாடுகின் நேன்நல மேஉடை யானடி
பாடுகின் நேன்பர மேதுணை யாமெனக்
கூடுகின் நேன்குறை யாமனத் தாலே. (14)

பத்துத் திசையின்கண்ணும் பரம்பொருளைப் பரிந்து
தேடுகின்றேன். பொலம் ஒரு சிறிதும் இல்லா நலமே நிறைந்த
சிவபொருமானைக் குறித்து அவன் திருவடியை நாடு
கின்றேன். சிவபெருமானே நமக்கு வழித்துணையும் விழுத்
துணையும் என்று பழுதில் செந்தமிழால் பாடிப் பரவுகின்
றேன். அச் சிவபெருமானே பரம்பொருள்; அவனே ஆரு
யிர்த் துணை என்னும் உண்மை கண்டு அவன் திருவடியிற்
கூடுகின்றேன். அதுவே நிறைமன வழிபாடாகும். அத்
திருக்குறிப்புக் 'குறையா மனம்' என்பதனால் பெறப்படும்.
(திசை - புலம். பொலம் - தீமை)

2369 முன்னை முதல்வினை யாட்டத்து முன்வந்தோர்
பின்னைப் பெருமலம் வந்தவர் பேர்த்திட்டுத்
தன்னைத் தெரிந்துதன் பண்டைத் தலைவன்தாள்
மன்னிச் சிவமாக வாரா பிறப்பே. (15)

முன்னை என்று ஓதப்படும் அனாதியின்கண் முதல்
வினையாட்டாகிய பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
என்னும் நுண்ணுடம்புக் பிறப்பில் பிறந்தோர், பின்பு
ஐம்மலமும் அகலும் நிலையில் செவ்வி வாய்ந்தோர் ஆவர்.
அவர் திருவருளால் தம்மைத் தெரிவர். தெரிந்து தமக்குரிய
பண்டைத் தலைவனாம் சிவபெருமானின் தாளிணையைச்
சார்ந்த ஆளினராவர். இவர்கள் என்றும் பெர்ன்றாது
நின்று சிவமாக மன்னி வாழ்வர். அதனால் மீண்டும்
பிறப்பினுக்கு வாரார். (வினையாட்டத்து - பிறப்பினுள்.
மலம் வந்தவர் - மலபரி பாகம் வந்தவர்.)

15. ஆறு அந்தம்

(ஆறு அந்தம் - ஆறு முடிவுகள். அவை கலாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், போதாந்தம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம் என்பன.)

2370 வேதத்தின் அந்தமும் மிக்கசித் தாந்தமும்
நாதத்தின் அந்தமும் நற்போத அந்தமும்
ஓதத் தகும்எட்டு யோகாந்த அந்தமும்
ஆதிக்க லாந்தமும் ஆறந்தம் ஆமே(1)

வேதத்தின் அந்தமாகிய உபநிடதங்களின் கூற்றும், மேன்மையான சித்தாந்தமாகிய சிவாகம முடிவும், நாத தத்துவத்தின் முடிவும், சத்விசாரணையால் அமைந்த முடிவும், சொல்லத் தக்க அட்டாங்க யோக நெறியின் முடிவும், முதலாவதான பஞ்ச கலைகளின் முடிவும் ஆகிய இவையே ஆறு முடிவுகளாகும். நெறிகள் வேறு ஆயினும் அடையும் பொருள் ஒன்றேயாம்.

2371 அந்தம்ஓர் ஆறும் அறிவார் அதிசுத்தர்
அந்தம்ஓர் ஆறும் அறிவார் அமலத்தர்
அந்தம்ஓர் ஆறும் அறியார் அவர்தமக்கு
அந்தமோடு ஆதி அறியஒண் ணாதே (2)

மேல் ஓதிய ஆறு அந்தங்களும் திருவருளால் அறிபவர் எல்லையில்லாத தூயராவர். அதுபோல் ஆறு அந்தமும் அறிவார் மல மற்றவர் ஆவர். இவற்றின் உண்மைகளைச் சிவகுரு வாயிலாக அறியாதவர் இறப்புப் பிறப்பினையும் உலக ஓடுக்கத் தோற்றங்களையும் ஒரு சிறிதும் உணராதவர் ஆவார்.

2372 தானான வேதாந்தம் தான்என்னும் சித்தாந்தம்
ஆனாத் துரியத்து அனுவன் தனைக்கண்டு
தேனார் பராபரம் சேர்சிவ யோகமாய்
ஆனா மலமற்று அரும்சித்தி யாதலே. (3)

நான் பிரமம் என்னும் வேதாந்தமும் சிவன் நான் என்னும் சித்தாந்தமும், நீங்காத துரிய நிலையில் ஆன்மா தனது எதார்த்த சொரூபமான ஒளியைக் கண்டு இனிய மேலான பரம அபரமாக விளங்கும் சிவத்தோடு கூடுவதாய், ஆன்மா தன்னுடைய மலங்களை அசுற்றி அட்டமாசித்தி அடைதலே பயனாகும். ஆன்மா துரியத்தில் பராபரத்தோடு பொருந்தி மல நீக்கம் பெற்றிருக்கும் என்பது வேதாந்த சித்தாந்த முடிவாம்.

2373 நித்தம் பரனோடு உயிருற்று நீள்மனம்
சுத்தம் முதலுந்தும் தத்துவத் தால்நீங்கிச்
சுத்தம் அசுத்தம் தொடரா வகைநினைந்து
அத்தன் பரன்பால் அடைதல்சித் தாந்தமே. (4)

உயிர் இடைவிடாது சிவனோடு பொருந்தி நின்று நீண்டு செல்லும் மனமும் சுத்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், சுந்தம் ஆகிய புலன்களின் உண்மையை அறிந்துவிட்டு, சுத்தமாயை அசுத்தமாயைகள் பற்றாவகை எண்ணி, தலைவனாகிய முழுமுதற் பொருளை அடைதல் சித்தாந்த நெறியாகும்.

2374 மேவும் பிரமனே விண்டு உருத்திரன்
மேவுசெய் ஈசன் சதாசிவன் மிக்குஅப்பால்
மேவும் பரவிந்து நாதம் விடாஆறாறு
ஓவும் பொழுதுஅணு ஒன்றுஉள தாயே. (5)

பொருந்திய அயன், அரி, அரன், ஆண்டான், அருளோன் அதற்கப்பால் பொருந்திய பரவிந்து, பரநாதமும் விட்டு, முப்பத்தாறு மெய்களும், கருத்தின்கண் நீங்கியபொழுது நிலைத்த ஆருயிரின் உண்மை நன்கு புலனாகும். விடா - விட்டு. ஓவும் - நீங்கும். நாதாந்தம் சென்றவர்க்குப் பிறவி இல்லை.

2375

உள்ள உயிர் ஆறாற தாகும் உபாதியைத் தெள்ளி
 அகன்றுநா தாந்தத்தைச் செற்றுமேல்
 உள்ள இருள்நீங்க ஓர் உணர் வாகுமேல்
 எள்ளலின் நாதாந்தத்து எய்திடும் போதமே. (6)

மெய்களின் ஆய்வு முறைமையினால் உண்மை
 கண்டுள்ள ஆருயிர் முப்பத்தாறு மெய்களின் பிணிப்பினின்
 றும் விடுபடும். பிணிப்பு உபாதி. விடுபட்ட தெளிவினால்
 நாதாந்தத்தைக் கடக்கும். அக இருள் அகல அருள் உணர்வு
 தோன்றும். தோன்றவே குறைபாடில்லாத நாத முடிவில்
 எய்தும் நல்லறிவு கைவந்து பொருந்தும். (மெய்கள் -
 தத்துவங்கள். செற்று - கடந்து.)

2376 தேடும் இயம நியமாதி சென்றகன்று
 ஊடும் சமாதியில் உற்றுப் படர்சிவன்
 பாடுறச் சீவன் பரமாகப் பற்றறக்
 கூடும் உபசாந்தம் யோகாந்தக் கொள்கையே. (7)

ஞானியரால் உணர்த்தப்பெற்ற இயமம் நியமம் முதலிய
 எட்டு உறுப்புகளையும் கொண்ட அட்டாங்க யோக நெறி
 சென்று நீங்கி, சமாதியில் பொருந்தி, அங்கு விரிந்து
 விளங்கும் சிவத்துடன் பொருந்த, சீவன் தத்துவங்களை
 விட்டுப் பரமாகப் பற்றுகளை நீங்கினபோது உபசாந்த
 நிலை பொருந்தும் என்பதே யோகத்தின் முடிவாகும்.
 (பாடுற - அருகிற் சேர.)

2377 கொள்கையில் ஆன கலாந்தம் குறிக்கொள்ளில்
 விள்கையில் ஆன நிவர்த்தாதி மேதாதிக்கு
 உள்ளன வாம்விந்து உள்ளே ஒடுங்கலும்
 தெள்ளி அதனைத் தெளிதலும் ஆமே. (8)

குறிக்கொள்ளத் தக்கதான கலாந்தத்தைச் சொல்லு
மிடத்து நீக்கல் முதலிய ஐந்து கலைகளும், கொழுப்பு
முதலிய ஏழுவகைப் பொருட்களும் மாயையின்கண் ஒடுங்
கும். அங்ஙனம் ஒடுங்கும் முறைமையை ஆய்தலும், ஆய்ந்து
தெளிதலும் கலாந்தமாகும். கலைகள் ஐந்து, நீக்கல், நிலைப்
பித்தல், நுகர்வித்தல், அமைதியாக்கல், அப்பால் ஆக்கல்
என்ப. பொருள்கள் ஏழு, சாரம், செந்நீர், ஊன், கொழுப்பு,
எலும்பு, மூளை, வெண்ணீர் என்ப. (சப்த தாதுக்கள்)

2378 தெளியும் இவையன்றித் தேர்ஐங் கலைவேறு
ஒளியுள் அமைந்துள்ளது ஓரவல் லார்கட்கு
அளியவ னாகிய மந்திரம் தந்திரம்
தெளிவ தேசஞா னத்தொடுஐந் தாமே (9)

மேல் ஓதியவாறு கலாந்தம் தெளிவது அல்லாமல் வேறும்
ஒருவகையால் குறிப்பதும் உண்டு. அந்தம் நீக்கல் முதலிய
கலைகள் ஐந்தினையும் சிறப்பாகிய திருவருள் ஒளியுள்
அமைத்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் அமைத்து ஓரவல்லார்
கட்குச் சிவபெருமான் அளவில் பேரருள் புரிகின்றனன்.
அவை: மந்திரம், தந்திரம், தெளிவு, உபதேசம், ஞானம் என
ஐந்தாகும். இந்த ஐந்தினையும் அருளே, மறைமுறை, ஆசான்
சொல், மெய்ம்மை, தரும உணர்வு இவ் ஐங்கலை அந்தம்
என்ப.

2379 ஆகும் அனாதி கலைஆ கமவேதம்
ஆகும்அத் தந்திரம் அந்நூல் வழிநிற்றல்
ஆகும் அனாதி உடல்அல்லா மந்திரம்
ஆகும் சிவபோ தகம்உப தேசமே (10)

கலை என்னும் திருவருள் ஆற்றல் தொன்மையதாகும்.
இக்கலையே முறையும் மறையும் எனப்படும் ஆகம வேதங்
களாகும். அம்முறை மறைவழியின் நிறையின் நீங்காது
ஒழுக்குதல் தந்திரமாகும். மனம் முதலிய கருவிகள் நீங்கி
உணர்விற் கணிக்கும் ஒண்மையவாம் 'சிவசிவ' மந்திரமாகும்.

சிவபெருமானைத் தெளிவிக்கும் சிவ குருவின் திருவார்த்தை உபதேசமாகும். (உபதேசம் - குருமொழி. மனாதி உடல் அல்லா மந்திரம் - காரண பஞ்சாட்சரம்.)

2380 தேசார் சிவமாகும் தன்ஞானத் தின்கலை

ஆசார நேய மறையும் கலாந்தத்துப்

பேசா உரையுணர் வற்ற பெருந்தகை

வாசா மகோசர மாநந்தி தானே.

(11)

ஞானக்கலை என்பது அளவில் பேரொளிப் பகவனாகிய சிவபெருமானாகும். ஆன்றோரைப் பின்தொடர்ந்து ஒழுகுவது ஆசாரம் என்ப. அவ் ஒழுக்கத்தில் தலை நிற்கும் பேரன்பு நேயம் என்ப. இவ்விரண்டும் சொல்லப்படும் கலாந்தமாகும். இவ்வழி ஒழுகி, வாய் வாளாமையாகிய உரை உணர்வற்ற பெருநிலை யுற்றோன் பெருந்தகையாவன். மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோன் சிவபெருமான் ஆவன்.

2381 தான்அவ னாகும் சமாதி தலைப்படில்

ஆன கலாந்தநா தாந்தயோ காந்தமும்

ஏனைய போதாந்தம் சித்தாந்த மானது

ஞான மென்ஞேய ஞாதுரு வாகுமே.

(12)

ஆருயிர் பேருயிர்க்கண் ஒடுங்குதலே தான் அவனாகும் சமாதி நிலை என்ப. இந்நிலையினைத் தலைப்படுதலே கலாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், போதாந்தம், சித்தாந்தம் என்ப. சிறந்த சித்தாந்தம் எனப்படுவது காட்சி, காணப்படும் பொருள் காண்போன் என்னும் முத்திற முடிவும் எத்திறமும் நீங்காது கொள்ளும் நிலைமைத்தாகும். ஞானம் - காட்சி. ஞேயம் காணப்படும் பொருள். ஞாதுரு - காண்போன்.

2382 ஆறந்த மும்சென்று அடங்கும்அந் நேயத்தே
ஆறந்த னேயம் அடங்கிடும் ஞாதுரு
கூறிய ஞானக் குறியுடன் வீடவே
தேறிய மோனம் சிவானந்த உண்மையே. (13)

மேலே கூறப்பெற்ற ஆறு அந்தங்களும் அந்நேயப் பொரு
ளில் சென்று அடங்கும். ஆறு அந்தங்களால் அடையப்
பெறும் நேயப் பொருளாகிய சிவத்தில் ஞாதுருவாகிய
சீவன் அடங்கும். குருகாட்டிய நெறியில் நின்று சிவமல்லாத
ஏனைய தத்துவங்களை விட்டு நிற்க, தெளிந்த பிரணவ
யோகத்தால் உண்மையான சிவானந்தம் உண்டாகும்.

2383 உண்மைக் கலைஆறுஓர் ஐந்தான் அடங்கிடும்
உண்மைக் கலாந்தம் இரண்டுஐந்தோடு ஏழ்அந்தம்
உண்மைக் கலைஒன்றில் ஈறாய நாதாந்தத்து
உண்மைக் கலைசொல்ல ஓர்அந்தம் ஆமே. (14)

மெய்ம்மைக்கலை பதினொன்று ஆகும். கலாந்தம் பதி
னேழாகும். உண்மையான கலையின்கண் முற்றுற நிற்பது
நாதாந்தமாகும். இத்திருவருட் கலைகளைச் சிவகுரு அருளிச்
செய்ய ஒப்பில் ஒரு முடிபாகும்.

2384 ஆவுடை யானை அரன்வந்து கொண்டபின்
தேவுடை யான்எங்கள் சீர்நந்தி தாள்தந்து
வீவற வேதாந்த சித்தாந்த மேன்மையைக்
கூவி யருளிய கோணைக் கருதுமே. (15)

ஆன்மாக்களை இயக்கும் சத்தியாகிய குண்டலினியை
நாதத்தின் தலைவனான சிவன் ஏற்றுக் கொண்டபின்,
அநேக தேவர்களை நடத்தும் எங்கள் பெருமையுடைய
சிவன் திருவடிகளை முடிமேல் சூட்டி, அழிதல் இல்லாத
வேதாந்த சித்தாந்தங்களின் சிறப்பை நாதத்தால் உணர்த்தி
யருளிய சிவகுரு நாதனைக் கருதியிருங்கள்.

2385 கருதும் அவர்தம் கருத்தினுக்கு ஒப்ப
அரனுரை செய்தருள் ஆகமந் தன்னில்
வருசமயப் புற மாயைமா மாயை
உருவிய வேதாந்த சித்தாந்த உண்மையே. (16)

வழிபடுகின்றவர்களின் வழிபாட்டுக்கு ஏற்ப சிவபெருமான் அருளிச் செய்த ஆகமங்களில் உணர்த்தப் பெறுகின்ற உண்மைச் சமயத்துக்குப் புறம்பாயுள்ள மாயை மகாமாயை ஆகியவற்றைக் கடந்ததே வேதாந்த சித்தாந்தத்தால் உணர்த்தப் பெறும் உண்மையாகும். ஆன்மாக்களின் பக்குவத்துக்கு ஏற்பச் சமய முடிவுகள் அமையும்.

2386 வேதாந்தம் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை
போதாந்த ஞானம் யோகாந்தம் பொதுஞ்ஞேய
நாதாந்தம் ஆனந்தம் சீரோ தயமாகும்
மூதாந்த முத்திரை மோனத்து மூழ்கவே. (17)

வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஆகிய இருநெறிகளும் வேற்றுமையில்லாத ஒரு தன்மையான குறிப்பினை யுடையனவாம். ஆன்ம அறிவின் முடிவே ஞானமாகும். யோகாந்தம் பொதுவாக ஞேயப்பொருளைக் காட்டும். நாதாந்த ஆனந்தமாய் இன்பத்தோற்றம் அளிக்கும் ஒலி உண்டாகும். பழமையான முத்திரையாவது பிரணவ சமாதியில் பொருந்தி யிருக்கத் தருவதாகும்.

2387 வேதாந்தம் தன்னில் உபாதிமே லேழ்விட
நாதாந்த பாசம் விடுநல்ல தொம்பதம்
மீதாந்த காரணோ பாதியேழ் மெய்ப்பரன்
போதாந்த தற்பதம் போமசி என்பவே. (18)

வேதாந்த நெறியில் சீவனுக்குரிய காரிய உபாதிகள் ஏழின் பிணிப்பு, நீங்கவே, நாதாந்தத்தில் பசுத்தன்மை கெடுகின்ற (தொம்பதம் அமையும். மேலுள்ள காரண உபாதிகளாகிய ஏழையும் உடைய உண்மையான பரன் அறிவின் முடிவாகிய தற்பதம் ஆகும். பின்னர் இவ்விரண்டாகிய தன்மை நீங்கி ஒன்றாம் தன்மையான அசி பதம் பொருந்தும். தொம்பதம் - சீவன். தற்பதம் - சிவன். அசிபதம் - ஒன்றாக ஆகின்ற பதம். போமசி - போம் + அசி.)

2388 அண்டங்கள் ஏழும் கடந்துஅகன்று அப்பாலும்
உண்டென்ற பேரொளிக் குள்ளாம் உளஒளி
பண்டுறு நின்ற பராசத்தி என்னவே
கொண்டவன் அன்றிநின் றான்தங்கள் கோவே(19)

ஏழு அண்டங்களையும் கடந்து நீங்கி, அப்பால்
விளங்கும் பேரொளிக்குள் உள்ள ஒளியினைப் பழமை
யாகவே பொருந்தி நின்ற பராசத்தி என்றே கொண்டவன்
தனது சொருப நிலையில் தனித்து நின்ற எங்கள்
தலைவனாவான்.

2389 கோஉணர்த் தும்சத்தி யாலே குறிவைத்துத்
தேவுணர்த் துங்கரு மஞ்செய்தி செய்யவே
பாவனைத் தும்படைத் தர்ச்சனை பாரிப்ப
ஓஅனைத் துண்டுஒழி யாத ஒருவனே. (20)

சிவத்தை உணர்த்தும் நாதசத்தியை இலட்சியமாகக்
கொண்டு, தெய்வத்தால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட கருமத்
தையே தம் செயலாகச் செய்து, தோத்திரப் பாடல்களைக்
கொண்டு அருச்சனை புரிய பிரணவத்தின் உறுப்புக்
களாகிய அகார உகார மகார விந்து நாதங்களைக் கடந்து
இவைகளை அடக்கிய சிவம் பொருந்தும்.

2390 ஒருவனை உன்னார் உயிர்தனை உன்னார்
இருவினை உன்னார் இருமாயை உன்னார்
ஒருவனு மேயுள் உணர்த்திநின் றாட்டி
அருவனு மாகிய ஆதரத் தானே. (21)

ஒருவனாக இருந்து உலகை நடத்தும் சிவனை அறிய
மாட்டாதவர், உயிரைப்பற்றிய உண்மையை அறிய
மாட்டார். அவரவர் அனுபவிக்கும் போக போக்கியங்
களுக்கு அவரவர் முன்னர்ச் செய்த நல்வினை தீவினையே
காரணம் என்பதை உணரமாட்டார். அசுத்த மாயை சுத்த
மாயையாகிய இவற்றால் சுட்டுண்டிருப்பதை நினைத்துப்

பார்ப்பதில்லை. ஏகனாய் விளங்கும் சிவபெரு மாணே இவை எல்லாவற்றையும் ஆன்மாவின் உள்ளே நின்று உணர்த்தி அவ்வினை கழியுமாறு அருத்தி அருவப் பொருளாய் நின்று எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாக உள்ளான்.

2391 அரன்அன்பர் தானம தாகிச் சிவத்து
வருமவை சத்திகள் முன்னா வகுத்திட்டு
உரனுறு சந்நிதி சேட்டிப்ப என்றும்
திரனுறு தோயாச் சிவாநந்தி யாமே (22)

சிவன் அன்பர்களை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளி, அவர்கள் பக்குவம் அடைய பல சத்திகளை அவர்களது ஆன்மாவினிடம் பொருத்தி வலிமையுள்ள சிவசங்கற்பத்துக்கு ஏற்ப அவை தொழிற்பட ஆன்ம சங்கற்பம் உருவத்தைப் பற்றாதபோது அச்சத்திகளின் செயல் நீங்கச் சிவானந்தம் விளைப்பன்.

2392 வேதாந்த தொம்பதம் மேவும் பசுஎன்ப
நாதாந்த பாசம் விடநின்ற நன்பதி
போதாந்த தற்பதம் போய்இரண்டு ஐக்கியம்
சாதா ரணம்சிவ சாயுச்சிய மாமே (23)

வேதாந்தத்தில் சொல்லப் பெறும் தொம்பரமானது பசு என்னும் ஆன்மாவைக் குறிப்பதாகும் என்பர். நாதாந்தத்தில் பசுத் தன்மை இயல்பாகவே நீங்கி நின்ற நல்ல பதியே அறிவின் முடிவாகிய 'தத்' என்னும் பதமாம். சீவனும் சிவமும் ஆகிய இரண்டும் இரண்டறக் கலத்தல் இயல்பாகச் சிவகாயுச்சியம் என்னும் அசிபதமாகும். வேதாந்தத்தில் சீவனும் சிவனும் ஒன்றாதலே சிவ சாயுச்சியமாகும்.

2393 சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாகும்
அவம்அவம் ஆகும் அவ்வவ் இரண்டும்
சிவமாம் சதாசிவன் செய்துஒன்றான் ஆனால்
நவமான வேதாந்தம் ஞானசித் தாந்தமே (24)

வேதாந்தம் சித்தாந்தமாகிய இரண்டு நெறிகளும் சீவன் சிவமாதலைப் பற்றிக் கூறுவனவேயாகும். நன்மையில்லாத பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன் ஆகிய நால்வரும் சிவமாகும் தன்மையுடைய சதாசிவமூர்த்தியின் ஆணைவழி செய்த படைத்தலாதி தொழில்கள் முடிவுற்று ஒன்றாகுமானால் வியக்கத்தக்க வேதாந்தம் ஞானம் தரும் சித்தாந்தமாகும்.

(அவ்வவ் இரண்டும் - வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஒழிந்த ஏனைய அந்தங்களும் எனப்பொருள் கொள்ளுதலும் உண்டு. அந்த நான்காவன: நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம் கலாந்தம் என்பன.)

2394 சித்தாந்த தேசீவன் முத்திசித் தித்தலால்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தம் செம்பொருள் ஆதலால்
சிந்தாந்த வேதாந்தம் காட்டும் சிவனையே. (25)

சித்தாந்த சைவத்தில் சீவன் முத்திநிலை கைகூடுதலால் சித்தாந்த சைவநெறியில் நிலைத்து நிற்பவர்கள் முத்தி நிலையாகிய சிவப்பேற்றைப் பெற்றவராவர். சித்தாந்தம் வேதாந்தம் ஆகிய இரண்டு நெறிகளும் செம்பொருளான சிவத்தைக் குறித்தனவேயாதலின் சித்தாந்தமும் வேதாந்தமும் சிவத்தையே காட்டும். இவையிரண்டும் செம்பொருளைக் காணத் துணை புரியும்.

2395 சிவனைப் பரமனுள் சீவனுள் காட்டும்
அவமற்ற வேதாந்த சித்தாந்தம் ஆனால்
நவமுற்று அவத்தையில் ஞானம் சிவமாம்
தவமிக்கு உணர்ந்தவர் தத்துவத் தாரே. (26)

சிவத்தைப் பரமாகவுள்ள சீவனில் உள்ளாகவும் வெளியாகவும் விளக்கும். குற்றமற்ற வேதாந்த நெறியும் - சிந்தாந்த நெறியும் ஒன்றானால் தோழமை கொண்ட

துரியாதீதத்தில் விளங்கும் ஞானம் சிவமாகும். இத்தகைய சிவஞானத்தை உணர்ந்து கடைப்பிடிப்பவர் சிறந்த தத்துவ தரிசினிகளாவர்.

2396 தத்துவம் ஆகும் சுகள அகளங்கள்
தத்துவ மாம்விந்து நாதம் சதாசிவம்
தத்துவ மாமும் சீவன்தன் தற்பரம்
தத்துவ மாம்சிவ சாயுச் சியமே.

(27)

ஆன்மா வியாபித்துள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் உருவமுடையனவாயும் உருவம் இல்லாதனவாயும் உள்ளன. இவைகளில் விந்து நாதமாகிய தத்துவங்களில் விளங்குபவர் சதாசிவராவார். சீவனின் நாதாந்த நிலையில் உள்ளது தற்பரம் என்ற மெய்ப் பொருளாகும். இந்நிலையை அடைதலே சிவ சாயுச்சியமாகும். சுகளம் உருவம்; அகளம் - அருவம். உருவமும் அருவமுமாய் உள்ளவர் சதாசிவம். இவரே நாதவிந்துவில் விளங்குபவர். (தற்பரம் - சிவம்.)

2397 வேதமோடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்பும்என்று உள்ளன
நாதன் உரையவை நாடில் இரண்டந்தம்
பேதமது என்பர் பெரியோர்க்கு அபேதமே (28)

வேதங்களும் ஆகமங்களும் இறைவனால் அருளிச் செய்யப் பெற்றவை. அவை உண்மையை உரைக்கும் நூல்கள். வேதம் பொதுவாகவும், ஆகமம் சிறப்பாகவும் உள்ளன. சிவபெருமானால் உணர்த்தப் பெற்ற அவைகளின் முடிவுகள் வேறுவேறானவை என்று சிலர் கூறுவர். தத்துவ தரிசனம் கண்ட பெரியோர்க்கு இவைகளின் வேறுபாட்டின்மை விளங்கும்.

2398 பராநந்தி மன்னும் சிவானந்தம் எல்லாம்
பரானந்தம் மேல்மூன்றும் பாமுறா ஆனந்தம்
விராமுத்திரானந்தம் மெய்நடன ஆனந்தம்
பொராநின்ற உள்ளமே பூரிப்பி யாமே (29)

பரமாகிய சீவன் பெறும் சிவஆனந்தம் முழுவதும் பரானந்தமாகும். மேல் மூன்றாகவுள்ள பாழாகிய மாயையில் பொருந்தாத ஆனந்தமும் சாம்பலி கேசரிமுதலிய முத்திரைகளால் அடைசின்ற ஆனந்தமும் சிவ நடனத்தை இடைநாடியில் கண்டு களிப்பதால் வரும் ஆனந்தம் ஆகியவற்றை அடைந்த உள்ளம் பொலிவினையுடைய தாகும்.

2399 ஆகுங் கலாந்தம் இரண்டந்த நாதாந்தம்
ஆகும் பொழுதிற் கலைஐந்தாம் ஆதலில்
ஆகும் அரணேபஞ் சாந்தகன் ஆம் என்ற
ஆகும் மறைஆ கமம்மொழிந் தான் அன்றே. (30)

கலாந்தம் இரண்டாகும். அவ்விரண்டும் நாதாந்தம் கலையந்தம் என்ப. கலையந்தம் நீக்கலாகிய நிவர்த்தி முதல் ஐந்தாகும். இவ் ஐந்திற்கும் அரணே முழுமுதலாவான். அதனால் அரணே பஞ்சாந்தகனாம் என்ன அருளினர். இங்ஙனம் மறை யாகமம் முறையுற மொழிந்தனன் என்க. (பஞ்சாந்தகன் - தனித்தனியே ஐந்து கலைகளின் முடிவிடத்து இருப்பவன்.)

2400 அன்றாகும் என்னாதுஐ வகைஅந்தம் அன்னை
ஒன்றான வேதாந்த சித்தாந்தம் உள்ளிட்டு
நின்றால் யோகாந்தம் நேர்படும் நேர்பட்டால்
மன்றாடி பாதம் மருவலும் ஆமே. (31)

ஐவகையான முடிபாம் அந்தங்களும் மாறுபட்டதன்று. இவ்வுண்மையை வேதாந்த சித்தாந்தம் ஒன்றென விளங்கக் கூறும். அத்தகைய வேதாந்த சித்தாந்தத்தை முன்னிட்டு ஒழுகினால் யோகாந்தம் நேர்படும். அச்செறிவு நிலை ஏற்பட்டால் மன்றாடிபாதம் மருவலுமாம். மன்றம் ஐவகையாகும். (ஆலங்காடு இரத்தினசபை; சிதம்பரம் - பொற்சபை; மதுரை - வெள்ளிசபை; திருநெல்வேலி - செம்புசபை; குற்றாலம் - சித்திரசபை என்பனவாம்.)

2401 அனாதி சீவன்ஐம் மலமற்றுஅப் பாலாய்
 அனாதி அடக்கித் தனைக்கண்டு அரனாய்த்
 தன்ஆதி மலம்கெடத் தத்துவா தீதம்
 வினாவநீர் பாலாதல் வேதாந்த உண்மையே. (32)

மன்றாடி பாதம் பொருந்தும் பழமையான சீவன் ஐம்
 மலங்களும் கெட்டு அனாதியாகவுள்ள ஆன்மாவின் சுட்ட
 றிவை அழித்துத் தன் உண்மையான பரநிலையைக் கண்டு
 சிவசொருபமாய் தன் ஆதிமலமாகிய ஆணவம் நீங்கச் சகல
 தத்துவங்களையும் கடந்த நிலையில் நீர் பாலு டன் சேர்ந்து
 பாலார்கவே இருத்தல் போலச் சீவன் சிவமாதல் வேதாந்தம்
 உணர்த்தும் உண்மையாகும்.

2402 உயிரைப் பரனை உயர்சிவன் தன்னை
 அயர்வற்று அறிதொந் தத்தசி அதனால்
 செயலற்று அறிவாகி யும்சென்று அடங்கி
 அயர்வற்ற வேதாந்த சித்தாந்தம் ஆமே. (33)

ஆருயிரைப் பரனாகிய திருவருளை எவர்க்கும் மேலாம்
 பரசிவனை மருளற்று தெருளுற்றுத் திருவருளால் செறிந்து
 காண்பாயாக நீ அதுவாகின்றாய் என்று கூறும்
 'தொந்தத்தசிப்' பெருங்கிளவியால் உன் செயலற்று அறி
 வாகியிருப்பாயாக அறிவாகியும் திருவடிக்கீழ் அடங்கி நிற்
 பாயாக இந்நிலையே மருளற்ற வேதாந்த சிந்தாந்த அருள்
 மாண்பாகும். இவ்வுண்மை செந்தமிழ் மறை முடிபாம்
 திருவாசகச் செழுந்தேனால் உணரலாம். (தொந்தத்தசி -
 துவம்+தத்+அசி=நீ சிவமாய் இருக்கிறாய்.)

2403 மன்னிய சோகமாம் மாமறை யாளர்தம்
 சென்னிய தான சிவயோகமாம் ஈதென்ன
 அன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்பொருள்
 துன்னிய ஆகம நூலெனத் தோன்றுமே. (34)

நிலைபெற்ற அது நான் என்னும் ஆழ்ந்த நினைவினால் அவனே தானாகி நிற்கும் நிலை சோகம் எனக் கூறப்படும். ஆழ்ந்த நினைவு - பாவனை. இக்குறிக்கோள் மாமறையாளர்க்கு ஏற்படுவதாகும். அம்மறையாளர் முடி மணியாத் திகழும் அருண்மறை 'சிவோகம்' எனப்படும். சிவோகம், சிவனுடன் கூடுதல். சிவோகம் இஃது என்று கூறத்தகும். இத்தகைய அரும் பொருள் சித்தாந்த மாமறையால் ஆராயப்படும் பொருளாகும். இப்பொருளை ஆராயும் எழில் நூல் ஆகம் எனப்படும். சோகம் = ச + அகம், அது நான். சிவோகம் - சீவத்துடன் கூடுதல்.

2404 முதலாகும் வேத முழுதுஆ கமம்அகப்
பதியான ஈசன் பகர்ந்தது இரண்டு
முதிதான வேதம் முறைமுறை யால்அமர்ந்து
அதிகாதி வேதாந்த சித்தாந்தம் ஆமே. (35)

முதல் நூலாகிய வேதமும் முழுமுதல் நூலாகிய ஆகமமும் நல்லடியார் வாயிலாக முதல்வனாம் சிவபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்டனவாகும். இவ்விரண்டனுள் முதன்மையான வேதமும் முறைமுறையால் அமர்ந்த வேதாந்தமாகும். ஆகமம் நனிமிகச் சிறந்த சித்தாந்தமாகும்.

16. பதி பசு பாசம் வேறின்மை

(அஃதாவது, இறை உயிர் தனை ஆகியவற்றின் தொடர்பு)

2405 அறிவுஅறிவு என்ற அறிவும் அனாதி
அறிவுக்கு அறிவாம் பதியும் அனாதி
அறிவினைக் கட்டிய பாசம் அனாதி
அறிவு பதியில் பிறப்பறுந் தானே. (1)

அறிவு அறிவு என்று சொல்லப்படும் ஆன்மா மிகத் தொன்மையானது. ஆன்மாவுக்குத் தலைவனான சிவமும்

ஆன்மாவைப் போன்று மிகத் தொன்மையானது. ஆன்மாவைப் பிணித்துள்ள பாசம் தொன்மையானதே. பேரறிவுப் பொருளான சிவம் ஆன்மாவிடம் விளங்குமாயின் பாசம் நீங்கிப் பிறப்பு இல்லையாகும். பதி பசு பாசம் மூன்றும் தொன்மையானவை.

2406 பசுப்பல கோடி பிரமன் முதலாய்ப்
பசுக்களைக் கட்டிய பாசம்மூன் றுண்டு
பசுத்தன்மை நீக்கிஅப் பாசம் அறுத்தால்
பசுக்கள் தலைவனைப் பற்றி விடாவே. (2)

பிரமன் அரி உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவர் முதலிய பெருந் தேவர்களை உள்ளிட்டுப் பசுக்கள் பல கோடியாகும். பசுக்களைப் பிணித்துள்ள ஆணவம் கன்மம் மாயை யாகிய மலங்கள் மூன்றாகும். ஆன்மா போதத்தை நீக்கி மலங்களை அகற்றினால் பசுக்கள் பதியினைப் பற்றி விடாது நிற்கும்.

2407 கிடக்கின்ற வாறே கிளர்பயன் மூன்று
நடக்கின்ற ஞானத்தை நாடோறும் நோக்கித்
தொடக்குவனும் இன்றித் தொழுவின் தொழுதால்
குடக்குன்றில் இட்ட விளக்கது வாமே. (3)

பாசத்தில் கட்டுண்டு கிடக்கின்ற உயிர்கள் காமியத் தோடு செய்த சரியை கிரியை யோசத்தால் அடைகின்ற சாலோக சாமீப சாரூபம் ஆகிய பயன்கள் மூன்றாகும். அவற்றின் முடிவாய் விளையும் ஞானத்தைப் பெற நாள்தோறும் தியானம் செய்து. தொடர்பு சிறிதும் பற்றாமல் நிஷ்காமியமாய் வணங்குங்கள். அவ்வாறு வணங்கினால் குடத்தின் உள்ளே வைத்திருந்த விளக்கை எடுத்து குன்றின்மேல் வைத்ததுபோலப் பிரகாசம் பெறுவீர்கள்.

2408 பாசம்செய் தானைப் படர்சடை நந்தியை
நேசம்செய்து ஆங்கே நினைப்பர் நினைத்தாலும்
கூசம்செய்து உன்னிக் குறிக்கொள்வது

எவ்வண்ணம்

வாசம்செய் பாசத்துள் வைக்கின்ற வாறே. (4)

ஆன்மாக்களின் ஆணவ மல வலிமை கெடக் கன்மத்தையுமாய் மாயையையும் பொருத்தினவனும் விரிந்த கிரணங்களை யுடைய நந்தியும் ஆகிய சிவபெருமானைப் பற்றுள்ளம் கொண்டு ஞானியர் நினைப்பர். அவ்வாறு நினைக்கும் தியான பலத்தால் மனம் கூசும் பாசத்தை நினைப்பது எவ்வண்ணம்? பழமையாகவே தொடர்ந்து வந்துள்ள பாசத்தால் மீண்டும் சீவனை விடுவது எங்ஙனம்?

2409 விட்ட விடம் ஏறா வாறுபோல் வேறாகி
விட்ட பசுபாசம் மெய்கண்டோன் மேவுறான்
கட்டிய கேவலம் காணும் சகலத்தைச்
சுட்டு நனவில் அதீதத்துள் தோன்றுமே. (5)

மந்திர சக்தியால் நீங்கிய விடம் தீண்டியவனை மீண்டும் பொருந்தாவாறு போல ஞானத்தால் பசுத்தன்மையும் பாசத் தன்மையும் விட்ட மெய்கண்டான் மீண்டும் அவற்றைப் பொருந்தான். தன்னைக் கேவல அவத்தையிலும் சகல அவத்தையிலும் பிணைத்திருந்து பாசத்தைச் சுட்டழித்து நின்மல தூரியாததீதத்தை விழிப்பு நிலையில் அவ்வுண்மை ஞானி காண்பர்.

2410 நாடும் பதியுடன் நற்பசு பாசமும்
நீடுமாம் நித்தன் நிலையறி வார்இல்லை
நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமும்
நாடிய சைவர்க்கு நந்தி அளித்ததே (6)

ஆராயப்படும் பதி, பசு, பாசம் பலவாக விரியும். என்றும் பொன்றாது ஒன்றுபோல் நின்று நிலவும் சிவபெருமானாகிய நித்தன் நிலையினை உள்ளவாறு அறிவார் இல்லை. தொன்று தொட்டுத் தென்பட்டும் படாதும் வருகின்ற முப்பொருள்களுள் என்றும் ஒன்றுபோல் நிலைப்பதாகிய பதியின் நிலைமையும் சார்பாகிய பசுவுக்கு நேர்ந்த பசுபாச நீக்கமும் திருவருளால் ஆராயத் தொடங்கிய சைவ நற்

சீலர்க்கு நந்தியாகிய சிவபெருமான் விளங்குமாறு
அளித்தருளினன்.

2411 ஆய பதிதான் அருட்சிவ லிங்கமாம்
ஆய பசுவும் அடலே நெனநிற்கும்
ஆய பலிபீடம் ஆகுநற் பாசமாம்
ஆய அரனிலை ஆய்ந்துகொள் வார்கட்கே (7)

திருக்கோயிலில் மூலத் தானத்திலுள்ள சிவலிங்கம்
அருளுடன் கூடிய சிவலிங்கமாம். அங்குள்ள வலிய ரிஷபம்
பசுவாம். அங்கு ரிஷபத்துக்குப் பின்னே யுள்ள பலிபீடமே
பாசமாகும். இவ்வுண்மை சிவாலயத்தின் அமைப்பை
ஆராய்ந்து பார்க்க விளங்கும்.

2412 பதி பசு பாசம் பயில்லியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க்கு ஆறாக்கிப்
பதி பசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயில நிலாவே. (8)

பதிபசு பாசம் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் ஞான
நூல்களை நாள்தோறும் ஆராய்ச்சி செய்து, பதி பசு பாச
உண்மையை உணர்வோர்க்கு, நெறியினைக் காட்டி பதிப்
பொருளானது பசு ஞானத்தையும் பாச ஞானத்தையும்
பற்றறக் கெடுக்கும். பதி பசு பாசங்களைக் குறியீடாக்
கொண்ட தியானத்தால் பசு ஞானம் பாச ஞானம்
நிலைபெறா.

2413 பதியும் பசுவொடு பாசமும் மேலைக்
கதியும் பசுபாச நீக்கமும் காட்டி
மதிதந்த ஆனந்த மாநந்தி காணும்
துதிதந்து வைத்தனன் சுத்தசை வத்திலே (9)

பேருயிராகிய பதியும், ஆருயிராகிய பசுவும், அப்
பசுவைப் பிணித்த பாசமும், அருளால் பாசம் நீங்கிய

இடத்துப் பெறும் திருவடிப் பேறாகிய மேலைக் கதியும்,
சிவகுருவாய்ச் சிவபெருமான் எழுந்தருளி வந்து பசு
பாசத்தை நீக்கியருளும் நீக்கமும் மெய்ம்மையாக் காட்டி
யருள்வது தனிப்பெரும் சைவமாம் சுத்த சைவத்தென்க.
இத்தகைய தத்துவ ஞானமாகிய மெய் யுணர்வைத்
தந்தருளிய வன்இயற்கை உண்மை அறிவு இன்ப
மாநந்தியாகிய சிவபெருமானாவன். அவன் திருவடிகளைச்
செந்தமிழ்த் திருமுறை வழியாக வழிபட்டு
உய்யும்படியாகவும் வைத்தருளினன்.

2414 அறிந்தனு முன்றுமே யாங்கனும் ஆகும்
அறிந்தனு முன்றுமே யாங்கனும் ஆக
அறிந்த அனாதி வியாத்தனும் ஆவன்
அறிந்த பதிபடைப் பான்அங்கு அவற்றையே(10)

அறிவுடைய ஆன்ம வர்க்கம் விஞ்ஞானகலர்,
பிரளயாகலர், சகலர் என மூவகைப்பட்டு எங்கும்
உள்ளனர். இவ்வகையான ஆன்மாக்கள் எங்கும் இருக்க,
எல்லாம் அறிந்த சிவன் அவைகளில் நிறைந்துள்ளான்.
ஆன்மாக்களின் தகுதியை அறிந்த சிவம் அவை அவைகளின்
தகுதிக்கு ஏற்பப் படைத்தருளுவான்.

2415 படைப்புஆகி யாவது பரம்சிவம் சத்தி
இடைப்பால் உயிர்கட்கு அடைத்துஇவை தூங்கல்
படைப்பாதி குக்கத்தைத் தற்பரன் செய்ய
படைப்பாதி தூய மலம்அப் பரத்திலே(11)

படைப்பில் தொடக்கமாவது பரம் சிவம் சத்தி
ஆகியவற்றை இறைவன் உயிர்க் கூட்டங்களின் இடையே
பொருத்தி, இவ்வுயிர்களை உறக்கத்தில் வைத்தலாகும்.
பின்னர்ப் படைப்புக்குரிய காரணத்தைத் தற்பரனாகிய
சிவன் சங்கற்பத்தால் செய்ய, படைப்பின் முதல் நிலை சுத்த
மாயையில் அப் பரத்தில் ஆகும்.

- 2416 ஆகிய குக்கத்தை அவ்விந்து நாதமும்
 ஆகிய சத்தி சிவபர மேலுந்தால்
 ஆகிய குக்கத்தில் ஐங்கரு மம்செய்வோன்
 ஆகிய தூயச சானனும் ஆமே. (12)

நுண்ணிய ஐந்தொழிலை விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம், பரம் என்னும் மேல் ஐந்து நிலைகளாலும் ஆக்குவிப்பன். அந்த நுண்ணிய ஐந்தொழிலை அருளால் ஆக்குவிப்போன் தூய இயக்க முதலாகிய ஈசானன் ஆவான்.

- 2417 மேவும் பரசிவம் மேற்சத்தி நாதமும்
 மேவும் பரவிந்து ஐம்முகன் வேறுசன்
 மேவும் உருத்திரன் மால்வேதா மேதினி
 ஆகும் படிபடைப் போன்அர னாமே. (13)

இப்படைப்பாதி ஐந் தொழிலையும் சிவபெருமான் அருவம் நான்கு, அருவுருவம் ஒன்று, உருவம் நான்கு ஆக ஒன்பான் நிலைகளின் நின்று உன்முகமாகிய சுருத்தால் இயற்றி அருளுகின்றனன். அந் நிலைகள் முறையே பரசிவம், பரா சத்தி, பரநாதம், பரவிந்து எனவும், ஐம்முகன் எனவும், ஈசன், உருத்திரன், மால், அயன் எனவும் கூறப்படும். மாயா காரியமாகிய உலகினைப் படைத்து அருளுபவன் அரனாகிய சிவபொருமான் ஆவன். ஐம்முகன் - சதாசிவன்.

- 2418 படைப்பும் அளிப்பும் பயில்இளைப் பாற்றும்
 துடைப்பும் மறைப்பும்முன் தோன்ற அருளும்
 சடத்தை விடுத்த அருளும் சகலத்து
 அடைத்த அனாதியை ஐந்தென லாமே. (14)

படைப்பும் காப்பும் இளைப்பாற்றும் பொருட்டுச் செய்யும் அழிப்பும் மறைப்பும் வாழும்போது விளங்க அருளும் உடம்பை விட்டபின் நிகழும் அருளும் என

சிவபெருமான் சகலர்க்கு இணைத்த அனாதியான
தொழிலை ஐந்து என்னலாகும்.

2419 ஆறாறு குண்டலி தன்னின் அகத்திட்டு
வேறாகு மாயையில் முப்பால் மிகுத்திட்டுஅங்கு
ஈறாம் சுருவி இவற்றால் வகுத்திட்டு
வேறாம் பதிபசு பாசம்வீ டாகுமே. (15)

குண்டலியாகிய மாமாயை யினின்று முப்பத்தாறு
மெய்கள் சிவபெருமான் திருவுள்ளத்தால் தோன்றி விரியும்.
இம்முப்பத்தாறையும் படுக்குங்கால் உணர்த்து மெய் ஐந்து,
உணர்வுமெய் ஏழு, உடல்மெய் இருபத்து நான்கு என்பன
வாகும். இவற்றை முறையே, தூமாயை, தூவா மாயை,
பகுதிமாயை எனக் கூறுவர். ஆருயிர்க்கு முடிந்த முடிபாக
வேண்டி சுருவிகளையும் இவற்றாலேயே வகுத்தருளினன்.
பதி பசு பாசம் என்னும் உண்மைகளையும் தொடர்பு
களையும் அருளால் உணரும் காலத்துப் பாசத்தினின்றும்
பசு வேறாகும். வேறாகவே பதியினைச் சென்றெய்தும்.
எய்துவதே வீடு பேறாகும்.

2420 வீட்கும் பதிபசு பாசமும் மீதுற
ஆட்கும் இருவினை ஆங்குஅவற் றால்உணர்ந்து
ஆட்கு நரக சுவர்க்கத்தில் தானிட்டு
நாட்குற நான்தங்கு நற்பாசம் நண்ணுமே. (16)

பதியானது பசுவினை மலநீக்கத்தின் பொருட்டு மாயா
காரியமாகிய பாசத்தின்கண் விருப்பம் உண்டாகச் செய்யும்
அவ்வுயிர் உலகுடல் கலன்களில் விருப்பம் மீதுற
இருவினை புரியும்படி ஆழ்த்தும். அதன்வாயிலாக ஆருயிர்
கள் இருவினைகளைப் புரியும். அவற்றின் பயன்களாகிய
இன்பதுன்பங்களை நுகர்விப்பதன் பொருட்டு அவ்வுயிர்
களை முறையே துறக்க நிரயங்களில் இட்டு ஆழச் செய்யும்.

இவ்வகையாகப் பயன் துய்க்கும் காலங்கழியப் பிறப்பிற்கு
ஏதுவாகிய நான் என்னும் முனைப்புத் தங்கும்படி
நற்பாசமாகிய மறைப்பாற்றல் வந்து பொருந்தும் என்க
மறைப்பாற்றல் - நடப்பாற்றல்; திரோதான சத்தி.

2421 நண்ணிய பாசத்தில் நான்எனல் ஆணவம்
பண்ணிய மாயையில் ஊட்டல் பரிந்தனன்
கண்ணிய சேதனன் கண்வந்த பேரருள்
அண்ணல் அடிசேர் உபாயமது ஆகுமே. (17)

மாயா காரிய உடம்புடன் கூடி நான் என்று முனைத்து
நிற்றல் ஆணவப் பண்பாகும். அவ் ஆணவம் நீங்குதற்
பொருட்டு மாபையின்கண் செலுத்தி இருவினைப்
பயன்களையும் நடப்பாற்றல் ஊட்டுவதாகும். ஊட்டு
வதனால் ஆணவ மலம் அகலும். அகலவே கருதப்படும்
அறிவிக்க அறியும் தன்மை வாய்ந்த சேதனனாகிய
ஆருயிர்கள் மாட்டு வைத்த பேரருளினால் அவ்வுயிர்க்கு
அண்ணலாகிய சிவபெருமானின் திருவடி சேரும் வழிவகை
களையும் அவ்வாற்றல் தோன்றுவித்தருளும். இதையே
உபாயமதாகும் என்றார்.

2422 ஆகும் உபாயமே யன்றி அழுக்கற்று
மோக மறச்சுத்தன் ஆதற்கு மூலமே
ஆகும் அறுவை அழுக்கேற்றி ஏற்றல்போல்
ஆகுவ தெல்லாம் அருட்பாச மாகுமே. (18)

நடப்பாற்றல் ஆருயிர்க் கிழவற்கு வினை மாயைகளைக்
கூட்டல் வழிவகைகள் மட்டு மன்றி, ஆணவ அழுக்கு நீங்கித்
தூயனாதற் பொருட்டுக் கடும்பற்றாகிய மருள் நீங்குதற்கும்
தூயனாதற்கும் இதுவே மூலமாகும். இதற்கு ஒப்பு அழுக்
கேறிய அறுவை என்னும் ஆடையை மேலும் சாணி உவர்
முதலிய அழுக்கினை ஏற்றிட அவ் அழுக்கினை அகற்று

வதாகும். இவ் அனைத்தும் அருட்பாசமாகிய நடப்பாற்றலால் நிகழ்வனவாகும்.

2423 பாசம் பயிலுயிர் தானே பரமுதல்
பாசம் பயிலுயிர் தானே பசுவென்ப
பாசம் பயிலப் பதிபர மாதலால்
பாசம் பயிலப் பதிபசு வாகுமே

(19)

பாசத்துடன் பயின்றுவரும் ஆருயிர் முதல் பரமாகும். பரம் - சுமை இயற்கையிலேயே சுமையுடையதாகும் என்ப. அப் பாசப் பிணிப்புச் சுமை யுடைமையால் அவ் வுயிர் பசுவெனப்பட்டது. ஆருயிர் பாசம் பயின்று தூயனாதற் பொருட்டுப் பதியும் அப் பசுவுடன் கலத்தலால் பதியும் பசுவாகும் என்ப. இது நோயாளிக்கு மருந்து கூட்டிக் கொடுப்போன் அம்மருந்துளும் நோயாளியுடனும் தொடர்பு கொண்டிருப்பதை யொக்கும். ஆருயிர்க்குப் பாசத்தினைப் பயிற்று வித்தற் பொருட்டுப் பதியும் பரமாக விளங்கும். பரம் - முதன்மை.

2424 அத்தத்தில் உத்தரம் கேட்ட அருந்தவர்
அத்தத்தில் உத்தர மாகும் அருள்மேனி
அத்தத்தி னாலே அணையப் பிடித்தலும்
அத்தத்தில் தம்மை அடைந்து நின் றாரே.

(20)

வேதப் பொருளின் உண்மையை தட்சிணாமூர்த்தியிடம் வினாவிய சனகாதி முனிவர்க்கு அருள் மேனி தாங்கிய பெருமான் கூட்டு விரலைப் பெருவிரலோடு சேர்த்துக் காட்டி ஞானமுத்திரையினால் உணர்த்தினார். சின்முத்திரையின் குக்கும்ப் பொருளை உணராமையால் அவரது சிரத்தைத் தீண்டிச் தீட்சை செய்தருளுதலும் அம் மூர்த்தியை உணர்ந்து தமது உண்மையான ஒளி வடிவில் நிலைபெற்று நின்றனர். (அத்தம் - பொருள்.)

17. அடி தலை அறியும் திறங்கூறல்

(அஃதாவது திருவடியைச் சிரசில் உணரும் தன்மை கூறல்.)

2425 காலும் தலையும் அறியார் கலதிகள்
கால்அந்தச் சத்தி அருள்ளன்பர் காரணம்
பாலொன்று ஞானமே பண்பார் தலைஉயிர்
கால்அந்த ஞானத்தைக் காட்டவீ டாகுமே. (1)

காலும் தலையும் எவை என்பதை வீணர்கள் அறிய வில்லை. கால் என்பது அக் குண்டலினி சத்தியாகும். மூலா தாரத்தில் குண்டலினி விளங்குவதற்குக் காரணம் அருள் என்று கூறுவர். ஒளி விளங்கும் ஞானமே பண்பு நிறைந்த தலையாகும். சத்தியானது அந்த ஞானமாகிய சிவத்தைக் காட்ட உயிர் வீடு பெறும்.

2426 தலைஅடி யாவது அறியார் காயத்தில்
தலைஅடி உச்சியில் உள்ளது மூலம்
தலைஅடி யான அறிவை அறிந்தோர்
தலைஅடி யாகவே தான்இருந் தாரே. (2)

ஆருயிரின் உடம்பகத்துத் தலை உச்சியில் உள்ளது. அடி என்பது வழியாக உள்ளது. இவ் வுண்மையினை அருளால் அறியார். தலையடி என்பது 'சிவ' என்னும் செந்தமிழ்ப் பெரு மறையாகும். இவ் அறிவை அறிந்தோர் சிவமாகவே இருந்து இன்புறுவர்.

2427 நின்றான் நிலமுழுது அண்டமும் மேலுற
வன்தாள் அசுரர் அமரரும் உய்ந்திடப்
பின்தான் உலகம் படைத்தவன் பேர்நந்தி
தன்தாள் இணைஎன் தலைமிசை ஆனதே (3)

சிவபெருமான் நிலமும் அண்டமும் கீழும் மேலும் பொருந்தும் வண்ணம் பேரொளிப் பிழம்பாய் நின்றருளினான். அவ்வாறு அன்று நின்று அருளியது அசுரரும் அமரரும் உய்ந்திடும்படி ஆள்வதற்கேயாம். அவனே பின்பு உலகம் படைத்தருளினான். அவன் திருப்பெயர் நந்தியாகும். அவன் திருவடி அடியேன் தலையின்கண் அமர்ந்தது.

2428 சிந்தையின் உள்ளே எந்தை திருவடி
சிந்தையின் எந்தை திருவடிக் கீழ்து
எந்தையும் என்னை அறியகி லான் ஆகில்
எந்தையை யானும் அறியகி லேனே. (4)

எனது உள்ளத்தினுள்ளே எனது தந்தையாகிய சிவத் தினது திருவடி உள்ளது. எனது உள்ளமும் செயலற்று அடங்கி அவனது திருவடியில் வணக்கத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. உள்ளத்தின் உள்ளும் புறம்புமாக வியா பித்திருக்கும் சிவன் என்னை அறிந்து உணர்த்தாவிட்டால் எனது தந்தையை நானும் அறிய முடியாதவனே யாவன். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்திருப்பார்க்கு அவன் விளங்கித் தோன்றுவான்.

2429 பன்னாத பாரொளிக்கு அப்புறத்து அப்பால்
என்நா யாகனார் இசைந்தங்கு இருந்திடம்
உன்னா ஒளியும் உரைசெய்யா மந்திரம்
சொன்னான் கழலிணை சூடிநின் றேனே. (5)

சொல்லுதற்கு அருமையான ஆறாதார ஒளிக்குமேல் பரமா காயத்தில் எனது தலைவனாகிய சிவன் விரும்பி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாம். மனத்தினாலேயே நினைந்து காணமுடியாத ஒளியையும் வாயினால் சொல்லி விளக்க முடியாத பிரணவத் தொனியையும் எனக்கு உணர்த்தினான். பின் நான் அவனது திருவடிகளான விந்து நாதங்களை எனது தலையில் சூடி நின்றேன்.

2430 பதியது தோற்றும் பதமது வைம்மின்
மதியது செய்து மலர்ப்பதம் ஓதும்
நதிபொதி யும்சடை நாரியோர் பாகன்
கதிசெயும் காலங்கள் கண்டு கொ ளீரே. (6)

பதிப்பொருள் விளங்கும் சிரசின்மேல் மனத்தைப்
பொருத்துமின். சந்திரகலை விளங்கும்படி செய்து அங்கு
இறைவனது திருவடியை நினைந்து ஏத்துமின். கங்கையைச்
சிரசில் அணிந்த அர்த்த நாரீசுவரன் முத்தி அருளும்.
அவனை வழிபடுகின்ற காலங்களில் கண்டு வழிபடுங்கள்.

2431 தரித்துநின் நானடி தன்னிட நெஞ்சில்
தரித்து நின் நான்அம ராபதி நாதன்
கரித்துநின் நான்கரு தாதவர் சிந்தை
பரித்துநின் நான்அப் பரிபாகத் தானே. (7)

சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் பதம் வாய்ந்த விரிந்த
மன நிலைக்கண் மாறாது நினையுங்கள். அப்படி நினைவார்
மனத்து அவன் நீங்காது தங்கி நின்றருள்வன். அவன்
இயல்பாகவே எங்கும் தங்கி நின்றருள்பவன். அவன்
அனைவர்க்கும் நாதன் அமராபதியாகிய விண்ணவர்
கோனுக்கு முதல்வன். கருதாதவரை வெறுத்து நின்றனன்.
சிந்தை சிவமாகச் செய்தனவே தவமாகத் திருவருளால்
செவ்வி வாய்க்கும். பரிபாகம் உற்றாரைச் சிவன் தாங்கி
நின்றனன்.

2432 ஒன்றுண்டு தாமரை ஒண்மலர் மூன்றுள
தன்தாதை தாளும் இரண்டுள காயத்துள்
நன்றாகக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார்கட்கு
இன்றேசென்று ஈசனை எய்தலும் ஆமே. (8)

தாமரையாகிய சுழுமுனை ஒன்றுண்டு. அதன்கண்
தாதுமிக்க அழகிய ஒள்ளிய மலரும் மூன்றுண்டு. அதற்குரிய

தாள்களும் இரண்டுள. தாளிரண்டு: இடப்பால் நரம்பு, வலப்பால் நரம்பு. மலர் மூன்று, மூன்று நரம்பும் கூடியமைந்த முடிச்சு. உடம்பகத்து மூலக் கனலால் நன்றாக வெதுப்பியபோது உள்ளம் செவ்வி வாய்க்கும். செவ்வி வாய்த்த வல்லார்கட்கு வாய்த்த அப்பொழுதே சிவபெருமானைச் சென்று தலைக் கூடுதலும் ஆகும்.

2433 கால்கொண்டுள்ள சென்னியிற் கட்டறக் கட்டற
மால்கொண்ட நெஞ்சின் மயக்கின் துயக்கறப்
பால்கொண்ட என்னைப் பரன்கொள்ள

நாடினான்

மேல்கொண்டென் செம்மை விளம்பஒண்

ணாதே.

(9)

அடியேன் முடியில் சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சூட்டியருளினன். சூட்டலும் கட்டற்றது. ஆணவக் கட்டறலும் மாயா காரியப் பொருள்களின் இடமாகவுள்ள நெஞ்சின் மயக்கம் நீங்கிற்று. மயக்கம் நீங்கவும் திருவடியுணர்வாகிய சிவஞானத்தை அடியேற்கு அளித்தருளினன். அவ் வுணர்வு பெற்ற என்னை மேலாம் தன் வண்ணம் ஆக்கத் திருவுளம் கொண்டருளினன். அதனால் ஆரா இன்பத் திருவடி இணையின் மேல நிலையைப் பெற்றின் புற்றேன். அத்தகைய மேற் கொண்டு துய்க்கும் செம்மை நலம் சொல் இறந்ததொன்று.

2434 பெற்ற புதல்வர்போல் பேணிய நாற்றமும்

குற்றமுங் கண்டு குணங்குறை செய்யவோர்

பற்றைய ஈசன் உயிரது பான்மைக்குச்

செற்றமி லாச்செய்கைக்கு எய்தின செய்யுமே. (10)

தாம் பெற்று வளர்த்த மக்கள்பால் கொண்ட சம்பந்தத் தையும் அவர் செய்யும் குற்றத்தையும் உணர்ந்து அவரது குற்றத்தைப் பாராட்டாது குணத்தைக் கைக்கொள்ளும் பெற்றோர்பால் மற்று இறைவனும் உயிரின் தன்மைக்கேற்ப

வெறுப்பில்லாத செயல்களுக்குப் பொருந்துமாற்றால் ஏற்றுக்கொண்டு தக்கவாறு செய்வான். (நாற்றம் - சம்பந்தம், கன்ம வாசனை, பற்றைய - பற்றாக உள்ள.)

18. முக்குற்றம்

(காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகியவை முக்குற்றங்களாகும்.)

2435 மூன்றுள குற்றம் முழுதும் நலிவன
மான்றுஇருள் தூங்கி மயங்கிக் கிடந்தன
மூன்றினை நீங்கினர் நீக்கினர் நீங்காதார்
மூன்றினுள் பட்டு முடிகின்ற வாறே. (1)

காமம் வெகுளி மயக்கம் ஆகிய குற்றங்கள் மூன்று உள்ளன. அவை யாவும் உயிர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தருவன. அதனால் உயிர்கள் தங்களது உண்மைச் சொரு பத்தை அறியாமல் மாயா காரியமாகிய இருளில் ஆழ்ந்து மயங்கிக் கிடந்தன. காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய முக் குற்றங்களினின்றும் விடுபட்டவர் பிறப்பு இறப்புக்களை நீக்கி வராவர். அவ்விதம் நீங்காதவர் அம் முக் குற்றங்களின் காரியமாகிய மாயையால் துன்பப்பட்டு அழிபவ ரேயாவர்.

(மான்றல் - மயக்கம். இருள் தூங்கலாவது அறியாமையில் கிடத்தல்.)

2436 காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவைகடிந்து
ஏமம் பிடித்திருந் தேனுக்கு எறிமணி,
ஓமெனும் ஓசையின் உள்ளே உறைவதோர்
தாமம் அதனைத் தலைப்பட்ட வாறே. (2)

காமம் வெகுளி மயக்கம் ஆகிய முக்குற்றங்களையும் நீக்கி, பாதுகாவலான திருவடி பற்றியிருந்தேனுக்கு, மணியோசை போன்ற பிரணவத் தொனியினுள்ளே பொருந்துவதாகிய

ஒளியினைத் தலைப்படுதல் கூடும். (காமம் - ஆசை; வெகுளி - சினம்; மயக்கம் அறியாமை; தாமம் - ஒளி; ஈண்டுச்சிவ ஒளி. ஏமம் சிவானந்தம்.)

19. முப்பதம்

(தற்பதம், தொம்பதம், அசிபதம் ஆகியவை முப்பதங்களாகும்.)

(முப்பதம் - தத்+துவம்+அசி, தத்துவமசி)

2437 தோன்றிய தொம்பதம் தற்பதம் சூழ்தர
ஏன்ற அசிபதம் இம்மூன்றோடு எய்தினோன்
ஆகின்ற பராபர மாகும் பிறப்பற
ஏன்றனன் மாளச் சிவமாய் இருக்குமே. (1)

தோன்றிய நீ என்ற பதம் அது என்ற பதத்தால் சூழ்ந் திருக்க, ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்ற ஆகிறாய் என்ற பதமும் ஆகிய இம் மூன்றோடும் பொருந்தினவன் பிறப்பு நீங்க அகண்டப் பொருளாவன். இவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்றவன் இவ்வுடல் ஒழியச் சிவமாக ஆவான். (பராபரம் = பரம் + அபரம்.)

2438 போதந் தனையுன்னிப் பூதாதி பேதமும்
ஓதுங் சுருவிதொண் ணூறுடன் ஓராறு
பேதமும் நாதாந்தப் பெற்றியில் கைவிட்டு
வேதம்சொல் தொம்பத மாகுதல் மெய்ம்மையே. (2)

திருவருளால் பெறும் நாதோபாசனையில் நின்று, பூதம் முதலாகச் சொல்லப் பெறும் தொண்ணூற்றாறு சுருவி பேதங்களையும் நாதாந்த நிலையில் நீங்கி, வேதம் உணர்த்திய நீ என்ற பதமாகுதல் உண்மையான நிலையாகும்.

2439 தற்பதம் என்றும் துவம்பதம் தான் என்றும்
நிற்பது அசியத்துள் நேரிழை யாள்பதம்
சொற்பதத் தாலும் தொடரஒண் ணாச்சிவன்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே. (3)

தற்பதம் என்பதும் துவம்பதம் என்பதும் திருவருளால்
பொருந்தி யிருப்பது அசிபதமாகும். எல்லாவற்றாலும்
அறிவினால் அளவிட்டுக் கூறமுடியாத சிவபெருமான்
பரையின் விளக்கத்தில் கற்பணையாக இல்லாமல்
உண்மையாகவே அசிபத நிலையில் கலந்து அருளு
கின்றான். (நேரிழையாள் - பரை)

2440 அணுவும் பரமும் அசிபதத்து ஏய்ந்து
கணுஒன் றிலாத சிவமும் கலந்தால்
இணையறு பால்தேன் அமுதென இன்பத்
துணையது வாயுரை யற்றிடத் தோன்றுமே. (4)

சீவனும் பரமும் அசிபதத்தில் பொருந்தி, தங்குதடையற்ற
சிவமும் கலந்தால் உவமிக்க இயலாத பாலும் தேனும்
போன்று அவ் இன்பப் பொருளாய் வாய் பேசா மௌனத்
தில் விளங்குவதாகும். ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்திருக்கும்
இன்பத்தை வாயினால் கூற முடியாது.

2441 தொம்பதம் தற்பதம் தோன்றும் அசிபதம்
நம்பிய சீவன் பரன்சிவ னாய்நிற்கும்
அம்பத மேலைச் சொருபமா வாக்கியம்
செம்பொருள் ஆண்டருள் சீர்நந்தி தானே. (5)

தொம்பதம், திருவருளை நம்பி வாழும் வாழ்க்கையை
யுடைய ஆருயிராகும். தற்பதம், ஆருயிரைத் சிவத்துடன்
கூட்டும் திருவருளாகும். ஆருயிரும் பேருயிரும் ஒன்றாய்க்
கலந்து தோன்றும் நிலை சிவனாகும். இந்நிலையைச் சிறப்பு
நிலை எனக் கூறுவர். சிறப்பு நிலையெனினும் சொருப

நிலையெனினும் ஒன்றே. அந்நிலையினை யுணர்த்தும் அச் சொல்லும் சிறப்புப் பெயரும் பொருட்கிளவியாகும். பெரும் பொருட் கிளவி மாவாக்கியம். ஆருயிர் செம்பொருளாகிய சிவனை அடைவதற்பொருட்டுச் சீர்த்தி மிக்க நந்திக் கடவுள் ஆண்டருள் கின்றனன்.

2442 ஐம்பது அறியா தவரும் அவர்சிலர்
உம்பனை நாடி உரைமுப்ப தத்திடைச்
செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடத்
தம்பர யோகமாய்த் தான்அவன் ஆகுமே (6)

ஆருயிர்க்கு அகவை ஐம்பது ஆகியும் முப்பொருள் உண்மையினைத் தப்பின்றித் தெரியும் தன்மை வாய்த்து இலது. அதுபோல் சிலர் அறியாதவர் ஆவர். அவரும் அருள்நினைவால் 'தத்துவமசி' என்னும் முப்பதத்தை நாடிப் பெறுவதாகிய சிவனை நாடும் வழியாக முப்பதத்திடை வாசியாகிய உயிர்ப்பினைச் செலுத்தியிடச் செம்பர நிலைக்கு வழி அமையும். அவ்வழி தமக்குரிய சிவனுடன் கூடுவதாகிய யோகமாகும். இச்செறிவு வழியாக ஆருயிர் சிவத்துடன் கூடிச் சிவனாகும். வாசி செலுத்திட பிராணாயாமப் பயிற்சி செய்ய.

2443 நந்தி அறிவும் நழுவில் அதீதமாம்
இந்தியும் சத்தாதி விடவிய னாகும்
நந்திய மூன்றுஇரண்டு ஒன்று நலம்ஐந்து
நந்தி நனவாதி மூட்டும் அனாதியே. (7)

நாத ஒலியை அறியும் ஆன்மாவின் நிலை நழுவில் சாக்கிராதீதம் பொருந்தும். ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் சத்தம் முதலிய விஷயங்களைவிடப் பரமாகும். அப்பஞ் சேந்திரிய அறிவு மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றும் நீங்கவே, சிவன் அனாதியாக நின்மல சாக்கிரம முதலியவற்றைக் கூட்டிச் சீவர்களைப் பக்குவம் செய்கிறான். இந்தியம் இந்திரியம்.

2444 பரதுரி யத்து நனவு படியுண்ட
 விரிவிற் கணவும் இதன்உப சாந்தத்து
 துரிய சுழுமுணையும் ஓவும் சிவன்பால்
 அரிய துரியம் அசிபதம் ஆமே (8)

ஆன்மா மேலான நின்மல துரியத்தில் நனவு நிலையில்
 தங்கி விரியாத காலத்து நின்மல சொப்பனம் அமையும்.
 இதில் அலையிலாச் சாகரம்போல் அசைவின்றி இருக்கும்
 நிலையே துரிய சுழுத்தியாகும். சிவத்தினிடம் பொருந்தின
 போது அதுவும் நீங்கின நின்மல துரியமே அசிபதமாகும்.

20. முப்பரம்

(அஃதாவது, அக்கினி மண்டலம், சூரிய மண்டலம்,
 சந்திரமண்டலம் ஆகிய மும் மண்டலங்களிலும் ஆன்மா
 நிற்கும் நிலை.)

2445 தோன்றிஎன் உள்ளே சுழன்றுஎழு கின்றதோர்
 மூன்று படிமண் டலத்து முதல்வனை
 ஏன்றெய்தி இன்புற்று இருந்தே இளங்கொடி
 நான்று நலம்செய் நலந்தரு மாறே. (1)

என் உடம்பகத்துத் தோன்றி என்னுள்ளே வலம் சுழித்து
 எழும் மண்டிலங்கள் மூன்றுள. அவை முறையே தீ
 மண்டலம், ஞாயிற்று மண்டிலம், திங்கள் மண்டிலம் எனச்
 சொல்லப்பெறும். இம்மூன்று மண்டிலத்து முழு முதல்வனா
 கிய சிவபெருமானைத் திருவருளால் ஏற்றுப் பொருந்தி
 இன்புற்றிருப்பம்; இளங்கொடியாகிய குண்டலினியை
 உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் எழுப்பி அதனுடன் கலந்து நின்று
 உணர்ந்த காலத்தென்க. அக்காலத்து முழு நலமும் வந்து
 எய்தும்.

2446 மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது
 நின்று நிறைந்தது நேந்தரு நந்தியும்
 கன்று நினைந்தெழு தாயென வந்தபின்
 குன்று நிறைந்த குணவிளக்கு ஆமே. (2)

குண்டலினி சிரத்தைக் கடந்தபோது ஆகாயம் முற்றிலும்
 வியாபிப்பதாக உள்ளது. அது மிக மேம்பட்ட பொருளாக
 விளங்கும். அவளுடன் பொருந்திய சிவமும் அங்கு நின்ற
 எல்லாப் பொருளிலும் பூரணமாக நிறைந்திருந்தது. கன்று
 நினைந்து சுதறியபோது ஓடி வரும் தாயைப்போன்று சீவன்
 நினைந்தபோது கருணை சுரக்கும் இறைவன் அருளியபின்
 அச்சீவன் குன்றின்மேல் இட்ட விளக்குப் போன்று
 பிரகாசம் பெறும்.

2447 ஆறாறு தத்துவத்து அப்புறத்து அப்புரம்
 கூறா உபதேசம் கூறில் சிவபரம்
 வேறாய் வெளிப்பட்ட வேதப் பகவனார்
 பேறாக ஆனந்தம் பேணும் பெருகவே. (3)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்த நிலையில்
 விளங்கும் அப்பரம் கூறாமல் கூறிய உபதேசத்தைச்
 சொல்லப்புகின் சிவபரம்பொருள் வேறாய் வெளிப்பட்டு
 குருமேனி தாங்கி அருளிய இன்பத்தைப் போற்றிப் பாது
 காத்துக் கொள்க என்பதாம்.

2448 பற்றறப் பற்றில் பரம்பதி யாவது
 பற்றறப் பற்றில் பரனறி வேபரம்
 பற்றறப் பற்றினில் பற்றவல் லோர்கட்கே
 பற்றறப் பற்றில் பரம்பர மாமே. (4)

தத்துவங்களின் பற்று நீங்க அவை இலயமடையும்
 பொருளைப் பற்றில் விஞ்ஞான கலர் நிலையடைந்து ஆன்
 மாக்கள் சதாசிவ ராவார். அவ்வாறு பற்று நீங்க நாதத்தைத்

தொழுதால் நாத சொருபமான சிவத்தின் அறிவே ஆன்
மாவின் அறிவாகும். சீவபோதம் கெடச் சிவப்பற்று மிக
மேம்பட்டவர்க்கே பழைய தத்துவங்களின் பற்று நீங்கி
பற்றிக் கொண்டுள்ள சிவ அறிவு மிகுந்து ஆன்மா பரம் பர
மாகுதல் கூடும்.

2449 பரம்பர மான பதிபாசம் பற்றாப்

பரம்பர மாகும் பரஞ்சிவ மேவப்

பரம்பர மான பரசிவா னந்தம்

பரம்பர மாகப் படைப்பது அறிவே.

(5)

திருவருளால் தொன்று தொட்டு வழிவழியாகத்
தோன்றாத் துணையாக நின்றருளும் பதியினைப் பற்றினால்
பாசம் பற்றாகும். யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச்
சீவருடைய சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பற்றினார்க்கு
அவன் எழுந்தருளி வந்து இன்புறுத்துவன். அதுவே
மேலான திருவடியின்பமாகும். இவை அனைத்தினையும்
திருவடியு ணர்வால் திருவருள் உந்துவதால் அறிவதே
நிலைபெற்ற அறிவாகும்.

2450 நனவில் கலாதியாம் நாலொன்று அகன்று

தனியுற்ற கேவலம் தன்னில் தானாகி

நினைவுற்று அகன்ற அதீதத்துள் நேயந்

தனையுற்று இடத்தானே தற்பர மாமே.

(6)

நனவுக் காலத்தே உழைப்பு, உணர்வு, உவப்பு, ஆள்,
மருள் என்னும் ஐந்தும் செயல் உறாது அகல ஆருயிர் நிற்கும்
நிலை தனி நிலையாகிய புலம்பாகும். தன்னில் தானாக
நின்று அகன்ற அந்நிலையில் உள்ளது அப்பால் நிலை
யாகும். அந்நிலையில் உணர்வுக்கு உணர்வாய் விளங்கப்
படும் பொருள் சிவபெருமான் ஆவன். அச் சிவபெருமான்
திருவடிகளைத் திருவருள் நினைவால் கொள்ள அவ்வுயிர்
தற்பர சிவமாய்த் திகழும். உழைப்பு முதலியவற்றை

முறையே கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை எனவும் கூறு.)

(நாலொன்று - ஐந்து. நேயந்தனை - சிவத்தை)

2451 தற்கண்ட தூயமும் தன்னில் விலாசமும்
பிற்காணும் தூடணம் தானும் பிறழ்வுற்றுத்
தற்பரன் கால பரமும் கலந்தற்ற
நற்பரா தீதமும் நாடுஅக ராதியே. (7)

தன்னைத் தூய்மையாகக் காண்டலும், தன்னிடத்து விரிவைக் காண்டலும் பின்னர் கருவிகரணங்களைக் கொண்ட ஆன்மாவின் நிலைமாறி, சிவனும் சீவனும் கலந்து, தத்துவங்களை விட்ட நல்ல பராதீத நிலையில் அகரத்தை ஆதியாகவுடைய பிரணவ சொருபமான சிவத்தை நாடுவாயாக. (தற்பரன் - சிவன். காலபரம் - ஆன்மா.)

21. பரலட்சணம்

(பரலட்சணம் - பரை ஒளியின் இயல்பு.)

2452 அதீதத்து ளாகி அகன்றவன் நந்தி
அதீதத்து ளாகி அறிவிலோன் ஆன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயிர் ஒன்றாம்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. (1)

நின்மல துரியாதீத நிலையில் விளங்கும் நந்தி என்னும் சிவம் வியாபகமும் அறிவும் உடையது. ஆன்மா துரியாதீத நிலையில் தன்னறிவை இழந்தவனாக இருப்பான். ஆன்மாவின் சந்திர மண்டலம் விளங்கி ஆணவமாகிய இருளை விட்டுச் சிவத்தோடு ஒன்றாய்ப் பொருந்தினால் சிவம் உயிரில் பதிந்து தனது வியாபகத்தையும் அறிவையும் பதிக்கும்.

2453 ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பதி
 சோதிப் பரஞ்சுடர் தோன்றத்தோன் றாமையின்
 நீதிய தாய்நிற்கும் நீடிய அப்பர
 போதம் உணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோரே. (2)

முதலும் முடிவும் இல்லாத அறிதற்கு அரிய பெரும்பதி
 சிவபெருமான். அவன் பேரொளிப் பிழம்பாய் உள்ளொளி
 யாய் விளங்கும் ஒள்ளியன். நல்லார்க்குத் தோன்றியும்
 பொல்லார்க்குத் தோன்றாமலும் நிற்க வல்லான். அதனால்
 அவன் அறமுறை குன்றியவன் அல்லன். அறமுறை - நீதி.
 யாண்டும் முறைமையோடே நிற்பன் என்றும் பொன்றாது
 நிலைப்பாடு உடையதாக இருக்கும் சிவஞான போத
 வடிவினன். அம்மேலான சிவஞான போதத்தை அருள்
 நினைவால் உணர்வோர் திருவருட் புண்ணியச்
 செல்வராவர்.

2454 துரியங் கடந்து துரியா தீதத்தே
 அரிய வியோகங்கொண்டு அம்பலத் தாடும்
 பெரிய பிரானைப் பிரணவக் கூபத்தே
 துரியவல் லார்க்குத் துரிசில்லை தானே (3)

நின்மல துரியத்தில் சீவன் பரைபோகத்தில் ஆழ்ந்து
 ஆணவ மலமற்று விளங்கும் நிலை கடந்து அது சுத்திபெறும்
 துரியாதீத நிலையில், அச்சீவர்களுக்கு வீடுபேற்றை
 அளிக்கப் பரவெளியில் நடனம் செய்யும் பெருந்தலைவ
 னான சிவனைப் பிரணவச்சுனையில் துருவிக் காண்
 பவர்க்கு எவ்வகைப்பட்ட குற்றமும் இல்லையாம்
 (வியோகம் - வீடுபேறு.)

2455 செம்மைமுன் னிற்பச் சுவேதம் திரிவபோல்
 அம்மெய்ப் பரத்தோடு அணுவன்உள் ளாயிடப்
 பொய்மைச் சகமுண்ட போத வெறும்பாழில்
 செம்மைச் சிவமேரு சேர்கொடி யாகுமே (4)

செம்மையாகிய நாதத்தின் முன்னே வெண்மையாகிய
விந்து தன்மை கெட்டு ஒடுங்குவதுபோல, அவ்வுண்மையான
பரசிவத்தோடு சீவன் தன்முனைப்பற்று ஒடுங்க,
பொய்யான உலகமுகத்து ஓடாத மனத்துடன் நிற்பதோடு
எண்ணுவதையும் விட்ட பாழில் குண்டலினி நாத
சத்தியாகிச் சிவமேரு என்ற பிரணவ உச்சியில் விளங்கும்
தன் கணவனோடு ஒன்றாவாள்.

2456 வைச்ச கலாதி வருதத்து வங்கெட

வெச்ச இருமாயை வேறாக வேரறுத்து

உச்ச பரசிவ மாம்உண்மை ஒன்றவே

அச்சம் அறுத்தென்னை ஆண்டனன் நந்தியே(5)

சிவமேருவில் நாத சித்தியோடு பொருந்திய சீவர்க்குக்
கலைமுதலிய தத்துவங்கள் ஒடுங்க, எஞ்சியுள்ள சுத்த மாயை
அசுத்த மாயையின் பிணிப்பு அடியோடு மீண்டும் முளையா
வாறு நீங்க, துவாத சாந்தத்தில் உண்மைப் பொருளாகிய
சிவசூரியன் விளங்க, அப்பெருமான் அச்சத்தை நீக்கி
என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டு நிலைபெறச்
செய்தனன்.

2457 என்னை அறிய இசைவித்த என்நந்தி

என்னை அறிந்து அறி யாத இடத்துய்த்துப்

பின்னை ஒளியிற் சொருபம் புறப்பட்டுத்

தன்னை அளித்தான் தற்பர மாகவே.

(6)

என்னுடைய யதார்த்த சொருபம் இத்தகையது என்று
அறியும்படி செய்த நந்தியேம் பெருமான், என்னுடைய
யதார்த்த சொருபத்தை அறிந்ததும் இதுகாறும் செல்லாத
பரவெளிக்கண் அறிவுடன் செல்லும்படி செய்து, பிறகு
பிரணவ ஒளியில் ஆத்மசொருபம் வேறாய் விளங்க, தனது
சத்தியை அளித்துத் தற்பரமாகச் செய்தனன்.

2458 பரந்தும் சுருங்கியும் பார்புனல் வாயு
நிரந்தர வளியோடு ஞாயிறு திங்கள்
அரந்த அறநெறி யாயது வாகித்
தரந்த விசம்பொன்று தாங்கிநின் றானே (7)

நுண்பூத நிலையில் விரிந்தும், பருப்பூத நிலையில்
சுருங்கியும் நிலம் நீர் வாயு நிறைந்த காற்றுடன், சூரியன்
சந்திரனாய்ச் செம்மையுடைய நெறியின் பயனாய், அகண்ட
மான ஆகாயத்தில் எல்லாவற்றையும் இறைவன் ஒருவனே
தாங்கி நின்றனன்.

2459 சத்தின் நிலையினில் தானான சத்தியும்
தற்பரை யாய்நிற்கும் தானாம் பரற்கு உடல்
உய்த்தரும் இச்சையில் ஞானாதி பேதமாய்
நித்தம் நடத்தும் நடக்கும்மா நேயத்தே (8)

அருவத் திருமேனி கொண்ட சிவத்தின் நிலையில்
தானாக விளங்கும் சத்தியும் தற்பரையாய் நிற்கும். அப்
பரையே பரனுக்கு உடலாகும். தனு கரணபுவன
போகங்களைச் சீவர்களுக்குப் படைத்துக் கொடுக்க
வேண்டும் என்ற சங்கற்பத்தால் ஞானசத்தி முதலிய
பேதங்களாய், பெருமை மிக்க பரனிடத்து அகலா திருந்து
சிருஷ்டியாகி ஐந்தொழில்களைச் செய்து நடத்தருளுவான்.

2460 மேலொடு கீழ்பக்கம் மெய்வாய்கண் நாசிகள்
பாலிய விந்து பரையுள் பரையாகக்
கோலிய நான்கவை ஞானம் கொணர் விந்து
சீலமி லாஅனுச் செய்திய தாமே (9)

உடலுக்கு மேலும் கீழும் சூழவுமாக இருந்து, மெய் வாய்
கண் நாசி ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கின்ற விந்து
சத்தியானது பரையுள் பரையாக, அருவமான சிவம் சத்தி
நாதம் விந்து ஆகிய நான்கின் ஞானத்தைப் பெறச் செய்து,
ஆணவ மலத்தில் கட்டுண்டிருக்கும் சீவர்களை நடத்தும்.

2461 வேறாம் அதன்தன்மை போலும்இக் காயத்தில்
ஆறாம் உபாதி அனைத்தாகும் தத்துவம்
பேறாம் பரவொளி தூண்டும் பிரகாசமாய்
ஊறாய் உயிர்த்துண்டு உறங்கிடும் மாயையே. (10)

பரைஒளி வேறு வேறு இயல்புடையதாய் ஆறு ஆதார
சக்கரங்களில் பொருந்தி ஆறுவகையான உபாதிகளை
அளிப்பதால் வெவ்வேறு தத்துவங்களை மாயையால்
சேட்டிக்கிறது. மாயை பிரகாசத்தைத் தூண்டுவதாய்ச்
சிவனை அசைவித்து, சுவாசத்தை இயக்கி உணவை
உண்பித்து உறக்கத்தையும் அடையச் செய்யும். ஆனால்
மாயா காரியமான தத்துவங்களைக் கடந்து பர ஒளியில்
பொருந்தியிருத்தலே ஆன்மா அடையத்தக்க பேறாம்.

2462 தற்பரம் மன்னும் தனிமுதல் பேரொளி
சிற்பரம் தானே செகமுண்ணும் போதமும்
தொற்பதம் தீர்பாழில் சுந்தரச் சோதிபுக்கு
அப்புறம் மற்றதுஇங்கு ஒப்பில்லை தானே. (11)

தன்னுடைய பரம் என்ற நிலை ஒப்பற்ற பேரொளியில்
நிலைபெற்றுள்ளது. அதுவே மேலான ஒப்பற்ற ஞானமும்
தத்துவங்களை அழித்து நிற்கும் அறிவும் ஆகும். ஆன்மா
போதம் நீங்கித் தன் ஒளியை மறந்து சிவப் பேரொளியில்
புகுந்து சுட்டி அறியும் அறிவை விட்டு நிற்பதைவிட இங்கு
ஒப்பாகச் சொல்லக் கூடியது ஒன்று இல்லையாகும்.

2463 பண்டை மறைகள் பரவான் உடலென்னும்
துண்ட மதியோன் துரியாதீ தந்தன்னைக்
கண்டு பரனும்அக் காரணோ பாதிக்கே
மிண்டின் அவன்சுத்தம் ஆகான் வினவிலே. (12)

பழமையான வேதங்கள் சிவத்துக்கு மேன்மையான
ஆகாயமே உடல் என்று கூறும். சந்திரனைச் சூடிய பெரு

மான் விளங்கும் ஆகாயத்தில் துரியாதீத நிலையில்
தண்ணைக் கண்டு, அப்பர நிலையை அடைந்தவனும் சுத்த
மாயைக்கே நெருங்கின் அவன் ஆராயின் சுத்தனாக
மாட்டான்.

2464 வெளிகால் கனல்அப்பு மேவுமண் நின்ற
தனியா இயதற் பரங்காண் அவன்தான்
வெளிகால் கனல்அப்பு மேவுமண் நின்ற
வெளியாய சத்தி அவன்வடி வாமே(13)

ஆகாயம் காற்று தீ பொருந்தும் மண் ஆகியவை இலய
மாகும் கோயிலாகிய தற்பரமே அத்துரிய நிலையில் விளங்
கும் சீவனாகும். ஆகாயம் காற்று தீ நீர் பொருந்தும் மண்
ஆகியவற்றில் நிறைந்து நிற்கின்ற வெளியாகிய சத்தியமே
அவன் வடிவாகும்.

2465 மேருவி னோடே விரிகதிர் மண்டலம்
ஆர நினையும் அருந்தவ யோகிக்குச்
சீரார் தவம்செய்யில் சிவனருள் தானாகும்
பேரவும் வேண்டாம் பிறிதில்லை தானே. (14)

நிலையில் திரியாது பொன்வண்ணமாக என்றும் ஒன்று
போலப் பொன்றாது நின்றருளும் சிவனை மேரு என்பர்
செந்தமிழர். அத்தகைய மேருவாகிய சிவபெருமானை
விரிந்த சுதிர்களையுடைய பசுவன் மண்டிலமாகிய நெஞ்
சத்தினிடத்து வஞ்சனையின்றி எஞ்சாமல் நிலைக்கின்ற
அருந்தவ யோகியர்க்கு அந்நினைப்பாகிய சிறந்த தவத்தை
அவர் செய்யின் ஆண்டுச் சிவனருள் வெளிப்பட்டுத்
தானாக நிற்கும். நீங்க வேண்டிய நீர்மையும் இல்லை. அச்
சிவபெருமானின் திருவாணையாகிய திருவருளின் மிக்கது
பிறிதொன்றில்லை.

22. முத்துரியம்

(முத்துரியம் - சீவதுரியம், பரதுரியம், சிவதுரியம்.)

2466 நனவாதி மூன்றினில் சீவ துரியம்
தனதுஆதி மூன்றினில் பரதுரி யந்தான்
நனவாதி மூன்றி னில்சிவ துரியமாம்
இனதாகும் தொந்தத் தசிபதத் துசுடே(1)

சீவன் கேவல சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி ஆகிய வற்றைக் கடந்து சீவதுரியத்தை அடையும். சீவனுக்கு ஆதி யான பரமும் சகல சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி ஆகிய மூன்றையும் கடந்து பரதுரியத்தை எய்தும். சிவனும் பரணைப் போன்று நின்மல சாக்கிரமாத் குன்றைக் கடந்து சிவதுரியத்தை அடையும். இவ்வகையாகத் தொந்தத்தசி என்ற மகாவாக்கியம் விளக்கிய நெறி அமையும். (ஈடு - நெறி.)

2467 தானாம் நனவில் துரியம்தன் தொம்பதம்
தானாம் துரியம் நனவாதி தான்மூன்றில்
ஆனாப் பரபதம் அற்றது அருநனா
வானான மேல்மூன்றும் துரியம் அணுகுமே. (2)

ஆருயிர் தானாம் நனவில் பேருறக்கமாகிய துரியத்து நீ என்னும் முன்னிலைப் பொருளாய்த் தொம்பதமாக நிற்கும். ஆருயிரின் பேருறக்க நிலையில் பேசப்படும் நனவு, கனவு, உறக்கம் என்னும் மூன்றினில் நீங்காத அருட்பாடாம் பராவத்தை முடிந்த இடமாகும். அதுவே அந்நிலைக்குரிய அரிய நனவாகும். மிக மேலாகச் சொல்லப்படும் சிவ துரியத்து உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்பு அடங்கல் வந்து பொருந்தும்.

2468 அணுவின் துரியத்து நான்கும் துஆகிப்
பணியும் பரதுரி யம்புயில் நான்கும்
தணிவில் பரமாகிச் சாரமுத் துரியக்
கணுவிலிந் நான்கும் கலந்தார் ஐந்தே. (3)

சீவன் விளங்கும் துரியத்தில் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம் என நான்காகி, பணியும் பர துரியத்தில் பொருந்தும் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம் ஆகிய நான்கும் மேலான பரமாகிப் பொருந்தும் சீவ பரசிவ சேர்க்கையில் சீவ துரியம் பரதுரியம் ஆகிய பொதுமையில் இரண்டும், சீவ பரதுரியத்திலுள்ள விரிவாகிய எட்டு நிலைகளுமாகப் பத்தாகும். (கணு - சேர்க்கை)

2469 ஈர்ஐந்து அவத்தை இசைமுத் துரியத்துள்
நேர்அந்த மாக நெறிவழி யேசென்று
பார்அந்த மான பராபரத்து அயிக்கியத்து
ஓர்அந்த மாம்இரு பாதியைச் சேர்த்திடே. (4)

முன் மந்திரத்தில் கூறிய பத்து நிலைகள் பொருந்திய சீவபர சிவதுரியத்துள் சிவத்தை அடையும் பொருட்டு உபதேச முறைப்படி நின்று, நிலம் முதலான தத்துவங்கள் முடிவடைகின்ற பராபரச் சேர்க்கையில் ஒரு முடிவை அடைவிக்கும் நாத விந்துக்களாகிய இரு திருவடிகளையும் சேர்த்து நிற்பாயாக.

2470 தொட்டே இருமின் துரிய நிலத்தினை
எட்டாது எனின்நின்று எட்டும் இறைவனைப்
பட்டாங்கு அறிந்திடில் பன்னா உதடுகள்
தட்டாது ஒழிவதோர் தத்துவந் தானே. (5)

துரிய நிலையாகிய அருள் நிலத்தினைத் தொட்டே இருங்கள். தொட்டிருத்தல் என்பது ஓவாது உணர்வில் உணர்ந்திருத்தல். ஏனை யோர்க்கு எட்டாத நிலையில் உள்ள வனாயினும் உணர்வார்க்கு அவருணர்வில் எட்டும் ஒப் பிலா இறைவனைத் திருவருளால் உள்ளவாறு அறியுங்கள். அறிந்தால் பல்லும் நாவும் உதடும் பிறவும் கூடிப் பிறக்கும் தூய மாயாகாரியமாகிய சொல்லுக்கு எட்டாமல் நிற்குமவன் ஒப்பில்லாத மெய்ப்பொருளாகப்

புணர்ந்து மெய்யின்பம் தந்தருள்வன். (பன்னா - பல்+நா.
பல்லும் நாவும்)

2471 அறிவாய் அசத்தென்னும் ஆறாறு அகன்று
செறிவாய மாயை சிதைத்துஅரு ளாலே
பிறியாத பேரருள் ஆயிடும் பெற்றி
நெறியான அன்பர் நிலையறிந் தாரே. (6)

ஆன்மா அசத்தாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்
விட்டுச் சித்துருவான பரமாய் சார்ந்திருந்த சுத்தமாயை
அசுத்த மாயைகளை அருள் சத்தியால் (நாதத்தால்)
சிதைத்து, அதன் வினைவான பிரிவில்லாத சிவ சத்தியைப்
பொருந்திடும் தன்மையை சிவநெறியில் ஈடுபட்ட அன்பர்
நெறிகாட்டும் முடிவை அறிந்திருந்தனர்.

2472 நனவின் நனவாதி நாலாம் துரியம்
தனதுயிர் தொம்பதம் ஆமாறு போல
வினையறு சீவன் நனவாதி யாகத்
தனைய பரதுரி யந்தற் பதமே. (7)

சாக்கிரத்தில் நான்காம் நிலையாகிய துரியத்தில்
தன்னுடைய உயிர் விளங்கும் தொம்பதம் என்ற ஒளி நிலை
ஆவது போல வினைகளினின்றும் நீங்கிய சீவன், நின்மல
சாக்கிரத்தை ஆதியாகக் கொண்ட நான்காம் நிலையாகிய
நின்மல துரியம் அடைய, தானாகிய பரதுரியம் அமைந்து,
அதனையும் கடந்த துரியாதீத்தில் தற்பதம் நின்ற நிலையை
அடையும்.

2473 தொம்பதம் தற்பதம் சொன்முத் துரியம்போல்
நம்பிய மூன்றாம் துரியத்து நல்தாமம்
அம்புவி யுன்னா அதிசூக்கம் அப்பாலைச்
செம்பொருள் ஆண்டருள் சீர்நந்தி தானே. (8)

முத்துரியத்தில் தொம்பதம் என்றும் தற்பதம் என்றும் சொல்வதுபோல நம்பத் தகுந்த மூன்றாம் துரியமாகிய சிவ துரியத்து நல்ல பரமபதம் அழகிய உலகை நிணையாத அதி சூக்கும நிலையாகும். அங்கு அப்பால் விளங்கும் செம் பொருள் ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டருளும் சிறப்பு மிக்க நந்தியாகும். (தாமம் - பரமபதம். ஒளி, முத்துரியம் கடந்து விளங்குவது ஆன்மாக்களை ஆட்கொள்ளும் சிவமாகும்.)

23. மும்முத்தி

(மும்முத்தி - சீவமுத்தி, பரமுத்தி, சிவமுத்தி.)

2474 சீவன்தன் முத்தி அதீதம் பரமுத்தி
ஓய்உப சாந்தம் சிவமுத்தி ஆனந்தம்
முவயின் முச்சொருப முத்திமுப் பாலதாய்
ஓவுறு தாரத்தில் உள்ளும்நா தாந்தமே. (1)

சீவன் தன்னுடைய முத்தி நிலையைத் துரியாதீதத்தில் அடையும். ஆன்மா தன் செயலற்று அருளின் வழியே நிற்கும் நிலையே பரமுத்தியாகும். சிவமுத்தி என்பது சிவானந்தமாகும். மேற்கூறிய முறையில் மூன்று இடங்களிலும் சீவமுத்தி, பரமுத்தி, சிவமுத்தி என மூவகைப்பட்டு விளங்குவதாய்ப் பிரணவத் தொனியின் வழியே செயலின்றி நினைந்திருப்பின் நாதாந்தம் அமையும். (ஓவுறுதாரம் பிரணவம்.)

2475 ஆவது அறியார் உயிர்பிறப் பாலுறும்
ஆவது அறியும் உயிர்அருட் பாலுறும்
ஆவது ஒன்றில்லை அகம்புறத் தென்றுஅகன்று
ஓவு சிவனுடன் ஒன்றாதல் முத்தியே. (2)

பிறவிப்பயனை அறியாதவரது உயிர் பிறவியில் வந்து அடையும். பிறவிப்பயன் இறைவனை வழிபடுதல் என்று அறிந்த உயிர், இறைவன் திருவருளை நாடிப் பயன்பெறும். புறத்தேயுள்ள உலகிலும் அகத்தேயுள்ள கருவி

கரணங்களிலும் உயிருக்கே நன்மை அளிப்பது ஒன்றும் இல்லை என்பதை அறிந்து, உலகையும் கருவி கரணங்களையும் விட்டு நீங்கி நிற்கும் சிவத்துடன் பொருந்துதலே முத்தியாகும். (ஓவுதல் - நீங்குதல்.)

2476 சிவமாகி மும்மலம் முக்குணம் செற்றுத்
தவமான மும்முத்தி தத்துவத்து அயிக்கியத்
துவம்ஆ கியநெறி சோகம்என் போர்க்குச்
சிவமாம் அமலன் சிறந்தனன் தானே. (3)

சிவத்தை நினைந்து சிவமாகி ஆணவம் சுன்மம் மாயையாகிய மும்மலங்களையும் தாமத இராசத சாத்விகமாகிய முக்குணங்களையும் அழித்து, தவத்தால் அடையும் மும்முத்தி என்ற அது நீ ஆகின்றாய் என்ற உபதேச நெறி நின்று, சோகம் பாவனை செய்வார்க்கு மலமில்லாச் சிவன் தானே வெளிப்பட்டருளினன். அது நீ ஆகின்றாய் என்பதே சோகம் என்னும் நெறியாகும்.

2477 சித்தியும் முத்தியும் திண்சிவ மாகிய
சுத்தியும் முத்தீ தொலைக்கும் சுகானந்த
சத்தியும் மேலைச் சமாதியும் ஆயிடும்
பெத்தம் அறுத்த பெரும்பெரு மானே. (4)

பொருளும் அருளும் போக்கில் மெய்ப்பொருளும் முறையே சித்தி, முத்தி, சிவமாம் சுத்தி என்று ஒதப்பெறும். இவைமுறையே தன்னைப்பற்றி வருவன, பிற உயிர்களைப்பற்றி வருவன, தெய்வத்தைப் பற்றி வருவனவாகிய மூவகைத் துன்பங்களையும் ஒழிப்பனவாகும். இம்முன்றையும் தாபத்திரயம் என்பர். ஈண்டு இவற்றை முத்தீ என்று ஒதினர். இவை தொலையவே பேரின்பப் பேரருள் உருவாம் பேரறிவாற்றல் வெளிப்படும். அதன்மேல் செயல் அறலாகிய சமாதியும் கைகூடும். பின்னர்ப் பிணிப்பாகிய பெத்தத் தினை அறுத்தருளிய பெரும் பெருமான் வெளிப்பட்டுத் திருவடியை நல்கிப் பேரின்புறுத்துவன். அவனே முழுமுதல்.

24. முச்சொருபம்

(முச்சொருபம் - சீவசொருபம், பரசொருபம், சிவ
சொருபம்.)

2478 ஏறிய வாறே மலம்ஐந் திடைஅடைந்து
ஆறிய ஞானச் சிவோகம் அடைந்திட்டு
வேறும் எனமுச் சொருபத்து வீடுற்றுஅங்கு
ஈறதில் பண்டைப் பரன்உண்மை செய்யுமே. (1)

ஆணவத்தில் சுட்டுண்டு கிடந்த உயிர்கள் பக்குமாதற்
பொருட்டு, இறைவன் கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோ
தாயி ஆகியவற்றைக் கூட்டி ஆணவம் வலிகெட இருவினை
யொப்பு வந்த நிலையில் சிவோகம் பாவனை பண்ணி,
மேலும் ஒரு நிலையாகச் சீவ பர, சிவ -நிலைகளை அடைந்து
நீங்கி, அங்கு இறுதியில் பழமையான பரம் பொருளின்
உண்மையில் அவ்வுயிர்களை நிலைபெறச் செய்வான்.

2479 மூன்றுள மாளிகை மூவர் இருப்பிடம்
மூன்றினில் முப்பத் தூறும் உதிப்புள
மூன்றினின் உள்ளே முளைத்தெழும் சோதியைக்
காண்டலும் காயக் கணக்கற்ற வாறே. (2)

சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் ஆகிய மூவர்
வாழ்கின்ற இடம் பிரகிருதிமாயை, அசுத்த மாயை, சுத்த
மாயை ஆகும். இவ்வகையான மூன்று மாயையிலும்
முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தோன்றியுள்ளன. இம்மூன்று
மண்டலங்களிலும் ஊடுருவி நிற்கும் ஆத்ம சோதியைக்
கண்டபோதே எடுக்கவேண்டிய தேகத்தின் கணக்கு
முடிவுறும்.

2480 உலகம் புடைபெயர்ந்து ஊழியும் போன
நிலவு சுடரொளி மூன்றும் ஒன்றாய
பலவும் பரிசொடு பான்மையுள் ஈசன்
அளவும் பெருமையும் ஆரறி வாறே. (3)

பேரொடுக்க மாகிய பேருழிக் காலத்து உலகம்
ஒடுங்கிற்று. அத்தகைய ஊழியும் பல கழிந்தன. விளங்கு
கின்ற ஆருயிர், அருள், அருளோன் என்னும் மூன்று அருள்
வெளியில் ஒன்றாயின. இம்மூன்றையும் அன்பு, அருள், அரு
ளோன் எனவும் கூறலாம். சீவன், பலம், சிவம் எனவும்
கூறுப. பலவும் முறைப்படி சிவபெருமான் திருவடிக் கீழ்
அடங்கி, கலப்பால் ஒன்றாயிருப்பினும் சிவபெருமானின்
அளத்தற்கரிய அளவினையும் உரைத்தற்கரிய பெரு
மையையும் எவராலும் அளந்தறிந்து உரைக்க ஒண்ணா
என்க. அதனால் ஒருவரும் அறியார் என்பது யாரறிவார்
என்னும் குறிப்பால் பெறப்படும்.

2481 பெருவாய் முதலெண்ணும் பேதமே பேதித்து
அருவாய் உருவாய் அருவுரு வாகிக்
குருவாய் வரும்சக்தி கோன்உயிர்ப் பன்மை
உருவாய் உடனிருந்து ஒன்றாய்அன் றாமே. (4)

மாயா காரிய உருக்களை மலைமுதல் மண்ஈறாகவும்
யானைமுதல் ஏறும்பு ஈறாகவும் கண்டு கருதப்படும் வேறு
பாடுகளையே ஆருயிர்களுக்குக் காட்டியருள்கின்றனன்
சிவன். அவன் எல்லாவற்றுடனும் கலந்து அருவாய் உரு
வாய் அருவுருவாய்த் தோன்றியருள்வன். அருளே திரு
மேனியாய்க் குருவாய் எழுந்தருளும் தனிப்பெரும்
தலைவனும் ஆவன். மன்னும் பல உயிரோடும் கலந்து
அவ்வவ் உயிராய் உருவாய் உடன் இருந் தருள்வன்.
அன்றாம் என்பது இந்நிலைமை சிவபெருமானுக்குத்
தொன்மையிலேயே இயற்கையாக அமைந்த நன்மைப்
பண்பாம் என்க. (பெருவாய் - பெரியதாய்.)

2482 மணிஒளி சோபை இலக்கணம் வாய்த்து
மணிஎன லாய்நின்ற வாறுஅது போலத்
தணிமுச் சொருபாதி சத்தியாதி சாரப்
பணிவித்த பேர்நந்தி பாதம்பற் றாயே. (5)

வெண்பளிங்கானது மாணிக்கத்தின் முன் அதன்
வண்ணம் பூரிப்புத் தன்மை ஆகியவற்றைப் பெற்று
மாணிக்கம் என்னும் படியாக நின்றது போலத் தணிந்த
தன்மையுடைய ஆன்மா சீவசொருபம், பர சொருபம், சிவ
சொருபம் என்ற சத்திகள் பொருந்திய போது,
அவையேயாய் ஆகுமாறு செய்த பெருமையுடைய சிவனது
திருவடிகளைப் பற்றி வாழ்வாயாக.

2483 கல்லொளி மாநிறம் சோபை கதிர்த்த
நல்ல மணியொன்றின் நாடிஒண் முப்பதும்
சொல்லறும் முப்பாழில் சொல்லறு பேருரைத்து
அல்லறும் முத்திராந் தத்துஅனு பூதியே. (6)

பளிங்கு போன்ற ஆன்மா மாணிக்கம் போன்ற சிவஒளி
யின் பிரகாசம் தோன்ற நன்மையைச் செய்கின்ற கண்மணி
யில் நாடி, ஒளி பொருந்திய தத்துவமசி என்னும் முப்பதத்
தினால் போதப்பாழ், சீவப்பாழ் சிவப்பாழில் நின்று
சொல்லாமல் அடைய முடியாத பிரணவத்தைக் கொண்டு,
ஞானமுத்திரையின் முடிவில் பெறும் அனுபூதியால்
அறியாமையாகிய இருள் நீங்கிப் பிறவி அறும். (முப்பதச்
சொல் - தத்+துவம்+அசி = அது நீ ஆகிராய்.)

2484 உடந்தசெந் தாமரை உள்ளுறு சோதி
நடந்தசெந் தாமரை நாதம் தகைந்தால்
அடைந்த பயோதரி அட்டி அடைத்தஅவ்
விடம்தரு வாசலை மேல்திற வீரே. (7)

மாறுபட்ட தன்மையுடைய ஆயிர இதழ்த் தாமரையின்
உள்ளே விளங்கும் சோதியை, செல்லுகின்ற மூலாதாரத்
தினின்றும் எழும் நாதமானது அருளால் கிட்டுமாயின்,
அங்கே பொருந்தும் அமுதேஸ்வரி வெளிப்பட முன்
அடைந்திருந்த மேல்வாசலைத் திறந்திருப்பீராக.

25. முக்கரணம்

(முக்கரணம் - மனம், வாக்கு, காயம்)

2485 இடனொரு மூன்றில் இயைந்த ஒருவன்
கடன் உறும் அவ்வுரு வேறெனக்காணும்
திடமது போலச் சிவபர சீவர்
உடனுரை பேதமும் ஒன்றென லாமே. (1)

திருவருளால் ஆருயிர் உடல், உணர்வு, உணர்த்துமெய்
ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் பொருந்தும். இம்மூன்றையே
பருவுடல், நுண்ணுடல், முதலுடல் என்பனவற்றிற்குக் கூறி
னும் பொருந்தும். அவ் அருளாலேயே செவ்வி வாய்த்தற்
பொருட்டு உரித்தெனக் கருதிய அம்மூன்றினையும் அவ்
வுயிர் தனக்கு வேறெனக் காணும். அது போன்றும் அரு
ளோன் அருள் ஆருயிர் போன்று சொல்லப்படும் சிவ
பரசீவர்கள் உடனுறை வேறுபாடுகளும் ஒன்றெனல் ஆகும்.
(கடனுறு - உரியதான.)

2486 ஒளியை ஒளிசெய்து ஒம்என்று எழுப்பி
வளியை வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி
வெளியை வெளிசெய்து மேலெழ வைத்துத்
தெளியத் தெளியும் சிவபதம் தானே. (2)

ஒளியை உடைய கண்ணின் பார்வையை மேலும் ஒளி
பெறுமாறு செய்து, பிரணவத் தியானத்தால் மூலாதாரத்
திலிருந்து கனலை எழுப்பிச் சந்திரகலை சூரியகலை ஒன்றா-
குமாறு சுழுமுனையில் சேர்த்து சிரசுக்கும் மேல் சகஸ்ரதள
வெளியில் பொருத்தி, தியானம் முதிரச் சிவபதம் அமையும்.

2487 முக்கர ணங்களின் மூர்ச்சைதீர்த்து ஆவதுஅக்
கைக்கா ரணம் என்னத் தந்தனன் காண்நந்தி
மிக்க மனோன்மணி வேறே தனித்துஏக
ஒக்குமது உன்மணி ஒதுஉள் சமாதியே. (3)

உள்ளம் உரை உடல் என்னும் மூன்று கருவிகளின் சோர்வினை அகற்றி ஆக வேண்டிய அருள்நிலையைக் கைக்கனி என்னும்படி தந்தருளினன். அவன் சிவபெருமானாகிய நந்தியாகும். ஆணை நிலையாகிய புருவ நடுவின் கண் விளங்கும் மனோன்மணி அங்கு நின்றும் மேலோங்க அதன்மேல் உன்மனையாகிய திருவருள் துணையாகும். அத்துணையால் ஒருமை உணர்ச்சி உண்டாகும். அவ்வுணர்ச்சியால் செயலற்ற திருநிலை எய்தும். இதனையே நிருவிகற்பசமாதி என்ப. இதனை ஒருமை ஒடுக்கம் என்ப.

26. முச்சூனிய தொந்தத்தசி

(சூனியம் - இன்மை, முச்சூனிய தொந்தத்தசி யாவது முப்பதமும் இன்மை. முப்பதம் நீங்கிய நிலையே பெருநிலை என்க.)

2488 தற்பதம் தொம்பதம் தானாம் அசிபதம்
தொல்பதம் மூன்றும் துரியத்துத் தோற்றலே
நிற்பது உயிர்பரன் நிகழ்சிவ மும்மூன்றின்
சொற்பத மாகும் தொந்தத் தசியே.

(1)

அது என்னும் தற்பதமும் நீ என்னும் தொம்பதமும் தான் அது ஆகின்ற தென்னும் அசிபதமும் தொன்மையே யுள்ளன. இம் மூன்றும் மேல்நிலையாகிய துரியத்துத் தோற்றமுறும். இத் தோற்றத்தின்கண் நிற்பன ஆருயிரும் அருளாகிய பரமும் அருளோனாகிய சிவமும் என்னும் மூன்றின் சொற்பொருளாகும். இவையே தொந்தத்தசி என்ப. இதன்கண் தொம்பதமாகிய நீ தற்பதமாகிய அசி ஆகின்றாய் என்னும் பொருள் காணப்படும்.

2489 தொந்தத் தசிமூன்றில் தொல்கா மியமாதி
தொந்தத் தசிமூன்றில் தொல்தா மதமாதி
வந்த மலம்குணம் மாளச் சிவம்தோன்றின்
இந்துவின் முன்இருள் ஏகுதல் ஒக்குமே.

(2)

தொந்தத்தசி என்ற மூன்றில் பழமையான கன்மமும் மாயையும் ஆணவமும், தொந்தத்தசி மூன்றில் பழமையான தாமதம் இராசதம் சாத்துவிகமும் ஆகிய மலமும் குணமும் கெட சிவன் தோன்றினால் பூரண நிலவின் முன் இருள் கெட்டு ஒளி உண்டாவது போல ஆன்மப் பிரகாசம் அமையும்.

2490 தொந்தத் தசியை அவ் வாசியில் தோற்றியே
அந்த முறைநர் ஐந்தாக மதித்திட்டு
அந்தம் இல்லாத அவத்தை அவ் வாக்கியத்து
உந்து முறையில் சிவன் முன்வைத்து ஒதிடே (3)

தொம்பதத்தோடு காணப்படும் அசிபதப் பொருளை வாசியாகிய உயிர்ப்பின் கண் தோன்றக் கண்டு முன் ஒதியவாறு அவத்தைகள் பத்தினையும் கருதுக. கருதி முடிவில்லாத அவத்தையை அவ்வாக்கியத்தில் செலுத்து முறையில் வைத்து ஒதுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் ஒதுங்கால் சிவத்தை முன்வைத்து ஒதுக. சிவத்தை முன்வைத்து ஒதுவது 'சிவயநம்' என்று ஒதுவதாகும்.

2491 வைத்துச் சிவத்தை மதிசொரு பானந்தத்து
உய்த்துப் பிரணவ மாம்பு தேசத்தை
மெய்த்த இதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்ந்து
அத்தற்கு அடிமை அடைந்துநின் றானே. (4)

மேல்ஒதியவாறு சிவத்தை முன்வைத்து ஒதுதலான் ஆருயிரின் அறிவு அச்சிவத்தின் இயற்கை உண்மையறிவு இன்ப வடிவின் கண் செல்லும். அங்ஙனம் செல்லுமாறு செலுத்தி ஒமொழிச் செவியறிவுறா உவாம் உபதேசத்தை மெய்யுணர்வால் களங்கமற்ற உள்ளத்தினிடத்துச் செலுத்தி விடும். அதன்பின் திருவருளால் சிவபெருமானின் திருவடி

புணர்வினை உணர்ந்து அத்திருவடிக்கு என்றும் நீங்கா
அடிமையாக அவ்வுயிர் நின்று இன்புறும்.

2492 தொம்பதம் மாயையுள் தோன்றிடும் தற்பதம்
அம்பரை தன்னில் உதிக்கும் அசிபதம்
நம்புறு சாந்தியில் நண்ணும் அவ் வாக்கியம்
உம்பர் உரைதொந்தத் தசிவாசி யாமே. (5)

மாயையில் தோன்றும் சீவனாகிய தொம்பதமும்
மேலான பரையினிடத்து விளங்கும் பரமாகிய பதமும்
விரும்பப்படுகின்ற சாந்தியில் பொருந்தும் ஆகிராய் என்ற
அசிபதமும் ஆகிய அவ்வாக்கியம் மேலான உரையாகும்.
அவ் வுரையான நீ அதுவாகிராய் என்பதில் வாசியாகிய
உணர்வு பொருந்தும்.

2493 ஆகிய அச்சோயம் தேவதத் தன்இடத்து
ஆகிய வைவிட்டால் காயம் உபாதானம்
ஏகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யறிவு
ஆகிய சீவன் பரசிவன் ஆமே. (6)

மேல்ஓதிய முப்பதங்களின் புணர்ப்பினை விளக்க
அச்சோயமாகிய இவன் அவனே என்னும் முறைப்படி
அவனே இத் தேவதத்தன் என்னும் பொருளின்கண் ஏற்படும்
காலமும் இடமும் செய்தியும் நீங்கப் பெற்றால், அப்
பெயர்க்குரிய பொருளாகிய உம்பு காரணம் அளவாக
நிற்கும். அக்காரண மாயையும் கடந்த நிலையில் தொந்தத்
தசியாகிய முப்பதம் மெய்யுணர்வினைத் தரும். அதனால்
ஆருயிர் அருள் அருளோன் என்னும் மூன்றும் பெறப்படும்.
அவ்வுயிர் அருளுடன் கூடி அருளோன் அடியிற் கலந்து
முடிவிலா இன்பம் எய்தும். (சோயம் - இவன் அவனே.
சோயந்தேவதத்தன் - அவனே தேவதத்தன். இது வேதாந்த
பரிபாஷை. ஆதியில் பிரமசாரியாகவும், பிறகு இல்லறத்

தானாகவும் அதன் பின்னர் துறவியாகவும் இருந்தவன்
தேவதத்தன் ஒருவனேயாம் என்று விளக்கப்படுகிறது.
உபாதானம் - முதற்காரணம்.)

2494 தாமதம் காமியம் ஆசித் தகுணம்
மாமலம் மூன்றும் அகார உகாரத்தோடு
ஆம்அறும் மவ்வம்அவ் வாய்உடல் மூன்றில்
தாமாம் துரியமும் தொந்தத் தசியதே (7)

அமைதி ஆட்சி அமுந்தலாகிய (சத்துவ, இராசத்,
தாமதங்கள்) முக்குணமும் ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய
மும்மலமும் நிகழ்வது நீங்குவதுமாகிய செயல்கள் அகர
உகர மகரங்களான் ஆகும். அவ் அகர உகர மகரங்களே
(அ+உ+ம்) பத்தாய் பகுத்த பாடுகளுள் மூன்றில் தாமாம்
துரியம் தோன்றும். ஆண்டுத் தொம் தத் அசி என்னும்
பதப்பொருள் முற்றும்.

27. முப்பாழ்

(முப்பாழ் - மாயைப்பாழ், போதப்பாழ், உபசாந்தப்பாழ்
என்பன. மாயைப்பாழ், சீவப்பாழ், வியோமப்பாழ் எனவும்
பெயர் பெறும். ஆன்ம தத்துவங் கடந்து நின்றல் மாயைப்
பாழ்; ஆன்ம போதம் கழல நின்றல் போதப்பாழ் அல்லது
சீவப்பாழ்; உபசாந்த நிலையில் பரவெளியில் நின்றல்
உபசாந்தப்பாழ் அல்லது வியோமப் பாழ்.)

2495 காரியம் ஏழ்கண் டறும்மாயப் பாழ்விடக்
காரணம் ஏழ்கண் டறும்போதப் பாழ்விடக்
காரிய காரண வாதனை கண்டறும்
சீர்உப சாந்தமுப் பாழ்விடத் தீருமே (1)

மாயா காரியமாகிய வித்தியா தத்துவம் ஏழையும் ஞான
விசாரணையால் அவை பொய் என்று அறிந்துவிட ஆன்ம

சொருபம் விளங்கும் தேகப் பிரக்ஞையும் காரணமாகிய சிவநிலைகள் ஏழையும் கண்டு நீங்க ஆன்ம அறிவும், காரிய காரணங்களாகவுள்ள வாசனைகளைக் கண்டபோது பொருந்திய உபசாந்தமும் நீங்கும். இம்முன்று பாழிணையும் நீங்கப் பிறவி அறும்.

2496 மாயப்பாழ் சீவன் வியோமப்பாழ் மன்பரன்
சேயமுப் பாழெனச் சிவசத்தி யில்சீவன்
ஆய வியாப்தம் எனும்முப்பாழாம் அந்தத்
தூய சொருபத்தில் சொல்முடி வாசுமே (2)

மாயப்பாழும் சீவப் பாழும் உபசாந்தப் பாழும் நிலைபெற்ற பரனது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட முப்பாழ் என்னும்படி சிவசத்தியாகிய அருளில் சீவன் அடங்கி நிற்கும் மூன்று பாழ்நிலைகளாம். அத்தகைய தூய்மையான சிவ சொருபத்தில் அடங்கி நிற்பதே தத்துவமசி வாக்கியத்தின் முடிவாகும். (வியாப்தம் - அடங்கி நின்றல்.)

2497 எதிர்அற நாளும் எருதுஉவந்து ஏறும்
பதியெனும் நந்தி பதமது கூடக்
கதியெனப் பாழைக் கூந்துஅந்தக் கற்பனை
உதறிய பாழில் ஒடுங்குகின் ரேனே. (3)

நாளும் ஆனேற்றினை உவந்து ஊர்ந்து உலகினுக்கு அருளும் ஒப்பில்லாத பதி சிவபெருமான் ஆவன். அவனே நந்தி என்று அழைக்கப்படுவன். அவனுடைய திருவடிகளைக் கூடுதற் பொருட்டு நிலையெனக் கருதிய மாயை, உயிர், அருள் என்னும் முப் பாழையும் கடந்து, அவை யனைத்தும் காரணம் பற்றிய கற்பனை என உதறி நீக்கி எஞ்சிய உருவற்ற பாழில் ஒடுங்குகின்றேன். (பாழ் - உருவில்லது. கற்பனை என்பது கற்பின் எனத் திரிந்து நின்றது. எதிரற - இணையில்லாமல்.)

2498 துரியம் அடங்கிய சொல்லறும் பாழை
 அரிய பரம்பரம் என்பர்கள் ஆதர்
 அரிய பரம்பரம் என்றே துதிக்கும்
 அருநிலம் என்பதை யார்அறி வாரே. (4)

செயலறலாகிய துரியம் அடங்கிய நிலையினைச்
 சொல்லறும் பாழ் என்பர். சொல்லறல் - சொல்ல முடியாது
 ஆதல். அப்பாழை அறிவிலாதார் அறிதற்கரிய பெரும்
 பொருட்குப் பெரும் பொருளாம் பரம்பரன் என்பார்கள்.
 அப்பாழ் அறிதற்கரிய பரம்பரம் என்றே துதிக்கும் அருளார்
 அருநிலமாகும். இவ்வுண்மையை அறிவார் யார்? ஒருசிலரே
 என்க. அருநிலம் அப்பால் இடம். துரியாதீதம். (ஆதர் -
 அறிவில்லாதவர்.)

2499 ஆறாறு நீங்க நமவாதி அகன்றிட்டு
 வேறா கியபரை யாவென்று மெய்ப்பரன்
 ஈறான வாசியில் கூட்டும் அதுவன்றோ
 தேறாச் சிவாய நமவெனத் தேறிலே. (5)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் நீங்க, திரோதான மாகிய
 நகாரமும் மலமாகிய மகாரமும் நீங்கி, திருவருள் சத்தியாகிய
 பரை, என்றும் யகாரமாகிய ஆன்மாவை உண்மையான
 பரநிலையின் முடிவில் சிவசத்தியோடு சேர்ப்பிக்கும்.
 ஆராயின் அதுவல்லவா ஆன்மாக்களால் அறியமுடியாத
 சிவாய நம என்பதன் கருத்தாகும். (ஆ என்று - பசு என்று)

2500 உள்ளம் உருவென்றும் உருவம் உளமென்றும்
 உள்ள பரிசுறிந் தோரும் அவர்குட்குப்
 பள்ளமும் இல்லைத் திடர்இல்லை பாழ்இல்லை
 உள்ளமும் இல்லை உருவில்லை தானே. (6)

உருவாகிய உடலையே உள்ளமாகிய உயிர் என்றும் உயிரையே உடலென்றும் தடுமாறிக் கூறுவர். அது கலப்பால் ஒன்றுபட்டுப் புணர்ந்து நிற்கும் நிலைமையால் கூறப்படுவதாகும். இவ்வுண்மையை அருளால் உள்ளவாறு ஓர்ந்து உணர்வார்கட்குப் பள்ளமாகிய கருப்பையினுள் புக்கு உருப்பெற்றுத் தோன்றி உழலுமாறில்லை. திடராகிய உலகினில் உறைந்து நிலவுமாறும் இன்று; பாழாகிய உருவற்ற நிலையில் வீழ்ந்து ஆழுமாறும் இன்று. ஆகவே உயிர் உடல் என்ற வேறுபாட்டு உரை உண்டாவதில்லை.

28. காரிய காரண உபாதி

(காரிய காரண உபாதி யாவன: சீவ உபாதி, பர உபாதிகள். உபாதி - பந்தம், கட்டு)

2501 செற்றிடும் சீவ உபாதித் திறன்ஏழும்

பற்றும் பரோபாதி ஏழும் பசுருரை

உற்றிடும் காரிய காரணத் தோடற

அற்றிட அச்சிவ மாகும் அணுவனே.

(1)

முன் ஓதிய திருப்பாட்டின்கண் காரிய உபாதியாகிய சீவஉபாதி ஏழும் காரண உபாதியாகிய அருளுபாதி ஏழும் உள்ளவிடத்துத் தோன்றும் உபாதியாகிய வருத்தமும் அதனைச் சுட்டும் பெயர்களும் முற்றும் தோன்றாவறு அற்றொழிதல் வேண்டும். அற்றொழிந்தவிடத்து அவ்அணுவாகிய ஆருயிர் பற்றற்றார்க்கு என்றும் வற்றாப் பற்றாய் நிற்கும் பரசிவத்தின் அடியிணையைச் சாரும். சாரவே அச்சிவமாக நிற்கும். (சீவ உபாதி - காரிய உபாதிகள். பரோபாதி - காரண உபாதிகள். அணுவன் - சீவன்.)

2502 ஆறாறு காரியோ பாதி அகன்றிட்டு
வேறாய் நனவு மிகுந்த கணநனா
ஆறாறு அகன்ற சுழுத்தி அதிலெய்தாப்
பேறா நிலத்துயிர் தொம்பதம் பேசிலே. (2)

திருவருள் நினைவால் முப்பத்தாறு மெய்களால் ஏற்படும்
காரிய வருத்தம் என்னும் உபாதிகள் நீங்கும். நீங்கவே
சிறப்பு நனவாய் மிகுந்த கனலின்கண் நிகழும் நனவும் உண்
டாம். அதுபோல் ஆறாறு நீங்கிய உறக்கம் வந்துறும். அவ்
உறக்கமும் எய்தாத நிலைபெற்ற பேறாகிய திருவடியின் கண்
சார்ந்து தொம்பதப் பொருளாகிய ஆருயிர் இன்புறும்.
பேசுமிடத்து இதுவே திருவடிப் பேறாகிய நிலம் என்ப.
(பேறா நிலம் - முத்தி.)

2503 அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே
மகாரம் சிவமாய் வருமுப் பதத்துச்
சிகாரம் சிவமே வகாரம் பரமே
யகாரம் உயிரென்று அறையலும் ஆமே. (3)

உயிரெனக் குறிப்பதாய உல்மெய் இருபத்து நான்கும்
அகாரமாகும். பரமெனக் குறிப்பதாகிய உணர்த்து (சிவ)
மெய் ஐந்தும் உகரமாகும். மலமெனக் குறிப்பதாய உணர்வு
மெய் ஏழும் மகாரமாகும். இம் முப்பத்தாறு மெய்களும்
சிவரம் சிவமாகிய உயிர்க்குயிராய் வகரம் சிவபெருமானின்
திருமேனியாய் யகரம் திருவருளின் கைப்படும் உயிராய்த்
திகழும் என்க.

2504 உயிர்க்குயி ராகி ஒழிவற்று அழிவற்று
அயிர்ப்புஅறும் காரணோ பாதி விதிரேகத்து
உயிர்ப்புறும் ஈசன் உபமிதத் தால்அன்றி
வியர்ப்புறும் ஆணவம் வீடல்செய் யாவே. (4)

உயிர்க்குயிராக நீக்கமற நிறைந்து அழிவல்லாது
 சோர்வினை நீக்கும் காரண உபாதிகள் உயிரின் பக்குவ
 நிலையில் உடனாய் நிற்கும் இறைவன் செய்யும்
 கருணையால் அல்லாமல் உயிர்களுக்கு நடுக்கத்தினைச்
 செய்யும் ஆணவத்தை நீக்குவது இயலாது. (அயிர்ப்பு -
 அயர்ப்பு - மயக்கம். உபமிதத்தல் - கருணைபுரிதல்.)

2505 காரியம் ஏழில் கலக்கும் கடும்பசு
 காரணம் ஏழில் கலக்கும் பரசிவன்
 காரிய காரணம் கற்பனை சொற்பதப்
 பாரறும் பாழில் பராபரத் தானே. (5)

காரிய உபாதி ஏழில் ஆணவ மலக் குற்றத்தால் பசுத்
 தன்மையுடைய சீவன் மயங்கி நிற்கும். காரணோபாதியாகிய
 ஏழில் , சீவன் ஒளியை அறிவதில் மேலான சிவன் கலந்து
 நிற்கும். காரியமாகவும் காரணமாகவும் உள்ள இவை
 கற்பனை யாகும். அசிபதப் பொருளை உணர்ந்து
 அனுபவிக்கும்போது அது நீங்கினபாழில் மேலான பரன்
 உள்ளது. (கடும்பசு - ஆணவத்தால் மோகத்தில் பற்றுள்ள
 சீவன். சொற்பதம் - அசிபதம்.)

29. உபசாந்தம்

(உபசாந்தம் - விருப்பு வெறுப்பு அற்றிருத்தல்.)

2506 முத்திக்கு வித்து முதல்வன்தன் ஞானமே
 பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
 சித்திக்கு வித்துச் சிவபரம் தானாதல்
 சத்திக்கு வித்துத் தனதுப சாந்தமே. (1)

சிவஞானமே வீடு பேறாகிய முத்தி அடைவதற்கு
 வாயிலாகும். சிவனிடத்தில் தன் முனைப்பின்றி அவனது

திருவடிகளைப் பொருந்தி யிருத்தலே பத்தி செய்யும் வழியாகும். சிவத்தைப் பொருந்திச் சிவமாதலே எண்சித்தி பெறுவதற்கு வழியாகும். ஆன்மா விருப்பு வெறுப்பின்றி அடங்கி இருத்தலே சத்தியை அடைவதற்குரிய வழியாகும்.

2507 காரியம் ஏழும் கரந்திடும் மாயையுள்
காரணம் ஏழும் கரக்கும் கூடுவெளி
காரிய காரண வாதனைப் பற்றறப்
பாரண வும்உப சாந்தப் பரிசிதே. (2)

காரிய வருத்தம் ஏழும் தூவா மாயையினுள் ஒடுங்கும். காரண வருத்தம் ஏழும் தூமாயையின்கண் ஒடுங்கும். காரிய காரண வருத்தங்களின் வாதனைப் பற்றாகிய பசையறத் திருவருள் பெருமை வந்து தலைப்படும். அது தலைப் படுதலே ஒடுக்க மென்னும் உபசாந்தமாகும். இவ் விளக்கமே அதன் பரிசாகும். (பாரணவும் - பெருமை பொருந்தும்.)

2508 அன்ன தூரியமே ஆத்தும் சுத்தியும்
முன்னிய சாக்கிரா தீதத் துறுபுரி
மன்னும் பரங்காட்சி யாவது உடனுற்றுத்
தன்னின் வியாத்தி தனில்உப சாந்தமே. (3)

ஒடுக்கச் செயலறல் ஆகிய தூரியமே ஆவித் தூய்மை யாகும். பொருந்திய நனவினில் அப்பால் சிவனருள் இன்ப மாகும். நிலை பெற்ற ஆவிக் காட்சியாவது சிவபெருமானின் திருவடியுணர்வில் கூடுவதாகும். அவ் வுணர்வின்கண் ஒடுங்கி நிற்பது உபசாந்தமாகும்.

2509 ஆறாது அமைந்துஆண வத்தையுள் நீக்குதல்
பேறான தன்னை அறிதல்பின் தீர்சுத்தி
கூறாத சாக்கிரா தீதம் குருபரன்
பேறாம் வியாத்தம் பிறழ்உப சாந்தமே. (4)

ஆனமா முப்பத்தாறு தத்துவங்களது சேர்க்கையால்
ஆணவமல பந்தத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதல், கிடைத்தற்கரிய
பேறான தனது இயல்பான சொருபத்தை அறிதல், தன்
உண்மை அறிந்தபின் தத்துவங்களின் நீங்கித் தூய்மை
அடைதல், அளவிட்டுக் கூறமுடியாத சுகநிலை பெறல். ஒளிக்
கெல்லாம் ஒளியினை நல்கும் சிவனிடம் அடங்கி நின்றல்
ஆகியவை தத்துவங்களின் மாறுபட்ட உபசாந்த மாறும்.
(குருபரன் - பேரொளிச் சிவன். வியாத்தம் - அடக்கம்)

2510 வாய்ந்த உபசாந்த வாதனை உள்ளப்போய்
ஏய்ந்த சிவமாத லின்சிவா னந்தத்துத்
தோய்ந்தறல் மோனச் சுகானுபவத் தோடே
ஆய்ந்துஅதில் தீர்க்கை யானதுஈர் ஐந்துமே. (5)

தனக்குக் கிடைத்த உபசாந்தம் அமையச் சென்று,
பொருந்திய சிவமாக ஆதலின் அச் சிவானந்தத்தில் அழுந்தி
அந்நினைவு நீங்குதலும் மவுன நிலையாகிய சுக அனுபத்
தோடு நின்று அதனையும் தீர்தல் என்பது உபசாந்த நிலை
அமைவதற்கு வேண்டிய பத்துப் படிகளாகும். ஆணவம்
அழிதல் முதலாக ஆனந்தத்தை ஒழிதல் ஈறாக உற்றவை
உபசாந்தப் படி நிலைகளாகும்.

2511 பரையின் பரவ பரத்துடன் ஏகமாய்த்
திரையின்நின்று ஆகிய தெண்புனல் போலவுற்று
உரையுணர்ந்து ஆரமுது ஒக்க உணர்ந்துளோன்
கரைகண் டானுரை அற்ற கணக்கிலே. (6)

பரை ஒளியில் வியாபகத்தைப் பெற்று, பரத்துடன்
பிரிப்பின்றி திரையற்ற ஆழ்கடல் நீரை ஒத்து நின்று,
குருவின் உபதேசத்தை உணர்ந்து சிவானந்தத்தை அனு
பவிக்கும் ஆனமா பேச்சற்ற பேரானந்தத்தை அடைந்து

பிறிவிக் கடலை நீந்தினவன் ஆவான். உபசாந்த நிலையில்
ஆன்மா பெறும் அனுபவம் கூறியவாறு.

30. புறங்கூறாமை

(புறங்கூறாமையாவது புறத்தில் சென்று கூறாமை)
அஃதாவது புறத்தில் பெருமையைக் கூறாமல் அகத்தில்
அருமையைக் காணவேண்டும் என்பது. உபசாந்தம்
பெற்றபின் புறம் செல்லல் கூடாது என்பது.)

2512 பிறையுள் கிடந்த முயலை எறிவான்
அறைமணி வாள்கொண் டவர்தமைப் போலக்
கறைமணி கண்டனைக் காண்குற மாட்டார்
நிறையறி வோம்என்பர் நெஞ்சிலர் தாமே. (1)

சந்திரனில் காணப்பெறும் முயல்போன்ற கறையை
எய்யும் பொருட்டு மணிகட்டிய வாளைக் கொண்டு
செல்பவர்போல் திருநீலகண்டனைக் காண மாட்டாதவர்
உப சாந்தநிலையை அறிவோம் என்று கூறித் திரிவர். இவர்
வீண் ஆரவாரம் செய்பவரே யன்றி அகத்திலே அறியாதவர்
ஆவர்.

2513 கருந்தாள் கருடன் விசம்பூடு இறப்பக்
கருந்தாள் கயத்தில் கரும்பாம்பு நீங்க
பெருந்தன்மை பேசுதி நீஒழி நெஞ்சே
அருந்தா அலைகடல் ஆறுசென் றாலே. (2)

வலிய தானையுடைய கருடன் விசம்பு ஆறாகப் பறந்து
கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மிகவும் ஆழமுள்ள புற்றில்
வாழும் பாம்பு புடைபெயராது மூச்சு மடங்கி ஒடுங்கிக்
கிடக்கின்றது. அதுபோல் நெஞ்சமே நீயும் அடங்கி நிற்கும்
வழியை அருளால் அறிந்து அடங்குதல் வேண்டும். அம்
முறையினை ஒரு சிறிதும் உணராமல் உணர்ந்தாரைப்
போன்று நெஞ்சமே வீண்பெருமை பேசுகின்றாய். அதனால்

ஆம்பயன் ஏதும் இன்று. ஆறு அலைகடலிற் சென்று
ஆண்டே பிரித்தறிய வாராமல் அடங்கியிருப்பதுபோல
அடங்கியிருப்பாயாக.

2514 சுருதலர் மாளக் சுருவாயில் நின்ற
பொருதலைச் செய்வது புல்லறி வாண்மை
மருவலர் செய்கின்ற மாதவம் ஒத்தால்
தருவலர் கேட்ட தனியும்ப ராமே. (3)

பகைவர் இறந் தொழிய போர்முனையில் நிலைபெற்ற
போரைச் செய்வது அற்ப அறிவுடையோர் செய்யும்
ஆண்மைத் திறனாகும். உபசாந்த நிலையில் பொருந்துதலை
உடையவர் செய்யும் தவம் கைகூடினால் மக்கள் விரும்பிக்
கேட்டவற்றை அளிக்கும் ஒப்பற்ற தேவராவர். (சுருவாய் -
போர்க்களம். மருவலர் அடங்க வல்லவர். தருவலர் - தர
வல்லவர்.)

2515 பிணங்கவும் வேண்டாம் பெருநில முற்றும்
இணங்கிஎம் ஈசனே ஈசன்என்று உன்னில்
கணம்பதி னெட்டும் கழலடி காண
வணங்கெழு நாடி அங்கு அன்புற லாமே. (4)

சிவத்தைத் தவிர மற்றைய தேவர்கள்பால் பற்றுக்
கொண்டு மாறுபட்ட சுருத்தை அடையாதீர். எல்லா உலகங்
களுக்கும் அவனே ஒப்புயர்வற்ற தனிப் பெருங்கடவுள்
என்று நினைத்து வழிபட்டால் பதினெண் கணத்த வரும்
உமது அழகிய அடியைக் காண வணங்கி எழுவார்கள்.
அவ்வாறு இறைவனை நாடி இன்புறலாம்.

2516 என்னிலும் என்னுயி ராய இறைவனைப்
பொன்னிலும் மாமணி யாய புனிதனை
மின்னிய எவ்வுயி ராய விகிர்தனை
உன்னிலும் உன்னும் உறும்வகை யாமே. (5)

என்னைக் காட்டிலும் எனக்கு இனிமை பயக்கும்
இறைவனை, பொன்னைக் காட்டிலும் பிரகாசமுடைய
தூய்மையனை, விளங்குகின்ற எல்லா உயிர்க்கும்
உயிராயுள்ள விகிர்தனைப் பொருந்துமாற்றால் மனத்தைத்
திருவடியில் பதித்து நினைபுங்கள்.

2517 நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நிமலனை
ஒன்றும் பொருள்கள் உரைப்பல ராகிலும்
வென்றுஐம் புலனும் விரைந்து பிணக்கறுவத்து
ஒன்றாய் உணரும் ஒருவனும் ஆமே (6)

நிற்கும்போதும் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும் படுத்துள்ள
போதும் மல மில்லாச் சிவத்தைப் பொருந்தும் வகைகளில்
வாயால் கூறுவாராகிலும், ஐம்புல ஆசைகளைக் கெடுத்து
அவற்றினை ஒவ்வொன்றாய் அறியும் தன்மையைப் போக்கி,
சிவத்தோடு உண்மையாகவே பொருந்தி ஐம்புல அறிவையும்
ஒரு சேரப் பெறும் தன்மையைப் பெறுவீராக.

2518 நுண்ணறி வாய்உல காய்உலகு ஏழுக்கும்
எண்ணறி வாய்நின்ற எந்தை பிரான்தன்னைப்
பண்அறி வாளனைப் பாவித்த மாந்தரை
விண்அறி வாளர் விரும்புகின் றாரே. (7)

சீவர்களது உணர்வுக்கு உணர்வாயும் எல்லா உலக
மாயும் ஏழ் உலகத்தவரும் எண்ணத்தகுந்த அறிவாகவுள்ள
எனது பிரானும் தகுதி யுடையோரை அறிபவனும் ஆகிய
இறைவனை, தியானத்தில் பொருந்தி யிருக்கும் ஞானியரை,
வானுலகவாசிகள் உய்தி பெறுவதற்காக விரும்பு
கின்றார்கள்.

2519 விண்ணவ ராலும் அறிவுஅறி யான்தன்னைக்
கண்ணற வுள்ளே கருதிடிண் காலையில்
எண்உற வாகுமுப் போதும் இயற்றிநீ
பண்ணிடில் தன்மை பராபர னாமே(8)

ஆகாய மண்டல வாசிகளாலும் புறத்தே அறியமுடியாத பெருமானை, காலை வேளையில் கண் மலரால் புறத்தே காணாமல் அகத்தே பார்வையைச் செலுத்திக் கண்டு, எண்ணத் தகுந்த தொடர்பாக மூன்று வேளைகளிலும் இச்சாதனையை நீ செய்துவந்தால் மேலான பரனாதன்மை பெறுவாய்.

2520 ஒன்றாய் உலகுடன் ஏழும் பரந்தவன்
பின்தான் அருள்செய்த பேரருள் ஆளவன்
கன்றா மனத்தார்தம் கல்வியுள் நல்லவன்
பொன்றாத போது புனைபுக ழானே. (9)

சிவபெருமான் தன்னை ஒப்பாரின்றி ஏழ் உலகங்களிலும் வியாபித்துள்ளவன். அவனுடைய திருவடியைத் தஞ்சமாகக் கொண்ட பின்பு பேரருளை அளித்த பெருமை மிக்க வள்ளலுமாவான். மாறுபாடில்லாத மனத்தை உடையவரது அறிவினுள் விளங்குபவன். வாடாத சகஸ்ரதள மலரைப் பொருந்தி நிற்கும் புகழை உடையவன் ஆவான். (பொன்றாத போது - வாடாத மலர். உள்ளத்தாமரை எனினுமாம்.)

2521 போற்றியென் றேன்எந்தை பொன்னான சேவடி
ஏற்றியே தென்றும் எறிமணி தான்அசுக்
காற்றின் விளக்கது காயம் மயக்குறும்
ஆற்றலும் கேட்டது மன்றுகண் டேனே. (10)

எந்தையாகிய சிவபெருமானின் பொன்னான திருவடியைப் போற்றி என்று வழுத்தினேன். பின்பு திருவடியினை ஏற்றுதலாகிய பரவுதலைச் செய்தேன். செய்யவே அகத்தே ஓர் ஓசை உண்டாயிற்று. அவ்ஓசை உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் அகத்துத் தொடர்ந்து எழும் அடிக்கும் மணியோசையாகும். அகவிளக்காய்த் தோன்றும் அவ்ஓசை உடம்பு எங்கனும் கலந்து நிற்கும். அத் தன்மையினையும் அதனால் விளங்கும் அருளாற்றலையும் அந்நாள் கண்டேன். (போற்றி - காத்தருள்வாயாக. இகர ஈற்று வியங்கோள்.)

2522 நேடிக்கொண்டு என்உள்ளே நேர்தரு நந்தியை
ஊடுபுக்கு ஆரும் உணர்ந்தறி வார்இல்லை
கூடுபுக்கு ஏறலுற் நேன்அவன் கோலம்கண்டு
மூடிக்கண் டேன்உலகு ஏழும்கண் டேனே. (11)

என்னுடைய அகத் தாமரையில் நான் இறைவனைத் தேடி
அவன் அங்கு எழுந்தருளி யிருப்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.
அவ்விதம் உடலில் விளங்கும் அவனை உட்புகுந்து
காண்பார் இல்லை. எலும்புக் கூட்டைத் தாங்கி நிற்கும்
பிரம தண்டத்தின் வழியாக உச்சித் தொளையை அடைந்
தேன். அவனது கோலத்தைக் கண்ணை மூடிக் கண்டேன்.
அப்பொழுது உலகப் பொருள்கள் யாவும் கண்டேன்.

2523 ஆன புகழும் அமைந்ததோர் ஞானமும்
தேனும் இருக்கும் சிறுவரை ஒன்றுகண்டு
ஊனம்ஒன்று இன்றி உணர்வுசெய் வார்குக்கு
வானகம் செய்யும் மறவனும் ஆமே. (12)

சிவத்தைப் புகழ்வதால் அமைவதான ஞானமும்
சிவானந்தத் தேறலும் இருக்கும் புருவ மத்தியை அறிந்து,
தேகத்தைக் கடந்து நிராதரத்தில் நினைவைப் பதித்தவர்க்கு
ஆகாயத்தைத் தேகமாக்கும் வீரனும் அங்கு விளங்குவான்.
சிறுவரை - மேரு என்னும் பொன்மலையாகும். அதுவே
புருவநடு என்ப. புருவ நடுவினை மேரு என்றும், முது
கெலும்பினை மேருத் தண்டம் என்றும் கூறுப. (மேருமறவன்
- உருத்திரன்.)

2524 மாமதி யாமதி யாய்நின்ற மாதவர்
தூய்மதி யாகும் சுடர்பர மானந்தத்
தாம்மதி யாகச் சுகம்உணர்ச் சாந்திபுக்கு
ஆம்மலம் அற்றார் அமைதிபெற் றாரே. (13)

மண்டையின் ஆணைக்கண் விளங்கும் திங்களின் மதியிடத்துத் தாம் அறிவாய் நிலைநின்றவர் அகப்பெருந்தவத்தோராவர். தூயமதியாகத் தம்மதிக்கும் மதிக்கொடுப்பவன் பேரின்பமான சிவபெருமான் ஆவன். அவன்மதியே தம்மதியாக உலகினைத் தம் இடத்து இருப்பதாக நுகர் ஒழிவொடுக்கம் புகுந்த நினைவினர் ஒண்மையராவர். ஒழிவு - உபசாந்தம். அவரே மீண்டும் பிறப்புக்கு ஆம் பெருமலம் அற்றோராவர். திருவடிக்கீழ் அமைவுபெற்ற மெய்யன்பருமாவர். (மாமதியாம் - ஆஞ்ஞையிலுள்ள சந்திரனிடத்து உள்ளதாம்.)

2525 பதமுத்தி மூன்றும் பழுதென்று கைவிட்டு
இதமுற்ற பாச இருளைத் துரந்து
மதம் அற்று எனதுயான் மாற்றிவிட்டு ஆங்கே
திதமுற் றவர்கள் சிவசித்தர் தாமே. (14)

சாலோகம் சாமீபம் சாருபம் என்ற பதிமுத்தி மூன்றையும் குற்றமுடையவை என்று நீக்கி, போகத்தை அளிக்கவல்ல மாயா காரியமான இருளை விட்டு ஆணவமற்று எனது யான் என்னும் புறப்பற்று அகப்பற்று ஆகியவைகளை அறவே நீக்கி, அங்குச் சிவத்துடன் ஒன்றாய் நிலைத்திருப்பவர் சிவசித்த ராவர். (பரமுத்தி - சாயுச்சியம்.)

2526 சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் சீருடன்
சுத்தாகத் தத்துடன் தோய்ந்தும்தோ யாதவர்
முத்தர்அம் முத்திக்கு மூலத்தர் மூலத்துச்
சத்தர் சதாசிவத் தன்மையர் தாமே. (15)

செந்தமிழ்சேர் முந்திய சித்தராவர் சிவ பெருமானை அருளால் உணர்விற் கண்டுணர்ந்த ஒண்மையர். அவன் திருவடி நினைவை விட்டு அகலாத சீரினர். தூமாயை தூவா மாயைகளுடன் தோய்ந்திருப்பினும் தாமரை இலை நீர்போல் ஒட்டுப் பற்றின்றி ஒருவனையே எண்ணும் மட்டில் அருள்சேர் திருவினர். திருவடிப் பேற்றினர்.

ஏனையாரைத் திருவடிப் பேற்றிற்கு ஆளாக்கும் நம்மூலரும் நால்வரும் போன்ற வாயிலினர். குண்டலிக் கண்ணும் அகத் தவத்தால் ஐந்தெழுத்தால் ஓமஞ்செய்யும் தூயர். இவர் அருளோ னாகிய சதாசிவத் தன்மையர் ஆவர். (சித்தர் - சிவத்தைக் கண்டவர். மூலத்துச்சத்தி - குண்டலினி.)

31. அஷ்டதள கமல முக்குண அவத்தை

(அஷ்டதள கமலம் - எட்டு இதழ்த் தாமரை, முக்குணம் - தாமதம், இராசதம், சாத்துவிகம். அவத்தை - நிலை)

சீவன் சிரசைச் சூழவுள்ள எட்டிதழ்த் தாமரையில் முக்குணத்தால் பெறும் நிலை அஷ்டதள கமல முக்குண அவத்தையாகும்.

2527 உதிக்கின்ற இந்திரன் அங்கி யமனும்
துதிக்கும் நிருதி வருணன்நல் வாயு
மதிக்கும் குபேரன் வடதிசை ஈசன்
நிதித்துஎண் திசையும் நிறைந்துநின் றாரே. (1)

கவிழ்ந்த சகஸ்ரதளமாகிய எட்டிதழ்த் தாமரையில் சூரியன் உதிக்கின்ற கீழ்த்திசையில் இந்திரனும், தென் கிழக்கு மூலையில் அக்கினியும், தென்திசையில் இயமனும், தென்மேற்குத் திசையில் நிருதியும், மேற்குத் திசையில் வருணனும் வடமேற்குத் திசையில் நல்ல வாயுவும், வடக்குத் திசையில் மதிக்கத்தக்க குபேரனும் வடகிழக்குத் திசையில் ஈசானும் நியதி செய்யப்பட்டுச் சிரசைச் சூழ வீற்றிருந்தனர்.

2528 ஒருங்கிய பூவும்ஓர் எட்டித ழாகும்
மருங்கிய மாயா புரியதன் உள்ளே
சுருங்கிய தண்டின் சுழுமுனையின் ஊடே
ஒருங்கிய சோதியை ஓர்ந்தெழும் உய்ந்தே (2)

நெஞ்சத் தாமரையானது சேர்ந்து காணப்படும்
எட்டிதழ்த் தாமரையென்று இயம்பப்படும். பெருமைமிக்க
தாகிய மாயாபுரி என்னும் இவ்ஊடம்பகத்து முதுகந்தண்
டாகிய சுழுமுனை நாடி மிகவும் நுண்ணியதாய் அமைந்
துள்ளது. அத்தண்டினூடே அடங்கிய அறிவுப் பேரொளி
யினை அகத் தவத்தால், அருளால் ஆய்ந் தெழுங்கள்.
அதுவே உய்யும் வழியாகும். இனி அப்பேரொளிப்
பிழம்பினை நினைந்து உய்ந்து ஆய்ந்து எழுங்கள் என்றலும்
ஒன்று. (தண்டு வீணாத் தண்டு அதாவது முதுகுத்தண்டு
எலும்பு. சகஸ்ரதளத்தைச் சிலர் எட்டிதழ் தாமரை என்பர்.)

2529 மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றினும்
விட்டலர் கின்றனன் சோதி விரிகுடர்
எட்டலர் உள்ளே இரண்டலர் உள்ளூரின்
பட்டலர் கின்றேதார் பண்டம் கனாவே. (3)

நெஞ்சத் தாமரையின் விரிவினைப் பகுக்குங்கால்
மூன்றாகப் பகுக்கப்படும். அவை முறையே இதழ்,
கொட்டை, கொட்டைநடு என்ப. கொட்டை - கர்ணிக்கை.
இம்மூன்றினும் விட்டு நீங்காது தொன்மை உருவாக விளங்
கும் மன்னும் ஆவி நிறைந்து நிற்கும். உலகமே உருவமாகக்
கொண்டு திகழும் இறைவன் சோதி விரிகுடர் எனப்படுவன்.
அவனை விராட் எனவும் அழைப்பர். எட்டிதழ்த் தாமரை
யாகிய இதன்கண் கொட்டையும் நடுவும் அகமுள்ளன
வாகும். அவ்விரண்டனுள்ளில் விளங்குவது ஆவியாகும்.

2530 ஆறே அருவி அகம்குளம் ஒன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமும்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொருள் தானே. (4)

அகத்தின்கண் அமுதப் பெருக்காகிய சிற்றாறு ஒன்று
உண்டு. அவ்வாறு அருளால் போய் நிறையும் நெஞ்சம்
குளமும் ஒன்றுண்டு. அங்குத் திகழ்வது அளவிடப்படாத

சிவநிலையாகும். அதன் இயல்பும் நனிமிகு நுண்மையாகும். அங்குக் குவிந்த முலையினையுடைய அருள் அன்னையை ஒரு கூறாகக் கொண்டு சிறப்பாக வீற்றிருப்பவன் சிவபெருமான். அவனே தவலில் விழுப்பொருள் ஆவான். (தவலில் - கெடுதல் இல்லாத)

2531 திகையெட்டும் தேரெட்டும் தேவதை எட்டும்
வகையெட்டு மாய்நின்ற ஆதிப் பிராணை
வகையெட்டும் நான்கும்மற் றாங்கே நிறைந்து
முகையெட்டும் உள்நின்று உதிக்கின்ற வாரே. (5)

எட்டுத் திசைகளும், எட்டுத் திக்குப் பாலகர்களும் அத்தேவதைகளின் வாகனங்களும் அட்ட மூர்த்தமும் ஆக நின்ற ஆதிப் பிராணை, கன்மேந்திரியம் ஐந்து ஞானேந்திரியம் ஐந்து மனம் புத்தியோடு பன்னிரண்டும் பொருந்தி நிற்கில், கவிழ்ந்துள்ள எட்டிதழ்களை யுடைய தாமரை உள்ளிருந்து வெளிமுகமாய் மலர்ந்து விளங்கும்.

2532 ஏழும் சகளம் இயம்பும் கடந்தெட்டில்
வாழும் பரம்என்று அதுகடந்து ஒன்பதில்
ஊழி பராபரம் ஒங்கிய பத்தினில்
தாழ்வது வான தனித்தன்மை தானே. (6)

எட்டிதழ்த் தாமரையில் கிழக்கு முதல் வடக்கு முடியவுள்ள ஏழு திக்குகளும் சீவன் பொருந்தும் உருவ நிலைகளாகும். பரம் என்ற நிலை எட்டாவதான ஈசான திக்கில் உள்ளது. நடுவாகிய ஒன்பதில் தத்துவங்களை முடிவு செய்யும் பரம அபரமான சதாசிவம் உள்ளது. மேல் நோக்கி நிமிர்வதில் பத்தாவதான நிலையில் ஆணவமற்ற ஆன்மா சிவத்துடன் பொருந்தி யிருக்கும் சிறப்பான நிலையாகும்.

2533 பல்லாழி பண்பன் பகலோன் இறையவன்
நல்லாழி ஐந்தினுள் னேநின்ற ஊழிகள்
செல்லாழி அண்டத்துச் சென்ற அவ் ஊழியுள்
அவ்வாழி உச்சியுள் ஒன்றில் பகவனே. (7)

உலகினுக்குப் பல ஊழிகளை அமைத்து வளர்ச்சியுறச் செய்பவன் சிவன். அவனே பகலோன் என்றும், இறையவன் என்றும் அழைக்கப்படுவான். நல்ல ஊழிகள் ஐந்தென்ப. அவை நீக்கல் முதலிய ஐவகைக் கலைகளில் நிகழும், ஐவகை ஒழுக்கமும் என்ப. இவை அண்டத்துச் செல்லும் ஊழிகளாகும். அவ்வுழியுள் ஒன்றுபவனும் சிவனே; ஊழி உச்சியினுள் ஒன்றுபவனும் சிவனே.

2534 புரியும் உலகினில் பூண்டஎட்டு ஆணை
திரியும் களிற்றொடு தேவர் குழாமும்
எரியும் மழையும் இயங்கும் வெளியும்
பரியும் ஆகாசத்தில் பற்றது தானே. (8)

திருவருளால் உண்மை புரியும் உலகத்தினிடத்து எண் பேருருவாய்த் திகழ்பவன் சிவன். சுற்றித் திரியும் களிற்று களும் தேவர் கூட்டமும் தீயும் மழையும் இயங்குதற்கு வழி யாகவுள்ள வெளியும் இவையனைத்திற்கும் இடம் தரும் அறிவுப் பெருவெளியும் அருளால் நோக்குவார்க்கு அறிவுப் பெருவெளியைப் பற்றாகக் கொண்டு நிகழ்வது புலனாகும். (எட்டாணை - எண்வகை வடிவு உடையவனை.)

2535 ஊறும் அருவி உயர்வரை உச்சிமேல்
ஆறின்றிப் பாயும் அருங்குளம் ஒன்றுண்டு
சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரைப்
பூவின்றிச் சூடான் புரிசடை யோனே. (9)

உயர்வரை உச்சியென்பது ஆணையிடமாகும். அதுவே நெற்றிப் புருவமாகும். அங்கு ஆறு முதலிய தோற்றரவு இல்லாமல் இடையறாது நீர் நிரப்பும் குளம் ஒன்றுண்டு. உலகியல் தாமரை சேற்றில் பூப்பது. ஈண்டுப் பேசப்படும் ஆயிர இதழ்த் தாமரை அருள் வெளியிற் பூப்பது. அதனால் அது சேற்றில் பூவாததாகும். மாலையில் தாங்குருவே போன்று காணப்படும் பின்னற் சடையினையுடைய

சிவபெருமான் பேருவகை யோடும் இப்பூ அல்லாமல் வேறு பூச்சுடான் என்ப.

2536 ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய காலத்து
நின்றும் இருந்தும் நிலம்பல பேசினும்
வென்றும் இருந்தும் விகிர்தனை நாடுவர்
சென்றும் இருந்தும் திருவுடை யோரே. (10)

ஒன்றும் இரண்டும் ஆகிய மூன்றும் முக்கரணங்களாகும். அவை முறையே உள்ளம் உரை உடலென்ப. இவற்றை மன மொழி மெய்கள் என்ப. இம்மூன்றும் தம் வயப்பட்டு ஒருங்கிய காலத்து எந்நிலத்து நின்றாலும் இருந்தாலும் புலன் வென்று இருந்து புகழ்மெய்ப் பொருளை நாடுவர். அவர்கள் சென்றும் இருந்தும் சிவத்திருவுடையாரே யாவர்.

32. நவ அவத்தை நவ அபிமானி

(நவம் - ஒன்பது. அவத்தை - உணர்வு நிலைகள். சீவ சாக்கிரம், சீவ சொப்பனம், சீவ சுழுத்தி. பர சாக்கிரம் பரசொப்பனம், பரசுழுத்தி, சிவ சாக்கிரம், சிவ சொப்பனம், சிவசுழுத்தி ஆகிய ஒன்பதும் சீவனது நவாவத்தைகளாம். நவாவத்தை - நவ+அவத்தை- வடமொழி தீர்க்கசந்தி. நவாபிமானி - நவ+அபிமானி - வடமொழி தீர்க்கசந்தி.)

2537 தொற்பத விசுவன் தைசதன் பிராஞ்ஞன்
நற்பத விராட்டன்பொன் கர்ப்பன் அவ் யாகிர்தன்
பிற்பதம் சொல்இதையன் பிரசா பத்தியன்
பொற்புவி சாந்தன் பொருது அபி மானியே. (1)

துவம்பத நிலையில் விசுவன், தைசதன், பிராஞ்ஞன் என்றும் நல்ல பதமாகிய தற்பத நிலையில் விராட்டன், இரணியகருப்பன் அவ்யாகிர்தன் என்றும், பிற்பதமாகிய

அசிபத நிலையில் இதயன், பிரசாபத்தியன், சாந்தன் என்றும் சீவன் அழைக்கப் பெறுவான்.

2538 நவமாம் அவத்தை நனவாதி பற்றில்
பவமாம் மலம்குணம் பற்றற்று பற்றாத்
தவமான சத்திய ஞானப் பொதுவில்
துவமார் துரியம் சொருபமது ஆமே. (2)

சீவ பர சிவத்துக்குரிய சாக்கிரமாத்ரி நிலைகள் ஒன்பது வகைப்படுதலால், பிறவிக்குக் காரணமான மலம் குணம் ஆகியவற்றின் பற்றை அறுத்து, பற்றுவதற்கு அருமையான தவத்தால் எய்தும் மாறுதலற்ற அறிவு மயமான ஆகாயத்தில், சீவ சிவ பேதமற்றுத் துரியம் பொருந்தில் அதுவே சீவனின் உண்மை நிலையாகும்.

2539 சிவமான சிந்தையில் சீவன் சிதைய
பவமான மும்மலம் பாறிப் பறிய
நவமான அந்தத்தில் நல்சிவ போதம்
தவமாம் அவையாகித் தான்அல்ல ஆகுமே (3)

சீவன் சிவனையே நினைந்து கொண்டுள்ளதால் சீவனது தனித்தன்மை அழிந்து, பிறப்புக்குக் காரணமான ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களும் போய் ஒழிய ஒன்பதாகக் குறிப்பிட்ட வகையின் இறுதியில் நல்ல சிவஞானம் தவத்தால் அடையும் பயனாகித் தான் என்பது இல்லாமல் சிவமாக விளங்கும். (பாறுதல் - அழிதல்)

2540 முன்சொன்ன ஒன்பானின் முன்னூறு தத்துவம்
தன்சொல்லில் எண்ணத் தகாஒன்பான் வேறுள
பின்சொல்ல லாகும்இவ் ஈரொன்பான்

பேர்த்திட்டித்
தன்செய்த ஆண்டவன் தான்சிறந் தானே. (4)

முன்னர் (2537ஆம் மந்திரத்தில்) சொல்லிய ஒன்பது நிலையில் பொருந்திய தத்துவம், தன் சொல்லில் அமையாத வேறு ஒன்பது உள்ளன. இவ்வாறு முன்னே சொன்னதும் பின்னே (2543ஆம் மந்திரத்தில்) சொல்லப் போவதுமாகிய பதினெட்டு நிலைகளையும் ஒழித்துவிட்டு, சீவர்களைத் தானாகச் செய்யும் சிவன் தனித்துச் சிறந்து விளங்கும்.

2541 உகந்தன ஒன்பதும் ஐந்தும் உலகம்
பகர்ந்த பிரான்என்னும் பண்பினை நாடி
அகந்தெம் பிரான்என்பன் அல்லும் பகலும்
இகந்தனை வல்வினை யோடுஅறுத் தானே. (5)

விரும்பப் படுவனவாகிய பதினான்கு வித்தைகளும் உயர்ந்தோர் பொருட்டு உணர்த்தியவன் சிவபிரான் என்றும் அவனது உண்மை நிலையை விரும்பி, இரவும் பகலும் உள்ளத்தில் எம்பிரான் என்று உணர்ந்து நிற்பன். இதனால் வலிய வினைகளோடு மூலத்தையும் அழித்து ஒழித்து அருளினான். அகத்து என்பது அகந்து என மெலிந்து நின்றது. வித்தைகள் பதினான்காவன: (வேதம் நான்கு; அங்கம் ஆறு; உபாங்கம் நான்கு. சிவனே இவற்றைப் பகர்ந்தான் என்பது மரபு.)

2542 நலம்பல காலம் தொகுத்தன நீளம்
குலம்பல வண்ணம் குறிப்பொடும் கூடும்
பலம்பல பன்னிரு கால நிணையும்
நிலம்பல ஆறினன் நீர்மையன் தானே. (6)

நீண்ட காலமாக நன்மை அடையத் தொகுத்துக் கூறியவை பல உள. அவற்றுக்குரிய தெய்வமும் பல வகையாகும். அவ்வாறு கூடுதலால் பெறும் பயனும் பலவாம். சொல்லப் பெறும் பகலிலும் இரவிலும் நினைந்து வழிபடுங்கள். அவ்வாறு நினைந்து அவ்வவ் இடங்களில் வழிபடுவார்க்கு அங்கங்கு நின்று அருள் புரியும் தன்மையன் ஆவான் சிவன்.

2543 ஆதி பராபரம் ஆகும் பாரபரை

சோதி பரம்உயிர் சொல்லுநல் தத்துவம்
ஒதும் கலைமாயை ஓர்இரண்டு ஓர்முத்தி
நீதியாம் பேதம்ஒன் பானுடன் ஆதியே. (7)

யாவர்க்கும் யாவைக்கும் வினைமுதற் காரணமாம்
சிவபெருமான் ஆதி பராபரம் ஆவன். அவன் கலப்பால்
பராபரையாய், சோதியாய், பரமாய், உயிராய், கலையாய்,
மாயை இரண்டாய், வீடாய், திருவடிப்பேறாய் விளங்கு
வன். இத்தகைய முறைமையுடன் கூடிய ஒன்பது வேறுபாட்
டுடன் விளங்கி யருள்பவன் முழு முதல்வனாகிய சிவபெரு
மானே (ஆதி - முழுமுதல்வன்.)

2544 தேறாத சிந்தை தெளியத் தெளிவித்து

வேறா நரக சுவர்க்கமும் மேதினி

ஆறாப் பிறப்பும் உயிர்க்குஅரு ளால்வைத்தான்

வேறாத் தெளியார் வினைஉயிர் பெற்றதே. (8)

உயிர்கள் ஆராய்ச்சி அறிவால் அடைய முடியாத
உண்மைப் பொருளை அனுபவத்தில் அடையுமாறு செய்து,
வேறாக நரகமும் சுவர்க்கமும் பூமியில் பிறப்பும் உயிர்
களுக்கு அருள் காரணமாக அமைத்து வைத்தான். இவ்வுண்
மையை உணராதார் வினையால் பிறப்பை அடைகின்ற
உயிராகவே இருப்பர்.

2545 ஒன்பான் அவத்தையும் ஒன்பான் அபிமானி

நன்பால் பயிலும் நவதத் துவமாதி

ஒன்பானில் நிற்பதோர் முத்தூரி யத்துறச்

செம்பால் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. (9)

ஒன்பது விதமான அவத்தைகளில் சீவன் அபிமானித்து
நின்று, அவ் ஒன்பது நிலைகளிலும் பொருந்தி நிற்கும். இவ்
ஒன்பதைக் கடந்து சீவதுரியம், பரதுரியம் சிவதுரியங்

களில் சிவத்தைப் பொருந்த செம்பொருளான சிவமாதல் சித்தாந்தத்தால் அடையும் செந்நெறியாகும். (அபிமானி - அதிதேவதை முத்தூரியம்: சீவ, பர, சிவ தூரியங்கள். செம்பாற் சிவம் - செம்மையுடைய சிவம்.)

33. சுத்தா சுத்தம்

(சுத்தம் - தூய்மை; அசுத்தம் - தூய்மையின்மை சுத்தாசுத்தமாவது அசுத் தூய்மையும் அசுத் தூய்மையின்மை யுமாம். சுத்த+அசுத்தம் = சுத்தாசுத்தம் - வடமொழி தீர்க்கசந்தி.)

2546 நாசி நுனியினின் நான்குமு விரலிடை
ஈசன் இருப்பிடம் யாரும் அறிகிலர்
பேசி யிருக்கும் பெருமறை அம்மறை
கூசி இருக்கும் குணம்அது வாமே.

(1)

நாசி நுனியினின்றும் புறப்பட்டு வெளிப்போதரும் உயிர்ப்பு பன்னிரண்டு விரல் அளவு வரையில் ஓடும். அங்ஙனம் ஓடும் அவ் உயிர்ப்பின் இறுதிக்கண் விளங்கி அருள்பவன் சிவபெருமான். அஃது அவன் இருப்பிடம் என்னும் உண்மையை யாரும் அறியார். அங்ஙனம் இருப்பதாகப் பெருமறை பேசியிருக்கும் எனினும் அறுதியிட்டுக் கூற நாணியிருக்கின்றது. இதுவே அம்மறையின் குணமாகும்.

2547 கருமங்கள் ஒன்று கருதும் கருமத்து
உரிமையும் கன்மமும் முன்னும் பிறவிக்
கருவினை யாவது கண்டகன்று அன்பில்
புரிவன கன்மக் கயத்துள் புகுமே.

(2)

உயிர்கள் செய்யும் செயல்கள் ஒவ்வொன்றும் செய்பவனின் கருத்தையும் உரிமையையும் செய்வதையும் பொறுத்து அமைவதாய் உள்ளது. இவ்விதம் செய்வதால் பிறவிக்குக்

காரணமான வினையாய் அமைவதை அறிந்து உரிமை
கொண்டாடாமல் நீங்கி அன்பினால் செய்வன உயிர்
களுக்குரிய கன்மத்தைத் தேய்ப்பதாகும்.

2548 மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருள்
மாயை மறைய வெளிப்படும் அப்பொருள்
மாயை மறைய மறையவல் லார்கட்குக்
காயமும் இல்லைக் கருத்தில்லை தானே. (3)

மாயையாகிய திரைச்வர்களை மறைக்க மறைந்துள்ள
ஈஸ்வரன், அம்மாயை யாகிய திரை அகன்ற போது
அப்பொருளான ஈஸ்வரன் வெளிப்படும். மாயை நீங்கும்
படி அப்பொருளில் மறையவல்ல உத்தம அதிகாரிகளுக்கு
உடலும் இல்லை; மனமும் இல்லை என்பதாம்.

2549 மோழை யடைந்து முழைதிறந்து உள்புக்குக்
கோழை அடைக்கின்ற அண்ணல் குறிப்பினில்
ஆழ அடைத்தங்கு அனலில் புறஞ்செய்து
தாழ அடைப்பது தன்வலி யாமே. (4)

தியானத்தினால் புருவமத்தியை யடைந்து, கபால
வழியைத் திறந்து அதனுள் புகுந்து, கோழை வந்து அடைக்
கின்ற இடத்தில் அண்ணல் ஒளி காட்டும் குறிப்பினில், கீழ்ப்
போதலின்றி அடைத்து அங்கு உண்டாகும் அக்கினி
கலையைப் பிரகாசப்படுத்தும் முறையில் மனம் தாழ்வான
மாயைவழிச் செல்லாமல் நிறுத்துவதே தன்னுடைய சாதனா
பலமாகும். (மோழை - புருவநடு)

2550 காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து ளையென்றும் தேடித் திரிபவர்
காயத்துள் நின்ற கருத்தறி யாரே. (5)

உடலில் இருந்து கொண்டு குக்கும் தேகத்தோடு உறவு செய்து வைப்பவனை உடலின்கண் அக்கினி கலையில் விளங்கும் சிவத்தை, தேசங்களில் சென்று புறத்தே வழிபாடு செய்பவர் உடலில் சிவம் விளங்குவதை அறியாதவராவர்.

2551 ஆகுசம் ஆகுசம் என்பார் அறிவிலார்
ஆகுச மாம்பிடம் ஆரும் அறிகிலார்
ஆகுச மாம்பிடம் ஆரும் அறிந்தபின்
ஆகுச மானிடம் ஆகுச மாமே. (6)

ஆகுசமாகிய தீட்டுத் தீட்டு என்று செப்புவர் அதன் உண்மை உயர்வறியா எண்மையர். அத்தீட்டு உண்டாகும் இடத்தின் ஒண்மையினை உணரார். அது கருப்பையின்கண் உண்டாவதாகும். அதனை அறிந்தபின் அதுவே திருவடிப் பேற்றுக்கு நேர்வாயிலாக வகுத்த மானிடப் பிறவியின் உடம்புக்குக் காரணமுதலாகும் என்னும் உண்மை புலனாகும். (ஆகுசம் - தீண்டல், குதகம். ஆமிடம் - உண்டாகும் இடம்.)

2552 ஆகுசம் இல்லை அருநிய மத்தருக்கு
ஆகுசம் இல்லை அரணைஅர்ச் சிப்பவர்க்கு
ஆகுசம் இல்லையாம் அங்கி வளர்ப்போருக்கு
ஆகுசம் இல்லை அருமறை ஞானிக்கே (7)

தத்துவ ஞானத்தால் தன்னை உணர்ந்தவருக்கு அசுத்தம் என்பது இல்லை. எல்லாத் தத்துவங்களையும் சங்கரிக்கும் அரணை வணங்குவார்க்கு அசுத்தம் இல்லை. மூலாக் கினியைத் தூண்டி ஒளிபெறச் செய்யும் அக்கினிகாரியம் செய்வார்க்கும் அசுத்தம் இல்லை. மேலான வேதத்தை உணர்ந்த ஞானிக்கு அசுத்தம் என்பதே இல்லை.

2553 வழிபட்டு நின்று வணங்கும் அவர்க்குச்
சுழிபட்டு நின்றதோர் தூய்மை தொடங்கும்
குழிபட்டு நின்றவர் கூடார் குறிகள்
சுழிபட் டவர்க்கன்றிக் காணஒண் ணாதே (8)

அரணை வழிபாடு செய்து வணங்குவார்க்கு, உச்சிக் குழிக்கு மேலுள்ள ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் சிறப்புற அமைந்து ஒளிபெருகி நிற்பதில் அகத்தாய்மை தொடங்கும். குழியில்பட்டு விந்து நீக்கம் செய்பவர் ஆதார நீராதார யோகங்களால் உணர்த்தும் குறிகளைப் பொருந்தார். வீணாத்தண்டினைப் பொருந்தியுள்ள அதோ முகத்தை ஊர்த்துவ முகமாக்கினவர்க்கன்றிச் சிவம் காணப்படாத தாகும். (சுழி - உச்சிக்குழி சுழி - வீணாத்தண்டம்.)

2554 தூய்மணி தூயனல் தூய ஒளிவிடும்
தூய்மணி தூயனல் தூரறி வாரில்லை
தூய்மணி தூயனல் தூரறி வார்கட்குத்
தூய்மணி தூயனல் தூயவும் ஆமே. (9)

தூய் மணியாகிய செம்மணி சிவபெருமான், தூய அனல் புறத்தனலுக்கு முதலாய் அகத்தனலாய் நிற்கும் ஒளி என்னும் பூத முதலாம் தன் மாத்திரையாகும். புறத்தனல் தீயாகும். இவ்விரண்டின் முதலாகிய பாய அருளையும் தூய மாமாயையையும் அருளால் அறிவார் பலரில்லை. முதல் அவ்விரண்டின் மூலமாகிய அருளையும் தூமாயையையும் அருளால் அறிவார்க்கு அவ்விரண்டும் முறையே நன்மையினாலும் தன்மையினாலும் தூயனவேயாகும். (தூரி - மூலம்).

2555 தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி
தூயது வாளா நாதன் திருநாமம்
தூயது வாளா அட்டமா சித்தியும்
தூயது வாளாத் தூயடிச் சொல்லே. (10)

முன்மந்திரத்தில் கூறிய தூய்மையான மணியில் விளங்கும் சிவன் வைத்த தூய்மையான நெறி சுரும நிவாரணம் செய்யும் பொருட்டு அமைத்ததாகும்.

அவ்வாறான மணியைச் செழிப்பிக்க நாதன் திரு நாமமாகிய ஒளி வேண்டும். அம்மணி கருவிகளை ஓயச் செய்து அட்டமா சித்திகளை அளிக்கும். தூய மணி மௌனாட்சரத்தின் பீடமாகும். (வாளா - (1) கருமநிவாரனம். (2) பிரணவஒளி. (3) ஓய்வு. (4) மௌனம்.)

2556 பொருளது வாய்நின்ற புண்ணியன் எந்தை
அருளது போற்றும் அடியவர் அன்றிச்
சுருளது வாய்நின்ற துன்பச் சுழியின்
மருளது வாச்சிந்தை மயங்குகின் றாரே. (11)

எமது ஐயனாகிய சிவபெருமான் விரும்பப்பெறும் விழுப் பொருளாகவும் புண்ணிய வடிவாகவும் உள்ளவன். அவனது அருளைப் பெறப் போற்றி நிற்கும் அடியவர் அல்லாதவர், சொர்க்கம் நரகம் பூமி எனச் சுழன்று வரும் பிறவித் தளையில் மயங்கின உள்ளம் உடையவராய் அசுத்த முடையவராவர்.

2557 வினையாம் அசத்து விளைவது உணரார்
வினைஞர்நம் தன்னில் வீடலும் தேரார்
வினைவிட வீடுஎன்னும் வேதமும் ஓதார்
வினையாளர் மிக்க விளைவுஅறி யாரே. (12)

மயக்கத்தில் உள்ள சீவர்கள் வினையால் அசத்தாகிய மாயை வலுவடைந்து அதன் பயனாக விளையும் துன்பச் சூழலை அறிய மாட்டார்கள். ஞானத்தை உணர்ந்து அதன்வழி நிற்பதில் கொடிய வினை நீங்குதலையும் தெளிந்து அறியமாட்டார். வினைகள் சீவர்களைப் பற்றாமல் நிற்பதில் முத்திநிலை உள்ளது என்று வேதம் கூறும் உண்மையை அறியமாட்டார். தீவினையால் பந்திக்கப்பட்ட சீவர்கள் அதன் காரணத்தையும் அதனால் விளையும் பயனையும் அறியமாட்டார்.

34. மோட்ச நிந்தை

(மோட்ச நிந்தை யாவது, வீடு பேறு இல்லை என்று
இகழ்ந்து கூறுதல். இது கூடாது என்க.)

2558 பரசுதி உண்டென இல்லையென் போர்கள்
நரசுதி செல்வது ஞாலம் அறியும்
இரசுதி செய்திடு வார்கண்ட தோறும்
துரசுதி யுண்ணத் தொடங்குவர் தாமே. (1)

வீடு பேறு உண்டு என்பதை இல்லை என்று மறுப்போர்
கள், நரசுத்தை அடைவது உலகவர் அறிவார்கள். மேலும்
அவர் வீடுதோறும் சென்று பிச்சை எடுப்பர். அன்றாட
உணவுக்காக அவர் குதிரையைப் போலத் தாவிச் சென்று
அலையத் தொடங்குவர்.

2559 கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லார்அவன் செய்த பரிசறிந்து
ஆடவல் லார்அவர் பேறிது வாமே. (2)

குரு காட்டிய நெறியில் நின்று இறைவனுடன் ஒன்றுபட
மாட்டாதார், இறைவனிடம் நாட்டம் கொள்ளாதவராய்
நூல்களிலுள்ள நயத்தினை அலங்காரமாகப் பேசிக்
கொண்டிருப்பர். இறைவன் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்த
உபகாரத்தை எண்ணிப் பாடவும் மாட்டார். அவ்வாறு
பாடி ஆடுபவர் எய்தும் பேறு இவ்வாறு ஆகுமோ? அகாது.
(இது ஆமே - இது ஆகுமோ? ஏகாரம் எதிர்மறை - ஆட
வல்லார். குரு உபதேசப்படி இறைவனைக் கூடுபவர்
என்றபடி.)

2560 புறப்பட்டுப் போகும் புகுதும்என் நெஞ்சில்
திறப்பட்ட சிந்தையைத் தெய்வம்என்று எண்ணி
அறப்பட்ட மற்றப் பதியென்று அழைத்தேன்
இறப்பற்றி னேன்இங்கி தென்என்கின் ரேனே.(3)

அகத்தே நின்று புறப்பட்டுப் போவதும் வருவதுமாகிய உயிர்ப்பிணையும் நாட்டத்திணையும் திருவருளால் முறைப் படுத்தி ஒருமுகப்பட்ட எண்ணத்தால் முழுமுதற் சிவபெருமானை இறையாகிய பதி என்று எண்ணினேன். பற்றற்ற இடத்துப் பற்றற்று நிற்கும் சிவபெருமானைப் பதி என்று அழைத்தேன். சிற்றுணர்வும் சுட்டுணர்வுமாகிய யான், எனது என்னும் செருக்கு இற்றகலச் சிவபெருமான் திருவடியினைப் பற்றினேன். அவனும் இங்குற்றான். இஃது என் என்று அருளுகின்றனன். (இற - சீவபோதம் நீங்கு)

2561 திடரிடை நிலலாத நீர்போல ஆங்கே
உடலிடை நிலலா உறுபொருள் காட்டிக்
கடலிடை நிலலாக் கலம்சேரு மாபோல்
அடல்எரி வண்ணனும் அங்குநின் றானே. (4)

மேட்டு நிலத்தில் தங்காத நீரைப்போல, உடம்பினுள் பொருந்தி நிலலாமல் ஓடும் மனத்தில் அருளைக் கூட்டி வைத்து, கடலில் நிலலாமல் கடந்து செல்லும் கப்பல் கரை சேர்வது போல், பிறவிக் கடலில் நிலலாமல் சீவர்களைக் கரை சேர்ப்பதற்குத் தீவண்ணனாகிய சிவன் வெளிப்பட்டு நின்றான். சீவபோதம் கெட்டு நின்ற நிலையில் பிறவிக் கடலைக் கடப்பதற்கு இறைவன் தோணிபோல் உள்ளான்.

2562 தாமரை நூல்போல் தடுப்பார் பரத்தொடும்
போம்வழி வேண்டிப் புறமே உழிதர்வர்
காண்வழி காட்டக்கண் காணாக் கலதிகள்
தீநெறி செல்வான் திரிகின்ற வாறே. (5)

தாமரைக்கொடி தடாகத்தைக் கடப்போரைத் தடுப்பது போலப் பரகதி இல்லை என்பார் தடுப்பார். அவர் பரத்தை

அடைய வேண்டிய வழி புறத்தே உள்ளது என்று திரிவர்.
அடைவதற்குரிய வழியைக் காட்டினாலும் அவர்கள்
அதனை உணராத மூடர்களாவர். அவர்கள் நன்னெறியை
நாடாமல் தீய நெறியை நாடிக் கெடுகின்றனரே! என்னே
பேதைமை!

2563 மூடுதல் இன்றி முடியும் மனிதர்கள்
கூடுவர் நந்தி யவனைக் குறித்துடன்
காடும் மலையும் கழனி கடந்தோறும்
ஊடும் உருவினை உன்னகி லாரே.

(6)

அஞ்ஞானத்தினால் மூடுதல் இல்லாமல் இருக்கும்
ஞானியர் நந்தியெம் பெருமானைத் தம்முள்ளே நாடி
இருப்பர். ஆனால் அஞ்ஞானிகள் காட்டிலும் மலையிலும்
மருத நிலத்திலும் ஊடுருவி இருக்கும் ஒப்பற்றவனை நினை
யாமல் கெடுகின்றனர்.

2564 ஆவது தெற்கும் வடக்கும் அமரர்கள்
போவர் குடக்கும் குணக்கும் குறிவழி
நாவினின் மந்திர மென்று நடுஅங்கி
வேவது செய்து விளங்கிடு வீரே.

(7)

இறந்த பிறகு சீவ யாத்திரை தொடங்குவது தெற்கு
நோக்கி நரசத்துக்கும் வடக்கு நோக்கிச் சொர்க்கத்துக்கும்
ஆகும். ஆனால் அழியாத அமரத்துவம் பெற்றவர் இலட்
சியத்தை அடைய கிழக்கு நோக்கி நெற்றிக் கண்ணுக்கும்
மேற்கு நோக்கிப் பிடரிக் கண்ணுக்கும் செல்வர். இவ்
விரண்டுக்கும் இடையே நாவினுக்கு மேல் மந்திரப் பொருள்
உள்ளது என்று நடுவிலுள்ள அக்கினி கலையைப் பிரகாசம்
செய்து பொருந்தி விளங்குங்கள்.

2565 மயக்குற நோக்கினும் மாதவம் செய்வார்
தமக்குறப் பேசின தாரணை கொள்ளார்
சினக்குறப் பேசின தீவினை யாளர்
தமக்குற வல்வினை தாங்கிநின் றாரே.

(8)

நன்னெறி நான்மை நற்றவமாகிய அழிவில் மாதவம் செய்வார் நன்னெறிக்கண் வந்து கூடுமாறு அருளால் நோக்கினும், தமக்குப் பொருந்துமாறு செவியறிவுறுக்கும் திரு ஐந்தெழுத்தின் திறத்தினைக் கொள்ளார். அவர் யாரெனின், பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிக்கும் சினமுடன் பேசும் தீவினையாளர். அவர்க்கு நீங்கா உறவாவது வல்வினையாகும். அதனையே எங்கும் தாங்கி நின்றார். ஆவர். (பேசின - உபதேசித்த தாரணை - மந்திரம்.)

35. இலக்கணாத் திரயம்

(லக்ஷணா - இலக்கணை, திரயம் - மூன்று. இலக்கணையாவது ஒரு பொருளின் இலக்கணத்தை மற்றொரு பொருளுக்குத் தந்துரைப்பது. அது விட்ட இலக்கணை, விடாத இலக்கணை, விட்டும் விடாத இலக்கணை என மூன்று வகைப்படும். கங்கையில் கிராமம் உள்ளது என்றால் கங்கை என்ற பெயர் கங்கையை விட்டு அதன் கரையைக் குறிப்பது விட்ட இலக்கணை. சுறுப்பு நிற்கின்றது, சிவப்பு ஓடுகின்றது என்றால் சுறுப்பு சிவப்பு என்னும் பெயர்கள் அந்நிறத்தை விடாமல் அவற்றையுடைய குதிரையையும் சேர்த்துக் குறிப்பதால் விடாத இலக்கணை. அந்தத் தேவதத்தனே இவன் என்றால் தேவதத்தன் என்னும் பெயர் முன்கண்ட காலத்தையும் இடத்தையும் விட்டுத் தேவதத்தனை விடாமல் குறிப்பது விட்டும் விடாத இலக்கணையாகும்.)

2566 விட்ட இலக்கணை தான்போம் வியோமத்துத்
தொட்டு விடாதது உபசாந்தத் தேதொகும்
விட்டு விடாதது மேவும்சத் தாதியில்
சுட்டும் இலக்கணா தீதம் சொருபமே (1)

விட்ட இலக்கணை 'ஆன்மா ஆகாயத்தில் செல்லும்' என்பதில் அமைகிறது. விடாத இலக்கணை 'ஆன்மா உபசாந்தத்தில் பொருந்தும்' என்பதில் அமைகிறது. விட்டும் விடாத இலக்கணை 'ஆன்மா சத்தம் முதலியவற்றைக் கேட்டல்

முதலியன செய்யும்' என்பதில் அமைகிறது. (இவை மூன்றும் ஆன்மாவில் பொருந்தும் பொது இலக்கணம்). அதன் உண்மை இலக்கணம் இம்மூன்று இலக்கணைக்கும் அப்பாற்பட்ட இலக்கணப் பொருளாய் அமையும்.

(இலக்கணைகளையும் அவை தத்துவ ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படும் முறையையும் கூறியவாறு.)

2567 வில்லின் விசைகாணில் கோத்துஇலக்கு எய்தபின்
கொல்லும் களிற்றுஐந்தும் கோலொடு சாய்ந்தன
வில்லுள் இருந்து எறிகூரும். ஒருவற்குக்
கல்கலன் என்னக் கதிர்எதி ராமே. (2)

ஒங்கார வில்லும் நீங்கா ஒப்பில் திரு ஐந்தெழுத்து
நானும், பாங்கார் ஆருயிர் அம்புமாகக் கனிந்த திரு அரு
ளால் கோத்துச் சிவனாகிய குறி எய்துமாறு எய்தபின்,
புலனாகிய கொல்லாணை ஐந்தும் அக் கோலால் சாய்ந்தன.
அஃதாவது ஆருயிரின் முனைப்புத் தன்மை அற்றது என்ப
தாம். அறவே செயலற்ற நிலையாகிய இல் சமாத்ரி என்ப.
அதனுள் இருந்து அறிவுப் பெருந்திருவாம் அருள் ஒளிமிகும்.
அவ்வுயிர்க்குச் செம்மணி ஒளிபோன்று சிவக்கதிர்
உணர்விற்கு உணர்வாய்த் தோன்றியருளி இன்பூட்டும்
என்க.

(சொருப நிலையை அடைவதற்குரிய உபாயம்
கூறியவாறு.)

36. தத்துவமசி வாக்கியம்

(தத்துவமசி வாக்கியம் - தத் + துவம் + அசி என்ற மூன்று
பதங்களைக் கொண்ட வாக்கியம். நான்கு வேதங்களிலும்
நான்கு மகா வாக்கியங்கள் உள. அவற்றுள் இது சாம வேத
மகாவாக்கியமாகும். அது நீ ஆகிராய் என்பது இதன்
பொருள். இது குரு சீடனுக்கு முன்னிலையாக உபதேசம்
செய்வது.)

2568 சீவ துரியத்துத் தொம்பதம் சீவனார்
தாவு பரதுரி யத்தினில் தற்பதம்
மேவு சிவதுரி யத்தசி மெய்ப்பதம்
ஓலி விடும்தத் துவமசி உண்மையே.

(1)

சீவன் சீவதுரியத்தில் பொருந்தி, தத்துவங்களை விட்ட நிலை தொம்பதமாகும். அதன் மேலான பரதுரியத்தில் பரத்தோடு பொருந்திய நிலை தற்பதமாகும். இது சிவ துரியத்தில் பொருந்தி யிருப்பது அசி பதமாகிய உண்மை நிலையாம். சீவன் இதில் எல்லாத் தத்துவங்களும் நீங்கித் தத்துவமசியால் பெறும் உண்மையான பேற்றை அடையும்.

(சீவன் பரமாய்ச் சிவமாதலே தத்துவமசி உண்மையாம். ஓலி விடும் - விட்டு நீங்கும்.)

2569 ஆறாறு அகன்ற அணுத்தொம் பதம்சுத்தம்
ஈறான தற்பதம் எய்துஉப சாந்தத்துப்
பேறா கியசீவன் நீங்கிப்பிர சாதத்து
ஈறான தொந்தத் தசிதத்வ மசியே.

(2)

அருஞ்சைவர் தத்துவம் ஆறாறும் நாமல்ல நம் உரிமையும் அல்லன உணர்ந்து பற்றறல் உண்மை காண் சுத்தமாகும். இந் நிலை தொம்பதச் சுத்தம் என்ப. ஒழி ஒடுக்கத்துத் தற்பத உண்மையாகும். திருவடிப் பேற்றினுக்குரிய ஆருயிர் இவற்றினின்றும் அகன்று சிவ குருவின் அருட் கொடையால் சிறப்பான நீ அது ஆகின்றாய் என்பதே தத்துவமசி என்னும் சொல்லுக்குரிய செம் பொருளாகும்.

(சீவன் நீங்கி - பசத்துவம் ஒழிந்து பிரசாதத்து - மூ குருவின் கருணையினால்.)

2570 ஆகிய அச்சோயம் தேவதத் தன்இடத்து
ஆகிய விட்டு விடாத இலக்கணத்
தார்உப சாந்தமே தொந்தத் தசிஎன்ப
ஆகிய சீவன் பரன்சிவ னாமே.

(3)

அவனே இவன் என்னும் தேவதத்தனிடத்து, சொல்லப் பெறுவதாகிய விட்டுவிடாத இலக்கணை, தொந்தத்தசி என்ற முப்பதங்களிலும் உண்மையான சாந்தம் பெற்ற சீவனுக்கும் ஆகும். அவ்வாறாகிய சீவன் பரனாய சிவனாக ஆகும்.

2571 துவந்தத் தசியே தொந்தத் தசியும்
அவைமன்னா வந்து வயத்தேக மான
தவமுறு தத்துவ மசிவே தாந்த
சிவமாம் அதுமசித் தாந்தவே தாந்தமே. (4)

துவந் தத் அசி என்னும் சொல்லே தொந்தத்தசியாம். அவற்றின் பொருள் உண்மைநிலை பெறுதற் பொருட்டு வந்த தன்மை யுடையது, இவ்வுடம்பாகும். பெருமை மிக்க தவக்குறிப்பாம் தத்துவ மசி வேதாந்த விளக்கமாகும். 'சிவய நம்' என்பது சித்தாந்த விளக்கமாகும். சித்தாந்தம் வேதாந்தம் இரண்டும் செம்பொருளே.

2572 துரியம் அடங்கிய சொல்லறும் பாழை
அரிய பரம்என்பர் ஆகார்இது அன்றென்னார்
உரிய பரம்பர மாம்ஒன்று உதிக்கும்
அருநிலம் என்பதை யார்அறி வாரே. (5)

சீவ துரியத்தில் அடங்கிய சொல்வதற்கு இயலாத சீவப் பாழை, மேலான பரம் என்று கூறுவர் அதன் இயல்பை அறியாதார். இது பரநிலை அன்று என்பதை உணர மாட்டார். பரத்துக்கு மேலான பரமாகிய சிவம் உதிக் கின்றது. பூமி என்பதை யாரே அறியவல்லார்? அறியார் என்றபடி முத்துரியம் கடந்த நிலையில் விளங்குவது சிவம்.

2573 தொம்பதம் தற்பதம் சொல்லும் அசிபதம்
நம்பிய முத்துரி யத்துமேல் நாடவே
உம்பத மும்பத மாகும் உயிர்பரன்
செம்பொரு ளான சிவம்என லாமே. (6)

தொம்பதம், தற்பதம், சொல்லப்படும் அசிபதம் மேல் ஓதியவாறு சீவதுரியம், பரதுரியம், சிவதுரியம் என முத்துரியமாகும். பொருந்தும் முப்பதமும் உயிர் அருள் செம் பொருளான சிவம் எனச் சிறப்புறச் சொல்லலும் ஆகும்.

2574 வைத்த துரிய மதில்சொரு பானந்தத்து

உய்த்த பிரணவ மாம்பு தேசத்தை

மெய்த்த இதயத்து விட்டிடும் மெய்யுணர்வு

வைத்த படியே அடைந்துநின் றானே.

(7)

மூவகையான மேலோதி அமைத்த துரியத்தின்கண் உண்மை அறிவின்பமாகிய சொருப ஆனந்தத்து உய்ப்பது ஒமொழி மறை என்க. அம்மறையினை ஏனைய நினைவுகளை விட்டிடப் பயின்ற உள்ளத்து நிலைநாட்டத் திருவடியுணர்வு கைகூடும். அது கை கூடவே சிவபெருமான் திருவடியின்பம் எய்தும்.

2575 நனவாதி ஐந்தையும் நாதாதியில் வைத்துப்

பினமாம் மலத்தைப் பின்வைத்துப் பின்சுத்தத்

தனதாம் சிவகதி சுத்தாதி சாந்தி

மனவா சுகங்கெட்ட மன்னனை நாடே

(8)

நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படங்கல் ஐந்தையும் நாதமாகிய ஒலியின் முடியில் தங்க வைத்துவிடுக. அதன்பின் வேறுபாடுற்று நீங்கிய மலத்தையும் வைத்திடுக. அதன்பின்பு உண்மை உணர்தலாகிய சுத்த நிலையதாம் சிவனிலை வாய்க்கும். ஒலியாகிய நாதமுடிவின்கண் செயலற்று ஒடுங்கு நிலை சாந்த நிலையாகும். அந்நிலையின் நின்று மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோன் சிவபெருமான் ஆதலின் அவனை நாத முடிவில் வைத்து நாடுக. (நாடுதல் - சிந்தித்தல், பினமாம் - பின்னமாகிய, மனவாசகம் - மனமும் வாக்கும்)

2576 பூரணி யாதது புறம்புஒன்று இலாமையின்
 பேரணி யாதது பேச்சுஒன்று இலாமையில்
 ஓரணை யாதது ஒன்றும் இலாமையில்
 காரணம் இன்றியே காட்டும் தகைமைத்தே (9)

இறைவனது எல்லையைக் கடந்து வேறு ஒரு பொருள்
 இல்லையாதலின் நாமம் இல்லாதது அதற்கு ஒரு செயலும்
 இல்லையாதலின் அது அகண்டமாய் என்றும் ஒரு தன்மைத்
 தாய் உள்ளது. அது வாக்கு இறந்து குணம் குறி ஒன்றும்
 இல்லையாதலின் கருத்தாலும் நெருங்க முடியாதது. உலகக்
 காட்சிக்கு வேண்டப்படும் காரணம் இல்லாமலே தன்னை
 விளக்கி யருளும் பேரருளை உடையது.

2577 நீ அது ஆனாய் எனநின்ற பேருரை
 ஆய்அது நான்ஆனேன் என்னச் சமைந்தறச்
 சேய சிவமாக்கும் சீர்நந்தி பேரருள்
 ஆய்அது வாய்அனந் தானந்தி ஆகுமே (10)

நீ அது ஆனாய் என்று குரு உபதேசித்தபடி அமைந்த
 மகாவாக்கியம் நாடிய அது நான் ஆனேன் என்று சீடன்
 பாவிக்கப் பாசம் முதலியவை நீங்கி, சிறப்பிணையுடைய
 நந்தியனது அருளால் சேய்மையாகக் கருதப்பட்ட சிவமாக
 ஆக்கும். அவ்வாறாகி அதுவாய் அழிவினை அடையாத
 ஆனந்த சொரூபமாகும்.

2578 உயிர்பர மாக உயர்பர சீவன்
 அரிய சிவமாக அச்சிவ வேதத்
 திரியிலும் சீராம் பராபரன் என்ன
 உரிய உரையற்ற ஓம்மய மாமே (11)

ஆருயிர் திருவருள் நினைவால் பரமாகிய திருவருள்
 நிலையினை எய்தும். அதன்மேல் சிவபெருமான் நிலை
 யினை எய்தும். திரி போன்று அறிவுக்குப் பற்றுக் கோடாக
 விளங்கும். வேதத்தின்கண்ணும் சிவபெருமான் நிலையே
 சிறப்பு நிலையாகும். இந்நிலையினை உரையற்று உரைக்கும்

நிலையில் மொழிவண்ணம் என்ப. (வேதத்திரி - அறம் பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று வேதங்கள். ஓமயம் - பிரணவ வடிவம்; இருக்கு, யஜுர், சாமம் ஆகிய மூன்று வேதங்கள் என்றும் கூறுவர்.)

2579 வாய்நாசி யேபுரு மத்தகம் உச்சியில்
ஆய்நாசி உச்சி முதல்அவை யாய்நிற்கும்
தாய்நாடி ஆதிவாக் காதி சகலாதி
சேய்நாடு ஒளியெனச் சிவகதி ஐந்துமே (12)

வாய்நாசி புருவநடு நெற்றிநடு உச்சி ஆகியவற்றில் ஆகி, நாசி முதல் உச்சி முடிய பிரணவம் விளங்கும். தாய் நாடியான சுழுமுனையில் விளங்கும் நாதம் முதலாக சகலநிலையில் விளங்கும் தத்துவங்களும் சீவன் நாடுகின்ற ஒளியாக முன்னர்க் கூறிய ஐந்து இடங்களிலும் பிராண கலை பாய்ந்து சிவகதி அமையும்.

2580 அறிவு அறியாமை இரண்டும் அகற்றிச்
செறிவுஅறி வாய்எங்கும் நின்றசிவனைப்
பிறிவுஅறி யாது பிரான்என்று பேணும்
குறிஅறி யாதவர் கொள்அறி யாரே. (13)

சுட்டி அறியும் அறிவு அறியாமை ஆகிய இரண்டையும் நீக்கி, அறிவுருவாய்ச் செறிந்து எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள சிவனை, அவனை விட்டு நீங்காமல் எம் தலைவன் என்று விரும்பிப் போற்றும் குறியினை அறியாதவர், சிவத்தைத் தம்மிடம் பொருந்தும்படி செய்து கொள்ள அறியாதவர் ஆவர்.

2581 அறிவார் அறிவன அப்பும் அனலும்
அறிவார் அறிவன அப்பும் கலப்பும்
அறிவான் இருந்தங்கு அறிவிக்கின் அல்லால்
அறிவான் அறிந்த அறிவுஅறி யோமே. (14)

உலகியல் அறிவுடையோர் காண்பன சுகநிலையைத் தரும் அப்புத் தத்துவத்தையும் அக்கினித் தத்துவத்தையும் ஆகும். ஆனால் தத்தவ ஞானிகள் சுகத்தைத் தரும் அப்புத் தத்துவம் எவ்வாறு இவ்வுடலில் கலந்துள்ளது என்பதை அறிவர். எல்லாவற்றையும் அறியும் சிவன் அங்குக் கலந்திருந்து புலப்படுத்தினால் அல்லாமல் சீவர்களது சிற்றறிவால் பேரறிவுப் பொருளை அறிய முடியாது. (அப்பு - நீர், வீரியம். அனல் - அக்கினி, மூலாக்கினி.)

2582 அதீதத்துள் ளாகி அசுன்றவன் நந்தி
அதீதத்துள் ளாகி அறிவிலோன் ஆன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயிர் ஒன்றாம்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. (15)

சுட்டி அறியும் அறிவைக் கடந்து யாவற்றையும் ஒருசேர அறியும் திறமுடையவன் நந்தியெம்பெருமான். சுட்டி அறியும் சுருவிகளை இழந்தபோது ஒன்றையும் அறிய மாட்டாத அஞ்ஞான நிலையில் உள்ளவன் ஆன்மாவாகும். நிராதாரத்திலுள்ள சந்திர மண்டலம் விளங்கப் பெற்று அஞ்ஞான இருளை விட்ட பெருமை பெற்ற உயிர் இறைவனுடன் ஒன்றாம் சிவநிலையில் பொருந்தும். அந்நிலையில் அவ்வுயிர் பரம் என்ற பேரினைப் பெற்று விளங்கும்.

2583 அடிதொழ முன்னின்று அமரர்கள் அத்தன்
முடிதொழ ஈசனும் முன்னின்று அருளிப்
படிதொழ நீபண்டு பாவித்தது எல்லாம்
கடிதொழக் காண்என்னும் கண்ணுத லானே. (16)

தேவ தேவனாகிய இறைவனது திருவடியைத் தொழ வேண்டி அவன் திருமுன்பு நின்று, முடியால் வணங்க இறைவனும் என்முன்னர் வெளிப்பட்டருளி எனது திருவடியை முறையாகத் தொழவேண்டி நீ பழமையில் நான் அது ஆனேன் எனப் பாவித்தது எல்லாம், சிறப்பாக இப்

போது அமைவதை நீ காண்பாயாக என்று அருளியவன்,
நெற்றிக் கண்ணுடைய பெருமான் ஆவான்.

2584 நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிலி
என்னுளம் வந்துஇவன் என்னடி யான்என்று
பொன்வளர் மேனி புகழ்கின்ற வானவன்
நின்மலம் ஆகென்று நீக்கவல் லானே. (17)

ஒளியே திருமேனியாக உடையவனும், இயல்பாகவே
பாசங்களில் நீங்கியவனும், பிறப்பில்லாதவனுமாகிய
இறைவன், எனது உள்ளத்தே எழுந்தருளி வந்து என்னை
அவனது அடியவனாக ஏற்றுக் கொண்டு, பொன்னொளி
வண்ண இடையவனும் சகல தேவர்களாலும் புகழ்ப்
பெறுகின்றவனுமாகிய பெருமான், நீ மலமற்று விளங்கு
வாய் என்று எனது மலங்களை நீக்கியருளினான்.

2585 துறந்துபுக்கு ஒள்ளொளி சோதியைக் கண்டு
பறந்துதுஎன் உள்ளம் பணிந்து கிடந்தே
மறந்தறி யாஎன்னை வானவர் கோனும்
இறந்து பிறவாமல் ஈங்குவைத் தானே. (18)

இறைவன் அருளிய பின்னர் நான் எனது பாசக் கூட்ட
மாகிய தத்துவங்களைவிட்டு ஒண்மையான சோதியைக்
கண்டு உள்ளமானது உடலைவிட்டு வேறாக எங்கும் செல்ல
வல்லதாயிற்று. எனினும் பணிவோடு அவனை மறவா
திருந்த என்னை இறைவன், நிலவுலகிலேயே மரணமின்றி
நெடுநாள் வாழவைத்தான்.

2586 மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்றும்
மெய்த்தோற்றத்து
அவ்வாய அந்தக் கரணம் அகிலமும்
எவ்வாய் உயிரும் இறையாட்ட ஆடலால்
கைவாய்இ லாநிறை எங்குமெய் கண்டதே (19)

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் உடலில் பொருந்திய ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், அவைகளின் வழியான அந்தக்கரணம் நான்கும் பிற தத்துவங்களும் எவ்வகைப் பட்ட சீவ வருக்கமும் இறைவனது சங்கற்பத் தால் இயங்குவதால் அவன் இவற்றை இயக்குவதற்குரிய கையும் சொல்வதற்குரிய வாயும் இன்றி எங்கும் உடலாகவும் எங்கும் அறிவாகவும் நிறைந்த பூரணப் பொருள் என்பது காணப் பெறுகிறது. இறைவன் ஆட்ட உயிர்கள் ஆடுவதால் இறைவனே பூரணப் பொருளாம்.

37. விசுவக் கிராசம்

(விசுவம் - அகிலம், பிரபஞ்சம். கிராசம் - கவளம். விசுவக்கிராசம் - அகிலமும் கவளமாதல். இறைவனது பெரு நிலையில் எல்லாம் விழுங்கப் பெறும்.)

2587 அழிகின்ற சாயா புருடனைப் போலக்
கழிகின்ற நீரில் குமிழியைக் காணில்
எழுகின்ற தீயில்கர்ப் பூரத்தை யொக்கப்
பொழிகின்ற இவ்வுடல் போம்அப் பரத்தே (1)

ஆகாயத்தில் தோன்றும் நிழல் உருவம் ஆகாயத்தில் மறைவது போலவும், ஓடும் நீரில் உண்டாகும் நீர்க்குமிழி சிறிதுநேரம் உண்மை போல் விளங்கி அந்நீரில் மறைந்து விடுவது போலவும், உள்ள தன்மையைக் கண்டால், சுடர்விட்டு எழுகின்ற அக்கினியின் முன்னர்க் கர்ப் பூரத்தைப்போல, தூலமாகக் காணப்பெறும் இவ்வுடம்பு காணப்பெறாதாய்ப் பரத்தில் கரைந்து ஒடுங்குவது புலனாம்.

2588 உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றில்
படரும் சிவசத்தி தாமே பரமாம்
உடலைவிட்டு இந்த உயிர்எங்கு மாகிக்
கடையும் தலையும் கரக்கும் சிவத்தே (2)

தூல உடல் ஒளி மயமான உயிருடன் பிரிப்பின்றி ஒன்றுபடிந், அப்போது அது பரநிலையை அடைந்து சிவசத்தியுடன் ஒன்றுபடும். உடலாகிய சிறை நீக்கப்பட்ட பிறகு உடலில் இருந்த உயிர் சிவம் எங்கும் விளங்குவது போல விளங்கிப் பருப் பூதத்திலும் நுண் பூதத்திலும் கலந்து சிவ வியாபகத்தில் நிற்கும்.

2589 செவிமெய்வாய் கண்மூக்குச் சேர்இந் திரியம்
அவியின் றியமன மாதிகள் ஐந்தும்
குவிவுஒன்று இலாமல் விரிந்து குவிந்து
தவிர்வுஒன்று இலாத சராசரம் தானே. (3)

செவி, மெய், வாய், கண், மூக்கு ஆகிய அறிகருவிகளும் பக்குவப்படாத மனம் முதலிய, அந்தக்கரணமும் புருடனும் ஆகி ஐந்தும் பொருந்தி நிலைபெறாமல், உலகமுகமாக விரிந்தும் குவிந்தும் உள்ளமையின் பிரபஞ்சமாகிய அசைவனவும் அசையாதனவும் தவிர்க்க முடியாததாகும்.

2590 பரன்எங்கும் ஆரப் பரந்துற்று நிற்கும்
திரன்எங்கும் ஆகிச் செறிவுஎங்கும் எய்தும்
உரன்எங்கு மாய்உலகு உண்டு உமிழ்க்கும்
வரம்இங்ஙன் கண்டுயான் வாழ்ந்துற்ற வாறே. (4)

முழுமுதற் சிவபெருமான் யாண்டும் நீக்கமறச் செறிந்து நின்றருள்கின்றனன். செறிவு - நிறைவு. அவன் எங்கணும் நிலைபேறாய் உயிர்க்கு உயிராகவும் உறைந்தருள்கின்றனன். மேலும் தான் அழிவின்றி நின்று எங்குமாய் நிலவி, காரிய அழிவுபாடாம் உலகினை ஒடுக்கிப் பின் தோற்றுவித்தும் அருள்கின்றனன். திருவருளால் இவ் வுண்மைகளை உணர்ந்து அவன் திருவடிச் சிறப்புற்று அவன் அருளால் வாழ்ந்தனன் என்க. (நிறைவு வியாபகம். திரன் - உறுதி. வரன் - மேன்மையான செயல்.)

2591 அளந்து துரியத்து அறிவினை வாங்கி
 உளம்கொள் பரம்சகம் உண்டது ஒழித்துக்
 கிளர்ந்த பரம்சிவம் சேரக் கிடைத்தால்
 விளங்கிய வெட்ட வெளியனும் ஆமே (5)

தத்துவ விசாரணையால் அளந்தறிந்து சிவ வியாபக
 மாகிய அகண்ட அறிவு பொருந்தும் துரிய நிலையைப் பற்றி,
 உள்ளம் நிலைபெறுவதானால் பரம் சகமுகமாய்ச் சென்று
 உண்ட போகங்களை ஒழித்து, தெளிந்த பரம் சிவத்தைப்
 பொருந்தும் வகையில் அடைந்தால், நிலைபெற்று விளங்கும்
 சிதாகாய வடிவினன் ஆவான். (துரியத்து அறிவு - சிவ
 ஞானம்.)

2592 இரும்பிடை நீரென என்னையுள் வாங்கிப்
 பரம்பர மான பரமது விட்டே
 உரம்பெற முப்பாழ் ஒளியை விழுங்கி
 இருந்தஎன் நந்தி இதயத்து ளானே. (6)

கனலிடைக் காய்ந்த இரும்பு தன்மேல் பட்ட நீரை உள்
 இழுத்துக் கொள்வதைப்போல, என்னை உள்ளே கொண்டு
 மிக மேன்மையான பரமானது கீழ் நோக்குவதை விட்டு,
 வலுப்பெற முப்பாழ் ஒளியையும் விழுங்கி, விளங்கிய எனது
 நந்தி எம்பெருமான் இதயத்தில் இருக்கின்றான். (முப்பாழ் -
 பரத்தினுடைய சீவப்பாழ், சத்திப்பாழ், சிவப்பாழ்)

2593 கரியுண் விளவின் கனிபோல் உயிரும்
 உரிய பரமும்முன் ஓதும் சிவமும்
 அரிய துரியமேல் அகிலமும் எல்லாம்
 திரிய விழுங்கும் சிவபெரு மானே. (7)

வேழமாகிய நோய் உண்ட விளாங்கனிபோல் சீவனும்
 அதன் மேல் நிலையாகிய பரமும் சிவத்தின் முன் ஆகும்.
 சீவன் துரிய நிலையை அடையுமாயின் சீவனது சுபாவத்

தன்மை எல்லாம் சிவபெருமான் மாறும்படி செய்து
தன்வயப்படுத்திக் கொள்ளும்.

2594 அந்தமும் ஆதியும் ஆகும் பராபரன்
தம்மம் பரம்பரன் தன்னிற் பரமுடன்
நந்தமை யுண்டுமெய்ஞ் ஞானமே யாந்தத்தே
நந்தி யிருந்தனன் நாமறி யோமே (8)

சகல தத்துவங்களுக்கும் முதலாகவும் முடிவாகவும் உள்ள
பரனாகிய சிவபெருமான் அவரவர்களுடைய மேலான பரம்
என்ற நிலையில் பொருந்தி யுள்ளான். அவனிடம் அணு
கியவர்க்குப் பரத்தின் கீழான தத்துவங்களை உண்டு, காண்
பான், காட்சி, காட்சிப் பொருள் ஆகியவற்றின் முடிவில்
நந்தியெம் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உண்மையினை
நம்மால் அறியமுடியாது. (நேயம் - சிவம். நேயாந்தம் -
சிவதுரியம்.)

38. வாய்மை

(வாய்மை - சத்தியம். பொய்ப் பொருளிலிருந்து நீங்கி
மெய்ப் பொருளைச் சேர்தல் இங்குப் பேசப்பெறும்.)

2595 அற்றது உரைக்கில் அருள்உப தேசங்கள்
குற்றம் அறுத்தபொன் போலும் கனலிடை
அற்றற வைத்துஇறை மாற்றற ஆற்றிடில்
செற்றம் அறுத்த செழுஞ்சுடர் ஆகுமே (1)

அருள் உபதேசங்களால் மலம் நீங்கிய சீவனது
இயல்பைக் கூறின, அனலிடையிட்டுக் குற்றத்தைப் போக்
கிய பொண்ணைப் போல்வதாகும். மலம் நீங்குமாறு இறை
வனை மாறுதலின்றி மனத்தில் வைத்து தியானித்தால்
இருளை நீக்கிய செழுமையான சுடராக விளங்கும்.

2596 எல்லாம் அறியும் அறிவு தனைவிட்டு
 எல்லாம் அறிந்தும் இலாபம்அங்கு இல்லை
 எல்லாம் அறிந்த அறிவினை நான்என்னில்
 எல்லாம் அறிந்த இறையென லாமே. (2)

எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற சிவமாகிய பேரறிவுப் பொருளை விட்டு, பிற உலகியல் பொருள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தும் பயன் ஒன்றும் இல்லை. அவ்வாறு எல்லாவற்றையும் அறியும் பேரறிவுப் பொருளை நான் என்று பாவனைப் பயனால் உணரில் எல்லாம் அறிந்த சிவமாகச் சீவன் ஆகும் என்று கூறலாம்.

25974 தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
 முலைநின்ற மாதுஅறி மூர்த்தியை யானும்
 புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
 கலைநின்ற சுள்வனைக் கண்டுகொண் டேனே. (3)

சிரசில் பொருந்தியுள்ள மேருவின்மீது நின்று இடை விடாது தியானம் செய்து, அருள் சுரக்கின்ற பார்வதி தேவியை ஒரு கூறாக உடைய பரமேஸ்வரனை யானும் ஊன் பொதிந்த தேக தர்மத்தைக் கடந்து, சந்திரகலையில் மறைந்து விளங்கும் பெருமானைக் கண்டு கொண்டேன். (மாதறிமூர்த்தி - அர்த்தநாரி.)

2598 தானே உலகில் தலைவன் எனத்தகும்
 தானே உலகுக்குஓர் தத்துவ மாய்நிற்கும்
 வானே மழைபொழி மாமறை கூர்ந்திடும்
 ஊனே உருகிய உள்ளம்ஒன் றாமே. (4)

திருவடியுணர்வு கைவரப்பெற்ற ஒருவர் உலக முதல்வர் எனப்படும் தகுதியினராவர். அவரே உலகினுக்கு மெய்ப் பொருள் உணர்த்தும் மெய்ம்மையரும் ஆவர். செந்தமிழ் மாமறைகள் வானே பொழிவிக்கும் வண்மை வாய்ந்தது.

அம்மறையினால் மிகச் செய்யும் திரு ஐந்தெழுத்தைக் கணிப்பதால் ஊனே உருகிய உள்ளத்துள் உறையும் ஒப்பிலாச் சிவபெருமானுடன் ஒன்றாய் ஒடுங்கும்.

2599 அருள்பெற்ற காரணம் என்கொல் அமரில்
இருளற்ற சிந்தை இறைவனை நாடி
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி அருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவர் தாமே (5)

சிவபெருமான் திருவருள் கைவரப் பெற்றதன் காரணம் என் கொல் என ஆராயின், திருவருள் விளக்கால் சிந்தை இருள்கின்றபின் அவ் வுள்ளத்தின்கண் இறைவனை நாடி அதுவே விருப்பமாக இருப்பதாகும். அவ் இறைவன் திருவருளால் மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றுவர். அருமைப் பொருள் உற்ற திருவடியைப் போற்றுவர். பொருள் : என்றும் பொன்றாமல் நின்று நிலவும் மெய்ம்மை (அமரில் - விருப்பமாக இருந்தால்.)

2600 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்தன்னைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதா ஒருவனை
உய்கலந்து ஊழித் தலைவனு மாய்நிற்கும்
மெய்கலந்து இன்பம் விளைந்திடும்
மெய்யர்க்கே. (6)

மெய்ப் பொருளோடு கலந்திருப்பவரது ஊனிலும் உயிரிலும் பிரிப்பின்றி நிற்பவனும், பிரபஞ்சப் பற்று உள்ளவரிடம் சென்று அடையாதவனுமாகிய இறைவனை உய்யும் வகை அறிந்து நாடுபவரது பற்றுக்களை அழிப்பவனாய் நின்று அவரது உயிரிலும் உடலிலும் பொருந்தி இன்பத்தை விளைவிப்பவனாகவும் உள்ளான்.

2601 மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்மிகப்
பொய்கலந் தாருள் புகுதாப் புனிதனை
கைகலந் தாவி எழும்பொழுது அண்ணலைக்
கைகலந் தார்க்கே சுருத்துற லாமே (7)

மெய்யன்பினருடன் மிகவும் மெய்கலந்து விளங்குபவன் சிவன். பொய்க்கலப்பு உடையார்பால் ஒரு சிறிதும் புகுதல் செய்யாத ஒப்பில் ஒருவனாம் தூயோனை இடையறாது நிணையுங்கள். அப்பயிற்சி மிகுதியால் ஆவி உடம்பினை விட்டு நீங்கி வெளி மேவுங்காலை அண்ணலாகிய சிவபெருமானைப் பண்ணமை திரு ஐந்தெழுத்தால் பரவி அவன் திருவடியிற் கலத்தல் செய்யுங்கள். அங்ஙனம் கலப்பாரே அவன் திருவடிக் கருத்தினை எய்தினோர் ஆவர். வாய்மைச் சிறப்பினை இதன்கண் காண்க.

2602 எய்திய காலத்து இருபொழு தும்சிவன்
மெய்செயின் மேலை விதியது வாய்நிற்கும்
பொய்யும் புலனும் புகலொன்றும் நீத்திடில்
ஐயனும் அவ்வழி யாகிநின் றானே. (8)

முன்மந்திரத்தில் கூறியவாறு சிரசில் பிராணன் மோது தலை அடைந்து பகலிலும் இரவிலும் சிவத்தை உடம்பில் பொருந்தும்படி நினைந்திருப்பின் சிரசின் மேல் உள்ள தலைவனாக விளங்குவான். பொய்யான பிரபஞ்ச நோக்கில் செல்லுதலையும் புலன்வழிச் செல்லுதலையும் விட்டு நிற்கில் தலைவனும் முன்கூறிய கபால வழியில் எதிர்ப்பட்டு விளங்குவான்.

2603 எய்துவது எய்தாது ஒழிவது இதுஅருள்
உய்ய அருள்செய்தான் உத்தமன் சீர்நந்தி
பொய்செய் புலன்நெறி ஒன்பதும் தாள்சொளின்
மெய்யென் புரவியை மேற்கொள்ள லாமே. (9)

முன் இரு மந்திரங்களில் கூறியவாறு பிராண செயம் அமைவதும் அமையாது போவதும் திருவருளைப் பொருத்ததாகும். ஆனால் இந்நெறி உத்தமமான நந்தியெம் பெருமான் சீவர்கள் உய்தி பெறும் பொருட்டு அருளிச் செய்ததாகும். பொய்யானவைகளுக்கு விளை நிலமான ஒன்பது துவாரங் களையும் அடைத்து நின்றால் மெய்யான ஆகாயம்

புரவியைக் கொண்டு சீவ யாத்திரை செய்யலாம். (தாள் கொள்ளுதல் - தாழ்ப்பாள் இடுதல். மெய்யென் புரவியை - தேகத்தில் ஓடும் வாசியை.)

2604 கைகலந் தானைக் சுருத்தினுள் நந்தியை
மெய்கலந் தான்தன்னை வேத முதல்வனைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதாப் புனிதனைப்
பொய்மொழிந் தார்க்கே புகலிட மாமே. (10)

சுழுமுனை நாடியில் கலந்திருப்பவனும், சிந்திப்பார் மனத்துள் விளங்கும் நந்தியும், மனத்தோடு உடம்பிலும் பொருந்தினவனும் வேத முதல்வனும் பிரபஞ்சப் பற்றை விடாதவருக்கு அருள் செய்யாத நிமலனும் ஆகிய இறைவன் உடல் பற்றையும் பிரபஞ்சப் பற்றையும் விட்டவர்களுக்குத் தஞ்சம் அளிப்பவனாக உள்ளான்.

2605 மெய்த்தாள் அகம்படி மேவிய நந்தியைக்
கைத்தாள் கொண்டுஆரும் திறந்துஅறி
வாரில்லைப்
பொய்த்தாள் இடும்பையைப் பொய்யற நீவிட்டங்கு
அத்தாள் திறக்கில் அரும்பேற தாமே (11)

உண்மையான திருவடிகள் உள்ளத்தில் பொருந்தும்படி வைக்கின்ற நந்தியைச் சுழுமுனையாகிய தாழ்ப்பாணைத் திறந்து கொண்டு யாரும் அறிபவர் இல்லை. பொய்யினது மூலம் வைக்கப்பட்ட உடல்பற்றை நீ விட்டு, அங்குச் சுழு முனையைத் திறந்துகொண்டால் அதுவே கிடைத்தற்கரிய பேறாகும்.

2606 உய்யும் வகையால் உணர்வினால் ஏத்துமின்
மெய்யன் அரனெறி மேலுண்டு திண்ணெனப்
பொய்யொன்றும் இன்றிப் புறம்பொலி வார்நடு
ஐயனும் அங்கே அமர்ந்துநின் றானே. (12)

உய்திபெற வேண்டின் சீவர்களாகிய நீங்கள் உணர்வினால் போற்றுங்கள். அப்போது மெய்யான இறைவன் அமைத்துக் கொடுத்த சன்மார்க்க நெறி விளையும். உறுதியுடன் பொய்யான உடலைக் கடந்து விளங்குவாரது சகஸ்ரதள கமலத்தில் எமது தலைவனும் அங்குச் சீவனுடன் பேதமின்றி விளங்குவான்.

2607 வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழம் ஒன்றுண்டு
தம்பால் பறவை புகுந்து உணத் தான் ஒட்டாது
அம்புகொண்டு எய்திட்டு அகலத் துரத்திடில்
செம்பொன் சிவகதி சென்று எய்த லாமே. (13)

மணம் கழுகின்ற சகஸ்ரதளமாகிய மலரில் சிவமாகிய கனி ஒன்றுண்டு. அக்கனி விஷய வாசனையாகிய பறவைகள் கொத்தித் தின்னுவதற்கு எட்டாததாகும். அவ் விஷய வாசனையாகிய பறவைகளைச் சீவ சத்தியை மேல்நோக்கச் செய்யும் அம்பால் எய்து அகலத் துரத்திடில் செம்பொன் ஒளியுடன் கூடிய சிவ சத்தியைச் சென்று அடையலாகும்.

2608 மயக்கிய ஐம்புலப் பாசம் அறுத்துத்
துயக்கு அறுத் தானைத் தொடர்மின் தொடர்ந்தால்
தியக்கம்செய் யாதே சிவன் எம் பெருமான்
உயப்போ எனமனம் ஒன்றுவித் தானே. (14)

செந்நெறி ஒழுகும் செம்பொருள் துணிவினரை மயக்கம் செய்தற்பொருட்டு முனைந்தெழும் ஐம்புலப் பாசங்களை அருளால் அறுத்து அருளுபவன் சிவன். அவனே ஆருயிரின் தடுமாற்றப் பிறப்பின் கலக்கத்தையும் தவிர்த் தருளினான். அவன் திருவடியினைத் தொடருங்கள். அங்ஙனம் அளவிறந்த காதலுடன் தொடர்ந்தால் ஒரு சிறிதும் மயக்குவதைச் செய்யாமல் எம் பெருமானாகிய சிவன் ஆருயிர் உய்ந்து போமாறு அவ்வுயிர்களின் மனத்தை ஒருமைப் படுத்தியருள்வான்.

2609 மனமது தானே நினையவல் லாருக்கு
இனமெனக் கூறும் இருங்காயம் மேவல்
தனிவினில் நாதன்பால் தக்கன செய்யில்
புனிதன் செயலாகும் போதப் புவிக்கே.

(15)

சிவபெருமான் திருவடிகளை மனம் மாறாது பயிற்சி
மிகுதியால் தானே நினையும் அத்தன்மை வாய்ந்த திருநெறி
வல்லார்க்கு அவர்தம் அரும்பெரும் அறிவுத் தொண்டிற்குத்
துணையாய் இனமாய் நிற்பது அவர்தம் தூய உடம்பே
யாகும். அவ்வுடம்பு மேவும் ஒண்மையுடன் தனித்திருந்து
சிவபெருமானைத் திருவருளால் உள்ளக் கிழியின்
உருவெழுதி அத்தலைவன்பால் ஒப்புவித்தல் வேண்டும்.
அதுவே தக்கன் செய்யும் தவமாகும். அத் தவத்தினைச்
செய்யில் தூயோனர்கிய சிவன் தன் திருவடியுணர்வாம்
அறிவு நிலத்தில் உய்ந்து போமாறு அருளிச் செய்வன்.

39. ஞானி செயல்

(ஞானி செயல் - தன் உண்மையை உணர்ந்த ஞானியினது
செய்கை. ஞானியினது செயலாவது, வினையைக் கடிதல்.)

2610 முன்னை வினைவாரின் முன்னுண்டே நீங்குவர்
பின்னை வினைக்கணார் பேர்ந்தறப் பார்ப்பார்கள்
தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
நன்மையில் ஐம்புலன் நாடலி னாலே.

(1)

நன்மையைத் தராத ஐம்புலன்களின் தன்மை ஆராய்த
லினால், நன்மையைத் தருகின்ற தன்னுண்மையை உணர்ந்த
தத்துவ ஞானிகள், முற்பிறப்பில் செய்த பழவினைகள் வந்து
உறுமாயின் அவற்றை அனுபவித்துக் கழிப்பர். பின்
இறப்பில் செய்யும் வினைகளைக் கருதிச் செய்யாது
அவற்றினின்றும் நீங்க முயற்சி செய்பவராவர்.

2611 தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே. (2)

தன் உண்மையை உணர்ந்த தத்துவஞானிகள், பழவினையின் பந்தத்தைச் சிவ சிந்தனையால் விலக்கி விடுவார்கள். சிரசின் மேல் விளங்கும் சிவனது திருவருளால் மேல்வரும் வினையைத் தோற்றம் எடுக்காமலே அழித்துவிடுவர்.

2612 மனவாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூளும்
மனவாக்கு நேர்நிற்கில் வல்வினை மன்னா
மனவாக்குக் கெட்டவர் வாதனை தன்னால்
தனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே. (3)

சீவர்களின் மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய முக்காரணங்களால் வன்மையான வினை வந்து பற்றும். சீவர்களின் முக்கரணங்களும் உலகியலைப் பற்றாமல் சிவனைப் பற்றினால் வலிய வினை வந்து பற்றுமாறு இல்லை. சாதனை தன்னால் மனம் வாக்கு செயல் கெட்டு மௌனமாய் இருப்பவர் தன்னை வினை பற்றாமல் மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளும் ஞானியர் ஆவார்.

40. அவா அறுத்தல்

(அவா அறுத்தலாவது, பொருளின்மேல் செல்லும் ஆசையைப் போக்குதல். அவாவே பிறப்பு ஈனும் வித்தா தலால் அவாவை அறுப்பது ஞானியர் கடனாகும்.)

2613 வாசியும் ஊசியும் பேசி வசையினால்
பேசி இருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை
ஆசையும் அன்பும் அறுமின் அறுத்தபின்
ஈசன் இருந்த இடம்எளி தாமே. (1)

பிராணனையும் நடு நாடியையும் பற்றிப் பேசியும், பேசுவதோடு அவற்றை நெறிப்படுத்தும் முறையை அறிந்து பிறர்க்கு எடுத்துரைத்தும் ஒரு பயனையும் அடைய முடியாது. பொருள்மேல் செல்லும் ஆசையையும் மக்கள்மேல் செல்லும் பாசத்தையும் நீக்குங்கள். அவ்வாறு நீக்கின பிறகு ஈசுவரன் இருக்கும் இடம் எளிதாக உணரப்பெறும்.

2614 மாடத்து ளான்அலன் மண்டபத் தான்அலன்
கூடத்து ளான்அலன் கோயில்உள் ளான்அலன்
வேடத்து ளான்அலன் வேட்கைவிட் டார்நெஞ்சில்
மூடத்து ளேநின்று முத்திதந் தானே. (2)

இறைவன் வீட்டுச் சுவரில் உள்ள மாடங்களில் இருப்பவன் அல்லன். தனியே மண்டபங்களில் இருப்பவன் அல்லன். வீடுகளில் தனி அறையில் இருப்பவனும் அல்லன். ஆலயங்களில் இருக்கிறான் என்பதும் அல்ல. வேடம் பூண்டவர்களிடம் விளங்குவான் என்பதும் அல்ல. ஆனால் அவன் ஆசையை விட்டவரது உள்ளத்தில் உள்ளிருந்து கொண்டே அவரை இயக்கி முத்தியைத் தந்தருள்கிறான்.

2615 ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆமே. (3)

எவ்வகையான ஆசைகளாயினும் அவைகளை அறவே விட்டுவிடுங்கள். இறைவனோடும் கூட ஆசையைச் செலுத்தாது விடுங்கள். ஆசையைச் செலுத்தச் செலுத்த அவற்றால் உயிருக்குத் துன்பமே வரும். ஆசையை அறவே விட்டால் ஆனந்தம் உண்டாகும்.

2616 அடுவன பூதங்கள் ஐந்தும் உடனே
படுவழி செய்கின்ற பற்றற வீசி
விடுவது வேட்கையை மெய்ந்நின்ற ஞானம்
தொடுவது தம்மைத் தொடர்தலும் ஆமே. (4)

நுண் பூதங்களாகிய சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், சுந்தம் ஆகிய ஐந்தும் சீவர்களை உலகமுகமாய்த் தூண்டித் துன்புறுத்துவன. இவை உடனிருந்து தீய வழியில் செலுத்துவதாய் உண்பாகின்ற பற்றுக்களைக் கெடுத்து, ஆசையை விட்டு, உண்மையான ஞானத்தை எட்டுவது சீவர்கள் தமது உண்மை நிலையை அறிய முற்படுவது ஆகும்.

2617 உவாக்கடல் ஒக்கின்ற ஊழியும் போன
துவாக்கட லுள்பட்டுத் துஞ்சினர் வானோர்
அவாக்கட லுள்பட்டு அழுந்தினர் மண்ணோர்
தவாக்கடல் ஈசன் தரித்துநின் றானே. (5)

பருவகாலத்துப் பொங்கும் கடல்போன்று அளவின்றிப் பொங்கி உலகினை அழித்த நீருழிகள் பல கழிந்தன. இவற்றைக் கடலுழி என்ப. வானவர் முதலானோரும் இன்ப துன்பக் கடலுட்பட்டுப் பிறப்பதற்கே ஆளாகி அழுந்தினர். என்றும் பொன்றாப் பேரின்ப அருளாழியைச் சிவ பெருமான் தாங்கி நின்றனன். பெளர்ணமியின் போது கடல் பொங்கும் என்பர்.

2618 நின்ற வினையும் பிணியும் நெடுஞ்செயல்
துன்தொழில் அற்றுச் சுத்தமது ஆகலும்
பின்றுஐங் சுருமமும் பேர்த்தருள் நேர்பெற்றுத்
துன்ற அழுத்தலும் ஞானிகள் தூய்மையே. (6)

நெடுநாள் நீங்காமல் நின்ற இருவினையும் மும்மலப் பாசமும் அவைகளால் அமைந்த செயலும் பொருந்தும் இயக்கம் அற்றுத் தூய்மை பெறுதலும், பின்னர் சிருஷ்டியாதி ஐந்தொழிலையும் நீக்கி அருள் மயமாக்கி, ஆழ்ந்து நிற்கச் செய்தலே ஞானிகளது தூயநிலையாம். ஞானியர் இருவினை மும்மலப் பாசக் கட்டறுத்துத் தூய்மை பெற்று இருப்பர்.

2619 உண்மை உணர்ந்துற ஒண்சித்தி முத்தியாம்
பெண்மயல் கெட்டுஅறப் பேறட்ட சித்தியாம்
திண்மையின் ஞானி சிவகாயம் கைவிட்டால்
வண்மை அருள்தான் அடைந்துஅன்பில்

ஆறுமே. (7)

சீவன் தனது உண்மைச் சொரூபம் ஒளி மயம் என்று
உணர்ந்து நிற்கில் அறிவுடன் கூடிய சித்தியும் முத்தியும்
பொருந்தும். பெண் ஆசையை விட்டு நிற்கில் அட்டமா
சித்திப் பேறுகள் கிட்டும். உறுதியான சிவப்பற்றுடைய
ஞானி தனது தேகத்தை நழுவவிட்டால் சிவத்தின் அருள்
நின்று பின் சிவத்தைச் சார்ந்துவிடுவர். (அன்பு- சிவம்.)

2620 அவன்இவன் ஈசன்என்று அன்புற நாடிச்
சிவன்இவன் ஈசன்என்று உண்மையை ஓரார்
பவன்இவன் பல்வகை யாம்இப் பிறவி
புவன்இவன் போவது பொய்கண்ட போதே (8)

சிவமாக இச்சீவன் ஆகவேண்டும் என்று இறைவனை
அன்பினால் நாடி சிவனாகவே இவன் மாறிப் பதிநிலையை
அடைகிறான் என்ற உண்மையை உலகவர் உணர
மாட்டார். ஆனால் இச்சீவன் சிவனேயாகும். பலவகை
யான பிறப்புக்களை எடுத்துப் பல புவனங்களுக்குச்
செல்வது உண்மையை உணராமல் பொய்ப் பொருளில்
பற்றுக்கொண்டபோதேயாம். (பவன் - சிவன்.)

2621 கொதிக்கின்ற வாறும் குளிக்கின்ற வாறும்
பதிக்கின்ற வாறுஇந்தப் பாரக முற்றும்
விதிக்கின்ற ஐவரை வேண்டாது உலகம்
நொதிக்கின்ற காயத்து நூலொன்றும் ஆமே. (9)

இப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் சீவர்களுக்குத் துன்பந்தரு
கின்ற தூல உடலில் விடுவதும், அது நீங்குமாறு செய்வதும்
மீண்டும் பிறவியில் சேர்ப்பதும் ஆகியவற்றை அமைத்துத்

தருகின்ற பிரமணாதி ஐவரை அறிவுடையோர் விரும்ப
மாட்டார். அவர் வெறுப்பினைச் செய்கின்ற தூல உடலில்
சூக்கும் தேசத்துச் செல்லும் சுழுமுனையாகிய நாடியைப்
பொருந்தி யுள்ளமையின் என்றபடி

2622 உய்ந்தனம் என்பீர் உறுபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரில் கலக்கின்ற நந்தியைச்
சிந்தையில் வைத்துத் தெளிவுறச் சேர்த்திட்டால்
முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே (10)

மேல்வரும் பிறவியை மாற்றி அமைக்கும் ஞானத்தைப்
பெற்றுள்ளோம் என்பீர். அத்தகைய ஞானத்துக்கு அடிப்
படை எது என்பதை அறியமாட்டீர். மூலாதாரத்தில் வீரிய
சத்தியாகக் கலந்திருக்கின்ற உருத்திர மூர்த்தியைச் சிந்தனை
யால் கீழே யுள்ள அக்கினியை மேல் எழச் செய்து
ஒளிமயமாய்க் கண்டால், முன் நோக்கியுள்ள பிறவியைப்
போக்க மூல காரணமாக அமையும்.

41. பத்தியுடைமை

(பத்தியுடைமை யாவது அகண்ட சிவத்திடம் பத்தி
கொள்வது.)

2623 முத்திசெய் ஞானமும் கேள்வியு மாய்நிற்கும்
அத்தனை மாயா அமரர் பிரான்தனைச்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற சோதியைப்
பத்தர் பரசும் பசுபதி தானென்றே. (1)

சீவர்களுக்கு வீடு பேற்றை அளிக்கும் ஞான சொருப
மாகவும் மந்திர சொருபமாகவும் உள்ள தலைவனும்,
அழியாத தேவர்களை நடத்துபவனும், தூய்மை யானவனும்
தூய நெறியாகவும் விளங்கும் சோதியும் ஆகிய சிவ பெரு
மான் பத்தர்களால் போற்றப் பெறும் பசுபதியும் ஆவான்.

2624 அடியார் அடியார் அடியார்க்கு அடிமைக்கு
அடியனாய் நல்கிட்டு அடிமையும் பூண்டேன்
அடியார் அருளால் அவனடி கூட
அடியான் இவன் என்று அடிமைகொண் டானே. (2)

சிவத்தின் சந்தான பரம்பரையில் வந்த அடியார்மாட்டு,
அடிமைக்கு அடியனாகி அவரிடம் அடிமைப்பட்டேன்.
அவ்வாறு அடியார் அருளால் திருவடி ஞானம் பெற என்
னையும் அவன் அடியார்களுள் ஒருவனாக ஏற்றுக்
கொண்டான்.

2625 நீரிற் குளிரும் நெருப்பினிற், சுட்டிடும்
ஆர்இக் கடன்நந்தி ஆமாறு அறிபவர்
பாரில் பயனாரைப் பார்க்கிலும் நேரியர்
ஊரில் உமாபதி யாகிநின் றானே. (3)

இறைவன் தன்னைச் சார்ந்தார்க்கு நீரைவிடக்
குளிர்ச்சியைத் தருபவனும், பிரபஞ்சத்தைச் சார்ந்தார்க்கு
நெருப்பைவிட வெம்மையைத் தருபவனும் ஆவான். யார்
இம் முறைமையை இவ்வாறு செய்கின்றான் என்பதை அறிய
வல்லார்? அவன் உலகத்தில் பயன் அளிப்பவரைக் காட்டி
லும் நேர்மையானவன். அத்தகையவன் நினைப்பவர்
உள்ளத்தில் உமையோடு எழுந்தருளியுள்ளான். (கடன்
முறைமை நேரியர் - முறை தவறாதவர். ஊர் - சித்தம்.)

2626 ஒத்துஉலகு ஏழும் அறியா ஒருவன் என்று
அத்தன் இருந்திடம் ஆரறி வார்சொல்லப்
பத்தர்தம் பத்தியில் பாற்படில் அல்லது
முத்தினை யார்சொல்ல முந்துகின் றாரே. (4)

ஏழு உலகத்தாரும் ஒருங்கு திரண்டு ஆராய்ந்தாலும்
ஆராய முடியாத ஒப்பற்றவனாகிய என் தலைவன்
எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை யாரே அறிய வல்லார்?
சொல்வாயாக! சிவத்தின் பால் பத்தி கொண்டு ஊர்த்துவ

சகஸ்ரதளம் விழிப்படைந்த குருவை அடைந்து, அவரது சகாயத்தைப் பெற்றவர்க்கு அல்லாமல் முத்துப்போன்ற வெண்ணிற ஒளியில் விளங்குகின்ற அவளைக் காணலாம் என்று சொல்பவர் ஒருவரும் இல்லை.

2627 ஆன்கன்று தேடி அழைக்கும் அதுபோல்
நான் கன்றாய் நாடி அழைத்தேன்என் நாதனை
வான்கன்றுக்கு அப்பாலாய் நின்ற மறைப்பொருள்
ஊன்கன்றான் நாடிவந்து உள்புகுந் தானே. (5)

பசுவினது கன்று தாயை நாடிக் கதறி அழைப்பதுபோல, நான் கன்றின் தன்மையில் இருந்து என் தாயாகிய சிவத்தைப் பத்தியினால் கதறி அழைத்தேன். வான் உலக வாசிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு நிற்கும் மறைப் பொருள் ஊனில் கட்டப்பெற்றிருக்கும் என்னை விரும்பி என் உள்ளத்தில் எழுந்தருளியுள்ளான்.

2628 பெத்தத்தும் தன்பணி இல்லை பிறத்தலால்
முத்தத்தும் தன்பணி இல்லை முறைமையால்
அத்தற்கு இரண்டும் அருளால் அளித்தலால்
பத்திப்பட் டோர்க்குப் பணிஒன்றும் இல்லையே.(6)

மல பந்தத்தில் உள்ள சீவர்கள் பிறக்கும் நியதியைக் கடவாதவர் ஆதலால், அவர்களாகச் செய்து கொள்ளும் முயற்சி பயனளிக்காமல் போகும். முத்தி நிலையில் உள்ளவர் இறைவனைத்தவிர வேறு ஒன்றும் நினையாத வராதலால் அவர்களது முயற்சியின்றியே வேண்டுவன பொருந்தும். தலைவனாகிய சிவத்துக்கும் மலபந்த முடையோர்க்குச் செய்யும் பிறவிப் பிணிப்பும் மல மற்றோர்க்குச் செய்யும் அருட் பிணிப்பும் ஆகியவை அருட்செயலாதலால் இறைவனைப் பத்தி பண்ணிக் கொண்டிருப்போர்க்குச் செயல் ஒன்றும் இல்லை.

2629 பறவையிற் கற்பமும் பாம்புமெய் யாகக்
குறவம் சிலம்பக் குளிர்வரை ஏறி
நறவார் மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லால்
இறைவன்என்று என்மனம் ஏத்தகி லாவே. (7)

காயம் கற்பமாக, குண்டலினி சத்தி உம்பில் விளங்கவும்,
நாத ஒலி கேட்க, சிரசின் உச்சியில் விளங்கும் ஒளி
மண்டலத்தில் ஏறி, தேன்பிலிற்றும் சகஸ்ரதள மலரைக்
கொண்டு நந்தி யெம் பெருமானை வழிபடுவது அல்லாமல்,
பிற தெய்வத்தை இறைவன் என்று கருதி வழிபடுவதற்கு என்
மனம் இடம் தராது. (காய கற்பம் - உடம்பை நெடிது வாழச்
செய்வது.)

2630 உறுதுணை நந்தியை உம்பர் பிரானைப்
பெறுதுணை செய்து பிறப்பறுத்து உய்மின்
செறிதுணை செய்து சிவனடி சிந்தித்து
உறுதுணை யாய்அங்கி ஆகிநின் றானே. (8)

சீவர்களுக்கு எப்போதும் உற்ற துணையாகவுள்ள
நந்தியும், தேவர்களுக்குத் தலைவனும் ஆகியவனை துணை
வனாகப் பெற்றுக் கொண்டு பிறப்பினை ஒழித்துக் கடைத்
தேறுங்கள். அவனை நெருக்கமான துணைவனாகக்
கொண்டு அவனது திருவடியைச் சிந்தித்து இருக்க, உற்ற
துணைவனாய் ஒளி வடிவினனாக நின்று அருளுகின்றான்.

2631 வானவர் தம்மை வலிசெய்து இருக்கின்ற
தானவர் முப்புரம் செற்ற தலைவனைக்
கானவன் என்றும் கருவரை யானென்றும்
ஊன்அத னுள்நினைந்து ஒன்றுபட் டாரே. (9)

ஒளி மண்டல வாசிகளாகிய தேவர்களை அடக்கி இருக்
கின்ற, இருள் மண்டல வாசிகளாகிய அசுரர்களது முப்
புரத்தை அழித்த தலைவனை, நாத மயமானவன் என்றும்
வீரிய கோசத்தில் விளங்குபவன் என்றும் ஊன்பொதிந்த

இவ்வுடம்புள் விளங்குபவன் என்றும் அறிந்து ஞானிகள் வழிபட்டார்கள். (கானவன் - கானத்தில் விளங்குபவன்.)

2632 நிலைபெறு கேடுஎன்று முன்னே படைத்த
தலைவனை நாடித் தயங்கும்என் உள்ளம்
மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்தும்
உலையுளும் உள்ளத்து மூழ்கிநின் ரேனே. (10)

குண்டலினி சத்தியை மூலாதாரத்தி னின்றும் எழுப்பிச் சகஸ்ரதளத்தில் சேர்க்கும் முறையை அறிந்து நிலைபெறுக அல்லது அறியாது கேடு சூழ்வாயாக என்று கருவி கரணங் களைப் படைத்துக் கொடுத்த தலைவனை நாடி, எனது உள்ளமானது ஒளி பெற்று விளங்கும். அவனைச் சிரமாகிய மலையிலும் நெற்றி நடுமுதல் பிரமப் புழைவரையுள்ள பகுதியிலும் விரிந்த சகஸ்ரதளமாகிய புறத்திலும் மூலாதாரமாகிய உலையிலும் மன மண்டலமாகிய உள்ளத்திலும் தியானித்து ஆழ்ந்திருந்தேன். (பத்தி முறையை இவ்வாறு முடித்துக் கூறியுள்ளார் ஆசிரியர்.)

42. முத்தியுடைமை

(முத்தியுடைமை - வீடு பேறு உடைமை. அஃதாவது விடுதலை பெறுதல். பத்தியினால் கிட்டுவது முத்தி. சீவன் முத்தியின் தன்மை இங்குக் கூறப் பெறும்.)

2633 முத்தியில் அத்தன் முழுத்த அருள்பெற்றுத்
தத்துவ சுத்தி தலைப்பட்டுத் தன்பணி
மெய்த்தவம் செய்கை வினைவிட்ட மெய்யுண்மைப்
பத்தியில் உற்றோர் பரானந்த போதரே. (1)

முத்தி நிலையில் சிவபிரானது முழு அருளையும் சீவன் பெற்று, முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தனக்கு வேறெனக் கண்டு நீங்கி உண்மை உணர்ந்து, தனது கடமை இறைவனை நினைந் திருத்தலாகிய தவத்தைச் செய்தல் என, வினைகளின்

நீங்கிய உண்மையான பத்தியில் ஈடுபட்டோர், மேலான சிவானந்தத்தைப் பெற்ற மெய்யறிவுடைய ஞானிகளாவார்.

2634 வளங்கனி தேடிய வன்தாள் பறவை
உளங்கனி தேடி உழிதரும் போது
களங்கனி அங்கியில் கைவிளக் கேற்றி
நலங்கொண்ட நால்வரும் நாடுகின் றாரே. (2)

சிவமாகிய கனியை நாடிய வலிமை மிக்க தாளினையுடைய சீவனாகிய பறவை, மன மண்டலத்தில் விளங்கும் சிவமாகிய கனியை விரும்பிச் சிந்தித்திருக்கும்போது, கண்டத்துக்கு மேல் விளங்கும் அக்கினியில் சுழு முனையாகிய விளக்கை ஏற்றி, நன்மையைப் பெற்ற அந்தக் கரணங்களாகிய நால்வரும் தேசமற்ற இடத்தில் இன்பத்தை நாடுவாராயினர்.

43. சோதனை

(குருவருளால் உண்மை உணர்தல் சோதனையாகும்.)

2635 பெம்மான் பெருநந்தி பேச்சற்ற பேரின்பத்து
அம்மான் அடிதந்து அருட்கடல் ஆடினோம்
எம்மாய மும்விடுத்து எம்மைக் கரந்திட்டுச்
சும்மாது இருந்திடம் சோதனை யாகுமே. (1)

யாவார்க்கும் மேலான பெருமை யுடைய நந்தி உரையற்று நிற்கும் பேரின்ப நிலையில், அப்பெரியோனது அடிஞானத்தால் சுருணைக் கடலில் படிந்தோம். எல்லாவிதமான மாயா சம்பந்தங்களையும் கடக்கச் செய்து அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திச் செயலற்று இருக்கும்படி செய்ததே சோதனையாகும்.

2636 அறிவுடை யானரு மாமறை யுள்ளே
செறிவுடை யான்மிகு தேவர்க்கும் தேவன்
பொறியுடை யான்புலன் னுந்தும் கடந்த
குறியுடை யானொடும் கூடுவன் நானே. (2)

இயல்பாகவே விளங்கும் உண்மைப் பேரறிவு உடைய வன் சிவன். அவனே அரு மாமறையாகிய திரு ஐந்தெழுத்தின் நிறைவாய் உள்ளவன். பெருந் தேவரென்று பேசப்படும் யாவர்க்கும் பெருந் தேவனாக வுள்ளான். புண்ணிய வடிவானவன். பொறிவாயில் ஐந்தவித்த புலவன். அப்பெருமான் திருவடிக்கண் அவன் திரு அருளால் அடியேன் அன்பால் கூடி இன்புறுவன். (குறியுடையான் - புலவன்.)

2637 அறிவுஅறிவு என்றங்கு அரற்றும் உலகம்
அறிவுஅறி யாமையை யாரும் அறியார்
அறிவுஅறி யாமை கடந்துஅறி வானால்
அறிவுஅறி யாமை அழகிய வாறே. (3)

உலகேசர் திருவருள் நாட்டமின்றி அறிவு அறிவென்று அரற்றுவார். எது அறிவு எது அறியாமை என மெய்ம்மையைப் பகுத்து உணரார். திருவருளால் உணரும் உயிர் அறிவு, அறியாமை யென்னும் இரண்டினையும் அருளால் கடந்து முற்றறிவு பெற்றுச் சிவமாம் பெருவாழ்வு எய்தும். அங்ஙனம் எய்தினால் அவ் அறிவு அறியாமை கடந்து சிவமாம் பெருவாழ்வு எய்திய அடைதற்கரிய திருவாம் பேரழகு புலனாம் என்க.

2638 குறியாக் குறியினில் கூடாத கூட்டத்து
அறியா அறிவில் அவிழ்ந்தேக சித்தமாய்
நெறியாம் பராநந்தி நீடருள் ஒன்றும்
செறியாச் செறிவே சிவமென லாமே. (4)

சோதனைக்குப் பின் சுட்டறிவின்றி யாவற்றையும் ஒருசேர அறியும் அறிவினில், கீழான மலங்கள் சென்றடையாத சேர்க்கையில் அவனறிவே கண்ணாகக் கொண்டு தம் அறிவு கெட்டு ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் நெறியாகவுள்ள மேலான நந்தியினது அருளுடன் ஒன்றுபட்டு, தான் என ஒன்றின்றிக் கலந்திருத்தலே சிவமாந் தன்மை எய்தலாகும்.

2639 காலினில் ஊறும் கரும்பினிற் கூட்டியும்
பாலினுள் நெய்யும் பழத்துள் இரதமும்
பூவினுள் நாற்றமும் போலுளன் எம்இறை
காவலன் எங்கும் கலந்துநின் றானே. (5)

எம் இறைவன் காற்றினில் பிரிக்க முடியாத பரிசுமும்,
கரும்பினுள் பொருந்தியுள்ள இனிப்பும், பாலினுள்
மறைந்துள்ள நெய்யும், பழத்தினுள் கலந்துள்ள இரசமும்,
பூவினுள் விரவிய மணமும் போலச் சீவர்களோடு உடனாய்
உள்ளான். அவனே எல்லாவற்றினும் கலந்தும் விளங்கு
கின்றான்.

2640 விருப்பொடு கூடி விகிர்தனை நாடிப்
பொருப்பகம் சேர்தரு பொற்கொடி போல
இருப்பர் மனத்திடை எங்கள் பிரானார்
நெருப்புரு வாகி நிகழ்ந்துநின் றாரே. (6)

விருப்பத்தோடு விகிர்தனாகிய சிவபெருமானை நாடி
இமயத்தைச் சேரும் உமையம்மை போல, விருப்புடன்
இருக்கின்றவர் மனத்தில் எங்களது பெருமான் ஒளிவடிவாக
விளங்கி நிலைபெறுவான்.

2641 நந்தி பெருமான் நடுவுள் வியோமத்து
வந்தென் அகம்படி கோயில்கொண் டான்கொள்ள
எந்தைவந் தான்என்று எழுந்தேன் எழுதலும்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே. (7)

நந்திப்பெருமானாகிய சிவபெருமான் அப்பாலாம் நாப்
பண் சேர் உறக்கத்து எழுந்தருளி வந்து அடியேன் அகம் படி
யினைக் கோவிலாகக் கொண்டருளினன். கொண்டத னால்
அடியேனும் திருவிளக்கேற்றியதும் திருமனை புகுவார்
போன்று எந்தை வந்தானென்று திருவருளால் எழுந்து
நெல்லும் மலரும் தூவித் தொழுதேன். தொழுதலும்
அடியேன் உள்ளத்தினுள்ளே அச் சிவபெருமான் திருந்த

இருந்தருளினன். (அப்பால் உறக்கம் - துரிய சுழுத்தி;
அறிதுயில்.)

2642 தன்மைவல் லோனைத் தவத்துள் நலத்தினை
நன்மைவல் லோனை நடுவுறை நந்தியைப்
புன்மைபொய் யாதே புனிதனை நாடுமின்
பன்மையில் உம்மைப் பரிசுசெய் வானே. (8)

உண்மை அறிவு இன்பப் பண்பாம் தன்மை வல்லானை,
நற்றவத்துள் நடுநின்றருளும் நலத்தினை, அனைத்துயிர்க்கும்
அகலாது நின்று ஆருளால் நன்மை புரிந்து வரும் நல்
லோனை, நடுநிலை குன்றாமல் நயம் புரிந்தருளும் நந்தியை,
இருளும் மருளும் ஒரு சிறிதும் இல்லாத புனிதனை அன்பு
டன் நாடுங்கள். அங்ஙனம் நாடினால் அளவில்லாத ஆருயிர்
களுள் நும்மைச் சிறப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்து, நுமக்குத்
திருவடிப் பரிசினைச் சேர்த்தருள்வன்.

2643 தொடர்ந்துநின் ரான்என்னைச் சோதிக்கும் போது
தொடர்ந்துநின் ரான்நல்ல நாதனும் அங்கே
படர்ந்துநின் ராதிப் பராபரன் எந்தை
கடந்துநின் றல்வழி காட்டுகின் ரானே. (9)

சிவகுருவாய் எழுந்தருளி வந்து எனக்கு எய்திய அறுவழி
ஆய்வு செய்தருளும்போது, அச் சிவபெருமான் உடனாந்
தன்மையால் நல்ல நாதனாகி அங்கே தொடர்ந்து நின்றரு
ளினன். ஒன்றாம் தன்மையில் ஆதிப் பெரும் பொருளாம்
அவன் நீக்கமற நிறைந்து நின்றருளினன். எந்தையாகிய
அவன் பொருள் தன்மையால் கடந்து நின்று திருவடி சேரும்
அருட்பெரும் வழியைக் காட்டியருள்கின்றனன்.

2644 அவ்வழி காட்டும் அமரர்க்கு அரும்பொருள்
இவ்வழி தந்தையாய் கேளியான் ஓக்கும்
செவ்வழி சேர்சிவ லோகத்து இருந்திடும்
இவ்வழி நந்தி இயல்பது தானே. (10)

அமரர்களுக்கும் அறிய ஒண்ணாத அரும்பொருளாம்
சிவபெருமான் திருவடிப் பேற்றினுக்கு ஆம் அவ்வழியைக்

காட்டியருள்கின்றனன். இவ் வழியாகிய இவ்வுலகத்து
எனக்குத் தந்தை தாய் கேள் ஒத்துத் தோன்றாத் துணை
புரிந்தருள் கின்றனன். அவன் செம்பொருள்; செம்மை நலம்
புரியும் விழுப்பொருள்; செவ்வழியாய்ச் சென்று சேர்தற்
குரிய சிவலோகமாகிய அம்மைக்கண் திருந்த இருந்திடும்
அரும்பொருள். இம்முறைகளே நந்திப்பெருமானின்
நல்லியல்புகளாகும். (கேளி - (கேள்) குற்றியலிகரம்.)

2645 எறிவது ஞானத்து உறைவாள் உருவி
அறிவத னோடேஅவ் ஆண்டகை யானைச்
செறிவது தேவர்க்கும் தேவர் பிராணைப்
பறிவது பல்கணப் பற்றுவி டாரே. (11)

சோதனைக்குப் பின் ஞானமாகிய வாளை உறையினின்
றும் எடுத்து அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்குவதாகும்.
அவ்வாறு அருளிய பெருமை யுடையவன் தன்னோடு
இருப்பதை அறியவும் கூடும். அறிவதோடு தேவதேவனாகிய
அவனை நெருங்கிப் பொருந்தவும் ஆகும். அப்போது
அஞ்ஞான இருளில் செலுத்தும் பல கூட்டத்தினை
நீங்குதலும் ஆகும்.

2646 ஆதிப் பிரான்தந்த வாள்அங்கை கொண்டபின்
வேதித்து என்னை விலக்கவல் லாரில்லை
சோதிப்பன் அங்கே சுவடு படாவண்ணம்
ஆதிக்கண் தெய்வம் அவன்இவ னாமே (12)

சிவகுருவால் உணர்த்திய ஞானமாகிய வாளை என்னு
டைய மனமாகிய கையில் எடுத்தவுடன், என்னை மாறு
படுத்தி நன்னெறியினின்றும் நீக்க வல்லார் யாரும் இல்லை.
சிவமல்லாதவை அங்கு நிலைபெறா வண்ணம் ஞான
விசாரணையால் என் மனத்தைச் சோதனை செய்வேன்.
அப்போது ஆதிமூர்த்தியாகிய சிவத்தைப் பொருந்திச்
சிவமாக இவன் ஆகிறான்.

2647 அந்தக் குருவை அருவை வினைசெய்தல்
பந்தம் பணிஅச்சம் பல்பிறப் பும்வாட்டிச்
சிந்தை திருத்தலும் சேர்ந்தார்அச் சோதனை
சந்திக்கத் தற்பர மாகும் சதுரர்க்கே. (13)

சிவ குருவானவர் பிறவிக்கு மூலமான பாசத்தையும் அரு
வமான மாயையையும், கன்மங்கள் செய்தலாகிய பந்தத்தையு
ம், அவ்வாறு செய்யும்போது உண்டாகும் அச்சத்தையும்,
அச்சத்தால் வரும் பிறப்பையும் போக்கி, அச்சோதனையால்
தீய நெறியில் செல்லும் சிந்தையைத் திருத்தலும் சீடர்
நன்னெறியைச் சேர்ந்தார். அவ்வாறு சோதனை செய்யப்
பெற்ற திறமை உடையவர்க்கே சிவத்தைச் சார்ந்து சிவ
மாதல் கூடும்.

2648 உரையற்றது ஒன்றை உரைத்தான் எனக்குக்
கரையற்று எழுந்த கலைவேட் டறுத்துத்
திரையொத்த என்னுடல் நீங்காது இருத்திப்
புரையற்ற என்னுள் புகும்தற் பரனே. (14)

வாயினால் கூற முடியாத பிரணவ உபதேசத்தை எனக்கு
அக உணர்வில் குருநாதன் உபதேசித்தருளினான். எல்லை
கடந்த நூல் ஆராய்ச்சியில் உள்ள விருப்பத்தை ஒழித்து,
அலைபோல் வந்தழியும் தன்மையுள்ள உடலை அழியாமல்
இருக்கச் செய்து, குற்றம் நீங்கிய என்னிடத்தில் மேலான
பரன் வந்து பொருந்தும். (உரையற்றது - பிரணவம்.)

ஒன்பதாம் தந்திரம்

(மகுடாகமம்)

1. குருமட தரிசனம்

(குரு - ஒளி. மடம் - இடம். குருமட தரிசனமாவது, ஒளி
விளங்கும் இடத்தைத் தரிசித்தல்.)

2649 பலியும் அவியும் பரந்து புசையும்
ஒலியும்எம் ஈசன் தனக்கென்றே உள்கிக்
குவியும் குருமடம் கண்டவர் தாம்போய்த்
தளிரும் மலரடி சார்ந்துநின் றாரே. (1)

நைவேத்தியமும் அக்கினியில் பெய்யும் ஆகுதியும் பரந்து
ஓமத் தீயினின்று கிளம்பும் புசையும் வேத ஒலியும் ஆகிய
எல்லாம் எமது சிவபெருமானைக் கருதிச் செய்வனவே
என்று நினைந்து, குவிந்த மனத்துடன் குரு சொருபமாக
விளங்கும் ஒளி நிலையைத் தரிசித்தவர் இறைவனது
திருவடியைப் பொருந்தி நின்று பிரபஞ்ச வெப்பத்தை விட்டு
நிற்பர். (பலி - அன்னம். அவி - ஓமத்தியில் இடும் நெய்
முதலியவை)

2650 இவன்இல்லம் அல்லது அவனுக்குஅங்கு இல்லை
அவனுக்கும் வேறுஇல்லம் உண்டா அறியின்
அவனுக்கு இவனில்லம் என்றென்று அறிந்தும்
அவனைப் புறம்புஎன்று அரற்றுகின் றாரே. (2)

சீவனது உள்ளத்தை விட்டுச் சிவன் உறைவதற்கு வேறு
இடம் இல்லை. உண்மையை அறியின் சிவனுக்கு உறை
விடம் வேறு உண்டோ? அவ்வாறு அவனுக்கு உறைவிடம்
இவனது உள்ளம் என்பதை நன்றாக அறிந்திருந்தும், அவன்
வேறாய் உள்ளான் என்று அறியாமல் கூறுகின்றனர்.
என்னே அறியாமை?

2651 நாடும் பெருந்துறை நான்கண்டு கொண்டபின்
கூடும் சிவனது கொய்மலர்ச் சேவடி
தேட அரியன் சிறப்பிலி எம்இறை
ஓடும் உலகுயிர் ஆகிநின் றானே. (3)

அறிஞரால் விரும்பி அடையும் சகஸ்ரதளத்தை நான்
அறிந்து கொண்ட பிறகு, ஆராய்ந்து அறியப்பட்ட சிவபெரு

மானது ஒளி ஒலியாகிய திருவடிகளை என்னுள் கண்டு
கொண்டேன். தேடிக் காண ஒண்ணாதவனும் சிறப்பான
மனமண்டலத்தையே ஆலயமாகக் கொண்டவனும் ஆகிய
எமது இறைவன், எப்போதும் மாறிக் கொண்டிருக்கும்
உலகமாகவும் உயிராகவும் உள்ளதை உணர்ந்தேன்.

2652 இயம்புவன் ஆசனத் தோடு மலையும்
இயம்புவன் சித்தக் குகையும் இடமும்
இயம்புவன் ஆதாரத் தோடு வனமும்
இயம்புவன் ஈராறு இருநிலத் தோர்க்கே. (4)

இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆசனம் எது, மலை எது
என்று கூறுவேன். சித்தமாகிய குகையும் குகை உள்ள
இடமும் எவை என்பதையும் கூறுவேன். ஆறு ஆதாரங்
களோடு அஞ்ஞானமாகிய காடு எது என்றும் கூறுவேன்.
இவற்றைப் பதினான்கு உலகிலும் உள்ளார்க்கு உரைப்
பேன். இவைகளின் விளக்கம் அடுத்து வரும் மந்திரத்தில்
கூறப்பெறும்.

2653 முகம்பீடம் மாமடம் முன்னிய தேயம்
அகம்பர வார்க்கமே ஆசில்செய் காட்சி
அகம்பர மாதனம் எண்ணண் கிரியை
சிதம்பரம் தற்குகை ஆதாரம் தானே. (5)

முகமானது ஞானியர் பொருந்தியிருக்கும் இடமாகும்.
பெருமை பொருந்திய மடம் முன்னுள்ள ஒளியாகும்.
மனத்தில் உண்டாகும் நல்ல எண்ணங்களே அடியார்
கூட்டமாகும். பிறர்க்கு நன்மை செய்யும் எண்ணத்தைச்
சிந்தித்து இருத்தலே நல்ல காட்சியாகும். குக்கும் உடம்பே
மேலான ஆசனமாகும். அருவுருவான ஈசுவர நாமத்தைக்
கணித்தல் கிரியை அல்லது செயலாகும். அறவாகாயமே
அவர் ஒடுங்கியிருக்கும் குகையாகும். இதுவே அவரைத்
தாங்கி நிற்பதாகும்.

2654 அகமுக மாம்பீடம் ஆதார மாமும்
சகமுக மாம்சத்தி யாதன மாமும்
செகமுக மாம்தெய்வ மேசிவ மாமும்
அகமுகம் ஆய்ந்த அறிவுடை யோர்க்கே (6)

நினைவு அகலாவுள்ளம் சிவபெருமானுக்குப் பீடமாகும். அதுவே நிலைக்களமும் ஆகும். உலகினைத் தொழிற் படுத்தும் திருவருள் ஆற்றல் சிவபெருமானுக்குத் திருவுருவாகும். அத்திருவுருவின் கண் விளங்கித் தோன்றி உலகில் வெளிப்படுபவன் சிவபெருமானே. அவன் ஒருவனே தேவன். திருவருளால் உள்முகமாய்த் தேரும் நல்லறிவாளர்க்கு இவ்வுண்மைகள் நன்கு புலனாகும்.

2655 மாயை இரண்டும் மறைக்க மறைவுறும்
காயம்ஓர் ஐந்தும் கழியத்தா னாசியே
தூய பரஞ்சுடர் தோன்றச் சொருபத்துள்
ஆய்பவர் ஞானாதி மோனத்த ராமே (7)

சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை ஆகிய இரண்டும் ஆன்மாவை மறைக்க அதன் அறிவு விளங்காமல் நிற்கும். அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்த மய கோசம் ஆகிய ஐந்து திரைகளும் அகல, ஆன்மாவின் தூய்மையான ஒளி தோன்ற, அவ் ஆன்ம ஒளியில் நிலைபெற்ற ஆராய்கின்ற ஞானியார் காண்பான், காணப்படு பொருள், காட்சி ஆகிய மூன்றையும் கடந்து மேலாம் பிரணவ யோகத்தை அறிந்தவராவர்.

2. ஞானகுரு தரிசனம்

(அஃதாவது ஞானத்தைத் தரும் குருவைக் காண்டல். தனது ஒளி மண்டலத்தில் குருவைக் காண்பதே இப்பகுதியில் கூறப்பெறும். குரு மண்டல விழிப்பு என்பது புருவ மத்தியம் திறப்பது. பரமசிவமே குருவாய் அங்கு எழுந்தருளி

அருள் செய்வான் என்க ஆறாந் தந்திரத்தில் கூறிய சிவகுரு
தரிசனம் சிவன் புறத்தே குருவாய் வந்து அருளுதலைக்
கூறுவது.)

2656 ஆறொடு முப்பதும் அங்கே அடங்கிடிஸ்
கூறக் குருபரன் கும்பிடு தந்திடும்
வேறே சிவபதம் மேலாய் அளித்திடும்
பேறாக ஆனந்தம் வேணும் பெருகவே. (1)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆன்மாவில் ஒடுங்கினால்
சிவன் வெளிப்பட்டு ஆன்மாவைத் தன்னுள் அடக்கிக்
கொள்ளும். அந்நிலை அமைந்தபின் மேலான சிவப்பேறு
கிட்டும். இதன் பயனாக ஆன்மா உலக இன்பத்தை விட்டுச்
சிவானந்தத்தில் திளைத்துச் சிவபோகத்தைப் பெறும்.
(பேறு - சிவயோகம்.)

2657 துரியங்கள் மூன்றும் கடந்தொளிர் சோதி
அரிய பரசிவம் யாவையும் ஆகி
விரிவு குவிவுஅற விட்ட நிலத்தே
பெரிய குருபதம் பேசஒண் ணாதே. (2)

சீவதுரியம் பரதுரியம் சிவதுரியம் ஆகிய மூன்றும்
கடந்து விளங்கும் அறிவுப் பேரொளியாகிய அருமையான
பரசிவம் எல்லாமாய்ப் போக்கும் வரவும் இல்லாத இடத்தி
லுள்ள பெருமைமிக்க குருபதத்தின் தன்மையைப் பேச
முடியாததாகும்.

2658 ஆயன நந்தி அடிக்குளன் தலைபெற்றேன்
வாயன நந்தியை வாழ்த்தான் வாய்பெற்றேன்
காயன நந்தியைக் காணான் கண்பெற்றேன்
சேயன நந்திக்குளன் சிந்தைபெற் றேனே. (3)

தாய் போன்ற கருணையுடைய நந்தியைப் போற்றி
வணங்க என் சிரசைப் பெற்றேன். வாய் போன்ற கோபுர

வாயிலில் விளங்கும் நந்தியை வாழ்த்துவதற்கு வாயினைப் பெற்றேன். உலகினுக்கே பீசமாக உள்ள நந்தியை ஞான சாதனையால் காண்பதற்குப் போதிய அறிவைப் பெற்றேன். மனவுணர்வுக்கும் அப்பாலுள்ள நந்தியை உணர என்னுடைய சிந்தையைப் பெற்றேன். (ஆயன - ஆயன்ன - தாய் போன்ற)

2659 கருடன் உருவம் சுருதும் அளவில்
பருவிடம் தீர்ந்து பயம்கெடு மாபோல்
குருவின் உருவம் குறித்தஅப் போதே
திரிமலம் தீர்ந்து சிவன்அவன் ஆமே (4)

கருட மந்திர உபாசகன் தனது ஆத்ம சக்தியினால் கருட மந்திரத்திற்குரிய கருடனை நினைத்தவுடனே, பெரிய விடம் தீர்ந்து நாகம் தீண்டியவன் மரணபயம் நீங்கி எழுவது போல, ஞான சாதகன் பேரொளிப் பிழம்பாகிய குருவினைத் தியானித்தவுடனே மும்மலங்களும் நீங்கிப் பேரொளிப் பிழம்பாக ஆவான்.

2660 அண்ணல் இருப்பிடம் ஆரும் அறிகிலர்
அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வார்களுக்கு
அண்ணல் அழிவின்றி உள்ளே அமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணில் அவன்இவன் ஆமே (5)

சிவகுருநாதன் நிலையாகவுள்ள இருப்பிடம் எது என்பதை உலகினர் யாரும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அவனது இருப்பிடம் சீவர்களிடந்தான் என்பதை ஞான விசாரணையால் அறிந்து கொள்வார்களுக்கு அப்பெருமானும் நிலையாக அவர்களது உள்ளத்தில் அமர்ந்து விடுவான். அங்ஙனம் தங்களிடம் சிவகுரு நாதனைக் காண்பவர் சிவமேயாக விளங்குவர்.

2661 தோன்ற அறிதலும் தோன்றல் தோன்றாமையும்
மான்ற அறிவு மறிநன வாதிகள்
மூன்றவை நீங்கும் துரியங்கள் மூன்றை
ஊன்றிய நந்தி உயர்மோனத் தானே. (6)

முகத்தின்முன் தோன்றிய ஒளியை அறிவதும் அறிந்தும் அறியாதிருப்பதும் ஆகிய, மயக்க அறிவு மாறிவரும் நனவு கனவு சுழுத்தியாகலாம். சீவதுரியம், பரதுரியம், சிவதுரியம் ஆகியவற்றைக் கடந்த போது நனவாதி மூன்று நிலைகளும் நங்கும். அப்போது திருவடியைப் புதுப்பித்த நந்தியாகிய குருநாதன் பிரணவ தேகத்தில் சீடனை விளங்குமாறு அருளுவான்.

2662 சந்திர பூமிக் குள்தன்புரு வத்திடைக்
சந்த மலரில் இரண்டிதழ்க் கன்னியும்
பந்தம் இலாத பளிங்கின் உருவினள்
பந்தம் அறுத்த பரம்குரு பற்றே. (7)

திங்கள் மண்டிலத்தினூடு கூடிப் புருவநடுவாக இருக்கும் நறுமணம் கமழும் இரண்டிதழ்த் தாமரை மலரை நெருங்கு தல் வேண்டும். நெருங்கி, ஆங்கு வீற்றிருக்கும் திருவருள் ஆற்றலாம் கன்னியைக் காணுதல் வேண்டும். அத்திருவருள் பளிங்கின் வண்ணத்தள் ஆவள். அத் திருவருளின் பெறவருந் துணையால் சிறந்த சிவஞான மெய்க் குருவின் திருவடி இணையினைப் பற்றுதல் வேண்டும். அதுவே பெரும் பேறென்க.

2663 மனம்புகுந் தான்உலகு ஏழும் மகிழ்
நிலம்புகுந் தான்நெடு வானிலம் தாங்கிச்
சினம்புகுந் தான்திசை எட்டும்நடுங்க
வனம்புகுந் தான்ஊர் வடக்கென்பது ஆமே. (8)

மெய்யடியார்களின் தூய திருவுள்ளத்தின்கண் சிவபெரு மான் புகுந்தருளினான். அங்ஙனம் புகுந்தருளியது ஏழுலகும் மகிழ்ந்து இன்புறும் பொருட்டேயாம். நீண்ட வான் உலகத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு 'இந்த மாநிலத்தே' புகுந்து அருளினன். ஆருயிர்களின் கொடுமை கண்டு எட்டுத் திசையும் நடுங்கும் வண்ணம் சினம் கொண்டருளினன். அவனே பேரொடுக்கப் பெரு வனத்தின்கண் புகும் பெரும்

பொருளாவன். அவனுக்குரிய சிறந்தவர் தென் தமிழ் வழங்கும் வடபால் உள்ள திருக் கயிலையாகும்.

2664 தானான வண்ணமும் கோசமும் சார்தரும்
தானாம் பறவை வனமெனத் தக்கன
தானான சோடச மார்க்கந்தான் நின்றிடி
தாமாம் தசாங்கமும் வேறுள்ள தானே. (9)

சீவன் அன்னமய கோசம் முதலிய ஐங்கோசங்களையே தான் என்று எண்ணி அடங்கி யிருந்தது. அவை சீவனாகிய பறவை தங்குவதற்குரிய காடு என்று சொல்லத் தக்கவையாம். ஆனால், இவை தானல்ல தான் வேறு என்று சோடச கலை மார்க்கத்தினால் தனது உண்மை நிலை உணரலாம். இஃது அல்லாது இவ்வுண்மை உணர்வதற்குத் தச காரியம் விளக்கும் நெறியும் வேறு உள்ளது.

2665 மருவிப் பிரிவுஅறி யாஎங்கள் மாநந்தி
உருவம் நினைக்க நின்று உள்ளேஉருக்கும்
கருவில் கரந்துள்ளம் காணவல் லார்க்குஇங்கு
அருவினை கண்ணோரும் அழிவார் அகத்தே (10)

செவ்வி வாய்ந்த ஆருயிரைத் திருவருளால் மருவிய எங்கள் மா நந்தி பின்னைப் பிறவியில் பிரித்தறியான். அவனது திருவருள் திருவுருவை உணர்வின்கண் நினைக்க ஆருயிரின் தன்முனைப்பாகிய இருளை அத் திருவுரு கெடுக்கும். எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருக்கிற அச்சிவத்தின்கண் ஒடுங்கிக் காண வல்லார்க்கு இங்குச் சார நிற்கும் அருவினைகள் கண் சோர்ந்து அற்றழியும். இவ்வினைகட்கு அகமாக இருக்கும் மாயையும் அழியும்.

2666 தலைப்பட லாம்எங்கள் தத்துவன் தன்னைப்
பலப்படு பாசம் அறுத்துஅறுத் திட்டு
நிலைப்பெற நாடி நினைப்பற உள்கில்
தலைப்பட லாகும் தருமமும் தானே. (11)

சிவஞானத் திருவருளால் மெய்ப்பொருளாம் சிவபெரு
மாணைத் தலைப்படுதல் உண்டாகும். தத்துவன் - மெய்ப்
பொருள். அத்தலைப் பாட்டினால் பலவகையாகக் கிளைக்
கும் ஆசாபாசங்களை அறுத்து ஒழிக்கலாம். என்றும்
பொன்றா நிலைமையுடன் திருவடிக் கீழ் நிலைபெற
நாடுமின். நீங்கா நினைவுடன் இருப்பின் அவன் திரு
வடியைத் தலைப்படுதலாகும். அவன் போகம் ஈன்றருள்
புண்ணிய வடிவினன் ஆவன். அறவாழி அந்தணன் ஆவன்.

2667 நினைக்கின் நினைக்கும் நினைப்பவர் தம்மைச்
சுனைக்குள் விளைமலர்ச் சோதியி னானைத்
தினைப்பிளந் தன்ன சிறுமைய ரேனும்
கனத்த மனத்தடைந் தாலுயர்ந் தாரே. (12)

குரு காட்டிய வழி நின்று சாதகர் சிவனைச் சிந்தித்து
இருப்பின் பெருமானும் அவரை நினைந் தருளுவான்.
அவ்வாறு அருள் புரியும் பொருட்டுப் புருவ மத்தியில்
விளங்கும் சோதிப் பொருளை, சாதியாலும் அறிவாலும்
தினையின் கூறு போன்ற சிறியவராக இருந்தாலும், இடை
விடாது சிந்திக்கின்ற மனத்துடன் அடைந்தால் அவர்
பெருமை யுடையவர் ஆவர். (சுனை - புருவ மத்தி)

2668 தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவம் தன்னை
விலக்குறின் மேலை விதியென்றும் கொள்க
அனைத்துஉல காய்நின்ற ஆதிப் பிரானை
நினைப்புறு வார்பத்தி தேடிக்கொள் வாரே. (13)

சிவபெருமாணை வழிபடுவதற்கு உரிய சாதனை செய்யுங்
காலத்தில், அவ்வழிபாடு தலைப்படுமாயின் அது தீய
வினையினால் ஏற்பட்டது என்று அறிக. எனினும் எல்லா
வற்றுக்கும் காரணமாயுள்ள ஆதியாகிய பெருமாணைச்
சோர்வின்றிச் சிந்தித்திருப்பவர் அவனது அன்பினைத்
தேடிக் கொள்பவர் ஆவர்.

2669 நகழ்வழிந் தார்அவர் நாதனை யுள்கி
நிகழ்வழிந் தார்எம் பிரானொடும் கூடித்
திகழ்வொழிந் தார்தங்கள் சிந்தையின் உள்ளே
புகழ்வழி காட்டிப் புகுந்துநின் றானே. (14)

சிவனை இடைவிடாது நினைந்து மெய்யுணர்வு
பொருந்தினவர் அவனோடு பிரியாது இருப்பர். அவர்கள்
எமது தலைவனுடன் பொருந்தி உலக வியாபாரத்தில்
ஈடுபடாமல் இருப்பர். அவரது சிந்தனை உலக விஷ
யத்தைப் பற்றாதபடியால் உலகச் சிறப்பை விரும்பாதவர்
ஆயினர். அவ்வாறு அவர்களுக்குப் புகழ்த்தக்க மெய்யு
ணர்வினை அளித்துப் பெருமான் அவருடன் ஒன்றாக
விளங்கினான். (நகழ்வு - விலகுதல். நகழ்வு ஒழிதலாவது
இடைவிடாது தொட்டுக் கொண்டிருத்தல்.)

2670 வந்த மரகத மாணிக்க ரேகைபோல்
சந்திடு மாமொழிச் சற்குரு கண்மார்க்கம்
இந்த இரேகை இலாடத்தின் மூலத்தே
சுந்தரச் சோதியுள் சோதியும் ஆமே. (15)

பச்சைக் கல்லின்மேல் சிவப்புக் கல்லைப் பொருத்
தினால் மற்றோர் ஒளி வருவதுபோல, தக்க குருவால் உப
தேசித்துப் பெற்ற சன்மார்க்கத்தில் சீடனிடம் மற்றோர்
தகுதி வந்து பொருந்தும். இவ்வாறு பொருந்துவதில் உண்
டாகும் ஒளியானது நெற்றியின் அடிப் பாகமாகிய புருவ
மத்தியில் அழகிய சீவ ஒளிக்குள் விளங்கும் ஒளியாகும்.
(மாமொழி - பிரணவம். இலாடத்தின் மூலம் புருவ மத்தி.)

2671 உண்ணும் வாயும் உடலும் உயிருமாய்க்
கண்ணுமா யோகக் கடவுள் இருப்பது
மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய்
விண்ணு மின்றி வெளியானோர் மேனியே. (16)

உண்ணுகின்ற வாயாகவும் உடலாகவும் உயிராகவும்
பார்வையாகவும் ஞான குருவினிடம் சிவம் பொருந்தி விளங்
கும். இனி, மண் நீர் நெருப்பு வாயு ஆகாயமாகவும் ஆகாய
மற்ற அறிவு உருவமாகவும் தேக தர்மத்தை விட்டு நிற்கும்
ஞான குருவின் நிலை உள்ளது.

2672 பரசு பதியென்று பார்முழு தெல்லாம்
பரசிவன் ஆணை நடக்கும் பாதியால்
பெரிய பதிசெய்து பின்னாம் அடியார்க்கு
உரிய பதியும்பா ராக்கி நின்றானே. (17)

உலகம் முழுதும் தலைவன் என்று போற்றிப் புகழும்
பரசிவத்தின் ஆணைவழிச் சிவசத்தியால் இவ்வுலகம் நடை
பெறும். அவன் பெரிய ஆகாயத்தில் விளங்கி, தன்னை
வணங்கும் அடியார்க்குத் தகுதியான ஆகாய வண்ணத்
தையும் இவ்வுலகில் அளித்து விளங்கினான்.

2673 அம்பர நாதன் அகலிடம் நீள்பொழில்
தம்பர மல்லது தாமறியோம் என்பர்
உம்பருள் வானவர் தானவர் கண்டிலர்
எம்பெரு மான்அருள் பெற்றிருந் தாரே. (18)

விரிந்தும் உயர்ந்தும் உலகங்கள் எல்லாம் ஆகாயத்தில்
விளங்கும் சிவபெருமானது அருளால் நடைபெறுவது
அன்றித் தாம் வேறொன்றும் அறியவில்லை என்று அறிவு
டையோர் கூறுவர். இனி ஆகாய வாசிகளான தேவர்களும்
அசுரர்களும் இத்தன்மை யினைக் கண்டவர் அல்லர்.
ஆனால் அப்பெருமானது அருளைப் பெற்றிருந்தவரே
அவனைக் கண்டவராவர்.

2674 கோவணங் கும்படி கோவண மாகிப்பின்
நாவணங் கும்படி நந்தி அருள்செய்தான்
தேவணங் கோம்இனிச் சித்தம் தெளிந்தனம்
போய்வணங் கும்பொரு ளாயிருந் தோமே. (19)

பசுத்தன்மை யுடைய ஆன்மாக்களைப் பிறர் வணங்கும் படியான தலைவராக்கி, பிறகு நாவால் துதித்து வணங்கும் படி குருநாதன் அருள் புரிந்தான். ஆதலால் நாம் இனிமேல் பிற தெய்வத்தை வணங்க மாட்டோம். சிவம் ஒன்றாலேயே பிற தெய்வங்கள் அதிகாரங்களைப் பெற்று வகிக்கின்றன என்பதை அறிந்து தெளிந்தோம். நாமே இனி மக்களால் சென்று வணங்கும் பொருளாக ஆனோம். (கோ - ஆன்மா. கோவண மாக்குதலாவது தலைவனாக ஆக்குதல். தே - சிறு தெய்வம்.)

3. பிரணவ சமாதி

(பிரணவ சமாதி - ஓங்காரத்தில் ஒடுக்கம். பிரணவம் தூலம், சூக்குமம் என இரு வகைப்படும். அ உ ம என்ற எழுத்துக்களால் ஆகிய ஓம் என்பது தூலம். விந்து நாதமாக உணர்வது சூக்குமம். பிரணவத்தை உணர்ந்து நேயப் பொரு ளோடு அடங்கியிருத்தலே பிரணவ சமாதியாம்.)

2675 தூலப் பிரணவம் சொரூபானந்தப் பேருரை
பாலித்த சூக்கும மேலைப் சொரூபப்பெண்
சூலித்த முத்திரை ஆங்கதிற் காரணம்
மேலைப் பிரணவம் வேதாந்த வீதியே. (1)

பாரிய ஓமொழி தூலப் பிணவமாகும். அதனால் பெறு வது பருஷுடல் இன்பம். நுண்மை ஓமொழி நுண் உடற்குரிய இன்ப வாயிலாகும். மேலைச் சொரூபம் என்னும் இன்ப ஓமொழி காரணப் பிரணவமாகும். அது திருவருள் வீழ்ச் சிக்கு வாயிலாகும். அப் பிரணவம் கைக் குறியாம் முத்திரை வடிவாக இருக்கும். மா முதல் ஓமொழி மேலைப் பிர ணவமாகும். இதுவே மாகாரண மெனவும் சொல்லப்படும். இது திருவடி யுணர்வாம் வேதாந்த வீதியில் சேர்ப்பதாகும். (மேலைச் சொரூபப் பெண் - பராசக்தியின் வடிவமுமாம்.)

2676 ஓம்எனும் ஓங்காரத் துள்ளே ஒருமொழி
 ஓம்எனும் ஓங்காரத் துள்ளே உருஅரு
 ஓம்எனும் ஓங்காரத் துள்ளே பலபேதம்
 ஓம்எனும் ஓங்காரம் ஒண்முத்தி சித்தியே. (2)

ஓம் என்ற பிரணவத்துள்ளே உபதேசத்துக்குரிய ஒரு மொழி உதிக்கும். அஃது உருவையும் அருவையும் தன்னுட்கொண்டது. அதனுள் பல பேதங்கள் உள்ளன. இத்தகைய ஓம் என்னும் பிரணவத்தை அறிவதில் மேன்மையான முத்தியும் பொருந்தும்.

2677 ஓங்காரத் துள்ளே உதித்தஐம் பூதங்கள்
 ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த சராசரம்
 ஓங்கார தீதத்து உயிர்மூன்றும் உற்றன
 ஓங்கார சீவ பரசிவ ரூபமே. (3)

அகண்டமான பிரணவத்துள்ளே ஐம்பூதங்கள் உண்டாயின. இதினின்றும் பஞ்சபூத விகாரத்தில் அசையும் உயிர்களும் அசையா உயிர்களும் தோன்றின. பிரணவத்தைக் கடந்த அதீதத்தில் சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் ஆகிய மூவகை உயிர் வருக்கங்களும் உள்ளன. அதனால் பிரணவம் உயிர் வாழ்வனவாகிய சீவர்களுக்கும் வியஷ்டியாகிய ஆன்மாக்களுக்கும் சமஷ்டியாகிய சிவத்துக்கும் உரிய நிலையாகும்.

2678 வருக்கம் சுகமாம் பிரமமும் ஆகும்
 அருக்கம் சராசரம்ஆகும் உலகில்
 தருக்கிய ஆதாரம் எல்லாம்தன் மேனி
 சுருக்கம்இல் ஞானம் தொகுத்துணர்ந் தோரே. (4)

ஓமொழியின் இனமாகிய அகர உகர மகரங்கள் வருக்கம் எனப்படும். இவை இன்ப நிலையுமாகும். இறைவனுமாகும். அம்முன்றன் தொகுப்பாகிய அருக்கம் சராசரமாகும்.

ஆண்மை மிக்க ஆதார நிலைகளின் உருவமெல்லாம்
ஓங்காரமாகும். ஓங்காரத்தின் உண்மை யுணர்ந்தோர்
திருவடி யுணர்வாம் நிறைஞானத் தொகுப்பு உணர்ந்தோரா
வர்.(அ- பிரமன்; உ - விஷ்ணு; ம - உருத்திரன்.)

2679 மலையும் மனோபவம் மருள்வன ஆவன
நிலையில் தரிசனம் தீப நெறியாம்
தலமும் குலமும் தவம்சித்த மாகும்
நலமும்சன் மார்க்கத்து உபதேசம் தானே. (5)

நிலைபேறின்றி ஓவாது அலைந்து கொண்டேயிருக்கும்
மனமும் உயிர்ப்பு மயங்குவதற்கு இடமாக உள்ளனவாகும்.
அந்நிலையில் மயக்கம் ஒழிப்பதற்குச் சிவகுருவின் விளக்கக்
காட்சி எய்துதல் வேண்டும். அதுவே ஈண்டுத் தீபநெறி
எனப்பட்டது. இவ்விளக்கத்திற்கு இடமும் சார்பும்
உள்ளமும் தவமும் தூய்மையாதல் வேண்டும். அதுவே
வாய்ப்புடையதாகும். சிவமறையாகிய நலம் நன்னெறிக்கண்
செவியறிவுறுக்கும் அருமறையாகும். (அருமறை - உபதேசம்.
பவம் - பிராணன்.)

2680 சோடச மார்க்கமும் சொல்லும்சன் மார்க்கிகட்கு
ஆடிய ஈராறின் அந்தமும் ஈரெட்டில்
கூடிய அந்தமும் கோதண்ட மும்கடந்து
ஏறியே ஞானஞ் யாந்தத்து இருக்கவே. (6)

பதினாறு கலை பிராசாத நெறி கூறும் சன்மார்க்கத்தில்
உள்ளவர்க்கு, சிரசின்மேல் விளங்கும் துவாத சாந்த வெளி
யின் இறுதியும், பதினாறு கலைகளின் இறுதியான உன்
மனியின் முடிவும் பிரணவமாகிய கோதண்டத்தையும்
கடந்து, மேல் சென்று ஞான நிலையில் நேயப் பொருளின்
முடிவில் இருத்தல் கூடும்.

4. ஒளி

(சிவன் ஒளிப்பொருள், சீவனும் ஒளிப்பொருள். சீவனாகிய ஒளிப்பொருள் சிவனாகிய பேரொளியை அறியில் பிறவி நீங்கும் என்று கூறுவது இப்பகுதி.)

2681 ஒளியை அறியில் உருவும் ஒளியும்
ஒளியும் உருவம் அறியில் உருவாம்
ஒளியின் உருவம் அறியில் ஒளியே
ஒளியும் உருக உடனிருந் தானே. (1)

ஆன்ம ஒளியை அறிந்து நின்றால் உருவமாகிய உடல் நினைவு மறையும். மறையும் உடல் நினைவு இருக்குமாயின் மீண்டும் பிறப்பு வரும். ஆன்ம ஒளியில் மனம் உணரின் ஒளி மயமாகத் தோன்றும். ஒளியில் தோய்ந்து நிற்க அவ்வொளியும் உருகிச் சிவன் விளங்குவான்.

2682 புகல்ஒளி தாகும் புவனங்கள் எட்டும்
அகல்ஒளி தாய்இருள் ஆசற வீசும்
பகல்ஒளி செய்தும் அத்தா மரையிலே
இகல்ஒளி செய்துளம் பிரான்இருந் தானே. (2)

ஆன்ம சோதியை அறிந்து அதில் நிலைபெறும் ஆற்றல் உள்ளவர்க்கு உலகில் உள்ள எட்டுத் திசைகளிலும் தங்கு தடையின்றிச் செல்லும் ஆற்றல் கிட்டும். அவர்களது உள்ளத்தில் அகண்ட ஒளி பரவிப் புற இருளையும் மாற்ற வல்லது. அது சகஸ்ரதளத் தாமரையிலே விளங்கிச் சூரியன் போன்ற பிரகாசத்தைச் செய்தது. மாறான மல இருளை நீக்கி ஒளியை நல்கி எம்பெருமான் அங்குப் பொருந்தியிருந்தனன்.

2683 விளங்கொளி அங்கி விரிகதிர் சோமன்
துளங்கொளி பெற்றன சோதி யருள
வளங்கொளி பெற்றதே பேரொளி வேறு
களங்கொளி செய்து கலந்து நின்றானே. (3)

சோதி மயமான இறைவன் ஆன்மாவில் விளங்க, ஒளி மயமான அக்கினியும் விரிந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனும் சந்திரனும் வளமான ஒளிகளாக ஆன்மாவில் பிரகாசித்தன. வளப்பம் மிக்க ஒளிமயமான ஆன்மா அடைந்தது என்ன எனில், பேரொளியான சிவன் ஆன்மாவை இடமாகக் கொண்டு கலந்து விளங்கியதேயாம்.

2684 இளங்கொளி ஈசன் பிறப்பொன்றும் இல்லி
துளங்கொளி ஞாயிறும் திங்களும் கண்கள்
வளங்கொளி அங்கியும் மற்றைக்கண் நெற்றி
விளங்கொளி செய்கின்ற மெய்காய மாமே. (4)

விளங்குகின்ற ஒளியே திருமேனியாகவுடைய சிவன் ஒரு போதும் பிறக்காதவன். பிரகாசிக்கின்ற ஒளியை உடைய சூரியனும் சந்திரனும் அவனது கண்கள். வளப்பம் மிக்க ஞான ஒளியை வீசுவதாகிய அக்கினியும் அவனது மூன்றாவது கண்ணாகிய நெற்றிக் கண்ணாகும். இவ்வாறாக விளக்கமான ஒளியைத் தருகின்ற மூன்றும் ஞானிகளின் உடலில் அமையும். (இலங்கு - இளங்கு - செய்யுள் விகாரம்)

2685 மேல்ஒளி கீழ்அதன் மேவிய மாருதம்
பால்ஒளி அங்கி பரந்தொளி ஆகாசம்
நீர்ஒளி செய்து நெடுவிசம்பு ஒன்றிலும்
மேல்ஒளி ஐந்தும் ஒருங்கொளி யாமே. (5)

ஐம்பூதங்களுள் மேலாக நிற்கும் ஒளி விசம்பாகும். அவ்விசம் பினைத் தடவி வரும் ஒளிப்பொருள் காற்று. அக் காற்றின் பாலாய் விளங்கும் ஒளி தீ. நீருக்கு இடங்கொடுத்து எங்கணும் பரந்திருப்பது நிலம். அந்நிலத்தின்மேல் விளங்குவது நீர். மேல் ஒதிய பூதங்கள் ஐந்தும் ஓர் ஆற்றான் விளங்குவனவற்றை ஒளியென்று அருளினர். இவ்விளக்கம் முழுவதும் சிவபெருமான் திருவருளாலேயே யாகும்.

2686 மின்னிய தூவொளி மேதக்க செவ்வொளி
 பன்னிய ஞானம் பரந்து பரத்தொளி
 துன்னிய ஆறுஒளி தூய்மொழி நாடொறும்
 உன்னிய வாறுஒளி ஒத்தது தானே. (6)

மின்னலைப் போன்ற தூய்மையான ஒளி மாட்சிமை
 யுடைய செந்நிற ஒளி, வேதங்களால் புகழ்ந்து கூறப்பெறும்
 மிகுந்த பரநிலையைப் பெற்ற ஆன்மாவின் ஒளி, ஆறு
 ஆதாரங்களில் பொருந்திய ஒளி ஆகியவற்றைத் தூய்
 மொழியான சிற்சித்தி நாள்தொறும் சீவர்கள் விருப்பத்துக்
 கேற்ப ஒரே சோதியாக அமையுமாறு அருளுவான்.
 (தூவொளி - சிவம். செவ்வொளி - சத்தி.)

2687 விளங்கொளி மின்னொளி யாகிக் கரந்து
 துளங்கொளி ஈசனைச் சொல்லும்எப் போதும்
 உளங்கொளி ஊனிடை நின்றுயிர்க் கின்ற
 வளங்கொளி எங்கும் மருவிநின் றானே. (7)

சிவபெருமான் மேகத்தின்கண் மறைந்து இடை இடையே
 சிறு வரை தோன்றி விளக்கம் தரும் மின்னொளி போன்று
 ஆருயிர்களுடன் விரவி வேறற நின்று இடை இடையே
 அருள் விளக்கம் தந்தருள்கின்றனன். அருள் வழி நிற்கும்
 ஆருயிர்களின் அன்பு நிறை உள்ளத் தாமரையினை இட
 மாகக் கொண்டருள்பவன் சிவபெருமான். எங்கணும் உயி
 ருக்கு உயிராய் உணர்வுக்கு உணர்வாய் வேறறப் பொருந்தி
 நின்றருள்பவன் சிவபெருமான்.

2688 விளங்கொளி அவ்வொளி அவ்விருள் மன்னும்
 துளங்கொளி யான்தொழு வார்க்கும் ஒளியான்
 அளங்கொளி ஆரமு தாகநஞ் சாரும்
 களங்கொளி ஈசன் கருத்தது தானே. (8)

விளங்குகின்ற ஒளியாகிய அவ்வான்மா தன் உண்மை
 அறியாமல் அஞ்ஞான மயமாய் இருளில் அழுந்தும். பிரகாச

மான ஒளியையுடைய சிவன், வழிபடுவார்க்கு ஒளியைப் பெருக்கி நிற்பன். உப்பு நீர் பாயும், வழியில் வெளிப் படுத்தும் நஞ்சை அமுதாக ஏற்றுப் பொருந்தும். கண்டத்தை இடமாகக் கொண்ட இறைவனது சங்கற்பம் அவ்வாறு மாறச் செய்வதே யாகும்.

2689 இயலங்கியது எவ்வொளி அவ்வொளி ஈசன்
துலங்கொளி போல்வது தூங்கருட் சத்தி
விளங்கொளி மூன்றே விரிகடர் தோன்றி
உளங்கொளி யுள்ளே ஒருங்குகின் றானே. (9)

இயற்கையாய் என்றும் பொன்றாததாய் விளங்கும் உண்மை அறிவு இன்பப் பேரொளி எது? அதுவே சிவ பெருமானின் அழிவில் பேரொளியாகும். அவ்வொளியின் அருட் கதிராய் நின்று ஒளிர்வது அருள் அறிவுப் பேராற்ற லாகும். உளங் கொளியாவது அருள் நிறை ஆருயிராகும். விளங்குகின்ற இம்மூன்று ஒளியுமாக விரிந்த சுடரையுடைய சிவபெருமான் தோன்றி ஒளிக்குள் ஒளியாய் ஒருங்கி உடன் நின்று அருள்கின்றனன். (தூங்கு - நிலைபெற்று.)

2690 உளங்கொளி யாவதுஎன் உள்நின்ற சீவன்
வளங்கொளி யாய்நின்ற மாமணிச் சோதி
விளங்கொளி யாய்மின்னி விண்ணில் ஒடுங்கி
வளங்கொளி ஆயத்து ளாகிநின் றானே. (10)

உள்ளம் கொள்ளும் ஒளியாக நிற்பது ஆருயிர். அவ் வுயிர்க்கு உயிராய் ஒளியாய் விளங்குவது வளப்பம் மிக்க சிவனொளி. அவ்வொளி மாமணிச் சோதியாகும். விளக்க மிக்க ஒளியாக மின்னி விளங்கும் தூய அறிவு விண்ணில் ஒடுங்கும். ஒடுங்கி வளம்பெற வழங்கும் ஒளிக்கத்திர்க் கூட்டத்துள் நின்றருளினன் சிவன்.

2691 விளங்கொளி யாய்நின்ற விகிர்தன் இருந்த
துளங்கொளி பாசத்துள் தூங்கிருள் சேராக்
களங்கிருள் நட்மே கண்ணுதல் ஆட
விளங்கொளி உள்மனத்து ஒன்றிநின் றானே. (11)

விளங்குகின்ற ஒளியாகவுள்ள விகிர்தனாகிய சிவன் முன்னர் மிக்க ஒளியோடு கூடிய மாயையுள் வலிய இருள் பொருந்தாவாறு களங்கத்தோடு கூடிய இருளில் கண்ணு தலாகிய சிவன் நடிக்க விளங்குகின்ற ஒளியில் மன மண்டலத்தில் பொருந்தி நின்றான்.

2692 போது கருங்குழற் போனவர் தூதிடை
ஆதி பரத்தை அமரர் பிரானொடும்
சோதியும் அண்டத்து அப்பாலுற்ற தூவொளி
நீதியின் நல்லிருள் நீக்கிய வாறே. (12)

ஞான சாதனையால் ஆதியாகிய பரம்பொருளை அமரர் பிரானாகிய உருத்திர சோதியோடும் சிரசின் உச்சியில் விளங்கும் சகஸ்ரதள மலரிடைச் சென்று அடைந்தவர் ஆன்ம சோதியும் அண்டத்து அப்பாலுற்ற பேரொளிப் பிழம்புமாவர். இம்முறையில் ஆதியாகிய பரம்பொருள் சீவர்களை மாயையைக் கடக்கச் செய்யும்.

2693 உண்டில்லை என்னும் உலகத்து இயல்பிது
பண்டில்லை என்னும் பரங்கதி யுண்டுகொல்
கண்டில்லை மானுடர் கண்ட கருத்துறில்
விண்டில்லை உள்ளே விளக்கொளி யாமே. (13)

இவ்வுலகவர் உலகுக்குக் காரணேசுவரன் ஒருவன் உண்டு என்றும் இல்லை என்றும் கூறும் கொள்கையில் உள்ளனர். ஆன்மாவுக்கு மேலான ஒன்று பழமையில் இல்லை என்று கூறுவார்க்கு மேலான சிவகதி இருக்கக் கூடுமோ? அவ்வாறு இருப்பதைக் கண்டதில்லை என்று கூறவாறுங்கூட அறிய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு முற்படிந், ஆகாய மயமான தில்லையாகிய மன மண்டலத்தில் விளக்கமான ஒளியாக இறைவன் விளங்குவதைக் காணலாம்.

2694 சுடருற ஒங்கிய ஒள்ளொளி ஆங்கே
படருறு காட்சிப் பகலவன் ஈசன்
அடருறு மாயையின் ஆரிருள் வீசில்
உடலுறு ஞாலத் துறவியன் ஆமே. (14)

சுடர்பொருந்துமாறு உயர்ந்த ஒண்மையான ஒளி வடிவாக, சாதகனது அக நோக்கில் ஆங்கே படர்ந்து விரிந்து சூரியன் போன்று ஈசன் காட்சி யளிப்பான். அவ் வொளியால் அடர்ந்துள்ள மாயையின் இருளை வேறுபடுத்தினால், உடலோடு கூடியிருந்து ஞானத்தால் சாதகன் உலகைத் துறந்தவன் ஆவான்.

2695 ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்றன்
அளிபவ ளச்செம்பொன் ஆதிப் பிரானும்
களிபவ ளத்தினன் காரிருள் நீங்கி
ஒளிபவ ளத்தென்னோடு ஈசன்நின் றானே. (15)

ஒளியை நல்கும் பவளம் போன்ற திரு மேனியையுடைய வனும் அதன்மேல் வெண்ணிற ஒளி படிந்தவனும், முதிர்ந்த பவளம் போன்ற செம்பொன் நிறமுடைய ஆதிப்பிரானும் ஆகிய சிவன் மூலாதாரத்திலிருந்து களிப்பினை நல்கும் பவள நிறத்தினனாக விளங்கிக் கருமையான பாச இருளை நீக்கி ஒளிபெற்ற பவள நிறத்தினனாய் என்னோடு ஈசன் பொருந்தியிருந்தான். திருவெண்ணீறு பூசியவன் எனினுமாம்.

2696 ஈசன்நின் றான்இமை யோர்கள்நின் றார்நின்ற
தேசம்ஒன் றின்றித் திகைத்துஇழைக் கின்றனர்
பாசம்ஒன் றாகப் பழவினை பற்றற
வாசம்ஒன் றாமலர் போன்றது தானே. (16)

ஆகாய மண்டலத்தில் இறைவன் இருந்தனன். அங்கேயே தேவர்களும் இருந்தனர். அப்படி யிருப்பினும் அவர்கள் ஒளியின்றி மக்களைப் பூமியை நோக்கிச் செலுத்துபவராக உள்ளனர். இருவினை ஒப்பு வரவே ஈசன் அருளால் பழைய வினையோடு புதுவினையும் அடியோடு நீங்க, மலர் பக்குவமானபோது வெளிப்படும் மணம் போலச் சீவன் வியாபகம் அடையும்.

2697 தானே யிருக்கும் அவற்றில் தலைவனும்
 தானே யிருக்கும் அவனென நண்ணிடும்
 வானாய் இருக்கும்இம் மாயிரு ஞாலத்துப்
 பானாய் இருக்கப் பரவலும் ஆமே. (17)

தேவர்கள் மக்களை உலகில் செலுத்துபவராயினும்
 தேவர்களுக்கும் தலைவனாய்ச் சிவபெருமான் அங்கு இருப்
 பான். சீவர்களுக்கு முத்தியை அளித்துத் தன்னோடு பொருந்
 தும்படி செய்பவன் அவனன்றி வேறில்லை. பெருமையு
 டைய இப்பெரிய நிலத்து அச்சிவமே ஆகாய வடிவில் நிலை
 பெற்றுள்ளது. அப்போது சீவன் பரனாய் இருக்க எங்கும்
 வியாபகம் பெறுதலும் ஆகும். (பானாய் - பரனாய் செய்யுள்
 விகாரம்.)

5. தூல பஞ்சாக்கரம்

(தூல பஞ்சாக்கரம் அல்லது தூல ஐந்தெழுத்தாவது
 'சிவாயநம' ஆகும். சிவாயநம என மானசீகமாகச் செபித்
 தால் குக்கும் அசைவுகள் ஆகாயத்தில் பொருந்தி குலா
 தாரம் முதலாக நிற்கும் நமசிவய என்ற தேவனைத் தேசத்தில்
 பொருந்துமாறு செய்துவிடும். நவசிவய என்பது உடம்பில்
 நிற்கும் நிலையாம். கிரியை முறையில் நமசிவாய என்பதைத்
 தூல பஞ்சாக்கரம் என்று கூறுவர். வேத நெறியில் உள்ள
 புறவழிபாடு நமசிவாய ஆகும். ஆகம நெறியில்
 தியானத்திற்கு உரியது 'சிவாய நம' ஆகும். (சிவாயநம -
 சூட்சுமம் என்றும். நமசிவாய - ஸ்தூலம் என்றும்
 பொதுப்படக் கூறுவர்.)

2698 ஐம்பது எழுத்தே அனைத்துவே தங்களும்
 ஐம்பது எழுத்தே அனைத்துஆக மங்களும்
 ஐம்பது எழுத்தின் அடைவை அறிந்தபின்
 ஐம்பது எழுத்தே அஞ்செழுத் தாமே. (1)

ஓங்காரத்துடன் கூடிய ஐம்பத்தோர் எழுத்துக்களால் ஆகியதே பொதுவும் சிறப்புமாகக் கூறப்படும் தொன்மைத் தமிழ்மறையும் முறையும் என்ப. மறையை வேதம் எனவும் முறையை ஆகமம் எனவும் கூறுப. இவ் எழுத்துக்களால் ஆகிய பயண உணர்ந்தபின் இவையணத்தும் ஒடுங்கி ஐந்தெழுத்தே நின்று நிலவி முதன்மையுறும் என்க. ஐம்பது எழுத்துக்களாவன: அகரம் முதலாகக் கூகாரம் முடியவுள்ள கிரந்த எழுத்துக்கள் ஐம்பதாம்.

2699 அகார முதலாக ஐம்பத்தொன்று ஆகி
உகார முதலாக ஓங்கி உதித்து
மகார இறுதியாய் மாய்ந்துமாய்ந்து ஏறி
நகார முதலாகும் நந்திதன் நாமமே (2)

எழுத்துக்கள் அகாரம் முதலாக ஐம்பத்தோர் எழுத்துக்களாகி உகாரம் முதலாக நிலைபெற்று நின்று மகாரத்தில் இறுதியடைந்து தேய்ந்து தேய்ந்து மேல்சென்று நகாரத்தை முதலாகவுடைய நந்தியின் நாமம் 'நவசிவாய' ஆகும். திருமூலர் காலத்தில் தமிழில், உயிர் 16, மெய் 35 ஆக 51 எழுத்துக்கள் இருந்தனவாக ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர்.

2700 அகராதி ஈரெண் கலந்த பரையும்
உகராதி தன்சத்தி உள்ளொளி ஈசன்
சிகராதி தான்சிவ வேதமே கோணம்
நகராதி தான்மூல மந்திரம் நண்ணுமே (3)

திருவருள் கலப்பால் தோன்றும் அகரமுதலிய உயிர் எழுத்துக்கள் பதினாறு. உகராதி சிவபெருமானின் திருவருள் ஆற்றலாகும். அவ் வாற்றல்களின் உள்ளொளியாய் விளங்குபவனும் சிவனே. சிகர முதலாக ஓதப்பெறும் 'சிவயநம்' சிவவேதம் என்று சொல்லப்படும் திருவடியுணர்வாகும். இவ்வுணர்வினைப் பெறும் உரிமை வாய்ந்த ஆருயிர் கோணம் எனப்படும். நகரமுதலாக ஓதப்படும்

‘நமசிவய’ மூலமந்திரம் எனப்படும். இவற்றால் திருவடிப் பேறு எய்தும்.

2701 வாயொடு கண்டம் இதயம் மருவுந்தி
ஆய இலிங்கம் அவற்றின்மேல் அவ்வாய்த்
தூயதோர் துண்டம் இருமத் தகம்செல்லல்
ஆயதுந் நாம்ஐந்தோடு ஆம்எழுத்து அஞ்சுமே (4)

வாயினால் உச்சரிக்கப்படும் கூத்தப்பெருமான் திரு ஐந்து எழுத்தாகிய ‘சிவாயநம’ வாய் கழுத்து இதயம் உந்தி யோடு ஆகிய இலிங்கம் என்ற ஐந்து இடங்களிலும் மேலிருந்து ஆகாய மயமாய்ப் படர்ந்து மூலாதாரத்தை அடைந்து முதுகந்தண்டின் வழியாக நேரே ஆகாய வீதி யான உச்சியிலுள்ள சுகரஸ்ரதளத்தை அடைந்து, முடிவா வதில் நமசிவாய என்ற சோதி உருவம் இவ்ஐந்து இடங்களி னின்றும் எழும்.

2702 கிரணங்கள் ஏழும் கிளர்ந்தெரி பொங்கிக்
கரணங்கள் விட்டுயிர் தானெழும் போது
மரணம்கை வைத்துஉயிர் மாற்றிடும் போதும்
அரணம்கை கூட்டுவது அஞ்செழுத் தாமே. (5)

ஊதா, நீலம், பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள், பழுப்பு, இளநீலம் என்னும் ஏழு நிறக்கதிர்கள் சேர்ந்த நிலையில் எரியொளி உண்டாகும். அவ் எரி மிகுதிப்பட்டு நின்றபோது கருவிக் கூட்டங்களினின்றும் ஆருயிர் எழுந்து புறம் செல்லும். அவ்வுயிர் இறப்பினை மேற்கொண்டு உடம்பினை விட்டு அகலும், அப்பொழுது அவ்வுயிர்க்கு என்றும் பொன்றா அரணப் புகலிடமாக இருப்பது சிவபெருமானின் திருவடி அத்திருவடியினை ஒருவாமல் மருவு விப்பது திரு ஐந்தெழுத்தாகும். (மரணம் - யமன், அரணம் - உயிர்க்கு அரணாகிய முத்தி.)

2703 ஞாயிறு திங்கள் நவின்றெழு காலத்தில்
ஆயுறு மந்திரம் ஆரும் அறிகிலார்
சேயுறு சுண்ணி திருளழுத்து அஞ்சையும்
வாயுறு ஒதி வழுத்தலும் ஆமே (6)

சூரியனும் சந்திரனும் மிகுந்து மேல் எழும்போது, அழகு பொருந்திய ஒளியாக விளங்கும் மந்திரத்தை யாரும் அறியவில்லை. செம்மை நிறமுடைய குண்டலினி அம்மைக் சூரிய பஞ்சாட்சரத்தை வாயினுள்ளே மென்மையாகச் செபித்தல் கூடும். (ஞாயிறு - பிங்கலை. திங்கள் - இடகலை.)

2704 தெள்ளமுது ஊறச் சிவாய நமஎன்று
உள்ளமுது ஊற ஒருகால் உரைத்திடும்
வெள்ளமுது ஊறல் விரும்பிஉண் ணாதவர்
துள்ளிய நீர்போல் சுழல்கின்ற வாரே. (7)

தெளிந்த அமுத மயமான ஒளி உண்டாகச் சிவாய நம என்று, உள்ளே ஒளிபெற ஒருதரம் நினையுங்கள். இவ்வாறு வெள்ளம் போன்று பெருகி வரும் சீவ ஒளியை விரும்பிப் பெறாதவர், துள்ளிய நீர் மீண்டும் நீரிலேயே விழுந்து கெடுவதைப் போலப் பிறவிச் சக்கரத்தில் மீண்டும் விழுந்து கெடுவர்.

2705 குருவழி யாய குணங்களில் நின்று
கருவழி யாய சுணக்கை அறுக்க
வரும்வழி மாள மறுக்கவல் லார்கட்கு
அருள்வழி காட்டுவது அஞ்செழுத் தாமே. (8)

ஒளி நெறியின் இயல்பினை உணர்ந்து நின்று பிறவிக்குக் காரணமான வினைகளை அறுக்க அப்பிறவி வரும் வழியைத் தடைசெய்யும் திறனுடையார்க்கு அருள் நெறியைக் காட்டுவது பஞ்சாட்சரமாகும்.

2706 வெறிக்க வினைத்துயிர் வந்திடும் போது
 செறிக்கின்ற நந்தி திருளழுத்து ஓதும்
 குறிப்பது உன்னில் குரைகழல் கூட்டும்
 குறிப்பறி வான்தவம் கோன்உரு வாமே. (9)

மனம் தடுமாற்றத்தை அடையும் வண்ணம் தீவினையால்
 உண்டாகும் துயரம் வந்தபோது, உன்னிடம் செறிந்துள்ள
 சிவத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்ய திருஐந்தெழுத்தை ஓது
 வாயாக. உன்னுடைய விருப்பத்தை அறிந்து ஒலிக்கின்ற
 திருவடியால் உனக்கு உறுதுணையாக இருப்பதை
 உணர்த்துவான். இவ்விதமான குறிப்பை அறிபவர் சிவரு
 பத்தை அமைக்கும். கோன்உரு - சிவருபம்.

2707 நெஞ்சு நினைந்துதம் வாயாற் பிரான்என்று
 துஞ்சம் பொழுதுன் துணைத்தாள் சரண்என்று
 மஞ்ச தவழும் வடவரை மீதுரை
 அஞ்சில் இறைவன் அருள்பெற லாமே. (10)

தினமும் தூங்குவதற்கு முன் திருஐந்தெழுத்தை நினைந்து
 தமது தொண்டை வழியாகப் பிரமாந்திரம் செல்லும்
 ஊர்த்துவ கதி உணர்வை எழுப்பி, சிவனது திருவடியில்
 அடைக்கலம் புகுவதாக எண்ணி இருப்பின், பணிப்படலம்
 போன்ற வெண்மை நிற முள்ள சகஸ்ரதளத்தில்
 அஞ்செழுத்தில் விளங்கும் சிவனது அருளைப் பெறலாம்.
 (வடவரை கயிலை எனினுமாம்.)

2708 பிரான்வைத்த ஐந்தின் பெருமை யுணராது
 இராமாற்றம் செய்வார்கொல் ஏழை மனிதர்
 பராமுற்றும் கீழோடு பல்வகை யாலும்
 அராமுற்றும் சூழ்ந்த அகலிடம் தானே. (11)

பரவி யுள்ள பூமி தத்துவம் முழுவதும் கீழோடு எல்லா
 வற்றையும் தாங்கும் குண்டலினியாகிய அரவினை உள்ளும்

புறம்புமாக இயக்குபவனே சிவனாவான். அத்தகைய பெருமான் அருளிய பஞ்சாட்சரத்தின் பெருமையை உணராமல் ஞானச் செல்வம் பெறாத ஏழை மக்கள் அவர்களிடம் பொருந்திய அஞ்ஞானமாகிய இருளை அகற்றவா முடியும்? முடியாது என்றபடி (அராமுற்றும் சூழ்ந்த - ஆதி சேடனால்தாங்கப்படுகின்ற எனினுமாம்.)

6. சூக்கும பஞ்சாக்கரம்

(ஒளியை நினைந்து சிவாய நம என ஓதல் சூக்கும பஞ்சாட்சரம். இஃது ஒளிபெற்ற குருவால் சீடனுக்கு உபதேசம் செய்தல்.)

2709 எளிய வாதுசெய் வார்எங்கள் ஈசனை
ஒளியை உன்னி உருகும் மனத்தராய்த்
தெளிய ஒதிச்சிவாயநம என்னும்
குளிகை யிட்டுப்பொன் னாக்குவன் கூட்டையே. (1)

எங்களது பெருமானாகிய சிவனை எள்ளி நகையாடி அவனது இயல்பைப் பற்றி வாதம் பேசுபவர் அறியாதவர். அவ்வாறின்றி அவனை ஒளிமயமாக நினைந்து உருகுகின்ற மனமுடையவராய் அவனே ஒளியாக வெளிப்படுவான் என்று நினைந்து சிவாயநம என ஓதுங்கள். அப்போது இரசவாதிகள் குளிகையை இட்டுச் செம்பைப் பொன் னாக்குவதுபோல் அவன் மலக் குற்றத்தோடு கூடிய உடம்பைப் பொன்னொளி பெறச் செய்வான்.

2710 சிவன்சத்தி சீவன் செறுமல மாயை
அவஞ்சேர்த்த பாச மலம்ஐந்து அகலச்
சிவன்சத்தி தன்னுடன் சீவனார் சேர
அவம்சேர்த்த பாசம் அணுகுகி லாவே. (2)

சிவாயநம என்னும் திருஐந்தெழுத்தில் முறையே சிவன் சத்தி சீவன் அடுகின்ற மலம் மாயை என்பதாக அச்செபத்

தால் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி ஆகிய ஐம்மலங்களும் நீங்க, சிகர வகரத்தில் உணர்த்தப்பெறும் சிவன் சத்தியுடன் யகரமாகிய சீவன் பொருந்த துன்பத்தைத் தரும் பாசம் சீவனைப் பற்றாது போகும்.

2711 சிவன்அரு ளாய சிவன்திரு நாமம்

சிவன்அருள் ஆன்மா திரோதம் மலமாயை

சிவன்முத லாகச் சிறந்து நிரோதம்

பவமது அகன்று பரசிவன் ஆமே.

(3)

சிவ சத்தியினது சிவாயநம என்ற பஞ்சாட்சரமானது சிவன் சத்தி ஆன்மா திரோதாயி மாயாமலம் என நிற்கும். சீவன் சிகரத்தை முதலாகச் செபிக்கும் முறையில் வினை களை ஒழித்தலோடு பிறப்பு நீங்கிப் பரசிவனாகும். சிவாயநம என்றபோது சிவ பஞ்சாட்சரமாகவும், சிவாயநம என்ற போது சத்தி பஞ்சாட்சரமாகவும் கொள்ள வேண்டு மென்பது ஒருசாரார் கொள்கை.

2712 ஓதிய நம்மலம் எல்லாம் ஒழித்திட்டுஅவ்

ஆதி தனைவிட்டு இறையருள் சத்தியால்

தீதில் சிவஞான யோகமே சித்திக்கும்

ஓதும் சிவாய மலமற்ற உண்மையே.

(4)

மேற்கூறியவாறு சிவாயநம என்று கணிப்பதில் நம்மால் குறிக்கப்பெறும் மலமாகிய இருள் அகன்று, அவ்ஆதியாகிய குண்டலினி சக்தியை விட்டுச் சிற்சக்தியால் ஒளி மயமாகப் பிரகாசிப்பதில் தீமையில்லாத சிவஞான யோகம் கைகூடும். அப்போது சிவாய என்ற ஒளியைப் பூசியுங்கள். இதுவே மலம் நீங்கிய உண்மை நிலையாம்.

2713 நமாதி நனாதி திரோதாயி யாகித்

தம்ஆதிய தாய்நிற்கத் தான்அந்தத் துற்றுச்

சமாதித் துரியம் தமதுஆகம் ஆகவே

நமாதி சமாதி சிவமாதல் எண்ணவே.

(5)

நகரம் முதல்முறையாகவுடைய சுவாதிட்டானம், மணி
பூரகம், அநாகதம், விசத்தி, ஆஞ்ஞை ஆகிய ஆதாரங்களில்
நனவு முதலிய நிலைகளில் தொழிற்படும் உணர்வு
மறைப்புச் சத்தியால் இயங்கி, சீவரது ஆதி சக்தியின் நிலை
யான ஒளியில் பொருந்த நனவாதி நிலைகளில் பொருந்திய
உணர்வு முடிவடைந்து சுத்த வித்தியா தத்துவம் சிரசின்
மேல் விளங்கித் துரிய நிலையைத் தம்மிடத்தே பெற்று,
மூலாதாரம் முதல் சோதியாக விளங்குவதில் சமாதியுற்றுச்
சிவாயநம என எண்ணுவதில் சிவமாவர். 'சிவய சிவ' என
எண்ணுவதே சிறப்பாகும் எனினுமாம்.

2714 அருள்தரும் ஆயமும் அத்தனும் தம்மில்
ஒருவனை ஈன்றவர் உள்ளுறும் மாயை
திரிமலம் நீங்கிச் சிவாயஎன்று ஒதும்
அருவினை தீர்ப்பதும் அவ்வெழுத் தாமே. (6)

அருளின் பேதமாகிய சத்திக் கூட்டமும் அத்தனாகிய சிவ
னும் கலப்பதினால் ஆன்மாவைத் தேகத்தோடு பொருந்
தும்படி செய்தவராவர். அவ்வுடம்பு மாயையில் தங்கும்.
ஆனால் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களும்
விலகச் சிவாய என்று ஒளி உருவாகப் பூசை செய்யுங்கள்.
அப்போது நீங்குதற்குரிய வினைக் கூட்டங்களை
அகற்றுவது சிவாய ஆகும்.

2715 சிவசிவ என்றே தெளிகிலர் ஊமர்
சிவசிவ வாயுவும் தேர்ந்துள் அடங்கச்
சிவசிவ ஆய தெளிவின்உள் ளார்கள்
சிவசிவ ஆகும் திருவருள் ஆமே. (7)

வாய் பேசா மெனினிகளும் சிவசிவ என்று எண்ணுவதில்
உள்ள நன்மையை அறிகிலர். சிவ சிவ என்று எண்ணு
வதோடு சுவாச கதியும் இயங்காமல் இலயமடைய சிவமும்
சத்தியுமாய் மகாமனுவைத் தெளிந்தவர்கள் திருவருள்
பெற்றுச் சிவசத்தியாகவே அமைவர்.

2716 சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
 சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
 சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே. (8)

முற்பிறவியில் செய்த தீவினையின் காரணமே சிவசிவ என்று ஒதாமல் இருப்பதாகும். எத்தகைய தீவினையாளரும் சிவசிவ என்று கணிப்பாராயின் அவர் செய்த தீயவினைகள் கெட்டு ஒழியும், மேலும் அவர்கள் தேவசாரீரம் பெற்று விளங்குவர். அவர்களுக்கு அவ்வாறு கணிப்பதால் சிவகதியும் அமையும்.

2717 நமவென்னும் நாமத்தை நாவில் ஒடுக்கிச்
 சிவமென்னும் நாமத்தைச் சிந்தையுள் ஏற்றப்
 பவமது தீரும் பரிசும்அது அற்றால்
 அவதி தீரும் அறும்பிறப்பு அன்றோ. (9)

சிவாயநம என்ற பஞ்சாக்கரத்தைச் செபிக்கும் முறையில் நம என்ற எழுத்துக்களை நாவினுள் கண்டப் பிரதேசத்தில் நிறுத்தி, சிவ என்ற நாமத்தைச் சிரசின் மேல் மன மண்டலத்தில் நினைக்க, பாவம் நீங்கும். தன்மையும் அதுவாம். அவ்வாறாயின் அஞ்ஞானம் நீங்கும்; பிறப்பும் அகலும்.

7. அதிசூக்தும பஞ்சாக்கரம்

(சிவாய சிவசிவ என்பது அதிசூக்தும பஞ்சாக்கரம். அஃதாவது இருளை விட்ட ஆன்மா சிவசத்தியைத் தாரகமாகக் கொண்டு அழிவற்ற நிலைபெறும் என்பதாம். ஒளியில் நினைப்பும் அற்று அடங்கி நின்றலே அதிசூக்தும பஞ்சாக்கர தரிசனமாகும்.)

2718 சிவாய நமவெனச் சித்தம் ஒருக்கி
அவாயம் அறவே அடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவசிவ என்றென்றே சிந்தை
அவாயம் கெடநிற்க ஆனந்தம் ஆமே. (1)

முற்கூறியவாறு சிவாயநம என்று சித்தத்தைப் புறத்தே
செல்லாமல் அக நிலையதாக்கி, மலத்தாலாகிய துன்பத்தை
நீக்கிச் சிவத்துக்கு அடிமையாக்கி, சிவாய சிவசிவ என்று
பலமுறை, சித்தத்தில் எண்ணி அச்சம் நீங்க ஆனந்தம்
உண்டாகும். (அவாயம் - அபாயம்.)

2719 செஞ்சுடர் மண்டலத்து ஊடுசென்று அப்புறம்
அஞ்சண வும்முறை ஏறிவழிக்கொண்டு
சுஞ்சும் அவன்சொன்ன காலத்து இறைவனை
நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாகுமே. (2)

அதிசூக்கும் பஞ்சாக்கர தரிசனத்தால் மூலாதாரத்தி
லுள்ள அக்கினி சூரிய மண்டலத்தைப் பேதித்துச் சென்று,
தோளுக்கு மேல் விளங்கும் சந்திர மண்டல ஒளியில் ஐயறிவு
களும் பொருந்தும் முறையில் போய், யோக நித்திரையில்
பொருந்தி யிருக்கும் அவன், உலகை மறந்திருக்கும் அப்
போது சிவத்தை நெஞ்சில் இடமாகக் கொண்டு
பிரியாதிருக்கும் நிலை அடையலாம்.

2720 அங்கமும் ஆகம வேதமது ஒதினும்
எங்கள் பிரான்எழுத்து ஒன்றில் இருப்பது
சங்கைகெட்டு அவ்எழுத்து ஒன்றையும் சாதித்தால்
அம்கரை சேர்ந்த அருங்கலம் ஆமே. (3)

வேதம் ஆகமம் வேதாங்கம் ஆகியவற்றை முறையாக
ஒதினாலும், அவை யாவும் சிவபிரானது எழுத்து ஒன்றாகிய
சிகாரத்தில் இருப்பனவாம். சந்தேகம் நீங்கி அவ் எழுத்தின்
உண்மையை உணர்ந்து சாதனை செய்தால் அதுவே முத்

திக்கரையினை உடைவித்த அருமையான தோணியாதல் விளங்கும். (அங்கரை அழகிய முத்திக்கரை.)

2721 பழுத்தன ஐந்தும் பழமறை யுள்ளே
விழித்துஅங்கு உறங்கும் வினைஅறி வாரில்லை
எழுத்துஅறி வோம்என்று உரைப்பார்கள் ஏதர்
எழுத்தை அழுத்தும் எழுத்துஅறி யாரே. (4)

பழமையான வேத சிரசினுள்ளே ஐந்து எழுத்துக்களா கிய கனி முதிர்ந்து கிடக்கின்றன. ஆனால் அக்கனியை உண் பதற்கு அதனைச் சிந்தித்து அறிதுயிர் கொள்ளும் செயல் அறிபவர் இல்லை. மூடர்கள் அதன் பெருமையை அறியா மல் அஃது எழுத்துக்களால் ஆனவைதானே என்று கூறுவர். அஃது அவரது தலைஎழுத்தை மாற்றிப் படைக்கும் எழுத்து என்பதை அறியார். (ஐந்து பஞ்சாட்சரம். எழுத்து - சி.)

8A. திருக்கூத்து தரிசனம்

(திருக்கூத்து - ஒளி அசைவு தரிசனமாவது, அவ்ஒளியில் திளைத்திருத்தல். இது பஞ்சாக்கர செபத்தால் அமைவது. இவ்ஒளி அசைவே எல்லா அசைவுக்கும் காரணமாம்.)

2722 எங்கும் திருமேனி எங்கும் சிவசத்தி
எங்கும் சிதம்பரம் எங்கும் திருநட்டம்
எங்கும் சிவமாய் இருத்தலால் எங்கெங்கும்
தங்கும் சிவனருள் தன்வினை யாட்டதே (1)

சிவம் அகண்டமாய் எங்கும் வியாபித்துள்ளதுபோல் அதன் சத்தியும் அண்டமாய் உள்ளது. அஃது எங்கும் பரந்துள்ள அறிவாகாயத்தில் நிறைந்து எவ்விடத்தும் அசைவினை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சிவம் அகண்டமாய் எங்கும் வியாபித்துள்ளமையால், சிவன்

யாவற்றிலும் பொருந்திச் சிருஷ்டியாதி ஐந்தொழிவைத் தனது சத்தியாலே செய்கிறான்.

2723 சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச் சொற்பத மாம்அந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப் பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொன்தில்லைக் கூத்தனை அற்புதக் கூத்தனை யார்அறி வாரே. (2)

சிவானந்தத்தை விளைவிக்கும் கூத்தனும் சொல்பதமாகிய பிரணவத் தொனியில் விளங்கும் அழகிய கூத்தனும், சிரசின்மேல் ஆகாயத்தில் பொன் ஒளியில் விளங்கும் கூத்தனும், நெற்றிக்கு நேரே பொன் ஒளியில் விளங்கும் கூத்தனும், சொல் ஒண்ணாத பரவச நிலையை அளிக்கும் கூத்தனும் ஆகிய, அறிவுருவாகிய சோதிப் பிழம்பாகிய சிவனை யாரால் அறிய முடியும்? (இம்மந்திரத்தில் (1) சிவானந்தக் கூத்து (2) சுந்தரக் கூத்து (3) பொற்பதிக் கூத்து (4) பொன்தில்லைக் கூத்து (5) அற்புதக் கூத்து எனச் சிவநடனம் ஐவகைப் படும் என்பதை உணர்த்திற்று.)

8. B. சிவானந்தக் கூத்து

(அஃதாவது சிவானந்தத்தை விளைவிக்கும் கூத்து.)

(குறிப்பு . இந்த எட்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆறு உட்பிரிவுகள் உள்ளன. அவைகளில் உள்ள 82 பாடல்களுக்கும் தொடர் எண் கொடுக்கப்படுகிறது.)

2724 தான்அந்தம் இல்லாச் சதானந்த சத்திமேல் தேன்உந்தும் ஆனந்த மாநடம் கண்டிர் ஞானம் கடந்து நடஞ்செய்யும் நம்பிக்குஅங்கு ஆனந்தக் கூத்தாட ஆடரங்கு ஆனதே (3)

தனக்கு ஒரு அழிவில்லாச் சத்தாகிய ஆனந்த சத்தியின் இடமாக, இன்பமாகிய தேனைப் பிலிற்றும் ஆனந்தத்தை விளைக்கும் பெரிய கூத்தினைக் கண்டவர்களே சீவ போதம்

கடந்து விளங்கும் திருக்கூத்தை இயற்றும் நம்பியாகிய
சிவபெருமானுக்கு அவ்விடத்து ஆனந்தமே திருக்கூத்து
ஆடுதற்கு இடமாயிற்று.

2725 ஆனந்தம் ஆடரங்கு ஆனந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பலலியம் ஆனந்தம் வாச்சியம்
ஆனந்தம் ஆக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்து உகந் தானுக்கே. (4)

ஆகாய ஒளி அணுக்களின் நடனம் ஓர் ஆனந்தம்; ஆகா
யத்திலுள்ள தொனி ஆனந்தம்; ஆகாய அணுக்கள் ஒன்றோ
பென்று உரசுவதால் உண்டாகும் தொனியும் ஆனந்தம்;
ஆகாயப் பொருளாக விளங்கி ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும்
தோத்திரங்களின் ஞானமும் ஆனந்தமாக; ஆனந்தத்
திலிருந்து நடக்கும் சிவபெருமானுக்கே அசைவனமும்
அசையாதனவுமாகவுள்ள யாவும் ஆனந்தமாகும். (பல்லியம்
வாத்தியங்கள். வாச்சியம் - அபிநயம்.)

2726 ஒளியாம் பரமாம் உளதாம் பரமும்
அளியார் சிவகாமி யாகும் சமயக்
களியார் பரமும் கருதுறை யந்தத்
தெளிவாம் சிவானந்த நடத்தின் சித்தியே. (5)

அறிவுப் பேரொளியாய் விளங்கும் சிவமும், தத்துவங்
களை நீங்கிய நிலையில் என்றும் உள்ளதாகிய ஆன்மாவா
கிய பரமும் ஆருயிர்க்கு அன்பு செய்யும் சிவகாமியாகிய
இன்பம் பொருந்திய சத்தியாகிய பரமும் ஆகிய மூன்றும்
கருத்தில் உறைகின்ற அந்த ஆனந்த எல்லையே சிவானந்த
நடனத்தின் பயனாகும்.

2727 ஆன நடம்ஐந்து அகள சகளத்தர்
ஆன நடமாடி ஐங்கரு மத்தாக
ஆன தொழில்அரு ளால்ஐந் தொழில்செய்தே
தேன்மொழி பாகன் திருநட மாடுமே. (6)

உருவமில்லாத பெருமான் உருவை எடுத்துக் கொண்டு சீவர்கள் பொருட்டுப் புரிகின்ற நடனம் ஐந்தாகும். அவ்வாறான நடனத்தைப் புரிந்து ஐந்தொழிவை நடத்துவதற்காக, அத்தொழிவைத் தனது சத்தியால் சிருட்டியாதி செய்து தேன் போன்ற மொழியினையுடைய உமாபாகன் நடனத்தைச் செய்தருளுவான். (ஐங்குருமத்தாக - படைப்பாதி ஐந்து தொழில்களுக்காக.)

2728 பூதாண்ட பேதாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட
மூதாண்ட முத்தாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட
தாகாண்ட ஐங்குரு மாத்தாண்ட தற்பரத்து
ஏகாந்த மாம்பிர மாண்டத்த என்பவே. (7)

ஐம் பூதங்களால் ஆகிய அண்டம், வெவ்வேறு வகையாகப் பூதங்கள் கலப்பதால் ஆகிய அண்டம், நல்விணை தீவிணைக்கு ஏற்ப அனுபவங்களைப் பெறும் அண்டம், யோக பலத்துக்கு ஏற்ப யோகிகள் நிலைபெறும் அண்டம், புனர்உற்பவ காலத்துச் சீவர்கள் பிறப்பெடுக்கும் பழமையான அண்டம், சிவப்பேறு பெற்று மீளாது உறையும் முத்தர்கள் வதியும் அண்டம், ஆசையுள்ள உயிர் தேகம் விட்டபின் உறையும் அண்டம், பூத உடலோடு சீவர்கள் வாழும் அண்டம், மிகுந்த வேட்கையுடையார் வாழும் அண்டம் ஆகிய ஒன்பது அண்டங்களும் ஐந்தொழிலும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவரும் சிவத்தின் ஒரே ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஏகாந்தமாம். இவை தனியாக இருக்கக்கூடிய பிரமாண்டத்தின் கண்ணவாம். இவை யனைத்தும் சிவனது ஆளுகைக்கு உட்பட்டவை.

2729 வேதங்கள் ஆட மிகுஆ கமம் ஆடக்
சீதங்கள் ஆடக் கிளர்அண்டம் ஏழாடப்
பூதங்கள் ஆடப் புவனம் முழுதாட
நாதம்கொண் டாடினான் ஞானாந்தக் கூத்தே (8)

வேதங்களின் அறிவு ஆட, மிகுந்திருக்கின்ற ஆகமங்களின் அறிவு ஆட, கீதங்களின் அறிவு ஆட, ஆதார சக்கரங்களினால் வரும் ஏழுவகை அறிவும் ஆட, ஐம்பூத காரிய அணுக்களின் அறிவு ஆட, இருநூற்று இருபத்து நான்கு புவனங்களில் பெறும் அறிவு ஆட, ஞானத்தை அளிக்கும் ஆனந்தக் கூத்தைச் சிவன் நாதசத்தியைக் கொண்டு ஆடினான். (ஆடுதல் - தொழிற்படுதல்; புடைபெயர்தல். வேதம் - வாழ்க்கை நூல் ஆகமம் - வழிபாட்டு நூல்.)

2730 பூதங்கள் ஐந்தில் பொறியில் புலன்ஐந்தில்
வேதங்கள் ஐந்தின் மிகும்ஆ கமந்தன்னில்
ஓதும் கலைகாலம் ஊழியுடன் அண்டப்
போதங்கள் ஐந்தில் புணர்ந்தாடும் சித்தனே. (9)

ஐம்பூதங்களிலும், ஐம்பொறிகளிலும், ஐம்புலன்களிலும், ஐந்து வேதங்களிலும் மிகுந்த எண்ணிக்கையுடைய ஆகமங்களிலும் ஓதுதற்குரிய பல கலைகாலம் ஊழிகளோடு பல்வகை அண்டங்களிலுள்ள ஐவகை அறிவுகளிலும், கலந்த சித்த மூர்த்தியாகிய சிவன் அவற்றினூடே ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

2731 தேவர் சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரர்
மூவர்கள் ஆதியின் முப்பத்து மூவர்கள்
தாபதர் சத்தர் சமயம் சராசரம்
யாவையும் ஆடிடும் எம்மிறை யாடவே. (10)

ஒளியுடலில் சஞ்சரிப்போர், வானுலக வாசிகள், மானிடர், அறிவு உடலில் சஞ்சரிக்கும் சித்தர், கந்தருவர், பிரமன், விஷ்ணு உருத்திரர் ஆகிய மூவர், பன்னிரு ஆதித்தர், பதினேர் உருத்திரர், எட்டு வசுக்கள், இரு மருத்துவர் ஆகிய முப்பத்து மூவர், தவசிகள் ஏழு முனிவர்கள் ஆகியோர் சமயம், இயங்கும் உயிர் வருக்கம், இயங்கா உயிர் வருக்கம் ஆகிய யாவும் எம்இறையாகிய சிவன் ஆட ஆடிடும்.

8-C. சுந்தரக்கூத்து

(அஃதாவது, சொற்பதமாகிய பிரணவத்தில் நடிக்கும் அழகிய கூத்து)

சுந்தரக் கூத்து.

2732 அண்டங்கள் ஏழினுக்கு அப்புறத்து அப்பால்
உண்டென்ற சத்தி சதாசிவத்து உச்சியின்மேல்
கண்டம் கரியான் கருணை திருவுருக்
கொண்டுஅங்கு உமைகாணக் கூத்துஉகந் தானே.

(11)

மூலாதாரம் முதல் சகஸ்ரதளம் ஈறாக உள்ள ஏழு
அண்டங்களுக்கு அப்பாலாய் சதாசிவத்தின் உச்சியின்மேல்.
விளங்கும் சத்தியின் இடமாக நீலகண்டப் பெருமான் கரு
ணையே வடிவாகக் கொண்டு அவ்விடத்தில் தன்னில் பிரிந்த
சத்தியாகிய உமையம்மை காணும்படியாகத் திருக்கூத்தை
விரும்பி ஆடினான்.

2733 கொடுகட்டி பாண்டரங் கோடுசங் காரம்
நடம் எட்டோடு ஐந்துஆறு நாடியுள் நாடும்
திடம்உற்று எழும்தேவ தாருவும் தில்லை
வடம் உற்ற மாவனம் மன்னவன் தானே.

(12)

கொடுகொட்டி, பாண்டரங்கம், கோடு, சங்காரம்
ஆகியவற்றையும் எட்டு வகையான நடனத்தோடு ஐந்து
வகை நடனத்தையும் ஆறு வகையான நடனத்தையும் இடை,
பிங்கலைசுழுமுனை வழியாகக் கண்டு அறியவும் இனி
தேவதாரு வனம், தில்லை வனம், ஆலவனம் ஆகியவற்றிலும்
நடராசப் பெருமான் சிறந்து விளங்குவான்.

2734 பரமாண்டத்து ஊடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத்து ஊடே படரொளி ஈசன்
பரமாண்டத்து ஊடே படர்தரு நாதம்
பரமாண்டத்து ஊடே பரன்நடம் ஆடுமே.

(13)

பரமாண்டம் எனப்படும் அப்பால் அண்டத்தூடு பரா சத்தியாகிய வனப்பாற்றலின் திருவடி காணப்படும். அவ் வண்டத்து ஊடு நனிமிகு ஒளியுடைய ஆண்டவன் காணப் படுவன். அதனூடு ஓசை மெய்யாகிய நாதம் காணப்படும். அவ் அண்டத்தூடு பரனாகிய சிவபெருமான் நடமாடி அருள்கின்றனன்.

2735 அங்குசம் என்ன எழுமார்க்கம் போதத்தில்
தங்கிய தொந்தி எனும்தாள ஒத்தினில்
சங்கரன் மூலநா டிக்குள் தரித்தாடல்
பொங்கிய காலம் புகும்போகல் இல்லையே. (14)

அங்குசம் போன்று எழுகின்ற நாத சம்மியத்தில், சீவ அறி வில் பொருந்திய தொம்தீம் எனத் தட்டும் தாள ஒத்தினில், சங்கரன் சுழுமுனையாகிய மூல நாடியில் நிலை பெற்று ஆடல்புரியும் காலத்தில் மனம் புறம் போதலை விட்டு அடங்கிவிடும். (தொந்தி-தாள ஒலி, சங்கரன்-சுகத்தைச் செய் பவன், சிவன்.)

2736 ஆன்நத்தி யாடி பின்நவக் கூத்தாடிக்
கான்நத்தி யாடிக் கருத்தில் தரித்தாடி
மூனச் சுழுமுனையுள் ஆடி முடிவில்லா
ஞானத்துள் ஆடி முடித்தான் என் நாதனே. (15)

சீவர்களாகிய பசுக்களின் அறியாமையைப் போக்க விரும்பி ஆடி, அறிவு பெற்றபின் சீவர்களிடம் ஒன்பது வகையாகப் பொருந்தி ஆடி, சீவர்களிடம் அஞ்ஞான மான காட்டில் விரும்பி ஆடி, அவரது கருத்தினில், பொருந்தி ஆடி மூன்று நாடிகளும் பொருந்தும் இடமான சுழுமுனையுள் ஆடி எல்லையில்லாத சிவஞானத்தில் ஆடல் பொருந்தி எனது சீவ போதத்தைக் கெடுத்து அருளினான் என் நாதனாகிய சிவபெருமான்.

2737 சத்திகள் ஐந்தும் சிவபேதம் தான்ஐந்தும்
முத்திகள் எட்டும் முதலாம் பதம் எட்டும்
சித்திகள் எட்டும் சிவபதம் தான்எட்டும்
சுத்திகள் எட்டுஈசன் தொல்நடம் ஆடுமே. (16)

ஐந்து சத்திகளிலும் சிவபேதங்களாகிய ஐந்திலும், அஷ்டமூர்த்தம் லயமடையும் நிலை எட்டிலும், அந்நிலையில் அறிவு குன்றாமல் நிற்கும் நிலைகள் எட்டிலும், அணிமாதிரி சித்திகள் எட்டிலும், அஷ்டமூர்த்தத்தில் ஒன்றுக்கொன்று மேலான நிலைபொருந்திய நிலை எட்டிலும், சத்திகள் எட்டிலும் இறைவனாகிய சிவன் பொருந்தி நமமாடுகின்றான்.

2738 மேகங்கள் ஏழும் விரிகடல் தீவேழம்
தேகங்கள் சூழும் சிவபாற் கரன் ஏழும்
தாகங்கள் ஏழும் சாந்திகள் ஏழும்
ஆகின்ற நந்தி அடிக்கீழ் அடங்குமே

(17)

மேகங்கள் ஏழும், கடல்கள் ஏழும், தீவுகள் ஏழும், தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாவரம் ஆகியவற்றின் உடல்கள் ஏழும், சிவபாஸ்கர உருவங்கள் ஏழும், ஏழு நாவிணையுடைய தீயும், ஏழுவகை அடக்கமும் எல்லாமாய் ஆகின்ற சிவபிரானது திருவடியின்கீழ் அடங்கும். (தொகை குறிப்புக்கள் சிலவற்றில் சுருத்து வேறு பாடுகள் உள்ளன.)

8.D.பொற்பதிக் கூத்து

(சிரசின்மேல் பொன்ஒளியில் விளங்குவது பொற்பதிக் கூத்து. பொற்பதி-பொன் ஒளி விளங்கும் சிரசு. இதுவே பொன்னம்பலமாகும்.)

2739 தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற்கு உச்சியில்
அற்புத மானதோர் அஞ்ச முகத்திலும்
ஒப்பில்பே ரின்பத்து உபய உபயத்துள்
தற்பரன் நின்று தனிநடம் செய்யுமே

(18)

சதாசிவத் திருமேனியில் அற்புதமான அஞ்சமுகத்திலும் ஒப்பற்ற பேரின்பம் தரவல்ல உருவம், அருவருவம், அருவம் ஆகிய நலந்தரு பேதத்துள்ளும் அந்த மேலான சிவன் பொருந்தி ஒப்பற்ற நுனத்தைப் புரிந்தருள்கின்றான்.

2740 அடியார் அரனடி ஆனந்தம் கண்டோர்
 அடியார் ஆனவர் அத்தருள் உற்றோர்
 அடிஆர் பவரே அடியவர் ஆமால்
 அடியார்பொன் அம்பலத்து ஆடல்கண் டாரே.

(19)

சிவபெருமான் திருவடி இன்பத்தினைத் திருவருளால் கண்டோர் மெய்யடியார் ஆவர். சிவபெருமானின் திருவடிக் கீழுறப் பெற்றோர் அருள் அடியார் ஆவர். திருச் சிற்றம்பலமாகிய பொன்னம்பலத்தின்கண் நிகழும் திருக் கூத்தினைக் கண்டோர் சிவனடியாராவர். இவர்கள் மெய்யே அருள்திரு மேவு சிவம் நான்மை முன் பெய்யடியார் நானிலையர் பேசு எனப்படுவார்.

(அத்தர்-சிவன். அடி ஆர்பவர்-அடி சேர்ந்தார்.)

2741 அடங்காத என்னை அடக்கி அடிவைத்து
 இடம்காண் பரானந்தத் தேஎன்னை இட்டு
 நடந்தான் செய்யுநந்தி நன்ஞானக் கூத்தன்
 படம்தான்செய்து உள்ளுள் படிந்திருந் தானே. (20)

இந்திரிய வயப்பட்டு மனம் அடங்கப் பெறாதிருந்த என்னை அடங்கும் படியாகத் தனது திருவடியைப் பதிப்பித்து, சீவ சத்தியைப் பெருக்கும் ஒளியை நல்கிப் பேரின்பத்தில் என்னைத் திணைக்கச் செய்து, அவ்வொளியில் நிலைபெற்று நன்மையைத் தரும் ஞான நடனத்தைப் புரியும் கூத்தப்பிரான் சித்திரம்போல் என்னை அசைவற்று இருக்கச் செய்து எனது உள்ளத்தில் நிலைபெற்று விளங்கினான். (நிட்டையில் கூட்டுவித்தனன் என்பதாம்).

2742 உம்பரில் கூத்தனை உத்தமக் கூத்தனைச்
 செம்பொன் திருமன்றுள் சேவகக் கூத்தனைச்
 சம்பந்தக் கூத்தனைத் தற்பரக் கூத்தனை
 இன்புற நாடிஎன் அன்பில்வைத் தேனே. (21)

ஆகாயத்தில் நடனம் செய்பவனை உத்தமரிடம் நடனம் செய்பவனை, செம்மையாகிய பொன்னொளி விளங்கும் ஆகாயத்தில் பிரபஞ்சப்போர் நடத்தும் சீவனுக்குத் துணை வீரனாக இருந்து நடிப்பவனைச் சீவர்களோடு உறவு கொண்டு நடிப்பவனை, தத் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாய் ஆன்மாவில் நடிப்பவனை இன்பம் பெற வேண்டி எனது அன்பில் பதித்து வைத்தேன். (சேவகன்-துணை வீரன்.)

2743 மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுள் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே. (22)

மூலாதார சுவாதிட்டானச் சக்கரங்களில் செவ்வொளியில் நடிப்பவனும், செறிவுடைய அஞ்ஞான இருளில் அநாகதச் சக்கரத்தில் நடிப்பவனும், பல நிறங்களோடு விளங்கும் சகஸ்ரதளத்தில் ஒளிக் கிரணங்களோடு கூடி நடிப்பவனும் துவாத சாந்த வெளியில் சோதியாக விளங்கிச் சிவானந்தத்தை விளைக்கும் கூத்தனும், அங்கு மாற்றுக் குறையாத பொன்னொளியில் விளங்குபவனும் ஆகிய கூத்தப்பெருமானை யார் முழுதும் உணர்ந்து உரைக்க வல்லவராவர்.

2744 விம்மும் வெருவும் விழும்எழும் மெய்சோரும்
தம்மையும் தாமறி யார்கள் சதுர்கெடும்
செம்மை சிறந்த திருஅம் பலக்கூத்துள்
அம்மலர்ப் பொற்பாதத்து அன்புவைப் பார்கட்கே
(23)

நன்மை மிக்க ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் நடனத்தில் அத்திருவடிக் கமலத்துக்கு அன்பு கொண்ட வர்க்கு, காதலால் மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாகும். பின் பயம் உண்டாகும். பத்தியால் விழுதலும் எழுதலும் ஆகும். உடல்

தளர்ச்சி பெறும். தம் பஞ்சேந்திரிய அறிவு கெட்டுத் தம் நினைவு அறும். அதனால் தமது சாமர்த்தியமும் குறைந்துபோகும். திரு அம்பல நடனத்தைக் கண்டவர்க்கு உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகள் கூறயவாறு.

2745 தேட்டறும் சிந்தை திகைப்பறும் பிண்டத்துள்
வாட்டறும் கால்புந்தி யாகி வரும்புலன்
ஓட்டறும் ஆசை அறும்உளத்து ஆனந்த
நாட்ட முறுக்குறும் நாடகங் காணவே. (24)

சிவ நடனத்தைத் திரு அம்பலத்தில் காணவே புறம் சென்று ஒன்றைத் தேட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கெடும். நாடுகின்ற சிந்தை ஒன்றைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் செயலை விடுத்து நிற்கும். உடல் நினைவின்மையால் உடலால் வரும் தளர்ச்சி நீங்கும். பிராணன் பிரமப் புழையை நோக்கிப் பாய்வதில் உண்டாகும் உணர்வில் புத்தி செம்மையாக இருக்கும். அதனால் ஐம்புனல் அறிவும் பொருந்தா. மனம் புறம் செல்லாமையின் ஒருவித ஆசையும் உண்டாகாது. உள்ளத்தில் ஆனந்தம் பெருகும். உயிரில் சிவ நடத்தைக் காண விருப்பம் மேலும் முதிர்ந்து நிற்கும். (இதுமுன் மந்திரத் தொடர்ச்சியாக மெய்ப்பாட்டு அனுபவம் கூறிய தாம்.)

2746 காளியோடு ஆடிக் கனகா சலத்துஆடிக்
காளியோடு ஆடிக் குவலயத் தேஆடி
நீடிய நீர்தீகால் நீள்வான் இடையாடி
நாளுற அம்பலத் தேயாடும் நாதனே. (25)

காளியுடன் ஆடி, பொன்மலையில் நடனம் ஆடி, பேய் களுடன் நடனம் ஆடி, பூமியில் நடனம் ஆடி, நீண்டு கிடக்கும் நீரிலும், நெருப்பிலும், காற்றிலும் பரந்துள்ள ஆகாயத் திலும் நடனம் ஆடி, சீவர்கள் நீண்ட வாழ்நாள் பெற, ஆகாயத்தே இருந்து நடனம் புரிபவன் சிவனாவான்.

(காளி-வாயுவைச் செலுத்தும் சத்தி.)

2747 மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கனல்
 கூரும்இவ் வானின் இலங்கைக் குறியுறும்
 சாரும் திலைவனத் தண்மா மலயத்தாடு
 ஏறும் சுழுமுனை இவைசிவ பூமியே. (26)

சகஸ்ர தளமாகிய மேருவில் சுழுமுனை நாடியும் மேல்
 விளங்கும் இடை நாடியும் பிங்கலை நாடியும் ஆகிய மூன்
 றும் மிக்குள்ள ஆகாயத்தில் பூமியின் தொடர்பின்றி விளங்
 கும் தீவாகிய இலங்கை போல் உடம்பின் தொடர்பின்றி
 விளங்கும் இடைகலை பிங்கலையாகிய இரு நாடிகளும்
 இதயமாகிய தில்லை வனத்தை வளைத்துக் குளிர்ச்சி
 பொருந்திய சகஸ்ரதளமாகிய மலை உச்சியில் ஏறிச் சுழு
 முனையோடு விளங்கும். ஆதலால் இதயமும் சகஸ்ரதளமும்
 ஆகிய இரண்டும் சிவன் விளங்கும் இடங்களாகும்.

2748 பூதல மேருப் புறத்தான தெக்கணம்
 ஒதும் இடைபிங் கலைஒண் சுழுமுனையாம்
 பாதி மதியோன் பயில்திரு அம்பலம்
 ஏதமில் பூதாண்டத்து எல்லையின் ஈறே. (27)

பூமியும் மேருவும் அதன் புறத்துள்ள தென் பாகமும்
 சொல்லப் பெறுகின்ற இடைநாடியும், பிங்கலை நாடியும்
 ஒளி பொருந்திய சுழுமுனை நாடியும் ஆகும். இச்சுழுமுனை
 நாடியே அர்த்த சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமான்
 நடிக்கின்ற திரு அம்பலமாகும். பூதாண்டத்தின் எல்லையும்
 இதுவே ஆகும்.

8 E. பொற்றில்லைக் கூத்து

(ஆறு ஆதாரங்களின் ஒளிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து,
 நெற்றிக்கு நேரே விளங்கும் பொன் ஒளியில் ஆடும் கூத்து,
 பொன் தில்லைக் கூத்து.)

2749 அண்டங்கள் ஒரேமும் அம்பொற் பதியாகப்
பண்டை ஆகாசங்கள் ஐந்தும் பதியாகத்
தெண்டினில் சத்தி திருஅம் பலமாகக்
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (28)

மூலாதாரம் முதல் சகஸ்ரதளம் முடியவுள்ள ஏழு
அண்டங்களும் அழகிய பொன்னம்பலமாக, பழமையான
ஐவகை ஆகாயங்களும் அவன் நடக்கும் இடமாக அக்கினி
களையில் விளங்கும் சத்தியே திரு அம்பலமாகக் கொண்டு
மேலான சோதி வடிவான பெருமான் கூத்தை விரும்பி
நடிக்கின்றனன்.

2750 குரானந்த ரேகையாய்க் கூர்ந்த குணமாம்
சிரானந்தம் பூரித்துத் தென்திசை சேர்ந்து
புரானந்த போகனாய்ப் பூவையும் தானும்
நிரானந்த மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே. (29)

குருவால் உணர்த்தப் பெற்று இன்பமாய் விளங்கும்
சந்திர மண்டல ஒளியாய் மிகுந்த நன்மையைத் தரும்
மேலான ஆனந்தத்தைப் பெருக்கி, சந்திர களையில்
விளங்கும் சிவம் வலப்பால் சூரிய கலையை அடைந்து
உடம்பில் இன்பம் அளிப்பனவாய் சத்தியோடு இருந்து
நித்தியமான இன்பத்தை விளைக்கும் நடனத்தைச்
செய்தருளினான். (குரு+ஆனந்தம்=குரானந்தம்.)

2751 ஆதி பரன்ஆட அங்கைக் கனலாட
ஓதும் சடையாட உன்மத்த முற்றாடப்
பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட
நாதமோடு ஆடினான் நாதாந்த நட்டமே. (30)

ஆதி பரனாகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளக் குறிப்பு நேர்
பட அவன் திரு அங்கையின்கண் விளங்கும் கனலாடிற்று.
அணைத்திற்கும் அருட் புனலிடமாக விளங்கும் திருச்சடை
யும் ஆடிற்று. அச்சடை எல்லாராலும் போற்றிப் புகழப்படு

வது ஒன்று. அத்திருச்சடையின் கண் காணப்படும் உன்மத்தம் ஆகிய ஊமத்த மலரும் ஆடிற்று. திருச்சடையில் திகழும் ஆருயிராகிய பாதி மதியும் ஆடிற்று. நில அண்டங் களும் ஆடின. அருஞ்சைவர் கொள்ளும் முப்பத்தாறாம் மெய்யாகிய நாதத்தின்கண் திருவருள் ஆற்றலுடன் சிறந்தாடினன். (இதனையே நாதாந்த நடனம் என்ப.)

2752 கும்பிட அம்பலத்து ஆடிய கோன்நடம்
அம்பரன் ஆடும் அகிலாண்ட நடமாம்
செம்பொருள் ஆகும் சிவலோகம் சேர்ந்துற்றால்
உம்பரம் மோனஞா னாந்தத்தில் உண்மையே. (31)

சீவர்கள் வணங்கி உய்யுமாறு அவரவர் சிதாகாய மண்ட லத்தில் ஆடிய மேலான நடனம், அழகிய சிவபரன் அகில அண்டங்களிலும் ஆடுகின்ற நடனமாகும். இதுவே செம் பொருள் நிலையாகும். இந்நிலையைப் பொருந்தி நின்றால் உம்முடைய பரநிலையில் மோனம் கைவரப்பெற்று ஞானத் தின் முடிவாம் பேறு உண்மையாகும்.

2753 மேதினி மூவேழ் மிகும்அண்டம் ஒரேழு
சாதக மாகும் சமயங்கள் நூற்றெட்டு
நாதமொடு அந்தம் நடானந்தம் நாற்பதம்
பாதியோடு ஆடிடும் பரன்இரு பாதமே. (32)

சிவபெருமானது இரு திருவடிகள் மூவேழ் உலகினையும் ஆட்டுவிப்பதாகும். ஒரேழ் அண்டத்தையும் ஆட்டுவிப்ப தும் அவையே. கைக் கொள்வோர் தகுதிக்கேற்ப படி முறை போன்று விரிந்த நெறிகள் நூற்று எட்டு, அவற்றையும் அவன் திருவடிகளே ஆட்டுவிக்கின்றன.

2754 இடையிங் கலைஇம வானோடு இலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாம் சுழுமுனை
கடவும் திஸ்வனம் கைகண்ட மூலம்
படர்பொன்றி என்னும் பரமாம் பரமே. (33)

உம்பிலுள்ள இடை பிங்கலையாகிய இரண்டும்
 சிரசில் இடப்புறம் பனிப்படலம் போல் விளங்கும் இமய
 மும், வலப்புறம் தீவுபோல் விளங்கும் இலங்கையுமாகும்.
 நடுவாகிய சுழுமுனை பரவெளியாகிய மேருவாம். இவற்
 றிற்கு வேர் யாவற்றையும் செலுத்தும் இதயா காசமான
 தில்லை வனமாகும். இத்துணையும் வியாபித்து மேல்
 செலுத்துபவன் பரன் என்னும் சிவமேயாகும்.

2755 ஈறான கன்னி குமரியே காவிரி
 வேறாம் நவதீர்த்தம் மிக்குள்ள வெற்புஏழுள்
 பேறான வேதா கமமே பிறத்தலான்
 மாறாத தென்திசை வையகம் சுத்தமே. (34)

பாரதத்தின் தென்கோடியான கன்னியாகுமரிதாவிரி,
 இவற்றுக்கு வேறான ஒன்பது தீர்த்தங்கள் ஏழுமலைகள்
 ஆகிய இடங்களில் பெறுதற்கரிய வேதங்களும் ஆகமங்களும்
 தோன்றுதலால் நிலையான பூமியின் தென்பாகம்
 சுத்தமுள்ளதாகும்.

2756 நாதத் தினில் ஆடி நாற்பதத் தேயாடி
 வேதத்தில் ஆடித் தழல்அந்தம் மீதாடி
 போதத்தில் ஆடி புவனம் முழுதாடும்
 தீதற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே. (35)

தீமையே யில்லாத தேவ தேவனாகிய சிவபிரான் நாதத்
 தொனியில் ஆடி, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்
 என்னும் நான்கு பாதங்களிலும் ஆடி, வேதத்தில் ஆடி,
 அக்கினி கலையின்மீது ஆடி, சீவரது அறிவினில் நின்று
 ஆடி இருநூற்று இருபத்து நான்கு புவனங்களிலும்
 பொருந்தி ஆடினான்.

2757 தேவரோடு ஆடித் திருஅம்பலத்து ஆடி
 மூவரோடு ஆடி முனிசனத் தோடுஆடிப்
 பாவினுள் ஆடிப் பராசத் தியில் ஆடிச்
 கோவினுள் ஆடிடும் சுத்தப் பிரானே. (36)

தேவர்கள் அறிவினில் ஆடி, அறிவு ஆகாயத்தில் ஆடி, பிரமன்விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகியோரிடம் நின்று ஆடி, முனிவர்களோடு ஆடி, செய்யுட் கருத்தினில் ஆடி, மேலான பராசத்தியின் இடமாக ஆடி, ஆன்மாக்களிடம் அவரது அறிவினில் பொருந்தி நடிப்பவனாக உள்ளான் சிவ பெருமான். (கோ-ஆன்மா.)

2758 ஆறு முகத்தில் அதிபதி நான் என்றும்
கூறு சமயக் குருபரன் நானென்றும்
தேறினர் தெற்குத் திருஅம்ப லத்துளே
வேறின்றி அண்ணல் விளங்கிநின் றானே. (37)

ஐந்து முகத்தோடு அதோ முகத்தையும் சேர்த்து ஆறு முகங்களோடு கூடிய சிவனார் தாம் என்றும், சமயம் கூறும் குருவும் தாமே என்றும் சிரசின் தென்புறத்திலுள்ள ஆகாயத்தினுள்ளே ஆத்ம சொருபத்தைச் சாதகர் அறிந்தனர். இவ்வுண்மையை அறிபவரிடம் சிவபெருமான் வேறின்றி உடனாய் உணரப்படுபவனாக உள்ளான். (ஆறுமுகம்-ஈசானம், தற்புடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம், அதோமுகம்.)

2759 அம்பலம் ஆடரங் காக அதன்மீதே
எம்பரன் ஆடும் இருதாளின் ஈரொளி
உம்பர மாம்ஐந்து நாதத்து ரேகையுள்
தம்பத மாய்நின்று தான்வந் தருளுமே. (38)

திருச்சிற்றம்பலமே ஆடும் அரங்கமாகக் கொண்டு அதன்கண் எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான் திருக்கூத்து இயற்றுகின்றனன். எம்பெருமான் தன் இரண்டு திருவடிகளிலும் இருபெரும் அறிவொளி தோன்றுமாறு திருக்கூத்து இயற்றுகின்றனன். இருபெரும் ஒளி நூலுணர்வும் நுண் உணர்வுமாகும். மேலோங்கி ஒளிரும் ஐவகை ஓசையின் கோட்டின் கண்ணும் நின்று திருக்கூத்து இயற்றுகின்றனன். அம்மட்டோ? அவ்வோசைகள் திகழும் தூமாயையினையே

தன் நேர் நிலையாகக் கொண்டு எழுந்தருளி வந்து அருள்
கின்றனன். (நூலுணர்வு-அபரஞானம், நுண்ணுணர்வு-
பரஞானம்)

2760 ஆடிய காலும் அதிற்சிலம்பு ஓசையும்
பாடிய பாட்டும் பலவான நட்டமும்
கூடிய கோலம் குருபரன் கொண்டாடத்
தேடியு ளேகண்டு தீர்ந்தற்ற வாறே. (39)

திருக்கூத்துப் புரியும் திருவடியும், அத்திருவடிக்கண்
கிடந்து ஒலிக்கும் மறைச்சிலம்பு ஒலியும், அச்சிலம்
பொலியின் விரிவாகக் காணப்படும் திருமுறைத் திருப்
பாட்டுக்களும் அத் திருப்பாட்டுக்களின் மறைப்
பொருளாய் விளங்கும் பலவகையான திருநடனங்களும்
சிவபெருமான் திருவருளால் புரிந்தருளுகின்றனன். அதன்
பொருட்டுக் கொண்டருளிய திருக்கோலமும் பலவாம்.
அவ்வகை அருள் திருக்கோலங்களைக் கொண்டு வருபவன்
குருபரன். அவ்வாறு வருவதும் மெய்யுணர்வினர்
கொண்டாடுதற் பொருட்டாம்; உய்தற்பொருட்டுமாம்.
அவனைத் திரு வருளால் அடியேன் உணர்வின் உள்ளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன். காண்டலும் அற்றது பிறப்பு.
உற்றது சிறப்பு. சிறப்பெனினும் திருவடிப்பேறு எனினும்
ஒன்றே. (மறைப்பொருள்-மந்திரப்பொருள்.)

2761 இருதயம் தன்னில் எழுந்த பிராணன்
கரசர ணாதி கலக்கும் படியே
அரதன மன்றினில் மாணிக்கக் கூத்தன்
குரவனாய் எங்கணும் கூத்துகந் தானே. (40)

மாணிக்கக் கூத்தன் என்று சொல்லப்படும் ஒப்பில் ஒரு
பெரும் முதன்மைக் கூத்தன் சிவபெருமான். அவன் திரு
வாலங்காட்டின்கண் மணிமன்றம் அணிபெறத் தணியாப்
பெருங்குத்தியற்றுகின்றனன். அவனே அனைவர்க்கும்
மெய்க்குறவன் ஆவன். மணிமன்றம்-ஐவகை மன்றினும்

முதன்மை வாய்ந்தது. ஏனை நான்கு மன்றங்களும் பொன், வெள்ளி, செம்பு, ஓலியம் எனப்படும். இவ்வைந்தும் ஒரு புடையொப்பாகச் 'சிவயநம்' என்னும் திரு ஐந் தெழுத் திணைக் குறிப்பதாகும். (ஐந்து சபைகளாவன: 1. இரத்தின சபை - திருவாலங்காடு. 2. பொற்சபை-சிதம் பரம். 3. வெள்ளி சபை-மதுரை. 4. தாமிரசபை-திருநெல் வேலி. 5. சித்திரசபை-திருக்குற்றாலம்.)

8F. அற்புதக் கூத்து

(சொல்ல வொண்ணாத பரவசத்தை அடையச் செய்வது அற்புதக் கூத்து.)

2762 குருவுரு வன்றிக் குனிக்கும் உருவம்

அருவுரு வாவது அந்த அருவே

திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வாளும்

உருவரு வாகும் உமையவள் தானே.

(41)

குருவின் திருவுருவை யல்லாமல் இடையறாது நினைத்து இன்புறும் திருவுரு வேறொன்றும் இன்று. குனித்தல்-இடையறாது நினைத்தல், தியானித்தல். கட்டிலனாகாத அருவ வடிவமாவது அருமை வாய்ந்த அக்குருவேயாகும். திரிபுரை என்னும் திருவருள் திகழ்ந்து விளங்குவதும் அக்குருவடிவே. உருவமாயும் அருவமாயும் உற்று விளங்குபவள் உமையவள் ஆவள்.

2763 திருவழி யாவது சிற்றம் பலத்தே

குருவடி வுள்ளாக் குனிக்கும் உருவே

உருஅரு வாவதும் உற்றுணர்ந் தோர்க்கு

அருள்வழி யாவதும் அவ்வழி தானே.

(42)

ஞானத்தை அடைவிக்கும் நெறியாவது சிரசுக்கு முன் னுள்ள ஆகாய மண்டலத்தில் ஒளியின் உள்ளாகத் தியானிக்கும் உருவமே யாகும். அப்போது அவ்வுருவமே மறைந்து

அருவமாவதும் அங்குப் பொருந்தி ஞான நெறியில்
செல்பவருக்கு அருள் சத்தி பதிதலும் அந்நெறியே யாகும்.

2764 நீரும் சிரசிடைப் பன்னிரண்டு அங்குலம்
ஓடும் உயிர்எழுந்து ஓங்கி உதித்திட
நாடுமின் நாதாந்த நம்பெரு மான்உகந்து
ஆடும் இடந்திரு அம்பலந் தானே. (43)

சிரசின்கண் உச்சிக்குமேல் பன்னிரண்டு விரற்கிடை
வரை உயிர்ப்பு எழுந்து ஓடும். ஆண்டு ஓங்கி எழுந்து
தோன்றிடுமாறு நீரும் நாடுமின். நாதமுடிவாகிய நம் பெ-
ருமான் மிக்க உகப்புடன் திருக்கூத்து ஆடும் இடம்
அதுவாகும். அதுவே திரு அம்பலமாகும். (திருவம்பலம்-
தில்லைச் சிற்றம்பலம். உயிர்-பிராணவாயு)

2765 வளிமேகம் மின்வில்லு வானகஞ்சை
தெளிய விசம்பில் திகழ்தரு மாறுபோல்
களிஒளி ஆறும் கலந்துடன் வேறாய்
ஒளியுரு வாகி ஒளித்துநின் றானே. (44)

வானமானது காற்றுக்கும் மேகத்துக்கும் மின்னலுக்கும்
வான வில்லுக்கும் இடி யோசைக்கும் இடங்கொடுத்துத்
தானும் தெளிந்த ஆகாயமாய் விளங்குவது போல, இறை
வனும் ஆனந்தத்தை விளைக்கும் ஆறுவகை ஒளியாகவும்
அவற்றுடன் கலந்தும் வேறாயும் ஒளிவடிவமாகிச் சீவர்
களுக்குப் புலனாகாமல் மறைந்து நின்று அருளுகின்றான்.

2766 தீமுதல் ஐந்தும் திசை எட்டும் கீழ்மேலும்
ஆயும் அறிவினுக்கு அப்புறம் ஆனந்தம்
மாயைமா மாயை கடந்துநின் றார்காண
நாயகன் நின்று நடஞ்செய்யும் ஆறே. (45)

ஐம்புத ஒளி அணுக்களிலும், எட்டுத் திசைகளிலும்
கீழும் மேலும், ஆராய்ந்து காணும் அறிவினைக் கடந்தும்

சிவானந்தம் உள்ளது. அது மாயையும் சுத்த மாயையும்
கடந்து நின்றவர் காணுமாறு, எமது தலைவன் நிலைபெற்று
நடனம் செய்யும் முறையாகும்.

2767 கூத்தன் கலந்திடும் கோல்வளை யாளொடும்
கூத்தன் கலந்திடும் கோதிலா ஆனந்தம்
கூத்தன் கலந்திடும் கோதிலா ஞானத்துக்
கூத்தனும் கூத்தியும் கூத்ததின் மேலே. (46)

கூத்தனாகிய சிவபெருமான் அழகிய புள்ளிகளையுடைய
வளையலை யணிந்து, கிளையுற விளங்கும் திருவருள்
அம்மையுடன் கலந்து ஆருயிர்கட்கு அளவிலா நலம்
உளமொடும் புரிகின்றனன். அவன்தன் திருவருட் கலப்பால்
குற்றமற்ற பேரின்பம் சீருறப் பெருகும். அவன் திரு
வடியுணர்வு எனப்படும் குற்றமில்லாத சிவஞான விளக்க
முண்டாகும். கூத்தனும் கூத்தியும் ஆகிய சிவனும் சிவையும்
திருக்கூத்தின்மேல் திருநோக்கம் கொண்டருளுகின்றனர்.

2768 இடம்கொண்ட சத்தியும் எந்தை பிரானும்
நடங்கொண்டு நின்றமை நானும் அறிந்தேன்
படங்கொடு நின்றஇப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலும் தாமாய்நின்று ஆடுகின் றாரே. (47)

சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தில் இருக்கும் சத்தியும்
அவளைப் பிரியாத எனது தந்தையாகிய சிவமும், என்னு
டைய சீவ ஒளியில் கலந்து விளங்குவதை நான் அறிந்தேன்.
மல மறைப்பினையுடைய சீவ கோடிகள் அனைத்துக்கும்
மல மறைப்பு நீங்கச் சிவசத்தி ஆடுகின்றமையை
உணர்ந்தேன்.

2769 சத்தி வடிவு சகல ஆனந்தமும்
ஓத்த ஆனந்தம் உமையவள் மேனியாம்
சத்தி வடிவு சகலத்து எழுந்துஇரண்டு
ஓத்த ஆனந்தம் ஒருநட மாமே. (48)

சீவர்கள் அடையத் தோன்றும் சகல வடிவமும் சத்தியின் வடிவமே யாகும். சீவனது அறிவில் சத்தாகவும் சித்தாகவும் ஆனந்தமாகவும் நிலை பெற்ற ஆனந்தமே உமையம்மையின் திருமேனியாகும். சத்தியினது வடிவு சீவர்களிடத்து விளங்கி, சீவனும் சிவனும் கலப்பதில் உண்டாகும் ஆனந்தமே ஒரு நடனமாகும். (இரண்டு - சத்தி - சிவ நடமிரண்டும்.)

2770 நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடைவெளி
உற்றுற்றுப் பார்க்க ஒளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரமன் இருந்திடம்
சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே. (49)

நெற்றியின்கண் நேர்நடுவாம் புருவமத்தியில் காணப் படும் இடைவெளி தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலமாகும். ஆண்டு உற்று உற்றுப் பார்க்க ஒளிவிடு மந்திரம் 'சிவ சிவ' என்னும் செந்தமிழ்த் திருமறையாகும். பற்றற்றார் பற்றுக்குப் பற்றாய் நிற்பவன் சிவபெருமான். அவனே பரமன். அவன் உடனாக இருக்கும் இருப்பிடம் மேல் ஓதிய புருவநடுவாகிய தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலமென்று திருவருளால் தேர்ந்து தெளிந்து கொண்டேன் என்க.

2771 அண்டங்கள் தத்துவ மாகிச் சதாசிவம்
தண்டினில் சாத்தவி சாம்பவி ஆதனம்
தெண்டினில் ஏழும் சிவாசன மாகவே
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (50)

அண்டங்களும் அவற்றின் அடக்கமாகிய தத்துவங்களாகும் அருளோன், ஆண்டான், அரன், அரி, அயன் என்னும் ஐம்பெரும் நிலைகளும் சத்தியின் வடிவாயுள்ள சாத்தவி, சாம்பவி என்னும் இரண்டும் கூடிய ஏழுநிலைகளும் அடைவுபட - முறைமையாய்ச் சிவன் இருக்கையாகும். அவ் ஏழு நிலைகளும் இருக்கையாகக் கொண்டு பரஞ்

சோதியாகிய விழுத்திணைச் சிவன் திருக்கூத்து உகந்தனன்.
(தெண்டிணில் - முறைமையினில்.)

2772 மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர்
நன்றிது தான்இதழ் நாலொடு நூறவை
சென்றுஅது தான்ஒரு பத்திரு நூறுள
நின்றது தான்நெடு மண்டல மாமே. (51)

செம்பொன் அம்பலம் - தில்லைச் சிற்றம்பலம் முதலிய
மன்று நிறைந்த திருவிளக்கொளி போன்று கதிர் காலும்
பெரு மலர். இது நன்மை தரும் மென்மை மலராகும். இதன்
இதழ்கள் நூற்று நான்கெனவும் இருநூற்றுப் பத்தெனவும்
கூறப்படும். இம் மலர்கள் ஆறா தாரத்துக் காணப்படும்
என்ப. இவையனைத்தும் சிவபெருமான் நின்றருளும் நெடு
மண்டலமாகும்.

2773 அண்டம் எழுகோடி பிண்டம் எழுகோடி
தெண்டிணை சூழ்ந்த திசைகள் எழுகோடி
எண்டிசை சூழ்ந்த இலிங்கம் எழுகோடி
அண்ட நடஞ்செயும் ஆலயம் தானே. (52)

அளவில்லாத எழு - கோடி அண்டங்களும் அவை
போன்று எழு கோடிப் பிண்டங்களும் தெளிந்த திரையையு
டைய கடலாற் சூழப்பட்ட திசைகளும் விளங்கும்
எழுகோடித் தீவுகளும் எட்டுத் திசைகளிலும் காணப்படும்
அளவில்லாத சிவக் கொழுந்து எனப்படும் சிவலிங்கங்களும்
எழு கோடி என்ப. இவ்விடங்கள் அனைத்தும் அண்டனா
கிய சிவபெருமான் நடனம் செய்யும் திருக்கோவில்களாகும்.

2774 ஆகாச மாம்உடல் அம்கார் முயலகன்
ஏகாச மாம்திசை எட்டும் திருக்கைகள்
மோகாய முக்கண்கள் மூன்றொளி தானாக
மாகாய மன்றுள் நடஞ்செய்கின் றானே. (53)

கூத்தப்பெருமானது உடல் ஆகாய மயமானது. அந்த ஆகாய வெளியிலுள்ள கார் இருளே முயலகனாம். மேலாடை போன்று காணப்படும் எட்டுத் திசைகளும் அவனது கைகள். சீவர்கள்மேல் விருப்பத்தைக் காட்டும் மூன்று கண்களும் சோம சூரிய அக்கினியாக அறிவுப் பெருவெளியில் நடஞ் செய்பவனாக அவன் உள்ளான்.

2775 அம்பல மாவது அகில சராசரம்
அம்பல மாவது ஆதிப் பிரானடி
அம்பல மாவது அப்புத்தீ மண்டலம்
அம்பல மாவது அஞ்செழுத் தாமே (54)

அனைத்து உலகின்கண் காணப்படும் இயங்குதிணை நிலைத்திணைப் பொருள்கள் முற்றும் சிவபெருமான் திருக்கூத்து இயற்றும் திரு அம்பலமாகும். ஆதியாகிய நடப் பாற்றலையுடைய நாயகன் திருவடியும் அம்பலமாகும். நீர் மண்டலம் தீமண்டலம் (இனம் பற்றி ஏனைய பூதங்கள்) ஆகியவைகளும் அம்பலமாகும். மெய்ம்மை அம்பலமாவது செந்தமிழ்த் திரு ஐந்தெழுத்தேயாம். (திரு ஐந்தெழுத்து அம்பலம் என்பதை முன்னரும் பார்த்தோம்)

2776 கூடிய திண்முழ வம்குழல் ஓமென
ஆடிய மானுடர் ஆதிப் பிரான் என்ன
நாடிய நற்கணம் ஆரம்பல் பூதங்கள்
பாடிய வாறுஒரு பாண்டரங் காமே. (55)

சிவ பெருமான் ஆடிய திருக்கூத்திணைக் காணும் பேறு திருவருளால் பெற்ற மானுடர் ஆண்டு முழங்கிய குட முழா வாகிய திண்ணிய முழவோசையினையும் புல்லாங்குழல் ஓசையினையும் பொலிவு பெறக் கேட்டனர். எல்லாம் ஓம் என்று ஒலிக்கும் நுண்மையினையும் உணர்ந்தனர். ஆதிப் பிரானென்று போற்றினர்.

சிவபெருமானையே நாடி நிற்கும் வரிசை யமைந்த நற்கணமும் பல்வேறு வகையான பூதகணங்களும் அவன் ஆடும் பாண்டரங்கக் கூத்தினைக் கண்டு பாடியாடித் தொழுதனர்.

2777 அண்டத்தில் தேவர்கள் அப்பாலைத் தேவர்கள் தெண்டிரை சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள் புண்டரி கப்பதப் பொன்னம் பலக்கூத்துக் கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வார்களே. (56)

வெவ்வேறாகிய அண்டங்களில் உள்ள தேவர்களும் ஏனைப் புற அண்டங்களிலுள்ள தேவர்களும் தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகங்களுக் குள்ள தேவர்களும் செந்தாமரை மலரை யொத்த திருவடித் தாமரையைத் தூக்கிப் பொன்னம் பலத்தின்கண்ணே முழுமுதற் சிவபெருமான் புரியும் திருக்கூத்தினைக் கண்டு தொழுது வழிபட்டனர். அதனால் அவரவர்தம் பெருநிலை யினை எய்தி யுள்ளார்கள். இன்னும் வழிபடுவதனால் மேனிலையும் அடைவார்கள்.

2778 புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலூறு மாபோல் களிக்கும் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க்கு எல்லாம் துளிக்கும் அருட் கண்ணீர் சோர்நெஞ் சுருக்கும் ஒளிக்குள்ஆ னந்தத்து அமுதூறும் உள்ளத்தே (57)

புளியினைக் கண்ணால் கண்டவுடன் நாவில் நீர் சுரப்பதுபோல் சிவானந்தத்தை அளிக்கும் திருக்கூத்தைச் சிரசின்மேல் கண்டவர்க்கு எல்லாம் இன்பக் கண்ணீர் முத்து முத்தாக விழும் சோர்வுடைய நெஞ்சமானது அன் பினால் உருகும். உள்ளத்தின்கண் உணரும் ஒளியாய்ச் சிவம் இன்பம் பெருக்கி நிற்கும். (சிவநுனத்தைக் கண்டவர் அடையும் நிலை கூறியவாறு.)

2779 திண்டாடி வீழ்கை சிவானந்த மாவது
உண்டார்க்கு உணவுண்டால் உன்மத்தம்

சித்திக்கும்

கொண்டாடு மன்றுள் குனிக்கும் திருக்கூத்துக்
கண்டார் வருங்குணம் கேட்டார்க்கும் ஓக்குமே (58)

திருநடனம் கண்டவர் கால்கள் பலமற்றுத் திண்டாடி
வீழ்தலே சிவானந்தத்தால் ஆவதாம். அவ்வாறு சிவானந்தத்தைப் பருகினவர்க்கு அக ஒளியில் பார்வை பதிந்து தன்னை மறந்த நிலை கிட்டும். யாவராலும் கொண்டாடப் பெறும் சிதாகாயத்தில் ஆடுகின்ற நடனத்தை அறிந்தவரது அருமையான இயல்பு பிரணவத் தொனியைக் கேட்டு நாதாந்தம் சென்றவர்க்கும் பொருந்தும். (உன்மத்தம்-உலகை மறந்திருக்கும் நிலை.)

2780 அங்கி தமருகம் அக்குமா லைபாசம்
அங்குசம் குலம் கபாலம் உடன்ஞானம்
தங்கு உபயந்தரு நீல மும்உன்
மங்கையோர் பாகமாய் மாநடம் ஆடுமே (59)

சிவபெருமான் திருக்கூத்துப் புரியுங்கால் கைக் கொள்ளும் பொருள்களும் துணையும் வருமாறு: மழு, உடுக்கை, சிவமணி, கயிறு, தோட்டி, முத்தலை வேல், நான் முகன் மண்டையோடு முதலியன. துணையர்க விட்டுப் பிரியாது திருவடி யுணர்வாகிய அழியா விழுப் பயனைத் தந்தருளத் தங்கும் நீலத்திருச் சடைக்கண்ணுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் மங்கையினை ஓர் உடம்பின்கண் ஒப்பில் ஒரு கூறாகக் கொண்டு மாநடம் புரிகின்றனன் சிவன்.

2781 ஆடல் பதினோர் உறுப்பும் அடைவாகக்
கூடிய பாதம் சிலம்புகைக் கொள்துடி
நீடிய நாதம் பராற்பர நேயத்தே
ஆடிய நந்தி புறம்அகத் தானே. (60)

நடனத்துக்குரிய பதினோர் உறுப்புக்களும் முறையாகப் பொருந்துமாறு பாதத்தில் சிலம்பும் கையில் உடுக்கையும் கொண்டு, நடிப்பதில் எழும் ஒலி சீவனை மேலான வற்றுக் கெல்லாம் மேலான பொருளிடையே செலுத்திய நந்தியானவன் புறத்திலும் அகத்திலும் விளங்குகின்றான். பாண்டரங்கம் என்ற கூத்து பதினோர் உறுப்புகளின் அசைவால் நடந்தது என்று கூறுவர்.

2782 ஒன்பதும் ஆட ஒருபதி னாறுஆட
அன்புறு மார்க்கங்கள் ஆறும் உடனாட
இன்புறும் ஏழினும் ஏழுஐம்பத் தாறுஆட
அன்பதும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே (61)

நடனத்தால் உருவம் நான்கு, அருவுருவம் ஒன்று, அருவம் நான்கு ஆகிய நலந்தரு பேதங்களும் ஆட எட்டுத் திசைகளும் அவற்றின் உள்திசை எட்டுமாகப் பதினாறு கோணங்களிலுள்ள திசைகளும் ஆட பத்தி மார்க்கங்களாகிய காணா பத்தியம், கௌமாரம், சாத்தம், செளரம், காளாமுகம், சைவம் ஆகிய ஆறும் உடன் ஆட, இன்பத்தைத் தரும் ஏழு ஆதாரங்களும், எழுவகைத் தோற்றமும் ஐம்பத்தாறு தேசமும் ஆட, அட்சர வடிவமாகவுள்ள ஐம்பது சத்திகள் இடமாகச் சிவானந்தக் கூத்தைப் பெருமான் ஆடிய ருளினான்.

2783 ஏழினில் ஏழாய் இகழ்ந்தெழுந்து ஏழதாய்
ஏழினில் ஒன்றாய் இழிந்துஅமைந்து ஒன்றாகி
ஏழினில் சன்மார்க்கம் எங்கள் பரஞ்சோதி
ஏழிசை நாடகத் தேஇசைந் தானே. (62)

சட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் ஆகிய இசை வகை ஏழினில் ஏழாயும், ஏழும் குறுகி, சரிகமபதநி என ஏழு எழுத்துக்களில் அவ்வாறாய் அவை மேலும் ஒன்றாய்க் குறுகி விளங்கும் போது ஒரே தொனியாய் அமைந்து பிரணவமாய் இவ்வகை

யாக, ஏழு இசையோடு கூடிய நாடகத்திலும் இசைந்
தருளினன்.

2784 மூன்றினில் அஞ்சாகி முந்நூற்று அறுபதாய்
மூன்றினில் ஆறாய் முதற்பன்னீர் மூலமாய்
மூன்றின்இ லக்கம் முடிவாகி முந்தியே
மூன்றிலும் ஆடினான் மோகாந்தக் கூத்தே (63)

மும் மண்டலங்களில் பஞ்சாக்கர வடிவாய் முந்நூற்று
அறுபது கலைகளாய் மும்மண்டலங்களிலும் உள்ள ஆறு
ஆதாரங்களாய், தூலம் குக்குமம் ஆகிய பன்னிரண்டு
ஆதாரங்களுக்கும் மூலமாய், அகர உகர, மகரம் என்ற
மூன்றும் ஒன்றாகி இம் மூன்றாலாய பிரணவத்தில் விருப்
பத்தைத் தரும் கூத்தை ஆடி நின்றருளினான்.

2785 தாமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை
மாமணி ஈசன் மலரடித் தாளிணை
வாமணி அன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங்
காமணி ஞாலம் கடந்துநின் றானே. (64)

அழியும் தன்மையுடைய தேவர்களது திருமுடிமேல்
உறைகின்ற வெண்ணீற்றொளியில் திகழும் ஈசனது மலர்
போன்ற திருவடிகள் அழகு பொருந்திய அன்புடையாரது
மனத்தில் விளங்குவனவாகும். அவ்வாறு விளங்கிக் கற்பகத்
தரு போன்று வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்ற பெருமான்
பூமியைக் கடந்து ஆகாயத்தில் விளங்குபவனாக உள்ளான்.

2786 புரிந்தவன் ஆடில் புவனங்கள் ஆடும்
தெரிந்தவன் ஆடும் அளவுளங்கள் சிந்தை
புரிந்தவன் ஆடில்பல் பூதங்கள் ஆடும்
எரிந்தவன் ஆடல்கண்டு இன்புற்ற வானே. (65)

எல்லாம் உணர்ந்த சிவன் ஆடினால் சிவத்துக்குக்
கீழாகவுள்ள இருநூற்று இருபத்திநான்கு புவனங்களும்

ஆடும். எங்கள் தியான ஆற்றலுக்கு ஏற்ப அவன் எங்கள் உள்ளத்தில் ஆடுவான். அவன் விரும்பி உள்ளத்தில் ஆடில் அவனுக்குக் கீழான பல்புதங்கள் ஆடித் தத்தம் நிலையினின்றும் விலகும். பேரொளிப் பிழம்பான சிவ நடனத்தைக் கண்டு சாதகன் இன்புற்ற முறை இதுவாகும்.

2787 ஆதி நடஞ்செய்தான் என்பர்கள் ஆதர்கள்
ஆதி நடஞ்செய்கை யாரும் அறிகிலர்
ஆதி நடமாடல் ஆரும் அறிந்தபின்
ஆதி நடமாட லாம் அருட் சத்தியே. (66)

அறிவில்லாதவர்கள் கூத்தப்பெருமான் நடனம் புரிந்தவன் என்று கூறுவார்கள். அப்படியாக அவன் நடனம் செய்ததைப் பார்த்தவர் யாரும் இல்லை. ஆதியான சிவன் அவரவர் உள்ளத்தில் நடிப்பதை அறிந்த பிறகு அருட் சத்தியே அவ்விதம் துணைபுரிந்து காணுமாறு செய்கிறது என்பதை அறிவர்.

2788 ஒன்பதோடு ஒன்பதாம் உற்ற இருபதத்து
அன்புறு கோணம் அசிபதத்து ஆடிடத்
துன்புறு சத்தியுள் தோன்றிநின்று ஆடவே
அன்புறு எந்தைநின்று ஆடலுற் றானே. (67)

சீவனும் சிவனும் நலந்தரு பேதமாகவுள்ள தப்பதம் தொம்பதம் என்ற இரு பதங்களுள் இன்பத்தை விளைவிக்கின்ற இடமாகிய அசிபதத்தில் பொருந்தி ஆடுவதற்காகவே சீவர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தரும் காளியாகிய சத்தியில் விளங்கி ஆடவே சீவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்ட பெருமான் ஆடல் புரிபவன் ஆயினான்.

2789 தத்துவம் ஆடச் சதாசிவம் தானாடச்
சித்தமும் ஆடச் சிவசத்தி தானாட
வைத்த சராசரம் ஆட மறையாட
அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே (68)

சிவ நடனத்தால் சகல தத்துவங்களும் ஆட, பிரமனா தியருக்கு மேலாகவுள்ள சதாசிவ மூர்த்தியும் ஆட, எல்லா வாசணைகளும் பொருந்தியிருக்கும் சித்த மண்டலம் ஆட, சிவத்தின் சத்தியும் ஆட, இவை பொருந்தும்படி வைத்த அசைவன அசையாதனவாகிய எல்லாம் ஆட, வேத சொரூபமான மூலாதாரத்திலுள்ள ஒளி ஆட, அத்தனாகிய சிவன் ஆனந்தக் கூத்து ஆடியருளினான்.

2790 இருவருங் காண எழில்அம் பலத்தே
உருவோடு அருவோடு ஒருரூபா ரூபமாய்த்
திருவருள் சத்திக்குள் சித்தன்ஆ னந்தன்
அருளுரு வாகிநின்று ஆடலுற் றானே. (69)

பதஞ்சலி, வியாக்கிர பாதர் ஆகிய இருவரும் காணும்படி அழகிய ஆகாயத்தில் உருவம் அருவம் அருவுருவமாய், திருவருள் சத்திக்குள் அறிவு மயமான ஆனந்தன் அருள்வடிவாக நின்று ஆடல் புரிந்தனன்.

2791 சிவமாடச் சத்தியும் ஆடச் சகத்தில்
அவமாட ஆடாத அம்பரம் ஆட
நவமான தத்துவம் நாதாந்தம் ஆடச்
சிவமாடும் வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே. (70)

சிவன் நடனம் செய்தமையால், பிரிவின்றி நிற்கும் சத்தியும் ஆடி, அதனால் நற்பயன் அளிக்காத தத்துவங்கள் ஆட, அசைவில்லாத ஆகாயம் ஆட உருவம் அருவுருவம் அருவமாகிய ஒன்பது தத்துவங்களும், அவற்றைக் கடந்து விளங்கும் நாதாந்தமும் ஆட வேதாந்த சித்தாந்தத்துள்ளே சிவம் ஆடுவதைக் காணலாம்.

2792 நாதத்தின் அந்தமும் நாற்போத அந்தமும்
வேதத்தின் அந்தமும் மெய்ச்சிவா னந்தமும்
தாதற்ற நல்ல சதாசிவா னந்தத்து
நாதப் பிரமம் சிவநட மாமே. (71)

நாதமாகிய ஒலியின் முடிவும் அவ்ஒலியால் பெறப்படும் நால்வகையான அறிவின் முடிவும் வேதத்தின் முடிவும் என்றும் உலைவின்றி நிலைபெற்று நிற்கும் மெய்ம்மைச் சிவபெருமானின் பேரின்பமும் திருவருள் நடனத்தால் வந்தெய்தும். குற்றமற்ற நன்மைக் கொள்கலமாம் அருளோனாகிய சதாசிவப் பேரின்பத்து நாதப் பிரமமாகிய ஓம் மறை சிவநடம்புரியும் தவநிலையாகும். (தாது - குற்றம்.)

2793 சிவமாத் திவர்திண் டாட்டமும் தீரத்
தவமார் பசுபாசம் ஆங்கே தனித்துத்
தவமாம் பரன்எங்கும் தானாக ஆடும்
தவமாம் சிவானந்தத் தோர்ஞானக் கூத்தே (72)

பிரமன், விஷ்ணு. உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் ஆகிய ஐவர்கள் சீவர்களைப் பிறவியில் செலுத்திய செயல் முடிவுற, தவம் பொருந்திய சீவனது பாசம் நீங்க, தவத்தின் விளைவாகிய சிவானந்தத்தில் ஞானமாகிய கூத்தினைத் தவத்தால் அடையப்பெறும் பரனாகிய சிவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து ஆடுவான்.

2794 கூடிநின் றானொரு காலத்துத் தேவர்கள்
வீடநின் றான்விகிர் தா என்னும் நாமத்தைத்
தேடநின் றான்திக முஞ்சுடர் மூன்றொளி
ஆடநின் றான்என்னை ஆட்கொண்ட வாறே. (73)

சிவன் என்னை ஆட்கொண்டபோது என்னோடு கூடி நின்றருளினான். சிறு தெய்வங்களின் ஆட்சியினின்றும் என்னை மீட்டான். விகிர்தா என்று அவன் நாமத்தைச் சொல்லி அழைத்தபோது வெளிப்பட்டு நின்றான். சோம சூரிய அக்கினியாகிய மூன்று ஒளிகளும் ஆடும்படி நிற்கின்ற சிவன் என்னை ஆட்கொண்டு அருளினான்.

2795 நாதத் துவம்கடந்து ஆதி மறைநம்பி
பூதத் துவத்தே பொலிந்தின்பம் எய்தினர்
நேதத் துவமும் அவற்றொடு நேதியும்
பேதப் படாவண்ணம் பின்னிநின் றானே. (74)

நாத தத்துவம் கடந்த நாதாந்த நிலையில் விளங்கும் ஆதிமறை நம்பியாகிய சிவன் சுவாதிட்டான மலரைப் பிரகாசப் படுத்தியபோது சீவர்கள் அங்குப் பொருந்தி உலக இன்பத்தை அனுபவித்தனர். ஆனால் அவன் பிரிக்கப்பட வேண்டிய தத்துவங்களில் பொருந்திப் பிரிப்பனவாகவும் சீவர்களோடு வேறுபடாதவாறு கலந்து நின்றருளினான்.

2796 ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்பர் அறிவிலர்

ஆனந்த மாநடம் ஆரும் அறிகிலர்

ஆனந்த மாநடம் ஆரும் அறிந்தபின்

தான் அந்தம் அற்றிடம் ஆனந்த மாமே

(75)

இன்பம் இன்பம் என்று உண்மை காணாமல் அறிவிலார் உரைப்பர். ஆனந்தமாகிய இன்பம் மெய்யுணர்வு மாநடனத்தின்கண் உள்ளது என்னும் உண்மையை யாரும் அறிந்த பின் தன்முனைப்பு அறும். அறவே பசையாகிய பழக்க வாசனையும் அறும். அந்த இடமே திருவடிப் பேரின்பம் அருளால் பொருந்தும் ஒரு பெரு நிலைக் களமாகும். (ஆனந்தம்=ஆன்+நந்தம். நந்தம்=பெருக்கம். ஆவியின் இன்பப் பெருக்கம். தான்-ஆன்மா. அந்தம்=முடிவு)

2797 திருந்துநல் சீஎன்று உதறிய கையும்

அருந்தவர் வாஎன்று அணைத்த மலர்க்கையும்

பொருந்த அமைப்பில் அவ்வென்ற பொற்கையும்

திருந்துநல் தீயாகும் திருநிலை மவ்வே.

(76)

திருந்திய நல்ல சிகரத்தின் நீட்டலாகிய சீ என்ற உடுக்கையை உதறிய கையும், அருமையான தவத்தினரை வா என்று அணைத்த மலர் போன்ற இடக்கையும், பொருந்து மாறு அமைத்த யகரமாகிய பொன் போன்ற கையும், திருந்துகின்ற நகரமாகிய அக்கினியையுடைய இடக்கையும் மகரமாகிய மலத்தை அடக்கி ஊன்றிய திருவடியும் கூத்தனுக்கு ஆகும். கூத்தனது திருவுருவில் ஐந்து எழுத்துக்களுக்கும் உள்ள ஐந்து இடங்களைக் கூறியவாறு.

2798 மருவும் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு
மருவிய அப்பும் அனலுடன் கையும்
கருவின் மிதித்த கமலப் பதமும்
உருவில் சிவாய நமவென வோதே (77)

உடுக்கையுடன் பொருந்திய வலக்கையும் வீசுதலையு
டைய இடக்கையும், தண்ணளி பொருந்திய அபயக் கையும்,
அக்கினி பொருந்திய இடக் கையும் பிறப்பினை அழுத்தும்
ஊன்றிய காலும் உருவமற்ற சிவாயநம என்று எண்ணி ஓது
வாயாக. பஞ்சாட்சரத்தைக் கூத்தப் பிரான் உருவமாக
எண்ணி ஓத வேண்டும்.

2799 அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரன் அங்கி தன்னில் அறையிற்சங் காரம்
அரன் உற்று அணைப்பில் அமரும் திரோதாயி
அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே. (78)

பேரொடுக்கப் பெருமானாகிய அரனார் உடுக்கையால்
படைப்பும், அமைவுக் கையால் காப்பும், மழுவேந்திய திருக்
கையால் துடைப்பும், ஊன்றிய திருவடியால் மறைப்பும்,
நான்ற (தூக்கிய) திருவடியால் அருளிப்பாடும் முறையே
நிகழ்வனவாகும். (அணைப்பில்-ஊன்றிய திருவடியில்.
அரனடி-எடுத்த பொற்பாதம்.)

2800 தீத்திரன் சோதி திகழ்ஒளி உள்ஒளி
கூத்தனைக் கண்டஅக் கோமளக் கண்ணினள்
மூர்த்திகள் மூவர் முதல்வன் இடைசெல்லப்
பார்த்தனள் வேதங்கள் பாடினள் தானே. (79)

அக்கினிப் பிழம்பாயும் சீவ ஒளிக்குள் ஒளியாயும் உள்ள
சிவத்தைக் கண்ட அச்சிற்சத்தி பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன்
ஆகிய மூவரது செயலும் முடிந்து சிவத்தினிடம் ஒடுங்
கியதைப் பார்த்தனள். சிரசின் மேல் வேத சொருபமான
நாதம் முழங்கிற்று. (கோமளம்-அழகு)

2801 நந்தியை எந்தையை ஞானத் தலைவனை
மந்திரம் ஒன்றுள் மருவி அதுகடந்து
அந்தர வானத்தின் அப்புறத்து அப்பர
சுந்தரக் கூத்தனை என்சொல்லு மாறே. (80)

நந்தியும் எமது அப்பனும், ஞானமேயான தலைவனும்
ஓம் என்ற பிரணவத்துள் பொருந்தி, அதைக் கடந்து தேசப்
பற்றற்ற ஆகாயத்தில் விளங்கும் சுந்தரக் கூத்தனும் ஆகிய
வனை வேறு விளக்குமாறு எங்ஙனம்? விளக்க முடியாது.

2802 சீய குருநந்தி திருஅம்ப லத்திலே
ஆயுறு மேனியை யாரும் அறிகிலர்
தீயுறு செம்மை வெளுப்பொடும் அத்தன்மை
ஆயுறு மேனி அணைபுக லாமே. (81)

சிங்கம் போன்ற குருவாகிய நந்தியினது சிதாகாயத்தில்
விளங்கும் ஆராயத்தக்க திருமேனியை, எத்தகையதென்று
யாரும் அறியவில்லை. அவனது திருமேனி மூலாதாரத்தில்
அக்கினி போன்ற சிவப்பாயும் சிரசின்மேல் வெள்ளை
யாயும் உள்ள தன்மையை ஆராய்ந்து ஒளி வடிவாகக்
காணில் அது சீவர்களுக்குப் புகலிடமாகும்.

2803 தானான சத்தியும் தற்பரை யாய்நிற்கும்
தானாம் பரற்கும் உயிர்க்கும் தரும் இச்சை
ஞானாதி பேதம் நடத்தும் நடித்தருள்
ஆனால் அரனடி நேயத்த தாமே. (82)

சிவத்தினது சத்தியே தற்பரையாய் நின்று செயல்படும்.
அதுவே பரனுக்கும் உயிருக்கும் தொடர்பை உண்டாக்கத்
தக்கதாம். அதுவே உயிரினிடத்து இச்சை ஞானம் கிரியை
யாகப் பொருந்திப் பக்குவப்படுத்தும். அவ்வாறு பக்குவப்
படுத்தி அருள் மயமாக்கினால் உயிர் அரனிடம் அன்பி

னால் ஒன்றி அறிவுருவாகும். சீவன் பராசத்தியின் அருளால் அரனோடு ஒன்றி அறிவுருவாகும்.

9. ஆகாசப் பேறு

(பராகாயத்தில் ஒளியில் திளைத்திருத்தல் ஆகாயப் பேறாகும். திருக்கூத்துத் தரிசனத்தின்பின் தன் செயலற்றிருக்கும் நிலை இங்கு உணர்த்தப்பெறும்.)

2804 உள்ளத்துள் ஒம்என்ற ஈசன் ஒருவனை

உள்ளத்து ளேயங்கி யாய ஒருவனை

உள்ளத்து ளேநீதி யாய ஒருவனை

உள்ளத்து ளேயுடல் ஆகாய மாமே

(1)

மன மண்டலத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற ஈசனாகிய ஒருவனும், அங்கு அக்கினி போன்று பிரகாசிக்கும் ஒருவனும், அவ்விடத்து நீதி மயமான ஒருவனும், ஆகியவனைக் கொண்டு விளங்கும் மன மண்டலம் சூழ்ந்துள்ள உடல் ஆகாயமாகும்.

2805 பெருநில மாய் அண்ட மாய்அண்டத்து அப்பால்

குருநில மாய்நின்ற கொள்கையன் ஈசன்

பெருநில மாய்நின்று தாங்கிய தாளோன்

அருநிலை யாய்நின்ற ஆதிப் பிரானே.

(2)

பெரிய நிலமயமான தேகமாகவும், தேகத்தைச் சூழ உள்ள அண்ட கோசமாயும், அதற்கு அப்பாலுள்ள ஒளியாகவும் நிற்கும் தன்மை யுடையவன் ஈசன். அவனே உருவ நிலையில் பெரிய நிலமாக இருந்து தாங்குகின்ற அருளாளன். அப்பெருமானே அருவநிலையுள்ள ஆதிப்பிரானான சிவமாகும். (குரு நிலம் - ஒளிமண்டலம்)

2806 அண்ட ஒளியும் அகண்ட ஒளியுடன்
பிண்ட ஒளியால் பிதற்றும் பெருமையை
உண்ட வெளிக்குள் ஒளிக்குள் ஒளித்தது
கொண்ட குறியைக் குலைத்தது தானே. (3)

மனிதர் உடலைச் சூழ உள்ள அண்ட ஒளியானது உலகில் ஆகாய மண்டலத்தில் விளங்கும் ஒளியுடன் தேசத்தில் உள்ள அந்தக்கரண அறிவால் பிதற்றும் வீண் பெருமையை விழுங்கி, தேசம் கடந்துள்ள பிரமாகாய வெளியில் விளங்கும் ஒளியினில் மறைந்தது. அதனால் தேச அமைப்புகள் காணாது ஒழிந்து தேசமும் ஒளி மயமாய்த் திகழ்ந்தது.

2807 பயனுறு கன்னியர் போகத்தின் உள்ளே
பயனுறும் ஆதி பரஞ்சுடர்ச் சோதி
அயனொடு மால்அறி யாவகை நின்றிட்டு
உயர்நெறி யாய்ஒளி ஒன்றது வாமே. (4)

சிற்றின்பத்துக்குப் பயனாகும் மகளிர்பால் அனுபவிக்கும் இன்பத்தின் உள்ளே காமாக்கினி விளங்கின நிலையில் ஆதியாகிய பரஞ்சோதி இன்ப உருவாகத் திகழ்ந்தனள். அப் பெருமானே சிவத்தின் பால் சீவன் அன்பு கொண்டபோது பிரமனும் விஷ்ணுவும் அறிய முடியாதவாறு விளங்கி, மேலான நெறியாகச் சீவ ஒளியில் பொருந்தி நின்றான்.

2808 அறிவுக்கு அறிவாம் அகண்ட ஒளியும்
பிறியா வலத்தினில் பேபெரானி மூன்றும்
அறியாது அடங்கிடும் அத்தன் அடிக்குள்
பிறியாது இருக்கில் பெரும்காலம் ஆமே. (5)

சிரசின்மேல் விளங்கும் சீவ ஒளிக்கு அறிவு கொடுக்கும் அகண்ட ஒளியாகிய சிவ ஒளியும், பிரியாத இடத்தில் சோம சூரிய அக்கினியாகிய மூன்று ஒளிகளும் விளங்காமல் அடங்கி நிற்கும். அவ்வாறு அத்தனாகிய சிவனது

திருவடியைப் பொருந்தி இருக்கும் பேறு கிட்டினால், சீவன் உடலோடு கூடி நெடிது வாழலாம்.

2809 ஆகாச வண்ணன் அமரர் குலக்கொழுந்து
ஏகாச மாசுணம் இட்டுஅங்கு இருந்தவன்
ஆகாச வண்ணம் அமர்ந்துநின்று அப்புறம்
ஆகாச மாய்அங்கி வண்ணனும் ஆமே (6)

தேவர் கூட்டத்துக்கு அறிவுப் பேரு வெளியாய்க்
கொழுந்து போன்று திகழ்பவன். பெரிய மலைப்பாம்பை
மேலாடையாக அணிந்தவன். அவன் ஆகாய மயமாய்
விளங்கி நின்று, பின்னர் அறிவுப் பேரொளியாகவும்
விளங்குவான்.

2810 உயிர்க்கின்ற வாறும் உலகமும் ஒக்க
உயிர்க்கின்ற உள்ளொளி சேர்கின்ற போது
குயில்கொண்ட பேதை குலாவி உலாவி
வெயில்கொண்டு என் உள்ளம் வெளியது ஆமே(7)

உடலில் உயிர்ப்பாய் இருக்கின்ற பிராண சத்தியும்
உலகம் முழுதும் அசைவுக்குக் காரணமாக உள்ள சோதி மய
மான பிராண சத்தியும் சேர்கின்ற காலத்தில் மூலா
தாரத்திலுள்ள சத்தி நாதத்தை எழுப்பி உடல் முழுதும்
பரவி, ஒளியாக என் உள்ளத்தில் பொருந்திச் சூக்கும்
உடலைத் தனித்து வெளியாகும்படி செய்தது.

2811 நணுகில் அகல்கிலன் நாதன் உலகத்து
அணுகில் அகன்ற பெரும்பதி நந்தி
நணுகிய மின்னொளி சோதி வெளியைப்
பணியின் அமுதம் பருகலும் ஆமே. (8)

சீவர்கள் சிவநினைவில் உள்ளபோது சிவன் அத்தகைய
சீவர்களைவிட்டு அகலாமல் நிற்பான். சீவர்கள் உலக
நினைவில் உறைப்புண்டு நிற்கில், அப் பெரும்பதியாகிய

சிவன் விலகி நிற்பான். ஆனால் அகலாமல் விளங்கும்
மின்னுகின்ற ஒளியாக வுள்ள பரவொளியை அறிந்து
வழிபடின் சிவானந்தத்தைப் பெறலாம்.

2812 புறத்துளா காசம் புவனம் உலகம்

அகத்துளா காசம்எம் ஆதி அறிவு

சிவத்துளா காசம் செழுஞ்சுடர்ச் சோதி

சகத்துளா காசம் தானம்ச மாதியே.

(9)

புறத்தே காணப் பெறுகின்ற ஐவகை ஆகாய வெளிகளும்
இருதூற்று இருபத்துநான்கு புவனங்களையும் தாங்கும்
வெளியாகும். சீவரது முதல் நிலையாகிய ஆன்மாவின்
அறிவே அகமாகிய உள்ளத்துக்கு ஆகாயமாகும். வளப்பம்
மிக்க கடரும் சோதியும் பொருந்திய ஒளியே சிவம் என்ற
பேரறிவு விளங்கும் ஆகாயமாகும். சிவ ஒளியில் பொருந்திச்
செயலற்றிருக்கும் இடமே பூமியிலுள்ள சீவர்களுக்குரிய
ஆகாயப் பேறாகும்.

10. ஞானோதயம்

(ஞானோதயமாவது தான் வேறு அவன் வேறு என்ற
நிலைமாறிக் தானே அவன் என்ற ஞானம் உண்டாதல்.
குருவினால் தீட்சை பெற்றவர்க்கு ஞானோதயம் நன்கு
விளங்குவதாம். எட்டாம் தந்திரத்தில் அறிவுதயம் என்று
கூறப்பட்டது வேறு என்று உணர்க.)

2813 மனசந் தியில்கண்ட மனநன வாகும்

கனவுற ஆனந்தம் காண்டல் அதனை

வினவுற ஆனந்தம் மீதொழிவு என்ப

இனமுற்றான் நந்தி ஆனந்தம் இரண்டே

(1)

மனமானது மெய் வாய் கண்மூக்கு செவியாகிய ஐம் பொறிகளோடு பொருந்தி உலகப் பொருளை அனுபவித்தல் சாக்கிரமாகும். இனி பொறிகள் நீங்கிய வழி அப்பொருள் களைக் கனவில் அறிதலில் நனவு போல் ஆனந்தம் உண்டாகும். இவ்வாறு நனவு கனவு நிலைகளில் உண்டாகும் ஆனந்தத்தை வினவில், இவற்றுக்கு மேல் சுட்டறிவு நீங்கிய அப்பால் நிலையில் ஓர் ஆனந்தம் உண்டென்பர். இவ்வகையாக இனமாக உள்ள நந்தியெம் பெருமான் சீவர்களுக்கு அருளிய ஆனந்தம் விஷயானந்தம் என்றும் சிவானந்தம் என்றும் இரண்டாகும்.

2814 கரியட்ட கையன் கபாலம்கை யேந்தி
எரியும் இளம்பிறை குடும்எம் மாணை
அரியன் பெரியன்என்று ஆட்பட்டது அல்லால்
கரியன்கொல் சேயன்கொல் காண்கின்றி லேனே.

(2)

யானையை உரித்துப் போர்த்தியவனும், பிரமனது கபாலத்தைக் கையில் ஏந்தியவனும், விளங்கும் பிறைச் சந்திரனை அறிந்தவனும் ஆகிய எமது தலைவனை அருமையான செயலைச் செய்தவன் என்றும் பெருங் கருணையைப் புரிந்தவன் என்றும் எண்ணி அவனிடம் அடிமை பூண்டது அல்லாமல் அவன் கருமை நிறமுடையவன் என்றோ செம்மை நிறம் உடையவன் என்றோ நான் ஆராய்ந்து காணவில்லை.

2815 மிக்கார் அமுதுண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன்
தக்கார் உரைத்த தவநெறியே சென்று
புக்கால் அருளும் பொன்னுரை ஞானத்தை
நக்கார் கழல்வழி நாடுமின் நீரே.

(3)

செருக்கின் மிக்கவராகிய தேவர்கள் திருப்பாற்கடலில் வெளிவந்த அமுதத்தை உண்ணும்படி அருளி, நஞ்சினை உண்ட மேலான சிவனைத் தகுதியுடையோர் உரை செய்த

தவ நெறியே சென்று அடைந்தால் பொன்னான ஞானத்தை
அப்பெருமான் கொடுக்கும். ஆதலால் சிவத்தின்
நாதவழியைத் துணையாகக் கொண்டு நீங்கள் சாதனையைச்
செய்வீர்களாக. (நக்கன்-சிவன், நக்கார் கழல் - ஒளிமிகுந்த
திருவடி எனினுமாம்)

2816 விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை ஏற்றி
விளக்கினுக் குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி
விளக்கில் விளக்கை விளக்கவல் லார்க்கு
விளக்குடை யான்கழல் மேவலும் ஆமே (4)

ஆன்மா ஒளி மயமானது என்று குருவால் உணர்த்தப்
பெற்று அவ் வழியினில் நின்று அறிவைப் பெருக்கி ஆன்மா
அறிவுப் பிரகாசத்தில் சிவ ஞானத்தைத் தூண்டி சிவத்தின்
அகண்ட ஒளியில் சிவ ஒளி அடங்கக் காணும் திறமுடை
யார்க்கு ஆன்மாவுக்கு ஒளியைக் கொடுத்த சிவத்தினது
திருவடியைப் பொருந்தி வாழ்தல் கூடும்.

2817 தத்துவம் எங்குண்டு தத்துவன் அங்குண்டு
தத்துவம் எங்கில்லை தத்துவன் அங்கில்லை
தத்துவ ஞானத்தின் தன்மை அறிந்தபின்
தத்துவன் அங்கே தலைப்படுந் தானே. (5)

அறிவு மயமான ஆன்மா தத்துவங்களோடு பொருந்திய
போது அத் தத்துவங்கள் அறியப்படு பொருளாக இருந்தன.
எங்குத் தத்துவம் அறியப்படுதல் இல்லையோ அங்கு அத்
தத்துவத்தை அறியும் ஆன்மாவின் நிலையும் இல்லை.
தத்துவ ஞானத்தால் தேகம் முதலியவை தான் அல்ல, தான்
எல்லாவற்றையும் அறிபவன் என்று காணில் ஆன்மா
அப்போது சிவனை நாடிச் சிவமாம் தன்மை பெறும்.

2818 விசும்பொன்று தாங்கிய மெய்ஞ்ஞானத் துள்ளே
அசும்பினின்று ஊறியது ஆர்அமுது ஆகும்
பசும்பொன் திகழும் படர்சடை மீதே
குசும்ப மலர்க்கந்தம் கூடிநின் றானே. (6)

ஆகாய மயமான ஒன்று எல்லாவற்றையும் தாங்கியுள்ளது என்ற உண்மை ஞானம் வந்தபோது, சேற்று நிலமாகிய சுவாதிட்டான மலரினின்றும் உடம்பில் பரவிய சத்தியே ஒளி மயமான அமுதமாகும். அது பசும் பொன்னின் ஒளி கொண்டு சிகை பிரதேசத்தின் மேல் படர்ந்து ஒளிரும் செந்நிறம் அமைந்த சுவாதிட்டான மலரில் பொருந்திய சிவனே இவ்வாறு விளங்குவான். (சுகம்ப மலர்-செங்கமுநீர் மலர் எனினுமாம்.)

2819 முத்தின் வயிரத்தின் முந்நீர்ப் பவளத்தின் கொத்தும் பசும்பொன்னின் தூவொளி மாணிக்கம் ஒத்துஉயர் அண்டத் துள்அமர் சோதியை எத்தன்மை வேறென்று கூறுசெய் வீரே. (7)

முத்தும் வயிரமும் முந்நீர்ப் பவழக் கொத்தும், பசும் பொன்னும், தூவொளி மாணிக்கமும், அவ் அவற்றின் ஒளியும் பிரிக்கப்படாமை போன்று சிவபெருமானும் எல்லா அண்டங்களினும் பிரிக்கப்படாத பேரொளியாய் நின்றருள்கின்றனன். அதனால் அவன் உள்ளம் சோதியாகின்றான். அங்ஙனம் கூறுவது அல்லாமல் வேறு எங்ஙனம் பிரித்துக் கூற முடியும்? சொல்லுவீராக.

2820 நான்என்றும் தான்என்றும் நாடினேன் நாடலும் நான்என்றும் தான்என்றும் இரண்டில்லை என்பது நான்என்ற ஞான முதல்வனே நல்கினான் நான்என்ற நானும் நினைப்புஒழிந் தேனே. (8)

நான்வேறு சிவன் வேறு என்று நாடினேன். அவ்வாறு நாடிய போது நான்வேறு தான் வேறு என்ற இருபொருள் இல்லை என்ற உண்மையை என்னை விழுங்கித் தானேயாய் நின்ற ஞான மூர்த்தியே அருளினான். அப்போது நான் ஒரு பொருள் என்ற எண்ணமும் நீங்கி நான் இருந்தேன்.

2821 ஞானத்தின் நன்னெறி நாதாந்த நன்னெறி ஞானத்தின் நன்னெறி நானென்று அறிவோர்தல் ஞானத்தின் நலயோக நன்னிலை யேநிற்றல் ஞானத்தின் நன்மோன நாதாந்த வேதமே. (9)

சிவ ஞானத்தை அடைந்து நாதம் கைவரப் பெற்று நாதாந்தம் செல்லுவதே இறைவனை அடைவதற்குரிய நல்ல நெறியாகும். ஞானத்தின் நல்ல நெறியாவது ஆன்மா அறிவுரு என்று அறிதலே யாகும். ஞானத்தில் நல்ல யோகமாவது சீவ போதத்தை விட்டுச் சிவ போதத்தில் அடங்கியிருத்தலாகும். ஞானத்தினால் நல்ல பிரணவப் பொருளை உணர்ந்து நாதாந்தம் அடைதலே வேத நெறியாகும்.

2822 உய்யவல் லார்க்கு உயிர்சிவ ஞானமே
உய்யவல் லார்க்கு உயிர்சிவ தெய்வமே
உய்யவல் லார்க்கு ஒடுக்கம் பிரணவம்
உய்யவல் லார்அறி வுள்அறி வாமே. (10)

பிறப்பு இறப்பாகிய தடுமாற்றத் துன்பத்தினின்றும் விடுமாறு நினைந்து திருவருளால் உய்ய வல்லார்க்குத் திருவடி உணர்வாகிய சிவஞானமே உயிராகும். அதுபோல் சிவவுலகு சிவனண்மை சிவவுரு எனப்படும் நிலையினின்றும் உய்யவல்லார்க்குச் சிவ முதலே விழுப் பொருளாகும். உய்யவல்லார்க்கு ஒடுக்கம் ஓம் மொழியாகும். உய்ய வல்லார் அறிவு உண்மைப் பொருளாம் சிவத்தினைச் சார்ந்தமையால் மாறுதல் இல்லா உள் அறிவாகும்.

2823 காணவல் லார்க்கு அவன் கண்ணின் மணியொக்கும்
காணவல் லார்க்குக் கடலின் அமுதொக்கும்
பேணவல் லார்க்கப் பிழைப்பிலன் பேர் நந்தி
ஆணவல் லார்க்கே அவன்துணை யாமே. (11)

அருளின் வழிநின்று காணும் பேறு பெற்றவர்க்குச் சிவன் கண்ணினுள் மணிபோல் உடனாய் இருந்து தன்னைக் காட்டிக் காண்பன். அன்னார்க்கு அவன் திருப்பாற் கடலில் எழுந்த அமுதம்போன்று நீண்ட வாழ்நாளை அளிப்பன். வழிபடுவார்க்கு நந்தியெம்பொருமான் தவறாமல் காத்து அருள்வான். அன்பு மிக்கவர்க்கே அவன் உறுதுணையாய் நின்று உதவுவான். (ஆணம்-அன்பு, பற்றுக்கோடு)

2824 ஓம்எனும் ஓர்எழுத் துள்நின்ற ஓசைபோல்
மேல்நின்ற தேவர் விரும்பும் விழுப்பொருள்
சேய்நின்ற செஞ்சுடர் எம்பெரு மானடி
ஆய்கின்ற தேவர் அகம்படி யாமே (12)

ஓம் என்ற பிரணவத்தைவிட்டு நீங்காத நாதம்போல்
வானுலக வாசிகளாகிய தேவர் விரும்பும் செம்பொருளா
கும். மனம் வாக்குக்கு எட்டாமல் இருக்கும் செம்பொருளா
கிய சிவத்தினது திருவடியைத் தொழுது நிற்கின்ற தேவர்கள்
உங்களது உள்ளத்தில் விளங்குவர். ஞானோதயம் பெற்ற
வரது நெஞ்சினுள் தேவர் கூட்டம் பொருந்தி யிருக்கும்.

11. சத்திய ஞானானந்தம்.

(சத்திய ஞானானந்தமாவது உண்மை ஞானத்தினால்
உண்டாகும் ஆனந்தம். முத்துரியம் கடந்த நிலையில், பெறும்
ஆனந்தமே மெய்ப்பொருள் ஆனந்தமாகும்)

2825 எப்பாழும் பாழும் யாவுமாய் அன்றாகி
முப்பாழும் கீழுள முப்பாழும் முன்னியே
இப்பாழும் இன்னவாறு என்பதில்லா இன்பத்துத்
தற்பரஞா னானந்தர் தானது வாசுமே. (1)

பிரகிருதி மாயை அசுத்த மாயை சுத்தமாயை ஆகிய
யாவும்குனியத்தை எய்த ஆன்மா தத்துவங்களினின்றும்
நீங்கி, சமஷ்டி சாக்கிர சொப்பன, சுழுத்தி நிலைகளையும்,
வியஷ்டி சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி நிலைகளையும் கடந்து
துரியத்தை அடையவே, இத்துரிய நிலையும் குனியமாக, அந்
நிலை இன்ன தன்மையது என்று விளக்க ஒண்ணாத இன்
பத்தில் தற்பரன் என்ற சிவன் ஆன்மாவில் நிலை பெற்ற
போது ஆன்மா சிவமாந் தன்மை எய்தி ஆனந்தமாய்
விளங்கும்.

2826 தொம்பதம் தற்பதஞ் சொன்ன துரியம்போல்
நம்பிய மூன்றாம் துரியத்து நன்றாகும்
அம்புவி யுன்னா அதிருக்கம் அப்பாலைச்
செம்பொருள் ஆண்டருள் சீர்நந்தி தானே. (2)

தொம்பதம் தத்பதங்களில் சொன்ன சீவதுரியம்
பரதுரியம் போல், நம்பத் தகுந்த சீவதுரியம் பரதுரியம்
கடந்து விளங்கும் சிவதுரியத்தில் ஆனந்தம் பொருந்தும்.
ஆன்மா பிரகிருதியை நோக்கி நினைக்காத அவ் அப்பால்
நிலையில் செம்பொருளாக இருந்து சீவர்களைப் பக்குவம்
நோக்கி ஆட் கொள்பவன் சிறப்புமிக்க சிவனே யாவன்.

2827 மன்னும் சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை
அன்னதோடு ஒப்பம் இடல்ஒன்றா மாறது
இன்னிய உற்பலம் ஒண்சீர் நிறமணம்
பன்னிய சோபை பகர்ஆறும் ஆனதே (3)

சிவத்துடன் பொருந்திய திருவருள் ஆற்றல் சத்தி
எனப்படும். அது மணி யொளி போன்று மிக்க அழ கினை
யுடையதாகும் அச்சத்தி மெய்யுணர்வாகும். அவற்று டன்
ஒப்புரைத்தலாகும் பொருள் ஒன்றும் இன்று. இனிமை
பொருந்திய கருங் குவளையாகிய உற்பல மலருக்குத்
தூய்மை, சிறப்புநிறம், மணம், அழகு உள்ளன போன்று
சிவபெருமானுக்கும் ஐவகை ஆற்றல்களும் உண்டாகும்.
அவற்றொடங்கூட அழகிய பொருள்களும் ஆறாகும்.
(உற்பலம் - நீலோற்பலம்-கருங்குவளை.)

2828 சத்தி சிவன்பர ஞானமும் சாற்றுங்கால்
உய்த்த அனந்தம் சிவமுயர் ஆனந்தம்
வைத்த சொருபத்த சத்தி வருகுரு
உய்த்த உல்இவை உற்பலம் போலுமே (4)

திருவருள் ஆற்றலாகிய சத்தியும், சிவபெருமானும், திரு
வடியுணர்வும் சொல்லுமிடத்து உலகுயிர்களைச் செலுத்
தும் ஒப்பில் பொருள்கள் ஆம். இவை யனைத்தும் முடி
வெய்தா. சிவத்தின் ஒப்புயர்வில்லாத பேரின்பமும் உடைய
வாகும் வைத்த திருவருளும் உண்மை நிலைக்கண் சிவகுரு
வாக வந்தருளும். அத்திருவருள் கொள்ளும் திருமேனி
நீலோற்பல மலரை யொத்து விளங்கும்.

2829 உருஉற் பலநிறம் ஒண்மணம் சோபை
தரநிற்ப போல்உயிர் தற்பரன் தன்னில்
மருவச் சிவம்என்ற மாமுப் பதத்தின்
சொருபத்தன் சத்தியாதி தோன்றநின் றானே. (5)

அழகிய நீலோற்பல மலரில் நிறமும் மணமும் அழகும்
வேறறக் கலந்திருப்பதுபோல சீவன் சிவனோடு வேறறக்
கலந்து நிற்க, சிவம் என்ற தத்துவமாகி மகாவாக்கியப் பொரு
ளானவன் சத்திய ஞானானந்தம் விளங்க நின்று அருளி
னான். முப்பதம் - தத்துவம் அசி சத்தியாதி என்பது
'சத்தியா' என நின்றது.

2830 நிணையும் அளவில் நெகிழ வணங்கிப்
புணையில் அவனைப் பொதியலும் ஆகும்
எணையும் எங்கோன்நந்தி தன்னருள் கூட்டி
நிணையும் அளவில் நினைப்பித் தனனே. (5)

செல்லும் அளவு மனம் நெகிழும்படியாகச் சிவனை
வணங்கி, பாக்களால் துதிப்பின் அவனை உள்ளத்தில்
அமைத்தல் கூடும். என்னையும் அவ்வாறு எளிவந்த தலை
வனான நந்தி, அவனது அருளுடன் சேர்ப்பித்து மறவாமல்
நினைக்கின்ற அளவு எனக்கு அவனிடம் பற்று உண்டா
கும்படி செய்தான்.

2831 பாலொடு தேனும் பழத்துள் இரதமும்
வாலிய பேரமு தாகும் மதுரமும்
போலும் தூரியம் பொடிபடி உள்புகச்
சீல மயிர்க்கால் தொறும்தேக் கிடுமே. (7)

பாலுடன் தேனும் பழத்தின் சாறும், பரிசுத்தமான அமு
தத்தின் சுவையும்போல உள்ள தூரிய அவததையைச் சீவன்
கூடந்தபோது சிவன் சீவனுள் புகுந்து மயிர்க்கால்தோறும்
இன்பம் பெருகும்படி நிறைந்திருக்கும்.

2832 அமரத் துவம்கூடந்து அண்டம் கடந்து
தமரத்து நின்ற தனிமையன் ஈசன்
பவளத்து முத்தும் பனிமொழி மாதர்
துவளற்ற சோதி தொடர்ந்துநின் றானே. (8)

அழியாத் தன்மையையுடைய சீவனையும் அது
பொருந்தி யிருக்கும் அண்ட கோசத்தையும் கடந்து,
நாதத்துவத்தைக் கடந்து, தனித்து நிற்பவன்
சிவபெருமானாகும். பவளம் போன்ற இதழ்களும் முத்துப்
போன்ற பற்களும் தண்மையுடைய பனி போன்ற மொழியும்
உடைய மாதரது கவர்ச்சி யில் சோர்வடையாத
சோதியாகிய அப்பெருமான் புறம் புறம் திரிந்த செல்வனாக
உள்ளான். (அமரத்துவம் கடந்து - கூற்றுவனை வென்று
எனினுமாம்.)

2833 மத்திமம் ஆறாறு மாற்றி மலநீக்கிச்
சுத்தம் தாகும் துரியத் துரிசற்றுப்
பெத்த மறச்சிவ மாகிப் பிறழ்வுற்றும்
சத்தியஞா னானந்தம் சார்ந்தனன் ஞானியே. (9)

உள்ளிலைக் கருவிகளாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை
யும் விட்டு, மலவாதனை நீங்கித் தூய்மையான துரியா
வத்தைக் குற்றங்களைக் கடந்து, பெத்தநிலை மாறிச் சிவத்தை
நோக்குவதாகி, உண்மையான ஞானானந்தத்தைப் பொருந்
தியிருப்பவன் ஞானியாவான். (பெத்தம் அற - பாசம் நீங்க.)

2834 சிவமாய் அவமான மும்மலம் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானானந்தத்தே
துவமார் துரியம் சொருபம் தாமே. (10)

சீவன் சிவத்தைச் சார்ந்து சிவமானபோது பிறவியைத்
தரும் ஆணவாதி மும்மலங்களும் நீங்க, குற்றமுள்ள பிரகிருதி
மாயை, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை ஆகிய மூன்றினை
யும்கெடுத்து, அவற்றின் பற்றும் அறும்படி விட்டு நின்றால்,
தவத்தால் அடையும் உண்மை ஞானானந்தத்தில் சீவனும்
சிவனும் பொருந்துவதில் துரியாதீதம் அடைந்து சிவரூபம்
அமையும்.

12. சொருப உதயம்

(சொருப உதயம் - சிவ சொருபம் வெளிப்படுதல். சிவ சொருப வெளிப்பாடு முத்தியை அளிக்கும் என்க.)

2835 பரம குரவன் பரம்எங்கு மாகித்
திரமுற எங்கணும் சேர்ந்துஒழி வற்று
நிரவும் சொருபத்துள் நீடும் சொருபம்
அரிய துரியத்து அணைந்துநின் றானே. (1)

பரமாசாரியனான சிவன் தத்துவங்களை விட்ட ஆன்மாவில் பொருந்தி, அது உரம்பெற எவ்விடத்தும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்குவான். அவ்வாறு ஆன்ம சொருபத்தில் நிலைபெற்ற சிவன் அருமையான துரிய நிலையில் பொருந்தி விளங்கினான்.

2836 குலைக்கின்ற நீரின் குவலய நீரும்
அலைக்கின்ற காற்றும் அனலொடுஆ காசம்
நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன் றானை
வரைந்து வலம்செயு மாறுஅறி யேனே. (2)

நிலையைக் குலைக்கின்ற தன்மையுடைய பஞ்ச பூதங்களாகிய நிலம், நீர், அலைத்தலைச் செய்கின்ற காற்று, தீ, ஆகாயம் ஆகியவையாயும், அவற்றைக் கடந்தும் நில முதல் ஆகாயம் வரை உயர்ந்து விளங்கும் சிவனை ஓர் எல்லைக்கு உட்படுத்தி வணங்கும் வகை அறியேன். (நீர்மை - தன்மை.)

2837 அங்குநின் றான்அயன் மால்முதல் தேவர்கள்
எங்குநின் றாரும் இறைவன்என்று ஏத்துவர்
தங்கிநின் றான்தனி நாயகன் எம்இறை
பொங்கிநின் றான்புவ னாபதி தானே. (3)

உம்பர் உலகத்துள்ள அயன், மால், அரன் முதலிய தேவர்களும் எங்கும் நிறைந்துள்ள யாவர்களும் தாம்தாம் உய்ய

மாறு இறைவனே என்று பாடிப் பரவிப் பணிவார்கள். ஒப்பில் தனி நாயகனாகிய சிவபெருமான் எங்கணும் தங்கி நின்றருளினன். அவன் தனிப்பெரும் விளக்கமாய் இருநூற்று இருபத்தி நான்கு புவனங்கள் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் உலகங்கட்கும் ஏனை அண்டங்கட்கும் ஒரு முதலாய்த் திகழ்கின்றனன்.

2838 சமையச் சுவடும் தனையறி யாமல்

சமையற்ற காமாதி காரணம் எட்டும்

திமிரச் செயலும் தெளிவுடன் நின்றோர்

அமரர்க்கு அதிபதி யாகிநிற் பாரே.

(4)

சமயம் வகுத்துள்ள நெறிமுறையினை அறிய முடியாதபடி தடை செய்து நிற்கும் பொறுமையை அழிக்கின்ற காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், மண்ணாசை, பொன்னாசை ஆகிய எட்டும், அவற்றால் விளையும் தீமையான செயலும் உணர்ந்து சிவத்துடன் பொருந்தி நின்றவர் தேவர்களுக்குத் தலைவராக விளங்கி நிற்பார்.

2839 மூவகைத் தெய்வத்து ஒருவன் முதல்உரு

வாய்அது வேறாம் அதுபோல் அனுப்பரன்

சேய சிவமுத் துரியத்துச் சீர்பெற

ஏயும் நெறியென்று இறைநூல் இயம்புமே.

(5)

பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மூவகைத் தெய்வத்தில் ஒருவனாகிய உருத்திர மூர்த்தி அவற்றோடு ஒருவனாய் அவற்றின் வேறாய் இருந்து இயக்குவதுபோல் சிவ பர சிவ முத்துரியத்தில் சீவர்களைச் செம்மையுறச் செய்யும் நெறியில் சிவனும் ஆவான் என்று வேதாகமங்கள் கூறுவனவாம்.

2840 உருவன்றி யேநின்று உருவம் புணர்க்கும்

சுருவன்றி யேநின்று தான்கரு வாகும்

அருவன்றி யேநின்ற மாயப் பிரானைக்

குருவன்றி யாவர்க்கும் கூடஒண் ணாதே.

(6)

சிவம் அருவமானதாக இருந்துகொண்டு சகல உருவங்களையும் கூடியிருக்கும். தனக்கு ஒரு மூலமின்றித் தான் எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாகும். அருவ நிலையையும் கடந்து விளங்கும் மாயப் பிராணை அவனே குருவாகச் சீவனில் வெளிப்பட்டு அருளினால் அன்றி யாராலும் கூட முடியாது.

2841 உருவம் நினைப்பவர்க்கு உள்ளுறும் சோதி
உருவம் நினைப்பவர் ஊழியும் காண்பர்
உருவம் நினைப்பவர் உம்பரும் ஆவர்
உருவம் நினைப்பவர் உலகத்தில் யாரே. (7)

சிவபெருமானின் திருவுருவினைக் குறித்து நாடுங்குண முடையோர் சித்தத்துள் அறிவுப் பேரொளியாய் நின்று அவன் விளங்குவன். அம்முறையான் திருவுருவினை அன்புடன் நாடுவோர் பலவழிகளையும் அருளால் காண்பர். அத்திருவுருவினை எப்போதும் நினைப்பவர் சிவவுலக வாழ்வினராவர். சிவ உலகம் திருக்கயிலை. மேலும் அக்குறியா நினைவுடையார் உலகத்தோடு இயைந்து நடப்பினும் அவர் உலகம் கடந்தவராவர். இவ்வுண்மையினை உலகிடை உண்மையால் அறிவார் எவர்? (நினைத்தல் - தியானித்தல்)

2842 பரஞ்சோதி யாகும் பதியினைப் பற்றாப்
பரஞ்சோதி என்னுள் படிந்துஅதன் பின்னைப்
பரஞ்சோதி யுள்நான் படியப் படியப்
பரஞ்சோதி தன்னைப் பறையக்கண் டேனே. (8)

திருவருளால் பரஞ்சோதியாகிய பேரொளிப் பெரும் பொருளைப் பற்றும் பேறு பெற்றேன். பற்றவே அச் செம்பொருளும் என்னுள் படிந்தருளிற்று. அங்ஙனம் படிந்தருளிய பின்னை அப்பேரொளிப் பெரும்பொருளின் அகத்து அடியேனும் மெள்ள மெள்ளப் படிவிக்கப் பெற்றேன். அங்

ங்னம் படியப் படியப் பேரொளிப் பெரும் பொருள் தன்னை
யுணர்த்தி உரைத்தருளவும் கண்டேன்.

2843 சொருபம் உருவம் குணம்தொல் விழுங்கி
அரியன உற்பலம் ஆமாறு போல
மருவிய சத்தியாதி நான்கும் மதித்த
சொருபக் குரவன் சுகோதயத் தானே. (9)

இயற்கைத் தன்மை வடிவம், குணம் தொன்மை, ஆகியவை
பொருந்தி, அருமையான நீலோற்பலம் விளங்குவதுபோல
ஆதி சத்தி, இச்சா சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தியாகிய
நான்கும் கலந்து நிற்கும் சிவ சொருபமான குரு சீவனுக்கு
இன்பம் அளிப்பனவாக விளங்குவான். (சத்தியாதி நான்கு -
சத்தி, சிவன், பரம், சீவன் எனினுமாம்.)

2844 உரையற்ற ஆனந்த மோன சொருபத்தன்
கரையற்ற சத்தியாதி காணில் அகார
மருவுற்று உகாரம் மகாரம் தாக
உரையற்ற காரத்தில் உள்ளொளி யாமே. (10)

சொல்லொணாப் பேரின்ப மோன உண்மை வடிவினன்
சிவகுரவன். அவன்பால் எல்லை யில்லாத அருட்பண்புகள்
சேர் சத்தி முதலியவற்றைத் திருவருளால் காணுங்கால்
இயற்கை ஒலியாகிய அகரமும், அவற்றோடு கூடும் உகர
மகரங்களும் ஆகித் தோன்றும். அத் தோற்றமே ஓம் மொழி
மறையாகும். ஆம் மறையின்கண் அறிவுப் பேரொளியாய்
உள்ளொளியாய் விளங்குவது திருவருளாகும். (தாரம் -
பிரணவம்.)

2845 தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
கலை நின்ற கள்வனில் கண்டுகொண் டேனே. (11)

சிரசின்கீழ் உள்ள கண்டப் பிரதேசத்தில் நினைவை நிறுத்தித் தவம் புரிந்து இருதயப் பிரதேசத்தில் செயற்படும் கிரியா சத்திக்குத் தலைவனை நான் ஊன்பொதிந்த தேச தர்மத்தைக் கடந்து சந்திர மண்டலத்தில் விளங்கும் ஒளியில் கண்டு கொண்டேன். (தலைநின்ற தாழ்வரை - கயிலை; முலை நின்றமாதா - உமை.)

2846 ஆமாறு அறிந்தேன் அகத்தின் அரும்பொருள்
போமாறு அறிந்தேன் புகுமாறும் ஈதென்றே
ஏமாப்ப தில்லை இனியோர் இடமில்லை
நாமாம் முதல்வனும் நான்என லாமே. (12)

உள்ளத்திலுள்ள சிவன் எவ்விதம் பிரகாசமுற்றுச் சீவர்களை ஆட் கொள்கிறான் என்பதை அறிந்தேன். நான் அவனைப் புகலிடமாகச் சென்றடையும் நெறி இது என்பதையும் அறிந்தேன். வேறு ஒரு பாதுகாவல் தேவையில்லை. இனி நான் சென்றடையும் இடமும் வேறு இல்லை. நாம் எல்லாம் சென்றடையும் முதல்வனும் நான் என்று கூறுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

13. ஊழ்

(ஊழாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனை வந்தடையும் நெறி. இங்கு இருவினைப் பயன் எய்திய ஞானியர் நிலைபற்றிக் கூறப்பெறும்.)

2847 செற்றிலென் சீவிலென் செஞ்சாந்து அணியலென்
மத்தகத் தேயுளி நாட்டி மறிக்கிலென்
வித்தகன் நந்தி விதிவழி யல்லது
தத்துவ ஞானிகள் தன்மைகுன் றாரே. (1)

உள்ளத்தில் சிவத்தை அறிந்த ஞானிகள் பிறர் தம்மை கூரிய வாள் கொண்டு செதுக்கியும் சீவியும் துன்புறுத்தினால் என்ன? கலவைச் சந்தனம் பூசி மகிழ்வித்தால்

என்ன? தலையில் உளியை நாட்டி இறக்கச் செய்தால்
என்ன? சதுரப்பாடு உடைய நந்தி அமைத்த நியதிப்படியே
இத்துணையும் நடப்பது என்று உணர்ந்து தம்முடைய
நிலையினின்றும் திரியமாட்டார்.

2848 தான்முன்னம் செய்த விதிவழி தானல்லால்
வான்முன்னம் செய்தங்கு வைத்ததோர்

மாட்டில்லை

கோன்முன்னம் சென்னி குறிவழி யேசென்று
நான்முன்னம் செய்ததே நன்னில மானதே. (2)

சீவன் தான் முற்பிறவியில் செய்த வினைவழி இன்பமும்
துன்பமும் அமையுமே யன்றி, ஆகாய பூத நாயகரான சதா
சிவன் முன்னே சீவர்களுக்காக இவைகளை நியமிக்க
வில்லை. ஆதலால் அத் தலைவனை நோக்கிச் சிரசின்
வழியே மேற்சென்று நான் முன்னர்ச் செய்த தவமே நல்ல
மேலான இடத்தை அளித்தது.

2849 ஆறிட்ட நுண்மணல் ஆறே சுமவாதே
கூறிட்டுக் கொண்டு சுமந்தறி வாரில்லை
நீறிட்ட மேனி நிமிர்சடை நந்தியைப்
பேறிட்டுஎன் உள்ளம் பிரியகில் லாவே. (3)

ஆற்றில் இயல்பாக வந்து பொருந்திய நுண்ணிய
மணலை அந்த ஆறே சுமக்காமல் பங்குகொண்டு ஆறிட்ட
மேடு பள்ளங்களைத் தூர்ப்பார் பிறர் ஒருவரும் இல்லை.
அதைப்போல் நான் செய்த வினைக்குரிய அனுபவம்
எனக்கே உண்டு என்று உணர்ந்த நான் வெண்ணீற்று
ஓரியில் விளங்கும் பெருமானை, பெறும் பேறாகக்
கொண்டு அவனைவிட்டு நீங்காது இருப்பேன்.

2850 வான்நின்று இடிக்கில்என் மாகடல் பொங்கிலென்
கான்நின்ற செந்தீக் கலந்துடல் வேகில்என்
தான்ஒன்றி மாருதம் சண்டம் அடிக்கிலென்
நான்ஒன்றி நாதனை நாடுவன் நானே. (4)

ஆகாயத்தினின்றும் இடி விழுந்தால் என்ன? பெருங்கடல் பொங்கி அழிவு நேர்ந்தால் என்ன? காட்டுத் தீயால் சூழப் பட்டு உடல் வெந்தால்தான் என்ன? ஊழிக்காற்றுப் போன்ற புயல் காற்று அடித்துப் பொருள் சேதத்தை உண்டாக்கினால் என்ன? நான் அவற்றை யெல்லாம் பொருட் டாக எண்ணாமல் என் தலைவனான சிவத்தோடு ஒன்றி இருப்பதினின்றும் நமுவ மாட்டேன்.

2851 ஆனை துரக்கிலென் அம்பூடு அறுக்கிலென்
கானத்து உழுவை கலந்து வளைக்கிலென்
ஏனைப் பதியினில் என்பெரு மான்வைத்த
ஞானத்து உழவினை நான்உழு வேனே. (5)

மதயானை கொல்லத் துரத்தினால் என்ன? கூர்மையான அம்பை உடலில் செலுத்தி அறுத்தால் என்ன? காட்டிலுள்ள புலி துரத்தி வளைத்தால் என்ன? ஞான பூமியில் எம்பெருமான் எனக்கு அளித்த ஞானத் தொண்டினைச் செய்வதினின்றும் நான் நமுவ மாட்டேன்.

(ஞானத்து உழவு - ஞானம் அடைவதற்கு உரிய ஆராய்ச்சி.)

2852 கூடு கெடிண்மற்றோர் கூடுசெய் வான்உளன்
நாடு கெடினும் நமர்கெடு வாரில்லை
வீடு கெடிண்மற்றோர் வீடுபுக் கால்ஒக்கும்
பாடது நந்தி பரிசறி வார்க்கே. (6)

எடுத்த தேகத்துக்கு ஊறு நேரிடுமாயின் வேறோர் தேகம் வழங்க எம்பெருமான் உள்ளான். அதிக மழை முதலிய வற்றால் ஒரு நாடு கேட்டை அடையு மாயினும் அதிலுள்ள நம் மக்கள் கெடாது வேற்றிடம் சென்று வாழ்வர். குடியிருந்த வீடு பழுதடைந்தபோது வேறோர் வீடு புகுவதுபோல வேறோர் உடல் வாழ்வு கிட்டும். சிவஞானம் பெற்றோர்க்கு இத்தன்மை நன்கு விளங்கும். (நமர் - நம்மவர்.)

14. சிவ தரிசனம்.

(சிவதரிசனம் - இக்காட்சி சிவனைச் சிந்தையில் காண்பது. சிவனை இடைவிடாது எண்ணியிருந்தால் அவன் வெளிப்பட்டருள்வான் என்க)

2853 சிந்தையது என்னச் சிவனென்ன வேறில்லை
சிந்தையின் உள்ளே சிவனும் வெளிப்படும்
சிந்தை தெளியத் தெளியவல் லார்கட்குச்
சிந்தையின் உள்ளே சிவனிருந்தானே. (1)

சிவனையே எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்க்குச் சிந்தை வேறு, சிவன் வேறு என்பது இல்லை. சிந்திப்பவரது உள்ளத்தில் சிவன் வெளிப்படுவான். சிவ ஞானத்தால் தெளிவடைந்த ஞானியர்க்கு அவர்களது எண்ணத்திலேயே சிவன் சிறந்து விளங்கினான்.

2854 வாக்கும் மனமும் மறைந்த மறைபொருள்
நோக்குமின் நோக்கப் படும்பொருள் நுண்ணிது
போக்கொன்றும் இல்லை வரவில்லை கேடில்லை
யாக்கமும் அத்தனை ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே. (2)

வாக்கு மனத்துக்கு அப்பாற்பட்டவன் வேதங்களால் கூறப்பெறும் சிவனாவான். அவனை அருளால் கூர்ந்து நோக்குங்கள். அவ்வாறு நோக்கப்படும் பொருள் மிகவும் நுண்மையானது. அப்பொருளுக்குப் போக்கும் வரவும் கேடும் இல்லையாம். அவ்வாறு உண்மை உணர்ந்து அத்தனாகிய சிவனை ஆராய்ந்து தெளிவார்க்கு அதுவே தேடும் பொருளாம்.

2855 பரனாய்ப் பராபர னாகிஅப் பால்சென்று
உரனாய் வழக்கற ஒண்கடர் தானாய்த்
தரனாய் தனதென ஆறுஅறி வொண்ணா
அரனாய் உலகில் அருள்புரிந் தானே. (3)

சிரசுக்குமேல் விளங்கும் ஆன்ம ஒளியாய் அதன்மேல் விளங்கும் சிவனாய், அவ்வியாபகத்தைக் கடந்து பேராற்றலும் பேரறிவும் உடையதாய், எதனாலும் மறைக்க முடியாத தூய்மையுடைய சுடர் வடிவாய், தானே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாய் சீவன் மனம் இந்திரியங்களோடு கூடித் தன் அறிவால் அறியப்படாத அரனாயும் உள்ள பரம்பொருள் உலகுக்கு அருள் புரிபவனாக உள்ளான்.

15. சிவ சொரூப தரிசனம்.

(சிவ சொரூபம் என்பது சிவத்தின் இயல்பான நிலை. அஃதாவது சத்து, சித்து, ஆனந்தம் என்பது. தரிசித்தலாவது அந்நிலையை உணர்தல். சிவதரிசனத்தைக் கண்டவர்க்கு உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகள் இங்குக் கூறப்படும்.)

2856 ஓதும் மயிர்க்கால் தோறும் அமு தூறிய
பேதம் அபேதம் பிறழாத ஆனந்தம்
ஆதி சொரூபங்கள் மூன்று அகன்று அப்பாலை
வேதம் ஓதும் சொரூபிதன் மேன்மையே. (1)

சொல்லப்பெறும் உரோமத் துவாரங்கள் தோறும் இன்பம் தேக்கிய புறத்தும் அகத்தும் தடைப்படாத ஆனந்தமே உருவம், அருவுருவம், அருவம் ஆகிய மூன்று சொரூபங்களையும் கடந்து அப்பால் வேதத்தில் கூறப் பெறும் (பரப்பிரமத்தின்) சிவத்தின் மேன்மையான சொரூபமாகும். மயிர்க்கால்தோறும் அமுதூறலாவது உடம்பில் உண்டாகும் மெய்ப்பாடு

2857 உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
புணரும் அவனே புலவி அவனே
இணரும் அவன்தன்னை எண்ணலும் ஆகான்
துணரின் மலர்க்கந்தம் துன்னிநின் றானே. (2)

உணர்வாகவும் அவ்வுணர்வு வெளிப்படும் உயிராகவும் உள்ளவன் அச்சிவனே யாவான். ஓர் உயிரும் மற்றோர் உயிரும் புணரும்படி செய்பவனும் பிணங்கும்படி செய்பவனும் அவனே யாவன். இவ்வாறு ஒழுங்கு செய்யும் அவனை இன்ன தன்மையன் என எண்ணத்தினால் வரையறை செய்ய முடியாது. ஆனால் இவன் ஆறாதாரங்களில் சுவாதிட்டான மலரில் பொருந்தி யிருப்பவனாக உள்ளான்.

2858 துன்னிநின் றான்தன்னை உன்னிமுன் னாஇரும்
முன்னி அவர்தம் குறையை முடித்திடும்
மன்னிய கேள்வி மறையவன் மாதவன்
சென்னியுள் நின்றதோர் தேற்றத்தன் ஆமே (3)

முன் மந்திரத்தில் கூறியவாறு பொருந்தி நின்ற சிவனது திருமுன் இருப்பதாக நினையுங்கள். அப்போது நினைப்பவரது விருப்பத்தைத் தானே அறிந்து நிறைவேற்றி வைப்பான். அவன் ஐயங்களைப் போக்கும் வேத சொரூபமானவன். பெருமையுடைய தவத்தால் உணரத்தக்கவன். ஆருயிரின் அறிவு நிலையமான சிரசிலிருந்து தெளிவினைச் செய்பவனுமாவான்.

2859 மின்னுற்ற சிந்தை விழித்தேன் விழித்தலும்
தன்னுற்ற சோதி தலைவன் இணையிலி
பொன்னுற்ற மேனிப் புரிசடை நந்தியும்
என்னுற்று அறிவன்நான் என்விழித் தானே. (4)

திருவருளால் விளக்கம் பெற்ற அக் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தேன். அவ்வாறு திறந்து பார்த்தலும் என்னில் நிறைந்த சோதியும் தலைவனும், ஒப்பற்ற தலைவனும் பொன் போன்ற திருமேனியையுடைய சடாதாரியான நந்தியும் ஆகிய சிவன் என்னிடம் பொருந்தி 'நீ அறிவு மயமானவன்' என உணர்த்தி அருளினான்.

2860 சுத்திய ஞானத் தனிப்பொருள் ஆனந்தம்
சித்தத்தின் நில்லாச் சிவானந்தப் பேரொளி
சுத்தப் பிரம துரியம் துரியத்துள்
உய்த்த துரியத்து உறுபே ரொளியே. (5)

தனிமுதற் பெரும்பொருள் சிவன். அவன் இயற்கை உண்மை அறிவு இன்ப வடிவினன். சித்தம் எனப்படும் இறுப்பின்கண் நில்லாத சிவப்பேரின்பம் பேரொளி. திரு வருள் செயலறலாகிய துரியம் சுத்தப் பிரமத்துரியம் எனப்படும். அத்துரியத்துள் செலுத்திய மற்றொரு செயலறல் உய்த்த துரியமாகும். அத்துரியத்துள் மிக்க பேரொளியாக இருப்பவனும் அவனே. இத்துரியம் அருளோன் செயலறல் எனப்படும்.

2861 பரன்அல்ல நீடும் பராபரன் அல்ல
உரன்அல்ல மீதுணர் ஒண்குடர் அல்ல
தரன் அல்ல தான்அவை யாய்அல்ல வாகும்
அரன் அல்ல ஆனந்தத்து அப்புறத்தானே. (6)

‘சிவனெனும் நாமம் தனக்கே உடைய செம்மேனி எம்மானாம்’ செம்பொருள் பரன் அல்லன். அதனினும் சிறந்த நிலை பேறுள்ள பராபரனும் அல்லன். பேரறிவுப் பேராற்றல் வாய்ந்த பெரும் பொருளும் அல்லன். புணர்ப்பாய் நின்று மேலுணரும் ஒண்குடரும் அல்லன். அனைத்தையும் தாங்கும் அரும் பொருளும் அல்லன். அவையனைத்தும் அல்லவாகும். அரன் அல்லன். திருவருள் இன்பமும் அல்லன். அவன் எல்லாவற்றுக்கும் அப்புறத்ததாக நிற்கும் செப்பம் சேர் ஒப்பில் ஒருபெரும் பொருளாவன். (அல்லன் என்பன அல்ல எனக் கடை குறைந்து நின்றன.)

2862 முத்தியும் சித்தியும் முற்றிய ஞானத்தோன்
பத்தியுள் நின்று பரந்தன்னுள் நின்றுமா
சுத்தியுள் நின்றோர்க்குத் தத்துவங் கூடலால்
சுத்தி யகன்றோர் சுகானந்த போதரே. (7)

முத்தியாகிய வீடும் சித்தியாகிய பேறும் கைகூடிய ஆருயிர்க்கிழவன் ஞானத்தோன் ஆவன். அத்திருவடியுணர்வு கைவந்த தன் பேரன்பாம் பத்திநிலை கைகூடும். அப்பத்தியுள் நின்றபின் பரத்தினுள் நிற்பன். பின் திருவருள்

பெருந்திருவுள் நிற்பன். அவ்வாறு நிற்கும் நல்லோர்க்கு இயற்கை யுண்மைச் சிவன் கைகூடுவன். அதனால் பொருள் அருள் தூய்மையும் அகன்றோர் ஆவர். அவரே பேரின்பப் பேரறிவினர் ஆவர்.

2863 துரிய அதீதம் சொல்லறும் பாழாம்
அரிய துரியம் அதீதம் புரியில்
விரியும் குவியும் விள்ளா மிளிரும்தன்
உருவும் திரியும் உரைப்பதுஎவ் வாறே. (8)

செயல் அறுதலாகிய துரியமும் நினைவு அறுதலாகிய துரியாதீதமும் இத்தன்மைய என்று எவராலும் சொல்லொணாப் பாழாகும். அப்பால் நிலையாகிய துரியாதீதம் உயிர்ப்பு அடங்கலாகும். அந்நிலையை எய்தினால் விரிதலாகிய நினைப்பும் குவிதலாகிய மறப்பும் உண்டாகா. ஆருயிர்களின் சுட்டறிவும் சிற்றறிவும் பேரறிவாகத் திரிந்து விளங்கும். அவ்விளக்கத்தின்கண் சிவபெருமான் அவ்வுயிரைத் தானாக்கி நின்றருள்வன். அந்நிலையினைச் சொல்லால் சொல்லுவது எவ்வண்ணம்? (சொல்லறும்-மோனம் உண்டாம். பாழாம் - வேறுபாடு இன்றாம். விள்ளா - உண்டாகா. தன்னுருவு - சிவ போதம்)

16. முத்தி பேதம், கரும நிருவாணம்.

(முத்தி பேதம் - வீடு பேற்றின் வகை. கரும நிருவாணம்-செயல் அறுகை. இப்பகுதியில் சச்சிதானந்தப் பொருளைக் கூடிய ஆன்மா செயலற்று மௌனநிலை எய்தும் என்பது கூறப்பெறுகிறது)

2864 ஓதிய முத்தி யடைவே உயிர்பர
பேதமில் அச்சிவம் எய்தும் துரியமோடு
ஆதி சொரூபம் சொரூபத்த தாகவே
ஏதமி லாநிரு வாணம் பிறந்ததே (1)

வேதங்களில் கூறிய முத்தியாவது துரிய முறையில் முறையாக உயிர் பரம் அவற்றோடு பிரிப்பின்றியுள்ள சிவம் ஆகியவை பொருந்தி நிற்கும். அப்போது ஆன்ம சொரூபமாகிய. பரம் சிவ சொரூபத்தில் இலயமடைய, குற்றமில்லாத நிருவாண நிலை உண்டாகும். (நிருவாணம் - செயலறுகை: முத்தி. ஆன்மா செயலற்றுச் சிவ சொரூபத்தில் அடங்கி யிருத்தல் முத்தியாகும்.)

2865 பற்றற் றவர்பற்றி நின்ற பரம்பொருள்
கற்றற் றவர்கற்றுக் கருதிய கண்ணுதல்
கற்றற் றவர்கற்றி நின்றான் சோதியைப்
பெற்றுற் றவர்கள் பிதற்றொழிந் தாரே. (2)

உலகப் பற்றுக்களை விட்டவர் பற்றி நின்ற மேலான பொருளும் கல்வியைக் கற்று அதன் முடிவான சிவஞானம் எய்தினவர் விரும்புகின்ற கண்ணுதலும் கல்வியின் முடிவினை உணர்ந்தோர் பொருந்தி நிற்கும் என் சோதியும் ஆகிய சிவ பெருமானை அடைந்து பொருந்தியவர் பேச்சினை விட்டு நிற்பவராவர்.

17. சூனிய சம்பாஷணை.

(அஃதாவது, ஞானப் பொருளை மறைவாகப் பேசுவது. இம்மந்திரங்கள் மறைவாகக் கூறினும் அவை பொருள் விளங்கக் கூடிய அமைப்பினை உடையனவாய்ப் படிப் போர்க்கு இன்பம் பயப்பனவாய் இருக்கும். ஞான சாதனையும் ஞான சாதனையின் பயனும் இங்குக் கூறப்பெறும். (இதைச் சித்தர் பரிபாஷை என்றும் கூறுவர்.)

2866 காயம் பலகை கவறைந்து கண்மூன்றாய்
ஆயம் பொருவதோர் ஐம்பத்தோர் அக்கரம்
ஏய பெருமான் இருந்து பொருகின்ற
மாயக் கவற்றின் மறைப்பறி யேனே. (1)

மனித தேகம் சூதாடும் பலகை போன்றது. ஐந்து இதிரியங்களும் சூதாடு கருவிகளாம். சீவனது இச்சா ஞானக் கிரியை ஆகிய மூன்று கண்களாய் விஷய சுகமாகிய ஆதாயத்தை அடைய ஐம்பத்தோர் அட்சரங்களை யுடைய ஆதாரங்களில் பொருந்திய சீவன் இருந்து செயல்படுகின்ற மாயத்தன்மை யுடைய இந்திரியங்களின் மறைப்பை அறியேன்.

2867 தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாரில்லை
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாளர்க்கு
ஊறிக் கிடந்ததென் உள்ளன்பு தானே. (2)

காமம், வெகுளி, மயக்கமென்று சொல்லப்படும் தடைகளாகிய சின்னஞ்சிறு செடிகள் முளைத்து உடம்பகத்துக் காணப்படுகின்றன. அருளால் அவற்றினின்றும் நீங்கித் தூய சிவ நன்னெறிக்கண் நிற்கும் வகையறிவாரில்லை. அங்ஙனம் நீங்கி நிற்கும் வகையறிந்து ஒழுகும் வாய்மையாளர்கட்குச் சிவன் வெளிப்பட்டருள்வன். அவர்பால் என் உள்ளம் அன்பூறி ஆர்வம் பெருகிக் கிடந்தது என்க. (தூறு - சிறுசெடி)

2868 ஆறு தெருவில் அகப்பட்ட சந்தியில்
சாறு படுவன நான்கு பனையுள
ஏறற்கு அரியதோர் ஏணியிட்டு அப்பனை
ஏற்றலு நேன்கடல் ஏழுங்கண் டேனே. (3)

ஆறு ஆதாரங்களாகிய தெருவில் கீழுள்ள மூலாசூரமாகிய சந்தியில் பக்குவம் அடையாதபோது இருள் முகமாகத் தொழிற் படுவனவாகிய நான்கு இதிழ்களாகிய பனைகள் உள்ளன. ஏறுவதற்கு அருமையான சுழுமுனையாகிய ஏணியை வைத்து அப்பனை மரத்தின் மேல் ஏறிச் சுகஸ்ரதளம் சென்றேன். ஆதார கமலங்களாகிய ஏழு கடலும் ஒன்றாகி ஒளி மயமாகப் பொங்குவதைக் கண்டேன்.

2869 வழுதலை வித்திடப் பாகன் முளைத்தது
புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
தொழுதுகொண்டு ஓடினோர் தோட்டக் குடிகள்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கணியே. (4)

ஞான சாதனையாகிய கத்தரி விதையை விதைக்க
வைராக்கியமாகிய பாகற்கொடி தோன்றியது. தத்துவ
ஆராய்ச்சியாகிய புழுதியைக் கிளறினேன். மஞ்சள்
ஒளியையுடைய சகஸ்ரதளமாகிய பூசணி மலர் மலர்ந்தது.
சரீரமாகிய தோட்டத்தில் அட்சரங்களாகிய குடிகள்
வணங்கி அகன்றனர். வாழ்வில் தலைமை அளிக்கும்
சிவமாகிய கனி சித்தித்தது. (வழுதலை வித்து - யோகப்
பயிற்சி. பாகல் - வைராக்கியம். புழுதியைத் தோண்டினேன்
தத்துவ ஆராய்ச்சி செய்தேன். பூசணி பூத்தது - சிவம்
வெளிப்பட்டது. தோட்டக் குடிகள் - இந்திரியாதி
விஷயங்கள். வாழைக் கனி; ஆன்ம லாபம். இவ்வாறு வேறு
பொருள் கூறுவாரும் உளர். வழுதலை கத்தரி.)

2870 ஐளன்னும் வித்தினில் ஆனை விளைப்பதோர்
செய்யுண்டு செய்யின் தெளிவுஅறி வாரில்லை
மையணி கண்டன் மனம்பெறின் அந்நிலம்
பொய்யொன்றும் இன்றிப் புகளளி தாமே. (5)

ஐம்பூதக் கூட்டுறவால் உண்டாகும் வீரியமாகிய விதையி
னில் ஆன்மாவை விளங்கிக் கொள்ளும் விந்து மண்டலம்
உள்ளது. விந்து மண்டலம் எவ்விதம் அமைகிறது என்ற
தெளிந்த ஞானமுடையவர் இல்லை. நீலகண்டப்
பெருமானிடம் மனம் பதிந்தால் ஆன்மா விளங்கும் ஒளி
மண்டலத்தைச் சந்தேகமின்றி எளிதாய் அடையலாம்.

2871 பள்ளச்செய் ஒன்றுண்டு பாழ்ச்செய் இரண்டுள
கள்ளச்செய் அங்கே கலந்து கிடந்தது
உள்ளச்செய் அங்கே உழவுசெய் வார்கட்கு
வெள்ளச்செய் யாகி விளைந்தது தானே. (6)

பயனில்லாத சுழுத்தியாகிய பள்ள நிலம் ஒன்று உள்ளது. பயிர் விளைவில்லாச் சாக்கிரம் சொப்பனமாகிய இரண்டு நிலங்கள் உள்ளன. காண்பதற்கு அருமையான ஆன்மாவாகிய கள்ளச் செய் தன் உண்மை உணராத நிலையில் பயனற்று இம்மூன்று அவத்தையிலும் கலந்து இருந்தது. தன் உண்மையை உணர்ந்து உள்ளமாகிய நிலத்தைப் பொருந்திச் சிவத் தொண்டாகிய உழவினைச் செய்வார்க்கு சிவானந்தமாகிய வெள்ளம் பாய்ந்து சிவன் முத்தியாகிய விளைவு கிட்டியது.

2872 மூவணை ஏரும் உழுவது முக்காணி
தாமணி கோலித் தறியுறப் பாய்ந்திடும்
நாஅணை கோலி நடுவில் செறுமூர்
காலணை கோலிக் களர்உழு வாரே.

(7)

இடை பிங்கலை சுழுமுனை ஆகிய மூன்று ஏரும் உழுவது மூலாதாரமாகிய முக்காணி நிலமாகும். உழுதபின் அவை முதுகந்தண்டாகிய கயிற்றில் சுட்டப்பெற்று சுழுமுனையாகிய தறியில் பொருந்திவிடும். ஞான சாதனை செய்யும் உழவர் வாக்கு ரூபமான பிரமத்தை எழுப்பி உண்ணாக்குக்குமேல் பிரமப்புழையை அடைந்து அங்குள்ள சகஸ்ர தளமாகிய வயலை உழமாட்டார். காற்றினால் அடயோகம் செய்து விளையாத நிலத்தில் பயிரிடுகின்றனர். என்ன பரிதாபம்! தேச சித்தியைவிட ஞான சித்தியே சிறப்புடையதாம்.

2873 ஏற்றம் இரண்டுள ஏழு துரவுள
மூத்தான் இறைக்க இளையான் படுத்தநீர்
பாத்தியிற் பாயாது பாழ்ப்பாய்ந்து போயிடில்
கூத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே.

(8)

ஆதாரங்களாகிய ஏழு கிணறுகளும் அவற்றினின்றும் நீர் இறைப்பதற்கு இடை பிங்கலை யாகிய இரண்டு ஏத்தமும் உள்ளன. சந்திர கலையாகிய மூத்தவன் இறைக்கவும் சூரிய கலையாகிய இளையவன் பாய்ச்சிய வீரியமாகிய நீர்

அக்கினி கலையாகிய பாத்தியில் பாய்ந்து சகஸ்ரதளமாகிய வயலுக்குச் செல்லாமல் பயனற்று வீணே கழிந்து விடின் விலைமகள் வளர்த்த கோழிக் குஞ்சு அழிவது போலாகும்.

2874 பட்டிப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள
குட்டிப் பசுக்களோர் ஏழுள ஐந்துள
குட்டிப் பசுக்கள் குடப்பால் சொரியினும்
பட்டிப் பசுவே பனவற்கு வாய்த்ததே (9)

மேய்ப்பார் இன்றித் திரியும் ஆன்ம தத்துவமாகிய பசுக்கள் இருபத்து நான்கு உள்ளன. வித்தியா தத்துவம் சிவ தத்துவமாகிய குட்டிப் பசுக்கள் முறையே ஏழும் ஐந்தும் உள்ளன. பின்னே சொன்ன சிறிய பசுக்கள் குடம் நிறையப் பால் கறந்தாலும் கறக்காத பட்டி மாடே ஆன்மாவாகிய பார்ப்பானுக்குக் கிடைத்தது. பேரின்பத்தை நாடி வளர்வதைவிட்டு ஆன்மா சிற்றின்பத்தை நாடிக் கெடுகிறது. (பனவன் - பார்ப்பன் - பயனடையும் ஆன்மா.)

2875 ஈற்றுப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள
ஊற்றுப் பசுக்கள் ஒரு குடம் பால்போதும்
காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் காலத்து
மாற்றுப் பசுக்கள் வரவுஅறி யோமே. (10)

பால் கறக்காத ஆன்ம தத்துவமாகிய பசுக்கள் இருபத்து நான்கு உள்ளன. ஊற்றுப்போல ஒளி வீசி நிற்கும் சிவ தத்துவங்களாகிய பசுக்கள் கறக்கின்ற இன்பமாகிய பால் ஒரு குடம் ஆன்மாவுக்குப் போதுமானது. இடை பிங்கலையாகிய காற்றுப் பசுக்களைக் கறந்து உண்கின்ற காலத்தில் அதனின் வேறான சுத்த தத்துவமாகிய பசுக்கள் வருவதை அறிய முடியாது. உடம்பில் காற்றின் இயக்கம் இருக்கும் வரை சுத்த தத்துவம் விளங்காது.

2876 துட்டான் அகத்தில் தலையான மச்சின்மேல்
மொட்டாய் எழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது
வட்டம் பட்டவேண்டி வாய்மை மடித்திட்டுத்
துட்டான் அதனைத் தகைந்துகொண் டானே. (11)

சீவனது மனமண்டலத்தில் சிரசின்மேல் உள்ள
ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளத்தில் மொட்டுப்போல் சிறியதாய்த்
தோன்றிச் செம்மையாக நாதம் படர்ந்தது. ஆகாயம் சிறந்து
விளங்க வாய்மைப் பொருளான சிவத்தை நிலைபெறச்
செய்து சீவன் அப்பொருளைத் தனக்கு உரிமையாக்கிக்
கொண்டான். (துட்டான் - சீவன், செம்பால் - செம்மைத்
தன்மை, வட்டம் - பிரணவம், வாய்மை - ஐந்தெழுத்து)

2877 அரிக்கின்ற நாற்றங்கால் அல்லல் கழனி
திரிக்கின்ற ஒட்டம்சிக்கெனக் கட்டி
வரிக்கின்ற நல்ஆன் கறவையைப் பூட்டில்
விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித் தாமே. (12)

துன்பம் தருகின்ற வினையாகிய பயிர்விளையும் உடம்
பாகிய வயலில், கீழ்முகமாகச் செல்லும் பிராண சத்தியின்
வழியை அடைத்து மேல் முகமாக்கி, கொள்ளத்தக்க நல்ல
சிவத் தத்துவமாகிய பசுவைச் சேர்த்துக் கொண்டால்
சிரசின்மேல் விரிந்து விளங்கும் விந்து மண்டலம் சிவப்
பயிர் விளையும் வித்தாகும். (வெள்ளரி வித்து - சுக்கிலம்)

2878 இடாக்கொண்டு தூவி எருவிட்டு வித்திக்
கிடாக் கொண்டு பூட்டிக் கிளறி முளையை
மிடாக்கொண்டு சோறட்டு மெள்ள விழுங்கள்
கிடாக்கொண்டு செந்நெல் அறுக்கின்ற வாறே (13)

இடைக்கலையாகிய சந்திர கலையைத் தூண்டி சிவ
சிந்தனையாகிய எருவினைத் தூவி உணர்வாகிய விதையை
விதைத்து, இடைகலை பிங்கலையாகிய கிடாக்களை

அங்குச் சேர்த்து சுவாச கதியாகிய முளையை மாற்றி,
தொண்டைச் சக்கரமாகிய மிடாவில் ஞான சாதனையாகிய
சோற்றினைப் பதப்படுத்தி மெத்தென உண்ணார். இதவே
கிடாக்களைப் கொண்டு சிவபதமாகிய செந்நெல்லைப்
பெறுகின்ற முறையாம். (சோறட்டு - அமுதம் வரச் செய்து.
செந்நெல் - சிவானுபவம்.)

2879 விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது
விளைந்து கிடந்தது மேலைக்குக் காதம்
விளைந்து விளைந்து விளைந்துகொள் வார்க்கு
விளைந்து கிடந்தது மேவுமுகக் காதமே (14)

சிவத்தை அடையும் உபாயத்தை அறிந்தவர்க்குச் சிவம்
விளங்கும் விந்து மண்டலம் பெருகிக் கிடந்தது. அது ஒரு
காத தூரம் பெருகிக் கிடந்தது. அவ்வாறு ஆகாயப்பேற்றின்
நினைவாகவே இருப்பார்க்கு அது மும்முறையாகப் பெருகி
ஆனந்தமயமாக விளங்கும். (காதம் - ஏழரை நாழிகை வழி -
சுமார் 10 மைல்.)

2880 களர்உழு வார்கள் கருத்தை அறியோம்
களர்உழு வார்கள் கருதலும் இல்லைக்
களர்உழு வார்கள் களரின் முளைத்த
வளர்இள வஞ்சியின் மாய்தலும் ஆமே (15)

களராகிய உவர்நிலத்தை உழுவார்கள் என்ன
எண்ணத்துடன் உழுகின்றார்கள் என்பதை நாம் அறிவதற்
கில்லை. அங்ஙனம் உழுவார் என்ன குறிக் கொண்டு உழுகின்
றார் என்பதும் தெரியவில்லை. அதுபோல் தவ முயற்சி
யின்றி மீண்டும் பிறப்பதற்கே ஆளாகி இறக்கின்றார்கள்.
இவர்தம் செயல் வீண் செயலாகின்றது. அதற்கு ஒப்புக்
களரில் முளைத்த வளரும் தகுதி வாய்ந்த இளவஞ்சிக்
கொடியானது சார்ந்த நிலத்தின் புன்மையால் பட்டு
மாய்வதாகும். (மாய்தல் - கேடு அடைதல்.)

2881 கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரி கொட்டகத்து
 ஆப்பிடு பாசத்தை அங்கியுள் வைத்திட்டு
 நாட்பட நின்று நலம்புகுந்து ஆயிழை
 ஏற்பட இல்லத்து இனிதிருந் தானே. (16)

மிகவும் நுண்மை வாய்ந்த அசைவில் தொட்டகமாகிய நெஞ்சத் திடத்து திரு ஐந்தெழுத்தால் செய்யப்படும் தண்கடர்த் தழலினுள் ஆருயிரைக் கட்டுறுத்தும் ஆப்பினை வைத்திடுதல் - திருவருள் பிறை போன்று ஆருயிர்களுடன் நாட்பட நின்று நிலை பெற்று நலம் புரிந்து, அருள் வீழ்ச்சியாகிய சத்தி நிபாதமும் எய்தும். எய்தவே திருவடிப் பேரின்பப் பேரில்லத்தின்கண் அவ்வுயிர் இனிது வீற்றிருந்து இன்புறும் (குறுநரிக் கொட்டகம் - அணு அளவு ஆய மனம் இருக்கும் உடல். ஆப்பிடு - கட்டப்பட்ட அங்கியுள் சிவாக்கினியில், ஆயிழை ஏற்பட - சத்தி பதிய.)

2882 மலைமேல் மழைபெய்ய மான்கன்று துள்ளக்
 குலைமேல் இருந்த கொழுங்கனி வீழ
 உலைமேல் இருந்த உறுப்பெனக் கொல்லன்
 முலைமேல் அமிர்தம் பொழியவைத் தேனே. (17)

சிரசாகிய மலையின்மேல் ஒளிக்கிரணமாகிய மழை பரவ, பிராணனாகிய மான் குட்டி சிரசின் மத்தியில் மோத, ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளமாகிய குலைமேல் இருந்த சிவமாகிய செழுமை மிக்க பழம் உதிர, கொல்லன் உலைக்களத்திலிட்ட இரும்புபோல அச்சிவன் மார்பகத்துக்கு மேல் ஒளியாகிய அமிர்தத்தை விளங்குமாறு செய்தான். (முலை மேல் அமிர்தம் பொழிய - சத்தி பதிய.)

2883 பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஐந்துண்டு
 மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
 மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினால்
 பார்ப்பான் பசுஐந்தும் பாலாச் சொரியுமே. (18)

ஆன்மாவாகிய பார்ப்பானது உடம்பகத்தில் இந்திரியங்
களாகிய கறவைப் பசுக்கள் ஐந்து உள்ளன. அவை அடக்கு
வாரின்றி விருப்பம் போலப் புலன்களை நோக்கிச் செல்வன
வாகும். ஆன்மாவைச் செலுத்தும் சிவமாகிய மேய்ப்பாரும்
உண்டாகிப் புலன்களில் செல்லும் விருப்பத்தையும்
விட்டால் ஆன்மாவிடம் பொருந்திய இந்திரியங்களாகிய
பசுக்கள் பேரின்பமாகிய பாலினை விளைக்கும். இந்திரியங்
கள் உலக நோக்கின்றி அக நோக்காக அமையுமாயின்
பேரின்பம் உண்டாகும்.

2884 ஆமாக்கள் ஐந்தும் அரியேறு முப்பதும்
தேமா இரண்டொடு திப்பிலி ஒன்பதும்
தாமாக் குரங்கொளில் தம்மனத் துள்ளன
முவாக் கடாவிடின் மூட்டுகின் றாரே. (19)

பஞ்சப் பிராணனாகிய காட்டுப் பசுக்கள் ஐந்தும் ஆன்ம
தத்துவம் புருடன் நீங்கிய வித்தியாதத்துவம் ஆகிய ஆண்
சிங்கம் முப்பதும் சுக துக்கமாகிய தேமா இரண்டுடன் குற்ற
மில்லாத சிரவணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம், சேவை,
அருச்சனை, அடிமை, வந்தனம், சக்கியம், ஆத்ம நிவேதனம்
ஆகிய திப்பிலி ஒன்பதும் தமக்குரியனவாக வசப்படு
மாயின், தம் மனத்துள்ளனவாகிய காமாதிகள் விருத்தி
யடையா. அம்முறையே செலுத்தினால் ஞான ஒளியை
வளர்ப்பவராவர்.

(தேமா - மாமரங்கள். திப்பு - கோது. இலி - இல்லாதது.
குரங்குதல் - வளைதல். கடாவுதல் - செலுத்துதல்.)

2885 எழுதாத புத்தகத்து ஏட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெறிந்திருந்து ஓத
மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவைப்
பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே. (20)

ஏட்டில் எழுதாத வேதமாகிய புத்தகத்தின் குக்கும்
வாக்காகிய பொருளை இளமை நலத்தோடு கூடிய

குண்டலினியாகிய கன்னி சிரசை அடைந்து எழுப்ப
ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளமாகிய பூவின் ஆனந்தம் விளைக்கும்
நாதமாகிய தேனை உடலோடு கூடாத ஆன்மாவாகிய
வண்டு நாதமாகிய தேனில் திளைத்து இன்பம் பெற்றது.

2886 போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்வித்தும்
குகின்ற நாவலின் கூழைத் தருங்கனி
ஆநின்ற வைங்கூழ் அவையுண்ணும் ஐவரும்
வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றாரே. (21)

உடம்பினின்றும் வெளியே செல்லுகின்ற காற்றாகிய
அபானனும் புகுகின்ற காற்றாகிய பிராணனும், கூடுகின்ற
உடம்பாகிய நாவல் மரத்தின் பயணைத் தருகின்ற பழமாகிய
போகத்தை அனுபவிக்கின்ற ஞானேந்திரியங்களாகிய
ஐவரும் வெந்து போகின்ற உடம்பாகிய கூரையில்
திளைக்கின்றனர். என்ன பரிதாபம்!

(குறிப்பு: இப்பகுதியிலுள்ள பாடல்கள் மூடுமந்திரங்
களாய் உள்ளமையால் பொருள் கூறுவோருள் கருத்து வேறு
பாடுகள் உள்ளன.)

2887 மூங்கில் முளையில் எழுந்ததோர் வேம்புண்டு
வேம்பினில் சார்ந்து கிடந்த பனையிலோர்
பாம்புண்டு பாம்பைத் துரத்தித்தின் பார்இன்றி
வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே. (22)

மனமாகிய மூங்கில் முளையினின்று தோன்றிய
வைராக்கியமாகிய வேம்பு உண்டு. அவ் வைராக்கியத்தைப்
பொருந்தி யிருந்த முதுகந் தண்டாகிய பனை மரத்தில்
குண்டலினியாகிய பாம்பு உள்ளது. கீழே சுருண்டு கிடக்
கும் குண்டலினியாகிய பாம்பை மேலே செலுத்தி அமுதம்
உண்பாரின்றி வைராக்கியமாகிய வேம்பு பயன் தராது
கெடுகின்றது.

2888 பத்துப் பரும்புலி யாணை பதினைந்து
வித்தகர் ஐவர் வினோதகர் ஈ ரெண்மர்
அத்தகு மூவர் அறுவர் மருத்துவர்
அத்தலை ஐவர் அமர்ந்துநின் றாரே. (23)

தச நாடிகளாகிய பருமையான புலி பத்தும், பூதங்கள் தன் மாத்திரைகள் புலன்கள் ஆகிய யாணை பதினைந்தும் ஞானேந்திரியங்களாகிய வித்தகர் ஐவரும் தசவாயுக்களாய வினோதகர் பத்தும் அத்தன்மையைச் செய்யும் தாமத, இராசத, சாத்துவிகமாகிய மூவரும், பிறத்தல், சுற்றல், தேடல், கூடல், வாழ்வு, தாழ்வு ஆகிய நலன்களை உயிர்க்குச் செய்யும் மருத்துவர் அறுவரும் உள்ள தேகத்தில் பொருந்தி ஆன்மா சாக்கிரம், சொப்பனம், கழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் ஆகிய ஐந்து அவத்தைப் படும். (வித்தகர் ஐவர் - ஞானேந்திரியங்கள். வினோதகர் - உடலின்கண் ஊழியம் செய்பவர்.)

2889 இரண்டு கடாவுண்டு இவ்வூரின் உள்ளே
இரண்டு கடாவுக்கும் ஒன்றே தொழும்பன்
இரண்டு கடாவும் இருத்திப் பிடிக்கில்
இரண்டு கடாவும் ஒருகடா வாமே. (24)

இவ்வூராகிய உடம்பகத்து விடுத்தல் எடுத்தல் ஆகிய உயிர்ப்புப் பயிற்சிக்குரிய இரு தொழிலும் கடாக்கள் எனப்பட்டன. இவ்விரண்டினையும் மேய்த்து நடத்தும் உயிர் ஒன்றுண்டு. அவ்வுயிர் தொழும்பன் எனப்பட்டது. விடுத்தல் எடுத்தல்களாகிய முச்சினை இருத்திப் பிடித்துத் தலைச் செய்யின் அவ்விரண்டு கடா ஒரு கடாவாகும். (தடுத்தல் - கும்பகம். இரண்டு கடா - இரேசகம், பூரசகம்.)

2890 ஒத்த மனக்கொல்லை உள்ளே சமன்குட்டிப்
பத்தி வலையில் பருத்தி நிறுத்தலால்
முத்தக் கயிறாக மூவர்கள் ஊரினுள்
நித்தம் பொருது நிரம்பநின் றாரே. (25)

ஞான சாதகர் மனமண்டலத்தை விருப்பு வெறுப்பற்ற சமத்துவ புத்தியால் ஒழுங்குபடுத்தி இறைவனிடம் மனம் பதியும்படி செய்து பருத்தி போன்ற வெண்ணிற ஒளியைச் சிரசின்மேல் விளங்கும்படி பாவித்தலால் அதுவே முத்திக்குச் செல்லும் நூலேணியாக சிருஷ்டி, ஸ்திதி சம்காரங்களைச் செய்யும் பிரமன் விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மூவருடைய ஆட்சியிலுள்ள உடம்பாகிய ஊரினில் நாள் தோறும் சாதனை செய்து உயிரும் உடலும் சூழ்ந்துள்ள ஆகாயத்தையே தமது உடலாக்கிக் கொண்டு பூரணத்துவத்துடன் விளங்கினர். (முத்தக் கயிறு - நூலேணி.)

2891 கூகையும் பாம்பும் கிளியொடு பூனையும்

நாகையும் பூழும் நடுவில் உறைவன

நாகையைக் கூகை நணுகல் உறுதலும்

கூகையைக் கண்டெலி கூப்பிடு மாறே.

(26)

கூகையாகிய அறியாமையும் பாம்பாகிய சுட்டறிவும் கிளியாகிய அறமும் பூனையாகிய பாவமும் நாகையாகிய சிற்றறிவும் பூழாகிய அறுபகையும் உடம்பின் நடுவாகிய எண்ணம் என்னும் சித்தத்தின் கண் உறைவன. நாகையாகிய சிற்றறிவினைக் கூகையாகிய அறியாமை நணுக முயலும். அப்பொழுது அருள் ஒளிபெற்ற வெள் எலியாகிய ஆருயிர் சிவனை நினைந்து கூவும். சிவனும் வெளிப்பட்டுக் கூகையை அடக்கி யருள்வன். (உறைதல் - தங்கியிருத்தல். கூகை - அஞ்ஞானம். பாம்பு-காமம். கிளி-அறம். பூனா-மறம். நாகை-சிற்றறிவு. பூழும் - குரோதமும். குறிப்புரை : கூகை - கோட்டான். பூனா - பூனை. நாகை - நாகணவாய்ப்புள். பூழ் - காடை எலிக்கு இரவில் கண் தெரியும்; நாகைக்கு இரவில் கண் தெரியாது.)

2892 குலைக்கின்ற நன்னகை யாம்கொங்கு உழக்கின்

நிலைக்கின்ற வெள்ளெலி மூன்று கொணர்ந்தான்

உலைக்குப் புறமெனில் ஓடும் இருக்கும்

புலைக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாறே.

(27)

குலையாகவுள்ள நல்ல எண்ணமாகிய வாசனையைக் கலக்கி விட்டால் நிலைபெற வேண்டிய சீவனாகிய

வெள்ளை எலி தாமத இராசத சாத்துவிகமாகிய முக்குண வசப்பட்டு நிற்கும். அப்போது அதன் எண்ணம் உடம் பாகிய உலைக்குப் புறமாகில் மனம் வெளியே ஓடும். இல்லை யெனில் அறிவினில் அடங்கியிருக்கும். உடல் பற்றுக் காரணமாகப் பிறந்த ஆசையால் அவ்வாறு மனம் அலைகிறது.

2893 காடுபுக் கார்இனிக் காணார் கருவெளி

கூடுபுக்கு ஆனது ஐந்து குதிரையும்

மூடுபுக்கு ஆனது ஆறுள ஒட்டகம்

மூடு புகாவிடின் மூவனை யாமே.

(28)

அஞ்ஞான மயமான தத்துவமாகிய காட்டினுள் புருந்தவர் சிவ பூமியாகிய வெட்ட வெளியைக் காண மாட்டார். உடம்பாகிய கூட்டினில் புருந்ததான பஞ்ச பிராணனாகிய ஐந்து குதிரையும் தேசத்தைச் சூழவுள்ளதான மன மண்டலத்தைக் காமக் குரோ தாதிகளான ஆறு ஒட்டகமும் மறைப்பினைச் செய்யாவிடின் சீவன், சீவதுரியம் பரது ரியம் சிவதுரியம் ஆகிய மூன்றையும் கடந்து விளங்கும்.

2894 கூறையும் சோறும் குழாய்கத்து எண்ணெயும்

காறையும் நானும் வளையலும் கண்டவர்

பாறையில் உற்ற பறக்கின்ற சீலைபோல்

ஆறைக் குழியில் அழுந்துகின் றாரே.

(29)

உடுக்கும் உடையும் உண்ணும் சோறும் குழாய்க் கலத்து எண்ணெயும் கழுத்தணியாகிய காறையும் அரைஞாணும் கைவளையலும் கண்டவர் அவற்றின்கண் பெருமயக்குக் கொள்கின்றனர். இவை யனைத்தும் நிலையில்லாத மாயா காரியப் பொருள்களாகும். இவற்றின் உண்மையை உணரா மல் இவை நிலைக்குமென மயங்கித் தடுமாற்றம் எய்துகின்ற னர். அவர்கள் உள்ளம் அப்பொருள்களின் இடத்து விரைந்து பரந்து செல்கின்றது. அதற்கு ஒப்புப் பாறையில் உலரும்படி விரித்த சீலை பெருங்காற்றால் பறந்து செல்வதாகும். அவ்வுயிர்கள் ஆறைக்குழியில் வீழ்ந்து அழுந்தும். (ஆறைக்குழி - ஆறு பகை)

2895 துருத்தியுள் அக்கரை தோன்றும் மலைமேல்
 விருத்திகண் காணிக்கப் போவார்முப் போதும்
 வருத்திஉள் நின்ற மலையைத் தவிர்ப்பாள்
 ஒருத்திஉள் ளாள்அவர் ஊர்அறி யோமே (6)

துருத்தி போன்ற உடம்பின் உச்சியிலுள்ள மலை போன்ற சிரசின்மேல் மன விருத்தியைக் கண்காணிக்கக் காலை நண்பகல் மாஸையாகிய மூன்று காலங்களிலும் சிதாகாயப் பெருவெளியை ஞான சாதனை செய்பவர் நாடுவர். அவரை வருத்திக் கொண்டுள்ள மலை போன்ற தீய வினைகளைத் தவிர்ப்பவளாகிய பராசத்தி உள்ளாள். அவ்வாறுள்ள சத்தியினது துணையின்றிச் சிவனது ஊரை அறிய முடியாது.

2896 பருந்துங் கிளியும் படுபறை கொட்டத்
 திருந்திய மாதர் திருமணப் பட்டார்
 பெருந்தவப் பூதம் போலுரு வாகும்
 இருந்திய பேற்றினில் இன்புறு வாரே. (31)

தர்மமாகிய கிளியும் அதர்மமாகிய பருந்தும் சுகதுக்கமாகிய மேளத்தைக் கொட்ட சுகத்தில் பற்றும், துக்கத்தில் வெறுப்பும் இல்லாமல் திருந்திய சீவராகிய மாதர்கள் சிவத்துடன் சேர்ந்தனர். அதனால் அவர்கள் தவத்தினால் அடையும் ஆகாய மயமான தேகம் பெறுவர். அவ்வாறு இருக்கின்ற ஆகாயப் பேற்றினில் சிவானந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பர்.

2897 கூடும் பறவை இரைகொத்தி மற்றதன்
 ஊடுபுக்கு உண்டி அறுக்குறில் என்ஓக்கும்
 குளெறி நெய்யுண்டு மைகான்று இடுகின்ற
 பாடுஅறி வார்க்குப் பயன்எளி தாமே (32)

இந்திரியமாகிய பறவை சத்தாதி விஷயங்களை நுகர்ந்து, பிறகு அதனுள் அழுந்தி அவ்விஷய அனுபவமாகிய

உணவினை அனுபவிப்பதனால் என்ன ஆடும்? வெப்பம் பொருந்திய மூலாக்கினியில் உணர்வாகிய நெய்யைச் சொரிந்து அதனைத் தூண்டி சூழ்ந்த அண்டகோசத்தின் இருளைப் போக்கி ஒளி மயமாக்கும் தன்மையை அறிவார்க்கு, சிவமாகிய பயணை அடைதல் எளிதாகும்.

2898 இலைஇல்லை பூவுண்டு இனவண்டு இங்கில்லை
தலைஇல்லை வேர்உண்டு தாளில்லை பூவின்
குலைஇல்லை கொய்யும் மலர்உண்டு குடும்
தலைஇல்லை தாழ்ந்த கிளைபுல ராதே. (33)

நிர்க்குண பிரமத்தினிடம் சப்த, ஸ்பரிசு, ரூப, ரச, கந்தங்களாகிய தளிர் இல்லை. ஒளியாகிய மலர் உள்ளது. விஷய வாசனையாகிய வண்டு இவ்விடம் இல்லை. நிர்க்குண பிரமத்தின் அறிவாகிய சிரசை யாரும் காண முடியாது. ஆனால் நிர்க்குணமான பொருள் கீழேயுள்ள சகுணமான வேரிலும் கலந்தே உள்ளது. ஆனால் நிர்க்குணத்தின் இருப்பு சகுணமாகிய தாளில் இல்லை. உலகில் காணப்படும் மலர்களாகிய கொத்துக்கள் அங்கு இல்லை. ஆனால் அனுபவிக்கப்படும் ஒளியாகிய மலர் உண்டு. அவ்வொளிக் கிரணங்களை வேறாகப் பிரித்துச் சூடும் தலை இல்லை. கரு மகாண்ட அறிவாகிய கிளையில் ஞானமாகிய நிர்க்குணப் பிரமத்தைக் காண முடியாது. (இம்மந்திரம் உபநிடதக் கருத்தைக் கொண்டது.)

2899 அக்கரை நின்றதோர் ஆல மரங்கண்டு
நக்கரை வாழ்த்தி நடுவே பயன்கொள்வர்
மிக்கவர் அஞ்சு துயரமும் கண்டுபோய்த்
தக்கவர் தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வாறே. (34)

சகுணமாகிய கரையைக் கடந்து நின்ற நிர்க்குண பிரமமாகிய ஆலமரங்கண்டு, நிர்க்குணமாகிய சிவனை வழிபட்டுப் பொருந்தி நிற்பார். மக்கள் இனத்தில் மேன்மை பெற்ற அவர் அவித்தை, அஸ்மிதை, ராகம், துவேஷம்,

அபினிவேசம் ஆகிய பஞ்ச கிலேசங்களை அறிந்து நிர்க்குண பிரமத்திடம் தாழ்ந்து அதன் பயனை அனுபவிப்பவராவர் (ஐவகைத் -துன்பமாவன. தொன்மை இருள், செருக்கு, அவா, ஆசை, சினம் என்பன. தமிழ்ப் பெயர்கள்.)

2900 கூப்பிடும் ஆற்றிலே வன்காடு இருகாதம்
காப்பிடு கள்ளர் கலந்துநின் றார்உளர்
காப்பிடு கள்ளரை வெள்ளர் தொடர்ந்திட்டுக்
கூப்பிட மீண்டதோர் கூரைகொண் டாரே. (35)

சப்திக்கின்ற சம்காரமாகிய வழியிலே அஞ்ஞானமாகிய காடு இருகாதம் உள்ளது. அக்காட்டில் வழிச் செல்வோரைக் கட்டிப் போடக்கூடிய ஐம்புல வேடராகிய கள்வர் உள்ளனர். அவ் ஐம்புலன்களாகிய வேடரைச் சிவ ஒளியாகிய வெள்ளர் நாதமாகிய ஒலியை எழுப்பி அழைக்க, அக்கள்வராகிய வேடர் மீண்டு வந்து சகஸ்ரதளமாகிய கூரையில் நிலைபெற்றனர்.

2901 கொட்டியும் ஆம்பலும் பூத்த குளத்திடை
எட்டியும் வேம்பும் இனியதோர் வாழையும்
கட்டியும் தேனும் கலந்துண்ண மாட்டாதார்
எட்டிப் பழத்துக்கு இளைக்கின்ற வாறே. (36)

அறிவும் அறியாமையுமாகிய கொட்டியும் ஆம்பலும். மலர்ந்த சம்காரமாகிய சாகரத்தில் நாம ரூபமாகிய எட்டியும் வேம்பும் விட்டு சத்து சித்து ஆனந்தமாகிய வாழையும் கற்கண்டும் தேனும் கலந்து அனுபவிக்காதவர் கவர்ச்சியுடைய உலக போகமாகிய எட்டிப் பழத்தை நாடிக் கெடுவார் ஆவார்.

2902 பெடைவண்டும் ஆண்வண்டும் பீடிகை வண்ணக்
குடைகொண்ட பாசத்துக் கோலம்உண் டானும்
கடைவண்டு தான் உண்ணும் கண்கலந் திட்ட
பெடைவண்டு தான்பெற்றது இன்பமும் ஆமே(37)

உலக அன்னையாகிய பெடை வண்டும் உலக அத்தனாகிய ஆண் வண்டும் ஒன்று கலந்து திருவுள்ளக் குறிப்பால் ஏவுதலை மேற் கொள்கின்றனர். அதனால் மாயா காரியமாகப் பீடிகை வண்ணமாக மண் தோன்றுகிறது. குடை போன்று வானம் தோன்றுகிறது. ஏனையவும் முறையாகத் தோன்றுகின்றன. உயிர்கள் வினைக் கீடாகப் பிறக்கின்றன. வினைக்கீடாக விளையும் இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றன. (திருவருள் ஆற்றல் பெடை வண்டு எனப்பட்டது)

2903 கொல்லையில் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவன்
எல்லை கடப்பித்து இறையடிக் கூட்டியே
வல்லசெய்து ஆற்றல் மதித்தபின் அல்லது
கொல்லசெய் நெஞ்சம் குறியறி யாதே (38)

சுட்டறிவாகிய அற்ப வளமுள்ள புன்செயில் மேய்கின்ற ஆன்மாக்களாகிய பசுக்களுக்கு உதவிய சிவன், அதைச் சுட்டறிவின் எல்லையைக் கடக்கச் செய்து அகண்ட சொரூபமாகிய தன்னை அடைந்து பொருந்துவதற்குரிய தகுதியை அளித்த பின் அல்லாமல் சுட்டறிவாகிய புன்செயை நாடிச் செல்லும் மனம் அகண்ட ஞான சொரூபத்தை அறியாது.

2904 தட்டத்து நீரிலே தாமரை பூத்தது
குட்டத்து நீரில் குவளை எழுந்தது
விட்டத்தின் உள்ளே விளங்கவல் லார்கட்குக்
குட்டத்தில் கிட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே. (39)

வலக் கண்ணாகிய தட்டத்து நீரில் சூரிய கலையாகிய செந்தாமரை மலர்ந்தது. இடக் கண்ணாகிய குட்டத்து நீரில் சந்திர கலையாகிய நீலோற்பலம் தோன்றியது. ஞான சாதனையால் இரண்டையும் சேர்த்துச் சுழுமுனையாகிய விட்டத்தில் விளங்க வல்லார்க்கு ஆழ்ந்த இடமாகிய குட்டத்தில் விளைந்த ஆனந்தமாகிய கொம்மட்டிப் பழம் கிட்டுமாம்.

2905 ஆறு பறவைகள் ஐந்தகத்து உள்ளன
நூறு பறவை நுனிக்கொம்பின் மேலன
ஏறும் பெரும்பதி ஏழுங் கடந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே (40)

காமாதி ஆறு பறவைகள் ஐம்பூத மயமான உடலில் உள்ளன. இவை சிரசின்மேல் உள்ள நூறு நாடிகளாகிய பறவைகளால் நுகர்ந்து செல்லப்படுவன. ஆனால் சீவன் ஏழு ஆதாரங்களையும் ஏறிக் கடந்தபின் தவறுதல் இல் லாமல் சிவன் விளங்கும் பதியை அடைதல் கூடும்.

2906 கொட்டனம் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள்
வட்டனப் பூமி மருவிவந்து ஊறிடும்
கட்டனம் செய்து கயிற்றால் தொழுமியுள்
ஒட்டனம் செய்தொளி யாவர்க்கும் ஆமே (41)

குடைதல் முதலிய கிரியையைச் செய்து திளைக்கின்ற யோனியாகிய குளத்தில் வட்டத்தால் குறிக்கப்படும் ஆகாய சம்மியம் பொருந்தி இன்பமாகிய ஊற்றுப் பெருகும். வீரியமாகிய சத்தியை வெளியே விடாமல் நடு நாடியாகிய கயிற்றால் சுட்டி, உடலினுள்ளே நிலைபெறுமாறு செய்த பின், இச் சாதனையால் ஒளி யாவர்க்கும் உண்டாகும். முதல் அடிக்கு சீச போதத்தை அடக்கிச் சிவ போதத்தில் திளைத்தல் என்று பொருள் கொள்ளுதலும் உண்டு.

2907 ஏழு வளைகடல் எட்டுக் குலவரை
யாமும் விசும்பினில் அங்கி மழைவளி
தாமும் இருநிலம் தன்மை அதுகண்டு
வாழ நினைக்கில்அது ஆலய மாமே (42)

உலகைச் சூழவுள்ள ஏழு கடல்களும் உலகிலுள்ள மேலான எட்டு மலைகளும் ஆழ்ந்திருக்கின்ற ஆகாயத் தினில் அக்கினி, நீர், காற்று, தாழ்ந்துள்ள பெரிய நிலம்

ஆகியவை இடம்பெற்ற தன்மையை அறிந்து, நீண்டநாள் வாழ விரும்புவார்க்கு அவ் ஆகாயம் ஆலயமாகும்.

2908 ஆலிங் கனஞ்செய்து அகம்குடச் சூலத்துச்
சால்இங்கு அமைத்துத் தலைமை தவிர்த்தனர்
கோல்இங்கு அமைத்தபின் கூப்பப் பறவைகள்
மால்இங்கன் வைத்துஅது முன்பின் வழியே. (43)

கணவன் மனைவியர் ஒருவரை ஒருவர் தழுவி, வெப்பம் உண்டாகச் செய்து, கருப்பையில் உடம்பை உருவாக்கி விட்டுக் காமச் செயலின் தலைமையை விட்டனர். கருவை இங்கு அமைத்த பிறகு, உடம்பின் கண் உள்ள இந்திரியங்கள் மயக்கத்தினின்றும் நீங்கி, இந்திரியங்களின் வழிச் சென்ற மனம் முன்னாக, இவை பின்னாக நின்றன.

2909 கொட்டுக்கும் தாலி இரண்டே இரண்டுக்கும்
கொட்டுக்கும் தாலிக்கும் பாரை வலிதென்பர்
கொட்டுக்கும் தாலிக்கும் பாரைக்கும் முன்றுக்கும்
இட்டம் வலிதென்பர் ஈசன் அருளே. (44)

திருமணச் சடங்கில் மேளமாகிய கொட்டும் உரிமை யாகிய தாலியும் இரண்டும் உள்ளன. இவ்விரண்டையும்விட களவு வழி விழைவாகிய பாரை வலிமையானது. பிறர் அறியச் செய்த கொட்டுக்கும் தானே உரிமையாக அணிந்த தாலிக்கும் இயல்பாகவே உண்டாகிய விழைவுக் கும் இறைவன் அருளால் அமையும் விருப்பமே வலிமையுடையதாகும். (கொட்டு-இந்திரிய நுகர்ச்சி. தாலி-சுகதுக்க அனுபவம். பாரை-பொருள்களை அனுபவிக்கும் ஆசை. இட்டம்-திருவருட் சத்தியின் சம்பந்தம்)

2910 சுயலொன்று கண்டவர் கண்டே இருப்பர்
முயலொன்று கண்டவர் மூவரும் உய்வர்
பறையொன்று பூசல் பிடிப்பான் ஒருவன்
மறையொன்று கண்ட துருவம்போ லாமே. (45)

மாறிக் கொண்டிருக்கும் உலகமாகிய கயல் மீனைக் கண்டவர் உலகில் பிறந்து இறந்துகொண்டே யிருப்பர். சிவமாகிய முயலை அடைய வேண்டுமென்று சரியை, கிரியையோக நெறி நிற்பவர் சிறிது சிறிதாக ஞானத்தை அடைந்து உய்வார். இவற்றை விடுத்து, தர்க்க வாதத்தில் ஈடுபடுபவன் வேதம் போற்றும் நித்தியப் பொருளான சிவம் ஆக முடியுமோ? முடியாது. (துருவம்-நித்தியம்.)

2911 கோரை எழுந்து கிடந்த குளத்தினில்

ஆரை படர்ந்து தொடர்ந்து கிடந்தது

நாரை படுக்கின்றாற் போலல்ல நாதனார்

பாரை கிடக்கப் படிகின்ற வாறே.

(46)

ஆசையாகிய கோரை முளைத்த சித்தமாகிய குளத்தினில் அதன் பாசமாகிய ஆசை படர்ந்து நீண்டு கிடந்தது. ஆரையும் கோரையும் நிறைந்த தடாகத்தில் மீனைப் பிடிக்கும் நாரை போல்பவன் அல்லன் சிவன். அவன் சலனமில்லாத பாரை போன்ற சித்தமாகிய தடாகத்தில் சீவனாகிய மீனைப் பிடிப்பவனாவான். நாரை உவமை மறுதலைப் பொருளின்கண் வந்தது. 'மற்றாங்கே' என்பது போன்று(குறள் 15).

2912 கொல்லைமுகுக் காதமும் காடுஅரைக் காதமும்

எல்லை மயங்கிக் கிடந்த இருநெறி

எல்லை மயங்காது இயங்கவல் லார்கட்கு

ஒல்லை கடந்துசென்று ஊர்புக லாமே.

(47)

அற்ப வளமுள்ள கொல்லையாகிய அ உ ம என்ற முக்காதமும் அதன்மேல் காடுபோன்ற அர்த்த மாத்திரைப் பிரணவமும் இவ்விரண்டும் உடம்பிலும் சிரசிலும் ஆகிய எல்லையில் ஆன்மாவைப் பிணித்திருக்கும் இரண்டு நெறிகளாகும். உடம்பும் சிரசும் ஆகிய எல்லைக்குள் கட்டுப்படாமல் செயல்படுவார் விரைவில் பிரண வத்தைக்

கடந்து ஒளி ஞானம் பெற்றுச் சிவ பூமியை அடையலாம்.
(கொல்லை - பிரணவம். ஊர் - முத்தி உலகம்.)

2913 உழவொன்று வித்து ஒருங்கின காலத்து
எழுமழை பெய்யாது இருநிலச் செல்வி
தழுவி வினைசென்று தான்பய வாது
வழுவாது போவன் வளர்ச்சடை யோனே. (48)

அகண்ட மான சிவத்தை அடைகின்ற தவமாகிய உழ
வினைச் செய்து மனம் ஒருமைப்பட்ட காலத்தில் எண்ண
மாகிய மழை எழுந்து பெய்யாமல், சிவ பூமிக்குரிய சத்தி
பொருந்தி மலபரிபாகம் உண்டாகி வினை போகத்தைக்
கொடுக்காது. தவறுதல் இன்றி வளரும் ஒளிக் கிரணங்
களையுடைய சிவன் பொருந்தி விளங்குவான். (பெய்யா -
பெய்து என்று பொருள் கொள்வாரும் உளர்.)

2914 பதுங்கிலும் பாய்புலி பன்னிரு காதம்
ஒதுங்கிய தண்கடல் ஒதம் உலவ
மதுங்கிய வார்களி ஆரமுது ஊறப்
பொதுங்கிய ஐவரைப் போய்வளைத் தானே. (49)

சீவன் தொழிலின்றி இருப்பினும் பிராணனது அதிபதி
யான சூரியனது இயக்கம் பன்னிரண்டு ராசிகளிலும் சுற்றிக்
கொண்டிருக்கும். ஆனால் உடலைக் கடந்தபோது
விளங்கிய குளிர்ந்த சந்திர மண்டல ஒளி பெருகவே தேன்
ததும்பிய சிவக் கனியின் இன்பம் சுரக்க இதுகாறும்
வருத்திய பஞ்சேந்திரிய அறிவைச் செயல் படாதவாறு
சீவன் அடக்கிக் கொண்டனன்.

2915 தோணியொன்று ஏறித் தொடர்ந்து கடல்புக்கு
வாணிபம் செய்து வழங்கி வளர்மகன்
நீலிக்கு இறையுமே நெஞ்சின் நிலைதளர்ந்து
ஆலிப் பழம்போல் அளிக்கின்ற அப்பே. (50)

பிரணவமாகிய தோணியில் ஏறிச் சிதாகாயமாகிய கடலில் சென்று ஒளி பெறுவதும் இருள் விடுவதுமாகிய வாணிகத்தைச் செய்து விருத்தியை விரும்பிய சீவன், மாயா காரியமாகிய நீலியைப் பற்றுகின்ற மணத்தின் தன்மையைச் சிறிது சிறிதாக விடுத்து, தேனைப் பிலிற்றுக்கின்ற கனிபோல இன்பம் நல்கும் தண்ணளியாகிய சந்திர மண்டல ஒளியில் திளைத்திருப்பான். (தோணி-உடல். கடல்-உலக மாய குடும்பக் கடல். நீலிக்குப் பெண்ணின் பொருட்டு என்று பொருள் கூறுவாருமுள்ளர்.)

2916 முக்காதம் ஆற்றிலே மூன்றுள வாழைகள்
செக்குப் பழுத்த திரிமலம் காய்த்தன.
பக்கனார் மிக்கார் படங்கினார் கன்னியர்
நக்கு மலருண்டு நடுவுநின் றாரே. (51)

தாமதம், இராசதம், சாத்துவிகமாகிய ஆற்றில் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியாகிய மூன்று வாழைகள் உள்ளன. அங்குச் செம்மை நிறமுடைய அக்கினி மண்டல விளைவாக ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய மும்மலச் சேர்க்கை நிறைந்து கிடந்தன. ஆனால் சிவக் காதலுடையார் இவற்றி னின்றும் நீங்கியவராவர். பொய்யை மெய்போலும் பேசும் மாதரது காமச் சுவையாகிய மலரின் மணத்தை விரும்பி நுகர்ந்துகொண்டே சுழுமுனையில் தங்கள் மணத்தை நிறுத்தி நீடு வாழ்ந்தனர். வாழ்க்கைத் துணையோடு வாழ்ந்தனர் என்பது பொருள்.

2917 அடியும் முடியும் அமைந்ததோர் ஆத்தி
முடியும் நுனியின்கண் முத்தலை முங்கில்
கொடியும் படையும் கோட்சரன் ஐஐந்து
மடியும் வலம்புரி வாய்த்தது அவ் வாறே. (52)

மூலாதாரமாகிய அடியும் சிரசாகிய முடியும் உடைய ஆத்தி போன்ற முதுகந் தண்டு. முடிகின்ற உச்சியில் முங்கிலின் முக்கண் போன்று சோம சூரிய அக்கினியாகிய

மூன்று கலைகள் உள்ளன. முக்கலைகளும் சாதனை யால் வளர்ச்சி பெற்று ஒன்றானபோது கொடியும் படையும் போன்ற தீமையைத் தருவதான ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் கெட்டு ஒழியும். அப்போது அவ்வழியே சங்கநாதம் கிட்டும்.

2918 பன்றியும் பாம்பும் பசுமுக வானரம்
தென்றிக் கிடந்த சிறுநரிக் கூட்டத்துக்
குன்றாமை கூடித் தராசின் நிறுத்தபின்
குன்றி நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே. (53)

அசுத்தத்தில் விருப்பமும், பகைமையில் சீற்றமும், தீமையில் அடக்கமும், நன்மையில் எரிச்சலும், எங்கும் பொருந்திக் கிடந்த மனத்திடை, பொருந்தாமல் சிவத்துடன் பொருந்திச் சமன் செய்து நிறுத்திய பிறகு சீவனது குறை சிறிது சிறிதாகக் குறையும் என்க.

2919 மொட்டித்து எழுந்ததோர் மொட்டுண்டு
மொட்டினைக்
கட்டுவிட்டு ஓடின மலர்தலும் காணலாம்
பற்றுவிட்டு அம்மனை பாழ்பட நோக்கினால்
கட்டுவிட் பார்க்குஅன்றிக் காணஒண் ணாதே.(54)

தாமரை மொட்டுப்போல எழுகின்ற சகஸ்ரதளமாகிய மொட்டு சிரசில் உண்டு. பாசத்தினின்றும் நீங்கியபோது அம்மொட்டு ஊர்த்துவ சகஸ்ரதள மலராக விரிவதைக் காணலாம். தேசப்பற்று நீங்கித் தத்துவக் கூட்டத்தாலாகிய உம்பு கெடுமாறு ஒளியாகக் கண்டு, பற்று நீங்கினவர்க்கு அல்லாமல் சகஸ்ரதள மலர் விரிதலைக் காண முடியாது. (மொட்டு-சிவானந்தம், மலர்தல்-சிவானந்தம் வெளிப் படுதல். மனை - முத்தி வீடு. இவ்வாறு சிலர் பொருள் கொள்வர்.)

2920 நீரின்றிப் பாயும் நிலத்தினிற் பச்சையாம்
யாவரும் என்றும் அறியவல் லாரீஇல்லை
கூரும் மழைபொழி யாது பொழிபுனல்
தேரின்இந் நீர்மை திடரிந்நில் லாதே. (55)

நீர் இல்லாமல் உணர்வு பாயும் சகஸ்ரதளமாகிய நிலத்
 தினில் மரகத ஒளி விளங்கும். ஞான சாதனையைச் செய்து
 இவ்வுண்மையைக் காணவல்லார் இல்லை. மிகுந்த மழை
 யின்றிப் பெருகுகின்ற உணர்வாகிய நீரை ஆராயின்,
 இவ்வுணர்வாகிய நீரின் தன்மை இந்திரிய வயப்பட்ட
 மனமாகிய திடரில் பொருந்தி நில்லாது என்பது புலனாகும்.
 (நிலம் - சித்தம். பச்சையாம் - சிவம் வெளியாம். கூரும் மழை
 பொழியாது - இந்திரிய சேட்டைகள் இல்லாமல்
 (பொழிபுனல் - சிவானந்த வெள்ளம். திடர் - இந்திரிய
 வயப்பட்ட சித்தம். இந் நீர்மை - இத்தன்மை - இவ்வாறு
 பொருள் கொள்ளவும் கூடும்.)

2921 கூகை குருந்தமது ஏறிக் குணம் பயில்
 மோகம் உலகுக்கு உணர்கின்ற காலத்து
 நாகமும் ஒன்று நடுவுரை செய்திடும்
 பாகனும் ஆகின்ற பண்பனும் ஆமே. (56)

அஞ்ஞானமுள்ள சீவன் சிவமாகிய குருவை அடைந்து,
 உலகுக்கு முக்குண மாயை காரணம் என்று அறிகின்றபோது
 குரங்கை யொத்த மனமும் அடங்கும். மனத்தை அடக்கி
 நடத்துகின்ற தன்மை உடையவன் அவன்.

2922 வாழையும் குரையும் வந்திடம் கொண்டன
 வாழைக்குச் குரை வலிது வலிதென்பர்
 வாழையும் குரையும் வந்துண்டம் செய்திட்டு
 வாழை இடம்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே. (57)

வாழை போன்ற இன்பமும் குரை போன்ற துன்பமும்
 இருவினைக்கு ஈடாக வந்து வாழ்வில் சீவர்களிடம்
 பொருந்தின. இன்பத்தைவிடத் துன்பம் மிக்க வன்மை
 யானது என்று கூறுவர். இன்பமும் துன்பமும் தேகப்
 பற்றினால் உண்டானவை என்று அறிந்து அவற்றைக்
 கடிந்து நிலையான சிவத்தை இடமாகக் கொண்டு வாழ்வதே
 முறையாகும். (வாழ்+ஐ=வாழை நிலையான சிவன்.

வன்துண்டம் செய்திட்டுஇன்ப துன்பங்களில் மனம்
வையாமல் இரண்டினையும் ஒப்ப நோக்கினால்.)

2923 நிலத்தைப் பிளந்து நெடுங்கடல் ஓட்டிப்
புனத்துக் குறவன் புணர்ந்த கொழுமீன்
விளக்குமின் யாவர்க்கும் வேண்டிற் குறையாது
அருத்தமும் இன்றி அடுவதும் ஆமே (58)

பூமியின்கண் சகல போகத்தை அனுபவித்தும் கடல்
யாத்திரை செய்து வேண்டிய செல்வங்களை ஈட்டியும்
ஐம்புல அனுபவியாகிய சீவன் அடைந்த தேச உலக பாசங்
களை அருள் நாட்டத்தால் அகற்றுதல் வேண்டும். அகற்
றாது ஒழியின் திருவடியின்பமாகிய அருத்தம் எய்தாது.
அதுமட்டுமின்றி ஆருயிர்களை மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பு
இறப்பினுக்கு உட்படுத்தி அளவில்லாத் துன்பத்தையும்
எய்துவிக்கும்.

2924 தளிர்க்கும் ஒருபிள்ளை தட்டான் அகத்தில்
விளிப்பதோர் சங்குண்டு வேந்தனை நாடிக்
களிக்கும் குசவர்க்கும் காவிதி யார்க்கும்
அளிக்கும் பதத்தொன்று ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே
(59)

தட்டிக் கொண்டிருக்கிற சப்த உணர்வில் சீவன்
தேசத்தின் விருத்தியை அடையும். அங்குக் கூப்பிட்டு
அடைக்கும் சங்கநாதம் உண்டு. அவ்ஓசை வழியே சென்று
சிவனை நாடுவதில் சீவனுக்குக் களிப்பு உண்டாகும்.
அந்நாட்டம் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் சுழுமுனையாகிய
பதத்தைக் கொடுக்கும் என்ற உண்மை ஆராய்வார்க்குப்
புலனாகும்.

2925 குடைவிட்டுப் போந்தது கோயில் எருமை
படைகண்டு மீண்டது பாதி வழியில்
உடையவன் மந்திரி உள்ளலும் ஊரார்
அடையா நெடுங்கடை ஐந்தொடு நான்கே (60)

உடம்பாகிய குடையை நீங்கிச் சித்தமாகிய கோயில்
எருமை நாத சம்மியத்தை நோக்கிச் சென்றது. ஆனால்
விஷயாதிகளான படையை நினைத்தபோது சித்தம் நாதத்தி
னின்றும் நீங்கித் தேகத்தை நோக்கியது. ஆன்மாவாகிய
உடையவன் புத்தியாகிய மந்திரியோடு உண்மையை
உணர்ந்ததும் ஊராரைப் போன்று நவத்துவாரங்களின்
வழிச் செல்லாமல் உடலைக் கடந்து விளங்கும். (புகார் -
பிறவார்.)

2926 போகின்ற எட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டும்
ஆகிப் படைத்தன ஒன்பது வாய்தலும்
நாகமும் எட்டொடு நாலு புரவியும்
பாகன் விடாவிடில் பன்றியும் ஆமே. (61)

புலன்களிற் செல்லும் நலமில் விருப்பமும் உள்ளே
புகுந்து பற்றக்கூடிய உயிர்ப்பின் மாத்திரை அளவு எட்டும்
ஆகிச் சமைந்தன கண் முதலாகிய ஒன்பது துளையுள்ள
வாயில்கள். நிலையான எண்விரல் மூச்சும் நால்விரல்
மூச்சும் முறையே நாகம் எனவும் புரவி எனவும் கூறப்
பட்டன. இவற்றைச் செலுத்தும் ஆருயிரான பாகன் செலுத்
தாமல் அடக்குதல் வேண்டும். அங்ஙனம் அடக்கினால்
மெய்யுணர்வு வெற்றி யுண்டாகும். (பன்றி - வெற்றி)

2927 பாசி பாடர்ந்து கிடந்த குளத்திடைக்
கூசி யிருக்கும் குருகு இரைதேர்ந்துண்ணும்
தூசி மறவன் துணைவழி எய்திப்
பாசங் கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே. (62)

காமாதி அறுபகையாகிய பாசி நிரம்பிக் கிடந்த சித்த
மாகிய குளத்தினில் பாசமாகியவற்றில் பற்றுக் கொண்டி
ருக்கும் சீவனாகிய கொக்கு விஷயானுபவமாகிய இரையைத்
தேடி உண்ணும். ஒளிமயமான கொடியை யுடைய சிவனா
கிய போர் வீரனது துணை கிடைத்தவுடன் இருளாகிய

பாசம் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு நீங்குகிறது. (தூசி - கொடிப் படை, முற்படை)

2928 கும்ப மலைமேல் எழுந்ததோர் கொம்புண்டு
கொம்புக்கும் அப்பால் அடிப்பதோர் காற்றுண்டு
வம்பாய் மலர்ந்ததோர் பூவுடைப் பூவுக்குள்
வண்டாய்க் கிடந்து மணங்கொள்வன் ஈசனே. (63)

புலன் நோக்கம் அடங்கிய சித்தம் கும்பமலை எனப்பட்டது. அதன்கண் உண்டாகிய திருவடிப் பேரின் பம் என்னும் கிளை யொன்றுண்டு. அப்பகுதியாகிய பேரின் பம் தொடர்ந்து வருமாறு திருவருளால் வீசுவதொரு தென் றாலாகிய தமிழ் மென்காற்று ஒன்று உண்டு. இயற்கை நறு மணம் கமழும் மெய்யுணர்வு வடிவாய் விளங்கும் அழியா ஆருயிர் மலர் ஒன்றுண்டு. அப்பூவினுள் விழுமிய முழுமுதற் சிவன் வண்டாகப் பின்னிக் கிடந்து மணங்கொண்டு இன் புறுத்துவன். (கும்பம் - இந்திரியச் சேட்டைகள் அடங்கிய மனம். கொம்பு - இன்பம். காற்று - இன்ப உணர்ச்சி.)

2929 வீணையும் தண்டும் விரவி இசைமுரல்
தாணுவும் மேவித் தருதலைப் பெய்தது
வாணிபம் சிக்கென்று அதுஅடை யாமுன்னம்
காணியும் அங்கே கலக்கின்ற வாறே. (64)

யாழ் ஓசையும் புல்லாங்குழல் ஓசையும் கலந்து ஒலிக்கச் செய்கின்ற சிவனும் பொருந்தி முறையான கேவல கும்பகம் அடையுமாறு செய்தான். அப்போது தன்னைக் கொடுப் பதும் சிவத்தைக் கொள்வதுமாகிய வாணிபம் அமையுமுன் நம்முடைய உரிமையும் அச்சிவனுக்கு ஆகிவிட்டது.

2930 கொங்குபுக் காரொடு வாணிபம் செய்தது
வங்குபுக் காலன்றி ஆய்ந்தறி வாரில்லை
திங்கள்புக்கால் இரு ளாவது அறிந்திலர்
தங்குபுக் கார்சிலர் தாபதர் தாமே. (65)

சிவானந்தம் அளிப்பவருடன் கொண்டு கொடுத்து வியாபாரம் செய்த தன்மையை, துரிய பூமியில் சென்று அனுபவித்தவர்க்கன்றி ஆராய்ச்சி அறிவால் அறியப்படும் தகைமை உடையதல்ல. சந்திர மண்டலத்தை அடைந்து இருளே தமது உண்மைச் சொரூபம் என்பதை அறிகிலர். அத்தகைய துரிய பூமியில் தங்கி அங்கே இருப்பவரில் சிலர் உண்மையாகவே உலகைத் துறந்தோர் ஆவர்.

2931 போதும் புலர்ந்தது பொன்னிறங் கொண்டது
தாதவிழ் புன்னை தயங்கும் இருகரை
ஏதமில் ஈசன் இயங்கு நெறியிது
மாதர் இருந்ததோர் மண்டலம் தானே. (66)

திருவருள் நினைவால் அறியாமையாகிய இருட்பொழுதும். விடிந்தது. பேரறிவாகிய சிவ ஞாயிறு எழுந்தது. பொன்னிறம் பேரறிவு. பூந்தூள் சிந்தும் புன்னை மரங்கள் என்பது திருவருளைப் பொழியும் பெரும் பொருளாம் சிவன் என்பதாகும். அச்சிவன் அகமும் புறமுமாகிய இரு கரைகளி லும் வெளிப்பட்டு நின்றருள்வன். எக் குற்றமும் இல்லாத முக் கண்ணனாகிய சிவபெருமான் செவ்வுயிர்க்கு உடனாய் நின்று உதவும் ஒப்பிலா உதவி இதுவாகும். அத்தகைய அழகு நிறைந்த நிலவுலகம் இத்தகைய நற்றவர் வாழும் இடம்.

2932 கோழுற்று அமரும் குடிகளும் தம்மிலே
காழுற்று அகத்தி இருவர் கடைபொறும்
வீவற்ற எல்லை விடாது வழிகாட்டி
யாழுற்ற அதட்டினால் ஐந்துண்ண லாமே. (67)

ஆன்மாவோடு பொருந்திய தத்துவங்களும் தத்தம் விருப்பப்படி சென்று அகமாகிய தேகத்தில் தத்துவச் சேட்டையால் அக்கினியை மூட்டி நிற்கும். அப்போது சிவன் அழிதல் இல்லாத இடத்துக்கு வழிகாட்டி ஆன்மாவில்

நின்று அச்சுறுத்தினால் ஐந்து கோசங்களையும் கடந்து
அது தனித்துவிடும்.

2933 தோட்டத்தில் மாம்பழம் தோண்டி விழுந்தக்கால்
நாட்டின் புறத்தில் நரியழைத்து என்செயும்
மூட்டிக் கொடுத்து முதல்வனை முன்னிட்டு
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே. (68)

சாதனை செய்யும்போது நிட்டை கூடாமல் கலைந்து
போகுமாயின், புறத்தில் சென்று கிரியை முதலியவற்றைச்
செய்வதனால் என்ன பயனைப் பெற்றுவிட முடியும்?
முதல்வனை முன்னிலையாகக் கொண்டு நிட்டை கூடும்
வகையில் ஒருமுகப்படுத்தி உபதேசம் செய்து கொடுத்தவர்
சாதகர்க்கு மன ஒருமைப்பாடு அமையாதபோது என்ன
செய்வார்? (முதல்வனை - தென்முகக் கடவுளை. தோட்டம் -
தவச்சாலை. மாம்பழம் - நிஷ்டை நரி - கிரியை.)

2934 புலர்ந்தது போதென்று புட்கள் சிலம்பப்
புலர்ந்தது போதென்று பூங்கொடி புல்லிப்
புலம்பின் அவனொடும் போகம் நுகரும்
புலம்பனுக்கு என்றும் புலர்ந்திலை போதே (69)

ஒளி தோன்றியது என்று சிவதத்துவமாகிய பறவைகள்
ஒலி செய்ய, அவ்வொளி தோன்றிய போது சிற்சத்தி சிரசில்
பொருந்த ஒலி எழுப்பிய அச்சிற்சத்திபோடு சீவன் பர
போகத்தில் திளைக்கும். சீவனுக்கு எப்போதும் ஒளியோடு
கூடியிருப்பதால் பொழுது விடிவது என்ற ஒன்று இல்லை.

2935 தோணி ஒன்று உண்டு துறையில் விடுவது
வாணி மிதித்துநின்று ஐவர்கோல் ஊன்றலும்
வாணிபம் செய்வார் வழியிடை ஆற்றிடை
ஆணி கலங்கில் அதுஇது வாமே (70)

சிதாகாயப் பெருவெளியாகிய துறையில் சீவனைக்
கொண்டு சேர்க்கப் பிரணவமாகிய தோணி ஒன்று உள்ளது.
பிரணவமாகிய தோணி தோன்றாதவாறு பிரமனாதி

ஐவரும் நிலை கொள்ளுதலும், தன்னைக் கொடுத்துச் சிவத்தைக் கொள்ளும் வாணிபம் செய்யும் சீவன் சிதாகாயப் பெருவெளிக்குச் செல்லும் நெறியில் இடைப்பிரதேசத்தில் தேகப்பற்றாகிய ஆணி கழன்றால் சிவம் பொருந்திச் சீவன் சிவமாகும்.

18.மோன சமாததி

(மோன சமாதியாவது மௌனத்தில் ஒடுங்கும் நிலை. அதாவது சகச நிட்டை இது பிரணவ யோகத்தால் அடையப் பெறுவதாகும்.)

2936 நின்றார் இருந்தார் கிடந்தார் எனஇல்லை
சென்றார்தம் சித்தம் மோன சமாதியாம்
மன்றுஏயும் அங்கே மறைப்பொருள் ஒன்றுண்டு
சென்றாங்கு அணைந்தவர் சேர்கின்ற வாறே. (1)

பிரணவ யோகத்தில் நிற்கிறார் இருக்கிறார் கிடக்கிறார் என்பது இல்லை. நாதாந்த நிலையில் சித்தம் அடங்கி இருத்தலே ஒடுக்க நிலையாம். சிரசின்மேல் சிதாகாயப் பெரு வெளியில் சீவனது அறிவுக்குப் புலப்படாமல் சிவம் உள்ளது. நாதவழியே சென்று நாதாந்தத்தை அடைந்தவர் சேர்கின்ற வழி இதுவாகும்.

2937 காட்டும் குறியும் கடந்தஅக் காரணம்
ஏட்டின் புறத்தில் எழுதிவைத்து என்பயன்
கூட்டும் குருநந்தி கூட்டிடின் அல்லது
ஆட்டின் கழுத்தில் அதர்கிடந் தற்றே. (2)

காட்டுகின்ற குறிகளையும் அடையாளங்களையும் கடந்த அந்த மூலப்பொருளாகிய சிவபெருமானைப் பற்றி நூலில் எழுதி வைத்து என்ன பயன்? உண்மை ஞானத்தைக் கூட்டி வைக்கின்ற ஞான குருவாகிய சிவன் உணர்த்தினால் அல்லது ஆட்டின் கழுத்தில் பயனற்றுத் தொங்கும் சதைப் பிடிப்புப் போல ஏட்டின் படிப்புப் பயனற்றதாகும்.

2938 உணர்வுடை யார்க்கு உலகமும் தோன்றும்
 உணர்வுடை யார்க்கு உறுதுயர் இல்லை
 உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்தஅக் காலம்
 உணர்வுடை யார்கள் உணர்ந்துகண் டாரே. (3)

சிவ நினைவில் பொருந்திய உணர்வு உடையார்களுக்கு எல்லாவற்றையும் இருந்த இடத்திலிருந்தே அறியும் திறன் பொருந்தும். அத்தகையோர் எப்போதும் சிவத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருத்தலால் அவர்கள் எதற்கும் கவலைப் படுவதில்லை. முன்னமே உணர்வினைத் தன்பால் கொண்ட குருவானவர் சீடனுக்கு உணர்த்த அவன் உணர்ந்தபோது, உணர்வைப் பெற்ற சீடர்கள் தம் சுய அனுபவத்தில் சிவத்தைக் காணும் பேறு பெற்றனர். (உணர்வு உடையார் - பதி, பசு - பாச உணர்ச்சி உடையார்.)

2939 மறப்பது வாய்நின்ற மாயநன் னாடன்
 பிறப்பினை நீங்கிய பேரரு ளாளன்
 சிறப்புடை யான்திரு மங்கையும் தானும்
 உறக்கமில் போகத்து உறங்கிடுந் தானே. (4)

தனது அறிவுக்கு உலகம் தோன்றாதவாறு மிக நுட்பமாகச் சூக்கும் மண்டலத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருப்பவன் மௌன யோகி. அவன் மீண்டும் பிறக்க வேண்டிய நியதியைக் கடந்து பிறர்க்கு அருள்புரியும் தன்மையாளன். எல்லாச் சிறப்பும் பொருந்தியவன். சிவசத்தியும் தானும் பொருந்தி உலகை அறியாமலும் தன்னை அறிந்தும் இருப்பவனாவன். (மறப்பது வாய் - மறப்பதுவே தொழிலாய். மாய நன்னாடன் - மாயா சரீரத்தை உடையவன். திருமங்கை - திருவருட் சக்தி. உறக்கமில்போகம் - சிவயோக சமாதி. உறங்கிடும் - அமைந்திருப்பான்.)

2240 துரியங்கள் மூன்றும் கடந்தொளிர் சோதி
 அரிய துரியம் அதன்மீது மூன்றாய்
 விரிவு குவிவு விழுங்கி உமிழ்ந்தே
 உரையில் அநுபூ திகத்தினுள் ளானே. (5)

சீவ துரியம், பரதுரியம், சிவதுரியம் ஆகிய முத்துரியங்
களையும் கடந்து விளங்கும் சோதியில், அருமையான துரிய
நிலைக்கு மேலுள்ள மூன்று நிலைகளிலும் பொருந்தி,
விரிந்தும் குவிந்தும் அனுபவித்தும் கடந்து வாயினால் கூற
முடியாத அனுபவ நிலையில் இச்சாதகன் உள்ளான். விரிவு
குவிவு - நினைப்பு, மறப்பு. விழுங்கி உமிழ்ந்து - ஒழித்து.)

2941 உருவிலி ஊனிலி ஊனம்ஒன்று இல்லி
திருவிலி தீதிலி தேவர்க்கும் தேவன்
பொருவிலி பூதப் படையுடை யாளி
மருவிலி வந்துஎன் மனம்புகுந் தானே. (6)

மாயா காரியமான உருவம் இல்லாதவன். மாமிச உடல்
இல்லாதவன். ஒரு குறையும் இல்லாதவன். பராசத்தியைத்
தன் உடலாகக் கொண்டவன். (திரு இல்லி) தீமை செய்யும்
எண்ணமே இல்லாதவன். பிரமனாதி ஐவர்க்கும் தலைவன்.
ஒப்பு இல்லாதவன். பூதப் படையை உடையவன். தான்
எல்லாப் பொருளுக்கும் ஆதாரமாய் இருந்தும் தனக்கு ஓர்
ஆதாரம் இல்லாதவன். இத்தகைய சிவன் என் மனத்தையே
இடமாகக் கொண்டு அமைந்தான். திரு+வில்லி=மேரு
மலையை வில்லாக உடையவன் எனினுமாம்.

2942 கண்டறி வார்இல்லைக் காயத்தின் நந்தியை
எண்டிசை யோரும் இறைவன்என்று ஏத்துவர்
அண்டங் கடந்த அளவிலா ஆனந்தத்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே. (7)

எடுத்த உடம்பில் சிவத்தைக் கண்டு வழிபடுவார்
ஒருவரும் இல்லை. ஆனால் எட்டுத் திக்கில் உள்ளவரும்
சிவன் எல்லாரிடத்திலும் தங்கியுள்ளான் என்று ஏத்து
கின்றனர். இந் நிலவுலகைக் கடந்த எல்லையற்ற சிவானந்
தத்தை, சாதகர்கள் அனுபவித்து நிற்கும் முறைமையினை
நாம் அறியவில்லை.

2943 தற்பரம் அல்ல சதாசிவன் தான் அல்ல
நிட்களம் அல்ல சகள நிலையல்ல
அற்புத மாகி அனுபோகக் காமம்போல்
கற்பனை இன்றிக் கலந்துநின் றானே.

(8)

முழுமுதற் சிவபெருமான் தற்பரத் திருவுருவாம்
ஆண்டானும் அல்லன். அதன்மேலுள்ள அருளோனும்
அல்லன். உரு உறுப்புக்கள் உடையவனும் அல்லன். அவை
இல்லானும் அல்லன். இன்னவாறு உள்ளான் என்று
எவராலும் கூற ஒண்ணாததொரு வியத்தகு நிலையனாக
வுள்ளவன் அவன். கருத்து ஒத்த காதலர் மருவி நுகர்ந்த
அக்காம இன்பம்போல் அவன் நிலையும் அவன் திருவடி
இன்பமும் நுகர்வாம் நுண்ணுணர்வால் உணர்வனவாகும்.
நொடிப்பாம் கருவியுணர்வான் உணர வாரா என்க.
அதனால் பொய்யெனப் புகலும் கற்பனையன்று; மெய்
யெனக் காணுமாறு கலந்து நின்றருளினன்.

2944 முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோடு ஆடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றால் சொல்லுமாறு
எங்ஙனே.

(9)

முகத்திலுள்ள கண்களால் புறப் பொருளைக் கண்டு
மகிழ்கின்ற மூடர்களே! அறிவுக் கண்கொண்டு அக
வுணர்வைக் காண்பதே உண்மையான சிவானந்த மாறும்.
ஒத்த உறுப்பும் நலனும் உடைய மகளுக்குத் தாயானவள் தன்
கணவனோடு பெற்ற இன்பத்தை வாயினால் சொல்ல
வேண்டுமென்று மகள் விரும்பினால் தாய் எவ்வாறு
சொல்ல முடியும்? முடியாது.

2945 அப்பினில் உப்பென அத்தன் அணைந்திட்டுச்
செப்பு பராபரம் சேர்பர மும்விட்டுக்
கப்புறு சொற்பதம் மாளக் கலந்தமை
எப்படி அப்படி என்னும்அவ் வாறே.

(10)

நீரின்னில் கலந்த உப்பு, நீராய் இருப்பதுபோன்று அத்தனாகிய சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தி, ஆன்மா பரமாகவும் சிவன் பராபரமாகவும் இருந்தாலும் இருபொருளாக இல்லாமல் தத்துவமசி என்ற மகாவாக்கியத்தில் மூன்றாவது பதமான அசி. பதம் அழிய தத் ஆகிய சிவம், துவம் ஆகிய ஆன்மாவை மூடிக் கொண்டு தன்னைப் போலவே ஆன்மாவைத் தகுதியுடையதாய்ச் செய்யும்.

2946 கண்டார்க்கு அழகிது காஞ்சிரத் தின்பழம்
தின்றார்க்கு அறியலாம் அப்பழத் தின்கவை
பெண்தான் நிரம்பி மடவியள் ஆனால்
கொண்டான் அறிவன் குணம்பல தானே. (11)

பார்ப்பவர்களுக்கு எட்டிப்பழம் போல உலகம் மிகவும் கவர்ச்சி யுடையது. ஆனால் அப்பழம் தின்ற பின்னர்க் கசப்பைத் தருவதுபோல உலக வாழ்வும் அனுபவித்த பின்னர்க் கசப்பினைத் தரும் என்பது புலனாகும். பெண்ணாகியவள் பக்குவம் அடைந்து மடந்தையாவது போலச் சீவன் உலக அனுபவத்தில் கசப்புத் தோன்றிப் பக்குவம் அடைந்தபோது சிவன் சீவனிடத்தில் விளங்கி நிற்கச் சீவனும் சிவ போகத்தில் இன்பம் பெறும்.

2947 நந்தி யிருந்தான் நடுவுத் தெருவினே
சந்தி சமாதிகள் தாமே ஒழிந்தன
உந்தியின் உள்ளே உதித்தெழும் சோதியைப்
புந்தியி னாலே புணர்ந்துகொண் டேனே. (12)

திருவருள் நினைவால் சிவகுரு அருளால் அகத்தவப் பயிற்சியால் உள்ளத்தின் நடுவில் நந்தி எழுந்தருளி யிருந்தனன். தாலி கட்டி முடிந்தபின் மணச் சடங்குப் பொருள்கள் தாமே கழிவன போன்று நந்தி எழுந் தருளினமையால் சந்தி சமாதிகள் தாமே அகன்றன. மேல் வயிறாகிய மணியூரகத்தினிடத்துத் தோன்றி மிக்கு எழும் திருவருள் பேரொளிப் பிழம்பாகிய சிவபெருமானை உள்ளத்தினால் தள்ளரிய அடிமையாய்ப் புணர்ந்து கொண்டேன். (உள்ளத்தின் நடு - சித்தத்தின் மத்தி. புந்தி - உள்ளம். சந்தி + சமாதி - யோகமும் சமாதியும்.

2948 விதறு படாவண்ணம் வேறிருந்து ஆய்ந்து
பதறு படாதே பழமறை பார்த்துக்
கதறிய பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
உதறிய பாழில் ஒடுங்குகின் றானே. (13)

ஞான சாதனையில் சோர்வு அடையாமல் தத்துவங்
களுக்கு வேறாகச் சிவத்தை நினைந்து நடுக்கம் ஏதுமின்றி
நாத சம்மியம் செய்து ஓட்டெடுக்கின்ற மாயையை விட்டு
நீங்கி அந்தக் கற்பனை கடந்த சோதியான சிவத்தில்
பொருந்தினேன். (விதறு - சோர்வு.)

2949 வாடா மலர்புனை சேவடி வானவர்
கூடார் அறநெறி நாடொறும் இன்புறச்
சேடார் கமலச் செழுஞ்சுடர் உட்சென்று
நாடார் அமுதுற நாடார் அமுதமே. (14)

சிவனது செம்மையான திருவடிகளைத் தேவர்கள்
பொருந்தார். தருமநெறி நாள்தோறும் தழைக்க பெருமை
பொருந்திய அக்கினி மண்டலத்தில் சென்று அமுதம்
விணையுமாறு நாடார். அவ் அமுதத்தைப் பெற அவர்
விரும்புவதும் இல்லை. தேவர்கள் அறநெறி இன்பத்தை நாடி
அமுதத்தை விரும்பமாட்டார்.

2950 அதுக்கென்று இருவர் அமர்ந்தசொற் கேட்டும்
பொதுக்கெனக் காமம் புலப்படு மாபோல
சதுக்கென்று வேறே சமைந்தாரைக் காண
மதுக்கொன்றைத் தாரான் வளந்தரும் அன்றே. (15)

அக் காம இன்பத்திற்கு என்று இருக்கும் காதலர், ஒருவர்
பேச்சை மற்றவர் கேட்டதும், விரைவாகக் காமம் தோன்று
மாறு போல அந்தக்கரண விருத்தியைக் கடந்து நிற்கும்
குருவைக் கண்டதும் தேன் பிலிற்றும் கொன்றை
மாஸையைப் போன்ற மஞ்சள் ஒளியில் சிவமும் வந்து
இன்பம் தருவான்.

2951 தானும் அழிந்து தனமும் அழிந்துநீடு
 ஊனும் அழிந்து உயிரும் அழிந்துடன்
 வானும் அழிந்து மனமும் அழிந்துபின்
 நானும் அழிந்தமை நானறி யேனே. (16)

சிவ சாட்சாத் காரத்தில் உடல் பற்று அகன்று பொருள் பற்று நீங்கி மாமிச உடலின் வேட்கையும் கெட்டு, உயிர்ப்பற்றும் விட்டு உடனே ஆகாய மயமான சூக்கும் தேகப் பற்றும் விட்டு, புறத்தே செல்லும் மனமும் கெட்டு பிறகு என்னுடைய இச்சை என்பதும் கெட்டது எவ்வாறு என்பதை நான் அறியேன்.

2952 இருளும் வெளியும் இரண்டையும் மாற்றிப்
 பொருளிற் பொருளாய்ப் பொருந்தவுள் ளாகி
 அருளால் அழிந்திடும் அத்தன் அடிக்கே
 உருளாத கண்மனம் உற்றுநின் ரேனே. (17)

இருள் மயமான தத்துவங்களை நோக்காமலும் ஒளி மயமான சிவத்தைச் சுட்டி அறியாமலும் சிவத்தோடு அணைந்த சீவனாய் வேறுபாடற்றுப் பொருந்த அருளால் தன் நிலை கெடும். அப்போது அத்தனாகிய சிவத்தின் திருவடிக்குச் சென்று பிறழாத கல்போல மனம் பொருந்துமாறு நின்றேன்.

2953 ஒன்றிநின் றுள்ளே உணர்ந்தேன் பராபரம்
 ஒன்றிநின் றுள்ளே உணர்ந்தேன் சிவகதி
 ஒன்றிநின் றுள்ளே உணர்ந்தேன் உணர்வினை
 ஒன்றிநின் ரேபல ஊழிகண் டேனே. (18)

திருவருள் நினைவால் உள்ளம் ஒருங்கி உன்னினேன். உன்னலும், பராபரமாகிய பெரும் பொருளை யுணர்ந்தேன். அதுபோன்று சிவ கதியினையும் உணர்ந்தேன். அது போன்று திருவடி யுணர்வினையும் உணர்ந்தேன். அது போன்று பல ஊழிகளையும் கண்டுணர்ந்தேன். (ஒன்றி நின்று - ஒருமுகப்பட்டு. உணர்வினை - தத்துவ அறிவை. பலவுழி - பல யுகங்கள்.)

19. வரையுரை மாட்சி

(வரை - எல்லை. உரை - தேய்வு, மாட்சி - பெருமை. வரையுரை மாட்சி யாவது எல்லையற்ற பெருமை ஆன்மாதன்னை உணர்ந்து சிவனோடு பொருந்தி யிருப்பதே எல்லையற்ற பெருமையாம்.)

2954 தான்வரைவு அற்றபின் ஆரை வரைவது
தான்அவ னானபின் ஆரை நினைவது
காமனை வென்றகண் ஆரை உகப்பது
தூமொழி வாசகம் சொல்லுமின் நீரே. (1)

ஆன்மா சீவ எல்லையைக் கடந்து பரஸ்துவாகிய சிவமான பிறகு யாருடன் சேர்வது? அவ்வாறு அகண்டமாகிய அந் நிலையில் யாரைப்பற்றி நினைப்பது? கவர்ச்சிகரமான பிரகிருதியின் இச்சையை வென்றவர்க்கு வேறு இப்பிரகிருதியில் என்ன கவர்ச்சி இருக்க முடியும்? நீங்களே உங்கள் அறிவில் தேர்ந்து சொல்லுங்கள். (காமனை-மாதர்போகத்தை எனினும் ஆம். வென்ற கண்- வெற்றி கண்ட அறிவினால்.)

2955 உரையற்றது ஒன்றை உரைசெய்யும் ஊமர்காள்
கரையற்றது ஒன்றைக் கரைகாண லாகுமோ
திரையற்ற நீர்போல் சிந்தை தெளிவார்க்குப்
புரையற்று இருந்தான் புரிசடை யோனே. (2)

வாக்கினால் கூற முடியாத அகண்ட சிவத்தை அளவுபடுத்திக் கூற முயலும் உண்மை அறியாதவர்களே! அகண்டமாகிய பொருளை இவ்வண்ணம் இவ்வுருவம் இப் பண்பு என்று வரையறுத்துக் கூற முடியுமோ? ஆனால் அலை ஓய்ந்த ஆழ்ந்த கடல்போன்ற தெளிந்த சிந்தனை யுடையார்க்கு ஒளிக் கிரணங்களை யுடைய சிவ பெருமான் மறைவின்றி விளங்குகின்றான்.

2956 மனமாயை மாயைஇம் மாயை மயக்கம்
மனமாயை தான்மாய மற்றொன்றும் இல்லை
பிணைமாய்வது இல்லை பிதற்றவும் வேண்டா
தனைஆய்ந்து இருப்பது தத்துவந் தானே. (3)

மனோ சங்கற்பமே மாயையாகும். இச் சங்கற்பமே
மயக்கத்தைத் தரும். மனத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சங்கற்பம்
கெடுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதற்குமேல்
கெடுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. வீணாகப் பேசிக் காலத்தைக்
கழிக்க வேண்டாம். ஆன்மா தன் உண்மைச் சொருபத்தை
ஆராய்ந்து அடங்கியிருப்பதே மேன்மையாம். (பிணை -
பின்னை - அதற்குமேல்.)

20. அணைந்தோர் தன்மை

(அஃதாவது மோனத்தில் பொருந்தியவர் இயல்பு
என்பதாம்.)

2957 மலமில்லை மாசில்லை மானாபி மானம்
குலமில்லை கொள்ளும் குணங்களும் இல்லை
நலமில்லை நந்தியை ஞானத்தி னாலே
பலமன்னி அன்பில் பதித்துவைப் போர்க்கே. (1)

சிவகுரு நாதனை ஞானத்தினால் உறுதியுடன் பொருந்தி,
தங்கள் அன்பினுள் அணைத்துக் கொள்வோர்க்கு, சீவர்
களைப் பந்தித்து இருக்கும் மலம் இல்லை. அவற்றால் வரும்
குற்றம் இல்லை. உயிர்ப் பற்றும் பொருட் பற்றும் இனப்
பற்றும் கிடையா. தாமத இராசத சாத்துவிக குணங்களும்
இல்லை. ஆதலால் சுயநலமும் இல்லையாம்.

2958 ஒழிந்தேன் பிறவி உறவென்னும் பாசம்
கழிந்தேன் கடவுளும் நானும்ஒன் றானேன்
அழிந்தாங்கு இனிவரும் ஆக்கமும் வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்கண் டேனே. (2)

நன்மையே தரும் சிவனைக் கண்டேன். அதனால் பிறப்பு நீங்கப் பெற்றேன். உறவாகிய பாசங்களை அகற்றி நின்றேன். சிவத்துடன் சிவ போதம் அற்றுப் பொருந்தி நின்றேன். சிவத்துடன் பொருந்தினமையால் இறந்த பின் இனி மீளவும் பிறத்தலை விரும்பேன்.

2959 ஆலைக் கரும்பும் அமுதும்அக் காரமும்

சோலைத் தண்ணீரும் உடைத்தெங்கள்

நாட்டிடைப்

பீலிக்கண் அன்ன வடிவுசெய் வாளொரு

கோலப்பெண் ணாட்குக் குறையொன்றும்

இல்லையே.

(3)

ஆலையில் பிழியப்பெற்ற கருப்பஞ்சாறும் பாலும் வெல்லமும் சோலையிலுள்ள பொய்கை நீரும் போன்ற இனிமையான சிவானந்தம் எங்கள் சிவபூமியில் உள்ளதாம். மயில் தோகை போன்ற ஒளியினை நல்கிக் கொண்டிருக்கின்றவளாகிய ஒப்பற்ற அழகினையுடைய பராசக்தியால், அந்நாட்டிடை உள்ளோர்க்கு ஒரு குறையும் இல்லை.

2960 ஆராலும் என்னை அமட்டஒண் ணாதினிச்

சீரார் பிரான்வந்தென் சிந்தை புகுந்தனன்

சீராடி அங்கே திரிவதால் லால்இனி

யார்பாடுஞ் சாரா அறிவறிந் தேனே.

(4)

எல்லாத் தத்துவங்களையும் கடந்து விளங்கும் சிறப்பு மிக்க சிவம் வந்து என் சிந்தையில் வந்து இடங்கொண்டனன். ஆதலால் இனிமேல் எந்தத் தத்துவத்தாலும் என்னைப் பந்தப்படுத்த முடியாது. அந்தச் சிவபூமியில் பொருந்தியிருப்பது அல்லால் பிற தத்துவங்களோடு கூடி அறிய வேண்டுவது ஒன்றும் இல்லை.

2961 பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்ததோர் பாசம்

தெரிந்தேன் சிவகதி செல்லும் நிலையை

அரிந்தேன் வினையை அயில்மன வாளால்

முரிந்தேன் புரத்தினை முந்துகின் ரேனே.

(5)

பிரமனால் அமைக்கப் பெற்ற பிறவிக்கட்டினின்றும் பிரிந்து விட்டேன். சிவகதியை அடையும் நெறியை நான் அறிந்து கொண்டேன். என்னுடைய பழைய வினைகளைக் கூர்மையான மனமாகிய வாளினால் வேறுபடுத்தினேன். (என்னுடைய ஸ்தூல சூக்கும் தேகமான புரங்களைக் கெடுத்து இலட்சியத்தை நோக்கி முன்னேறுகின்றேன். (புரத்தினை - உடம்பினை.)

2962 ஒன்றுகண் டர்உல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டர்உல குக்குஉயி ராவது
நன்றுகண் டர்இனி நமசிவா யப்பழம்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே. (6)

உலக இயக்கத்துக்குப் பேரொளிப் பிழம்பான ஒரு தெய்வம் உள்ளது என்பதை அறிந்தீர். அஃது உலகத்தை உயிர்போன்று இருந்து இயக்குவதாகும். என்பதையும் அறிந்தீர். இனி நமச்சிவாய என்ற சிவக்கனி உயிர் வருக்கத்துக்கு நன்மை தருவது என்பதை அறிந்தீர். அதனால் இச் சுவையுள்ள கனியை உண்ட எனக்கு அதன் இனிப்புத் தன்மை நன்றாக விளங்கியது.

2963 சந்திரன் பாம்பொடும் சூடும் சடாதரன்
வந்தென்னை யாண்ட மணிவிளக்கு ஆனவன்
அந்தமும் ஆகியும் இல்லா அரும்பொருள்
சிந்தையின் மேவித் தியக்குஅறுத் தானே. (7)

ஒளியாகிய சந்திரனையும் அதன் பகையாகிய பாம்பையும் ஒரு சேரத் தரித்துள்ள சடாதரனாகிய சிவபெருமான் வந்து என்னை ஆட்கொண்ட சுயஞ்சோதிப் பொருளாவான். அவ்வாறு முடிவும் முதலும் இல்லாத அருமையான மெய்ப்பொருள் என்னுடைய சிந்தையில் பொருந்தி என் மயக்கத்தைப் போக்கியருளினான்.

2964 பண்டுஎங்கள் ஈசன் நெடுமால் பிரமணைக்
கண்டுஅங்கு இருக்கும் சுருத்தறி வாரில்லை
விண்டு அங்கே தோன்றி வெறுமனம் ஆயிடி
துண்டு அங்கு இருந்ததோர் தூறுஅது வாமே (8)

பழமையான எங்கள் சிவம் விஷ்ணுவையும்
பிரமணையும் படைத்து அவர்களுடன் விளங்கியிருக்கும்
தத்துவ உண்மையை ஆராய்ந்து அறிபவர் ஒருவரும்
இல்லை. ஆனால் பிரம விஷ்ணுக்களின் காரியமாகிய
தேகதர்மத்தைக் கடந்து மேற்சென்று எண்ணமற்ற நிலையை
அடைந்தால், பிரணவ சொருபமான சிவன் சீவர்களை
ஆசனமாகக் கொண்டு விளங்குவான். (கண்டு-படைத்து
விண்டு-சிவானந்தம்.)

2965 அன்னையும் அத்தனும் அன்புற்றது அல்லது
அன்னையும் அத்தனும் ஆரறி வார்என்னை
அன்னையும் அத்தனும் யானும் உடனிருந்து
அன்னையும் அத்தனை யான்புரிந் தேனே. (9)

தாயும் தந்தையுமாக வுள்ள இறைவன் என்னிடம்
அன்புகாட்டிப் பாதுகாக்கா விட்டால் பெற்றெடுத்த தாயும்
தந்தையும் என்னை அறிந்து எவ்வாறு பாதுகாக்க முடியும்?
ஆதலின் தாய் தந்தையரோடு நானும் உடனாக இருந்து சத்தி
சிவத்தினிடம் அன்பு பூண்டு போற்றி நின்றேன். இதுவே
சமாதி என்னும் மயலுறும் செயலறு நிலை.

2966 கொண்ட சுழியும் குலவரை உச்சியும்
அண்டரும் அண்டத் தலைவரும் ஆதியும்
எண்டிசை யோரும்வந்து என்கைத் தலத்துளே
உண்டனர் நானினி உய்ந்தொழிந் தேனே. (10)

சிவசாட்சாத் காரத்தில் இருக்கும் என்னிடம் பூமியைத்
தன்னுள் அடக்கியிருக்கும் கடலும் பூமியை விட உயர்ந்து

விளங்கும் மலையின் சிகரமும் ஆகாயவாசிகளும் ஆகாய
மண்டல அதிபர்களான பரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன்
முதலியோரும் ஆதிசத்தியும் எட்டுத் திக்கில் உள்ளோரும்
நான் இடும் பணியைக் கேட்டு நின்றனர். நான் இப்போது
அவர் எல்லாரினும் மேலோனாகக் கடந்து நின்றேன்.
(உரிமை-மணைவி. சுழி-கடல். உண்டனர்-வசப்பட்டனர்.)

2967 தானே திசையொடு தேவருமாய் நிற்கும்

தானே வடவரை ஆதியுமாய் நிற்கும்

தானே உடலுயிர் தத்துவமாய் நிற்கும்

தானே உலகில் தலைவனும் ஆமே

(11)

சிவபிரான் கலப்பினால் பத்துத் திசையும் பற்றுடைத்
தேவருமாய்த் தானாகவே நிற்பான். அதுபோல் உடலாய்
உயிராய் ஏனைய தத்துவங்களுமாய் நிற்பான். அதுபோல
கடலும் மலையும் முதலாகிய எல்லாப் பொருள்களுமாய்
நிற்பான். பொருள் தன்மையால் அச்சிவபெருமான் இவை
அனைத்திற்கும் முதல்வனுமாய் நிற்பான். இப் பாடலுக்குப்
பாடபேதமும் உள்ளது.

2968 நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே எறிவன்

சிவன்வரின் நானுடன் போவது திண்ணம்

பவம்வரும் வல்வினை பண்டே யறுத்தேன்

தவம்வரும் சிந்தைக்குத் தான்எதி ராரே.

(12)

உடல் பற்று நீங்கி ஆகாய மயன் என்ற உணர்வு வந்த
போது மரணம் வந்தால் நான் அஞ்சமாட்டேன். அவ்விதம்
ஆகாய சம்மியம் செய்யும்போது பேரொளிப் பிழம்பான
சிவன் வந்து பொருந்துமாகில் நான் எங்கும் நிறை பெருளாய்
நிற்பது உறுதியாகும். பிறப்பினைத் தரும் பழைய வினை
களை முன்பே அறுத்து விட்டேன். தவத்தால் அடையப்
பெறும் சிந்தைக்கு அஞ்ஞான மாகிய இருளா வந்து எதிர்
நிற்க முடியும்?

2969 சித்தம் சிவமாய் மலமுன்றும் செற்றவர்
சுத்தச் சிவமாவர் தோயார் மலபந்தம்
சுத்தும் சிலகும் கலகமும் கைகாணார்
சுத்தம் பரவிந்து தானாம்என்று எண்ணியே. (13)

எண்ணம் சிவமாய் ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய
மும்முலங்களையும் வென்றவர், பரிசுத்தமான சிவத்தின்
ஆற்றலைப் பெற்று விளங்குவர் ஆவர். அவர்கள் பந்தப்
படுத்தும் மலத்தில் சுட்டுண்ணாது விளங்குவர். அந்த ஞானி
கள் சத்தம் எல்லாம் சூக்கும் வாக்கு என்று உணர்ந்திருப்
பார். ஆதலின் வைகரி வாக்காலாகிய வாதமும் பூசலும்
பிதற்றலும் செய்பார். (பரவிந்து - நாதவிந்துகளைப்
பயக்கும் மா மாயை)

2970 நினைப்பும் மறப்பும் இலாதவர் நெஞ்சம்
வினைப்பற்று அறுக்கும் விமலன் இருக்கும்
வினைப்பற்று அறுக்கும் விமலனைத் தேடி
நினைக்கப் பெறில்அவன் நீளியன் ஆமே. (14)

நினைத்தலும் மறத்தலும் இன்றி இடைவிடாது எண்ணி
இருப்பவரது மனத்தில், வினைக் கூட்டங்களை அழித்துப்
பொடிபடச் செய்யும் விமலனாகிய சிவன் விளங்குவான்.
ஆனால் வினைகளைக் கடியும் சிவபெருமானைக் குறித்து
நாடி எண்ணினால், அப்பொருமான் நம்மைவிட்டு
அகன்றவன் ஆவான்.

2971 சிவபெரு மான்என்று நான்அழைத்து ஏத்தத்
தவப்பெரு மான்என்று தான்வந்து நின்றான்
அவபெரு மான்என்னை யாளுடை நாதன்
பவபெரு மானைப் பணிந்துநின் ரேனே. (15)

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள தலைவனைச் 'சிவ பெரு
மானே' என்று நான் அழைத்து வழிபட, தவத்தில் விளங்கும்

பெருமானாகிய அவனும் 'இதோ இருக்கின்றேன்' என்று என்னிடம் வந்து விளங்கினான். பற்றுக்களைக் கொடுக்கும் தலைவனாயும் பின்னர் அவற்றை நீக்குபவனாயும் உள்ள, நித்தியப் பொருளான தலைவனை வணங்கி என் பிறவியைக் கடந்து நின்றேன்.

2972 பணிந்துநின் ரேன்பர மாதி பதியைத்
துணிந்துநின் ரேன்இனி மற்றொன்றும்

வேண்டேன்

அணிந்துநின் ரேன்உடல் ஆதிப் பிராணைத்
தணிந்துநின் ரேன்சிவன் தன்மைகண் டேனே.(16)

மேன்மைமிக்க ஆதியான தலைவனை நான் வணங்கி நின்றேன். அவனே பரம்பொருள் என்று தெளிந்தேன். இனி அவனேயன்றி மேலான தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்று நினைக்க மாட்டேன். என் உடலில் இடம் கொண்ட ஆதியாகிய சிவனை நான் பொருந்தி நின்றேன். என் சிவ போதத்தை விட்டு அவனோடு பொருந்தி அடங்கி நின்றபோது அவனது அகண்ட வியாபகத்தை அறிந்தேன்.

2973 என்நெஞ்சம் ஈசன் இணையடிதாம் சேர்ந்து
முன்னம்செய்து ஏத்த முழுதும் பிறப்பறும்
தன்நெஞ்சம் இல்லாத் தலைவன் தலைவிதி
பின்னம்செய்து என்னைப் பிணக்கறுத் தானே.(17)

என்னுடைய மனமண்டலத்தில் சிவன் உள்ளான் என்று உணர்ந்து அவன் திருவடியைப் பொருந்தி முன்னிட்டு விளங்குமாறு வழிபடப் பிறவியும் அதற்குரிய காரணமும் கெடும். தனக்கென ஒரு மனம் இல்லாத தலைவன் பிரம லிபியைக் கெடுத்து நான் தத்துவங்களோடு போராடும் நிலையைக் கெடுத்தருளினான்.

2974 பிணக்கறுத் தான்பிணி மூப்பறுத்து எண்ணும்
கணக்கறுத் தாண்டனன் காண்நந்தி என்னைப்
பிணக்கறுத்து என்னுடன் முன்வந்த துன்பம்
வணக்கலுற் ரேன்சிவம் வந்தது தானே. (18)

அடியேனை நந்தியாகிய சிவபெருமான் உலகியற்
பிணக்குகளினின்றும் விடுவித்தான். மூப்பினை அகற்றி
னான். வாழ்நாட் கணக்கை எண்ணி ஆண்டு முடிந்தது
மாண்டு மடிய வேண்டும் என்னும் உலகோர் சொல்லும்
கணக்கினையும் அறுத்து ஆண்டு கொண்டனன். அதனால்
அடியேன் முன் வந்து தோன்றும் துன்பங்களை அகப்புறக்
கலன்களாகிய எண்ணம் எழுச்சி, இறுப்பு, என்னும்
கருவிகளின் தன்மைகள் எனக் கண்டு கெடுத் தொழிந்தேன்.
ஒழியவே முழுமுதற் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுத்
திருவருள் புரிந்தனன்.

2975 சிவன்வந்து தேவர் குழாமுடன் கூப்
பவம்வந் திடநின்ற பாசம் அறுத்திட்டு
அவன்எந்தை ஆண்டருள் ஆதிப் பெருமான்
அவன்வந்தென் னுள்ளே அகப்பட்ட வாறே. (19)

விழுமிய முழுமுதற் சிவபெருமான் பேரருளால் நந்தி
முதலிய தேவர் குழாத்துடன் எழுந்தருளி வந்தனன்; வந்து
அடியேனுக்குப் பிறப்பு இறப்புகளைத் தந்து பேராப் பெரும்
துன்பந்தரும் சிற்றறிவு சுட்டறிவுகளாகிய உயிர்மை,
உடைமை என்னும் பசு பாசத் தன்மைகளை அறுத்
தருளினன். அவனே அடியேனைப் பழுதின்றி எழுமையும்
புரக்கும் எந்தையாவன். அடியேனை ஆண்டு கொண்ட
ருளிய ஆதிப் பெருமானும் அவனே. அவன் தன்னருளால்
அடியேன் உள்ளத்துள் வந்துற்றனன்.

2976 கரும்பும் தேனும் கலந்ததோர் காயத்தில்
அரும்பும் கந்தமும் ஆகிய ஆனந்தம்
விரும்பியே உள்ளம் வெளியுறக் கண்டபின்
கரும்பும் கைத்தது தேனும் புளித்ததே (20)

கரும்பாகிய உணடலும் தேனாகிய உறங்கலும் மாறி
மாறி வந்து கொண்டிருக்கும் சரக்கு நிறை காயப்பையாகிய
இவ்வுடம்பகத்து முளையும் கிழங்கும் போன்று, தோன்று

தலும் நிலைத்தலும் போன்றுள்ள நிலையிலாச் சிற்றின் பத்தினை உள்ளம் விரும்பி நுகர்ந்தது. அவ்வுள்ளம் அவ் இன்பங்கள் நிலையா என அருளால் வெளிப்படக்கண்டது. கண்டதும் கரும்பாகிய உண்டலினும் தேனாகிய உறங்கலினும் உள்ளம் செல்லவில்லை. உள்ளம் வலிய ஆண்டு கொண்ட வள்ளலிடமே ஓவாது செல்லுகின்றது.

2977 உள்ள சரியாதி ஓட்டியே மீட்டென்பால்
வள்ளல் அருத்தியே வைத்த வளம்பாடிச்
செய்வன எல்லாம் சிவமாகக் காண்டலால்
கைவளம் இன்றிக் கருக்கடந் தேனே. (21)

பண்டைய பிறவிகளில் சரியை முதலிய நெறிகளில் சேர்த்து, அந்நெறிகளினின்றும் மீட்டு, என்னிடம் வள்ள லான சிவன் கருணை காட்டி அன்பு செய்த திறத்தினைப் பாடி, நான் செய்கின்ற எல்லாம் சிவன் என்னிடமிருந்து செய்விக்கிறான் என்று உணர்வதால் மேல் உண்டாகும் வினையின்றிப் பிறவியைக் கடந்தேன்.

2978 மீண்டார் கமலத்துள் அங்கி மிகச்சென்று
தூண்டா விளக்கின் தகளிசெய் சேர்தலும்
பூண்டாள் ஒருத்தி புவன சூடாமணி
மாண்டான் ஒருவன்கை வந்தது தானே. (22)

உலக நிலையிலிருந்து மீண்டவரது மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி பொங்கி எழ, சகஸ்ரதளமாகிய விளக்கினில் உணர்வாகிய நெய் சேர்ந்ததும், சாந்தி விருத்தி பெருகிப் புவனங்களுக் கெல்லாம் தலைவியான பராசத்தி வந்து பொருந்தினாள். சீவ போதம் கெட்டுச் சிவானுபவம் கிட்டியது. (தூண்டா விளக்கு - சீவன். தகளி-உள்ளம்.)

2979 ஆறே அருவி அகங்குளம் ஒன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமும்
கூறே குவிமுலை கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொருள் தானே. (23)

அகத்தின்கண் அமுதப் பெருக்காகிய சிற்றாறு
ஒன்றுண்டு. அவ் ஆறு அருளால் போய் நிறையும் நெஞ்சம்
குளமும் ஒன்றுண்டு. அங்குத் திகழ்வது அளவிடப்படாத
சிவநிலை ஆகும். அதன் இயல்பும் நனிமிகு அண்மையாகும்.
அங்குக் குவிந்த முலையினை யுடைய அருள் அன்னையை
ஒரு கூறாகக் கொண்டு சிறப்பாக வீற்றிருப்பவன் சிவபெரு
மான். அவனே தவலில் விழுப் பொருளாவன். (தவலில் -
கெடுதல் இல்லாத)

2980 அன்புள் உருகி அழுவன் அரற்றுவன்
என்பும் உருக இராப்பகல் ஏத்துவன்
என்பொன் மணியை இறைவனை ஈசனைத்
திற்பன் கடிப்பன் திருத்துவன் தானே. (24)

அன்பினால் இறைவன் செய்த உதவியை நினைந்து உருகி
அழுவேன். அவனது தோத்திரத்தைப் பாடுவேன். என்னு
டைய எலும்பு நைந்துருக இரவு பகல் என்ற வேறுபாடின்றி
எப்போதும் வழிபடுவேன். எனக்குப் பொன் மணிபோன்ற
இறைவனும் ஈசனுமாகிய பெருமானை என்னிடம்
பொருந்துமாறு ஞான சாதனை செய்து எனக்கு உரியவன்
ஆக்கிக் கொள்வேன். (தான்-அசை)

2981 மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மாதவம்
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது வாயு
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்வி ரிந்துரை மாண்டது முத்தியே. (25)

மனம் உலக முகமாக விரிந்து துன்புற்று அடங்கலே
உண்மையான தவமாகும். அவ்விதம் மனம் விரிந்து
அடங்கப் பெற்றவர்க்குப் பிராணன் அடங்கிக் கும்பகம்
அமையும். நிலைபெற்ற உயிரின் இடமாக விரிந்த மனம்
ஒடுங்கி நின்றது. அப்போது பேச்சற்ற பேரானந்த முத்தி
கிட்டும்.

21. தோத்திரம்

(இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் தோத்திரமாகும். இறைவனது பெருமையும் அவன் சீவர் மாட்டுச் செய்யும் உபகாரமும் இங்குக் கூறப்பெறும்.)

2982 மாயனை நாடி மனநெடும் தேரேறிப்
போயின நாடறி யாதே புலம்புவர்
தேயமும் நாடும் திரிந்தெங்கள் செல்வனைக்
காயம்மின் நாட்டிடைக் கண்டுகொண் டேனே.(1)

உனக் கண்ணுக்குப் புலப்படாத இறைவனாகிய
கள்வனை அடைய மனமாகிய உயர்ந்த தேரில் ஏறி அலைந்த
நாட்டின் கணக்கைச் சொல்ல முடியாமல் புலம்புவர்.
நானும் அவ்வண்ணமே பல இடங்களுக்கும் அலைந்து
காணாமல் எங்கள் இறைவனை, மின்னல் போல் தோன்றி
அழியும் இவ்வுடம்பாகிய நாட்டில் விளங்கக் கண்டேன்.

2983 மன்னு மலைபோல் மதவா ரணத்தின்மேல்
இன்னிசை பாட இருந்தவர் ஆரெனில்
முன்னியல் கால முதல்வனார் நாமத்தைப்
பன்னினர் என்றே பாடறி வீரே. (2)

நிலைபெற்ற கைலாயமலை என்று சொல்லப்படும் அகப்
புறக்கலனாம் அந்தக்கரணங்களுள் அம் மலைபோல்
காணப்படும் மத யானையாகிய உணர்வு எழுச்சியில்
தோன்றும் தூய மனத்தின் மேல் மெய் யடியார்கள்
செந்தமிழ் இன்னிசை வந்தவாறு பாட எழுந்தருளி
இருந்தவர் யாரெனில், காலமெய்க்குக் காலமாக விளங்கும்
கால காலனாகிய விழுமிய முழுமுதற் சிவபெருமான் என்க.
அவர்தம் திருப்பெயராம் செந்தமிழ்த் திரு ஐந்தெழுத்தைப்
பலகால் எடுத்து ஓதினார் என்க. அவர்கள் யாரென்னில்
பெருமைசேர் திருநீலகண்டப் பெருமானாகிய சீகண்ட

ருத்திரன், திருநந்தி தேவர் முதலியோர் என்க. (மன்னுமலை-உடம்பு, மத வாரணம்-மனம்.)

2984 முத்தினின் முத்தை முகிழிள ஞாயிற்றை
எத்தனை வானோரும் ஏத்தும் இறைவனை
அத்தனைக் காணாது அரற்றுசின் றேனையோர்
பித்தன் இவனென்று பேசுகின் றாரே. (3)

முத்து கையில் சிறந்த அணிமுத்தைப் போன்றவனும் உதயமாகிய இளஞ்சூரியன் போன்றவனும் எத்தனையோ ஆகாய மண்டலவாசிகள் வழிபடும் இறைவனும் ஆகிய எனது தந்தையைக் காணாமல் புலம்புகின்ற என்னை ஒரு பைத்தியக்காரன் என உலகவர் கூறுகின்றனர்.

2985 புகுந்துநின் நான்எங்கள் புண்ணிய மூர்த்தி
புகுந்துநின் நான்எங்கள் போதறி வாளன்
புகுந்துநின் நானடி யார்தங்கள் நெஞ்சம்
புகுந்துநின் நாணையே போற்றுசின் றேனே. (4)

புண்ணியம் செய்தவர்களால் உணரப் பெறும் சிவாதித்தன் என்னிடம் புகுந்து விளங்கினான். அவ்வாறு புகுந்து நின்றவன் எங்களது பேரறிவாளன். அவன் அடியார்கள் உள்ளத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருப்பவன். அவ்விதம் என்னிடம் புகுந்து நிற்கும் இறைவனை நான் போற்றி வழிபடுகின்றேன்.

2986 பூதக்கண் ணாடியில் புகுந்திலன் போதுளன்
வேதக்கண் ணாடியில் வேறே வெளிப்படு
நீதிக்கண் ணாடி நினைவார் மனத்துளன்
சீதக்கண் ணாடியில் கேட்டுநின் றேனே. (5)

சிவ சூரியன் ஊனக் கண்ணினால் காண முடியாதவன். சிரசின்மேல் சகரஸ்ரதளத்தில் விளங்குபவன். ஞானக் கண்ணினால் சிந்தை நாடினால் வெளிப்பட்டுத் தோன்று

வான். அற ஒழுக்கத்தில் நின்று நாடுகின்றவர் மனமண்டலத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பவன். நானோ அவனை நாதமயமாக உணர்ந்து வழிபடுகின்றேன்.

2987 நாமம்ஓர் ஆயிரம் ஓதுமின் நாதனை
ஏமம்ஓர் ஆயிரத் துள்ளே இசைவீர்கள்
ஓமம்ஓர் ஆயிரம் ஓதவல் லார் அவர்
காமம் ஆயிரம் கண்டொழிந் தாரே. (6)

சிவபெருமானை அவனது ஆயிரம் திருநாமங்களால் பரவி வழிபாடு செய்யுங்கள் ஓர் ஆயிர வகையான சுகத்தை அடைவீர்கள். சிரசின் மேல் மனத்தை இடை விடாமல் நிறுத்தி ஞான சாதனையைச் செய்கின்றவர் ஆயிரக் கணக்கான ஆசைகளி னின்றும் நீங்கினவராவர்.

2988 போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகழ் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின் றேன்அறை யோசிவ யோகத்தைப்
போற்றுகின் றேன்எம் பிரானென்று நானே. (7)

சிவபெருமானை ஞானத்தால் புகழ்ந்து போற்றுகின் றேன். சிரசின் மேல் விளங்கும் விந்து நாதங்களே அவனது திருவடிகள் எனத் தெளிந்தேன். அதனால் சிவ யோகத்தை யாவரும் அறியுமாறு பறை யறைகின்றேன். நான் அத் திருவடிகளே எமது தலைவன் என்று போற்றி வணங்குகின்றேன்.

2989 நானா விதஞ்செய்து நாடுமின் நந்தியை
ஊனார் கமலத்தின் ஊடுசென்று அப்புறம்
வானோர் உலகம் வழிபட மீண்டபின்
தேனார உண்டு தெவிட்டலும் ஆமே. (8)

பலவிதமான தொண்டுகளைப் புரிந்து சிவகுரு நாதனை நாடுங்கள். உடலிலுள்ள ஆறு ஆதாரங்களின் வழியே நடு

நாடியூடே மேல் சென்று, ஆகாய மண்டலவாசிகள் வணங்கி வழிபட ஒளிநிலை பெற்றபின் சிவானந்தத்தை வேண்டுமெனவும் அனுபவித்து இன்புறலாம்.

2990 வந்துநின் றான்அடி யார்கட்கு அரும்பொருள்
இந்திரன் ஆதி இமையவர் வேண்டினும்
சுந்தர மாதர் துழையொன்று அல்லது
அந்தர வானத்தின் அப்புறம் ஆமே.

(9)

சிவஞானியர் உள்ளத்தில் அவர் வேண்டி நிற்கும் அரும் பொருளான சிவன் வந்து நிலை பெறுவான். ஆனால் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் விரும்பி வேண்டியபோதும் அவர் கட்கு அழகிய தேவமாதரது தேவகானம் கிட்டுமே அல்லது தேவலோகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட சிவகதி கிடைக்குமோ?

2991 மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போல் மனிதர்கள்
எண்ணிற் கலங்கி இறைவன் இவன்என்னார்
உண்ணிற் குளத்தின் முகந்தொரு பால்வைத்துத்
தெண்ணீர்ப் படுத்த சிவன்அவன் ஆமே.

(10)

சேற்றில் கலங்கி யிருக்கும் நீரின் தன்மை தெரியாதவாறு போல, மக்கள் உலகமயமான எண்ணத்தினால் கலக்கமுற்று இறைவன் இன்ன தன்மையன் என்று உணரார். உன்னுதற்குரிய நீரைக் குளத்தினின்றும் முகந்து ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்துத் தெளிவுபடுத்துவதுபோலச் சிந்தையைச் சிவத்தில் வைத்துத் தெளிவுபடுத்தச் சீவன் சிவனாவன்.

2992 மெய்த்தவத் தானை விரும்பும் ஒருவர்க்குக்
கைத்தலம் சேர்தரு நெல்லிக் கனியொக்கும்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற தேவர்கள்
அத்தனை நாடி அமைந்தொழிந் தேனே.

(11)

உண்மைத் தவத்தில் விளங்கும் சிவபெருமானை விரும்பும் ஒரு சாதகர்க்கு, உள்ளங்கையில் பொருந்திய

நெல்லிக்கனி போல் அவன் விளங்குவான். ஆதலின் தூய்மையானவனும், தூய்மையான நெறியாயும் விளங்கும் தேவ தேவனை விரும்பி அவனிடம் பொருந்தி உலகினைக் கடந்து நின்றேன்.

2993 அமைந்தொழிந் தேன் அள வில்புகழ் ஞானம்
சமைந்தொழிந் தேன்தடு மாற்றம் ஒன் நில்லை
புகைந்தெழும் பூதலம் புண்ணியன் நண்ணி
வகைந்து கொடுக்கின்ற வள்ளலும் ஆமே. (12)

அளவிட்டுக் கூற முடியாத புகழையுடைய ஞானத்தைப் பெற்றுத் தத்துவக் கூட்டங்களைக் கடந்து நின்றேன். சந்தேக புத்தி என்னிடம் இல்லாமையால் சிவ ரூபம் பெற்று இருளான மலங்களினின்றும் நீங்கி நின்றேன். அப்போது மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி சிரசின்மேல் எழ ஒளிமயமான புண்ணிய மூர்த்தி பொருந்தி, தேகம் வேறு, தேகி வேறு என்று வகைப் படுத்தி உணர்த்திய வள்ளலாகவும் ஆனான்.

2994 வள்ளல் தலைவனை வானநன் னாடனை
வெள்ளப் புனற்சடை வேதமுதல்வனைக்
கள்ளப் பெருமக்கள் காண்பர்கொ லோ என்று
உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிந்திருந்து ஆளுமே. (13)

வள்ளல்களுக் கெல்லாம் மேலானவனும், ஒளி மண்டலத் தலைவனும் ஒளிக் கற்றையாகிய சடையைத் தரித்த நாதத்த் துவ முதல்வனும் ஆகிய சிவனை வஞ்சகத் தன்மையுடைய உலகவர் கண்டு விடுவார் என்று அப்பெருமான் சீவரது உள்ளத்தில் மறைந்திருந்து ஆட்கொள்வான்.

2995 ஆளும் மலர்ப்பதம் தந்த கடவுளை
நாளும் வழிபட்டு நன்மையுள் நின்றவர்
கோளும் வினையும் அறுக்கும் குரிசிலின்
வாளும் மனத்தொடும் வைத்தொழிந் தேனே. (14)

திருவடியை அளித்து ஆண்டு கொண்டு அருளிய இறை வனை, தினந்தோறும் வழிபாடு செய்து சன்மார்க்கத்தில் நின்றவரது தீய குணத்தையும் தீய செயலையும் ஒழிக்கும் சிவனிடத்து நானும் ஒளி பொருந்திய நோக்குடன் மனத்தையும் வைத்து இப்பிரபஞ்சப் பற்றைவிட்டு நின்றேன். (வாள்-ஒளிபொருந்திய நோக்கம்)

2996 விரும்பில் அவனடி வீர சுவர்க்கம்
பொருந்தில் அவனடி புண்ணிய லோகம்
திருந்தில் அவனடி தீர்த்தமும் ஆகும்
வருந்தி அவனடி வாழ்த்தவல் லார்க்கே (15)

மனம் வருந்திச் சிவத்தின் திருவடியை ஏத்த வல்லார்கட்கு, உலகப் பற்றை விட்டு விரும்பினால் அவனது திருவடியே தீர்கள் அடையும் சொர்க்க லோகமாகும். திருவடிப்பேறு பொருந்துவதே புண்ணிய லோகத்தை அடைவதாகும். திருவடி உணர்வால் திருந்தியவர்க்குச் சிரசின்மேல் விளங்கும் பரவிந்து மண்டலமே மகிமையுடைய தீர்த்தமாகும்.

2997 வானகம் ஊடறுத் தான்இவ் வுலகினில்
தானகம் இல்லாத் தனியாகும் போதகன்
கானக வாழைக் கனிநுகர்ந்து உள்ளுறும்
பானகச் சோதியைப் பற்றிநின் றேனே. (16)

இவ்வுடம்பைச் சூழவுள்ள மன மண்டல இருளைப் போக்கியருளினான். தனக்கென்று ஓர் உடம்பு இல்லாமல் தனித்து விளங்கும் அறிவுமயமான சிவ குருநாதன். சீவரிடம் பொருந்திய அஞ்ஞானமாகிய கனியை நுகர்ந்து ஞானத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். சிவானந்தத்தை அருளுகின்ற சோதியைப் பற்றி நின்றேன்.

2998 விதியது மேலை அமரர் உறையும்
பதியது பாய்புனல் கங்கையும் உண்டு
துதியது தொல்வினைப் பற்றறு விக்கும்
பதியது வவ்விட்டது அந்தமும் ஆமே. (17)

சிதாகாய ஒளியே சீவரது பிரம லிபியின் வண்ணம்
ஆவது. அதுவே தேவர் வாழும் தலமாகும். அங்குப்பரவி
ஓடும் ஆகாய கங்கையும் உள்ளது. துதிப்பதற்குரியது.
அதுவே பழைய விணைக் கூட்டங்களை அழிக்கின்ற இட
மாகும். அதுவே அருட் சத்தியைத் தாண்டிய இடமாகும்.
உலகினைக் கடந்து நிற்கும் முடிவு நிலையும் அதுவேயாகும்.

2999 மேலது வானவர் கீழது மாதவர்
தானிடர் மானுடர் கீழது மாதுஅனங்
கானது கூவிள மாலை கமழ்சடை
ஆனது செய்யுள் ஆருயிர் தானே. (18)

சிதாகாய ஒளியில் மேலுள்ள இடம் தேவ வர்க்கத்தினர்
இருப்பது; அதன் கீழுள்ள இடம் மாட்சிமையுடைய
தவத்தினர் நிலையாகும்; துன்பத்தை அனுபவிக்கும் மனிதர்
களின் நிலை அதன் கீழதாகும்; அறிவானந்த சத்தியானது
வில்வ மாலையால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சடாதாரியான
சிவத்துடன் அங்குப் பொருந்தி அருமையான உயிருக்கு
வேண்டிய போக போக்கிய நியதிகளைச் செய்யும்.

3000 சூழங் கருங்கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன்ஐ
ஏழும் இரண்டிலும் ஈசன் பிறப்பிலி
யாமுஞ் சுணையும் அடவியும் அங்குள்ள
வாழும் எழுந்தைந்து மன்னனும் ஆமே. (19)

சூழ்ந்துள்ள கருங்கடல் நஞ்சை உண்டு கண்டத்தில்
அடக்கியவன். பதினான்கு உலகுக்கும் கருவாய்ப் பிறப்
பில்லாதவன் ஆவான். அவன் ஆழ்ந்துள்ள சுணையும் காடும்
உடையதாகிய கயிலையில் வீற்றிருப்பவன். அவனே வாழ்
வினை நல்கும் அஞ்செழுத்தில் விளங்கும் அரசனாவான்.
(சுணை - வனப்பாற்றல். காடு - நடப்பாற்றல். ஐந்தெழுத்து -
நமசிவய.)

3001 உலகமது ஒத்துமண் ஒத்துயர் காற்றை
அலர்கதிர் அங்கிஒத்து ஆதிப் பிரானும்
நிலவிய மாமுகில் நீர்ஒத்து மீண்டுஅச்
செலவுஒத்து அமர்திசைத் தேவர்பி ரானே. (20)

உலகத்து உயிராகவும் மண்ணாகவும் உயர்ந்த காற்றாக
வும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினியாகவும் உள்ள ஆதியாக
வுள்ள பெருமான் பெரிய மேகம் விளங்கும் ஆகாயமாயும்
நீராயும் ஆகி, பின் அழிப்பனவாகவும் அமர்ந்திருக்கும்
திக்குப்பாலர்களுக்குத் தலைவனாயும் உள்ளான்.

3002 பரிசறிந்து அங்குளன் அங்கி அருக்கன்
பரிசறிந்து அங்குளன் மாருதத்து ஈசன்
பரிசறிந்து அங்குளன் மாமதி ஞானப்
பரிசறிந்து அந்நிலம் பாரிக்கும் ஆறே. (21)

அக்கினி, சூரியன் ஆகியவற்றின் தன்மை அறிந்து ஈசன்
அவற்றுள் பொருந்தியிருப்பான். அதேபோன்று பெரு
மையுள்ள காற்றினும் உள்ளான். சந்திர மண்டலத்தின்
தன்மை அறிந்து அதனுள் விளங்குவான். அச்சந்திர
மண்டல அறிவு விளங்க அதனைப் பெருகச் செய்வான்.

3003 அந்தம் கடந்தும் அதுஅது வாய்நிற்கும்
பந்த உலகினில் கீழோர் பெரும் பொருள்
தந்த உலகெங்கும் தானே பராபரன்
வந்து படைக்கின்ற மாண்பது வாமே. (22)

பூதங்களின் தூலநிலை முடிவு எய்தினாலும் அவை
அவை குக்குமத்தில் ஒளி அணுக்களாகச் சிவசோதியில்
நிலைபெறும். பந்தப்படுத்தும் உலகத்தில் அவனை அடைக்
கலமாகக் கொண்டவர்க்குத் தாங்கும் பெரும் பொருளாக
உள்ளவன். தன்னால் படைக்கப்பட்ட உலகம் அனைத்
திற்கும் தானே முழு முதலாவான். பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குத்
தானே சிவ குருவாய் எழுந்தருளி ஆட்கொள்வான்.

3004 முத்தண்ட ஈரண்ட மேமுடி ஆயினும்
அத்தன் உருவம் உலகு ஏழெனப்படும்
அத்தனின் பாதாளம் அளவுள்ள சேவடி
மத்தர் அதனை மகிழ்ந்து உண ராரே. (23)

வழிப்பேற்றின் நிலைக்களமாகிய முத்தியண்டம்
பெருமை மிக்க அண்டமாகும். அதுவே அவன்தன் திருவடி
யாகும். ஆயினும் அச்சிவபெருமானின் திருவுருவம் ஏழ்
உலகம் ஆகும். திருவடி பாதாளம் ஏழினுக்கும் அப்பாற்
பட்டது. உன்மத்தமாக உள்ளார் அறிவும் செயலும் திரி
பற்று நெறியில்லா நெறிச் சென்று உழலும் நீரர். இத்தகைய
தெளிவில்லாதவர் மேலோதியவற்றை விரும்பி உணரார்
என்க.

3005 ஆதிப் பிரான்நம் பிரான்அவ் அகலிடச்
சோதிப் பிரான்சுடர் மூன்றுஒளி யாய்நிற்கும்
ஆதிப் பிரான்அண்டத்து அப்புறம் கீழவன்
ஆதிப் பிரான்நடு வாகிநின் றானே. (24)

மேலே கண்ட ஆதியாகிய பெருமானே நம்மை யெல்லாம்
நடத்தும் தலைவனாவான். அவனே அம்முத்தி உலகத்தில்
சோதியாக விளங்குவான். அவனே சோம சூரிய அக்கினி
யாகிய முச்சுடராய் விளங்குபவன். அவனே மேல் உலகங்
களுக்கு மேலாகவும் கீழ் உலகங்களுக்குக் கீழாகவும்
உள்ளவன். இவ்வுலகங்களுக்கு நடுவாக இருந்து இயக்கு
பவனும் அவனே யாவான்.

3006 அண்டம் கடந்து உயர்ந்து ஓங்கும் பெருமையன்
பிண்டம் கடந்த பிறவிச் சிறுமையன்
தொண்டர் நடந்த கனைகழல் காண்தொறும்
தொண்டர்கள் தூய்நெறி தூங்கிநின் றானே. (25)

ஏழ் உலகங்களையும் கடந்து மேலும் உயர்ந்துள்ள பெருமையினையுடையவன். உருவம் பொருந்தும் நிலைகளை இயல்பாகவே கடந்து விளங்கும் மகா சூக்குமமானவன். அடியார்கள் விரும்பி யடைந்த ஒலிக்கின்ற திருவடியைக் காணும்பொழுது அவர்கள் செல்லும் நெறியிலே நின்று அழைத்துச் செல்பவனாக உள்ளான்.

3007 உலவுசெய் நோக்கம் பெருங்கடல் சூழ
 நிலம்முழுது எல்லாம் நிறைந்தனன் ஈசன்
 பலம்முழுது எல்லாம் படைத்தனன் முன்னே
 புலம்முழு பொன்னிற மாகிநின் றானே. (26)

எங்கணும் இடைவிடாது சென்று மீள்வதாகிய உலாவதலைச் செய்வது சிவபெருமானின் திருவருட் கண்கள். அக்கண்களையுடைய சிவபெருமான் பெருநீர்க் கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலக முழுவதும் நீக்கமற எங்கணும் நிறைந்து நின்றனன். அவனே முதன்மைசேர் ஆண்டான். வேண்டும் பயனுடைப் பொருள்கள் முழுவதையும் படைத்தருளியவனும் அவனே. மெய்யடியார்களைக் காத்தருளும் படி பொன்மேனியுடன் பொலிந்து இலங்குபவனும் அவனே. (பொன்னிறமாகி - ஞான குருவாகி.)

3008 பராபர னாகிப் பல்லாழிகள் தோறும்
 பராபர னாய்இவ் அகலிடம் தாங்கித்
 தராபர னாய்நின்ற தன்மை யுணரார்
 நிராபர னாகி நிறைந்துநின் றானே. (27)

பேருலகனைத்தும் ஒருங்கு முடியுங்காலம் ஓர் ஊழி என்ப. அத்தகைய பல்லாழிகளைப் புரிந்து நிற்கும் பராபரன் சிவபெருமான். அவனே முழுமுதல்வனாய் இவ்வுலகங்களைத் தாங்கிக் காத்தருள்பவன் ஆவன். அவனே தாங்கி நிற்பதுடன் தலைவனுமாகி நிற்கின்றனன். இத்

தன்மையைப் பலரும் அறியார். திருவருளால் தனக்கொரு பற்றுக் கோடின்றிச் சிவபெருமானையே பற்றி அவனைத் தாங்கும் ஆண்மை மிக்கது ஆனேறு. அவ்ஆனேற்றை ஊர்ந்து வருபவனும் சிவனே. அவன் எங்கனும் நீக்கமற நிறைந்து நின்றருளினன்.

3009 போற்றும் பெருந்தெய்வம் தானே பிறரில்லை
ஊற்றமும் ஓசையும் ஓசை ஒடுக்கமும்
வேற்றுடல் தானென்றும் அதுபெருந் தெய்வமாம்
காற்றது ஈசன் கலந்து நின்றானே. (28)

தூலத்திலும் சூக்குமத்திலும் சிவமே நிறைந்து விளங்கு வதால் வேறே பெரிய தெய்வம் வணங்கத்தக்கது ஒன்று இல்லை. ஆதாரமாகிய உடலும், ஆதாரங்கடந்த நாதமும் நாதாந்தமும் உயிர்க்கு வேறாக விளங்கும் அகண்ட வடிவமும் ஆகிய அவனே பெருந் தெய்வமாகும். அவனே தூலத் தையும் சூக்குமத்தையும் இணைக்கும் பிராணனாயும் கலந்துள்ளான்.

3010 திகையனைத் தும்சிவ னேஅவ னாகின்
மிகையனைத் தும்சொல்ல வேண்டா மனிதரே
புகையனைத் தும்புறம் அங்கியிற் கூடு
முகையனைத் தும்எங்கள் ஆதிப் பிரானே. (29)

சூழவுள்ள திசைகள் எல்லாம் சிவனேயானபோது, அவனுக்குப் புறம்பாக ஒரு தெய்வம் உண்டு என்று மனிதர்களே நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம். புகை மேலோங்கிப் புறத்தே காணப்படினும் அது நெருப்பினின்றே தோன்றியது. அதுபோல உண்டாவன எல்லாம் எங்கள் ஆதிப் பிரானாகிய சிவத்தின் இடமிருந்தே தோன்றியன.

3011 அகன்றான் அகலிடம் ஏழும்ஒன் றாகி
இவன்தான் எனநின்று எளியனும் அல்லன்
சிவன்தான் பலபல சீவனு மாகி
நவின்றான் உலகுறு நம்பனும் ஆமே. (30)

சிவன் கீழ்மேல் என்று சொல்லப் பெற்ற எல்லாப் புலனங்களாகவும் அவைகளின் வேறாகவும் வியாவித்துள்ளான். இச்சிவன் எல்லாமாய் நிற்பினும் உலகோரால் காணப்படுமாறு தோன்றுபவன் அல்லன். சிவனே பல வகைச் சீவ வர்க்கங்களில் பிராண சத்தியாய் இருந்து இயக்குபவனாகி உலக நிலையில் பொருந்தி உலகவரால் நம்புவதற்குப் பாத்திரமாகவும் உள்ளவன்.

3012 கலையொரு மூன்றும் கடந்தப்பால் நின்ற
தலைவனை நாடுமின் தத்துவ நாதன்
விலையில்லை விண்ணவ ரோடும் உரைப்ப
உரையில்லை உள்ளூறும் உள்ளவன் தானே. (31)

தந்திர கலை, மந்திர கலை, உபதேச கலையாகிய மூன்று கலைகளையும் கடந்து அப்பாலாகவுள்ள சிவனை விரும்பி நில்லுங்கள். அவனே சகல தத்துவங்களுக்கும் தலைவன் ஆவான். அவன் விலை மதிக்க முடியாதவன். அவனைத் தேவர்களில் ஒருவனாக வைத்துக் கூறுவதற்கு இல்லை. அவ்வாறாக உள்ளவன் உங்களிடம், எண்ணியபோது சிறந்து விளங்குவான்.

3013 படிகால் பிரமன்செய் பாசம் அறுத்து
நெடியான் குறுமைசெய் நேசம் அறுத்துச்
செடியார் தவத்தினில் செய்தொழில் நீக்கி
அடியேனை உய்யவைத்து அன்புகொண்
டானே. (32)

தலைமுறை தலைமுறையாகப் பிரமன் செய்வதற்குக் காரணமான பழைய வினையை ஒழித்து, திருமால் காத்தலின் தொழிலால் இச்சை பெருகுவதற்குரிய பற்றினை நீக்கி, அட யோகம் முதலிய துன்பம் தரத்தக்க தவமாகிய செயலினின்றும் விலக்கி என்னை உய்யுமாறு செய்து அன்பினில் அகப்படுத்தி அருளினான்.

3014 ஈசனென்று எட்டுத் திசையும் இயங்கின
ஓசையில் நின்றெழு சத்தம் உலப்பிலி
தேசமொன்று ஆங்கே செழுங்கண்டம் ஒன்பதும்
வாச மலர்போல் மருவிநின் றானே. (33)

சிவசோதியாகவே எட்டுத் திக்குகளும் விளங்கி ஒளி தருவன ஆயின. நாதமே வைகரிவாக்குக்குக் காரணமாவது போல அழியாது இருப்பவன் சிவன். அவன் ஒருவனே ஒளிமயமாகப் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, ஆன்மா ஆகிய ஒன்பது கண்டங்களிலும் மலரின் மணம்போலக் கலந்து விளங்குவான்.

3015 இல்லனும் அல்லன் உளன் அல்லன் எம்இறை
நல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடும் காட்சியன்
தொல்லையன் தூயன் துளக்கிலன் தூய்மணி
சொல்லரும் சோதி தொடர்ந்துநின் றானே. (34)

எம் இறைவன் புறக் கண்ணுக்குக் காணப்படாமல் அகக் கண்ணில் விளங்குபவன் ஆதலின் இல்லாதவன் அல்லன். புறக் கண்ணால் காண்பார்க்கு உள்ளவன் அல்லன். கல்போன்ற நெஞ்சத்தைக் கசிவித்து நிற்பவரிடம் விளங்கித் தோன்றுவான். பழமையானவனும் தூய்மை யானவனும் நடுக்கமற்றவனும் குற்றமில்லாத மாணிக்கம் போன்ற பிரகாசம் உடையவனும் ஆகவுள்ள சொல்வதற்கு அருமையான சோதியாக இருந்து சீவர்களைத் தொடர்ந்து நின்றருளினன்.

3016 உள்ளத் தொடுங்கும் புறத்துளும் நானெனும்
கள்ளத் தலைவன் கமழ்சடை நந்தியும்
வள்ளற் பெருமை வழக்கஞ்செய் வார்கள்தம்
அள்ளற் கடலை அறுத்துநின் றானே. (35)

இறைவன் உள்ளமாகிய மன மண்டலத்தில் ஒடுங்கு
பவனாக உள்ளான். சீவர் புறநிலையான உலக
மயமானபோது அவரது சீவ போதத்தில் அவன் நிலை
பெற்றுள்ளான். அப்போது ஒளிமயமான சடையை யுடைய
நந்தியெம்பெருமான் இந்திரியங்களை இயக்கும் கள்ளத்
தலைவனாக உள்ளான். பல்பேறு வள்ளல் தன்மையை
அறிந்து அவனைச் சிந்திக்கும் சீவரது, துன்பம் தருவதாகிய
பிறப்பினை அறுத்து நிற்பவனாக உள்ளவன்.

3017 மாறெதிர் வானவர் தானவர் நாடொறும்
கூறுதல் செய்து குரைகழல் நாடுவர்
ஊறுவர் உள்ளத்து அகத்தும் புறத்துளும்
வேறுசெய்து ஆங்கே விளக்கொளி யாமே. (36)

ஒருவர்க் கொருவர் எதிர்முகங் கொண்ட தேவரும்
அசுரரும் நாள்தோறும் தோத்திரம் செய்து சிவபிரானது
ஒலிக்கின்ற திருவடியை விரும்பி வணங்குவர். ஆனால்
அடியார்கள் அகமும் புறமும் ஒத்து அவனது உபசரிக்கும்
தன்மையை நினைந்து கசி புள்ளம் கொண்டு நிற்பர். அவ்
அடியார்க்கு அவன் ஊனினை நீக்கி உணர்வினைப்
பெருக்கிச் சோதியாக விளங்குவான்.

3018 விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன் மேனியன்
கண்ணிலும் வந்த புலனல்லன் காட்சியன்
பண்ணினில் வந்த பயனல்லன் பாண்மையன்
எண்ணில்ஆ னந்தமும் எங்கள் பிரானே. (37)

பூதாகாய வெளியில் மட்டும் நிலை பெறுபவன் அல்லன். மகா சூரியாகாயம், சிதாகாயம் என்ற ஆகாய வடிவில் உள்ளவன். அவன் புறக் கண்ணுக்குக் காட்சிப்படுபவன் அல்லன். ஆனால் அகக்கண்ணுக்குப் புலப்படுபவன் ஆவான். உள்ளப் பண்பு இன்றித் தோத்திரங்களினால் மட்டும் அறியப்படுபவன் அல்லன். உள்ளப் பண்போடு அவன்பால் அன்பும் உடையார்க்கு வெளிப்பட்டு அருள்வான். சீவர்கள் அடையும் சகல ஆனந்தத்துக்கும் காரணமாக உள்ளவனும் எங்கள் சிவனாவான்.

3219 உத்தமன் எங்கும் உகக்கும் பெருங்கடல்
நித்திலச் சோதியன் நீலக் கருமையன்
எத்தனை காலமும் எண்ணுவர் ஈசனைச்
சித்தர் அமரர்கள் தேர்ந்தறி யாரே. (38)

எங்கள் சிவபிரான் எங்கும் உள்ளோரால் விரும்பப்படும் பேரானந்தக் கடல் போன்றவன். முத்துப் போன்ற ஒளியை யுடையவன். அவன் அடர்ந்த நீல ஒளியை உடையவன். ஞானியர் ஒளியில் திளைக்கும் ஈசனை இடைவிடாமல் எண்ணிக் கொண்டிருப்பர். ஆனால் சித்தரும் தேவரும் அறிவு ஆராய்ச்சியினால் தெளிந்து அறிய மாட்டார்கள்.

3020 நிறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் ஈசன்
அறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் இன்பம்
மறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் பாவம்
புறம்பல காணினும் போற்றகி லாரே. (39)

எந்த எந்த நிறங்கள் முகத்தின் முன் காணப்படுகின்றனவோ அந்தந்த நிறங்களின் தன்மைக் கேற்ப இறைவன் விளங்குவான். அறவொழுக்கம் எந்த அளவு கடைப்பிடிக்கப் படுகிறதோ அந்த அளவு பாவம் பொருந்தும். இவ்வாறான உண்மை நிலை புறத்தே கண்டிருந்தும் மக்கள் நன்மையைக் கடைப்பிடிக்க வில்லையே.

3021 இங்குநின் நான்அங்கு நின்நான் எங்குளன்
பொங்கிநின் நான்புல னாபதி புண்ணியன்
கங்குல்நின் நான்கதிர் மாமதி ஞாயிறு
எங்குநின் நான்மழை போல்இறை தானே. (40)

பெருங்கருணை மழை போன்ற இறைவன், இவ்வுலகில் பலதவங்களில் உள்ளான். மேலுலகில் இருக்கின்றான். எவ்விடத்தும் உள்ளான். ஆகையால் எல்லாப் புலனங்களிலும் நிறைந்து நிற்கும் புண்ணிய மூர்த்தி ஆவான். அவன் சீவரது அஞ்ஞான இருளில் உள்ளான். ஞான ஒளியில் சூரியப் பிரகாசம் போன்று அவன் விளங்குவான்.

3022 உணர்வது வாயுவே உத்தம மாயும்
உணர்வது நுண்ணறிவு எம்பெரு மாணைப்
புணர்வது வாயும் புல்லிய தாயும்
உணர்வுடல் அண்டமும் ஆகிநின் நானே. (41)

உணர்வாக மிக மேலானதாயும், அறிவது சூக்குமமான எம்பெருமானையாம். அப்பெருமான் அணைபவனாயும் சூக்குமமாயும் உடல் உணர்வாக அண்ட ஆகாயத்தில் சீவ ஒளியிலும் நிலைபெறுபவனாக உள்ளான். (உணர்வு - ஸ்பரிசு உணர்வு. ஸ்பரிசு யோகத்தையே திருமுலர் விதந்து கூறுகின்றார்.)

3023 தன்வலி யால்உல கேழும் தரித்தவன்
தன்வலி யாலே அணுவினும் தான்நொய்யன்
தன்வலி யால்மலை எட்டினும் தான்சாரான்
தன்வலி யாலே தடம்கட லாமே. (42)

தனது ஆற்றலால் ஏழு உலகங்களையும் தாங்கியுள்ளான். தனது ஆற்றலால் தான் அணுவைக் காட்டிலும் சூக்குமமாக இருக்கும் தன்மையன். அவனது வலிமையை நோக்கில் அஷ்ட குல பர்வதங்களையும் ஒப்புச் சொல்லப்

படான். அவனது ஆற்றலால் விசாலமான கடலிலும் வியாபித் துள்ளான்.

3024 ஏனோர் பெருமையன் ஆகிலும் எம்இறை
ஊனே சிறுமையும் உட்கலந்து அங்குள்ள
வானோர் அறியும் அளவல்லன் மாதேவன்
தானே அறியும் தவத்தின் அளவே. (43)

எம் இறைவனாகிய சிவபெருமான் மண்ணவர் விண்ணவர் மற்றோர் யாவரிலும் மேம்பட்ட பெருமை யுடையவன் ஆகிலும், அவன் சிறுமையுடைய ஊன் உடலினும் உணர்வாகக் கலந்து அங்கு உள்ளான். அவன் வானுலக வாசிகளாலும் அறிய முடியாத மகா ஒளியை யுடையவன். மண் உலகத்தவர் செய்யும் தவத்தின் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப அறியப்படுபவனாக உள்ளான். இதே கருத்து 490, 2012 ஆம் மந்திரங்களாகவும் வந்துள்ளது.

2025 பிண்டாலம் வித்தில் எழுந்த பெருமுளைக்
குண்டாலம் காயத்துக் குதிரை பழுத்தது
உண்டனர் உண்டார் உணர்விலா மூடர்கள்
பிண்டத்து உட்பட்டுப் பிணங்குகின் நார்களே.

(44)

பிண்டமாகிய உடம்பில் ஆலம் வித்துப்போன்று எழுகின்ற சிவசத்தி, பெரிய ஆலமரம் போன்ற உடம்பில் மேற்சென்று பக்குவப்பட்டு ஒளியாக விளங்கியது. அதனை விளங்கச் செய்து அனுபவித்தவர் அதனுள் திளைத்திருந்தார்கள். அவ்வுணர்வு பெறாத அறிவிலிகள் உடலைக் கடந்து ஒளியை அறியாமல் உடலே பெரிதென்று எண்ணி மயங்குகின்றனர். என்னே அவரது அறியாமை.

22. சர்வ வியாபி

(அஃதாவது எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருப்பவன் என்றபடி.)

3026 ஏயும் சிவபோகம் ஈதன்றி ஓரொளி
ஆயும் அறிவையும் மாயா உபாதி யால்
ஏய பரிய புரியும் தனது எய்தும்
சாயும் தனது வியாபகம் தானே.

(1)

ஞான சாதனையால் சிவானுபவம் பொருந்தும். இதுவல்
லாமல் ஆன்மா ஆராய்ச்சியால் பெறுகின்ற அறிவையும்
மாயையின் சேர்க்கையினால் பொருந்திய பெரிய
உடம்பையும் தன்வசமாக அடையும்படி செய்யும்.
அப்போது தன் விஷய வாசனைகள் கெடும். பின்
ஆன்மாவினது வியாபகம் அமையும்.

3027 நான் அறிந்து அப்பொருள் நாடஇடம் இல்லை
நான் அறிந்து அங்கே வழியுற விம்மிடும்
ஊன் அறிந்து உள்ளே உயிர்க்கின்ற ஒண்சுடர்
தான் அறிந்து எங்கும் தலைப்பட லாமே.

(2)

நான் அறிந்துள்ள அச்சிவம் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்
திருத்தலால் சென்று அடைய வேண்டியதில்லை. சிரசின்
மேலுள்ள ஆகாய மண்டலத்தை அறிந்து வழிபடில் அது
சிறந்து விளங்கும். அப்போது உடம்பின் தன்மையை
அறிந்து அங்கு விளங்கும் ஒளிமிக்க சுடரையும் தனது
யதார்த்தத்தை அறிந்தவர் எங்கும் சென்று மீளும்
ஆற்றலையும் பெறுவர்.

3028 கடலிடை வாழ்கின்ற கௌவை உலகத்து
உடலிடை வாழ்வுகொண்டு உள்ளொளி நாடி
உடலிடை வைகின்ற உள்ளுறு தேவனைக்
கடலின் மலிதிரைக் காணலும் ஆமே.

(3)

கடலின் அலைபோன்று ஓயாது துன்பம் தரும் உலக
வாழ்வில் தேகத்தில் வாழும்போது சீவர்கள் உள்ளத்தில்

விளங்கும் ஒளியை நாடி, அங்கு ஒளிக்குள் ஒளியாய்
விளங்கும் சிவத்தைக் கடலின் அலைபோன்று வரும்
துன்பத்திலும் கண்டு கரை சேர முடியும்.

3029 பெருஞ்சுடர் மூன்றினும் உள்ளொளி யாகித்
தெரிந்துட லாய் நிற்கும் தேவர் பிரானும்
இருஞ்சுடர் விட்டிட்டு இகலிடம் எல்லாம்
பரிந்துடன் போகின்ற பல்கோரை யாமே. (4)

சோம சூரிய அக்கினி யாகிய முச்சுடர்களுக்கும் ஒளி
கொடுப்பவனாகி தேவதேவனும் அவைகளுக்கு உடலாக
விளங்குவான். முன்னர்க் கூறிய சோம சூரிய அக்கினியைக்
கடந்த பெருஞ்சோதியாக மாறுபாடு உடைய உலக
மெல்லாம் அப்பெருமான் பரிவோடு சீவர்களைத்
தொடர்ந்து செல்லும் நுண்ணியன் ஆவான்.

3030 உறுதியின் உள்வந்த உள்வினைப் பட்டு
இறுதியின் வீழ்ந்தார் இரணமது ஆகும்
சிறுதியின் உள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி
பெறுதியின் மேலோர் பெருஞ்சுட ராமே. (5)

உலக வாழ்வு இன்பம் தருவது என்ற உறுதியினால்
பெற்ற விணையில் அழுந்தித் துன்பப்பட்டு, முடிவாகத் தன்
அடிசார்ந்தாரை இறைவன் தன் கடனாகக் காப்பவன்
ஆவான். சிறு திசையில் ஒன்றாகிய ஈசான திக்கில்
உள்ளொளியாக இருக்கும் அற்புதக் கடவுளை அடையப்
பெறின் சிரசின்மேல் விளங்கும் பெரிய சோதியாக அவன்
விளங்குவான். (சிறுதிசை - கோண திக்கு திப்பியம் -
திவ்வியம்.)

3031 பற்றி னுள்ளே பரமாய பரஞ்சுடர்
முற்றினும் முற்றி முளைக்கின்ற மூன்றொளி
நெற்றியின் உள்ளே நினைவாய் நிலைதரு
மற்றவ னாய்னி ன்ற மாதவன் தானே. (6)

பற்றப்படும் பொருள்களுள் மிக மேலானது சிவமேயாகும். அது எங்கும் நிறைந்த சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்ற மூன்று ஒளியாக நெற்றி நடுவில் நினைப் பவர்க்குத் தனது இருப்பை உணர்த்தி நிலைகொள்ளும். பின்னர் நினைப்பவர் வண்ணமாய் அத் தவசிரேஷ்டன் விளங்குவான்.

3032 தேவனும் ஆகும் திசைதிசை பத்துளும்
ஏவனும் ஆம்விரி நீருலகு ஏழையும்
ஆவனு மாம்அமர்ந்து எங்கும் உலகினும்
நாவனும் ஆகி நவிற்றுகின் றானே. (7)

முன் மந்திரத்தில் கண்டவாறு சிவமாகிய சீவன் ஒளி உருவமுடைய தேவனாவான். அவன் மேம்பாடு உடைய வனாகிப் பத்துத் திசைகளிலும் உள்ளோரை ஏவல் செய்யும் ஆற்றல் உடையவன். விரிந்த நீரால் சூழப்பெற்ற ஏழ் உலகங்களிலும் வியாபித்திருக்கும் ஆற்றலை அவன் பெறுவான். மேலும் அவன் உலகு எங்கும் அறிந்து கூறவல்ல நாவன்மை உடையவன் ஆவான்.

3033 நோக்கும் சுருடன் நொடிஏழ் உலகையும்
காக்கும் அவனித் தலைவனும் அங்குள்
நீக்கும் வினைஎன் நிமலன் பிறப்பிலி
போக்கும் வரவும் புணரவல் லானே. (8)

சுர்மையான பார்வையையுடைய சுருடனைப்போல ஏழ் உலகத்தையும் கூர்ந்து பார்த்து விரைந்து காக்கின்ற உலகநாதனும் அங்கே அடியார்படும் துன்பத்தைப் போக்குகின்ற மலமில்லாதவனும் பிறப்பில்லாதவனுமாகிய எனது தலைவன் எங்கும் போதலும் வருதலும் யாவற்றோடும் புணர்தலும் வல்லவன்.

3034 செழுஞ்சடை யன்செம்பொ னேயொக்கும் மேனி
ஒழிந்தன னாயும் ஒருங்குடன் கூடும்
கழிந்திலன் எங்கும் பிறப்பிலன் ஈசன்
ஒழிந்திலகு ஏழுலகு ஒத்துநின் றானே. (9)

சிவஞானியரிடம் விளங்கும் சிவன் ஒளிக் கிரணங்களை உடையவன். அவனது தேகம் செம்பொண்ணை ஒத்து மிளிரும். அவன் உலகத் தொடர்பு இல்லாதவனாயினும் எல்லா உலகங்களிலும் தொடர்பு கொண்டு விளங்குவான். அவன் எவ்விடத்தும் விலகி நிற்பவன் அல்லன். பிறப்பு இல்லாத சிவன் ஏழ் உலகங்களினின்று நீங்கினவனாயும் ஏழ் உலகங்களிலும் கலந்தும் இருந்தான்.

3035 உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
புணர்வும் அவனே புலனும் அவனே
இணரும் அவன்தன்னை எண்ணலும் ஆகான்
துணரின் மலர்க்கந்தம் துன்னிநின் றானே. (10)

சிவஞானியரிடம் பொருந்தியுள்ள உணர்வும் உயிரும் சிவனேயாகும். பொருள்களுடன் கூடி அறியும் அறிவும் அதனால் அறியப்படும் விஷயங்களும் சிவனே. அவ்வாறு தொடர்ந்து வரும் அவனை எண்ணத்தில் அகப்படுத்த முடியாது. அவன் கொத்தாயுள்ள பூக்களின் மணம்போல எவ்விடத்தும் பரவி அருள வல்லவன்.

3036 புலமையின் நாற்றமில் புண்ணியன் எந்தை
நலமையின் ஞான வழக்கமும் ஆகும்
விலமையில் வைத்துள வேதியர் கூறும்
பலமையில் எங்கும் பரந்துநின் றானே. (11)

சிவபெருமான் இயற்கை யுணர்வும் முற்றுணர்வும் ஒருங்கு உடையவன். அதனால் செயற்கைப் புலமையின் நாற்றமும் இல்லாதவன். அவன் புண்ணிய வடிவினன். அவனே எந்தை யாவான். நன்மைப் பாடமைந்த மெய் யுணர்வு வடிவினன். ஆருயிர்களை விட்டு நீங்காப் பெரு வழக்கு உள்ளவனும் அவனே. வேதியர் தாம் கற்ற வேதங்களைக் கூறி விற்கின்றனர். அதனால் அச்சிவபெருமான் அவர்கள் பால் பாலின் நெய்போல் மறைந்து பரந்து நிற்கின்றான்.

3037 விண்ணவ னாய்உலகு ஏழுக்கு மேலுளன்
மண்ணவ னாய்வலம் சூழ்கடல் ஏழுக்கும்
தண்ணவன் ஆயது தன்மையின் நிற்பதோர்
கண்ணவ னாகிக் கலந்துநின் றானே. (12)

சிவபெருமான் தூய விண்ணின்கண் உறைபவனாய் ஏழ்
உலகங்களுக்கும் அப்பால் உள்ளான். மண்ணுலகத்துள்
உறைபவனாய் கடல் ஏழுக்கும் இடப்பால் உள்ளான்.
அவன் அறவாழியந்தணன். ஆதலின் மிக்க தண்ணளியை
உடையவன். இதுவே அவனுக்குரிய என்றும் பொன்றா
இயற்கைத் தன்மையாகும். அவனே ஆருயிர்கட்குக்
கண்போன்ற நனிமிகு பெருமையை உடையவன். அவன்
அனைத்துயிருடனும் அனைத்து உலகுடனும் பிரிப்பின்றிக்
கலந்து நிற்கும் பேரருட் பெருமையன்.

3038 நின்றனன் மாலொடு நான்முகன் தானாகி
நின்றனன் தான்நிலம் கீழொடு மேலென
நின்றனன் தான்நெடு மால்வரை ஏழ்கடல்
நின்றனன் தானே வளங்கனி யாயே. (13)

அவன் திருமால் பிரமன் முதலியவர்களிடம் தானே
நிலைபெற்று நின்றனன். அவனே நிலத்தின் இயல்பால்
கீழும், ஆகாயத்தின் இயல்பால் மேலுமாக நின்றனன்.
அவனே உயர்ந்த மேரு மலையாகவும் ஏழு கடலாகவும்
உள்ளான். அவனே சாதகர்க்கு வளமுடைய கனியை ஒத்துப்
பயன் அளிப்பவனாயும் உள்ளான்.

3039 புவனா பதிமிகு புண்ணியன் எந்தை
அவனே உலகில் அடர்பெரும் பாகன்
அவனே அரும்பல சீவனும் ஆகும்
அவனே இறையென மாலுற்ற வாரே. (14)

எம்பெருமான் சகல புவனங்களுக்கும் தலைவனாகிய
புண்ணிய மூர்த்தியாவன். அவனே எங்குமுள்ள சீவ

வர்க்கத்தைச் செலுத்துபவன். அவனே எண்ணரிய சீவ வர்க்கமாகவும் உள்ளான். இத்தகைய சிவனையே தலைவன் என்று சிவஞானியர் விரும்பி நின்றனர்.

3040 உண்ணின்று ஒளிரும் உலவாப் பிராணனும்
விண்ணின்று இயங்கும் விரிகதிர்ச் செல்வனும்
மண்ணின்று இயங்கும் வாயுவு. மாய் நிற்கும்
கண்ணின்று இயங்கும் சுருத்தவன் தானே. (15)

சீவரது உடம்பின்கண்ணே உள்ள கெடாத பிராணனும் அண்ட ஆகாயத்தில் விளங்கும் விரிந்த கிரணங்களை யுடைய சந்திரனும் பூமித் தானத்தில் பொருந்தி இயங்கும் அபான வாயுவும் ஆகி நிற்பவன் கண்ணின் பார்வையில் விளங்கும் சிவமேயாகும்.

3041 எண்ணும் எழுத்தும் இனஞ்செயல் அவ்வழிப்
பண்ணும் திறனும் படைத்த பரமனைக்
கண்ணிற் கவரும் சுருத்தில் அதுஇது
உண்ணின்று உருக்கியோர் ஆயமும் ஆமே. (16)

தியானத்துக்குரிய பிரணவத்தைக் குரு காட்டிய வழியே செய்யும் சாதனையும் அச்சாதனையின் நெறியே செல்லும் வகையும் தோற்றுவித்தருளிய பரசிவனை அகக் கண் கொண்டு காணும் தன்மையில் அப்பொருள் சீவனது உடம்பில் பொருந்தி அதன் தன்மையை மாற்றி ஒப்பற்ற ஊதியப் பொருளும் ஆவான். (அது சிவன். இது-சீவன். ஆயம் - ஊதியம்.)

3042 இருக்கின்ற எண்டிசை அண்டம்பா தாளம்
உருக்கொடு தன்னடு ஓங்கஇவ் வண்ணம்
சுருக்கொடு எங்கும் கலந்திருந் தானே
திருக்கொன்றை வைத்த செழுஞ்சடை யானே. (17)

யாண்டும் காரியமாய் நிலை பெற்றிருக்கின்ற எண்புலத் தோடும், அவ்வப் புலங்களில் காணப்படும் பலவேறு

அண்டங்களோடும் பாதாளத்தோடும் கலப்பால் உலகமே உருவமாகத் திருவுருக் கொண்டுள்ளான். அவையனைத்தும் நெறி முறையான் இயங்குதற் பொருட்டுத் தன்னிடத்து ஓங்கத் தான் நடுவாய்க் காரணமாய் நின்றுள்ளான். இம் முறையான் செம்மையுற எங்கணும் கலந்துள்ளான். அவனே திருக் கொன்றை மாலையினைப் பின்னல் திருச் சடையின்கண் சூடியருளிய பெருமானாவன்.

3043 பலவுடன் சென்றஅப் பார்முழுது ஈசன்
செலவுஅறி வார்இல்லை சேயன் அணியன்
அலைவிலன் சங்கரன் ஆதிஎம் ஆதி
பலவில தாய் நிற்கும் பான்மைவல் லானே. (18)

பலவாறான தத்துவங்களாகப் பூமியில் உள்ளார்க்கு விளங்கும் இறைவனது உண்மை இயல்பை அறிபவர் இல்லை. தூரத்தில் உள்ளவனாயும் அண்மையில் உள்ளவனாயும் மாறுபாடு இல்லாதவனாயும் சீவர்களுக்கு இன்பம் செய்பவனாயும் உள்ள அனாதியான எமது சிவன் பல தத்துவங்களாக இருப்பதல்லாமல் எல்லாவற்றையும் கடந்து விளங்கும் தன்மையன் அல்லன்

3044 அதுஅறி வானவன் ஆதிப் புராணன்
எதுஅறி யாவகை நின்றவன் ஈசன்
பொதுஅது வான புவனங்கள் எட்டும்
இதுஅறி வானநந்தி எங்கள் பிரானே. (19)

சிவன் எல்லாச் சீவர்களின் அறிவுக்கு அறிவானவன். இவனே மிகவும் தொன்மை யானவன். அவ்விதம் இருப் பினும் அவன். அவன் நிற்கும் நிலையைச் சீவர்களால் எவ் விதத்தாலும் அறியப்படாதவன். பொதுவாகவுள்ள புவனங்கள் எட்டிலும் எங்கள் தலைவனான நந்தி எம்பெருமான் ஒவ்வொரு சீவனையும் அறிய வல்லவன் ஆவன்.

3045 நீரும் நிலனும் விசம்புஅங்கி மாருதம்
தூரும் உடம்புறு சோதியு மாய்உளன்
பேரும் பராபரன் பிஞ்ஞகன் எம்இறை
ஊரும் சகலன் உலப்பிலி தானே. (20)

நீர், நிலம், ஆகாயம், நெருப்பு, வாயு ஆகிய ஐம்பூதங்
களையும் அவைகளைத் தாங்கி நிற்கும் ஆதாரமாயும்
உடம்பில் பொருந்தும் சோதியமாகவும் உள்ளான். அவ
னது பெயர் பராபரன் என்பதாகும். அணு சொரூபமான
எமது தலைவன் சகல தத்துவங்களோடு கூடினவனாய்
அழிவில்லாதவன் ஆவான்.

3046 மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
மூலன் உரைசெய்த முன்னூறு மந்திரம்
மூலன் உரைசெய்த முப்பது உபதேசம்
மூலன் உரைசெய்த மூன்றும் ஒன்றாமே (21)

திருமூலதேவர் அருளிச் செய்த இம்மூவாயிரம் பாடல்
களும், அவர் அருளிச் செய்த முந்நூறு மந்திரப் பாடல்களும்
அவர் அருளிச் செய்த முப்பது உபதேசப் பாடல்களும்,
அவர் அருளிச் செய்த மூன்றுவகைப் பாடல்களும் ஒரே
பொருளைக் குறிப்பனவாம்.

(பாடல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சில பதிப்புகளில்
மாறுபடுகிறது. சில பாடல்கள் இரண்டு முறை
வந்துள்ளன.)

3047 வாழ்கவே வாழ்களன் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தான்பதம்
வாழ்கவே வாழ்கமெய்ஞ் ஞானத் தவன்தான்
வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே (22)

என் சிவ குருநாதனாகிய நந்தியின் திருவடி வாழ்க!
மலக்கட்டினை நீக்கியருளிய அவனது திருவடி வாழ்க! மலம்
அறுத்தலோடு உண்மை ஞானத்தையும் அருளிய அவனது
திருவடி வாழ்க!

இது குருவுக்கு உரிய வாழ்த்து. குருவே சிவமாதலின்
சிவத்துக்கும் ஆம்.

திருமூலர் திருமந்திரம் முற்றிற்று.

பாட்டு முதல் குறிப்பு அகராதி

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
அகமுக	2654	அஞ்சுமுக	1736
அகம்படி	1874	அஞ்சுளசிங்	2026
அகம்புகு	1804	அஞ்சொடு	2272
அகரம்	1860	அடங்காத	2741
அகராதி	2700	அடிதொழ	2583
அகலிடமா	1723	அடியார் அடி	2624
அகன்றான்	3011	அடியார் அர	2740
அகாரமுத	1753	அடியும்	2917
அகாரமுத	2699	அடுவன	2616
அகாரம்உயி	2503	அணுவில்	2008
அக்கரை	2899	அணுவின்	2281
அங்கமும்	2720	அணுவின்	2468
அங்கார்	1890	அணுவும்	2440
அங்கித மா	2780	அணுவுள்	2010
அங்குச	2735	அண்டங்கட	3006
அங்குநின்	2837	அண்டங்கள்ஏழி	2732
அங்கேயட	2356	அண்டங்கள்ஏழு	1871
அசத்தொடு	2065	அண்டங்கள்ஏழும்	2388
அச்சிவன்	1885	அண்டங்கள்ஓரேழு	2749
அஞ்சில்	2299	அண்டங்கள் தத்	2771
அஞ்சங்	2269	அண்டத்தில்	2777
அஞ்சுமட	2033	அண்டம்ஏழு	2773

அண்டவொளி	2806	அமுதச்ச்சி	1959
அண்ணல்இரு	2660	அமைந்தொழி	2993
அண்ணல்உட	1951	அம்பர	2673
அதிமுட	2162	அம்பலம்ஆட	2759
அதீதத்துரி	2199	அம்பலமாவ	2775
அதீதத்துளா	2452	ஆரனன்பர்	2391
அதீதத்துள்	2582	அரன் துடி	2799
அதுக்கென்	2950	அரன்முத	2260
அதுவறி	3044	அரிக்கின்ற	2877
அதுவித்	1931	அருடரு	2714
அதுவுணர்	1722	அருட்கண்	1808
அத்தத்தில்	2424	அருந்தி	1933
அத்தன் அருளி	2062	அருளது	1821
அத்தனவ	1829	அருளான் அமு	1801
அத்தன் அமை	2123	அருளான	2341
அத்திசை	1733	அருளிற்றிற	1800
அந்தக்கரு	2647	அருளிற்றலை	1814
அந்தங்கட	3003	அருளெங்கு	1798
அந்தமில்ஞானி	1913	அருளேசகல	1806
அந்தமின்ஞா	1910	அருள்பெற்றகா	2599
அந்தமும்ஆதி	1927	அவமுஞ்சிவ	2340
அந்தமும்ஆதி	2594	அவனிவன்சுச	2620
அந்தமோராறு	2371	அவனும்	1789
அந்தரஞ்சு	2237	அவன்பால்	1880
அப்பினில்உப்பு	2945	அவ்வழி	2644
அப்பும்	2266	அவ்வுலக	1869
அமரத்து	2832	அழிகின்றசா	2587

அழிகின்றவி	1936	அறிவுவடி	2357
அழிகின்றவோ	2140	அறிவொன்றி	2181
அழிதக	1864	அறுநான்கு	2267
அளந்து	2591	அற்றதுரை	2595
அறிகின்றிலா	2323	அனாதிசீவ	2401
அறிந்தணு	2414	அனாதிபசு	2236
அறியகி	2350	அன்புள்	2980
அறியாதவ	2224	அன்றாகு	2400
அறியாதழி	1952	அன்றிய	2001
அறியாப்	1879	அன்றுநின்	1762
அறிவறிகி	2206	அன்னதுரி	2508
அறிவறியா	2363	அன்னத்தில்	1965
அறிவறியா	2580	அன்னமிரண்	2006
அறிவறிவா	2361	அன்னம்	1966
அறிவறிவென்	2362	அன்னையும்	2965
அறிவறிவென்	2405	ஆகமதத்த	2023
அறிவறிவென்	2637	ஆகாசமாழு	2774
அறிவாயசத்	2471	ஆகாசவண்	2809
அறிவாய் அறி	2019	ஆகியசூக்க	2416
அறிவார் அறி	2581	ஆகியவச்சோ	2493
அறிவிக்கவே	2327	ஆகியவச்சோ	2570
அறவில்	1799	ஆகின்றகே	2232
அறிவின்றி	2247	ஆகின்றசத்	1732
அறிவுக்கழி	2358	ஆகின்றதொ	2179
அறிவுக்கறி	2808	ஆகின்றநந்	1847
அறிவுடையார்	2364	ஆகுங்கலாந்	2399
அறிவுடையான	2636	ஆகுங்கலை	1990

ஆகும் அனாதி	2379	ஆதிபரஞ்	2190
ஆகும் உட	1710	ஆதிபரந்	1767
ஆகும் உபா	2422	ஆதிபரன்	2751
ஆங்கவை	1749	ஆதிபரா	2543
ஆசான் முன்	2163	ஆதிபிரான் த	2646
ஆகுசமில்	2552	ஆதிபிரான் ந	3005
ஆகுசம்	2551	ஆதியும் அந்த	2453
ஆசையது	2615	ஆமவரி	2233
ஆடல்	2781	ஆமாக்கள்	2884
ஆடியகாலி	2317	ஆமாற்றிந்	2846
ஆடியகாலு	2760	ஆமாற்றியா	2046
ஆடியும்	1816	ஆமுயிர்கே	2229
ஆட்கொண்ட	2121	ஆயபதி	2411
ஆணவத்தா	2240	ஆயனநந்தி	2658
ஆணவமாகும்	2241	ஆயுமலரின்	1711
ஆணவமாகும்	2259	ஆயுமலரின்	2359
ஆணவமாதி	2183	ஆயும் அறிவோ	1805
ஆணவமாயை	2192	ஆயும் பொய்	2275
ஆதணமீதில்	1922	ஆராதனை	1831
ஆதாரசோ	1707	ஆராலும்	2960
ஆதாரமா	1754	ஆரும் அறியார்	1751
ஆதித்தனுள்	1980	ஆரே அறி	2126
ஆதித்தனோ	1981	ஆர்வமன	2091
ஆதித்தன் அன்	1977	ஆலிங்கன	2908
ஆதித்தன் ஓடி	1986	ஆலைக் கரும்பு	2959
ஆதித்தன்தோ	2342	ஆவதறியா	2475
ஆதிதட	2787	ஆவதுதெற்கு	2564

ஆவன ஆவ	2175	ஆனந்தி	2736
ஆவிக்கமல	1842	ஆனந்	2727
ஆவுடையா	2384	ஆனந்ததத்	2298
ஆளும்மலர்	2995	ஆனந்தமாகு	2326
ஆறந்தமாகி	2129	ஆனந்தம்ஆட	2725
ஆறந்தமுங்	1709	ஆனந்தம்ஆன்	2796
ஆறந்தமுஞ்	2382	ஆனபுகழு	2523
ஆறாறகன்று த	2345	ஆனமறை	2310
ஆறாறகன்று ந	2291	ஆனவவ்	2218
ஆறாறமை	2509	ஆனவிளக்	2222
ஆறாறில்	2197	ஆனைகள்	2316
ஆறாறின்	2020	ஆனை துரக்	2851
ஆறாறுகாரி	2502	ஆனைந்தும்	1832
ஆறாறுகுண்ட	2419	ஆன்கன்று	2627
ஆறாறுக்கப்	2271	ஆன்மாவே	2306
ஆறாறுதத்	2447	இக்காய	2106
ஆறாறுநீங்	2499	இங்கித்தை	2117
ஆறாறுமாற	2263	இங்குநின்	3021
ஆறிடும்	1861	இடங்கொ	2768
ஆறிட்ட	2849	இடவகை	2147
ஆறுதெருவி	2868	இடனொரு	2485
ஆறுபறவை	2905	இடாக்கொண்	2878
ஆறுமுக	2758	இடைபிங்கலை	2754
ஆறேயருவி	2530	இந்தியம்	2144
ஆறேயருவி	2979	இந்தியம்	2083
ஆறைந்து	1940	இந்துவும்	1852
ஆறொடுமுப்	2656	இந்துவும்	1853

இப்பரிசே	2092	இன்புறுவீ	2112
இயங்கும்	2652	ஈசத்துவ	2063
இரண்டு	2889	ஈசனென்	3014
இரதமுத	1934	ஈசன்நின்	2696
இரதம்உதி	2125	ஈதென்றறி	2209
இராப்பகல்	1856	ஈரண்ட	1991
இருக்கின்ற எ	3042	ஈராறு	1705
இருக்கின்ற வா	2149	ஈரைந்தவ	2469
இருதய	2761	ஈறான	2755
இருந்தேன்	2097	ஈற்றுப்	2875
இருபதமா	1792	ஈனப்	2061
இரும்பிடை	2592	உசந்தனஒன்	2541
இருவருங்	2790	உச்சியுங்	1850
இருவினையொ	2262	உடந்த	2484
இருளார்	1740	உடம்புக்	2128
இருளும்	2952	உடம்பும்	2148
இலங்கிய	2689	உடலிந்தி	2194
இலிங்கநற்	1752	உடலும்	2588
இலிங்கமதா	1712	உடல்பொரு	1778
இலையாமி	2141	உணர்ந்தே	1748
இலையில்	2898	உணர்வது	3022
இல்லதும்	2385	உணர்வுடை	1786
இல்லனு	3015	உணர்வுடை	2938
இவனில்	2650	உணர்வும்	2857
இளங்கொ	2684	உணர்வும்	3035
இளைக்கின்றவா	2037	உணர்வொன்	2044
இன்பத்	2089	உண்டிலுலை	2693

உண்டுதெளி	2013	உருவநினை	2841
உண்டுநரசு	2133	உருவன்றி	2840
உண்ணாடு	2223	உருவிப்	1987
உண்ணின்றொ	3040	உருவிலி	2941
உண்ணுந்	2161	உருவும்	1763
உண்ணும்	2671	உருவுற்பல	2829
உண்மைக்	2383	உருவுற்று	2261
உண்மையுணர்	2619	உரையற்ற ஆ	2844
உதயத்	1923	உரையற்ற தொ	2648
உதயமழு	2307	உரையற்ற தொ	2955
உதிக்கின்ற	2527	உலகம்	3001
உத்தமன்	3019	உலகம்	2480
உம்பரிந்	2742	உலகணி	2080
உயிரதுநில்	2078	உலகில்	1713
உயிரதுவே	2079	உலந்தி	1727
உயிரிச்சை	2336	உலவுசெய்	3007
உயிருஞ்	1779	உவாக்கட	2617
உயிர்க்கறி	2333	உழவொன்று	2913
உயிர்க்கின்ற	2810	உழைக்க	1839
உயிர்க்குயிரா	2210	உழைக்கொண்	1833
உயிர்க்குயிரா	2504	உளங்கொளி	2690
உயிர்பர	2578	உள்ள அரு	1994
உய்ந்தன	2622	உள்ள சரி	2977
உய்யவல்	2822	உள்ளதுளோ	2804
உய்யும்	2606	உள்ளத்தொடு	3016
உரமடி	1974	உள்ளம் உரு	2500
உரியநனா	2273	உள்ளம் பெரு	1823

உள்ளவுயி	2375	எய்திய காலத்	2602
உறுதியி	3070	எய்திய பெத்த	2256
உறுதுணை	2630	எய்தினர்	2338
உற்றபிறப்பு	1817	எய்துவ	2603
உற்றிடு	2059	எல்லாந்	2308
உன்முதலா	2082	எல்லாம்அறி	2596
உன்னக்	1908	எல்லாம்இறை	2060
உன்னும்	2005	எழுதாத	2885
உன்னையறி	2279	எளியவாது	2709
ஊமைக்கி	2304	எறிகதிர்	1988
ஊமையெழு	2158	எறிவது	2645
ஊழிதோ	1846	என்தாயோ	1876
ஊறுமரு	2535	என்னிலு	2516
ஊனமின	1906	என்னெஞ்ச	2973
ஊனோவுயி	2354	என்னையறிந்	2366
எங்குஞ்சிவ	1909	என்னையறிய	2457
எங்குந்திரு	2722	ஏத்தினர்	1715
எட்டினி	2124	ஏத்துவர்	1837
எட்டுத்திசை	1884	ஏயுஞ்சிவ	3026
எண்சாணை	2127	ஏலங்கொ	2173
எண்ணிலா	1911	ஏழினில்	2783
எண்ணிலி	2029	ஏழுஞ்சகலி	2532
எண்ணில் இத	1744	ஏழுவனை	2907
எண்ணும்	3041	ஏறியவாறே	2478
எதிரற	2497	ஏறுவடையா	1862
எந்தைபர	1770	ஏறுவடையா	2111
எப்பாரும்	2825	ஏறுநெறி	2066

ஏற்றம்	2873	ஒளியும்	2325
ஏனோர்பெருமை	2012	ஒளியையறி	2681
ஏனோர்பெருமை	3024	ஒளியையொ	2486
ஐந்திலொடு	2035	ஒன்பதின்	1992
ஐந்துஞ்சக	2293	ஒன்பதும்	2782
ஐம்பதறி	2442	ஒன்பதோ	2788
ஐம்பதெழு	2698	ஒன்பான்	2545
ஐம்மலத்	2257	ஒன்றதுவாலே	1811
ஐயென்னும்	2870	ஒன்றாயுலகு	2520
ஐயைந்துபத்	2200	ஒன்றிநின்று	2953
ஐயைந்துமட்	2294	ஒன்றியவாறு	1747
ஐயைந்துமத்	2142	ஒன்றிரண்	2077
ஐயைந்துமாறு	2208	ஒன்றுகண்ட	2962
ஐயைந்துமான்	2239	ஒன்றுண்டு	2432
ஐயைந்தொடு	2238	ஒன்றும்	2536
ஐவர் அமைச்	2027	ஒன்றென	1775
ஒண்குடறோ	1716	ஒன்றேகுல	2104
ஒத்தமன	2890	ஒங்காரத்துள்	2677
ஒத்துலகே	2626	ஒதிடும்	1919
ஒருங்கிய பூவு	2528	ஒதியநம்	2712
ஒருவனை	2390	ஒதியமுத்தி	2864
ஒழிந்தேன்	2958	ஒதும்மயிர்	2856
ஒழியாத	1948	ஒமெனும்	2676
ஒளித்திட்	2150	ஒமெனும்	2824
ஒளிபவள	2695	ஒம்புகின்றா	2352
ஒளியாம்	2726	ஒரினுமு	2234
ஒளியும்	1819	கடங்கட	2002

கடலிடை	3028	கல்லொளிமா	2483
கடன்கொண்	2086	கழிப்படு	1835
கண்காணியா	2072	கழிவுமுத	1875
கண்காணியி	2067	களருழு	2880
கண்கன	2153	கறங்கோலை	2313
கண்டறிவா	2942	கறுத்த	2051
கண்டார்க்	2946	கற்பாய்	2047
கதறுபதி	2215	கற்றபசு	2015
கயலொன்று	2910	கனவின்	2203
கரியட்ட	2814	கன்னியொரு	2073
கரியுண்	2593	காடுபுக்	2893
கருடன்	2659	காட்டுங்	2937
கருதலர்	2514	காட்டும்	2301
கருதுமவர்	2385	காணவல்	2823
கருத்தறிந்	2221	காணாதகண்	2074
கருத்தறியா	2098	காண்டற்	1793
கருத்தின	2024	காமம்வெகுளி	2436
கருத்தினி	1947	காயக்குழப்ப	2071
கருந்தாட்	2513	காயக்குழப்ப	2550
கருமங்கள்	2547	காயத்திலே	1935
கரும்புந்	2976	காயப்பரப்	1787
கருவரம்	2280	காயப்பை	2122
கருவில	2258	காயம்பல	2866
கரையருகா	2100	காயுங்	2131
கலக்கு	1955	காயந்த	2309
கலப்பறி	2287	காரியமேழ்	2495
கலையொரு	3012	காரியம் ஏழி	2505

காரியம் ஏழு	2507	குறியறி	2353
காலங்கட	1954	குறியாக்	2638
காலங்கி	2305	கூகைகு	2921
காலினில்	2639	கூகையு	2891
காலுந்த	2425	கூடகில்லார்	2093
கால்கொண்டெ	2433	கூடகில்லார்	2555
காளியோ	2746	கூடிநின்	2794
கானுறுகோடி	1848	கூடியதி	2776
கிடக்கின்ற	2407	கூடியபா	1730
கிடக்கும்	2032	கூடியும்	2109
கிரணங்க	2702	கூடகெ	2852
குடைவி	2925	கூடும்உ	1783
குட்டமொ	2031	கூடும்ப	2897
குணவிள	2018	கூத்தன்க	2767
குதித்தோ	2099	கூப்பிடு கொ	2881
கும்பமலை	2928	கூப்பிடு மா	2900
கும்பிட	2752	கூறுமினூ	1739
குரானந்	2750	கூறுமின்	1822
குருடர்க்	2048	கூறை	2894
குருவழி	2705	கேவலத்	2250
குருவுரு	2762	கேவலந்தன்	2242
குருவென்	2057	கேவலந்தன்	2302
குரைக்	1773	கேவலமாத்	2249
குலைக்கின்ற ந	2892	கைகலந்தா	2604
குலைக்கின்ற நீ	2836	கைவிட	2043
குறிக்கி	1785	கொங்கு	2930
குறிப்பினின்	1794	கொடுகொ	2733

கொட்ட	2906	சத்தி சிவன் விளை	1771
கொட்டி	2901	சத்தி சிவன் றன்	1772
கொட்டுக்	2909	சத்தி தரா	1737
கொண்டஇவ்	1930	சத்தி தான்	1741
கொண்குண	1943	சத்தி நற்	1758
கொண்குறி	1870	சத்தி நாற்	1745
கொண்குழி	2966	சத்தி பரா	2270
கொண்டா	1784	சத்திய ஞா	2860
கொதிக்க	2621	சத்தியிரா	2211
கொல்லைமு	2912	சத்தி வ	2769
கொல்லையில்	2903	சத்தின்	2459
கொல்லையின்	2016	சத்தும் அ	2058
கொழுந்	1769	சத்தும்	2328
கொள்கை	2377	சந்திரபூ	2662
கோமுற்	2932	சந்திரன் சூரிய	1989
கோயில் கொ	1728	சந்திரன் பாம்	2963
கோயில் கொண்	1729	சமயத்	1734
கோரை	2911	சமையச்	2838
கோவண	2674	சமையமல	1845
கோவு	2389	சாக்கிர சாக்கிர	2167
கால அ	2230	சாக்கிர சாக்கிர	2253
சகலத்	2251	சாக்கிர சாக்கிர	2182
சத்தமுஞ்	1973	சாக்கிர சாக்கிர	2186
சத்தி கள்	2737	சாக்கிரந்தன்	2265
சத்திக் கு	1768	சாக்கிரா	2212
சத்தி சிவமா	1755	சாக்கிரா	2254
சத்தி சிவன் பர	2828	சாணாகத்	1843

சாத்திக மெய்	2296	சிவனை வழி	2119
சாத்தியு	1841	சிவன் சத்	2710
சாம்பவி ந	1894	சிவன் வந்து	2975
சார்ந்தவர்க்	2114	சிவாய நம	2718
சார்ந்த சார	2347	சிற்பரஞ்	2723
சார்வாம்	2286	சீயகுரு	2802
சாற்றியவி	1962	சீர் நந்தி	1863
சித்தஞ்சிவ	2969	சீவ துரி	2568
சித்தர்சிவத்	2526	சீவனென	2017
சித்தாந்த	2394	சீவன் து	2284
சித்தியும்	2477	சீவன்றன்	2474
சிந்தைய	2853	சுடருள	2694
சிந்தையினுள்	2428	சுத்த அதீ	2311
சிவசிவ என்கி	2716	சுத்த அவ	2245
சிவசிவ என்றே	2715	சுத்தத்திற்	2252
சிவ பெரு	2971	சுழுத்தி	2204
சிவமாகி மும்	2476	சுழுணையை	2156
சிவ மாட	2791	சுழுங்கரு	3000
சிவமாதல்	2393	செஞ்சுடரோ	1975
சிவமாதி	2793	செஞ்சுடர்	2719
சிவமாய	2834	செத்தார்	1907
சிவமான சிந்	2539	செம்மை	2455
சிவமொடு	1807	செயலற்	23219
சிவயோகி	1882	செய்தான் அறி	2068
சிவயோகி	1905	செய்திடும்	1924
சிவனருளாய	2711	செய்யும்	1941
சிவனைப்	2395	செல்லு	2103

செவிமெய்	2589	தரையுற்ற	1725
செழுஞ்	3034	தலை நின்ற தாழ்	2597
செறியுங்	2189	தலை நின்ற தாழ்	2845
செற்றிடு	2501	தலைப் படலா	2666
செற்றிலே	2847	தலைப் படுங்	2668
சென்றன	2040	தலைமிசை	1878
சேருஞ்சிவ	2337	தலையடி	2426
சொருபம்	2843	தலை யான	1810
சொல்ல கில்	2028	தவிர வைத்	2050
சோடச மா	2680	தளிர்க்கு	2924
ஞாயிறு	2703	தற்கண்ட	2451
ஞானத்தின்	2821	தற்கேவல	2246
ஞானந்தன்	2332	தற்பதங்	2488
ஞானிக்குக்	2135	தற்பதம்	2439
தட்டத்து	2904	தற்பர மல்ல	2943
தட்டான்	2876	தற்பரமன்னு	2462
தண்டறு	1858	தற்றெரியாத	2195
தத்துவஞான	2330	தனிச்சுட	1997
தத்துவ மாகு	2396	தன்மனை	1915
தத்துவமர்வ	1738	தன் மேனி	1750
தத்துவமான	2180	தன்மைவல்	2642
தத்துவம் ஆட	2789	தன்வலியா	3023
தத்துவம் ஆறா	2184	தன்னினில்	2349
தத்துவம் எங்	2817	தன்னையறி சு	2227
தரிக்கின்ற நெ	2042	தன்னை யறிந்தி	2611
தரிக்கின்ற பல்	1782	தன்னை யறிந்து	2331
தரித்து நின்றா	2431	தன்னை யறிய	2355

தன்னை யறியா	2264	தானே சிவ	2314
தாடந் தளிக்கு	2049	தானே தனக்	2228
தாபரத்துண்	1717	தானே தினச	2967
தாமத காமிய	2494	தானே படை	1809
தாமரை	2562	தானே யருளா	1938
தாமுடி	2785	தானே யறி	2329
தாவியமாயை	2231	தானே யிரு	2697
தாழ்விலர்	1867	தானே யுப	1968
தாளத்தி	1895	தானே யுலகி	2598
தானத்தெழுந்	2157	தானே யுலகு	1978
தானந்தமா	2081	தானே யென	2055
தானந்தம்	2724	தானே ரெழு	1756
தானமிழ	2155	தானே விரி	2003
தானவனாகிய	2324	தான்முன்ன	2848
தானவனாகிய	2134	தான் வரை	2954
தானவனாகுஞ்	2320	திகைக்கின்ற	2214
தானவனாகுஞ்	2381	திகைக் குரியா	1868
தானாநன	2467	திகையனைத்	3010
தானானச	2803	திகையெட்டு	2531
தானான வ	2664	திடரிடை	2561
தானான வே	2372	திண்டாடி	2779
தானிவை	1903	திருந்தனர்	2339
தானிவ்வகை	1904	திருந்துநற்	2797
தானுமழி	2951	திருவழியா	2763
தானெங்குமா	2207	தீண்டற்	2346
தானென் றவ	2348	தீத்திரட்	2800
தானே அறி	1796	தீமுதல்	2766

துணிந்தார	1877	தெள்ளமு	2704
துரிய அ	2863	தெற்குவடக்கு	2739
துரியம் கடந்	2454	தேசார்	2380
துரியங்கண்	1893	தேசுதிக	2191
துரியங்கண் மூ	2940	தேடுகின்	2368
துரியங்கண் மூன்	2657	தேடும் இயம்	2376
துரிய தரிசன	2225	தேட்டறு	2745
துரியத்தில்	2292	தேர்ந்தறியா	1795
துரிய நனவா	2205	தேவரசுரர்	2731
துரியப் பரி	2276	தேவரோ	2757
துரியமிருப்ப	2159	தேவர்களோ	1838
துரியம்அடங்கி	2498	தேவர் பிரா	1765
துரியம்	2572	தேவர் பிரான் தி	1995
துருத்தியுள்	2895	தேவனு மா	3032
துவந்தத்தசி	2571	தே றாத	2544
துவா தச	1899	தொடர்ந்து	2643
துறந்துபுக்	2585	தொட்டே	2470
துன்றுந்த	1720	தொந்தத்தசிமூ	2489
துன்னி நின்	2858	தொந்தத்த தசியை	2490
துநெறி	1901	தொம்பதந் தற்	2441
துய துவா	2555	தொம்பதந் தற்	2473
துயவி	1718	தொம்பதந்தற்	2573
துயம்ணி	2554	தொம்பதந்தற்	2826
துலப் பிர	2675	தொம்பதத மா	2492
துறு படர்	2867	தொலையா	2321
தெய்வச்	2004	தொழிலிச்	2334
தெளியுமவை	2278	தொற்பத	2537

தோட்டத்	2933	நனவாதி ஐந்	2575
தோணி யோன்	2935	நனவாதி தூல	2187
தோணியோன்	2915	நனவாதிமுன்	2466
தோன்ற அறி	2661	நனவில்	2188
தோன்றிய தொ	2437	நனவிற்கலா	2450
தோன்றிய பெ	2322	நனவிற்கன	2196
தோன்றியென்	2445	நனவின் நனவா	2472
நகழ்மொழி	2669	நனவின் நனவு	2202
நடக்கின்ற	2039	நாகமுட	2132
நடுவு கிழக்கு	1735	நாசிருனி	2546
நணுகில	2811	நாடி கள்	2174
நண்ணியபா	2421	நாடிய	2185
நந்திபெரு	2641	நாடும்பதி	2410
நந்தியறிவு	2443	நாடும்பெருந்	2651
நந்தி யிருந்	2947	நாடோறும்	2022
நந்தியை	2801	நாணுதல்	1742
நமவென்	2717	நாதத்தினி	2756
நமன்	2968	நாதத்தின்	2792
நமாதி	2713	நாதத்து	2795
நரருஞ்	2120	நாபிக்கண்	2000
நலம்பல	2542	நாமமோரா	2987
நல்ல வச	2138	நாலாறு	2172
நவமாம	2538	நாலான	1764
நவமிகு	1914	நாலும் இரு	1704
நன்குகை	1918	நாலேழு	1892
நற்குகை	1916	நாலொரு	2178
நனவகத்	2216	நானறிந்தப்	3027

நானறிந்தன்	1797	நீதியா	2096
நானாவிதஞ்	2989	நீயது	2577
நானிது	1790	நீரிற்	2625
நானென	1788	நீரின்	2920
நானென்று	2820	நீருஞ்சி	2764
நித்தம்பர	2373	நீரும்நில	3045
நியமித்த	2116	நுண்ணறிவா	2518
நிலத்தைப்	2923	நெஞ்சுசி	1743
நிலைபேறு	2632	நெஞ்சுநிறை	2094
நிறம்பல	3020	நெஞ்ச நினைந்	2727
நினைக்கின்	2667	நெருப்பு	2315
நினைப்பும்	2970	நெற்றிக்கு	2770
நிளையும்	2830	நேடிக்	2522
நினைவதும்	1826	நேயத்தே நிற்	2053
நின்மல	2584	நேயத்தே நின்	1812
நின்ற இச்	2277	நேரறி	1998
நின்ற சிகா	1967	நேராமல	2166
நின்ற புக	2088	நோக்குங்	3033
நின்றவன் ஆ	2217	பகலவன்	1976
நின்றவன் நி	2154	பகலும்	1855
நின்றவினை	2618	பகவற்	1865
நின்றனன்	3038	பசுக்கள்	2193
நின்றார்	2936	பசுப்பல	2246
நின்றான்	2295	பச்சிமதி	1780
நின்றான்	2427	பஞ்சமு	2118
நின்றும்	1985	பஞ்சலோ	1917
நின்றும்	2517	படமாடக்	1857

படர்கொ	2009	பரந்துல	1888
படிகால்	3013	பரமகு	2835
படியுடை	2165	பரமாண்ட	2734
படைப்பாதி	2415	பரமாநன	2283
படைப்பும	2418	பரமாம்	2274
பட்டிப்பசு	2874	பரம்பர	2449
பணிந்து	2972	பரனல்ல	2861
பண்டெங்	2964	பரனாய்ப்	2855
பண்டை	2463	பரனெங்கு	2590
பண்ணா	2139	பராபரனா	3008
பதமுத்தி	2525	பராபரன்	1760
பதிபசு	2412	பரானந்தி	2398
பதியது	2430	பரி சறிந்த	3002
பதியும்	2413	பரிசன	2054
பதுங்கி	2419	பருந்துங்	2896
பத்திவிற்	2069	பரையின	2511
பத்துப்	2888	பலவுடன்	3043
பத்தொடு	2176	பலியும்	2649
பயனறி	1836	பல்லாழி	2533
பயனுறு	2807	பழுத்தன	2721
பரகதி	2558	பள்ளச்	2871
பரசுபதி	2672	பறக்கின	2108
பரஞ்சி	2285	பறவை	2629
பரஞ்சோ	2842	பற்றறப்	2448
பரதுரி	2282	பற்றற்றவர்	2865
பரதுரி	2444	பற்றினு	3031
பரந்துஞ்	2458	பன்றியு	2918

பன்னாத	2429	புகலெளி	2682
பாசஞ்	2408	புகுந்துநி	2685
பாசத்தி	1802	புண்ணியஞ்	1828
பாசத்தை நீ	2052	புண்ணிய மண்	1851
பாசம்பயி	2423	புண்ணியமா	1912
பாசிபட	2927	புரிந்தவன்	2786
பாய்ந்தன	2038	புரியட்	2201
பாரதுபொன்	2145	புரியும்	2534
பாருக்குக்	1982	புருட	2300
பாரையிடந்	1984	புலனமந்து	2025
பார்க்கின்ற	1937	புலமையி	3036
பார்த்திட்டு	1945	புலர்ந்தது	2934
பார்ப்பான்	2883	புவனா	3039
பாலொடு	2831	புளிக்க	2778
பான்மொழி	1825	புறத்து	2812
பிச்சைய	1887	புறப்பட்டு	2560
பிணக்கறு	2974	புறமக	1929
பிணங்கவும்	2515	புறமே	1820
பிண்டாலம்	3025	பூதக்கண்	2986
பித்தன்	2075	பூதங்கள்	2730
பிரானல்ல	1761	பூதங்கள்	2146
பிரான்மய	2076	பூதல	2748
பிரான்வைத்	2708	பூதாண்ட	2728
பிரிந்தேன்	2961	பூரணி	2576
பிறவா	1803	பெனடவ	2902
பிறையுள்	2512	பெட்டடி	1781
பின்னையறி	2288	பெண்ணல்	1872

பெத்தத்துந்	2628	போற்றிசெய	2105
பெத்தமும்	2255	போற்றினசத்	2041
பெம்மான்	2635	போற்றியென்	2521
பெருக்க	2036	போற்றுகின்	2988
பெருஞ்சி	3029	போற்றும்	3009
பெருநில	2805	மஞ்சன	1827
பெருந்தன்	1791	மஞ்சொடு	2164
பெருந்தன்	1844	மணியொளி	2482
பெருவாய்	2481	மண்டலத்துள்	1999
பெறுதற்	2090	மண்டலமுன்	2219
பெறுபசி	2297	மண்ணிற்	2991
பெற்றபுத	2443	மண்ணினில்	2151
பேதம்	2343	மண்ணையிட	1983
பொய்யான	2235	மண்ணொன்று	2351
பொய்யில	1996	மத்திமமொ	2170
பொருள	2556	மத்திமம்	2833
பொன்னைம	2289	மந்திரதந்	2045
போகமும்	1714	மயக்கிய	2608
போகின்றஎட்	2926	மயக்குற	2565
போகின்றபொ	2886	மரத்தை	2290
போகின்ற வா	2107	மருவிப்	2665
போதந்த	2438	மருவுநது	1798
போதறியா	2220	மலக்கல	2213
போதுசுரு	2692	மலமில்லை	2957
போதுசட	2085	மலமென்று	2137
போதுபுனை	1724	மலர்ந்த	1776
போதும்பு	2931	மலைமேல்	2882

மனலயும	2679	மாயப்பாழ்	2496
மறந்தொழி	2102	மாயவிளக்	2367
மறப்பது	2939	மாயனு	2365
மறப்புற்	1830	மாயனை	2982
மறையவர்	1721	மாயாவு	2014
மனசந்தி	2813	மாயாள்	1939
மனத்தொடு	1972	மாயைகைத்	2268
மனபவன	1854	மாயைமன்ற	2548
மனமது	2609	மாயை யிர	2655
மனமாயை	2956	மாயை யில்	2198
மனம்புகுந்தா	2663	மாயை யிற்	2226
மனம்புகுந்தெ	1759	மாயையின்	2243
மனம்விரி	2981	மாயையெழு	2168
மனவாக்கு	2612	மாறாமலமை	2160
மன்றுநிறைந்	2446	மாறெதிர்	3017
மன்றுநிறைந்	2772	மானந்தி	1746
மன்னிநின்றா	2360	மானுடராக்	1726
மன்னியசோ	2403	மிக்கார	2815
மன்னுஞ்	2827	மிருகமனி	2095
மன்னுமலை	2983	மின்னிய	2686
மாடத்து	2614	மின்னுற்ற	2859
மாணிக்கக்	2743	மீண்டார்	2978
மாணிக்கமாலை	2064	மீதுஜ	2921
மாதரிட	1961	முகத்திற்	2944
மாதரை	1953	முகம்பீட	2653
மாத்திரை	1859	முக்கரணங்	2487
மாமதியா	2524	முக்காத	2916

முதலாகும்	2404	மெய்கலந்	2600
முத்தண்ட	3004	மெய்கலந்	2601
முத்திக்கு	2506	மெய்த்தாள்	2605
முத்திசெய்	2623	மெய்யசு	1891
முத்தியில்	2633	மெய்யினில்	2130
முத்தியு	2862	மெய்வாய்	2586
முத்தியை	2115	மேசங்கள்	2738
முத்தினின்	2984	மேதாதி	1708
முத்தின்	2819	மேதினி	2753
முத்துடன்	1719	மேருநடு	2747
முப்பதோடா	2143	மேருவினோ	2465
மும்மலங்	2244	மேலது	2999
முழக்கி	2034	மேலாநிலத்	1956
முன்சொன்	2540	மேலுணர்	1883
முன்னிக்	2152	மேலென்று	1706
முன்னிருந்	1881	மேலொடு	2460
முன்னைமு	2369	மேலொளி	2685
முன்னையறி	2318	மேவிய அந்	2169
முன்னைவினை	2610	மேவிய சீவ	2011
மூங்கின்	2887	மேவிய ஞான	1849
மூடுதல்	2563	மேவிய பொய்க்	2344
மூலனுரை	3046	மேவியெழு	1777
மூவகைத்	2839	மேவும்பர	2417
மூவனையே	2872	மேவும் பிர	2374
மூன்றினில்	2784	மேற்கொள்	2113
மூன்றுளகுந்	2435	மொட்டவர்	2529
மூன்றுள மாளி	2479	மொட்டித்	2919

மோழை	2549	வாகியு	2613
மோனத்து	1900	வாடா	2949
யோகத்	1897	வாயொடு	2701
யோகமவ்	1960	வாய்நாசி	2579
யோகியு	1950	வாய்ந்த	2510
யோகியெண்	1898	வாராவழி	1815
வடக்கு	2070	வாழை	2922
வந்தமர	2670	வாழ்கவே	3047
வந்திடு	1925	வானக	2997
வந்துநின்	2990	வானவர்	2691
வம்பு	2607	வானின்றி	2850
வரலறி	2101	விசம்பொ	2818
வரவிருந்து	1889	விச்சக்	1886
வருக்கஞ்	2678	விஞ்ஞான	2136
வரும்வழி	2056	விடுகின்ற	2110
வரைத்து	1774	விடுங்கா	1942
வலையமுக்	1979	விட்டபின்	1944
வழிபட்டு	2553	விட்டவிட	2409
வழுதலை	2869	விட்டவிலக்	2566
வளங்கனி	2634	விண்ணவாரா	2519
வளர்பிறை	1902	விண்ணவனா	3037
வளிமேக	2765	விண்ணிலு	3018
வள்ளற்ற	2994	விதறுபடா	2948
வறுக்கின்	1970	விதியது	2998
வற்றஅ	1949	விதியின்	2030
வாக்குமன	1896	வித்தக	1866
வாக்குமன	2854	வித்திடு	1946

30794

வித்தினி	1932	விளையும்	1813
வித்துக்கு	1964	விளையாம	2557
வித்துப்	2084	வீட்கும்	2420
விந்து அப	1993	வீணையும்	2929
விந்து விளை	1957	வீயுமதா	1928
விந்துவும் நா	1969	வெல்லு	2303
விந்துவும் நா	1971	வெளி கால்	2464
விந்துவும் நா	1757	வெள்ளக்	1834
விந்துவும் நா	1963	வெறிக்க	2706
விந்துவும் மா	2248	வென்று	1840
விந்து வென்	1958	வேட்டலி	1824
விம்மும்	2744	வேண்டிநி	1766
விரித்த பின்	1920	வேதங்க	2729
விரிந்திடிற்	2278	வேதத்தி	2370
விருப்பொடு	2640	வேதமோ	2397
விரும்பில்	2996	வேதாநெ	11731
விரைந்தன்	2087	வேதாந்தஞ்	2386
வில்லின்	2567	வேதாந்தஞ் தொ	2392
விளக்கினை	1818	வேதாந்தஞ் ந்	2387
விளக்கை	2816	வேறாமதன்	2461
விளங்கிடு	2177	வேறுசெய்	2312
விளங்கு நி	1926	வைகரி	2007
விளங்கொளி	2683	வைச்சக	2456
விளங்கொளி	2687	வைச்சன	2171
விளங்கொளி	2688	வைத்தது	2574
விளங்கொளி	2691	வைத்துச்	2491
விளைந்து	2879		

